

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

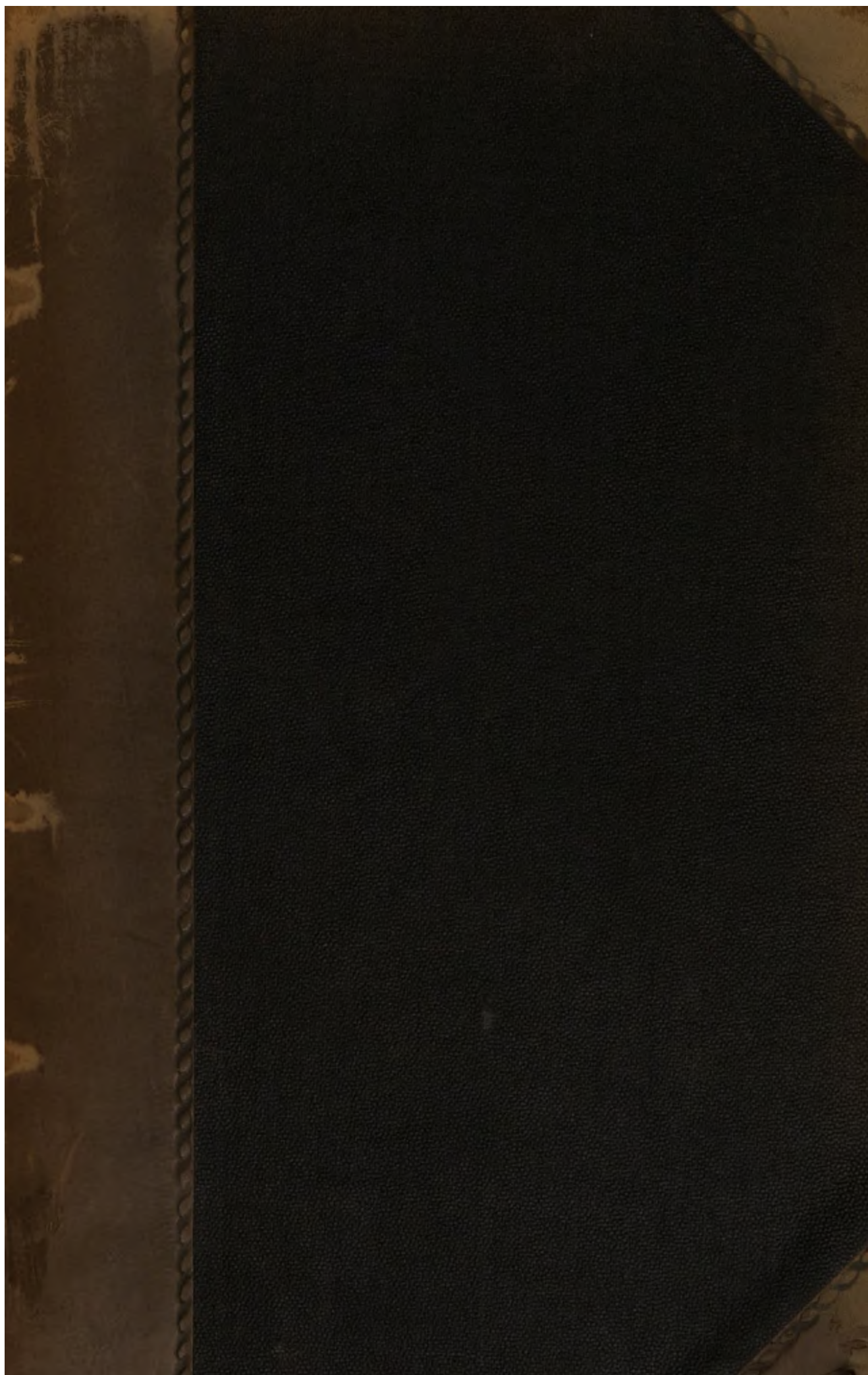
This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

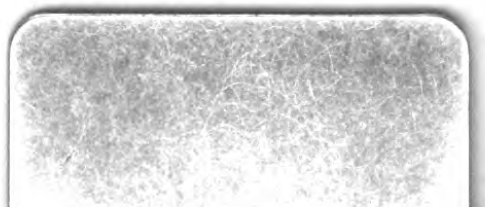
<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>

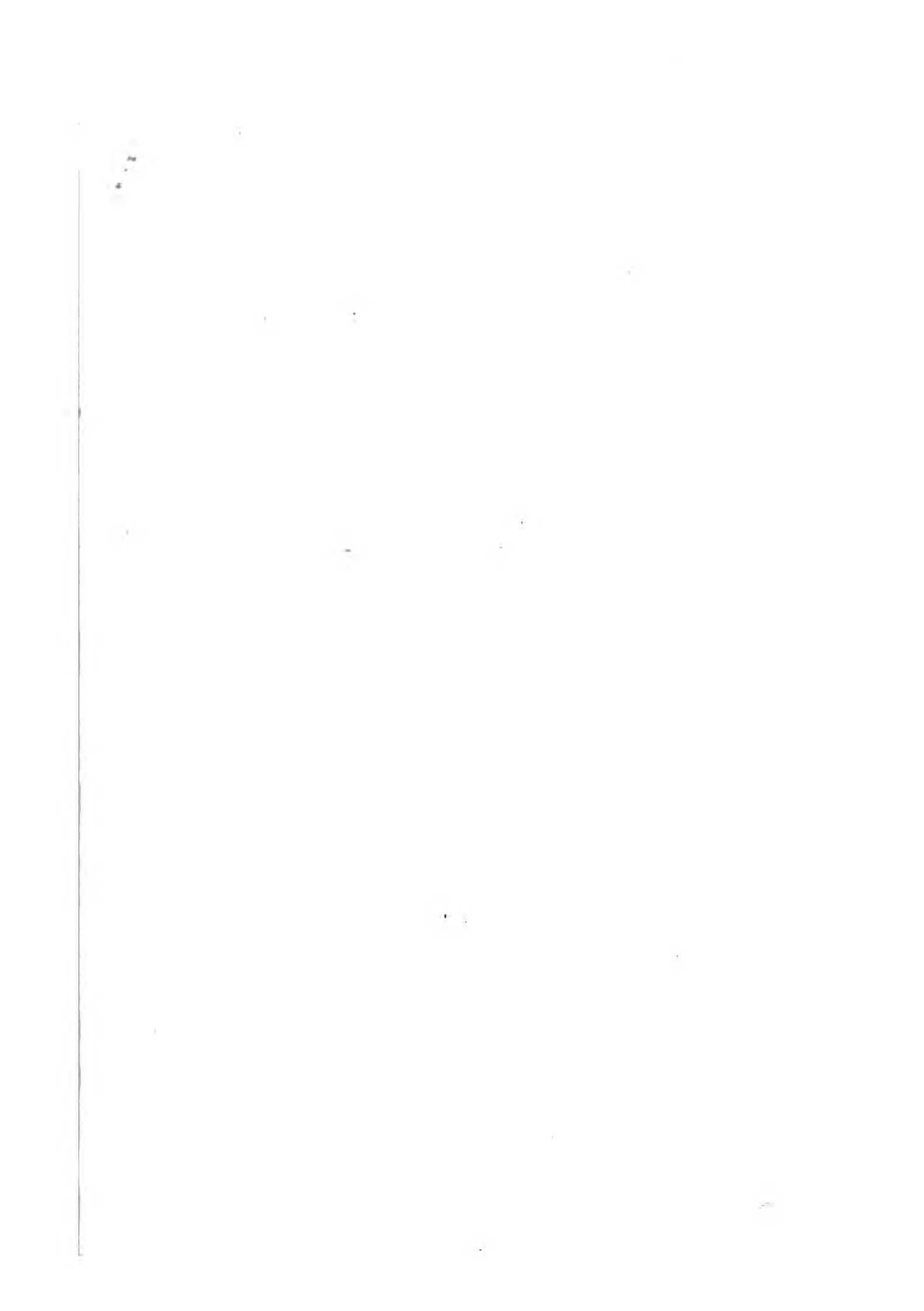

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

29019 e. 6

115

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA.

ANTIPHONTIS

ORATIONES ET FRAGMENTA

ADIVNCTIS

GORGIAE ANTISTHENIS ALCIDAMANTIS

DECLAMATIONIBVS

EDIDIT

FRIDERICVS BLASS.

EDITIO ALTERA CORRECTIOR.

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI.

MDCCCLXXXI.

BIBLIOTHECA SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM TEUBNERIANA.

A. Griechische Autoren.

Aeliani opera, 2 voll.	Mk. 9 —	Isaeus	Mk. 1 20
— varia historia	" — 90	Isocratis orationes, 2 voll.	" 2 70
Aeneae comment.	" 1 35	Iulianus, 2 voll.	" 6 75
Aeschinis orationes	" — 90	Luciani opera, 3 voll.	" 6 30
Aeschyli tragoediae	" 1 20	Lycophronis Alexandra	" 1 80
Aesopicae fabulae	" — 90	Lycurgus	" — 60
Anacreon	" 1 —	Lydus de ostentis	" 2 70
Andocidis orationes	" 1 20	Lysiae orationes	" 1 20
Anthologia lyrica	" 4 50	Manetho	" 1 50
Antiphontis orationes	" 2 10	Maximi et Ammonis carmina	" 1 80
Apollodorus	" 1 —	Metrologici scriptores, 2 voll.	" 5 10
Apollonii Rhodii Argonaut.	" 1 —	Nicephori opuscula	" 3 30
Appiani hist. Romana. Vol. I.	" 4 50	Nicomachus Gerasenus	" 1 80
Archimedis opera. Vol. I et II &	" 6 —	Nonnus, 2 voll.	" 9 —
Aristophanis comoediae, 2 voll.	" 3 —	Onosander	" 1 20
Aristoteles de part. animal	" 1 80	Pausanias, 2 voll.	" 3 60
— de arte poetica	" — 60	Philostrati opera, 2 voll.	" 8 25
— physica	" 1 50	Pindari carmina	" 1 —
— Ethica Nicom.	" 1 80	Platonis dialogi, 6 voll.	" 10 50
Arriani expeditio Alex.	" 1 20	Plotinus, 2 voll.	" 6 —
— scripta minora	" 1 —	Plutarchi vitae, 5 voll.	" 8 40
Athenaeus, 4 voll.	" 12 —	Plutarchi moralia. Vol. I.	" 1 80
Babrii fabulae	" — 60	Polemon	" 1 —
Bucolici Graeci	" — 60	Polyaenus	" 4 50
Cebetis tabula	" — 60	Polybius, 4 voll.	" 10 80
Demosthenis orationes, 3 voll.	" 4 50	Porphyrius	" 1 80
Dinarchi orationes	" 1 —	Proclus	" 6 75
Dio Cassius, 5 voll.	" 13 50	Quintus Smyrnaeus	" 1 50
Dio Chrysostomus, 2 voll.	" 5 40	Rerum natur. Script. Graeci. Vol. I.	" 2 70
Diodorus Siculus, 5 voll.	" 15 75	Rhetores Graeci, 3 voll.	" 9 —
Dionysius Halic. 4 voll.	" 10 80	Simeon Seth	" 1 80
Epicorum Graec. fragmenta. I.	" 3 —	Sophoclis tragoediae	" 1 50
Erotici scriptores, 2 voll.	" 7 50	Stobaei florilegium, 4 voll.	" 9 60
Eudociae violarium	" 7 50	— eclogae, 2 voll.	" 6 —
Euripides, 3 voll.	" 5 70	Strabo, 3 voll.	" 6 —
Eusebius. Vol. I—IV.	" 15 —	Themistii paraphrases, 2 voll.	" 6 —
Fab. Rom. graece conscr. Vol. I.	" 3 75	Theodorus Prodromus	" — 60
Heliodorus	" 2 40	Theophrastus Eresius, 3 voll.	" 6 50
Herodianus	" 1 20	Theophrasti characteres	" 1 20
Herodoti historiae, 2 voll.	" 2 70	Theo Smyrnaeus	" 3 —
Hesiodus	" — 45	Thucydides, 2 voll.	" 2 40
Hesychius Milesius	" — 75	Xenophontis expeditio Cyri	" — 75
Historici graeci min., Vol. I & II	" 8 25	— — Editio major	" 1 20
Homerus. 2 voll. 4 Partes à	" — 75	— historia graeca	" — 90
— — m. Einl. v. Sengenbusch à vol.	" 2 25	— institutio Cyri	" — 90
Hymni Homerici	" — 75	— commentarii	" — 45
Hyperidis orationes	" 1 35	— scripta minora	" — 90
Iliadis carmina XVI, ed. Köchly	" 3 —	Zonaras. 6 voll.	" 15 75
Iosephus Flavius, 6 voll.	" 12 60		

B. Lateinische Autoren.

Ammianus Marcellinus. 2 voll.	Mk. 7 20	Censorinus	Mk. 1 20
Anthimi epistula	" 1 —	Ciceronis opera ed. Klotz. 11 voll.	" 22 35
Anthologia lat. Vol. I. fasc. I & II	" 7 50	— — ed. Müller. II. 1. IV. 1—3a	" 2 10
Augustinus de civit. Dei, 2 voll.	" 6 —	Ciceronis oration. selectae. 2 voll.	" 1 50
Aulularia ed. Peiper	" 1 50	Ciceronis oratt. XVIII. ed. Eberhard et Hirschfelder	" 2 —
Boetii libri de inst. mathem.	" 5 10	Ciceronis epist. select. Pars I & II	" 2 50
— de consolatione libri V	" 2 70	— — ed. Wesenberg. 2 voll.	" 6 —
— comm. in Aristot. 2 voll.	" 8 70	Commodianus. Part. I & II	" 2 70
Caesaris commentarii ed. Dinter, Vol. I. II. III. à Vol.	" 1 —	Cornelius Nepos	" — 30
— — Ed. minor (in 1 vol.)	" 1 50	Curtius Rufus	" 1 20
— — de bello Gallico. Ed. min.	" — 75	Dares Phrygius	" 1 20
— — de bello civili. Ed. minor	" — 60	Dictys Cretensis lib. VI	" 1 50
Cassius Felix	" 3 —	Dracontii carmina	" 1 20
Catulli Tibulli Propertii carmina	" 2 70	Eclogae poetarum latinorum	" 1 —
Catullus	" — 45	Eutropius	" — 30
Celsus	" 3 —	Florus et Ampelius	" 1

ANTIPHONTIS
ORATIONES ET FRAGMENTA

ADIVNCTIS

GORGIAE ANTISTHENIS ALCIDAMANTIS

DECLAMATIONIBVS

EDIDIT

FRIDERICVS BLASS.

EDITIO ALTERA CORRECTIOR.

EG

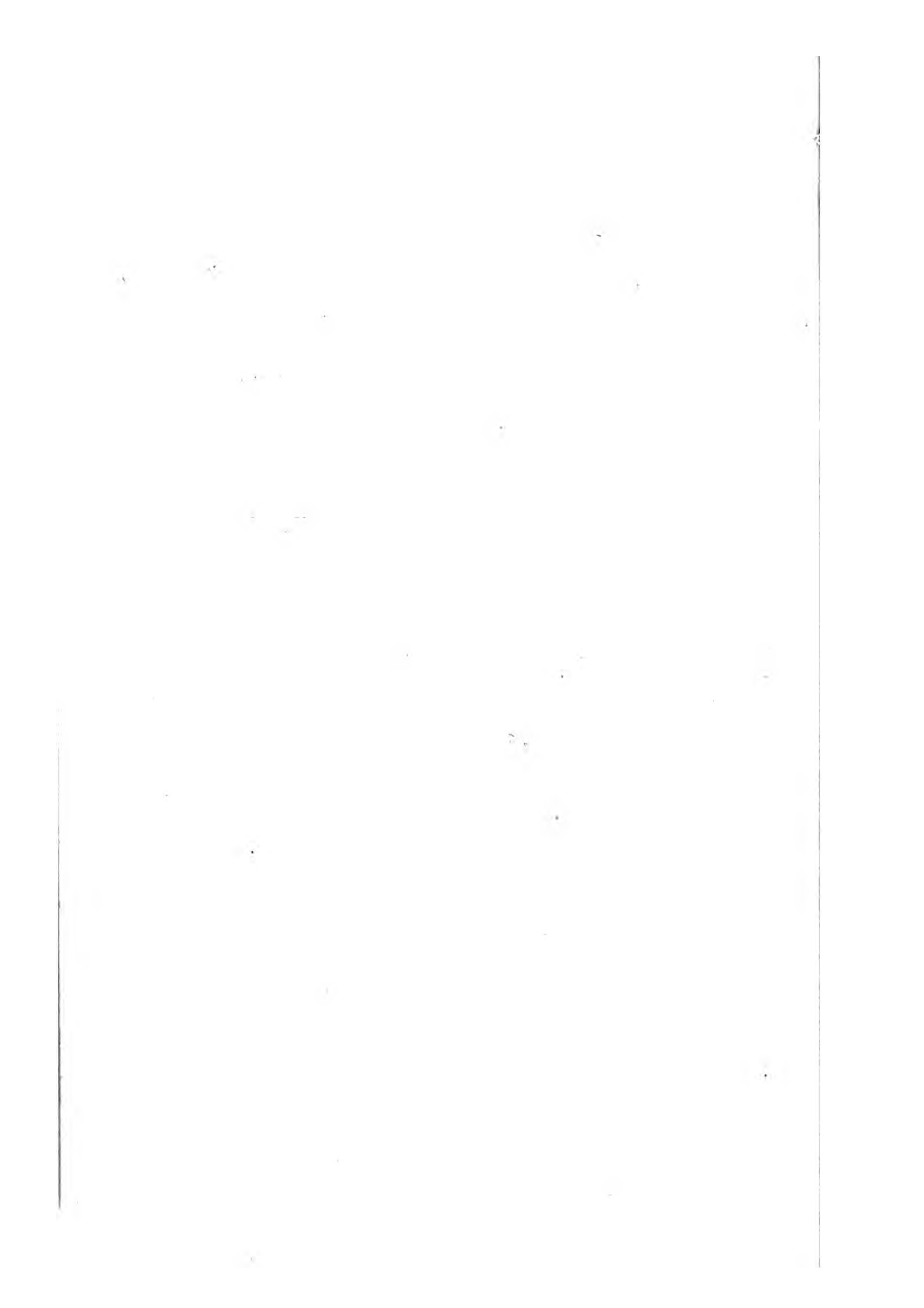

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI.

MDCCCLXXXI.

14-6

PRAEFATIO.

Antiphontis codices, quibus editores adhuc usi sunt, sex sunt numero, quorum nullus vel antiquitate vel bonitate inter Graecos libros excellit. Eorum qui Imm. Bekkero praesto fuerunt optimus iam illi visus est Crippsianus (A), sive Burneianus 95, membranaeus, saec. ut perhibetur XIII, qui Londinii in museo Britannico asservatur. Is codex e Batopedio montis Athonis monasterio olim Constantinopolim, inde in Britanniam delatus est. Continet Andocidem, Isaeum, Dinarchum, Antiphontem, Lycurgum, Gorgiae Helenam et Palamedem, Alcidas Ulixem, Lesbonactem, Herodem. Correctus est plurimis locis, saepe ab ipso librario, saepe ab altera manu, quae atramenti praesertim colore distinguitur. Sed is corrector cum incohasset operam suam ab Isaei oratione tertia, non ultra Antiphontis quintam extendit, huius quoque ipsius orationis extremas paragraphos (inde a § 85) non attigit. Contulerunt Crippsianum codicem I. Bekkerus et Dobsonus; ipse quoque passim inspexi; accuratissime deinde J. Siggus et Victor Jernstedt, Petropolitani Antiphontis editor, lectiones Crippsiani exscripserunt. Siggus intra Antiphontem substitit; quae invenerat, cum delectu quodam ab Arnaldo Hugio publici iuris facta sunt.¹⁾ Sed postquam editio Pe-

1) V. A. Hug, de arte critica in Antiphontis orationibus factitanda. Index lect. Turic. 1872.

tropolitana prodiit (a. 1880), ita de huius codicis lectionibus edocti sumus, ut de paucissimis locis deque leviusculis tantum rebus dubitatio esse possit. Ego aliquoties meis copiis adhibitis tales dubitationes sustuli.

Inter ceteros Bekkeri codices praestat B Laurentianus (plut. 4 cod. 11), chartaceus, saec. XV, ex Athone monte et ipse oriundus¹⁾; is codex eosdem atque A oratores continet. Sequuntur magno intervallo Marcianus L (append. class. 8 cod. 6), membranaceus, scriptus Florentiae, a Bekkero non ultra orationem tertiam collatus, et Vratislaviensis Z, chartaceus. Dobsonus Britannus editor etiam Burneianum 96 (M) a Bekkero spectum adhibuit, chartaceum, scriptum Florentiae circa finem saec. XV. Sed et hos tres codices et Aldinam principem editionem, quae prodiit a. MDXIII, auctoritate carere facile perspicitur²⁾; aemulum nactus est Crippsianus invento Oxoniensi N, qui in Maetzneri demum usum collatus novum huic editori adiumentum attulit. Bombycinus est, saeculi XIV potius quam XIII, scripturae genere Crippsiano perquam similis, ut ibidem in Athone scriptus esse videri possit. Parisiis olim fuit; a Thoma Gaisfordo Oxonium delatus est. Continet Dinarchum atque Antiphontem integros, Lycurgi Leocrateae dimidiam fere partem. Correctiones in eo raras sunt, partim ab ipso librario, partim a manu recenti profectae. Lycurgum ipse primus excussi, post me Th. Thalheim in usum editionis suae; in Dinarcho praeter Maetznerum etiam Turicenses editores collationem Oxoniensis praesto habuerunt. Diligentissime autem totum examinavit is quem modo laudavi Victor Jernstedt;

---

1) V. Jernst. praef. p. XVI sq. 2) Per imperitiam ipse olim codicibus LMZ et maxime Aldinae aliquid tribuendum esse opinatus sum.

ita de eius quoque codicis lectionibus nusquam fere dubitari potest.

Sequitur ut de auctoritate horum codicum singulorum quaestionem instituamus. Ea quaestio a multis viris doctis magna cum dissensione pertractata est, cum alii Crippsiani auctoritatem tuerentur, alii Oxoniensem praeferrent. Sed antequam de his codicibus quid sentiam exponam, absolvendum videtur de reliquis libris, quos ex Crippsiano omnes originem traxisse nuper et Th. Thalheim¹⁾ et Jernstedt pronuntiaverunt. Itaque id quidem dubium esse non videtur, quin libri LMZ et Aldina editio, etsi per diversos gradus, e B tamen omnes provenerint: Z quidem ex M descriptum esse demonstravit Thalheim; M atque Aldinam ex L manasse, ipsum L ex B exponit Jernstedt; Hermannus quoque Reutzel²⁾, qui B codici aliquantum auctoritatis concedit, ceteros quos dixi ex illo pendere accurata disputatione comprobat. Itaque hanc quaestionem ad liquidum perductam esse putabimus³⁾; alteram, quae maior est, aggrediemur, utrum sit aliqua B codicis propria auctoritas necne. In univ-ersum B cum A correcto satis fideliter conspirat, idque eo clarius apparuit, quo accuratius lectiones Crippsiani cognovimus; neque vero dubitari potest, quin Laurentiano ipso pariter excusso multo maior etiam consensus proditurus sit. Sint nunc pro exemplo Isaei orationes, in quibus si Bekkero fidem temere habeas, saepe immerito prorsus codici B eiusque asseclis proprias lectiones tribuas.⁴⁾ III, 8 sec. Bk. „τὸν οἶκον om. A“: immo A pr. (corr.¹⁾. — 12 „γεγεννημένη B“: etiam A corr.² — 18 „παρέσχοντο BL“: etiam A. —

---

1) Annal. Fleckeis. 1877. CXV p. 673 sq.; praefat. edit. Lycurgi. 2) Reutzel Exercitationes criticae in Antiph. orat., Gissae 1879. 3) Etiam Thalheim. praef. Lyc. p. VI iam Reutzelio assentitur. 4) Cf. Thalheim. ibd.

BIBLIOTHECA SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM TEUBNERIANA.

A. Griechische Autoren.

<p>Aeliani opera, 2 voll. . . . . Mk. 9 — — varia historia . . . . . „ — 90 Aeneae comment. . . . . „ 1 35 Aeschinis orationes . . . . . „ — 90 Aeschyli tragoediae . . . . . „ 1 20 Aesopicae fabulae . . . . . „ — 90 Anacreon . . . . . „ 1 — Andocidis orationes . . . . . „ 1 20 Anthologia lyrica . . . . . „ 4 50 Antiphontis orationes . . . . . „ 2 10 Apollodorus . . . . . „ 1 — Apollonii Rhodii Argonaut. . . . . „ 1 — Appiani hist. Romana. Vol. I. . . . . „ 4 50 Archimedis opera. Vol. I et II à Aristophanis comoediae, 2 voll. . . . . „ 3 — Aristoteles de part. animal . . . . . „ 1 80 — de arte poetica . . . . . „ — 60 — physica . . . . . „ 1 50 — Ethica Nicom. . . . . „ 1 80 Arriani expeditio Alex. . . . . „ 1 20 — scripta minora . . . . . „ 1 — Athenaeus, 4 voll. . . . . „ 12 — Babrii fabulae . . . . . „ — 60 Bucolici Graeci . . . . . „ — 60 Cebetis tabula . . . . . „ — 60 Demosthenis orationes, 3 voll. . . . . „ 4 50 Dinarchi orationes . . . . . „ 1 — Dio Cassius, 5 voll. . . . . „ 13 50 Dio Chrysostomus, 2 voll. . . . . „ 5 40 Diodorus Siculus, 5 voll. . . . . „ 15 75 Dionysius Halic. 4 voll. . . . . „ 10 80 Epicorum Graec. fragmenta. I. . . . . „ 3 — Erotici scriptores, 2 voll. . . . . „ 7 50 Eudociae violarium . . . . . „ 7 50 Euripides, 3 voll. . . . . „ 5 70 Eusebii. Vol. I—IV . . . . . „ 15 — Fab. Rom. graece conscr. Vol. I. . . . . „ 3 75 Heliodorus . . . . . „ 2 40 Herodianus . . . . . „ 1 20 Herodoti historiae, 2 voll. . . . . „ 2 70 Hesiodus . . . . . „ — 45 Hesychius Milesius . . . . . „ — 75 Historici graeci min., Vol. I & II . . . . . „ 8 25 Homerus. 2 voll. 4 Partes à . . . . . „ — 75 — — m. Einl. v. Sengebusch à vol. . . . . „ 2 25 Hymni Homerici . . . . . „ — 75 Hyperidis orationes . . . . . „ 1 35 Iliadis carmina XVI, ed. Köchly . . . . . „ 3 — Iosephus Flavius, 6 voll. . . . . „ 12 60</p>	<p>Isaeus . . . . . Mk. 1 20 Isocratis orationes, 2 voll. . . . . „ 2 70 Iulianus, 2 voll. . . . . „ 6 75 Luciani opera, 3 voll. . . . . „ 6 30 Lycophronis Alexandra . . . . . „ 1 80 Lycurgus . . . . . „ — 60 Lyds de ostentis . . . . . „ 2 70 Lysiae orationes . . . . . „ 1 20 Manetho . . . . . „ 1 50 Maximi et Ammonis carmina . . . . . „ 1 80 Metrologici scriptores, 2 voll. . . . . „ 5 10 Nicephori opuscula . . . . . „ 3 30 Nicomachus Gerasenus . . . . . „ 1 80 Nonnus, 2 voll. . . . . „ 9 — Onosander . . . . . „ 1 20 Pausanias, 2 voll. . . . . „ 3 60 Philostrati opera, 2 voll. . . . . „ 8 25 Pindari carmina . . . . . „ 1 — Platonis dialogi, 6 voll. . . . . „ 10 50 Plotinus, 2 voll. . . . . „ 6 — Plutarchi vitae, 5 voll. . . . . „ 8 40 Plutarchi moralia. Vol. I. . . . . „ 1 80 Polemon . . . . . „ 1 — Polyaenus . . . . . „ 4 50 Polybius, 4 voll. . . . . „ 10 80 Porphyrius . . . . . „ 1 80 Proclus . . . . . „ 6 75 Quintus Smyrnaeus . . . . . „ 1 50 Rerum natur. Script. Graeci. Vol. I. . . . . „ 2 70 Rhetores Graeci, 3 voll. . . . . „ 9 — Simeon Seth . . . . . „ 1 80 Sophoclis tragoediae . . . . . „ 1 50 Stobaei florilegium, 4 voll. . . . . „ 9 60 — eclogae, 2 voll. . . . . „ 6 — Strabo, 3 voll. . . . . „ 6 — Themistii paraphrases, 2 voll. . . . . „ 6 — Theodorus Prodromus . . . . . „ — 50 Theophrastus Eresius, 3 voll. . . . . „ 6 60 Theophrasti characteres . . . . . „ 1 20 Theo Smyrnaeus . . . . . „ 3 — Thucydides, 2 voll. . . . . „ 2 40 Xenophontis expeditio Cyri . . . . . „ — 75 — — Editio major . . . . . „ 1 20 — — historia graeca . . . . . „ — 90 — — institutio Cyri . . . . . „ — 90 — — commentarii . . . . . „ — 45 — — scripta minora . . . . . „ — 90 Zonaras. 6 voll. . . . . „ 15 75</p>
--	---

B. Lateinische Autoren.

<p>Ammianus Marcellinus. 2 voll. Mk. 7 20 Anthimi epistula . . . . . „ 1 — Anthologia lat. Vol. I. fasc. I & II . . . . . „ 7 50 Augustinus de civit. Dei, 2 voll. . . . . „ 6 — Aulularia ed. Peiper. . . . . „ 1 50 Boetii libri de inst. mathem. . . . . „ 5 10 — de consolatione libri V . . . . . „ 2 70 — comm. in Aristot. 2 voll. . . . . „ 8 70 Caesaris commentarii ed. Dinter, Vol. I. II. III. à Vol. . . . . „ 1 — — — Ed. minor (in 1 vol.) . . . . . „ 1 50 — — de bello Gallico. Ed. min. . . . . „ — 75 — — de bello civili. Ed. minor . . . . . „ — 60 Cassius Felix . . . . . „ 3 — Catulli Tibulli Propertii carmina . . . . . „ 2 70 Catullus . . . . . „ — 45 Celsus . . . . . „ 3 —</p>	<p>Censorinus . . . . . Mk. 1 20 Ciceronis opera ed. Klotz. 11 voll. . . . . „ 22 35 — — ed. Müller. II. 1. IV. 1—3 à . . . . . „ 2 10 Ciceronis oration. selectae. 2 voll. . . . . „ 1 50 Ciceronis oratt. XVIII. ed. Eberhard et Hirschfelder . . . . . „ 2 — Ciceronis epist. select. Pars I & II . . . . . „ 2 50 — — ed. Wesenberg. 2 voll. . . . . „ 6 — Commodianus. Part. I & II . . . . . „ 2 70 Cornelius Nepos. . . . . „ — 30 Curtius Rufus. . . . . „ 1 20 Dares Phrygius . . . . . „ 1 20 Dictys Cretensis lib. VI . . . . . „ 1 50 Dracontii carmina . . . . . „ 1 20 Eclogae poetarum latinorum . . . . . „ 1 — Eutropius. . . . . „ — 30 Florus et Ampelius . . . . . „ 1 —</p>
--	--

ANTIPHONTIS
ORATIONES ET FRAGMENTA

ADIVNCTIS

GORGIAE ANTISTHENIS ALCIDAMANTIS

DECLAMATIONIBVS

EDIDIT

FRIDERICVS BLASS.

EDITIO ALTERA CORRECTIOR.

LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI.
MDCCCLXXXI.

146

LIPSIÆ, TYPIS B. G. TEUBNERI.

VIRO DOCTISSIMO

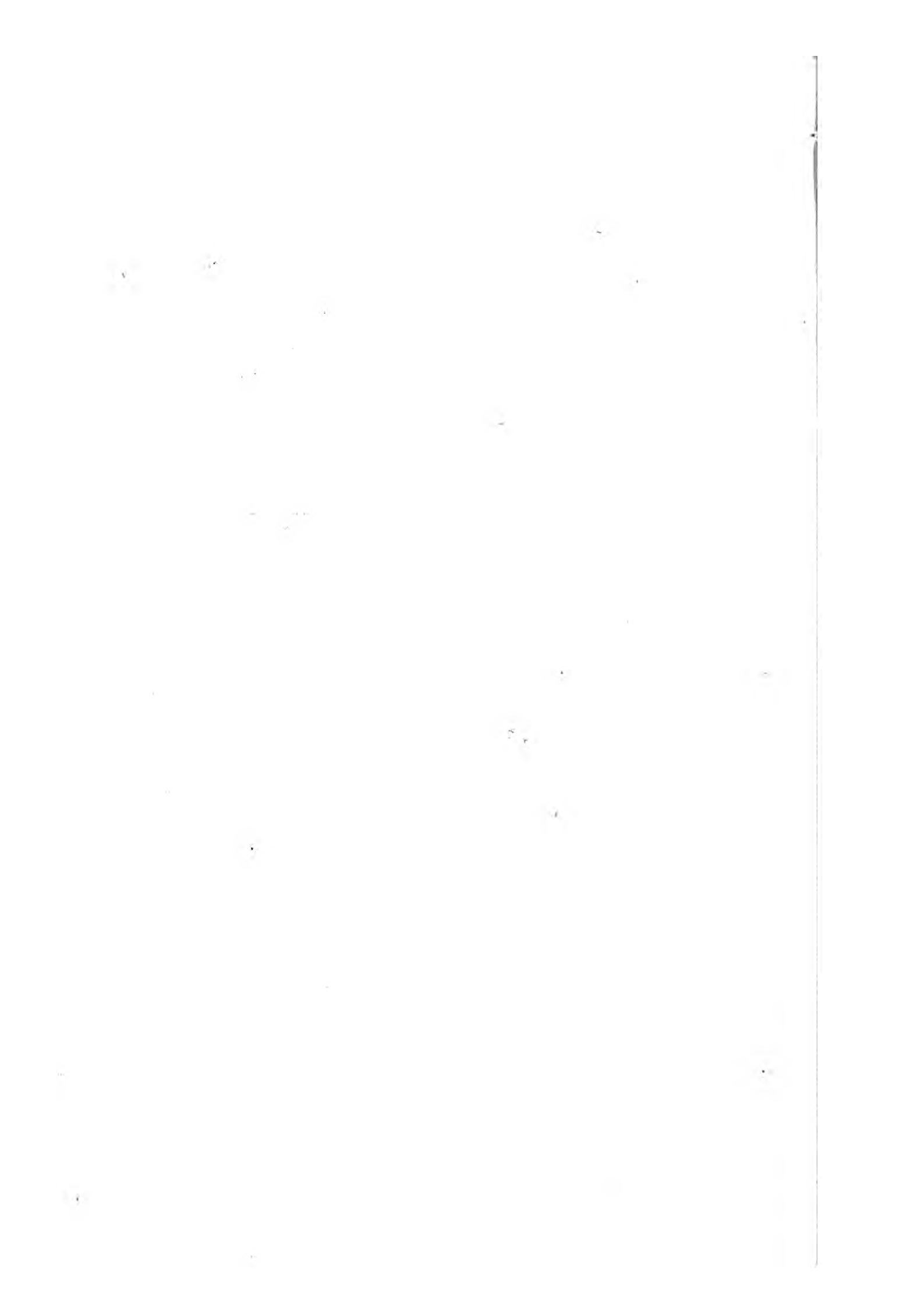
DE ELOQVENTIAE ATTICAE MONVMENTIS

INSIGNITER MERITO

CHVRCHILL BABINGTON

DIVINITATIS DOCTORI

MNHMOΣYNON ΞENIHΣ

PRAEFATIO.

Antiphontis codices, quibus editores adhuc usi sunt, sex sunt numero, quorum nullus vel antiquitate vel bonitate inter Graecos libros excellit. Eorum qui Imm. Bekkero praesto fuerunt optimus iam illi visus est Crippsianus (A), sive Burneianus 95, membranaeus, saec. ut perhibetur XIII, qui Londinii in museo Britannico asservatur. Is codex e Batopedio montis Athonis monasterio olim Constantinopolim, inde in Britanniam delatus est. Continet Andocidem, Isaeum, Dinarchum, Antiphontem, Lycurgum, Gorgiae Helenam et Palamedem, Alcidas Ulixem, Lesbonactem, Herodem. Correctus est plurimis locis, saepe ab ipso librario, saepe ab altera manu, quae atramenti praesertim colore distinguitur. Sed is corrector cum incohasset operam suam ab Isaei oratione tertia, non ultra Antiphontis quintam extendit, huius quoque ipsius orationis extremas paragraphos (inde a § 85) non attigit. Contulerunt Crippsianum codicem I. Bekkerus et Dobsonus; ipse quoque passim inspexi; accuratissime deinde J. Siggus et Victor Jernstedt, Petropolitani Antiphontis editor, lectiones Crippsiani exscripserunt. Siggus intra Antiphontem substitit; quae invenerat, cum delectu quodam ab Arnaldo Hugio publici iuris facta sunt.¹⁾ Sed postquam editio Pe-

---

1) V. A. Hug, de arte critica in Antiphontis orationibus factitanda. Index lect. Turic. 1872.

tropolitana prodiit (a. 1880), ita de huius codicis lectionibus edocti sumus, ut de paucissimis locis deque leviusculis tantum rebus dubitatio esse possit. Ego aliquoties meis copiis adhibitis tales dubitationes sustuli.

Inter ceteros Bekkeri codices praestat B Laurentianus (plut. 4 cod. 11), chartaceus, saec. XV, ex Athone monte et ipse oriundus¹⁾; is codex eosdem atque A oratores continet. Sequuntur magno intervallo Marcianus L (append. class. 8 cod. 6), membranaceus, scriptus Florentiae, a Bekkero non ultra orationem tertiam collatus, et Vratislaviensis Z, chartaceus. Dobsonus Britannus editor etiam Burneianum 96 (M) a Bekkero spreto adhibuit, chartaceum, scriptum Florentiae circa finem saec. XV. Sed et hos tres codices et Aldinam principem editionem, quae prodiit a. MDXIII, auctoritate carere facile perspicitur²⁾; aemulum nactus est Crippsianus invento Oxoniensi N, qui in Maetzneri demum usum collatus novum huic editori adiumentum attulit. Bombycinus est, saeculi XIV potius quam XIII, scripturae genere Crippsiano perquam similis, ut ibidem in Athone scriptus esse videri possit. Parisiis olim fuit; a Thoma Gaisfordo Oxonium delatus est. Continet Dinarchum atque Antiphontem integros, Lycurgi Leocrateae dimidiam fere partem. Correctiones in eo rarae sunt, partim ab ipso librario, partim a manu recenti profectae. Lycurgum ipse primus excussi, post me Th. Thalheim in usum editionis suae; in Dinarcho praeter Maetznerum etiam Turicenses editores collationem Oxoniensis praesto habuerunt. Diligentissime autem totum examinavit is quem modo laudavi Victor Jernstedt;

---

1) V. Jernst. praef. p. XVI sq. 2) Per imperitiam ipse olim codicibus LMZ et maxime Aldinae aliquid tribuendum esse opinatus sum.

ita de eius quoque codicis lectionibus nusquam fere dubitari potest.

Sequitur ut de auctoritate horum codicum singulorum quaestionem instituamus. Ea quaestio a multis viris doctis magna cum dissensione pertractata est, cum alii Crippsiani auctoritatem tuerentur, alii Oxoniensem praeferrent. Sed antequam de his codicibus quid sentiam exponam, absolvendum videtur de reliquis libris, quos ex Crippsiano omnes originem traxisse nuper et Th. Thalheim¹⁾ et Jernstedt pronuntiaverunt. Itaque id quidem dubium esse non videtur, quin libri LMZ et Aldina editio, etsi per diversos gradus, e B tamen omnes provenerint: Z quidem ex M descriptum esse demonstravit Thalheim; M atque Aldinam ex L manasse, ipsum L ex B exponit Jernstedt; Hermannus quoque Reutzel²⁾, qui B codici aliquantum auctoritatis concedit, ceteros quos dixi ex illo pendere accurata disputatione comprobat. Itaque hanc quaestionem ad liquidum perductam esse putabimus³⁾; alteram, quae maior est, aggrediemur, utrum sit aliqua B codicis propria auctoritas necne. In univ-ersum B cum A correcto satis fideliter conspirat, idque eo clarius apparuit, quo accuratius lectiones Crippsiani cognovimus; neque vero dubitari potest, quin Laurentiano ipso pariter excusso multo maior etiam consensus proditurus sit. Sint nunc pro exemplo Isaei orationes, in quibus si Bekkero fidem temere habeas, saepe immerito prorsus codici B eiusque asseclis proprias lectiones tribuas.⁴⁾ III, 8 sec. Bk. „τὸν οἶκον om. A“: immo A pr. (corr.¹⁾. — 12 „γεγεννημένῃ B“: etiam A corr.² — 18 „παρέσχοντο BL“: etiam A. —

---

1) *Annal. Fleckeis.* 1877. CXV p. 673 sq.; praefat. edit. Lycurgi. 2) Reutzel *Exercitationes criticae in Antiph. orat.*, Gissae 1879. 3) Etiam Thalheim. praef. Lyc. p. VI iam Reutzelio assentitur. 4) Cf. Thalheim. *ibd.*

70 „τῆ] ante ταύτης add. BL“: etiam A. — 71 „συν-εστιᾶσθαι] συνίστασθαι A“: immo A pr.; corr.² sicut v. — IV 15 „περὶ om. A“: immo A pr. (add. corr.¹). — V, 7 „ἐφ’ ὅλην B, ὑφ’ ὅλην A“: immo A pr.; corr.² sicut B. — 12 „τὸν νῦν] τοίνυν A“: immo A pr.; corr. sicut v. — 39 „λελειτούργησε A“: immo A pr. — Iam videamus, quid demptis his intra tres orationes III. IV. V B ceterisque libris proprii remaneat praeter aperta vitia. III, 6 δ’ om. AL; itaque habere videtur B. Addere id vocabulum cuiusvis erat, qui quidem sentiret quid scriberet; at hoc ipsum librarius codicis B minime facere solitus est. — 45 γεγενημένης A pro γεγεννημένην, quod, si silentio Bekkeri fides, habent ceteri. — 49 προσῆκεν, εἰ αὐτὸς]

προσῆκει αὐτὸς A pr., corr.² εἰ addidit; προσῆκει^{εν} αὐτὸς B; προσῆκεν, αὐτὸς v. — 56 δ’] δ’ A, δι’ L. — ὑμῖν] ἡμῖν A. — 79 τούτου] τούτων A. — IV, 14 ὁπότε δὲ] ὁπότε δὴ B. — V inscr. πρὸς λεώχαριν (corr.² λεωχάρην) καὶ δικαιογένην (διογένην pr., corr.²) A, πρὸς λεώχαριν καὶ δικαιογενῆ B. in argum. item λεώχαριν A, neque minus § 3, quibus locis ipse nihil enotavi; § 25 λεωχαρις intactum mansit, at § 4 et 20 m. 2 in λεωχάρης correctum est. De B nihil nisi silentium Bekkeri habemus. — § 1 διεφερόμεθα pro διαφ. A (illud recep. Schoem. Turr. Scheibe). — 6 κηφισιοδότου AZ. — 29 οὔτος] οὔτως A. — 33 Διοπειθῆς] διοπειθῆς A. — 36 καλῶς] κακῶς A. — 37 Λέχαιον] λεχίον A, λέχιον BZ. — 43 τούτου] τοῦτον A. — Haec eadem ratio inter codices A et B per totos oratores obtinet: quod cum viderent Jernstedt et Thalheim, merito negaverunt Laurentianum sui iuris esse. Sed video quid opponi possit: nimirum opera correctoris alterius codicis A eam similitudinem effectam esse; eum correctorem adhibuisse codicem cum B artissima affinitate coniunctum; itaque quic-

quid A vitiosi praeter Laurentianum habuerit ex eo sublatum esse. Qua in sententia et Hugius est et Reutzel, neque sane fortiter eam oppugnat Jernstedt. Sequitur autem, si vera illi praedicant, ut similitudo illa statim evanescat, ubi desit eius correctoris opera. Atqui iam attigimus talem Crippsiani locum; nam etiam in quintae Isaei altera parte (inde a § 21) manus ea correctrix defuit: quid effectum sit vides. Agedum e duabus primis quoque eiusdem oratoris, quarum eadem est condicio, locos colligamus, quibus veriora vel aequae bona vel denique sua neque prorsus futilia praebeat B. — I arg. φασίν] φησίν A. — 16 κηφίσανδρος A pro Κηφίσανδρος, de qua re tacet Bk.; itaque quid B habeat nescimus. — 26 ὑμῖν] ἡμῖν A. — 28 ἐαυτοῦ] αὐτοῦ B. — 34 αὐτὸν] αὐτῶ A. — 38 θάτερα] θάττερα A. — 43 ὑμῖν] ἡμῖν A Q. — 51 ὑμῖν] ἡμῖν A. — II, 8 δῆλον] δηλοῖ A, quod non commemorat Bk. — 47 καταστῆσαι] καταστήσετε A. — En exiguam messem ex amplo campo! et fortasse non pauca perperam commemoravi, praesertim cum ne A quidem in Isaeo penitus adhuc exhaustus sit. At corrector ille alter in oratione III. plus XXIII locos invenit quos corrigeret, in quarta plus IX, in quintae §§ 1—20 plus XIII. Haec exempli gratia posita sunt, ceterum etiam in Andocide, Lycurgo, Antiphontis sexta, reliquis quae corrector non attigit, nihilo dissimilior est Laurentianus Crippsiani quam in partibus correctis huius. — Sed etiam alia argumenta suppetunt, quae originem codicis B aperte demonstrant. Vide hos locos Andocidis et Isaei. A. I, 22 ᾧ λεωγόρα recte A, sed ita scriptum ut litterae γόρα per unum ductum intricatiorem exaratae sint: quem cum non intellexeret librarius Laurentiani, ᾧ λέω scripsit, pro ceteris lacunam reliquit. — 24 τάγα (pro τὰ γε) A, accentus signo paullulum sinuato; hinc τὰγα B. — 42 παρείη] παρήει pr. A, παρείη corr.;

sed ibi *ει* in eum modum scriptum est, ut ad figuram *οι* litterarum quam proxime accedat; inde *παροίη* B. — 61 *ὄμοι ἦν*] in A vocabula non separata, accentus spiritusque supra *η* neglegenter exarati, ut quinam sint discerni nequeat; *ὄμον ἦν* B. — 114 *ἐβουλέσθην* recte A, altero *ε* forte in speciem *ι* litterae attenuato; itaque *ἐβουλίσθην* est in B. — 122 *Ἐπιχάρη*] *ἐπιχάρην* A, ductu obliquo *π* litterae in dextram aliquantum producto, ut etiam proximum *ι* transfixum sit; inde *ἐπεχάρην* B. — II, 17 *δαπάνης*] *ης* in A per compendium supra *ν* scriptum; *δαπαν* supra scripto *οῖς* B. — Is. III, 29 *ὀλίγα διαμένειν*] *ὀλι* supra scripto *γ* A; inde perverse *ὁ λόγος διαμένειν* BLZ. — IV, 14 *μῆ*] ita A corr. (om. pr.), sed quasi per compendium; *μὲν* BZ. — V, 7 *κἀγῶνος*] restitue *Δικαιογένης* (cum Nabero); om. pr. A, *δικαιογέν* add. corr., *καγῶ* B (et rc. A sec. Bk.; itaque non solus librarius Laur. deceptus est), *κἀγῶ* Z. — 11 *δεινότατον*] *δεινότατ^ο* A, *δεινότατος* B. — Non dubito quin multo plura eiusdem generis exempla colligi possint, si quis adhibitis codicibus dedita opera in hanc rem inquisierit¹⁾; sed haec quoque sufficere arbitror. — At est ubi consentiant B et pr. A contra corr. A. — Ibi igitur correctio parum apparuit. Velut Din. 1, 97 *διαπεπραγμένους* solus corr.²⁾ A; *δὲ πεπραγμένους* A pr. BMZ. Sed etiam Bk. in A nunc quoque *δὲ πεπρ.* invenire sibi visus est. — Andoc. I, 1 *σχεδόν τι*] *σχεδόν τοι* A corr.; at o minutissima forma supra *τι* appictum est, ut facile oculos fallat.²⁾ —

1) E Lycurgo (§. 48) luculentum exemplum dedit Thalhheim praef. p. VI, 1, aliud idem Ann. Fleckeis. 1877 p. 674 (§ 103).

2) Utendum videtur occasione cetera quoque quae ad Andocidem ex A exscripta nunc habeo h. l. apponendi. — I, 1 *τούτων*] *ων* a corr., qui neque librarius ipse neque is fuit qui correxit § 3 et 5. — 3 *γινώσκητε* A pr.; corr. nigro atramento a manu recenti. — 4 *ἔστι δὲ* . . . *πλεύσαντι* pr. (*ἀποπλεύσαντι*?). — 5 *γινώσκω* etiam pr. fuisse

Antiph. II α 1 *γνωσθῆναι*] *διαγνωσθῆναι* A pr. v. Nimirum litterae *δια* punctis supra appictis deletae sunt, quae puncta neque librarius Laur. neque Bekkerus vidit. — Itaque cum pro re explorata mihi sit, codicem B ex A. descriptum esse, lectiones illius non magis curavi quam fecit Petropolitanus editor.

Relinquuntur Oxoniensis et Crippsianus et huius corrector alter, qui semoto Laurentiano sui iuris fit. Nam Oxoniensis quidem corrector secundus adeo recens est, ut sicubi quae scripsit non possint ex ipsius coniectura profecta esse, librum impressum eum adhibuisse Jernstedt recte suspicari videatur. Contra Crippsiani corrector, id quod libenter nunc et Hugio et Reutzelio affirmantibus concedo, non ex suo ingenio interpolavit codicem sed libro manu scripto usus est. In eo autem non omnia inerant quae insunt in Crippsiano, sed tres tantum oratores eique manci. Nam praeterquam quod deerant Antiphontis sexta quintaque finis, Isaevi primae duae, etiam ex medio Isaeni fallor quaedam folia perierant, in quibus scriptae

videtur; itaque restituit corrector, non mutavit. — 8 *παράλλ. ἰπεῖν* corr. m. pr. — 18 lacuna post *ΜΑΡΤΤΡΕΣ* exigua est, neque ibi praeter punctum rubrum quicquam unquam fuit. — 23 *εἰπόντας* statim fuisse videtur. — 24 *τάγα*] circa *γ* aliquid in medio imoque versu rasurae esse videtur; diversa manus locum nulla attigit. de accentu v. supra. — 28 et 29 *μνησεις* et *μεμόνηκα* statim scripta fuisse possunt. — 31 *ἡ μην* A pr., *ἡ μην* corr. — 34 *εἴκοσι* A (lineola fort. a. corr.).

— 40 *συγγενῆ*^{ται} pr. (*ται* erasum est). — 47 *ἀναγινώσκετε* A pr., *ἀναγίνωσκε* corr. — 49 post *ἀδικεῖν* erasum quidem nihil est. — 52 *εἰργασμένους* A. — 64 *δὲ οὐκ ἐμὲ* absque lacuna A. — 85 *πάντως* A pr., quod recipiendum esse videtur. — 112 *παρέστημεν* videtur ab initio fuisse. — 119 *ἀξιοῦμεν* pr. — 138 *αἰκισθέντα* etiam A (posterius α siglo scriptum). — 141 in lacuna post *εὐνοίας* nihil unquam scriptum fuit. — II, 2 *περέστηκε* A. — III, 4 *ἡμῖν εἰρήνη* A (non *ὕμῖν*). — 14 *σίστρον* pr. — 30 *βουλόμεθα* A. — IV, 7 *μακρότερα*. — ibd. *ποιήσαιμεν* A; correctum esse non videtur. — 13 *οἱ*, non *οἷ*. — 19 *νόμοις τοῖς πόλεως*.

fuerant or. V § 21—47 et or. VI § 19—50; etenim hae quoque in A incorrectae manserunt. Eum igitur codicem, cuius variam lectionem magis minusve integre excerptam corrector Crippsiani nobis servavit, littera C signabo. At manet eadem quaestio ad C ipsum translata, quae is peculiaria habuerit utrum ex grammatici alicuius emendatione nata sint an ex antiquo exemplo fideliter descripta. Qua in quaestione mihi non tanti momenti esse videtur, quod maxima pars earum lectionum sine ullo dubio recipienda est, quanti quod omnes consistunt intra apertarum corruptelarum correctionem. Sume Isaei undecimam, quae est de Hagniae hereditate: in ea correctoris alterius viginti duas correctiones numeravi, praeterquam quod sunt quaedam erasa sive ab hac manu sive a prima, quod dignosci nequit. Plerasque et ipse sine dubitatione receperim; sed et offendere eis locis omnibus lectorem attentum necessarium erat et medelam eam quae inventa est invenire haud difficile: nisi quidem § 21 difficile fuit pro ὥστ' οἱ κοινὴν κοινωνίαν . . ποιήσασθαι reponere ὥστ' οὐκ ἐνῆν κοινων· κτέ., cum praecessisset de eadem re οὐκ ἐνῆν ἕτερονque ἐνῆν, vel § 38 pro βούλομαι δεῖν καὶ περὶ τούτων εἰπεῖν scribere β. δὴ καὶ κτέ. Bis terve καὶ addidit ubi deerat coniunctio, καταπὸ mutavit in κατὰ ταύτῃ, καθεστάναι in καθιστάναι, alia id genus fecit quae nemo non probabit. At ego exspectabam ut ex libro illo antiquo proferrentur lectiones quae locis non suspectis neque aperte corruptis inopinatam lucem affunderent, adderenturque ea quae etsi nemo desiderasset, tamen genuina se statim probarent, veluti Antiph. I, 10 N addidit τοιαύτην, vel ibid. 22 καὶ ἀνόσια, 27 αἰσχυνθεῖσα οὔτε. Sed quaere per totum Isaeum, Antiphontem, Dinarchum: nihil tale usquam ex C additum suppletumque invenies. Neque magnum mihi videtur quod Antiph. 5, 68 ex ἤξει οὐ corrector

alter effecit ἡξίον; neque enim pronuntiationem mutabat sed tantummodo accentum; itaque nequaquam supra emendatoris mediocris ingenium, docti tamen hominis, eam correctionem esse putaverim.¹⁾ At, quod dicit Hugius²⁾, quaedam correctiones ita sunt comparatae ut nulla nec grammatica subsit ratio neque logica; itaque manifestum eum qui haec scripsit non suum ingenium sed codicis alicuius fidem secutum esse. Esset sane manifestum, si prius illud vere dici posset; at enim exempla quae dedit Hugius aut Jernstedtii collatione redarguuntur aut parum probant. Antiph. 2 γ 5 εἰ γὰρ ἀπεγένετο, τὸν μὲν κίνδυνον τὸν αὐτὸν ἔμελλε καὶ παρῶν κινδυνεύσειν recte A; corr. 2 (C) οὐ ante τὸν αὐτὸν inseruit. Nimirum propter ea quae inferebantur: πῶς (scribendum πᾶς cum N, quod coniectura invenit Bekkerus) γὰρ [ἂν add. corr. 2] αὐτῶν [ὁ add. corr. 2] ληφθεῖς [λειφθεῖς corr. 2] τοῦτον ἂν τὸν ἐπιβουλεύσαντα ἤλεγχεν ὄντα; Nam si nemo eum convicturus erat, non idem erat periculum, eamque rem concedi adversario iste corrector putavit. Cur deinde ὁ addiderit perspicuum est; sed in λειφθεῖς Hugius haeret prorsusque absurdam eam correctionem putat. Sed quamvis correctoris ingenium infra Bekkeri fuisse ex hoc ipso loco appareat, tamen non tam hebes fuit ut non videret id absurdum esse quod exstaret πῶς γὰρ αὐτῶν (sicariorum) ὁ ληφθεῖς τοῦτον ἂν . . ἤλεγχεν; immo profecto convicturus erat. Itaque ad occisos pronomen αὐτῶν rettulit scripsitque λειφθεῖς, hoc sensu: tum enim futurum non fuisset ut is qui vivus relictus erat (servus scilicet) illum se cognovisse indi-

---

1) Τῇ τε ἀτυχίᾳ II δ 1 pro ἧ τε ἀτυχίᾳ facile fuit invenire ex ὑποθέσει eius orationis; III γ 8 θεία e τοῦ θεοῦ quod praecedit et θείας quod sequitur; item reliqua. 2) L. c. p. 10 sq.

caret.¹⁾ Tales autem correctiones, quibus malum specie sanetur, augeatur re vera, pro certissimis interpolationis indicibus habere solemus. Eae et in Isaeo Dinarchoque inveniuntur et in Antiphonte: velut quod Antiph. IV δ 6 pro κρείσσον ᾧν (i. e. κρείσσόνως) κρείσσων ᾧν ex C invecum est, vel Din. I 89 τέταρα pro τετρακόσια, cum in sequentibus maxime esset vitium²⁾, vel Isae. XI 23 post προστάττει (προστατι pr. A) male deletum δια quod e δια<λύσασθαι> vel alio eiusdem verbi infinitivo supererat. Neque recte restitutum puto ibd. 42 τρεῖς αἰ̄ pro τριακόσια pr. A, cui si addideris <ᾶ>, omnia sanissima sint. Ibid. § 25 πότερον δίκην ἦν μοι λαχεῖν A pr., πότερα δ' οὐκ ἦν μοι λ. C; sed δ' nullum locum habet; restitue πότερον οὐκ ἐνῆν μοι λαχεῖν. — § 34 μήτε μὴ δικάσασθαι pr. A, μήτε μὴν δικ. C; sed μὴν post μήτε valde mirum; μήτε μοι (μήτ' ἐμοί) scribendum videtur. — X, 11 ἐξ αὐτοῦ δέαντισαναγαγεῖν οὐκ ἔστι νόμος A pr., — δὲ ἄν τινα ἀγαγεῖν — C Bk., nisi quod ἄν a Bk. tacite omissum est. Quam lectionem cum videret non sufficere Scheibius, legendum proposuit ἐξεῖναι δ' υἱὸν αὐτοῦ ἀντισταγαγεῖν οὐκ ἔστι νόμος. Simplicius ita corrigas: ἐξ αὐτοῦ δέ τιν' ἀντισταγαγεῖν. — Ibid. 23 ἐπιδεικνύναι κελεύετε εἰ δικαίως τὰ αὐτοῦ. Offendit Sauppis (Symb. ad emend. orat. att. p. 12), proposuitque — κελεύετε καὶ ὡς τὰ ἐαυτοῦ. Nempe εἰ in A primo defuisse iam Dobsonus

1) Quaerit Hugius p. 10, quid lucratus sit corrector III γ 10 insana illa ὡς δὲ οὐδὲ τῆς ἀμαρτίας τοῦδε τοῦ ἀκουσίως ἀποκτεῖναι ἀπολύεται in vel insaniora τοῦδε τῶ mutans? Id lucrabatur, ut quae antea ne construi quidem possent inter se, iam posse viderentur: τοῦδε ad ἀμαρτίας adiunxit, ad occisum rettulit; τῶ ἀκουσίως ἀποκτ. erat ei „propterea quod invitatus interfecit“. 2) Non agitur de ea pecunia quae inventa est sed de ea quae de summa deerat; itaque ἤδη εὐρημένα maxime corruptum est, pro τετρακόσια autem secundum Hyperidem (I col. 10 (3)) scribendum videtur τριακόσια.

testatus erat; sed etiam δι defuit; itaque corruptela ex C demum provenit. — VI, 1 ὅτι μὲν — πάντων οἰκειότατα χρώμαι Φανοστράτῳ nunc ex C scribitur; at pr. A χρώμ..ο. id est χρώμενος; corrige igitur <τυγχάνω> χρώμενος. — Verum haec sufficient. Itaque sic statuo, C descriptum esse ex A ab homine quodam grammatico, deinde aliquo tempore post, cum iam mancus factus esset, collatum cum eo ut emendatiore ipsum archetypum, indeque in hunc correcturas illas in- vectas esse.

Eo iam pervenimus, ut cum ipsis tantum librariis codicum N et A et archetypo quo ei usi sunt (α) nobis res sit. Nam ad unum exemplar et A et N redire nunc omnes concedunt, nisi quod putant quidam intermedium quendam librum inter α et N statuendum esse, a docto grammatico scriptum¹⁾, et Jernstedtius etiam inter A et α aliud exemplum intercessisse opinari videtur.²⁾ Sed ego haud puto: non enim facile futurum erat ut vel in minutis rebus corruptelisque apertissimis N et A tam saepe consentirent. At dissentiant eidem in aliis rebus multis atque gravibus. Cuius rei ut origo appareat, id primum demonstrandum mihi est, ipsum archetypum correctoris manum expertum fuisse, saepeque in eo infuisse duplicem lectionem. Antiph. I, 1 ἔχει μοι, quae vera est lectio, praebent N et pr. A; at ἔχοιμι A corr.¹. Cur correctum est? Nempe quod postmodo vidit librarius A, in α superscriptum esse οἰμι, quod recipere suum esse duxit. Addo cetera eiusdem generis exempla, diductis litteris veriore lectionem indicans. I, 3 ἀπειλημμένῳ N, ἀπειλειμμένῳ pr. A: ἀπολελειμμένῳ A corr.³⁾ — 5 προβολῆς N (in quo corr. m. 2) A pr.:

1) Briegleb, Zur Kritik des Antiphon, Anclam 1861; Rud. Schoell. Ann. Fleckeis. CIII p. 300; assentiuntur Hug et Rentzel. 2) Jernstedt p. XXXIII. 3) A corr.² sec. Siggius; dubitat Jernstedt; sec. meam collationem corr.¹.

προβουλῆς corr. A. — 12 καταψηφίσεσθε NA pr.: καταψηφίσησθε A corr. — 26 ὡς γ' NA pr.: ὅς γ'. — 30 ἂν ἀπολοῦνται NA pr.: ἀπόλωνται A corr.¹ (neutrum verum videtur, sed ἀπόλλυνται). — II γ 10 φανερός NA pr.: φανερώς A corr. — δ 3 μου NA pr.: μοι A corr. — 8 Διπολείοις N pr. A: Διπολείοις A corr. — 11 ὡς NA pr.: ὅς A corr. — III β 2 καὶ αὐτός NA pr.: καὶ αὐτός A corr. — 3 ἀλλ' οὐδέεις αὐτὸν N et fort. pr. A, qui certe αὐτὸν habuit: ἄλλου δ' εἰς αὐτὸν A corr. — 7 ἁμαρτῶν N A pr.: ἁμαρτὸν A corr. — γ 3 ἠγήσασθαι N, ἠγήσασθε A pr.: ἠγήσησθε A corr. — 9 πρέπει NA pr.: οὐ πρέπει A corr. — IV α 2 ἀξιοθέντος N (hic sine acc.) et ut vid. pr. A: ἀξιοθεῖς corr. A male (ἀξιοθέντων verum puto). — γ 6 οὔτος NA pr.: οὔτως A corr. — δ 3 ὅτε A pr., ὅ, τε N: ὅ γε A corr.¹) (male puto; deleri debebat τε). — V, 7 διαπράσσονται NA pr.: διαπράσσονται A corr. — 19 ἔλασσωθεῖς N et pr. A: ἔλος σωθεῖς A corr. pessime. — 22 οὔτ' αὐτ' NA pr.: οὔτ' αὐ A corr.²) — 28 ὁμολογῶσιν N et pr. A: ὁμολογοῦσιν A corr. — 32 εἰ γὰρ ἐγὼ μὲν N et pr. A: del. μὲν corr. 1 A (sec. Sigg.). *Εἰ μὲν γὰρ ἐγὼ* verum videtur. — 39 ἐξάγει NA pr.: ἐξάγοι A corr. (ἐξαγάγοι verum puto). — 42 εἰρημένοις N, . . σι A pr. (εἰσι puto): οὔσι A corr. (^{ονσι}εἰρημένοις ut vid. α). — 59 σὺν ἐμοὶ NA pr.: σὺ ἐμοὶ corr. A (m. 1 sec. Sigg.). — VI, 10 καταψηφίσεσθε NA pr. (-σαισθε verum): καταψηφίσησθε A corr.³) — 11 διδασκάλιον NA pr.: διδασκαλεῖον. — 22 εἰ ἐν N, εἰ . . A pr. (εἶεν verum): εἰσὶ A corr. — 23 ἔτοιμός εἰμι διδόναι N, ἔτοιμος εἶεν

1) A corr.² sec. Siggium. 2) Corr.¹ sec. Sigg., neque contradicit J. 3) Sequitur ἀποψηφίσησθε AN perinde ex -σαισθε corruptum; ibi igitur et A statim et N correctionem recepisse videtur.

διδόναι A pr. (*ἔτοιμος ἢ ἐκδιδόναι* verum puto): *ἔτοιμοι εἶεν διδ.* A corr. — 30 *διδάσκει* NA pr.: *διδάσκει* A corr. — Porro est ubi acciderit contra, ut A correctionem numquam receperit, N postea (II): VI, 25 *ἐξείημεν δὲ* AN pr.: *ἐξείη δὲ* N corr.¹⁾ — 30 *παρέχονται* AN pr.: *παρέχονται* N corr.²⁾ — Tum sunt loci quibus uterque postea demum receperit (III): I, 23 *δίδωσι* A pr. N pr.: *δῶ* A corr. N corr. — II α arg. *λυσιῶ* N, *λυσειῶ* A pr., *λυσιῶ* (*Λυσιῶ*) corr. — δ 8 *ὀπίσσει* A pr. N pr.: *ὀπίσσει*. — V, 32 *οὐτ' ἀληθῆ* N pr. A pr.: *οὐ τ' ἀληθῆ*. — (VI, 27 *ἔφευγεν* N pr. [corr. ft. 2] et A pr. ut vid.: *ἔφευγον*.)³⁾ — Denique quartum genus est locorum, quibus vera veriorve lectio sit in pr. A, corrupta in N et corr. A; casu enim librarium A in veram lectionem incidisse non sane probabile est. II δ 7 *κυρίων* pr. A: *κυρίως*. — III γ 8 *οὐδὲ* A pr.: *οὐ γὰρ* NA corr. — γ 11 *τῶν . . προσηκόντων* A, *τῶν οὐ προσηκόντων* verum videtur: *τῶν προσηκ.* N. — IV γ 5 *θαυμάζω ὅτι* pr. A (*οὐ θαυμάζω ὅτι* verum videtur): *θ. ὅτι οὐχ* A corr. N. — δ 10 *ἀποκτείνειν* A pr.: *ζητεῖν ἀποκτείνειν* A corr. N. — V, 13 *εἶναι* A punctis notatum, om. N. — 15 *τῶν κατηγόρων* A, pluralem veriore puto: *τοῦ κατηγόρου* N. — 16 *ὑπολείπεται* A pr.: *ἀπολείπεται*. — (67 *ἔχοι* N, *ἔχη* A; itaque ibi vera correctio.) — 76 *παρέχε* . . . pr. A: *παρέχεσθαι* Hirschig.: *παρέχειν*. — 94 *πράξεθ'* pr. A: *πράξεσθ'*. — VI, 9 *τούτου εἶδεθ'* pr. A (*τούτου ἰδίᾳ* Bk.): *τουτουὶ δὴ*. — (15 *ἀγάγω*] *ἀγάγω ἢ* N, *ἀγαγεῖν* A.) — 28 *μαρτυρούντων* pr. A: *καταμαρ-*

1) Antecedit *ἐξείη μὲν* (*ἐξείημεν* A). 2) In eo quod sequebatur *ἀποφαίνονται* (*ἀποφαίνονται* A) N correctionem statim recepit. 3) IV δ 9 A pr. N pr. aliqua verba per errorem repetita sunt.

τυρούντων. — 42 *προδικασίας* A pr.: *προδιαδικασίας* A corr. (*δια supra vers.*) N. — 44 *ἡμέρας*] *ἡμέραι* pr. A, *ἡμέραις* A corr. N. — 47 *καταδικάσαι*] *καταδικάσαι*^{ιν} A, *καταδικάσειν* N.¹⁾

Enumeravi locorum amplum numerum; nam in primo genere sunt fere 30, in altero duo, in tertio fere quattuor, in quarto 17. Multo autem saepius librum α correctum fuisse necessarium est; nam ubicunque vel uterque librarius correctionem statim recepit, vel semper neglexit, vel alter eorum statim recepit alter nunquam, archetypi duplex lectio nobis obscura facta est. Eodem redit, sicubi falsa lectio in α primo fuit, eaque ab altero describentium statim prae superscripta vera lectione neglecta est, ab altero postea cum hac commutata; nam id discerni nequit a vitiis librariorum A et N, quae correxerunt ipsi. Codice autem usum esse eiusque fidem secutum correctorem libri α vel ex uno loco manifestum est. Nam lectio pravissima ἔλος σωθεις, quam in V, 19 intulit, origo fuit nominis Ἐλος, quod ab auctore argumenti eius orationis Mytilenaeo reo inditum est.²⁾ Sed is codex (β) nullo modo fide dignior fuit quam α ; immo interpolatum eum iure dixeris, idque nequaquam ab homine tam docto acutoque quam fuit is qui codicem C scripsit. Nam sive recte ex β emendatus est codex α , perfacilis fuit emendatio, sive

1) De loco III β 3 (*μὲν* A pr., *γοῦν* N, *μὲν οὖν* A corr.) dixit Hug p. 13, exponens in archetypo fuisse *μουν*, quod ab A pr. lectum esset *μὲν*, ab N *γοῦν*. Sed fortasse in α potius *μὲν*^{οὖν} fuit, librariusque N *οὖν* litteras correctionem earum quae infra scriptae erant putavit; itaque in *γοῦν* incidit. 2) Etiam Jernstedt (p. XXIII adn. 15), qui ceterum alias explicationes diversitatis quae est inter A et N quaerere mavult, concedit hoc loco in ipso archetypo duplicem scripturam exstitisse, neque eam in illo demum codice ortam, sed propagatam ex antiquiore codice.

prave corruptus, ratio saepe nulla apparet. - Quid enim sibi vult *έχοιμι* illud or. I, 1, vel *έτοιμοι είεν* VI, 23? *Διδάσκει* quidem VI, 30 merus error fuisse videtur, item *καταμαρτυρούντων* 28 et illud *έλος σωθείς*, quod librarius β invenit neque corrigere potuit. De ceterorum oratorum qui in A et N vel in A solo insunt condicione nunc quaerere non possum; e Dinarcho quidem perexiguus mihi suppetit numerus locorum talium, quales sunt quos ex Antiphonte supra adscripsi¹⁾; neque Lycurgus ceterive multum subministrant.²⁾

Itaque ut redeamus ad codices nostros, multas inter eos lectionis diversitates ex duplicibus illis archetypi lectionibus natas esse apparet; aliae multae, quae casu atque errore describentium ortae sunt, longa explicatione nihil indigent. Sed utrum omnes ex his duobus fontibus sint repetendae, an sint quae consulto atque interpolandi studio ducti librarii N et A mutaverint, et quaesitum est iam diu ab hominibus doctis et etiamnunc quaeritur. Postquam enim Ed. Maetzner Oxoniensem in lucem protulit et in constituenda lectione illum plerumque secutus est, adstipulatus quidem est Frid. Franke atque acriter hanc sententiam defendit³⁾; at adversatus est maxime Herm. Sauppius,

1) Din. I, 40 *παρακρούονθ'* et II, 3 *γενήσεσθ'* N et pr. A: *παρακρούονται* et *γενήσεσθαι* A corr.¹⁾ — I, 46 *ών* N (corr. rec.) et pr. A: *όν* corr.¹⁾ A. — I, 23 *πολλών* N pr. A pr.: *πολλῶν*.

2) Lyc. 20 *καί μιμείσθαι* A pr. ut vid., *καί μή* ^{καί ..} *μιμείσθαι* corr., *μηδέ μιμ.* N. Fort. in α fuit *μηδε*. — 107 Tyr. v. 7 *έχθρός γάρ* A pr. N: *έ. μέν γάρ* A corr. Videtur alia potius emendatio quaerenda. — 143 *οίς ού* pr. N (corr.²⁾ corr. A; *ούς ού* pr. A (N corr.²⁾. Omnino delendum relativum. — 144 *άφείη* N, *άφίει* pr. A: *άφήσει* A corr. (quod nollem etiamnum inveniretur vel in Thalheimii editione). — 146 *έγώ τοίνυν μηνύω* pr. A: *έγώ τοίνυν ύμίν μηνύω* N et corr. A.

3) Franke rec. edit. Maetzn. Antiph., Neue Jahrb. XXVIII p. 52. — Eiusd. rec. ed. Maetzn. Din., N. Jen. Litteraturztg.

contendens ea quae meliora praeberet N ex interpolatione docti hominis orta esse.¹⁾ Sauppium inde auctoritatem plerique secuti sunt, nisi quod nunc non ipsum librarium N istum interpolatorem fuisse affirmant, sed eum potius qui intermedium quod fingunt exemplum inter α et N scripserit. Quibus ambagibus mihi quidem parum profici videtur; nam tam multae tamque apertae corruptelae codicum A et N communes sunt, ut nulla emendatio nisi singulorum quorundam locorum inter α et N intercessisse possit. Nihilo minus examinandum, num forte hoc ipsum factum sit, sive in N sive in isto eius archetypo. Eorum exemplorum, quibus olim Sauppium suam opinionem firmatum ivit, haud exigua pars iam erepta est, postquam accuratius collato Crippsiano apparuit in hoc quoque easdem lectiones vel inesse vel primo infuisse. Sedecim quae relinqui videbantur exempla composuit Hugius, nova ipse quattuor addidit. At de viginti locorum summa detrahendi statim quattuor, quibus aliter comparatum esse librorum testimonium per Jernstedtium edocti sumus.²⁾ Detrahendi item quibus vera in Oxoniensi lectio vel est vel videri potest; nam hi quoque ad probandum certe inutiles. Hugius eos suo iure quodammodo in ordinem recepit, quippe qui B codicis testimonio aliud in archetypo fuisse evinci crederet; at nobis is codex iam semotus est. Item detrahendi quibus corrigendi ratio nulla fuit, velut III γ 6 ἀποκτείναντα A ἀκουτίσαντα N (mero errore, cum verbum ἀκουτίζειν proxime exstat), vel II γ 2 ἰδόντες A, προἰδόντες N (vel recte, vel errore propter προσιόντας quod proxime exstat,

---

1842 nr. 249 sqq. — Eiusd. rec. epistulae crit. Sauppianae, Ztschr. f. d. Alterthumswiss. 1843 p. 259. 1) Sauppe Epist. crit. p. 26, et Quaestiones Antiphontae Gotting. 1861.
2) I, 17. 29. II a 7. γ 6.

quae Frankii est opinio). Detractis detrahendis, iam videamus quid relictum sit. II β 4 ἐγὼ δ' εἰκότως A, ἐγὼ δικαίως N (attamen etiam Jernst. hoc recepit). V, 96 ἐν δὲ τῇ τοῦ φόνου δίκη — ἐμοῦ κατηγορήσουσιν A, εἰὰν et κατηγορήσωσιν N. VI, 23 ἔτοιμος ἦ] ἔτοιμος εἶεν A pr., ἔτοιμός εἰμι N. I, 3 ἀπολελειμμένω] ἀπειλειμμένω A pr., ἀπειλημμένω N. II α arg. Μικίνην A, Μυκίην N.¹⁾ At hercle primum nimis pauci sunt ei loci quam quibus quicquam probetur. Deinde non deest quod de singulis respondeam: quid enim? si II

β 4 in α fuit ^{εικοτως} εγωδικαιως, vel ^{ικαιως} εγωδεικοτως, num in noxia est vel A vel N librarius? At tute tibi haec sumis, inquiet aliquis; nulla enim est causa cur in α hoc quidem loco duplicem lectionem fuisse putemus. Itaque si ea hoc loco non est, ne II β 2 quidem erit, ubi προβέβληκεν i. e. προσβέβληκεν N, ἐμβέβληκεν cum interpolatione manifesta A, neque δ 7, ubi pro ποῦ δίκην δώσει in N est τι οὐ δίκην δώσει, in A omisso τι specie locus sanatus, ipsa re magis depravatus. Item VI, 6 N servavit quod verum est τόν τε διώκοντα μὴ ὀρθῶς, neque curavit librarius quod istud τε, postquam exciderunt in archetypo verba ab Aldo demum addita: αἰτιάσασθαι καὶ ὑμᾶς τοὺς δικαστὰς μὴ ὀρθῶς (γινῶναι scilicet), iam intellectum nullum habebat; at curavit A et γε pro τε reposuit. Quid autem est interpolare, nisi hoc est? Aut igitur, culpa in α codicis correctorem reiecta, utrumque describentium interpolationis crimine absolvamus, aut neutrum. Jernstedt quidem, a quo exempla modo allata sumpsit, ipsum A librarium insimulat; ego utrumque absolvere malo, cum nimis hebes indoctusque mihi fuisse videatur uterque horum et in uni-

1) Primo etiam sextum locum Hugio relicturus eram, V 62 οὐ γὰρ ἔδει A, οὐδὲ ἔδει N. At is locus vel maxime detrahendus fuit; nam in οὐδὲ latet lectio procul dubio vera οὐ δὲ.

versum pingendo magis quam intellegendo intentus. Nam etiam loco V, 96, qui secundus erat inter Hugianos, dormitans N, non sciens, ἐν in ἐάν corruptit, quod postquam fecit etiam κατηγορήσουσι quod recte primo scripserat mutavit in coniunctivum, sensu magis quodam obscuro ductus quam ratione; inde etiam καὶ — διαγνώσῃσθε in proximis posuit, sed id quidem statim correxit. Eodem modo omnes semper librarii, quo hebetiores fuerunt, eo magis libros suos corruerunt, vel si hoc dicere mavis, interpolaverunt. Adde Μυκίνην II α arg. pro Μικίνην, quod eiusdem est inscitiae: scilicet quod pronuntiabat Mikínin, id Μυκίνην scribere consuevit, neque curavit sensum, quem supra se esse intellegebat. Quid enim isti cum Lysiae adversus Micinem oratione unquam rei fuerat? Immo ne cum Lysia quidem ipso; nam ibidem cum τῷ λυσεῖ^{ὸν} λόγῳ invenisset, dubitavit correctionem accipere, utramque lectionem descripsit. Idem fecit A. En doctos homines, quos credere possis vel ipsius elegantiae causa ea quae tradita acceperant interdum temere mutavisse! At ἀπειλειμένῳ in ἀπειλημένῳ mutavit N (I, 3), et quod maius est, ἔτοιμος εἶεν in ἔτοιμός εἰμι (VI, 23). Scilicet et perfectum verbi ἀπολαμβάνω per η scribi sciebat et primam personam esse εἰμί. Fieri non poterat, quin vel inertissimi librarii, Graeci tamen homines, aliquando nota ignotis, planiora impeditis substituerent, neque quisquam eorum unquam machinae ut ita dicam instar quae acceperat fideliter reddidit. An nolunt interesse aliquid inter hominem et machinam? aut religionem philologicam in istis quaerunt? Si quaerunt, ne in A quidem invenient. Loco pessime corrupto VI, 21 in N quidem est προκάθισται η et in margine adscriptum σφάλμα (sicut etiam Lycurg. 145 ad ἐπιπροστὰ τοῦ, quod non intellegebat esse ἐπὶ προστάτου, adscripsit ὄρα σφάλμα),

at A habet *προκαθῆσθαι*, *εἰ* cum interpolatione manifesta. Sed nolo post Jernstedtium longius de his rebus disputare, ne quis acta agere me dicat.

Quid igitur editori faciendum eis locis, quibus A et N inter se discedunt? nam ea nunc quaestio restat. Utriusque codicis rationem habendam esse perspicuum est; peccat uterque, neque multo pauciora numero in N peccata quam in A. Inutilis igitur de principatu alterius quaestio; melior per se lectio eligenda quaeque minus interpolationem redoleat; nam interpolationem iam in *α* admissam esse satis constare videtur. Archetypi lectio lectionesve quatenus fieri potest indagandae; inde ratione progrediendum. Duo tamen quasi *γέγρα* ad Oxoniensem in prior editione detuli, unum levissimum atque inane, quod in scripturis vel plenis vel decurtatis (*ἀλλὰ — ἀλλ', τὰ ἄλλα — τὰ ἄλλα*) et in addendo *ν ἐφελκυστικῶ* illum ducem secutus sum, alterum paullo gravius, quod etiam collocationem verborum ad N codicis normam cum Maetznero constitui. Namque haud exigua diversitatis inter duos codices pars in ordine verborum immutato consistit. Concedunt autem fere omnes, in N collocationem plerumque elegantiore melioremque esse; planior eiusdem ordo in Leocratea visus est Thalheimio¹⁾, neque prorsus immerito: at omnino non recte agunt qui ex uno oratore rem aestimant, cum sint tres in communi causa. Sed velim id quoque respiciatur, quod et in Lycurgo et in Dinarcho, quorum utrumque hiatus aliquam rationem habuisse scimus, N saepius tollit hiatus quam infert. Lyc. § 22 *ἀδελφὴν ἔχοντα αὐτοῦ τὴν N, ἀδ. αὐτοῦ ἔχοντα τὴν A*; eo loco etiam planiorem in A ordinem esse ipse dicit Thalheim, neque tamen eo minus id secutus est quod ab interpolatione ipse repetit. — 129 *ὑπέσθυ-*

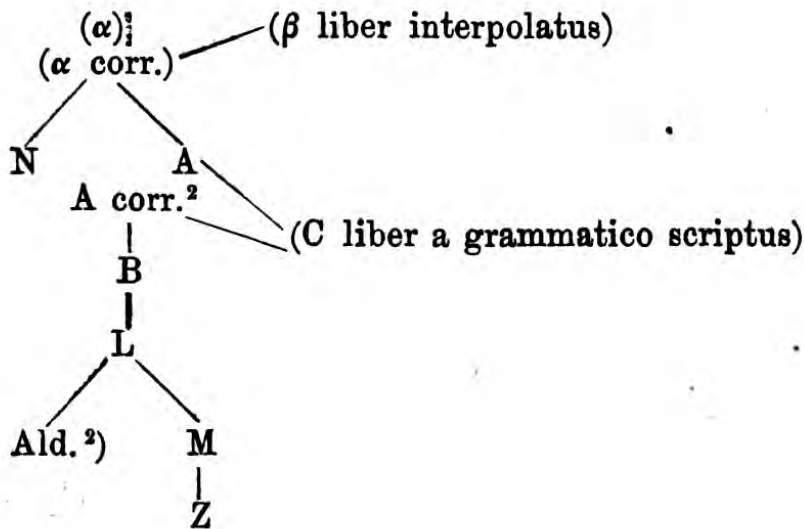
1) *Annal. Fleckeis.* 1877 p. 678.

νον ἐποίησαν κινδύνῳ μετ' N, ὑπ. κινδύνῳ ἐποίησαν μετ' A. — Contra sane 123 δοκεῖ ὑμῖν N pro ὑμῖν δοκεῖ. — Adi nunc Dinarchum quoque. I 85 ἐν τῇ πόλει περιέναι N: περιέναι ἐν τῇ πόλει A. — (96 οἰκοδόμημα Δημοσθένους ἐν N: Δημ. οἰκοδόμημα ἐν A.) — 110 ὑπάρχουσαν αὐτῇ, ἀντίθετε N (pausa is hiatus excusatur): αὐτῇ ὑπ. ἀντ. A. — II, 16 δημοσίᾳ κατὰ τῶν πονηρῶν ἀρὰς N: δημοσίᾳ ἀρὰς κ. τ. π. A. — 26 οἴεσθε ἐκείνους (cum levissimo hiatus) τοὺς ἄνδρας ποιῆσαι N: οἴεσθε ποιῆσαι ἐκ. τ. ἄ. A. — III, 16 ἀπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει N: τῶν ἐν τῇ πόλει ἀπ. A. His quinque vel sex exemplis duo tantum opponi possunt, I, 96 κόσμος τῇ θεῷ εἰς N pro τῇ θεῷ κόσμος εἰς, et II, 6 ἀφείσθαι ἐστίν N pro ἐστίν ἀφείσθαι A; nam II, 3 et 6 δικαία uterque hiatusve infert. Ceterum II, 6 ἀφείσθαι ἐστίν cum notis supra utrumque vocabulum pictis habet N, quae nil nisi transpositionem faciendam significare possunt. Itaque non dico N numquam in tali re errasse, sed potiore tamen ducem eum arbitror, neque deserendum nisi ubi adsit ratio. Unde autem id genus vitia? Consulto aliquando illata ex Ant. V, 10 manifestum videtur, quo loco corrector alter codicis A vocabulum ἀνταποθανεῖν insolentius collocatum transposuit ut planior evaderet oratio; sed plerumque casu puto et negligentia librariorum ordinem perversum esse, et A in hac quidem parte negligentiore fuisse quam N.¹⁾ Ceterum in Antiphonte sive auctoritatem N co-

1) Ordo verborum correctus est ab A¹ paucis locis: V, 1 τοῦ προσήκοντος πέρα pr., πέρα τοῦ προσήκ. corr. (N). III β 10 ὑπό τε τῆς ἀληθείας τοῦ νόμου ὑπό τε τῶν πραγμάτων pr., ὑπό τε τ. ἀλ. τῶν πρ. ὑπό τε τοῦ ν. corr. (N). VI, 35 αὐτοῖς vocabulum bis separatis locis in A scriptum posteriore recte ut vid. deletum est.

dicis sequare sive rationem elegantiaeque sensum, idem fere evadet. Quamquam est ubi neutri codici adstipulari praestet: VI 40 *ἐπειδὴ μοι ἐπύθετο προ-
μ^{οι} ειρημένον εἴργεσθαι τῶν νομίμων* A, *ἐπ. ἐπύθ. προ. μοι εἴργ. τ. ν.* N. Unde in A prius istud *μοι*? ex archetypo credo.¹⁾ Unde id deletum? nempe ex eodem. Tum autem secundum ea quae supra disputavimus neque A neque N nobis sequendus erit, sed A pr. = α pr. *Μοι* in margine a correctore α adscriptum fuerat; inde diversis locis in utroque apographo receptum.

Sed de codicibus quidem iam satis expositum esse videtur. Stemma igitur eorum quod mihi verisimillimum videtur apponam.

Variam lectionem codicum N et A in adnotatione critica integram adposui, nisi quod accentuum spirituumve diversitates, divisionem vocabulorum, *ν ἐφέλκυστικόν* vel omissum vel additum, scripturas vel integras vel per crasin elisionemve decurtatas, deni-

1) Aliter de h. l. sentit Hug p. 15.
XIV sqq.

2) V. Jernst. p.

que orthographica quaedam ut *γίνομαι* — *γίγνομαι*, *γινώσκω* — *γίγνώσκω* omittenda duxi, item magnam partem eorum vitiorum, quae in A primo per imprudentiam admissa ab ipso librario correctae sunt. Manus correctorum ita distinxi, ut nominarem correctorem alterum („A corr.²“); itaque „A corr.“ correctionem primae manus indicat, nisi quod est ubi sciri nequeat utra fuerit, ut in lituris. Coniecturas plures apposui quam fecit Jernstedt. Auctores earum hosce nomino: Stephanum (St.), Reiskium (R.), Bekkerum (Bk.), Dobraeum (D.), Maetznerum (Mr.), Sauppium (S.), Frankium (Fr.) Brieglebium (Br.), Hugium, Reutzeliū, Jernstedtium (J.), quorum editiones commentationesve aut in vulgus notae aut iam commemoratae sunt, praeter Jernstedtii commentationem antiquiorem (1878 mens. Jul.), insertam diario Petropolitano quod germanice dicitur „Journal des Ministeriums der Volksaufklärung“. Ea inscribitur „Observationes Antiphontae“. Ceterum, cum adsit occasio, verbo saltem commemorandae laudes Petropolitani editoris, qui non minus coniecturis sagacissimis saepeque evidentissimis quam diligentissima collatione codicum et Antiphonti profuit et proderit, modo eveniat quod optamus, aliis oratoribus. Reliquos ex ordine temporum enumerabo. Bake, Schol. hypomn. vol. I p. 208 (1837). — C. Scheibe (Sch.), Act. societ. Graecae, vol. II fasc. 1, Lipsiae 1838, et Coniecturarum fasciculus, Ztschr. f. Alterthumsw. 1845 p. 212. — L. Spengel (Sp.), Münchener Gel. Anz. 1838 2 p. 367 (rec. edit. Maetzn.); Mus. Rh. XVII (1862) p. 161 (tetralog.). — G. F. Schoemann, Jahrb. für wissenschaftl. Kritik 1839 2 p. 481. — Ad. Emperius, Opusc. phil. p. 269 (1847). — C. G. Cobet in Variis lectionibus (ed. I 1854) ceterisque scriptis passim. — P. R. Müller, Philol. IX (1854) p. 555. — G. A. Hirschig (Hi.), Philol. IX (1854) p. 728, qui

in multis quos tractavit locis semper cum laude, saepe egregio cum fructu versatus est. — L. Kayser (K.), Mus. Rh. XII (1857) p. 224; XVI (1861) p. 72 (tetralog.). — C. H. Funkhänel, Ann. Fleckeis. LXXIX (1859) p. 194. — Car. Guil. Linder (Li.), de rerum dispositione ap. Antiph. et Andocidem, diss. Upsal. 1859. — F. Pahle (P.), „die Reden des Ant.“, Jeverae 1860; „Antiph. orat. crit. ratione perlustravit F. P.“, ibd. 1874. — F. K. Hertlein, progr. Wertheim 1860 (quod mihi praesto non fuit); Herm. XII (1877) p. 182. — H. Frohberger, Philol. XXIX (1870) p. 631. — Rud. Schoell in censura benevola prioris meae editionis, Ann. Fleckeis. CIII (1871) p. 297. — E. Rosenberg, Annal. Fleckeis. CXI (1875) p. 604. — U. de Wilamowitz-Moellendorf, Herm. XI (1876) p. 296; Philol. Untersuch. I p. 48. Is vir acutissimus praeclari ingenii id quoque documentum dedit, quod me inter eos esse affirmavit qui Antiphonti plurimum nocuissent. — C. Fuhr, Animadversiones in orat. Att., diss. Bonn. 1877, et Mus. Rh. XXXIII (1878) p. 565. — G. Gebauer, de hypotact. et paratact. argumenti ex contrario formis, Zwiccaviae 1877, et in commentariis ad or. sel. Lysiae, Lips. 1880. — H. Schaefer, de nonnullarum particularum ap. Antiph. usu, dissert. Gotting. 1877. — H. Weil, Revue de philol. n. s. IV (1880) p. 150. — Denique in priore editione mea A. Weidnerus (W.) tum collega Magdeburgensis, in hac F. Leo gratissimam mihi atque amicissimam opem attulit.

In formis verborum scribendique ratione aliquanto magis quam antea operam dedi ut antiqua genuinaque reducerem, expellerem novicia. Cum Jernstedtio introduxi vel potius reduxi ἦ pro ἦν, ξυνήδη, similia, porro φονῆς pro φονεῖς quaeque eiusdem declinationis sunt; expuli ἐδεδειπνήκεισαν (I, 18), εἶσαν compluribus locis; restitui augmentum temporale in

formis quales sunt *ἠὺπορεῖτε* et *ἠὺρον*, quamvis ea omnia fere invitis libris facienda essent, neque in ipsis fragmentis a veteribus servatis antiquae formae comparerent. De augmento verborum ab *εὐ* diphthongo incipientium post Weckleinium (Cur. epigr. p. 33) disseruit O. Riemann (Bulletin de correspondance hellénique III p. 500); nempe diphthongus *HT* pariter fere cum *HI* in posteriore lingua Attica abolita est, brevi vocali pro longa priore ingruente.¹⁾ Scripsi *καθῆραι* pro *καθᾶραι* VI, 37, de qua forma idem Riemannus egit (ibid. IV p. 150); porro *οἰκτιρεῖν* et *οἰκτιραι*, postquam ex quattuor testimoniis inscriptionum, Atticarum trium, unius Thessalicae²⁾, satis comprobatum est falso diphthongum ei verbo tribui. *Ἡρώδης* id est *Ἡρω-ίδης* verum esse, non *Ἡρώδης*, iam Jernstedt intellexit.³⁾ De aliis quibusdam vel in prioris editionis praefatione dixi vel aliis locis; repetere nunc non possum.

Subiunxi orationibus Antiphontis et fragmenta huius oratoris et declamationes sophistarum quos dicunt: Gorgiae Antisthenis Alcidamantis. Quarum de origine quid sentiam cum alibi exposuerim, nunc summam apponere satis est. Gorgiae utraque mihi genuina videtur, quoque saepius relego, eo firmiter id apud me iudicium stat. Item Antisthenis duae et Alcidamantis altera quae est *περὶ σοφιστῶν*. Prior quae eiusdem esse traditur quamvis sit procul dubio spuria, tamen circa principium quarti a. Chr. n. sae-

1) V. praef. Isocr. vol. II p. III. — Riemann etiam de *ἐπιμέλεισθαι* — *ἐπιμελεῖσθαι* accurate disputavit (III, 496; IV, 152); illam formam Jernstedt Antiphonti (VI, 12. 13) recte fortasse restituit. 2) C. I. Att. I, 463 *οἰκτιρας*. Suppl. 477 c *οἰκτιρ*. Kaibel Mus. Rh. XXXIV 181 sqq. 2^a *οἰκτιρον*. Heuzey, Mission archéol. en Macédoine p. 424 nr. 199 *οἰκτιρας*. 3) Jernst. p. XL, 29, qui addere poterat thessalicum *Εἰρωνίδας* (Heuzey p. 425 nr. 200 v. 50).

culi a nescio quo rhetore conscripta esse videtur. — Codices habemus Palamedis Gorgiae Crippsianum A quique ex eo descripti sunt B L M P Z; idem A et eiusdem Helenam continet cum B et Alcidamantis Ulixem cum L M Z.¹⁾ Sed harum duarum orationum etiam alius fons adest Palatinus X notissimus ille Lysiae codex; itaque ibi semper inter A et X, ubi discedunt inter se, libera optio datur. Solo Palatino innititur Antisthenes et secunda Alcidamantis. Apographa Palatini, quae compluria sunt²⁾, nihili facienda esse libenter nunc concedo, cum antea C codici aliquantum tribuerim; sed non minus is in his sophistis quam in Lysia e Palatino totus pendet. Neque quicquam lucrati sumus collato a Fr. Vatero codice Moscoviensi (b), qui eiusdem familiae est³⁾, neque vero Helenae lucem attulit Parisinus codex 2955 (a) a Schenklio collatus⁴⁾, quamquam is quidem liber cum aliis quibusdam (H R V W Y) tertiam in illa oratione familiam constituere videtur, quae neque ex A neque ex X certo repeti possit.⁵⁾ At enim nullum est eius familiae pretium. Plus profectum est accuratis Palatini collationibus, quas confecerunt Spyridon Lampros Graecus et Rud. Schoell.⁶⁾ Ceterum viri docti in his declamationibus, quas pro spuris plerique habebant habentque (nisi quod Alcidamantis altera post Vahlenii egregiam operam pro genuina ab omnibus recepta est), haud multum elaboraverunt. Reiskium Bekkerum Sauppium editores non sine magno fructu nactae sunt; praeterea quaedam sunt Dobraei, non

---

1) Vide Jernstedtii praefationem p. XV. 2) C Laurentianus plut. 57 cod. 4; porro E J K M N; etiam P Alcidamantem ex huius generis codice habet (Jernst. p. XVI, 8). 3) Vid. Neue Jahrb. Suppl. IX p. 25 sqq. 4) Vid. Philol. XXVI p. 566. 5) De H codice v. infra p. XLVII (Add.). 6) Lampros quae invenerat publici iuris fecit Herm. X (1876) p. 257; R. Schoell ibd. XI (1876) p. 202.

pauca Vahlenii (Act. acad. Vindob. vol. 43 a. 1863 p. 491, de Alcid.); unum alterumve locum attigerunt Scheibe (Ztschr. f. Alterthumswissenschaft 1845 p. 211, Alcid. Od.), E. Rosenberg (Ann. Fleckeis. CIII, 1871, p. 442; CVII, 1873, p. 744, Gorg. Alcid.), C. Fuhr (Mus. Rhen. XXXIII, 582. 597), G. Gebauer, V. Jernstedt. Maxime ex his sex orationibus corruptae sunt duae Gorgianae; quare gavisus sum quod ad alteram certius emendandam adiumentum haud spernendum mihi se obtulit. Namque sicut Alcidamantem a Benselero edocti scimus in hiatibus arcendis haud minore religione quam Isocratem usum esse, itidem magister eius Gorgias in Palamede fecit, quam orationem aliquanto post Helenam conscripsisse putandus est. Non fugit ea res Benselerum, cui suspectam orationis originem reddidit, neque vero me ipsum fugit; sed sero animadverti quanta severitate scriptor ab hiatibus abstinerit. Traditi sunt in libris graviores fere quattuordecim, qui numerus etsi non magnus sit pro orationis ambitu, tamen non maxime probat id quod dixi. At enim leviores quique vel pausa excusentur vel *συναλοιφή* tollantur, adeo rari sunt, ut non possit magis scriptoris diligentia in vitandis hiatibus illustrari. Ter *καί* cum vocali concurrit (§ 1. 13. 24), quinquies *ταῦτα* (3. 5. 11. 19. 31), bis *οἶσθα* (22. 24), quater *γένοιτο* vel huiusmodi forma cum *ἄν* (6. 8. 12. 14), singulis locis exstant *ἡ ἀπολογία* (1), *ὁ ἀνὴρ* (3), *ἢ ἐκεῖνος* (10), *κακότητα εἶναι* (13); *εἶτα ᾧ* (24), *ἀμφοτέρα ἄν* (26), *δέομαι οὖν* (28; idem apud Isocratem invenitur); *οὖνεκα ἄξιος* (32). Adde *τὰ ἐναντιώτατα*, quod bis est § 25, et reliqui tibi erunt hiatus quales sunt *δὲ εἰ*, *ἀλλὰ οὐκ*, *οὔτε ἐν*, praeterea in pausa positi fere novem. Iam compara vel Antisthenis orationes, in quibus et ipsis curam quandam hiatus animadvertit Benseler, vel Gorgiae Helenam: gravium hiatus non multum invenies, at leviorum ingentem

copiam. Quae cum ita sint, in Palamede et circumspertum suspiciosumque esse oportet ubi insolentior hiatus traditus est, et summopere cavendum ab inferendis novis huiuscemodi vitiis, quod factum est aliquoties. Eadem ratio in Alcidamantis *περὶ σοφιστῶν* sequenda est, neque me movit sententia viri praeclari Vahlenii auctoritas, qui eos qui traditi sunt hiatus non sollicitandos ducit.

D. Kiliae m. Martio CIOIOCCCLXXXI

Fridericus Blass.

VITA ANTIPHONTIS

EX VITIS X ORATORUM PLUTARCHO ADSCRIPTIS.

- 1 Ἀντιφῶν Σωφίλου μὲν ἦν πατρός, τῶν δὲ δήμων
 2 Ῥαμνούσιος. — μαθητεύσας δὲ τῷ πατρί (ἦν γὰρ
 σοφιστής, ᾧ καὶ Ἀλκιβιάδην φασὶν ἔτι παῖδα ὄντα
 φοιτῆσαι) καὶ δύναμιν λόγων κτησάμενος, <ἦ> ὥς τινες
 νομίζουσιν, ἀπ' οἰκείας φύσεως, ᾤκησε μὲν πολιτείε-
 3 σθαι, διατριβὴν δὲ συνέστησε, καὶ Σωκράτει τῷ φιλο-
 σόφῳ διεφέρετο τὴν ὑπὲρ τῶν λόγων διαφορὰν, οὐ
 φιλονεικῶς ἀλλ' ἐλεγκτικῶς, ὡς Ξενοφῶν ἱστορήκεν
 4 ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασιν. — καὶ τινὰς λόγους
 τοῖς δεομένοις τῶν πολιτῶν συνέγραφεν εἰς τοὺς ἐν

Scripserunt de Antiphontis vita Caecilius Calactinus (τὸ
 περὶ Ἀ. σύνταγμα § 7 cf. 15. 22) et Didymus (Hermogen. π. ἰδ.
 p. 385 W. 414 Sp.), qui commentarios in hunc quoque oratorem
 composuisse videtur; nobis praeter hanc Plutarcheam vitam
 et eam quae in libris Antiphontis praemittitur Philostrati
 Photii Suidae Eudociae de oratoris rebus scripta servata sunt,
 qui tamen omnes vel e Plutarcho sua hauserunt vel certe nihil
 novi afferunt.

§ 1. Patris nomen etiam Σόφιλος scribitur.

2. Ἀλκιβ.] cf. Suid. Ἀλκ. — ἦ ὥς τινες Reiskius. — ᾤκησε]
 ᾤρησε v., sed παρέπεμψε cod. B.

3. E Xenophonte Memor. I, 6; istud οὐ φιλονεικῶς contra
 Aristotelem dictum videtur (ap. Diog. L. II, 46; v. Sauppe de
 Antiph. soph. p. 7). Alius autem est Ἀ. ὁ σοφιστής, de quo
 cf. Diog. l. c.; Suid.; Hermog. l. c.

τοῖς δικαστηρίοις ἀγῶνας, πρῶτος ἐπὶ τοῦτο τραπεῖς, ὥσπερ τινὲς φασιν. τῶν γοῦν πρὸ αὐτοῦ γενομένων 5 οὐδενὸς φέρεται δικανικὸς λόγος, ἀλλ' οὐδὲ τῶν κατ' αὐτόν, διὰ τὸ μηδέπω ἐν ἔθει τὸ συγγράφειν εἶναι, οὐ Θεμιστοκλέους, οὐκ Ἀριστείδου, οὐ Περικλέους, καίτοι πολλὰς ἀφορμὰς καὶ ἀνάγκας παρασχόντων αὐτοῖς τῶν καιρῶν· καὶ γὰρ οὐ δι' ἀσθένειαν ἀπελείποντο τοῦ συγγράφειν, ὡς δῆλον ἐκ τῶν εἰρημένων παρὰ τοῖς συγγραφεῦσι περὶ ἑνὸς ἐκάστου τῶν προειρημένων ἀνδρῶν. ὅσους μέντοι ἔχομεν ἐπὶ τὸ παλαιότατον ἀναφέροντες ἀπομνημονεῦσαι τὴν ἰδέαν τῶν λόγων ταύτην μεταχειρισαμένους, τούτους εὖροι τις ἂν ἐπιβεβληκότας Ἀντιφῶντι πρεσβύτη ἤδη ὄντι, οἷον Ἀλκιβιάδην, Κριτίαν, Λυσίαν, Ἀρχίνον. — πρῶτος δὲ καὶ ῥητορικὰς 6 τέχνας ἐξήνεγκε γενόμενος ἀγγίλους, διὸ καὶ Νέστωρ ἐπεκαλεῖτο. — Καικίλιος δ' ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ συντά- 7 γματι Θουκυδίδου τοῦ συγγραφέως καθηγητὴν τεκμαί-

4. cf. Thuc. 8, 68. — πρῶτος Meziriacus: πρῶτον. — Idem referunt Hermog. l. c., Quintilianus III, 1, 11 (*primus omnium orationem scripsit*), Diodorus ap. Clem. Alex. Strom. I, 365 (πρῶτον δικανικὸν λόγον εἰς ἔκδοσιν γραψάμενον).

5. γοῦν] γὰρ Westerm. e Photio. — τὸ συγγρ. εἶναι Meziriacus: τοῦ συγγρ. εἶναι. — Ἀρχίνον Taylor: Ἀρχίνοον.

6. cf. Quint. l. c.: „*artem et ipse composuit*“; primum fuisse in arte scribenda nemo praeterea dicit. Ceterum quae exstabat Antiphontis nomine τέχνη ῥητορική spuria a quibusdam putabatur, cf. Polluc. 6, 143. — Nestorem appellatum fuisse alii quoque biographi tradunt; at Plato (Phaedr. 261 C) Gorgiam potius eo nomine ornat.

7. καθηγητὴν Wyttenbach: μαθητὴν v. et Photius, διδάσκαλον TVX. Incertum est Plutarchusne an librarii eius in culpa sint. Res a multis traditur: cf. Hermog. l. c., [Tryphon.] Sp. Rh. Gr. III p. 201, Vitt. Thucyd.; ἑταῖρον dicit Thucydidem Antiphontis Aristides (ὑπ. τῶν τεττ. II p. 176 Dd.). Platonis quoque verba (Menex. 236 A): ὅστις ἐμοῦ κάκιον ἐπαιδεύθη,

ρεται γεγονέναι ἐξ ὧν ἐπαινεῖται παρ' αὐτῶ ὁ Ἄντι-
 8 φῶν. — ἔστι δ' ἐν τοῖς λόγοις ἀκριβὴς καὶ πιθανὸς
 καὶ δεινὸς περὶ τὴν εὐρεσιν καὶ ἐν τοῖς ἀπόροις τεχνι-
 κὸς καὶ ἐπιχειρῶν ἐξ ἀδήλου καὶ ἐπὶ τοὺς νόμους καὶ
 τὰ πάθη τρέπων τοὺς λόγους, τοῦ εὐπρεποῦς μάλιστα
 9 στοχαζόμενος. — γέγονε δὲ κατὰ τὰ Περσικὰ καὶ Γορ-
 γίαν τὸν σοφιστήν, ὀλίγῳ νεώτερος αὐτοῦ, καὶ παρα-
 τέτακεν ἕως καταλύσεως τῆς δημοκρατίας ὑπὸ τῶν υ'
 10 γενομένης, ἣν αὐτὸς δοκεῖ συγκατασκευάσαι, ὅτε μὲν
 δυσὶ τριηραρχῶν ναυσίν, ὅτε δὲ στρατηγῶν καὶ πολ-
 λαῖς μάχαις νικῶν καὶ συμμαχίας αὐτοῖς μεγάλας προσ-
 αγόμενος καὶ τοὺς ἀκμάζοντας ὀπλίζων καὶ τριήρεις
 πληρῶν ξ', καὶ πρεσβεύων ἐκάστοτε ὑπὲρ αὐτῶν, <καὶ>
 11 εἰς Λακεδαιμόνα ἠνίκα ἐτετείχιστο Ἡετιώνεια. μετὰ δὲ
 τὴν κατάλυσιν τῶν υ' εἰσαγγελθεὶς σὺν Ἀρχεπτολέμῳ
 ἐνὶ τῶν υ' ἑάλω, καὶ τοῖς περὶ τῶν προδοτῶν ἐπιτιμίαις
 ὑπαχθὲς ἄταφος ἐρρίφη καὶ σὺν τοῖς ἐκρόνοις ἄτιμος

μουσικὴν μὲν ὑπὸ Λάμπρον παιδευθεὶς, ῥητορικὴν δὲ ὑπ' Ἄ.
 τοῦ Ῥαμν., vulgo ita interpretati sunt: v. Hermog. — Thuc.
 8, 68.

8. Iudicium de Antiphonte Caecilii sit; sed parum integrum
 nobis traditum est.

9. κατὰ τὰ Π.] μετὰ Reiskius; sed cf. alteram vitam. Se-
 cundum Photium Gorgias minor natus fuit; itaque vel νεώτερον
 in libro suo legit, vel ipsius verba emendanda sunt (ὀλίγῳ
 πρότερον Γοργίου — γεγονότος cum Dryandro pro γεγονώς).
 — ὀλίγῳ scripsi: ὀλίγον (ὀλίγων P).

10. δυσὶ τριηραρχῶν ναυσίν] haec e Xenophonte petita
 sunt (Hell. 2, 3, 40), qui de alio Antiphonte, eo qui a XXX
 viris occisus est, non de oratore loquitur. Cetera aequae falsa
 unde provenierint ignoro; nisi quod de Theopompo cogitare
 possis, quem alterum illum Antiphontem commemoravisse infra
 (§ 13) legitur. De legatione Spartana e Thucydide constat. —
 ὑπὲρ αὐτῶν Reisk.: ὑπ' αὐτῶν. — καὶ ante εἰς A. add. Westerman-
 mann.

ἀνεγράφη. — οἱ δ' ὑπὸ τῶν λ' ἀνηρῆσθαι αὐτὸν 12
 ἱστοροῦσιν, ὥσπερ Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς Ἀντιφῶντος
 θυγατρὸς λόγῳ· ἐγένετο γὰρ αὐτῷ θυγάτριον, οὗ
 Κάλλαισχος ἐπεδικάσατο. — ὅτι δ' ὑπὸ τῶν λ' ἀπ- 13
 ἔθανεν ἱστορεῖ καὶ Θεόπομπος ἐν τῇ ιε' τῶν Φιλιπ-
 πικῶν. ἀλλ' οὗτός γ' ἂν εἴη ἕτερος, Λυσωνίδου πατρός,
 οὗ καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ ὡς πονηροῦ μνημονεύει.
 πῶς γὰρ ἂν ὁ προτεθνεὼς καὶ ἀναιρεθεὶς ἐπὶ τῶν ν'
 πάλιν ἐπὶ τῶν λ' εἴη; — ἔστι δὲ καὶ ἄλλος λόγος περὶ 14
 τῆς τελευτῆς αὐτοῦ· πρεσβύτην γὰρ ὄντα αὐτοῦ εἰς
 Συρακούσας πλεῦσαι, ἠνίκα ἤκμαζεν ἢ τοῦ προτέρου
 Διονυσίου τυραννίς· γενομένης δὲ παρὰ πότον ζητή-
 σεως, τίς ἄριστός ἐστι χαλκός, καὶ τῶν πολλῶν διαφε-
 ρομένων, αὐτὸν εἰπεῖν ἄριστον εἶναι ἐξ οὗ Ἀρμόδιος
 καὶ Ἀριστογείτων πεποιήνται· τοῦτο δ' ἀκούσαντα τὸν
 Διονύσιον καὶ ὑπονοήσαντα προτροπὴν εἰς ἐπίθεσιν
 εἶναι τὸ ῥηθὲν προστάξει ἀναιρεθῆναι αὐτόν· οἱ δ'

11. ἀνεγράφη Westermann.: ἐνεγρ.. Damnationem Antiphontis cum non commemoret Thucydides, id quoque de familiaritate utriusque argumento fuit, cf. Vit. Thucyd. p. 190 Westerm.

12. λ'] ν' ex Photio Frankius, qui in proximis καὶ ante Θεοπ. deleri iubet. Sed cf. Saupp. O. A. II p. 176.

13. Theopomp. fr. 130 Müll. — οὗτός γ' ἂν εἴη ἕτερος Taylor.: οὗτός τε ἂν ἡμέτερος. — Λυσωνίδου cum EH Saupp. l. c.: al. libri Λυσιδωνίδου vel Λυσωδωνίδου (Μειδωνίδου ci. Keil.). — οὗ καὶ Saupp.: οὗ Taylor., καὶ libr. — ὡς πονηροῦ Taylor.: ὡς οὗ πονηροῦ Meierus; οὗ πον. libr. — γὰρ add. Meziriacus (cum H); καὶ ante ἀναιρ. om. codd. praeter EH. — ἐπὶ τῶν τετρ. Saupp. cum E: ὑπὸ τ. τ. relicui; tria haec verba et praeterea καὶ deleri vult Frankius.

14. Iam Antiphontis tragici res auctor admiscet. — πρεσβύτην Xylander (cf. Vitam alteram): πρεσβευτήν codd. et Phot. — Facete dictum huius Antiphontis ante ipsam mortem refert Aristoteles Rhet. II, 6 p. 1385a (78 Sp.).

- 15 ὅτι τὰς τραγωδίας αὐτοῦ διέσυρε χαλεπήναντα. — φέ-
 ρονται δὲ τοῦ ῥήτορος λόγοι ξ', ὧν κατεψευσμένους
 16 φησὶ Καικίλιος εἶναι τοὺς κέ'. — κεκωμώδηται δ' εἰς
 17 φιλαργυρίαν ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Πεισάνδρῳ. — λέγεται
 δὲ <καὶ> τραγωδίας συνθεῖναι καὶ ἰδίᾳ καὶ σὺν Διονυ-
 18 σίῳ τῷ τυράννῳ. — ἔτι δ' ὧν πρὸς τῇ ποιήσει τέχνην
 ἀλυπίας συνεστήσατο, ὥσπερ τοῖς νοσοῦσιν ἢ παρὰ
 τῶν ἰατρῶν θεραπεία ὑπάρχει, ἐν Κορίνθῳ τε κατ-
 εσκευασμένος οἰκημὰ τι παρὰ τὴν ἀγορὰν προσέγραψεν
 ὅτι δύναται τοὺς λυπουμενούς διὰ λόγων θεραπεύειν,
 καὶ πυνθανόμενος τὰς αἰτίας παρεμυθεῖτο τοὺς κά-
 μνοντας. νομίζων δὲ τὴν τέχνην ἐλάττω ἢ καθ' αὐτὸν
 19 εἶναι ἐπὶ ῥητορικὴν ἀπειράτη. — εἰσὶ δ' οἱ καὶ τὸ
 Γλαύκου τοῦ Ῥηγίνου περὶ ποιητῶν βιβλίον εἰς Ἀντι-
 20 φῶντα ἀναφέρουσιν. — ἐπαιεῖται δ' αὐτοῦ μάλιστα
 ὁ περὶ Ἡρώδου καὶ <ὁ> πρὸς Ἐρασίστρατον περὶ τῶν
 ταῶν καὶ ὁ περὶ τῆς εἰσαγγελίας, ὃν ὑπὲρ ἑαυτοῦ γέ-

15. Auctor indicis eius quem restituit Studemund (Herm. vol. II, 434) L orationes Antiphonti tribuit. Sane huic indici optimo iure omnem fidem deroges.

16. ἐν Πεισ. ex Photio Casaubonus: σπεισάνδρῳ vel σὺν πεισάνδρῳ. Cf. Philostr. p. 17: καθάπτεται δ' ἡ κωμῳδία τοῦ Ἀ. ὡς δεινοῦ τὰ δίκαιικὰ καὶ λόγους κατὰ τοῦ δικαίου συγκειμένους ἀποδιδόμενον πολλῶν χρημάτων αὐτοῖς μάλιστα τοῖς κινδυνεύουσιν. Hinc etiam φιλαργυρίας crimen, quo cum omnibus sophistis Antiphon petebatur. Mercedem primum pro orationibus eum accepisse perhibent Diodorus l. c. et Ammian. Marc. XXX, 4.

17. δὲ καὶ Frankius ex Photio: δὲ.

18. Haec si quam fidem habent, de sophista A. valent, non de oratore.

19. cf. Müller Hist. Gr. II, p. 23.

20. Ἡρώδου Palmerius: Ἡροδότου. — ὁ add. West. Duebner. — ταῶν Ruhnkenius: ἰδεῶν. — εἰσαγγελίας Xyl.: ἀγγελίας. — Orationem quam in sua causa orator habuit insigni laude prae-

γραφει, καὶ ὁ πρὸς Δημοσθένην τὸν στρατηγὸν παρα- 21
νίμων. — ἔγραψε δὲ καὶ κατὰ Ἱπποκράτους τοῦ ἱατροῦ
λόγον καὶ εἶλεν αὐτὸν ἐξ ἐρήμου.

Ψήφισμα ἐπὶ Θεοπόμπου ἄρχοντος, ἐφ' οὗ οἱ υ' 22
κατελύθησαν, καθ' ὃ ἔδοξεν Ἀντιφῶντα κριθῆναι, ὃ
Καικίλιος παρατέθειται. „Ἐδοξε τῇ βουλῇ, μιᾷ καὶ 23
εἰκοστῇ τῆς πρυτανείας, Δημόνικος Ἀλωπεκῆθεν ἐγράμ-
μάτευε, Φιλόστρατος Παλληνεὺς ἐπεστάτει, Ἄνδρων
εἶπε· περὶ τῶν ἀνδρῶν οὓς ἀποφαίνουσιν οἱ στρατηγοὶ
πρεσβευομένους εἰς Λακεδαίμονα ἐπὶ κακῶ τῆς πόλεως
τῆς Ἀθηναίων καὶ [ἐκ] τοῦ στρατοπέδου πλεῖν ἐπὶ
πολεμίας νεῶς καὶ πεξεῦσαι διὰ Δεκελείας, Ἀρχεπτό-
λεμον καὶ Ὀνομακλέα καὶ Ἀντιφῶντα συλλαβεῖν καὶ
ἀποδοῦναι εἰς τὸ δικαστήριον, ὅπως δῶσι δίκην· παρα-

dicat Thucydides (8, 68): ἄριστα φαίνεται τῶν μέχρι ἐμοῦ ὑπέρ
αὐτῶν τούτων, αἰτιαθεὶς ὡς ξυγκατέστησε, θανάτου δίκην ἀπο-
λογησάμενος. Quod historici iudicium et a Cicerone (Brut. § 47)
et a Quintiliano (III, 1, 11) commemoratur. Agathon quoque
oratio illa valde placuit: cf. quae narrantur ap. Aristot. Eth.
Eud. 3, 5: καὶ μᾶλλον ἂν φροντίσειεν ἀνὴρ μεγαλόψυχος τί
δοκεῖ ἐνὶ σπουδαίῳ ἢ πολλοῖς τοῖς τυγχάνουσιν, ὥσπερ Ἀντιφῶν
ἔφη πρὸς Ἀγάθωνα κατεψηφισμένος τὴν ἀπολογίαν ἐπαινέ-
σαντα.

21. ἱατροῦ στρατηγῶν E, ἱατροῦ στρατηγοῦ cett., ἱατροῦ
Photius. Contra ἱατροῦ cum Xyl. delent Westermann et Sauppe
(O. A. II, 139).

22. Psephisma e Crateri συναγωγῇ ψηφισμάτων Caecilius
desumpsit, cf. Harpocrat. s. v. Ἄνδρων: Ἄνδρωνά φησιν εἶναι
Κρατερός ἐν Θ' (ε' Meineke) τῶν ψηφισμάτων τὸν γράψαντα
τὸ ψήφισμα τὸ περὶ Ἀ. τοῦ ζήτορος. — Vocabulum ψήφισμα
iterant libri post κατελύθησαν; em. Duebner. — ἔδοξεν R.:
ἔδοξαν.

23. Decretum initio mutilum est; tribus nomen deesse
monuit Schoemannus de comit. Athen. p. 132 (Westerm.). —
Παλληνεὺς Taylor: Πελληνεὺς. — πρεσβευσομένους vel πρε-
σβευσαμένους Reiskius; id. del. ἐκ.

σχόντων δ' αὐτοὺς οἱ στρατηγοὶ καὶ ἐκ τῆς βουλῆς οὔστινας ἂν δοκῆ τοῖς στρατηγοῖς προσελομένοις μέχρι δέκα, ὅπως ἂν περὶ παρόντων γένηται ἢ κρίσις· προσκαλεσάσθων δ' αὐτοὺς οἱ θεσμοθέται ἐν τῇ αὔριον ἡμέρᾳ, καὶ εἰσαγόντων, ἐπειδὴν αἱ κλήσεις ἐξήκωσιν, εἰς το δικαστήριον περὶ προδοσίας. κατηγορεῖν <δὲ> τοὺς ἡρημένους συνηγόρους καὶ τοὺς στρατηγούς καὶ ἄλλος ἂν τις βούληται· ὅτου δ' ἂν καταψηφίσηται τὸ δικαστήριον, περὶ αὐτοῦ ποιεῖν κατὰ τὸν νόμον ὃς
 24 κεῖται περὶ τῶν προδόντων.“ Τούτῳ ὑπογέγραπται τῷ δόγματι ἢ καταδίκη. „Προδοσίας ὄφλον Ἀρχεπτόλεμος Ἰπποδάμου Ἀγρυλῆθεν παρῶν, Ἀντιφῶν Σωφίλου Ῥαμνούσιος παρῶν. τούτοις ἐτιμήθη τοῖς ἔνδεκα παραδοθῆναι καὶ τὰ χρήματα δημόσια εἶναι καὶ τῆς θεοῦ τὸ ἐπιδέκατον, καὶ τὰ οἰκία κατασκάψαι αὐτοῖν, καὶ ὄρους θείναι <ἐπὶ> τοῖν οἰκοπέδοις, ἐπιγράψαντας Ἀρχεπτολέμου καὶ Ἀντιφῶντος τοῖν προδόταιν· τὸ δὲ δημάρχω ἀποφῆναι τὴν οὐσίαν αὐτοῖν· καὶ μὴ ἐξεῖναι θάψαι Ἀρχεπτόλεμον καὶ Ἀντιφῶντα Ἀθήνησι μὴδ' ὄσης Ἀθηναῖοι κρατοῦσι, καὶ ἄτιμον εἶναι Ἀρχε-

δοκῆ Frankius ex H: δοκοῖ. — προσελομένοις Reisk.: προσελομένους. — προσκαλεσάσθωσαν libri. — ἡρημένους T: εἰρ. cett., unde Reiskius: κατηγ. τῶν εἰρημένων τοὺς ἡρημένους κατηγόρους. Inter praetores eius anni eosdemque in illo iudicio accusatores Theramenes quoque fuit, de quo Lysias (in Erat. § 67): Ἀντιφῶντα καὶ Ἀρχεπτόλεμον φιλτάτους ὄντας αὐτῶν κατηγορῶν ἀπέκτεινε. — ἄλλος] ἄλλους T.

24. τὰ οἰκία ante κατασκ. cum Frankio Duebnerus: τῶ οἰκία AHP, τῇ οἰκία Ald., τὰς οἰκίας vulg. — αὐτοῖν] αὐτῶν omnes. — προδότοις P, προδόντοις Duebn. — τῷ δὲ δημάρχω ἀποφῆναι τε οἰκίαν ἐς τὸν libri; τὸ δὲ δημάρχω ἀποφῆναι τὰς οἰκίας αὐτῶν Meier (τὰ οἰκία αὐτοῖν Duebn.), τὴν οὐσίαν αὐτοῖν Westermann.

πτόλεμον καὶ Ἀντιφῶντα, καὶ γένος τὸ ἐκ τούτοιιν, καὶ νόθους καὶ γνησίους, καὶ ἐάν <τις> ποιήσῃται τινα τῶν ἐξ Ἀρχεπτολέμου καὶ Ἀντιφῶντος, ἄτιμος ἔστω ὁ ποιησάμενος. ταῦτα δὲ γράψαι ἐν στήλῃ χαλκῇ, <καὶ> ἥπερ ἂν καὶ τὰ ψηφίσματα τὰ περὶ Φρονίου, καὶ τοῦτο θέσθαι.“

2.

ΓΕΝΟΣ ΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ.

Ἀντιφῶν υἱὸς μὲν ἦν Σωφίλου, φυλῆς δ' Αἰαν- 1
τίδος, Ῥαμνούσιος τὸν δῆμον. κατὰ δὲ τὰ Περσικὰ 2
γενόμενος συνήκμασε Γοργία τῷ σοφιστῇ. καὶ διδα- 3
σκάλῳ τὰ πρῶτα χρησάμενος τῷ πατρὶ διδάσκοντι
γράμματα, τῆς ἡλικίας προβαινούσης τὰ περὶ τοὺς
λόγους ἐξεπόνησε· φυσικῇ <δὲ> δεινότητι τὴν ἐκ τῆς 4
ἀσκήσεως μελέτην προσλαβὼν, μηδενὸς μὲν ἀκροασά-
μενος, ὅτι μηδ' ἦν πῶ τις τότε μήτε λόγων μήτε τεχνῶν
ῥητορικῶν συγγραφεὺς μήτε σοφιστῆς προεστηκῶς δια-
τριβῆς, τοῖς <τῶν> πρὸ αὐτοῦ δὲ ἐντυχῶν βιβλίοις
καὶ τοῖς τῶν ποιητῶν μάλιστα, εἰς τοσοῦτον προῆλθε
δεινότητος ὥστε Νέστωρ ἐπεκαλεῖτο διὰ τὴν ἐν τῷ

καὶ ante ἥπερ add. R. Westermann. — ἥπερ ἀνάκειται ψηφ. Reiskius; ἐν ἥπερ ἂν καὶ τὰ Wyttenbach. — τούτου libri, τοῦτο Reiskius, qui et προθέσθαι pro θέσθαι (θεῖναι expectaveris).

ΓΕΝΟΣ ΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ. Reperitur haec vita in libris Antiphontis orationibus praemissa: quamquam tota e Plutarchea pendet nulliusque pretii est, tamen eam recipiendam duxi.

1. μὲν ἦν] μὲν pr. A. — Σωφίλου Westerm.: Σοφίλου. — τῶν δῆμων Hirschig.

4. δὲ post φυσικῇ add. Saupp. — πῶ τις τότε N Fr.: πῶ τις. — ἐπεκαλεῖτο N Westerm. Mr.: ἐκαλεῖτο.

5 λέγειν ἡδονήν. τοῦ πολιτεύεσθαι δὲ ἀποστὰς νέος ὢν
 ἐν Κορίνθῳ παρὰ τὴν ἀγορὰν οἶκημα εἰς ὑποδοχὴν
 ἀκροατῶν ποιήσας καὶ ἔξωθεν ἐπιγράψας ὅτι τοὺς
 6 λυπουμένους παραμυθεῖται, εἶτα φιλοχρήματος ὢν καὶ
 7 οὐ πολλὰ ἐκ τούτου κερδαίνων τραγωδίας ἐποίει. ἀπο-
 στὰς δὲ καὶ τούτων ἐπὶ ῥητορικὴν ἐτράπετο, καὶ συστη-
 σάμενος ἐν Ἀθήναις διατριβὴν Σωκράτει περὶ τῶν
 8 ἐλεγκτικῶν διεφέρετο. πολλοὺς δὲ παιδεύσας ἐπαί-
 9 δευσε καὶ Θουκυδίδην. ἐν δὲ τῷ Πελοποννησιακῷ
 πολέμῳ πολλὰ δυνηθεὶς μετέβαλε τὴν δημοκρατίαν καὶ
 ἐποίησε τοὺς υ' μετὰ τῶν περὶ Ἀρχεπτόλεμον. εἰσαγ-
 γελθεὶς δὲ ἐάλω καὶ τοῖς τῶν προδοτῶν ὑπαχθεὶς ἐπι-
 10 τιμίσις ἄταφος ἐρρίφη. φασὶ δὲ <τινες> ἐν Σικελίᾳ
 αὐτὸν τελευτῆσαι παρὰ Διονυσίου· ἤδη γὰρ πρεσβύ-
 τής ὢν καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενος ἔσκωπτεν αὐτοῖ
 τοῦ Διονυσίου τὰς τραγωδίας, καὶ διὰ τοῦτο, φασίν,
 11 ἀχθεσθεὶς ἀπέκτεινεν αὐτόν. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι
 οὐ διὰ τοῦτο, ἀλλ' ὑποπτεύθη, φασί, καταλῦσαι θέ-
 λων τὴν τυραννίδα. ἐρωτηθέντα γὰρ φασιν αὐτὸν
 παρὰ τοῦ Διονυσίου, ποῖος αὐτῷ χαλκὸς ἀρέσκει, εἶ-
 πεῖν, ὅθεν ἐγένοντο Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων.

5. ἀποδοχὴν AB. — παραμυθεῖται] excidisse quaedam videntur, quae continebant apodosin. cf. Plut. § 18.

7. καὶ ante τούτων om. pr. A.

9. πελοποννησιακῷ A. — ἐποίησε καταστῆναι? J. — ἀρχιπτολέμου N pr. corr.². — ἐπαχθεὶς A pr.

10. τινὲς cum Ald. add. Bk. — αὐτὸν τελευτῆσαι et quod sequitur γὰρ om. BLZ Ald.

11. ὑποπτεύθη N.

3.

DE ANTIPHONTIS ELOQUENTIA

CAECILII CALACTINI FRAGMENTUM.

Ὁ μέντοι Σικελιώτης Καικίλιος μὴ κεχρησθῆναι φησὶ τὸν ῥήτορα τοῖς τῆς διανοίας σχήμασιν, ἀλλὰ κατευθῆναι αὐτῷ καὶ ἀπλάστους τὰς νοήσεις ἐκφέρεσθαι, τροπὴν δὲ ἐκ τοῦ πανούργου καὶ ἐξάλλαξιν οὔτε ζητῆσαι τὸν ἄνδρα οὔτε χρῆσασθαι, ἀλλὰ δι' αὐτῶν δὴ τῶν νοημάτων καὶ τῆς φυσικῆς αὐτῶν ἀκολουθίας ἄγειν τὸν ἀκροατὴν πρὸς τὸ βούλημα. „οἱ γὰρ πάσαι ῥήτορες ἱκανὸν αὐτοῖς ἐνόμιζον εὔρειν τε τὰ ἐνθυμήματα καὶ τῇ φράσει περιττῶς ἀπαγγεῖλαι. ἐσπούδαζον γὰρ τὸ ὅλον περὶ τὴν λέξιν καὶ τὸν ταύτης κόσμον, πρῶτον μὲν ὅπως εἴη σημαντικὴ τε καὶ εὐπρεπὴς <τοῖς ὀνόμασιν>, εἶτα δὲ καὶ ἐναρμόνιος ἢ τούτων σύνθεσις· ἐν τούτῳ γὰρ αὐτοῖς καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἰδιώτας διαφορὰν ἐπὶ τὸ κρεῖττον περιγίνεσθαι.“ εἶτα εἰπὼν ὡς ἀσχημάτιστος εἴη κατὰ διάνοιαν ὁ τοῦ Ἀντιφῶντος λόγος, ὥσπερ ἐπιδιορθούμενος ἑαυτὸν „οὐ τοῦτο λέγω“, φησὶν, „ὡς οὐδὲν εὔρισκεται διανοίας παρ' Ἀντιφῶντι

III. Exstat ap. Photium cod. 259 p. 485 b 15 Bekk. De Caecilij libro (περὶ Ἀντιφῶντος σύνταγμα) v. supra. — ἀπλάστως? — ἐξάλλαξιν] ita Longinus Sp. Rh. Gr. I p. 325, 9, qui aperte eodem Caecilii loco usus est: ἐνάλλαξιν. cf. etiam Alexandr. π. σχημάτων III, 11 Sp.: σχῆμά ἐστιν ἐξάλλαξις λόγου ἐπὶ τὸ κρεῖττον. — τοῖς ὀνόμασιν addidi propter τούτων. — ἐν τούτῳ] an ἐκ τούτων? — ἐπήγευ] ἀπήγευ libri.

Dionysius Halic. Antiphontem non nisi raro breviterque commemorat: v. de Isae. c. 20 (cf. de Dem. c. 8); de comp. p. 53; ibd. p. 150; de Thucyd. c. 51; c. 53; ad Ammae. I c. 2; Art. rhet. XI, 10.

σχῆμα, καὶ γὰρ ἐρώτησίς που καὶ παράλειψις καὶ ἕτερα
 τοιαῦτα ἐνεῖσιν αὐτοῦ τοῖς λόγοις· ἀλλὰ τί φημι; ὅτι
 μὴ κατ' ἐπιτήδευσιν μηδὲ συνεχῶς ἐχρήσατο τούτοις,
 ἀλλ' ἐνθα ἂν ἡ φύσις αὐτῆ μεθοδείας χωρὶς τινος
 ἐπῆγεν· ὃ δὴ καὶ περὶ τοὺς τυχόντας τῶν ἰδιωτῶν
 ἔστιν ὁρᾶν. διὰ τοῦτο καὶ ὅταν τις ἀσχηματίστους
 εἶναι λέγῃ λόγους, οὐ καθάπαξ οἰητέον τῶν σχημάτων
 αὐτοὺς ἀπεστερημένους εἶναι, τοῦτο γὰρ ἀδύνατον,
 ἀλλ' ὅτι τὸ ἐμμέθοδον καὶ συνεχὲς καὶ ἐρωμένον τῶν
 σχημάτων οὐκ ἔστιν ὁρώμενον ἐν αὐτοῖς.“

4.

HERMOGENIS DE ANTIPHONTE IUDICIUM.

Περὶ δὲ Ἀντιφῶντος λέγοντας ἀνάγκη προειπεῖν,
 ὅτι καθάπερ ἄλλοι τέ φασιν οὐκ ὀλίγοι καὶ Δίδυμος
 ὁ γραμματικός, πρὸς δὲ καὶ ἀπὸ ἱστορίας φαίνεται,
 πλείους μὲν γεγόνασιν Ἀντιφῶντες, δύο δὲ οἱ σοφι-
 386 W. στεύσαντες, ὧν καὶ λόγον ἀνάγκη ποιήσασθαι. ὧν εἷς
 μὲν ἔστιν ὁ ρήτωρ, οὗπερ οἱ φονικοὶ φέρονται λόγοι

IV. Hermogen. περὶ ἰδεῶν τόμ. Β Sp. Rh. Gr. II p. 414
 sq. — οὗπερ οἱ φονικοὶ φέρονται λ'γοι κτέ.] dedi locum ex
 emendatione Saupprii. Codd.: οὗπερ οἱ φονικοὶ φέρονται λόγοι
 καὶ δημηγορικοὶ καὶ ὅσοι τούτοις ὅμοιοι· ἕτερος δὲ — —, οὗπερ
 οἷ τε περὶ τῆς ἀληθείας λέγονται λόγοι καὶ ὁ περὶ ὁμονοίας
 καὶ οἱ δημηγορικοὶ καὶ ὁ πολιτικός. Contra Spengel. coniecit
 (recep. Walz.): — — φέρονται λόγοι καὶ ὁ περὶ ὁμονοίας καὶ
 οἱ δημηγορικοὶ καὶ ὁ πολιτικός καὶ ὅσοι — — οὗπερ οἱ (deleto
 τε) περὶ τῆς ἀληθείας λέγονται λόγοι. Taylor (Lect. Lys. c. IX)
 altero loco καὶ οἱ δημ. καὶ ὁ πολ. delet, inserit καὶ ὁ πολ.
 priore.

καὶ οἱ δημηγορικοὶ καὶ ὅσοι τούτοις ὅμοιοι, ἕτερος δὲ ὁ καὶ τερατοσκόπος καὶ ὄνειροκρίτης λεγόμενος γενέσθαι, οὐπὲρ οἷ τε περὶ τῆς ἀληθείας λέγονται λόγοι καὶ ὁ περὶ ὁμοιοίας καὶ ὁ πολιτικός. ἐγὼ δὲ ἔνεκα μὲν τοῦ διαφόρου τῶν ἐν τοῖς λόγοις τούτοις ἰδεῶν πείθομαι δύο τοὺς Ἀντιφῶντας γενέσθαι· πολὺ γὰρ ὡς ὄντως τὸ παραλλάττον τῶν ἐπιγραφομένων τῆς ἀληθείας λόγων πρὸς τοὺς λοιπούς· ἔνεκα δὲ τοῦ καὶ παρὰ Πλάτωνι καὶ παρ' ἄλλοις ἱστορουμένου πάλιν οὐ πείθομαι. Θουκυδίδην γὰρ Ἀντιφῶντος εἶναι τοῦ Ῥαμνούσιου μαθητὴν ἀκούω πολλῶν λεγόντων, καὶ τὸν μὲν Ῥαμνούσιον εἰδὼς ἐκείνον οὐπὲρ εἰσὶν οἱ φονικοί, τὸν Θουκυδίδην δὲ πολλῶ <τούτου> κεχωρισμένου καὶ κεκοινωνηκότα τῷ εἶδει τῶν τῆς ἀληθείας λόγων, πάλιν οὐ πείθομαι. οἷ μὴν ἄλλ' εἴτε εἷς ὁ Ἀντιφῶν³⁸⁷ W. ἐγένετο, δύο λόγων εἶδεσι τοσοῦτον ἀλλήλων διεστηκόσι χρησάμενος, εἴτε καὶ δύο, χωρὶς ἑκάτερος ὁ μὲν τοῦτο ὁ δὲ ἐκείνο μετελθών, ἀνάγκη χωρὶς περὶ ἑκατέρου διελθεῖν· πλεῖστον γὰρ ὡς ἔφαμεν τὸ μεταξύ.

Ὁ τοίνυν Ῥαμνούσιος Ἀντιφῶν, οὐπὲρ οἱ φονικοὶ φέρονται, πολιτικὸς μὲν καὶ κατὰ τὸ σαφές καὶ κατὰ τὸ ἀληθινὸν καὶ τὸ ἄλλως ἠθικόν, ὥστε καὶ πιθανός, ἦττον δὲ ἅπαντα ταῦτα ἢ κατὰ τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ καὶ πρῶτος λέγεται τοῦτο μετελθεῖν τὸ εἶδος καὶ ὅλως εὐρετῆς καὶ ἀρχηγὸς γενέσθαι τοῦ τύπου τοῦ πολιτικοῦ· καὶ γὰρ ἐστὶ τοῖς χρόνοις τῶν δέκα ῥητόρων τούτων πρεσβύτατος ἀπάντων. μεγέθει δὲ χρῆται μὲν οὐκ ὀλίγω, καλῶς δὲ πως συνυφασμένω καὶ οὐ κατὰ τὸν Ὑπερείδην διεστηκότι τῶν ἄλλων, οὐδ' αὖ κατὰ τὸν

Αἰσχίνην σοφιστικῶν, καίτοι τῆς λέξεως αὐτῶν πολλαχοῦ διηρημένης. ἐπιμελής γε μὴν οὕτως ὡς μὴ εἶναι προσκορῆς· γοργὸς δὲ μετρίως ἐστὶ καὶ δεινὸς ὡσαύτως.

Ὁ δ' ἕτερος Ἀντιφῶν, οὐπερ οἱ τῆς ἀληθείας εἰσὶ λεγόμενοι λόγοι, πολιτικὸς μὲν ἤκιστα ἐστὶ, σεμνὸς δὲ καὶ ὑπέρογκος τοῖς τε ἄλλοις καὶ τῶ δι' ἀποφάνσεων περαίνειν τὸ πᾶν, ὃ δὴ τοῦ ἀξιωματικοῦ τε λόγου ἐστὶ καὶ πρὸς μέγεθος ὀρῶντος· ὑψηλὸς δὲ τῇ λέξει καὶ τραχύς, ὥστε μὴ πόρρω σκληρότητος εἶναι. καὶ περιβάλλει δὲ χωρὶς εὐκρινείας, διο καὶ συγχεῖ τὸν λόγον καὶ ἔστιν ἀσαφῆς τὰ πολλά. καὶ ἐπιμελής δὲ κατὰ τὴν συνθήκην καὶ ταῖς παρισώσεσι χαίρων· οὐ μὴν ἤθους γέ τι οὐδ' ἀληθινοῦ τύπου μέτεστι τῶ ἀνδρί. φαίην δ' ἂν ὡς οὐδὲ δεινότητος πλὴν τῆς φαινομένης μὲν, οὐ μὴν οὔσης γε ὡς ἀληθῶς.

ARGUMENTA ORATIONUM BREVITER DESCRIPTA.

Or. I. Pater eius qui verba facit cum apud amicum quendam Philoneum cenaret, uterque subito morbo correptus est, quo Philoneos statim, alter viginti post diebus periit. Pellex Philonei, quae po-

Hermogenes Antiphonti inter X oratores octavum locum assignat, posthabitis nempe Lycurgo et Andocide. Ordo autem is est, ut eos anteponat qui *πολιτικώτατοι* sint, h. e. maxime perspicue et ad veritatem accommodate ideoque ad persuadendum aptissime loquantur. — Qui tria genera orationis discernunt, grande medium tenue, ei Antiphontem, ut conveniebat, in primo ponunt (Sp. Rh. Gr. III p. 201; Walz. Rh. Gr. VII, 26); ceterum omnino raro apud Graecos, rarius etiam apud Latinos scriptores Antiphontis mentio fit.

cula ministraverat, veneficii damnata et necata est. Sed ipse pater suspicabatur, suae uxoris consilio scelus patratum esse, quae pellici a viro neglectae persuasisset ut potionem illam tanquam amatorium utrique praeberet. Filio igitur, uxoris privigno, mandavit ut mortem suam ulcisceretur. Qui cum adolevisset, patris mandatum exsequitur, noverca *βουλεύσεως γραφή* in ius vocata. Iudicium de his causis exercebatur in Palladio; sedebant tunc temporis heliastae. Rea defenditur a suo filio, accusatoris fratre germano. Tempus incertum. Ceterum oratio multis in partibus rudior num ab Antiphonte profecta sit a quibusdam dubitatur.

Or. II (Tetralogia I). Causa quam sibi finxit orator haec est. Vir quidam a cena rediens noctu una cum servulo interfectus, neque tamen vestimentis spoliatus est. Qui primi advenerunt, servum etiamnum vivum reppererunt: qui interrogatus unum tantum ex interfectoribus se cognovisse dixit, eum qui iam a cognatis interfecti reus factus est. Is cum mortuo cum antea magnas inimicitias gesserat, tum illo ipso tempore sacrilegii gravissima accusatione ab eo petitus erat, quam cum alio nullo modo effugere posset, scelere inimicum sustulisse arguitur. Negat reus et suspicionem in alios potius, latrones maxime, avertere studet. — De tempore tetralogiarum omnia incerta sunt; auctorem earum alium esse atque verarum orationum Pahlus contendit: sed eius argumenta ad probandum non sufficiunt.¹⁾

Or. III (Tetralogia II). Cum adolescentes quidam in gymnasio iaculando certarent, puer qui adstabat ab uno eorum iaculi ictu forte necatus est. Pater pueri adolescentem caedis imprudenter factae

¹⁾ Cf. praeterea quae exposuit Spengelius Mus. Rh. N. S. XVII p. 166 sqq.

apud Palladium accusat. Reus a suo patre defenditur, qui mortis auctorem illum ipsum fuisse contendit qui necatus est, quippe qui percurrere conatus iaculum recte coniectum corpore exceperit.

Or. IV (Tetralogia III). Vir quidam aetate provector a iuvene male mulcatus ex eis vulneribus aliquot post diebus mortuus est. Iam illius cognati iuvenem homicidii accusant: qui se ita defendit, ut non se mortis auctorem fuisse contendat, sed medicum, qui vulnera perverse curaverit, vel etiam illum ipsum, qui primus pulsaverit eoque omnium eorum quae secuta sunt auctor exstiterit. Ceterum post alteram accusatoris orationem reus, sicuti per legem licebat, defensione deserta iudicio se subtrahit: quam excipit pro eo amicorum quidam.

Or. V. Herodes Atheniensis qui Mytilenis post expugnationem urbis a. 427 factam agrum sorte duxerat, cum illinc Aenum navigaret et in agro Methymnaeo in terram escendisset, neque rediit in navem neque usquam postea comparuit. Cognati Mytilenaeum quendam, divitis hominis filium, qui una in navi fuerat, sceleris in Herodem commissi insimulaverunt, freti maxime servi cuiusdam indicio, de quo quaestionem habuerant, quique cum se ipse adiutorem professus esset, statim ab illis necatus erat. Ceterum Lycino Atheniensi Herodis inimico, qui et ipse Mytilenis habitabat, Mytilenaeum eam operam recepisse arguebant. Itaque Mytilenaeus Athenis ἀπαγωγῇ sive ἐνδείξει reus factus et cum advenisset in carcerem coniectus est, donec apud heliastarum iudicium causam capitis diceret. Reus cum adversariorum argumenta diluere studet tum eo maxime nititur, quod legibus aliud iudicium, Areopagi nempe, talibus causis constitutum sit; itaque hoc certe iudicio, quo tamquam κακούργος causam diceret, absolvi se debere. Oratio, quam in praestantissimas Antiphontis veteres

rettulerunt, habita esse videtur circa annum 415 a. Chr. n.¹⁾

Or. VI. Civi Atheniensi haud ignobili cum munus puerorum chori ad Thargelia exercendi instruendique delatum esset, forte accidit ut puerorum unus, Diodotus nomine, e potione vocis causa oblata exspiraret. Frater eius Philocrates choragum apud Areopagum *βουλευσεως γραφή* postulavit, illius consilio (*βουλεύσει*), quamvis non exitii causa, potionem puero datam arguens. Reus et suas partes in ea re omnino nullas fuisse contendit, et adversarium pecunia a quibusdam quorum ipse nomina detulerat corruptum accusationem suscepisse demonstrat. Habita esse videtur oratio Sauppio circa ea tempora quae cladem in Sicilia acceptam insecuta sunt; quae opinio, quamvis minime improbabilis, tamen argumentis certioribus non satis munita est. Primam eo anno prytaniam Erechtheidis fuisse constat. — Epilogum autem deesse orationi Maetznerus et Spengelius recte fortasse contendunt.

---

¹⁾ Ante cladem Siciliensem orationem habitam esse e § 81 (*ἀσφαλῶς διαπράσσεισθε*) perspicuum est; at satis longo tempore post captas Mytilenas e § 74 sq. De loco parum integrè tradito § 78 v. quae ibi adnotata sunt.

Addenda.

P. 98, Ant. VI § 9 adn. γε iam Schaefer del.

P. 114, ibd. § 50. νν. καὶ παρ' οἷς ἐτέθη τὰ χρήματα del. Lèhman de Lehnfeld (de orat. ad Demonicum, Lugd. Bat. 1879, thes. 14).

P. 150 sqq. (Gorg. Helen.). De cod. H nuper dixit H. Schenkl in „Wiener Studien“ 1881 p. 81 sqq. Is codex ex archetypo codicis X propagatus esse videtur, sed graviter interpolatus est. Lectiones eius hasce addo. § 3 οὐδὲ H cum X. — 9. ἦς τοὺς] ἦ ὡς H (ἦ ὡς A al., non ἦς ὡς, quod corr.). — 12. post τὴν Ἑλένην spatium paullo maius est, post ὁμοίως lacuna fere XL litt. usque ad finem versus.

1.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΥΙΑΣ.

ΤΥΠΟΘΕΣΙΣ.

p. 604—605 R.

p. Steph.

Φιλόνεώς τις, ἔχων παλλακὴν τινα, φίλος ἦν τοῦ πατρὸς 111
 τοῦ λέγοντος τὸν λόγον. οὗτος καταγνοὺς τῆς παλλακῆς εἰς
 πορνεῖον στήσειν ἠπειλήσεν. ὁ δὲ πατὴρ τοῦ λέγοντος τὸν
 λόγον τελευτησάσης αὐτῷ τῆς γυναικὸς μητροιὰν τῷ παιδί
 ἐπεισήγαγε. κοινολογησαμένης δὲ ταύτης τῇ παλλακῇ διὰ τὸ
 γείτονας εἶναι καὶ μηδὲ αὐτὴν πάνυ ἀγαπᾶσθαι ὑπὸ τοῦ
 ἀνδρός, ἔδοξεν ἀμφοτέραις φαρμάκῳ ἀνελεῖν τοὺς ἀνδρας.
 κατασκευασάμεναι δὲ ἑορτῆς οὔσης καὶ κοινῇ τῶν ἀνδρῶν
 σπενδομένων — φίλοι γὰρ ἦσαν — δεδώκασιν ἀμφοτέροις τὸ
 φάρμακον ἐν πώματι. καὶ ὁ μὲν Φιλόνεως πλέον λαβὼν πα-
 ραχρῆμα ἀνηρέθη, ὁ δὲ τοῦ λέγοντος τὸν λόγον πατὴρ ἔλατ-
 τον λαβὼν εἰς νόσον κατέπεσε, καὶ οὕτω τέθνηκεν ἐξ αὐτῆς.
 ὁ δὲ παῖς γράφεται τὴν μητροιὰν φαρμακείας. καὶ ἡ μὲν
 ὑπόθεσις αὕτη, ἡ στάσις δὲ στοχασμός· σημεῖον δὲ τὸ μὴ
 θέλειν δοῦναι τοὺς οἰκέτας εἰς βάσανον.

Νέος μὲν καὶ ἄπειρος δικῶν ἔγωγε ἔτι, δεινῶς δὲ
 καὶ ἀπόρως ἔχει μοι περὶ τοῦ πράγματος ὦ ἄνδρες,
 τοῦτο μὲν εἰ ἐπισκῆψαντος τοῦ πατρὸς ἐπεξελθεῖν τοῖς

Or. I. Loco inscriptionis ὑπόθεσις ἀντιφῶντος N, ὑπόθεσις τοῦ
 ἐξῆς A. — ΤΥΠΟΘ.] παλλακὴν et παλλακῆς N. — κοινολογησα-
 μένης N. — καὶ μηδὲ NJ.: καὶ διὰ τὸ μηδὲ. — πώματι pr. A.
 Mr.: πώματι N, ἐκπώματι A corr. 2 v. — πλέονα pr. A. — ἡ
 ante στάσις om. N. — subiciunt NA ἀντιφῶντος: φαρμακείας
 κατὰ τῆς μητροιᾶς; quam inscriptionem pro v. κατηγορία φαρμ.
 κ. τ. μ. rec. J.

1. μὲν supra versum A. — δικῶν NAMR.: δοκῶν. — ἔχει
 μοι N et pr. ABk. (ci. Gesner): ἔχοιμι A corr. v.

- αὐτοῦ φονεῦσι μὴ ἐπέξειμι, τοῦτο δὲ εἰ ἐπεξιόντι ἀναγκάως ἔχει οἷς ἤκιστα ἐχρῆν ἐν διαφορᾷ καταστῆναι, 2 ἀδελφοῖς ὁμοπατέροις καὶ μητρὶ ἀδελφῶν. ἢ γὰρ τύχη καὶ αὐτοὶ οὗτοι ἠνάγκασαν ἐμοὶ πρὸς τούτους αὐτοὺς τὸν ἀγῶνα καταστῆναι, οὓς εἰκὸς ἦν τῷ μὲν τεθνεῶτι τιμωροὺς γενέσθαι, τῷ δὲ ἐπεξιόντι βοηθούς. νῦν δὲ τούτων τὰναντία γεγένηται· αὐτοὶ γὰρ οὗτοι καθεστᾶσιν ἀντίδικοι καὶ φονῆς, ὡς καὶ ἐγὼ καὶ ἡ γραφὴ λέγει.
- 3 Δέομαι δ' ὑμῶν ὧ ἄνδρες, ἐὰν ἀποδείξω ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ προβουλῆς τὴν τούτων μητέρα φονέα οὔσαν τοῦ ἡμετέρου πατρός, καὶ μὴ ἅπαξ ἀλλὰ πολλάκις ἤδη ληφθεῖσαν τὸν θάνατον τὸν ἐκείνου ἐπ' αὐτοφώρῳ μηχανω-
 112 μένην, τιμωρῆσαι πρῶτον | μὲν τοῖς νόμοις τοῖς ὑμέτεροις, οὓς παρὰ τῶν θεῶν καὶ τῶν προγόνων διαδεξάμενοι κατὰ τὸ αὐτὶ ἐκείνοις περὶ τῆς καταψηφίσεως δικάζετε, δεύτερον δ' ἐκείνῳ τῷ τεθνηκότι, καὶ ἅμα
 4 ἐμοὶ μόνῳ ἀπολελειμμένῳ βοηθῆσαι. ὑμεῖς γὰρ μοι ἀναγκαῖοι. οὓς γὰρ ἐχρῆν τῷ μὲν τεθνεῶτι τιμωροὺς γενέσθαι, ἐμοὶ δὲ βοηθούς, οὗτοι τοῦ μὲν τεθνεῶτος φονῆς γεγένηνται, ἐμοὶ δ' ἀντίδικοι καθεστᾶσι. πρὸς τίνας οὖν ἔλθῃ τις βοηθούς, ἢ ποῖ τὴν καταφυγὴν ποιήσεται ἄλλοθι ἢ πρὸς ὑμᾶς καὶ τὸ δίκαιον;
- 5 Θαυμάζω δ' ἐγώ γε καὶ τοῦ ἀδελφοῦ, ἦντινά ποτε γνώμην ἔχων ἀντίδικος καθέστηκε πρὸς ἐμέ, καὶ εἰ

2. ἠνάγκασαν ἐμὲ — εἰς ἀγῶνα Hi. Cob.; [ἦν.] ἐμοὶ — τὸν ἀγ. κατεσκεύασαν ci. J. — φονῆς J., it. § 4: φονεῖς.

3. ὑμῶν] „ὕμῖν ni fallor N pr. (corr. 2)“ J. — ἀποδείξω NJ.: ἐπιδείξω. — ἀλλὰ πολλάκις N Fr. J.: ἀλλὰ καὶ πολλ. — νν. περὶ τῆς καταψηφ. cum Lehnero del. Mr. — τεθνεῶτι postulant Turr.; it. 4 γ 1 et 5, 10. — ἀπειλειμμένῳ A pr. (corr.² sec. Sigg., corr.¹ sec. me; dubitat J.), ἀπειλημμένῳ N.

4 ἔλθῃ N Mr.: ἔλθοι. — ἄλλοσε Hertl.

νομίζει τοῦτο εὐσεβειαν εἶναι, τὸ τὴν μητέρα μὴ προδοῦναι. ἐγὼ δ' ἠγοῦμαι πολὺ ἀνοσιώτερον εἶναι ἀφείναι τοῦ τεθνεῶτος τὴν τιμωρίαν, ἄλλως τε καὶ τοῦ μὲν ἐκ προβουλήs ἀκουσίως ἀποθανόντος, τῆs δὲ ἐκουσίως ἐκ προνοίας ἀποκτεινάσης. Καὶ οὐ τοῦτό γ' ἐρεῖ, ὡs 6 εὖ οἶδεν ὅτι γ' οὐκ ἀπέκτεινεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ τὸν πατέρα τὸν ἡμέτερον. ἐν οἷs μὲν γὰρ αὐτῶ ἐξουσία ἦν σαφῶs εἰδέναι, παρὰ τῆs βασάνου, οὐκ ἠθέλησεν· ἐν οἷs δ' οὐκ ἦν πυθέσθαι, τοῦτο αὐτὸ προῦθυμήθη. καίτοι αὐτὸ τοῦτο ἐχρῆν, ὃ καὶ ἐγὼ προῦκαλούμην, προθύμηθῆναι, ὅπως τὸ πραχθὲν ἢ ἀληθές, ἐπεξελθεῖν. μὴ 7 γὰρ ὁμολογούντων τῶν ἀνδραπόδων οὗτός τ' εὖ εἰδὼs ἂν ἀπελογοεῖτο καὶ ἀντέσπευδε πρὸs ἐμέ, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἀπήλλακτο ἂν ταύτης τῆs αἰτίας. ὅπου δὲ μὴ ἠθέλησεν ἔλεγχον ποιήσασθαι τῶν πεπραγμένων, πῶs περὶ γ' ὧν οὐκ ἠθέλησε πυθέσθαι, ἐγχωρεῖ αὐτῶ περὶ τούτων εἰδέναι [; πῶs οὖν περὶ τούτων, ὧ δικάζοντες, αὐτὸν εἰκὸs εἰδέναι], ὧν γε τὴν ἀλήθειαν οὐκ εἴληφε; τί ποτε ἀπολογήσεται μέλει μοι. ἐκ μὲν γὰρ τῆs τῶν 8

5. post ἐμέ plene, post προδοῦναι commate interp. Sp. J.; ille del. δ' post ἐγὼ. — εὐσεβειαν] εὐσεβεῖν Cob. — τεθνεῶτος] „immo πατρός“ J. — προβουλήs N pr. (corr.²), A pr. (hic item § 3). — ἀκουσίως NABk. (ci. Tayl.): ἀκουσίως.

6. εὖ] ita codd. et ci. Taylor: ἐν. — γ' post ὅτι add. NA Fr. — σαφῶs om. pr. A. — τοῦτο αὐτὸ] τοῦτ' αὐτὸ D. — προθύμηθῆναι del. S. Schoell.; deinde ille ὅπως τὸ πρ. ἦν καὶ τὸ ἀληθές, ἐπεξελθεῖν (h. e. investigare), hic ὅπως τὸ πρ. ἦν ἀληθῶs, ἐπ.

7. μὴ γὰρ Bk.: μὲν γὰρ. — ἠθέλησε ποιήσασθαι ἔλεγχον NMr. — νν. πῶs οὖν — εἰδέναι om. N. Antea totam sententiam πῶs οὖν — εἴληφεν ut scholion circumscipsi; Schoellius duplicis recensiois vestigia apparere putat; P. del. περὶ γ' ὧν — πυθέσθαι et πῶs οὖν — εἰδέναι.

8. ἀπολογήσεται N pr. A pr. (corr.² uterque): ἀπολογήσασθαι. — μέλει scr.: μέλλει. cf. § 31; Eur. Tro. 1077.

ἀνδραπόδων βασάνου εὖ ἤδει ὅτι οὐχ οἶόν τ' ἦν αὐτῇ
σωθῆναι, ἐν δὲ τῷ μὴ βασανισθῆναι ἠγείτο τὴν σω-
τηρίαν εἶναι· τὰ γὰρ γενόμενα ἐν τούτῳ ἀφανισθῆναι
ὤήθησαν. πῶς οὖν εὖορκα ἀντομωμοκῶς ἔσται φάσκων
εὖ εἰδέναι, ὅς οὐκ ἠθέλησε σαφῶς πυθέσθαι ἐμοῦ ἐθέ-
λοντος τῇ δικαιοτάτῃ βασάνῳ χρήσασθαι περὶ τούτου
9 τοῦ πράγματος; τοῦτο μὲν γὰρ ἠθέλησα μὲν τὰ τούτων
ἀνδράποδα βασανίσαι, ἃ συνήδει καὶ πρότερον τὴν γυ-
ναῖκα ταύτην, μητέρα δὲ τούτων, τῷ πατρὶ τῷ ἡμετέρῳ
θάνατον μηχανωμένην φαρμάκοις, καὶ τὸν πατέρα εἰλη-
φότα ἐπ' αὐτοφώρῳ, ταύτην τε οὐκ οὔσαν ἄπαρνον,
πλὴν οὐκ ἐπὶ θανάτῳ φάσκουσιν διδόναι ἀλλ' ἐπὶ φίλ-
10 τροις. διὰ οὖν ταῦτα ἐγὼ βάσανον τοιαύτην ἠθέλησα
ποιήσασθαι περὶ αὐτῶν, γράψας ἐν γραμματείῳ ἃ ἐπαι-
τιῶμαι τὴν γυναῖκα ταύτην, βασανιστάς τε αὐτούς τού-
τους ἐκέλευον γίνεσθαι ἐμοῦ παρόντος, ἵνα μὴ ἀναγκα-
ζόμενοι ἃ ἐγὼ ἐπερωτῶν λέγοιεν, ἀλλ' ἐξήρκει μοι τοῖς
ἐν τῷ γραμματείῳ χρῆσθαι· καὶ αὐτό μοι τοῦτο τε-
κμήριον δίκαιον γενέσθαι, ὅτι ὀρθῶς καὶ δικαίως με-
έρχομαι τὸν φονέα τοῦ πατρός· εἰ δὲ ἄπαρνοι γίνοντο
ἢ λέγοιεν μὴ ὁμολογούμενα, <ἢ βάσανος> ἀναγκάζουσι τὰ
γεγονότα κατηγορεῖν· αὕτη γὰρ καὶ τοὺς τὰ ψευδῆ

αὐτῇ] αὐτῇν Mr. tamquam e N. — βασανισθῆναι N pr. (corr.²).
— post εὖορκα erasum καὶ A. — ἀντομωμοκῶς N. — ὅς <γε> Hi.
9. ἠθέλησα μὲν Bake Fr. S. (Epist. crit. p. 28): ἠθέλη-
σαμεν. num addendum αὐτός? cf. 11. — μηχανωμένη N pr.
(corr.²). — τε post ταύτην add. N et pr. A Mr.

10. τοιαύτην add. N Schoem. Fr. — βασανιστάς τε NJ.:
βασανιστάς δὲ. — ἐπερωτῶν J.: ἐπερωτῶ μὴ codd., ἐπερω-
τῶμι R. — τοῦτο τεκμήριον NR.: τούτου τεκμ. — γενέσθαι
J. coll. 6, 27: ἔσται (ἔστιν εἶναι ci. Mr.). — ἢ βάσανος add.
Turr., ἢ δίκη add. Ald. num <ἵνα ἢ β.>? — ἀναγκάζουσι codd.,
em. Steph.

παρεσκευασμένους λέγειν τᾶληθῆ κατηγορεῖν ποιήσει. καίτοι εὖ οἶδά γ', εἰ οὔτοι πρὸς ἐμὲ ἐλθόντες, ἐπειδὴ 11
τάχιστα αὐτοῖς ἀπηγγέλθη ὅτι ἐπεξίοιμι τοῦ πατρὸς τὸν
φονέα, ἠθέλησαν τὰ ἀνδράποδα ἃ ἦν αὐτοῖς παραδοῦναι,
ἐγὼ δὲ μὴ ἠθέλησα παραλαβεῖν, αὐτὰ ἂν ταῦτα μέγιστα
τεκμήρια παρείχοντο ὡς οὐκ ἔνοχοί εἰσι τῷ φόνῳ. νῦν
δ', ἐγὼ γὰρ εἶμι τοῦτο μὲν ὁ θέλων αὐτὸς βασανιστῆς
γενέσθαι, τοῦτο δὲ τούτους αὐτοὺς κελεύων βασανίσαι
ἀντ' ἐμοῦ, ἐμοὶ δὴ πού εἰκὸς ταῦτ' αὐτὰ τεκμήρια
εἶναι ὡς εἰσὶν ἔνοχοι τῷ φόνῳ. εἰ γὰρ τούτων θελόν- 12
των δίδόναι εἰς βάσανον ἐγὼ μὴ ἐδεξάμην, τούτοις ἂν
ἦν ταῦτα τεκμήρια. τὸ αὐτὸ οὖν τοῦτο καὶ ἐμοὶ γενέ-
σθω, εἴπερ ἐμοῦ θέλοντος ἔλεγχον λαβεῖν τοῦ πράγμα-
τος αὐτοὶ μὴ ἠθέλησαν δοῦναι. δεινὸν δ' ἐμοιγε δοκεῖ
εἶναι, εἰ ὑμᾶς μὲν ζητοῦσι παραιτεῖσθαι ὅπως αὐτῶν
μὴ καταψηφίσθησθε, αὐτοὶ δὲ σφίσιν αὐτοῖς οὐκ ἠξίω-
σαν δικασταὶ γενέσθαι δόντες βασανίσαι τὰ αὐτῶν ἀν-
δράποδα. Περὶ μὲν οὖν τούτων οὐκ ἄδηλον ὅτι αὐτοὶ 13
ἔφευγον τῶνπραχθέντων τὴν σαφήνειαν πυθέσθαι·
ἦδεσαν γὰρ οἰκεῖον σφίσι τὸ κακὸν ἀναφανησόμενον,
ὥστε σιωπώμενον καὶ ἀβασάνιστον αὐτὸ ἔᾶσαι ἐβουλήθη-

mal. ποιήσοι (coll. 6, 22).

11. ἀπηγγέλθη NR.: ἐπηγγέλθη. — αὐτὰ ἂν ταῦτα Bk. coll. 6, 27: αὐτά, ἐνταῦθ' ἂν (sed A in ras., „pr. om. ἐνταῦθ' ἂν?“ J.). — ἐγὼ γὰρ ἦ τοῦτο ci. J. — βασανίσαι ἀντ' ἐμοῦ NMr.: ἀντ' ἐμοῦ βασ. — ταῦτ' αὐτὰ J.: αὐτὰ ταῦτα N Mr., ταῦτα αὐτὰ v., τὰ αὐτὰ ταῦτα ego ed. I. e 6, 27.

12. θελόντων N Fr.: ἐθέλοντων. — ἐγώδε μὴ A. — ζητοῦσιν αἰτεῖσθαι codd. — καταψηφίσθησθε NMr. (et A pr. teste Siggio). — δικασταί] cf. [Dem.] 52, 15 (Geb.); 30, 2 (J.).

13. τούτων . . . οὐκ A, erasis III vel IV litt. — σιωπώμενον A pr. (corr.²). — ἐβουλήθησαν pr. A.

113 *σαν. ἀλλ' οὐχ ὑμεῖς | γε ὦ ἄνδρες, ἔγωγ' εὖ οἶδα, ἀλλὰ σαφὲς ποιήσετε.*

Ταῦτα μὲν οὖν μέχρι τούτου· περὶ δὲ τῶν γενομένων πειράσομαι ὑμῖν διηγῆσασθαι τὴν ἀλήθειαν· δίκη δὲ κυβερνήσειεν.

14 *Ἐπερῶν τι ἦν τῆς ἡμετέρας οἰκίας, ὃ εἶχε Φιλόνεως ὁπότε ἐν ἄστει διατρίβοι, ἀνὴρ καλὸς τε καὶ ἀγαθὸς καὶ φίλος τῷ ἡμέτερῳ πατρί· καὶ ἦν αὐτῷ παλλακή, ἣν ὁ Φιλόνεως ἐπὶ πορνεῖον ἔμελλε καταστήσειν. ταύτην οὖν πνυθομένη ἢ μήτηρ τοῦ ἀδελφοῦ ἐποίησατο*
 15 *φίλην. αἰσθομένη δ' ὅτι ἀδικεῖσθαι ἔμελλεν ὑπὸ τοῦ Φιλόνεω, μεταπέμπεται, καὶ ἐπειδὴ ἦλθεν, ἔλεξεν αὐτῇ ὅτι καὶ αὐτὴ ἀδικοῖτο ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ ἡμετέρου· εἰ οὖν ἐθέλοι πείθεσθαι, ἔφη ἱκανὴ εἶναι ἐκείνη τε τὸν Φιλόνεων φίλον ποιῆσαι καὶ αὐτῇ τὸν ἐμὸν πατέρα, εἶναι φάσκουσα αὐτῆς μὲν τοῦτο εὖρημα, ἐκείνης δ'*
 16 *ὑπηρέτημα. ἠρώτα οὖν αὐτὴν εἰ ἐθελήσοι διακονῆσαι οἱ, καὶ ἡ ὑπέσχετο ὡς τάχιστα, οἶμαι. μετὰ ταῦτα ἔτυχε τῷ Φιλόνεω ἐν Πειραιεῖ ὄντα ἱερὰ Διὶ Κτησίῳ, ὃ δὲ πατήρ ὁ ἐμὸς εἰς Νάξον πλεῖν ἔμελλεν. κάλλιστον οὖν ἐδόκει εἶναι τῷ Φιλόνεω τῆς αὐτῆς ὁδοῦ ἅμα μὲν προπέμψαι εἰς τὸν Πειραιᾶ τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν φίλον ὄντα ἑαυτῷ, ἅμα δὲ θύσαντα τὰ ἱερὰ ἐστιᾶσαι ἐκείνον.*

γε post ὑμεῖς om. NJ. (cf. 23). — Δίκη? J.

14. *καὶ ἀγαθὸς NJ.: καγαθὸς. — καταστήσειν ci. R.; cf. Fuhr. Mus. Rh. XXXIII 576. — πνυθομένη del. D. Mr. Bait.*

15. *ἐθέλοι Ald.: ἐθέλει. ἐθέλοι <οἱ> πείθεσθαι Hi.*

16. *ἐθελήσοι NJ.: ἐθελήσει A Bk., ἐθέλοι v. — ὡς τάχιστα οἶμαι scr.: τάχιστα ὡς οἶμαι. — πειραεῖ N pr., πειραιεῖ corr.² cf. 17. — post Πειραιεῖ iterumque post ὄντα add. θύειν N corr.², post ἱερὰ Ald. — ἐδόκει εἶναι N Mr.: εἶναι ἐδόκει. — τὰ post θύσαντα om. N.*

ἡ οὖν παλλακὴ τοῦ Φιλόνεω ἠκολούθει τῆς θυσίας ἕνεκα. 17
καὶ ἐπειδὴ ἦσαν ἐν τῷ Πειραιεῖ, οἷον εἰκός, ἔθυσεν. καὶ
ἐπειδὴ αὐτῷ ἐτέθυτο τὰ ἱερά, ἐντεῦθεν ἐβουλευέτο ἡ
ἄνθρωπος ὅπως ἂν αὐτοῖς τὸ φάρμακον δοίη, πότερα
πρὸ δείπνου ἢ ἀπὸ δείπνου. ἔδοξεν οὖν αὐτῇ βουλευο-
μένη βέλτιον εἶναι μετὰ δείπνον δοῦναι, τῆς Κλυται-
μνήστρας τῆς τούτου μητρὸς <ταῖς> ὑποθήκαις ἅμα δια-
κονοῦσαν. καὶ τὰ μὲν ἄλλα μακρότερος ἂν εἴη λόγος 18
περὶ τοῦ δείπνου ἐμοί τε διηγήσασθαι ὑμῖν τ' ἀκούσαι·
ἀλλὰ πειράσομαι τὰ λοιπὰ ὡς ἐν βραχυτάτοις ὑμῖν δι-
ηγῆσασθαι, ὡς γεγένηται ἡ δόσις τοῦ φαρμάκου. ἐπειδὴ
γὰρ ἐδεδειπνήκεσαν, οἷον εἰκός, ὁ μὲν θύων Διὶ Κτησίῳ
κάκεινον ὑποδεχόμενος, ὁ δ' ἐκπλεῖν τε μέλλων καὶ
παρ' ἀνδρὶ ἐταίρῳ αὐτοῦ δειπνῶν, σπονδάς τε ἐποι-
οῦντο καὶ λιβανωτὸν ὑπὲρ αὐτῶν ἐπετίθεσαν· ἡ δὲ παλ- 19
λακὴ τοῦ Φιλόνεω τὴν σπονδὴν ἅμα ἐγγέουσα ἐκείνοις
εὐχομένοις ἃ οὐκ ἔμελλε τελεῖσθαι ὧ ἄνδρες, ἐνέχει τὸ
φάρμακον. καὶ ἅμα οἰομένη δεξιὸν ποιεῖν πλεον δίδωσι
τῷ Φιλόνεω, ὡς, εἰ δοίη πλεον, μᾶλλον φιλησομένη
ὑπὸ τοῦ Φιλόνεω· οὕτω γὰρ ἦδει ὑπὸ τῆς μητροῦς τῆς
ἐμῆς ἐξαπατωμένη, πρὶν ἐν τῷ κακῷ ἦδη ἦν· τῷ δὲ

17. ἕνεκα scr.: ἕνεκεν (ἕνεκε pr. A corr.²). — πειραεῖ N, forma minime abicienda (cf. 16). — ἔθυσεν Orell. Turr.: ἔθυσον. — αὐτῷ] αὐτοῖς ci. J. (qui retinet ἔθυσον). — ἐτύ ετο vel ἐτύθετο N pr., corr.² ἐθύετο. — τῆς Κλ. τῆς N: τῆς Κλ. ταῖς A pr., corr.² ταῖς Κλ. τῆς (v.). ταῖς addidi. — διακονοῦσαν N J. (ci. R. D.): διακονοῦσα.

18. ἄλλα om. pr. A. — ἐδεδειπνήκεσαν M Z I.: ἐδεδειπνήκεισαν. — αὐτοῦ] αὐτοῦ N, om. A v.

19. ἐγγέουσα R.: ἐκχέουσα. — ἔμελλεν A pr. — ἐγχεῖ ci. J. — δεξιὸν <τι> Hi. Cob. — ὡς Bk.: ἴσως (ἴσως ὡς P.; ὡς ὅσω Hug.). — μᾶλλον] pr. A πλεον ut vid. (sec. J.), vel . α . (sec. me et Sigg.); hinc μᾶλλον καὶ φιλ. Hug. — ὑπὸ τοῦ Φιλ. del. Hi. ἐμῆς] ἡμετέρας N. — ἐν <αὐτῷ> τῷ κακῷ Hi. coll. § 29.

- 20 πατρὶ τῷ ἡμετέρῳ ἔλασσον ἐνέχει. καὶ ἐκεῖνοι ἐπειδὴ ἀπέσπεισαν, τὸν ἑαυτῶν φονέα μεταχειριζόμενοι ἐκπίνουσιν ὑστάτην πόσιν. ὁ μὲν οὖν Φιλόνεως εὐθέως παραχρῆμα ἀποθνήσκει, ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἡμέτερος εἰς νόσον ἐμπίπτει, ἐξ ἧς καὶ ἀπώλετο εἰκοσταῖος. ἀνθ' ὧν ἡ μὲν διακονήσασα καὶ χειρουργήσασα ἔχει τὰ ἐπίχειρα ὧν ἄξια ἦν, οὐδὲν αἰτία οὔσα — τῷ γὰρ δημοκοίῳ τροχισθεῖσα παρεδόθη —, ἡ δ' αἰτία τε ἤδη καὶ ἐνθυμηθεῖσα ἔξει, ἐὰν ὑμεῖς τε καὶ οἱ θεοὶ θέλωσιν.
- 21 Σκέψασθε οὖν ὅσῳ δικαιότερα ὑμῶν δεήσομαι ἐγὼ ἢ ὁ ἀδελφός. ἐγὼ μὲν γε τῷ τεθνεῶτι ὑμᾶς κελεύω καὶ τῷ ἠδικομένῳ τὸν αἰδίου χρόνον τιμωροὺς γενέσθαι· οὗτος δὲ τοῦ μὲν τεθνεῶτος πέρι οὐδὲν ὑμᾶς αἰτήσεται, ὅς ἄξιος καὶ ἐλέου καὶ βοηθείας καὶ τιμωρίας παρ' ὑμῶν τυχεῖν, ἀθέως καὶ ἀκλεῶς πρὸ τῆς εἰμαρμένης ὑφ' ὧν
- 22 ἦκιστα ἐχρῆν τὸν βίον ἐκλιπῶν, ὑπὲρ δὲ τῆς ἀποκτενύσεως δεήσεται ἀθέμιτα καὶ ἀνόσια καὶ ἀτέλεστα καὶ ἀνήκουστα καὶ θεοῖς καὶ ὑμῖν, δεόμενος ὑμῶν . . . ἀ αὐτῇ ἑαυτὴν οὐκ ἔπεισε μὴ κακοτεχνῆσαι. ὑμεῖς δ' οὐ

ἐνέχεε Cob. J.

20. post φονέα III vel IV litt. erasae A. — καὶ χειρουργήσασα transposui; legebantur post ἐνθυμηθεῖσα. — ἄξια codd. v. (<οὐκ> ἄξια Reutzel). — οὐδὲν αἰτία Steph. R.: οὐδὲν αἰτία N, οὐδ' ἐν αἰτία A, οὐδ' ἐναντία v. — τροχισθεῖσα] cf. Phot. (J.) et B. A. p. 306 (Fuhr): τροχισθεῖσα· βασανισθεῖσα, ἀπὸ τοῦ τροχοῦ ὅπερ ἐστὶν ὄργανον βασανιστικὸν διατεῖνον τὰ σώματα (τῶν βασανιζομένων add. B. A.). — ἤδη ante ἔξει legi mal. J.

21. σκέψασται N pr. (corr.²). — ὑμῶν δεήσομαι N Mr.: δεήσ. ὑμῶν. — μὲν γε N Mr.: μέντοι A. <εἰς> τὸν αἰδ. P. — ἄξιος καὶ] ἀξίως pr. A — ἀκλεῶς] ἀνηλεῶς Hertl.

22. ἀθέμιστα pr. A v. ante Bk. (sicut est IV γ 6). — καὶ ἀνόσια add. N Mr. — post ὑμῶν intercidisse πείθεσθαι susp. Gesner. R., „ut eam ab eo crimine absolvatis“ D., αὐτῷ πειθομέ-

τῶν ἀποκτεινάντων ἐστὲ βοηθοί, ἀλλὰ τῶν ἐκ προνοίας ἀποθνήσκόντων, καὶ ταῦτα ὑφ' ὧν ἤκιστα αὐτοὺς ἐχρῆν ἀποθνήσκειν. ἤδη οὖν ἐν ὑμῖν ἐστὶ τοῦτ' ὀρθῶς δια-
 γνῶναι, ὃ καὶ ποιήσατε. δεήσεται δ' ὑμῶν οὗτος μὲν 23
 ὑπὲρ μητρὸς τῆς αὐτοῦ ζώσης, τῆς ἐκεῖνον διαχρησα-
 μένης ἀβούλως τε καὶ ἀθέως, ὅπως δίκην μὴ δῶ, | ἂν 114
 ὑμᾶς πελθῆ, ὧν ἠδίκηκε· ἐγὼ δ' ὑμᾶς ὑπὲρ πατρὸς
 τοῦμοῦ τεθνεῶτος αἰτοῦμαι, ὅπως παντὶ τρόπῳ δῶ.
 ὑμεῖς δέ, ὅπως διδῶσι δίκην οἱ ἀδικοῦντες, τούτου γε
 ἕνεκα καὶ δικασταὶ ἐγένεσθε καὶ ἐκλήθητε. καὶ ἐγὼ 24
 μὲν ἐπεξέρχομαι λέγων, ἵνα δῶ δίκην ὧν ἠδίκηκε καὶ
 τιμωρήσω τῷ τε πατρὶ τῷ ἡμετέρῳ καὶ τοῖς νόμοις τοῖς
 ὑμετέροισ· ταύτη καὶ ἄξιόν μοι βοηθῆσαι ὑμᾶς ἅπαν-
 τας, εἰ ἀληθῆ λέγω· οὗτος δὲ τάναντία, ὅπως ἢ τοὺς
 νόμους παριδοῦσα μὴ δῶ δίκην ὧν ἠδίκηκε, ταύτη
 βοηθὸς καθέστηκε. καίτοι πότερον δικαιοτέρον τὸν ἐκ 25
 προνοίας ἀποκτείναντα δοῦναι δίκην ἢ μή; καὶ πότερον
 δεῖ οἰκτιῖραι μᾶλλον τὸν τεθνεῶτα ἢ τὴν ἀποκτείνασαν;
 ἐγὼ μὲν οἶμαι τὸν τεθνεῶτα· καὶ γὰρ δικαιοτέρον καὶ

νοὺς μὴ καταψηφίσασθαι ταύτης ἢ delete ἂ olim J. — ἐκ προ-
 νοίας ante ἀποκτεινάντων transp. Schoell. — αὐτοὺς ἐχρῆν
 N Mr.: ἐχρ. αὐτοὺς (αὐτοὺς et ἀποθν. del. Cob., καὶ ταῦτα —
 ἀποθν. suspecta J.). — ἐστὶ τοῦτ' Fr., ἐστὶ τοῦ N: τοῦτό ἐστιν.
 — ποιήσατε N corr. et ci. Bk. D. (J.): ἐποιήσατε (ποιήσετε
 Gesner. R.).

23. μητρὸς τῆς N Fr.: τῆς μ. τῆς A. — post διαχρησ. interpung.
 Turr.; ἀνόμως vel ἀνοσίως pro ἀβούλως ci. Schoell (coll. IV α 2),
 προβούλως? D. — δ' post ἐγὼ om. N. — πατρὸς μου N, πα-
 τρὸς τοῦμοῦ Fr.: τοῦ π. μου A v. — δῶ] δίδωσι A pr. corr.¹
 N pr. corr.¹, in N m. 2 in mg. γρ(?) δῶσιν(?) — γε post τού-
 του om. N Fr. J. cf. § 13.

24. ἠδίκησε utrobique N.

25. καὶ πότερον] καίτοι πότε. N. — δεῖ J.: δικαιοτέρον. —
 οἰκτιῖραι scr.: οἰκτιῖραι. — ἂν post καὶ γὰρ add. D. Turr.

- ὀσιώτερον καὶ πρὸς θεῶν καὶ πρὸς ἀνθρώπων γίγνοιτο
 <ἄν> ὑμῖν. ἤδη οὖν ἐγὼ ἀξιῶ, ὥσπερ κἀκείνον ἀν-
 ελεημόνως καὶ ἀνοικτίστως αὕτη ἀπώλεσεν, οὕτω καὶ
 αὐτὴν ταύτην ἀπολέσθαι ὑπὸ τε ὑμῶν καὶ τοῦ δικαίου.
 26 ἢ μὲν γὰρ ἐκουσίως καὶ βουλεύσασα τὸν θάνατον
 <ἀπέκτεινεν>, ὁ δ' ἀκουσίως καὶ βιαίως ἀπέθανε. πῶς
 γὰρ οὐ βιαίως ἀπέθανεν ὧ ἄνδρες, ὅς γ' ἐκπλεῖν ἔμελ-
 λεν ἐκ τῆς γῆς τῆσδε, παρά τε ἀνδρὶ φίλῳ αὐτοῦ εἰστιάτο;
 ἢ δὲ πέμψασα τὸ φάρμακον καὶ κελεύσασα ἐκείνῳ δοῦναι
 πιεῖν ἀπέκτεινεν ἡμῶν τὸν πατέρα. πῶς οὖν ταύτην
 ἐλεεῖν ἄξιόν ἐστιν ἢ αἰδοῦς τυγχάνειν παρ' ὑμῶν ἢ
 ἄλλου του; ἥτις αὐτὴ οὐκ ἠξίωσεν ἐλεῆσαι τὸν ἑαυτῆς
 27 ἄνδρα, ἀλλ' ἀνοσίως καὶ αἰσχυρῶς ἀπώλεσεν. οὕτω δέ
 τοι καὶ ἐλεεῖν ἐπὶ τοῖς ἀκουσίοις παθήμασι μᾶλλον προσ-
 ἤκει ἢ τοῖς ἐκουσίοις καὶ ἐκ προνοίας ἀδικήμασι καὶ
 ἁμαρτήμασι. καὶ ὥσπερ ἐκείνον αὕτη οὔτε θεοῦς οὔθ'
 ἥρωας οὔτ' ἀνθρώπους αἰσχυνθεῖσα οὐδὲ δείσασ'
 ἀπώλεσεν, οὕτω καὶ αὐτὴ ὑφ' ὑμῶν καὶ τοῦ δικαίου
 ἀπολομένη, καὶ μὴ τυχοῦσα μῆτ' αἰδοῦς μῆτ' ἐλέου μῆτ'
 αἰσχύνης μηδεμιᾶς παρ' ὑμῶν, τῆς δικαιοτάτης ἂν τύχοι
 τιμωρίας.
 28 Θαυμάζω δὲ ἔγωγε τῆς τόλμης τοῦ ἀδελφοῦ καὶ
 τῆς διανοίας, τὸ διομόσασθαι ὑπὲρ τῆς μητρὸς εὖ εἰδέναι

οὖν ἐγὼ] γοῦν N. — ταύτην del. Hi.

26. ἀπέκτεινεν add. R. Mr. coll. § 5. τὸν θάν. del. Fr. — ὅς] ὧς N et pr. A. — φίλῳ αὐτοῦ Mr. c. N (qui αὐτοῦ): αὐτοῦ (αὐτοῦ A) φίλῳ. — κελεύουσα N. — ἐλεεῖν] ἐλέου Cob. J. v. Geb. arg. ex contr. p. 20. 373. — ἑαυτῆς N: αὐτῆς.

27. ante οὕτω lac. statuunt Mr. J. — ἐκουσίοις St.: ἐκουσίως. — αὕτη R.: αὐτὴ codd. Bk. — οὔτ' ἥρωας N. — αἰσχυνθεῖσα οὐδὲ (οὔτε N) Mr. add. e N. — δείσασ' N: δείσασα. — ἀπολλομένη pr. A. — μῆτ' ἐλέου susp. Schoellio. — τύχη A.

μὴ πεποιηκυῖαν ταῦτα. πῶς γὰρ ἂν τις εὖ εἰδεῖη οἷς
 μὴ παρεγένετο αὐτός; οὐ γὰρ δὴ που μαρτύρων γ'
 ἐναντίον οἱ ἐπιβουλεύοντες τοὺς θανάτους τοῖς πέλας
 μηχανῶνται τε καὶ παρασκευάζουσιν, ἀλλ' ὡς μάλιστα
 δύνανται λαθρασιότατα καὶ ὡς ἀνθρώπων μηδένα εἰδέναι.
 οἱ δὲ ἐπιβουλεύομενοι οὐδὲν ἴσασι πρὶν γ' ἤδη ἐν αὐτῷ 29
 ὧσι τῷ κακῷ καὶ γινώσκωσι τὸν ὄλεθρον ἐν ᾧ εἰσί.
 τότε δέ, ἐὰν μὲν δύνωνται καὶ φθάνωσι πρὶν ἀποθανεῖν,
 καὶ φίλους καὶ ἀναγκαίους τοὺς σφετέρους <αὐτῶν>
 καλοῦσι καὶ μαρτύρονται, καὶ λέγουσιν αὐτοῖς ὑφ' ὧν
 ἀπόλλυνται, καὶ ἐπισκήπτουσι τιμωρῆσαι σφίσιν αὐτοῖς
 ἡδίκημένοις· ἃ κάμοι παιδὶ ὄντι ὁ πατήρ, τὴν ἀθλίαν 30
 καὶ τελευταίαν νόσον νοσῶν, ἐπέσκηπτεν· ἐὰν δὲ τού-
 των ἀμαρτάνωσι, γράμματα γράφουσι, καὶ οἰκέτας τοὺς
 σφετέρους αὐτῶν ἐπικαλοῦνται μάρτυρας, καὶ δηλοῦσιν
 ὑφ' ὧν ἀπόλλυνται. κάκεινος ἐμοὶ νέφ' ἔτι ὄντι ταῦτα
 ἐδήλωσε καὶ ἐπέστειλεν ᾧ ἄνδρες, οὐ τοῖς ἑαυτοῦ δούλοις.

Ἐμοὶ μὲν οὖν δεδιήγηται καὶ βεβοήθηται τῷ <τε> 31
 τεθνεῶτι καὶ τῷ νόμῳ· ἐν ὑμῖν δ' ἔστι σκοπεῖν τὰ λοιπὰ
 πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς καὶ δικάζειν τὰ δίκαια. οἶμαι δὲ καὶ
 θεοῖς τοῖς κάτω μέλειν οἷ ἡδίκηνται.

28. *διανοίας*] *ἀνοίας* ci. R., *ἀναιδείας* ci. J. — *πεποιηκυῖαν* Cob. J.: *πεποιηκέναι*. — *κατασκευάζουσιν* A pr.

29. *οὐδὲν* . . A. — *γ' ἤδη* post *πρὶν* Mr. e N (*πρὶν γε δὴ* Car. Lüth de usu partic. *πρὶν* ap. or. Att., Rostock 1877): post *κακῷ* A v. — *γινώσκουσι* N et pr. A (corr.² *γινώσκωσι*). — *αὐτῶν* add. Hi. — *μαρτύρονται* N. — *σφίσιν*] *φησὶν* N. *σφίσιν* [*αὐτοῖς*] Bk.

30. *καὶ ante γράμματα* habuit A pr. — *ἀπόλλυνται* MZ Bk.: *ἀν ἀπολοῦνται* N et pr. A, *ἀπόλωνται* A corr.¹ et v. ante Bk.

31. *δεδιήγηται* N Fr.: *διήγηται*. — *θεοῖς* N J.: *τοῖς θεοῖς*. — *μέλλειν* A pr. N pr., *hic quidem haud dubie* corr.².

2.

ΤΕΤΡΑΛΟΓΙΑ Α.

α.

116 | ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΦΟΝΟΥ ΑΠΑΡΑΣΗΜΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Πανταχοῦ μὲν τὴν οἰκείαν Ἀντιφῶν ἐνδείκνυται δύναμιν, μάλιστα δ' ἐν ταύταις ταῖς τετραλογίαις ἐν αἷς αὐτὸς πρὸς αὐτὸν ἀγωνίζεται· δύο γὰρ ὑπὲρ τοῦ κατηγοροῦ λόγους εἰπὼν δύο καὶ ὑπὲρ τοῦ φεύγοντος ἐμελέτησεν, ὁμοίως ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν. ἔοικε μὲν οὖν οὗτος ὁ λόγος τῷ Λυσίου λόγῳ τῷ πρὸς Μικίνην γεγραμμένῳ, ἔχει δ' αὐτῷ τὰ τῆς ὑποθέσεως ὡδε. ἀναχωρῶν τις ἀπὸ δειπνοῦ εὐρέθη σὺν τῷ ἀκολούθῳ συγκεκομμένος. μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευταίαν συγγενῆς τις αὐτοῦ κατηγορεῖ ἐχθροῦ αὐτοῦ ὡς πεποιηκός τὸν φόνον· ὁ δ' ἀρνεῖται. ὅθεν στοχασμὸς ἢ στάσις ἀτελής, ἐκ μόνου τοῦ προσώπου συνιστάμενος. Ἡ δὲ τοῦ λόγου διαίρεσις αὕτη. ἐν μὲν τοῖς προοιμίοις . . . . κατάστασιν <δ> ὁ λόγος οὐκ ἔχει, διὰ τὸ μήπω τὴν ὅλην ἠκριβῶσθαι τέχνην. ἀρχόμενος δὲ τῶν ἀγώνων πρώτη ἐχρήσατο ἀναιρέσει αἰτιῶν, δι' ὧν ἀπέδειξεν ὅτι οὐδεὶς αὐτὸν τῶν ὀφειλόντων ὑπονοηθῆναι διέφθειρεν. εἶτα περίστησι τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ δεῖξαι ὅτι ἐξ ἐπιβουλήσ ἀπέθανε, καὶ λοιπὸν ἐμβάλλει εἰς τὴν βούλησιν· τὴν δὲ τῶν ἐλέγχων ἀπαίτησιν λύει τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ δούλου. εἶτα παρεκβάσις καὶ ἐπίλογος.

Or. II. Loco inscriptionis ὑπόθεσις τῶν (τοῦ Α) ἐξῆς habent NA. — ΥΠΟΘΕΣΙΣ. ἐνδείκνυται Α teste Dobs. — ἐμελέτησεν]

ἐμελέτησε λόγους N. — οὖν om. N. — λυσίῳ N, λυσειῳ A pr. — μυκίνην N. — δειπνων N. — τοῦ ante προσώπου et mox τοῖς ante προοιμ. om. N. — lacunae signa et <δ> addidi; κατάστασις est narratio, cf. e. g. schol. Aesch. 1, 8. — δι' ὧν] δι' ἧς ci. Mr.; sed v. Schaefer. App. crit. ad. Dem. IV, 490 (J.). — αὐτὸν] αὐτῷ A pr.(?). — παρεκβάσεις N. — argumento NA subiciunt: κατηγορία φόνου ἀπαράσημος.

Ὅποσα μὲν τῶν πραγμάτων ὑπὸ τῶν ἐπιτυχόντων 1
ἐπιβουλεύεται, οὐ χαλεπὰ ἐλέγχεσθαι ἐστίν· ἂν δ' οἱ
ἱκανῶς μὲν πεφυκότες, ἔμπειροι δὲ πραγμάτων ὄντες,
ἐν δὲ τούτῳ τῆς ἡλικίας καθεστῶτες ἐν ᾧ κράτιστοι
φρουεῖν αὐτῶν εἰσί, πράσσωσι, χαλεποὶ καὶ γνωσθῆναι
καὶ ἐλεγχθῆναι εἰσι. διὰ γὰρ τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου ἐκ 2
πολλοῦ τὴν ἀσφάλειαν ὧν ἐπιβουλεύουσι σκοποῦντες,
οὐ πρότερον ἐπιχειροῦσιν ἢ πάσης ὑποψίας φυλακὴν
ποιήσονται. γιννώσκοντας οὖν ὑμᾶς χρὴ ταῦτα, καὶ
ὄτιοῦν εἰκὸς παραλάβητε, σφόδρα πιστεύειν αὐτῷ. ἡμεῖς
δ' οἱ ἐπεξερχόμενοι τὸν φόνον οὐ τὸν αἷτιον ἀφέντες
τὸν ἀναίτιον διώκομεν· σαφῶς γὰρ οἶδαμεν ὅτι πάσης 3
τῆς πόλεως μαινομένης ὑπ' αὐτοῦ, ἕως ἂν διωχθῆ,
τό τ' ἀσέβημα ἡμέτερον γίγνεται, τῆς θ' ὑμετέρας
ἀμαρτίας ἢ ποινῆ εἰς ἡμᾶς τοὺς μὴ δικαίως διώκοντας
ἀναχωρεῖ. ἅπαντος δὲ τοῦ μιάσματος ἀναχωροῦντος
εἰς ἡμᾶς, ὡς ἂν δυνώμεθα σαφέστατα ἐξ ὧν γιννώ-
σκομεν πειρασόμεθα ὑμῖν δηλοῦν ὡς ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα.

[Οὔτε γὰρ κακούργους εἰκὸς ἀποκτεῖναι τὸν ἄν-
θρωπον] . . . ἔχοντες γὰρ τὰ ἱμάτια ἠύρέθησαν· οὐδεὶς 4

1. οἱ ante ἱκανῶς add. NAB Bk. (ci. R.). οἱ καλῶς Hi. —
πραγμάτων N: τῶν πραγμάτων. — αὐτοὶ αὐτῶν Hi., sed cf. 5,
7. — πράσσωσι scr.: πράττωσι AN corr.², πράττουσι N pr. (πα-
νουργῶσι ci. J.). — γνωσθῆναι N corr.² A corr.¹: γνωστῆναι
N pr., διαγνωσθῆναι A pr. Bk. — ἐλεγχθῆναι K.: δειχθῆναι.

2. ποιήσονται N. — παραλάβητε N: παραλάβοιτε A.

3. ἡμέτερον] ὑμέτερον A pr. (corr.²). — ἅπαντος δὴ K. —
ὡς ἂν c. Steph. R.: ἕως ἂν. — ὡς ἀπ.] ὅς ἀπ. N corr.².

4. οὔτε γὰρ — ἄνθρωπον add. Ald., recte fere quod ad
sensus; at, quod K. monuit, ab accusatore semper ὁ ἀνὴρ,
non ὁ ἄνθρωπος dicitur. ceterum vv. οὔτε γὰρ — εὔρέθησαν
post ἀφῆκεν demum inferebantur (ita codd. quoque, quod ad
ἔχ. — εὔρ. attinet); transposuit Bk. (R. in vers. lat.). — ἔχ. γὰρ
ci. R.: ἔχ. γὰρ ἂν. — ἠύρέθησαν J.: εὔρέθησαν. —

γὰρ ἂν τὸν ἔσχατον κίνδυνον περὶ τῆς ψυχῆς κιν-
 δυνεύων ἐτοίμην καὶ κατειργασμένην τὴν ὠφέλειαν
 ἀφῆκεν. οὐ μὴν οἷδὲ παροινήσας οὐδεὶς διέφθειρεν
 αὐτόν· ἐγιγνώσκετο γὰρ ἂν ὑπὸ τῶν συμποτῶν. οὐδὲ
 μὴν οὐδ' ἐκ λαιδορίας· οὐ γὰρ ἄωρὶ τῶν νυκτῶν οὐδ'
 ἐν ἐρημίᾳ ἐλοιδοροῦντο. οὐδὲ μὴν ἄλλου στοχαζόμενος
 ἔτυχε τούτου· οὐ γὰρ ἂν σὺν τῷ ἀκολούθῳ διέφθειρεν
 5 αὐτόν. ἀπολνομένης δὲ τῆς ὑποψίας ἀπάσης αὐτὸς ὁ
 θάνατος ἐξ ἐπιβουλῆς ἀποθανόντα μηνύει αὐτόν. Ἐπι-
 θέσθαι δὲ τίνα μᾶλλον εἰκὸς ἐστὶν ἢ τὸν μεγάλα μὲν
 κακὰ προπεπονθότα, ἔτι δὲ μείζονα ἐπίδοξον ὄντα πά-
 σχειν; ἔστι δ' ὁ διωκόμενος οὗτος· ἐκ παλαιοῦ γὰρ
 ἐχθρὸς ὢν αὐτοῦ πολλὰς μὲν καὶ μεγάλας γραφὰς
 6 διώξας οὐδεμίαν εἶλεν, ἔτι δὲ μείζους καὶ πλείους
 διωχθεὶς οὐδεπώποτ' ἀποφυγῶν ἱκανὸν μέρος τῶν ὄν-
 των ἀποβέβληκε, τὰ δ' ἄγχιστα ἱερῶν κλοπῆς δυοῖν
 ταλάντοιιν γεγραμμένος ὑπ' αὐτοῦ, συνειδῶς μὲν αὐτῷ
 τὸ ἀδίκημα, ἔμπειρος δ' ὢν τῆς τούτου δυνάμεως,
 μνησικακῶν δὲ τῶν ἔμπροσθεν, εἰκότως μὲν ἐπεβού-
 λευσεν, εἰκότως δ' ἀμυνόμενος τὴν ἐχθρὰν ἀπέκτεινε
 7 τὸν ἄνδρα. ἢ τε γὰρ ἐπιθυμία τῆς τιμωρίας ἀμνήμονα
 τῶν κινδύνων καθίστη αὐτόν, ὃ τε φόβος τῶν ἐπι-

οὐδεὶς] N in mg. ἀναίρεσις αἰτιῶν. — num οὐδεὶς γὰρ ἂν
 <μὴ μαινόμενος>? cf. β 5. — ἂν ante ἄωρὶ add. D. Turr.

5. τῆς <ἄλλης> ὑπ. P. — προπεπονθότα] pro supra ver-
 sum A. — πάσχειν abesse mal. Bait., παθεῖν Valcken. — ἐκ
 παλαιοῦ] N in mg. βούλησις. — εἶλεν codd. (ci. Taylor, R.,
 Valcken.): εἶλεν.

6. οὐπώποτ' N. — εἰκότως μὲν μνησικ. τῶν ἔμπρ. ἐπεβού-
 λευσεν ci. J.; εἰκότως μὲν <ὑπὲρ ἑαυτοῦ φοβούμενος> ἐπεβ. R.;
 contra ἀμυνόμενος τὴν ἔ. del. Sp.

7. καθίστη R. Bk.: καθίστησιν (κατέστησεν Fr.).

φερομένων κακῶν ἐκπλήσων θερμότερον ἐπιχειρεῖν ἐπῆρε. ἤλπιζέ τε τάδε μὲν δράσας καὶ λήσειν ἀποκτείνας αὐτὸν καὶ ἀποφεύξεσθαι τὴν γραφήν· οὐδὲ γὰρ ἐπεξιέναι οὐδένα, | ἀλλ' ἐρήμην αὐτὴν ἔσεσθαι· εἴ τε καὶ ἀλοίη, 8 τιμωρησαμένῳ κάλλιον ἔδοξεν αὐτῷ ταῦτα πάσχειν, ἢ 117 ἀνάνδρως μηδὲν ἀντιδράσαντα ὑπὸ τῆς γραφῆς διαφθαρεῖναι. σαφῶς δ' ἦδει ἀλωσόμενος αὐτὴν· οὐ γὰρ ἂν τόνδε τὸν ἀγῶνα ἐνόμισεν ἀσφαλέστερον εἶναι.

Τὰ μὲν βιασάμενα ταῦτά ἐστιν ἀσεβῆσαι αὐτόν. 9 μάρτυρες δ' εἰ μὲν πολλοὶ παρεγένοντο, πολλοὺς ἂν παρεσχόμεθα· ἐνὸς δὲ τοῦ ἀκολούθου παραγενομένου, οἱ τούτου ἤκουον μαρτυρήσουσιν. ἔμπνους γὰρ ἔτι ἀρθεῖς, ἀνακρινόμενος ὑφ' ἡμῶν, τοῦτον μόνον ἔφη γινῶναι τῶν παιόντων αὐτούς. Ἐξελεγχόμενος δ' ὑπὸ τε τῶν εἰκότων ὑπὸ τε τῶν παραγενομένων, οὐδενὶ τρόπῳ οὔτε δικαίως οὔτε συμφερόντως ἀπολύοιτ' ἂν ὑφ' ἡμῶν. οἷ τε γὰρ ἐπιβουλεύοντες ἀνεξέλεγκτοι ἂν 10 εἶεν, εἰ μήτε ὑπὸ τῶν παραγενομένων μήτε ὑπὸ τῶν εἰκότων ἐξελέγχονται· ἀσύμφορόν θ' ὑμῖν ἐστὶ τόνδε μιαρὸν καὶ ἀναγνον ὄντα εἰς <τε> τὰ τεμένη τῶν θεῶν

ἤλπιζε δὲ mal. S. — οὐδὲ R.: οὔτε.

8. εἰ δὲ ci. R. — expectaveris <μὴ δράσας δὲ> σαφῶς ἦδει.

9. μάρτυρας Scaliger. N in mg. λύσις τῆς τῶν ἐλέγχων ἀπαιτήσεως. — παρεσχόμεθα MZ, παρευχόμεθα BL. — ἡμῶν] ὑμῶν N. — τοῦτον Gesner NAB: τοῦτο. — γινῶναι τῶν παρόντων NMr.: τῶν παρόντων γινῶναι. παιόντων ci. Bk. coll. δ 4. τῶν παρόντων αὐτούς Mr. — ἐλεγχόμενος N, qui in mg. addit: ἢ παρέκβασις οἶμαι ἀπὸ τοῦ μέλλοντος. — εἰκότων NAB R.: οἰκετῶν v. — ὑπὸ τε . . . τῶν γενομένων A pr. — ἀπώλυ. τ' A pr. (corr.²).

10. εἶεν J.: εἴησαν. — ἐξελέγχονται AB, idem vel ἐξελέγχονται N pr. (ἐξελέγχοντο ci. R.). — ἀσύμφορόν ὑμῖν A.

εἰσιόντα μιαίνειν τὴν ἀγνείαν αὐτῶν, ἐπὶ τε τὰς αὐτὰς
 τραπέζας ἰόντα συγκαταπιμπλάναι τοὺς ἀναιτίους· ἐκ
 γὰρ τούτων αἶ τ' ἀφοραὶ γίνονται δυστυχεῖς θ' αἱ
 11 πράξεις καθίστανται. οἰκείαν οὖν χρῆ τὴν τιμωρίαν
 ἡγησαμένους, αὐτῷ τούτῳ τὰ τούτου ἀσεβήματα ἀνα-
 θέντας, ἰδίαν μὲν τὴν συμφορὰν, καθαρὰν δὲ τὴν πόλιν
 καταστῆσαι.

β.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ ΠΡΑΓΜΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁμολογεῖ μὲν τὴν πρώτην ἔχθραν τὴν πρὸς τὸν τεθνη-
 κότα ὁ ἀπολογούμενος, ἀρνεῖται δὲ τὸν φόνον, καὶ τεκμήριον
 τοῦ μὴ πεφονευκέναι ποιεῖται <αὐτὴν> τὴν ἔχθραν. λέγει γὰρ ὅτι
 ἐχθρὸς ὢν ἤδειν πάντως τὴν αἰτίαν κατ' ἐμαυτοῦ ἤξουσας·
 διὰ τοῦτο <οὖν> οὐκ ἂν ἐφόνευον. διαβάλλει δὲ καὶ τὴν
 μαρτυρίαν τοῦ οἰκέτου, ὡς ἐκ παρασκευῆς γεγонуῖαν τῶν
 δεσποτῶν. οὐκ ἀπίθανον δὲ φησι κακούργους ἀνελόοντας
 αὐτὸν ἀποδῦσαι τὰ ἱμάτια μὴ φθᾶσαι.

1 Οὗ μοι δοκῶ ἀμαρτάνειν ἀτυχεστάτον ἐμαυτὸν
 ἡγούμενος εἶναι τῶν πάντων ἀνθρώπων. τῶν μὲν γὰρ
 ἄλλων οἱ δυστυχοῦντες, ὅποταν μὲν ὑπὸ χειμῶνος
 πονῶσιν, εὐδίας γενομένης παύονται· ὅταν δὲ νοσήσω-
 σιν, ὑγιεῖς γενόμενοι σώζονται· ἐάν τε τις ἄλλη συμφορὰ

ἐπὶ τε NAB St.: ἐπὶ γε. — συναναπιμπλάναι D. — αἶ τ'
 ἀναφοραὶ A pr., corr. αἶ τε ἀφοραὶ.

11. subicit N: κατηγορία φόνου ἀπαράσημος:

β. Loco inscriptionis ὑπόθεσις τοῦ (τῶν A) ἐξῆς NA. —
 ΥΠΟΘΕΣΙΣ. πρώτην del. J. — αὐτὴν add. J. — subiciunt NA:
 ἀπολογία εἰς τὸ αὐτὸ πρᾶγμα.

1. τῶν ante πάντων om. A pr. — ἐάν τε N: ἐάν δὲ. —

καταλαμβάνη αὐτούς, τὰ ἐναντία ἐπιγιγνώμενα οὐκ ἔβλησιν.
 ἐμοὶ δὲ ζῶν τε ἄνθρωπος ἀνατροπεὺς τοῦ οἴκου ἐγένετο, 2
 ἀποθανών τε, κὰν ἀποφύγω, ἱκανὰς λύπας καὶ φρον-
 τίδας προσβέβληκεν. εἰς τοῦτο γὰρ βαρυδαιμονίας ἦκω,
 ὥστε οὐκ ἄρκοῦν μοί ἐστιν ἐμαυτὸν ὄσιον καὶ δίκαιον
 παρέχοντα μὴ διαφθαρήναι, ἀλλὰ κὰν μὴ τὸν ἀποκτεί-
 ναντα εὐρῶν ἐξελέγξω, ὃν οἱ τιμωροῦντες αὐτῷ ἀδύ-
 νατοι εὐρεῖν εἰσὶν, αὐτὸς καταδοχθεὶς φονεὺς εἶναι
 ἀνοσίως ἀλώσομαι. καὶ ἐμὲ ὡς δεινὸν μὲν παγχάλεπόν 3
 φασιν ἐλέγχεσθαι εἶναι, ὡς δ' ἡλίθιον ἐξ αὐτῶν ὧν
 ἔπραξα φανερόν εἶναι ἐργασάμενον τὸ ἔργον. εἰ γὰρ
 νῦν διὰ τῆς ἔχθρας τὸ μέγεθος εἰκότως ὑφ' ὑμῶν κατα-
 δοκοῦμαι, πρὶν ἐργάσασθαι εἰκότερον ἦν προειδόμενα τὴν
 νῦν ὑποψίαν εἰς ἐμὲ ἰοῦσαν, καὶ τῶν ἄλλων εἴ τινα
 ἔργων ἐπιβουλεύοντα αὐτῷ, διακωλύειν μᾶλλον ἢ αὐτὸν
 ἐργασάμενον εἰς ἐκουσίους καὶ προδήλους ὑποψίας ἐμ-
 πεσεῖν· ἔκ τε γὰρ αὐτοῦ τοῦ ἔργου φανερὸς γενόμενος
 ἀπωλλύμην, λαθῶν τε σαφῶς ἤδη τήνδε τὴν ὑποψίαν εἰς
 ἐμὲ ἰοῦσαν. ἄθλια μὲν οὖν πάσχω μὴ ἀπολογεῖσθαι μό- 4
 νον βιαζόμενος, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀποκτείναντας φανεροὺς
 καταστῆσαι· ὅμως δὲ καὶ τοῦτο ἐπιχειρητέον· οὐδὲν
 γὰρ πικρότερον τῆς ἀνάγκης ἔοικεν εἶναι. ἔχω δὲ οὐδα-

<ἀει> ἐπιγιγν. ci. J., ἐπιγενόμενα Fr.

2. ἄνθρωπος Turr.: ἄνθρωπος. — προσβέβληκεν S. coll.
 3 β 4; 4 β 4. 8; προσβέβληκεν N, ἐμβέβληκεν v.

3. ὡς δεινὸν post μὲν iterat A pr. — ἐργάσασθαι A pr.
 (corr.²). — προειδόμενα K. Br.: τὸν εἰδόμενα codd., τοι εἰδ. ci.
 idem K., τὸν del. Hi. J., αὐτὸν εἰδ. ci. P. — τὴν νῦν ὑποψίαν
 N: τὴν ὑπ. τὴν νῦν. — ἰοῦσαν ci. R. (Turr.): οὔσαν v. sicut infra
 et § 6. — ante διακωλ. una littera erasa in A. — ἀπωλύμην N.
 — ἤδη J.: ἤθειν.

4. πικρότερον] σκληρότερον (3 β 2) D.

μῶς ἄλλως ἐλέγχειν ἢ ἐξ ὧν τοὺς ἄλλους ὁ κατήγορος ἀπολύων αὐτὸν τὸν θάνατόν φησι μηνύειν ἐμὲ τὸν φονέα ὄντα. εἰ γὰρ τούτων ἀναιτίων δοκούντων εἶναι ἐν ἐμοὶ τὰδίκημα φανεῖται, τούτων ὑπόπτων ὄντων ἐγὼ δικαίως <ἂν> καθαρὸς δοκοίην εἶναι.

- 5 Ἔστι | δὲ οὐκ ἀπεικός, ὡς οὗτοί φασιν, ἀλλὰ
 117 εἰκὸς ἄωρὶ τῶν νυκτῶν πλανώμενον ἐπὶ τοῖς ἱματίοις
 διαφθαρεῖναι. τὸ γὰρ μὴ ἐκδυθῆναι οὐδὲν σημεῖόν
 ἐστίν· εἰ γὰρ μὴ ἐφθησαν περιδύσαντες αὐτόν, ἀλλὰ
 τινὰς προσιόντας φοβηθέντες ἀπέλιπον, ἐσωφρόνου
 καὶ οὐκ ἐμαίνοντο τὴν σωτηρίαν τοῦ κέρδους προ-
 6 τιμῶντες. Εἰ δὲ μὴ καὶ ἐπὶ τοῖς ἱματίοις διεφθάρη, ἀλλ'
 ἑτέροισι ἰδὼν ἄλλο τι κακὸν ποιῶντας, ἵνα μὴ μηνυτῆς
 τοῦ ἀδικήματος γένηται, ἀπέθανεν ὑπ' αὐτῶν, τίς
 οἶδε; Τοὺς δὲ μὴ πολὺ ἤσσαν ἐμοῦ μισοῦντας αὐτόν
 — ἦσαν δὲ πολλοί — πῶς οὐκ εἰκὸς ἦν ἂν ἐμοῦ μάλ-
 λον διαφθεῖραι αὐτόν; ἐκείνοις μὲν γὰρ φανερὰ ἦν ἢ
 ὑποψία εἰς ἐμὲ λούσα, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ ἐκείνων ὑπαίτιος
 7 ἐσόμενος σαφῶς ἤδη. Τοῦ δὲ ἀκολούθου ἢ μαρτυρία
 πῶς ἀξία πιστεύεσθαι ἐστίν; ὑπό τε γὰρ τοῦ κινδύνου
 ἐκπεπληγμένον αὐτόν οὐκ εἰκὸς ἦν τοὺς ἀποκτείναντας
 γινῶναι, ὑπό τε τῶν κυρίων ἀναγινωσκόμενον ἐπινεῦ-

ἐγὼ δικαίως N: ἐγὼ δ' εἰκότως v., ἐγὼ ἂν εἰκότως Bk.

5. ἔστι δὲ A pr. — τὸ γὰρ NA J.: τὸ μὲν γὰρ. — εκδ...
 θῆναι A pr. (ἐκδυνηθῆναι ut vid. J.).

6. εἰ δὲ καὶ μὴ ci. R., prob. K. (ego ed. I.) J.; at ipse J.
 monet adversari ei coniecturae Thuc. VI, 60. — ἕτερον ἰδὼν
 ἄλλους K. coll. γ 2. — μὴ ante μηνυτῆς om. N pr. (corr.²). —
 δὲ post ἦσαν om. A pr. — ἦν ἂν N: ἂν ἦν A corr.¹, ἦν v.
 cf. γ 3. — malim ἐγὼ δὲ <καὶ> ὑπὲρ. — ἤδη J.: ἤδειν. item § 9.

7. τοῦ δὲ ἀκ.] ad haec in mg. διαβολὴ τῆς οἰκέτου μαρ-
 τυρίας N. — γὰρ post ὑπό τε add. NAB Bk. (ci. R.). — cf.
 Harp.: ἀναγινωσκόμενος ἀντὶ τοῦ ἀναπειθόμενος Ἀντιφῶν.

σαι ἦν εἰκός. ἀπιστουμένων δὲ καὶ τῶν ἄλλων δούλων ἐν ταῖς μαρτυρίαις — οὐ γὰρ ἂν ἐβασανίζομεν αὐτούς — πῶς δίκαιον τούτῳ μαρτυροῦντι πιστεύσαντας διαφθεῖραί με; Εἰ δέ τις τὰ εἰκότα ἀληθέσιν ἴσα ἠγείται κατα- 8 μαρτυρηῆσαί μου τοῦργον, ἀντιλογισάσθω ὅτι με εἰκότερον ἦν τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἐπιβουλῆς τηροῦντα φυλάξασθαι καὶ μη παραγενέσθαι τῷ ἔργῳ μᾶλλον ἢ τοῦτον σφαττόμενον ὀρθῶς γινῶναι. Ὡς δὲ τόνδε τὸν κίνδυνον οὐκ ἀσφαλέστερον τοῦ ἀπὸ τῆς γραφῆς ἠγούμην εἶναι, ἀλλὰ πολλαπλάσιον, εἰ μὴ παρεφρόνουν, διδάξω. ἀλοὺς μὲν γὰρ τὴν γραφὴν τῆς μὲν οὐσίας ἤδη ἐκστησόμενος, τοῦ δὲ σώματος καὶ τῆς πόλεως οὐκ ἀπεστερούμην, περιγενόμενος δὲ καὶ λειφθεὶς, κἂν ἔρανον παρὰ τῶν φίλων συλλέξας, οὐκ ἂν εἰς τὰ ἔσχατα κακὰ ἤλθον· ἔαν δὲ νῦν καταληφθεὶς ἀποθάνω, ἀνόσια ὄνειδη τοῖς παισὶν ὑπολείψω, ἢ φυγῶν γέρων καὶ ἄπολις ὦν ἐπὶ ξενίας πτωχεύσω.

Οὕτω μὲν ἂ κατηγόρηταί μου, πάντα ἄπιστά ἐστιν· 10 ἀπολύεσθαι δὲ ὑφ' ὑμῶν, εἰ καὶ εἰκότως μὲν ὄντως δὲ μὴ ἀπέκτεινα τὸν ἄνδρα, πολὺ μᾶλλον δίκαιός εἰμι. ἐγὼ τε γὰρ φανερόν ὅτι μεγάλα ἀδικούμενος ἠμυνόμην· οὐ γὰρ ἂν εἰκότως ἐδόκουν ἀποκτεῖναι αὐτόν· τούς τε

8. τοῦργον scripsi: ταυτὸν (ταῦτ' Mr.), quod ad sequentia trahebant. cf. 4 β 6. — σφαζόμενον J.

9. τόνδε D. coll. a 8; γ 6 (Mr, Turr.): οὐδὲ (οὐδὲ τὸν κ. τοῦτον ἀσφ. ci. R.). — εἰ μὴ] εἰ A pr. — μὲν γὰρ] μὲν A pr. — τῆς δὲ πόλ. καὶ τοῦ σώμ. v.: quam dedi cod. N lectionem prob. Fr. — ἀπεστερούμην N Fr. J.: ἐστερούμην (ἂν ἐστ. pridem J.). — λειφθεὶς (in urbe scil., opp. τῆς πόλεως ἀποστερ.) N et ci. Taylor Gesner (Turr.): ληφθεὶς (καὶ λ. del. D. K. J.). — καταλειφθεὶς pr. A (corr.²). — ἐπὶ ξένῃς ci. R. et Meier; Plat. Cratyl. 429 ε conf. Mr.

10. ἠμυνόμην K.: ἠμυνάμην. — εἰκότως ἐδόκουν NMr.: ἐδ. εἰκ.

- ἀποκτείναντας καὶ οὐ τοὺς αἰτίαν ἔχοντας ἀποκτεῖναι
 11 ὀρθῶς ἂν καταλαμβάνοιτε. Ἐκ δὲ παντὸς τρόπου ἀπο-
 λυόμενος τῆς αἰτίας ἔγωγε οὔτε εἰς τὰ τεμένη εἰσιῶν
 τὴν ἀγνείαν τῶν θεῶν μιανῶ, οὔτε ὑμᾶς πείθων ἀπο-
 λῦσαί με ἀνόσια πράσσω. οἱ δὲ διώκοντες μὲν ἐμὲ τὸν
 ἀναίτιον τὸν δ' αἴτιον ἀφιέντες τῆς τε ἀφορίας αἴτιοι
 γίνονται, ὑμᾶς τε ἀσεβεῖς εἰς τοὺς θεοὺς πείθοντες
 καταστῆναι πάντων ὧν ἐμὲ ἄξιόν φασι παθεῖν εἶναι
 12 δίκαιοί εἰσι τυγχάνειν. Τούτους μὲν οὖν τούτων ἄξιους
 ὄντας ἀπίστους ἠγεῖσθε· ἐμὲ δὲ ἐκ τῶν προειργασμένων
 γνώσεσθε οὔτε ἐπιβουλεύοντα οὔτε τῶν οὐ προσηκόντων
 ὀρεγόμενον, ἀλλὰ τὰ ἐναντία τούτων πολλὰς μὲν καὶ
 μεγάλας εἰσφορὰς εἰσφέροντα, πολλὰ δὲ τριηραρχοῦντα,
 λαμπρῶς δὲ χορηγοῦντα, πολλοῖς δὲ ἐρανίζοντα, μεγάλας
 δὲ ὑπὲρ πολλῶν ἐγγύας ἀποτίνοντα, τὴν δὲ οὐσίαν οὐ
 δικαζόμενον ἀλλ' ἐργαζόμενον κεκτημένον, φιλοθύτην
 δὲ καὶ νόμιμον ὄντα. τοιούτου δὲ ὄντος μου μηδὲν ἀν-
 13 ὀσιον μῆδ' αἰσχρὸν καταγνῶτε. εἰ δὲ ὑπὸ ζῶντος ἐδιω-
 κόμην, οὐκ ἂν μόνον ὑπὲρ ἐμαυτοῦ ἀπελογούμην, ἀλλ'
 αὐτόν τε τοῦτον καὶ τοὺς τούτῳ μὲν <οὐ> βοηθοῦντας,
 παρ' ἐμοῦ δὲ ὠφελείσθαι ζητοῦντας ἐφ' οἷς κατηγορεῖτέ

καταλαμβάνοιτε N (Bk. Turr. Mr.): καταλαμβάνητε A.

11. πράσσω scr.: πράττω. — ὑμᾶς τὲ ἀσεβεῖς τε εἰς N (ἀσε-
 βεῖς τὸ εἰς W.). — αὐτοὶ post εἶναι add. Hi.

12. μὲν οὖν ex μὲν A. — ἐκ τε τῶν NAB; ἐκ γε τῶν Fr. J.
 Fort. lacuna sit (ἐκ τε τῶν . . . ἐκ τε τῶν προ.), quae etiam
 Spengelii est sententia. — προειργασμένων A. — τὰ ἐναντία N:
 τὰναντία. — πολλὰ] πολλάκις mal. Bk., πολλὰς δὲ τριηραρχίας
 τρ. Scheibe. — πολλοῖς Salmas. (Mr. Turr.): πολλοὺς (πολλοὺς
 δὲ ἐράνους ἐρανίζοντα Scheib.). — τὴν δὲ οὐσ. Schaef.: τὴν τε
 οὐσ. — καὶ κεκτημ. A pr. — φιλοθύτην τὲ N. — τοιούτου codd.
 Bk. (ci. Steph.): τούτου.

13. κατηγορεῖ μου Sp.; κατηγορεῖτό μου K. J. Ipse potius οὐ
 ante βοηθ. addidi (cf. δ 2).

μου, ἐπέδειξα ἄν. . . . ἀδικοῦντας. ταῦτα μὲν οὖν ἐπιεικέστερον ἢ δικαιοτέρον παρήσω· δέομαι δ' ὑμῶν, ὧ ἄνδρες τῶν μεγίστων κριταὶ καὶ κύριοι, ἐλεήσαντας τὴν ἀτυχίαν μου ἰατροὺς γενέσθαι αὐτῆς, καὶ μὴ συνεπιβάντας τῇ τούτων ἐπιθέσει περιδεῖν με ἀδίκως καὶ ἀθέως διαφθαρέντα ὑπ' αὐτῶν.

γ.

118

ΕΚ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ Ο ΤΣΤΕΡΟΣ
ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὰ εἰρημένα ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου λύει ἐνταῦθα, ὡς οὔτε ἄπιστος ἢ μαρτυρία τοῦ οἰκέτου, οὔτε ἀπίθανον πλούσιον ὄντα καὶ ἐνδοξον ποιῆσαι τὸν φόνον, διακινδυνεύειν μέλλοντα ὑπ' αὐτοῦ τὴν οὐσίαν ἀπολέσαι. τὰς προτάσεις δὲ λύει κατὰ περιτροπὴν· ἐκείνου γὰρ εἰπόντος ὅτι ἀτυχῆς εἰμι, περιτρέπει λέγων ὅτι ἡ ἀτυχία παρ' αὐτοῦ ἀδικεῖται.

Ἡ τε ἀτυχία ἀδικεῖται ὑπ' αὐτοῦ, ἣν προῖστάμενος τῆς κακουργίας ἀφανίσει τὴν αὐτοῦ μιαιφάνειαν ζητεῖ· ὑπὸ τε ὑμῶν οὐκ ἄξιός ἐλεεῖσθαι ἐστίν, ἀκούσιον μὲν τῷ παθόντι περιθεῖς τὴν συμφορὰν, ἐκουσίως δὲ αὐτὸς εἰς τοὺς κινδύνους καταστάς. ὡς μὲν οὖν ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα, ἐν τῷ προτέρῳ λόγῳ ἀπεδείξαμεν· ὡς δὲ οὐκ ὀρθῶς ἀπελογήθη, νῦν πειρασόμεθα ἐλέγχοντες.

Εἴτε γὰρ προσιόντας τινὰς προῖδόντες οἱ ἀποκτείν- 2

ἐπέδειξα NJ.: ἀπέδειξα. — ante ἀδικ. intercisisse quaedam suspicor (πολλὰ καὶ μεγάλα vel simile quid). — συμβάντας Nauck. — περιδεῖν με NMr.: με post διαφθ. demum v. — subicit N ἀπολογία φόνου ἀπαρασήμου.

γ. inscriptionis loco ὑπόθεσις τοῦ ἐξῆς NA. — argumento subiectum κατηγορία (A per compend. sine acc.) ὕστερος AN.

1. Poll. II, 119: Ἀντιφῶν δὲ καὶ ἀπελογήθη.

2. προῖδόντες NMr.: ἰδόντες.

ναντες αὐτοὺς ἀπολιπόντες ὄχοντο φεύγοντες πρότερον ἢ ἀπέδυσαν, οἱ ἐντυχόντες ἂν αὐτοῖς, εἰ καὶ τὸν δεσπότην τεθνεῶτα ἠῦρον, τὸν γε θεράποντα, ὃς ἔμπρους ἀρθεῖς ἐμαρτύρει, ἔτι ἔμφρονα εὐρόντες, σαφῶς ἀνακρίναντες τοὺς ἐργασαμένους ἠγγειλαν ἂν ἡμῖν, καὶ οὐχ οὗτος ἂν τὴν αἰτίαν εἶχεν· εἴτε ἄλλοι τινὲς ἕτερόν τι τοιοῦτον κακουροῦντες ὀφθέντες ὑπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ γνωσθῶσι διέφθειραν αὐτούς, ἅμα τῷ τούτων φόνῳ τὸ κακούργημα ἂν ἐκηρύσσετο καὶ εἰς τούτους ἂν ἢ ὑπ-

3 οψία ἦκεν. οἷ τε ἦσσον κινδυνεύοντες τῶν μᾶλλον ἐν φόβῳ ὄντων οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν μᾶλλον ἐπεβούλευσαν αὐτῷ· τοὺς μὲν γὰρ ὅ τε φόβος ἢ τε ἀδικία ἱκανὴ ἦν παῦσαι τῆς προμηθίας, τοῖς δὲ ὅ τε κίνδυνος ἢ τε αἰσχύνη μείζων οὕσα τῆς διαφορᾶς, εἰ καὶ διανοήθησαν ταῦτα πράξει, ἀρκοῦσα ἦν σωφρονίσει τὸ θυμοίμενον

4 τῆς γνώμης. Οὐκ ὀρθῶς δὲ τὴν τοῦ ἀκολούθου μαρτυρίαν ἄπιστον λέγουσιν εἶναι. οὐ γὰρ ἐπὶ ταῖς τοιαύταις μαρτυρίαις βασανίζονται, ἀλλ' ἐλεύθεροι ἀφίενται· ὁπόταν δὲ ἢ κλέψαντες ἀπαρνῶνται ἢ συγκρούπτωσι τοῖς δεσπότης, τότε βασανίζοντες ἀξιοῦμεν τάληθῆ λέγειν

5 αὐτούς. Οὐδὲ μὴν ἀπογενέσθαι ἢ παραγενέσθαι εἰκότερον αὐτόν ἐστιν· εἰ γὰρ ἀπεγένετο, τὸν μὲν κίνδυνον

αὐτοῖς R. Turr.: αὐτῷ. — ἠῦρον J.: εὔρον. — ἔμφρονα codd. Steph.: εὐφρονα. — οὗτος ἂν NMr.: om. ἂν v. — ὑπ' αὐτῶν NABk. (ci. R.): ὑπ' αὐτοῦ.

3. οἷ τε] οἷ δὲ Schaef. — προμηθίας Bk. Turr.: προθυμίας. contra οὐχ ante ἱκανὴ cum R. add. Mr., μὴ ante παῦσαι Sp.; πλησαι τῆς προθ. ci. Linder. — σωφρονῆσαι N.

4. λέγουσιν] φησιν J. — ἢ κλέψαντες NABR.: οἱ κλ. — ἢ συγκρο.] εἰ (οἷ sec. J.) συγκρο. A pr. (corr.²). — post λέγειν intercidisse ἀναγκάζειν susp. R.; ἀναγκάζομεν pro ἀξιοῦμεν pridem ci. J.

5. μὲν om. pr. A.

τὸν αὐτὸν ἐμελλε καὶ παρῶν κινδυνεύειν, πᾶς γὰρ αὐτῶν ληφθεὶς τοῦτον ἂν τὸν ἐπιβουλεύσαντα ἤλεγχεν ὄντα, τὸ δ' ἔργον ἦσσον πράσσειν· οὐδεὶς γὰρ ὅστις τῶν παρόντων οὐκ ἂν ὀκνηρότερος εἰς τὴν πράξιν ἦν. Ὡς δ' οὐκ ἐλάσσω ἀλλὰ πολὺ μείζω τὸν ἀπὸ τῆς γρα- 6 φῆς κίνδυνον ἢ τόνδε ἠγεῖτο εἶναι, διδάξω. το μὲν ἀλῶναι καὶ ἀποφυγεῖν ἀμφοτέρας τὰς διώξεις ἐν ἴσiais ἐλπίσι θῶμεν αὐτῶ εἶναι. μὴ παραχθῆναι δὲ τὴν γραφὴν οὐδεμίαν ἐλπίδα εἶχε τούτου γε ζῶντος· οὐ γὰρ ἂν ἐπέθετο αὐτῶ· εἰς δὲ τόνδε τὸν ἀγῶνα ἤξειν οὐκ ἠλπισε· λήσειν γὰρ ἐδόκει ἀποκτείνας αὐτόν. Ἀξιῶν 7 δὲ διὰ τὸ φανερὰν εἶναι τὴν ὑποψίαν αὐτῶ μὴ καταδοκεῖσθαι ὑφ' ὑμῶν, οὐκ ὀρθῶς ἀξιοῖ. εἰ γὰρ τοῦτον ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις ὄντα ἱκανὴ ἦν ἡ ὑποψία ἀποτρέψαι τῆς ἐπιθέσεως, οὐδεὶς ἂν ἐπεβούλευσεν αὐτῶ· πᾶς γὰρ ἂν τις τῶν ἦσσον κινδυνευόντων, τὴν ὑποψίαν μᾶλλον τοῦ κινδύνου φοβούμενος, ἦσσον ἢ οὗτος ἐπέθετο αὐτῶ. Αἰ δ' εἰσφοραὶ καὶ χορηγίαι εὐδαιμονίας 8

τὸν αὐτὸν NA pr. Bk.: οὐ τὸν αὐτὸν A corr.². — πᾶς N Bk.: πῶς. — γὰρ αὐτῶν ληφθεὶς NA pr. Bk.: γὰρ ἂν αὐτῶν ὀλειφθεὶς A corr.². ceterum τις post πᾶς γὰρ add. Hi. coll. § 7. — γὰρ post οὐδεὶς add. codd. R.

6. τόνδε] τότε A pr. (corr.²), τότε N, „sed alterum τ ni fallor a m. 2“ (J.). — γὰρ post τὸ μὲν auct. R. add. Mr. cf. 3 δ 5; 4 β 7, δ 6. — καὶ] ἢ Hi. — παραχθῆναι NA Scalig. R.: παραχρῆναι (μὴ ὑπαχθῆναι δὲ τῇ γραφῇ ci. J.). — εἶχε τούτου γε NMr.: γ' εἶχε τούτου. — ἐπέθετο D. Turr.: ἐπέιθετο. — ἀγῶνα NW. J. coll. α 8: κίνδυνον.

7. μὴ ante φανερὰν add., om. ante καταδ. pr. A. — αὐτῶ del. J. — εἰ γὰρ R. Turr.: οὐ γὰρ. — ἀποτρέψαι R. Turr.: ἀποστρέψαι. — οὐδεὶς ἂν] οὐδεὶς γὰρ codd. (οὐδ. γ' ἂν ci. R., οὐδ. ἄρ' S. Turr., οὐδ. γε Frohberger, οὐδεὶς K. J.). — ἐπεβούλευεν pr. A. — πᾶς NA Bk. (ci. R.): πῶς. — ἐπέθετο ci. Mr. S.: ἠγεῖτο.

μὲν ἱκανὸν σημεῖόν ἐστι, τοῦ δὲ μὴ ἀποκτεῖναι τὰναντία·
 περὶ γὰρ αὐτῆς τῆς εὐδαιμονίας τρέμων μὴ ἀποστερηθῆ,
 εἰκότως μὲν ἀνοσίως δὲ ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα. Φάσκων
 δὲ οὐ τοὺς εἰκότως ἀλλὰ τοὺς ἀποκτείναντας φονέας
 εἶναι, περὶ μὲν τῶν ἀποκτεινάντων ὀρθῶς λέγει, εἶπερ
 ἐγένετο φανερόν ἡμῖν τίνες ἦσαν οἱ ἀποκτείναντες αὐ-
 τόν· μὴ δεδηλωμένων δὲ τῶν ἀποκτεινάντων, ὑπὸ τῶν
 εἰκότων ἐλεγχόμενος οὗτος ἂν καὶ οὐδεὶς ἕτερος <ὁ>
 119 ἀποκτείνας | αὐτὸν εἶη. οὐ γὰρ ἐπὶ μαρτύρων ἀλλὰ
 κρυπτόμενα πράσσεται τὰ τοιαῦτα.

- 9 Οὕτω δὲ φανερῶς ἐκ τῆς αὐτοῦ ἀπολογίας ἐλεγ-
 χθεὶς διαφθείρας αὐτόν, οὐδὲν ἕτερον ὑμῶν δεῖται ἢ
 τὴν αὐτοῦ μιαινίαν εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐκτρέψαι. ἡμεῖς
 δὲ ὑμῶν δεόμεθα μὲν οὐδέν, λέγομεν δ' ὑμῖν, εἰ μήτε
 ἐκ τῶν εἰκότων μήτε ἐκ τῶν μαρτυρουμένων οὗτος νῦν
 ἐλέγχεται, οὐκ ἔστιν ἔτι τῶν διωκομένων ἐλεγχος οὐδεὶς.
 10 σαφῆ μὲν γὰρ τὸν θάνατον γιννώσκοντες, φανερῶς δὲ
 τὰ ἴχνη τῆς ὑποψίας εἰς τοῦτον φέροντα, πιστῶς δὲ
 τοῦ ἀκολουθοῦ μαρτυροῦντος, πῶς ἂν δικαίως ἀπολύοιτε
 αὐτόν; ἀδίκως δ' ἀπολυομένου τούτου ὑφ' ὑμῶν ἡμῖν
 μὲν προστρόπαιος ὁ ἀποθανὼν οὐκ ἔσται, ὑμῖν δὲ ἐν-
 11 θύμιος γενήσεται. ταῦτα οὖν εἰδότες βοηθεῖτε μὲν τῶ

8. εὐδ. μὲν ἱκανὸν NMr.: ἱκ. μὲν εὐδ. — ἀποστερηθῆ fort. A pr. (ἀποστερηθ̃ . . . sec. Sigg.). — τοὺς <ὄντως> ἀπο-
 κτείναντας R., ἀλλ' ὄντως ἀποκτ. Funkh. Schoell coll. β 10;
 δ 10. — ἡμῖν mal. abesse J. — ὁ add. W. — εἶη] . . ἰη A pr. —
 ἐπὶ Ald.: ὑπὸ codd. — τὰ τοιαῦτα NMr.: ταῦτα.

9. φανερός NA pr.

10. νν. ἀδίκως — γενήσεται huc transposuit J.; legebantur
 ante σαφῆ μὲν γὰρ. — μὲν post ἡμῖν add. NA corr.¹ Bk. — cf.
 Ammon. de diff. v. ἐνθύμημα: ὁ γοῦν Ἄ. ἐν τοῖς φονικοῖς φησί·
 Τεθνεὼς οὗτος ὑμῖν ἐνθύμιος γενήσεται.

ἀποθάνοντι, τιμωρεῖσθε δὲ τὸν ἀποκτείναντα, ἀγνεύετε δὲ τὴν πόλιν. τρία γὰρ ἀγαθὰ πράξετε· ἐλάσσους μὲν τοὺς ἐπιβουλεύοντας καταστήσετε, πλείους δὲ τοὺς τὴν εὐσέβειαν ἐπιτηδεύοντας, ἀπολύεσθε δ' αὐτοὶ τῆς ὑπὲρ τούτου μιαρίας.

δ.

ΕΞ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ Ο ΤΣΤΕΡΟΣ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

[Ἴδου, φησίν, ἐγὼ καὶ ἡ ἀτυχία μου. δεικτικῶς δὲ λέγει, ἑαυτὸν αἰνιττόμενος. — οὗτος, φησίν, ἐγὼ παραδίδωμι ἑμαυτὸν καὶ τῇ ἀτυχίᾳ μου καὶ τῇ τούτων κακουργίᾳ.] Τεκμήριον τοῦ μὴ πεποιηκέναι τίθησιν ὁ ἀπολογούμενος τὸ μηδαμοῦ προελθεῖν ἐκείνης τῆς νυκτός, καὶ περὶ τούτου πάντας τοὺς παῖδας εἰς βάσανον παραδίδωσιν.

Ἴδου ἐγὼ τῇ τε ἀτυχίᾳ, ἣν οὐ δικαίως αἰτιῶμαι, ὡς οὗτοί φασιν, ἐκὼν ἑμαυτὸν ἐγχειρίζω, τῇ τε τούτων ἐχθρᾷ, δεδιῶς μὲν τὸ μέγεθος τῆς διαβολῆς αὐτῶν, πιστεύων δὲ τῇ ὑμετέρᾳ γνώμῃ τῇ τε ἀληθείᾳ τῶν ἐξ

11. cf. Harp.: ἀγνεύετε (τε add. cod. A) τὴν πόλιν Ἀ. ἐν τῷ β' ἀντὶ τοῦ ἀγνίζετε. B. A. I p. 338: ἀγνεύετε (ἀγνεύεται cod.) τὴν πόλιν Ἀ. (ἀντὶ τοῦ cod.) ἐν κατηγορίας <φόνου ἀ>παρασήμου ἀντὶ τοῦ ἀγνίζετε (ἀγνίζεται cod.), quam glossam corr. Mr. Utrobique J. fuisse ci. Ἀ. ἐν τῷ β' ἐν κατηγ. φ. ἀπαρασ.; similiter Maussacus. — ἀπολύεσθε S. Turr.; sed cf. 3 γ 11. — subicit N: ἐκκατηγορίας ὁ ὕστερος.

δ. inscr. loco est in NA ἡ ὑπόθεσις (A om. artic.) τοῦ ἐξ ἀπολογίας ὕστερον τοῦ ἐξῆς. — ΤΠΟΘΕΣΙΣ] vv. ἴδου — κακουργία scholia duo diversa continent primis verbis orationis adscripta. — τεκμήριον NA pr.: τεκμ. δὲ A corr.². — πεφονευκέναι J.; vel hoc vel πεποιηκ. <τὸν φόνον> requiritur. — subiciunt NA ἐξ ἀπολογίας ὁ ὕστερος.

1. ἡ τε ἀτ. N, A pr. (corr.²), scholii prioris auctor (v. ad Ἐπόθ.). τῇ τε ἀδικίᾳ Ald., corr. Steph. R. — τῇ <θ'> ὑμετέρᾳ Sp.

έμοῦ πραχθέντων. ἀποστερούμενος δὲ ὑπ' αὐτῶν μηδὲ τὰς παρούσας ἀτυχίας ἀνακλεύσασθαι πρὸς ὑμᾶς, ἀπορῶ
 2 εἰς ἦντινα ἄλλην σωτηρίαν χρῆ με καταφυγεῖν. καινότατα γὰρ δὴ, εἰ χρῆ καινότατα μᾶλλον ἢ κακουργότατα εἰπεῖν, διαβάλλουσί με. κατήγοροι γὰρ καὶ τιμωροὶ φόνου προσποιούμενοι εἶναι, ὑπεραπολογούμενοι τῆς ἀληθοῦς ὑποψίας ἀπάσης, διὰ τὴν ἀπορίαν τοῦ ἀποκτείναντος αὐτὸν ἐμὲ φονέα φασὶν εἶναι, δρωῶντες δὲ τάναντία ὧν προστέτακται αὐτοῖς, φανερόν ὅτι ἀδίκως ἐμὲ μᾶλλον ἀποκτεῖναι ζητοῦσιν ἢ τὸν φονέα τιμωρεῖσθαι.
 3 ἐμὲ δὲ προσῆκεν οὐδὲν ἄλλο ἢ πρὸς τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἀκολούθου ἀπολογηθῆναι· οὐ γὰρ μηνητῆς οὐδ' ἐλεγκτῆρ τῶν ἀποκτεινάντων εἰμί, ἀλλὰ διωκόμενος ἀποκρίνομαι. ὅμως δὲ περιεργαστέον, ἵνα ἐκ παντὸς τρόπου τούτους τε ἐπιβουλεύοντάς μοι ἐμαντόν τε ἀπολυόμενον ἐπιδείξω τῆς ὑποψίας.

4 Τὴν μὲν οὖν ἀτυχίαν ἣ με διαβάλλουσιν, εἰς εὐτυχίαν αἰτοῦμαι μεταστῆναι· ἀξιῶ δ' ὑμᾶς ἀπολύσαντάς με μακαρίσαι μᾶλλον ἢ καταλαβόντας ἐλεῆσαι. Φασὶ δὲ τῶν μὲν ἐντυχόντων παιομένοις αὐτοῖς οὐδένα ὄντινα οὐκ εἰκότερον εἶναι σαφῶς πνυθόμενον τοὺς διαφθείραντας αὐτούς εἰς οἶκον ἀγγεῖλαι, ἢ ἀπολιπόντα οἴχασθαι.
 5 ἐγὼ δὲ οὐδένα οὕτω θερμὸν καὶ ἀνδρεῖον ἄνθρωπον εἶναι δοκῶ, ὄντινα οὐκ ἂν ἄωρὶ τῶν νυκτῶν

2. τῆς ἀληθ. ὑπ. ἀπάσης NMr.: τῆς ὑπ. πάσης τῆς ἀληθοῦς. — δὲ post δρωῶντες delendum, γὰρ post φανερόν add. ci. J.

3. μοι] μου NA pr.

4. ἐλεῆσαι] ἀσεβῆσαι (coll. 3 β 11) non recte J. Κρείσσω γὰρ οἰκτιροῦ φθόνος. — ἐντυχ.] εὐτυχούντων pr. A Ald. (corr. St.). — παιομένοις in mg. A. — αὐτούς] αὐτὸς A pr., αὐτοῖς (h. e. cognatis) Sp. — ἀπολιπόντα Gesner Bk.: ἀπολιπόντας.

5. τῶν νυκτῶν NMr.: τῆς νυκτὸς.

νεκροῖς ἀσπαίρουσι συντυχόντα πάλιν ὑποστρέψαντα
 φεύγειν μᾶλλον ἢ πυνθανόμενον τοὺς κακούργους περὶ
 τῆς ψυχῆς κινδυνεῦσαι. τούτων δὲ ἅ μᾶλλον εἰκὸς ἦν
 δρασάντων, οἱ μὲν ἐπὶ τοῖς ἱματίοις διαφθείραντες αὐ-
 τοὺς οὐκ ἂν ἔτι εἰκότως ἀφίοντο, ἐγὼ δὲ ἀπήλλαγμα
 τῆς ὑποψίας. Εἰ δὲ ἐκηρύσσοντο ἢ μὴ ἄλλοι τινὲς κα- 6
 κοῦργοι ἅμα τῷ τούτων φόνῳ, τίς οἶδεν; οὐδενὶ γὰρ
 ἐπιμελὲς ἦν σκοπεῖν ταῦτα. ἀφανοῦς δὲ ὄντος τοῦ
 κηρύγματος, οὐδὲ ὑπὸ τούτων τῶν κακούργων ἄπι-
 στον διαφθαρεῖν αὐτόν. Τοῦ | δὲ θεράποντος πῶς 7
 χρή πιστοτέραν τὴν μαρτυρίαν ἢ τῶν ἐλευθέρων ἡγεῖ- 120
 σθαι; οἱ μὲν γὰρ ἀτιμοῦνται τε καὶ χρήμασι ζημιούν-
 ται, ἔαν μὴ τάληθῇ δοκῶσι μαρτυρεῖσθαι· ὁ δὲ οὐκ
 ἔλεγχον παρασχὼν οὐδὲ βάσανον ποῦ δίκην δώσει; ἢ
 τίς ἔλεγχος ἔσται; ἀκινδύνως δὲ μέλλων μαρτυρεῖν
 οὗτός τε οὐδὲν θαυμαστὸν ἔπαθεν ὑπὸ τῶν κυρίων
 ἐχθρῶν μοι ὄντων πεισθεῖς καταψεύδεσθαί μου· ἐγὼ
 τε ἄνοσί' ἂν πάσχοιμι, εἰ μὴ πιστῶς καταμαρτυρηθεῖς
 διαφθαρεῖν ὑφ' ὑμῶν. Μὴ παραγενέσθαι δέ με τῷ 8
 φόνῳ ἀπιστότερον ἢ παραγενέσθαι φασὶν εἶναι. ἐγὼ δ'
 οὐκ ἐκ τῶν εἰκότων ἀλλ' ἔργῳ δηλώσω οὐ παραγενό-
 μενος. ὅποσοι γὰρ δοῦλοί μοι ἢ δοῦλαί εἰσι, πάντας

ἀσπαίρουσιν A (ἀπαίρουσι Ald. corr. St.). — μᾶλλον ἅ codd.
 (μᾶλλον ὁ μᾶλλον Sp.). — ἀφίοντο A pr. sec. J. et me (corr.²),
 ἀφίοντο N et pr. A sec. Sigg.

6. ἐκηρύσσετε — ἄλλο τι κακούργημα ci. J., recte fortasse.

7. πιστοτέραν NA (sec. J.) R.: πιστότερον. — ἔαν] . . . v A
 pr. — ποῦ ci. R. S.: τι οὐ N (τινα h. e. τίνα m. 2), οὐ rell. —
 ἢ τίς ci. R. S. (coll. § 10): εἴ τις. — ἀκινδ. τε codd.; δὲ A pr.
 sec. Sigg. et mal. R. — οὗτός γε (τε ci. R. Sp.) μέλλων μαρτυρεῖν
 codd.; transposui ipse. — κυρίων A pr. R.: κυρίως NA corr. Ald.
 — πάθοιμι MZ. — ὑφ' ὑμῶν] ὑπ' αὐτῶν A pr.

8. ὅποσαι A pr. N pr. — μοι ἢ δοῦλαί NMr.: ἢ δοῦλαί μοι.

παραδίδωμι βασανίσαι· καὶ ἐὰν μὴ φανῶ ταύτη τῇ νυκτὶ
 ἐν οἴκῳ καθεύδων ἢ ἐξελθὼν ποι, ὁμολογῶ φονεὺς
 εἶναι. ἢ δὲ νύξ οὐκ ἄσημος· τοῖς γὰρ Διπολείοις ὁ
 9 ἀνὴρ ἀπέθανε. Περὶ δὲ τῆς εὐδαιμονίας, ἣς ἔνεκα
 τρέμοντά μέ φασιν εἰκότως ἀποκτεῖναι αὐτόν, πολὺ
 τάναντία ἐστί. τοῖς μὲν γὰρ ἀτυχοῦσι νεωτερίζειν συμ-
 φέρει· ἐκ γὰρ τῶν μεταβολῶν ἐπίδοξος ἢ δυσπραγία
 μεταβάλλειν αὐτῶν ἐστί· τοῖς δ' εὐτυχοῦσιν ἀτρεμίζειν
 καὶ φυλάσσειν τὴν παροῦσαν εὐπραγίαν· μεθισταμένων
 γὰρ τῶν πραγμάτων δυστυχεῖς ἐξ εὐτυχούντων καθ-
 10 ἴστανται. Ἐκ δὲ τῶν εἰκότων προσποιούμενοί με ἐλέγ-
 χειν, οὐκ εἰκότως ἀλλ' ὄντως φονεὰ μέ φασι τοῦ ἀνδρὸς
 εἶναι. τὰ δὲ εἰκότα ἄλλα πρὸς ἐμοῦ μᾶλλον ἀπο-
 δέδεικται ὄντα. ὅ τε γὰρ καταμαρτυρῶν μου ἄπιστος
 ἐλήλεγκται ὢν, ὅ τε ἔλεγχος οὐκ ἐστί· τὰ τε τεκμήρια
 ἐμά, οὐ τούτων ὄντα ἐδήλωσα· τὰ τε ἴχνη τοῦ φόνου
 οὐκ εἰς ἐμὲ φέροντα ἀλλ' εἰς τοὺς ἀπολυομένους ἀπο-
 δέδεικται ὑπ' αὐτῶν. Πάντων δὲ τῶν κατηγορηθέντων
 ἀπίστων ἐλεγχθέντων, οὐκ ἐὰν ἀποφύγω οὐκ ἔστιν ἐξ
 ὧν ἐλεγχθήσονται οἱ κακουροῦντες, ἀλλ' ἐὰν κατα-
 ληφθῶ, οὐδεμίᾳ ἀπολογία τοῖς διωκομένοις ἀρκοῦσά ἐστιν.

ἢ ἐξελθ.] ἀλλ' ἐξ. M; μὴδ' ἐξ. Hug. — ποι c. R. Bk.: πον.
 — Διπολείοις N et pr. A (corr.¹) Mr.: Διπολίοις (Διπολιεῖοις
 C. Lugebil ap. J. in Add.).

9. μὲν γὰρ N Mr.: γὰρ. — ἀτυχοῦσι νεωτερίζειν Ald.: ἀτυ-
 χοῦσιν ἐταιρίζειν. — καὶ ante ἢ δυσπρ. add. K. — μεταβαλεῖν
 αὐτοῖς ci. R. — γὰρ ante τῶν πραγμ. N R.: δὲ. — πραγμάτων
 Steph.: πραγματειῶν.

10. τὰ δὲ τ' εἰκότα τὰ τ' ἄλλα Sp.; τὰ δὲ εἰκότα — ἀλλὰ S.;
 ἅπαντα pro ἄλλα Schoell. — τούτων J.: τούτου. — ὑπ' αὐτῶν
 ἀποδέδεικται Schoell. J. — καταληφθῶ conicere vid. Sp.; ἐλεγ-
 χθῶ codd. (ἐλεγχῶ A pr. corr.²), quod def. J. coll. γ 9, α 10. ληφθῶ
 vel ἀλῶ ci. Bk., ἀλῶ ἐγώ Hug.

Οὕτω δὲ ἀδίκως διώκοντές με αὐτοὶ μὲν ἀνοσίως 11
ἀποκτεῖναι ζητοῦντες καθαροὶ φασιν εἶναι, ἐμὲ δὲ ὅς
εὐσεβεῖν ὑμᾶς πείθω, ἀνόσια δρᾶν λέγουσιν. ἐγὼ δὲ
καθαρὸς ὢν πάντων τῶν ἐγκλημάτων ὑπέρ <τε> ἑμαυτοῦ
ἐπισκῆπτω αἰδεῖσθαι τὴν τῶν μηδὲν ἀδικούντων εὐσε-
βειαν, ὑπέρ τε τοῦ ἀποθανόντος ἀναμιμνήσκων τὴν
ποινήν παραινῶ ὑμῖν μὴ τὸν ἀναίτιον καταλαμβάντας
τὸν αἴτιον ἀφεῖναι· ἀποθανόντος γὰρ ἐμοῦ οὐδεὶς ἔτι
τὸν αἴτιον ζητήσῃ. ταῦτα οὖν σεβόμενοι ὀσίως καὶ δι- 12
καίως ἀπολύετε με, καὶ μὴ μετανοήσαντες τὴν ἁμαρτίαν
γνώτε· ἀνίατος γὰρ ἢ μετάνοια τῶν τοιούτων ἐστίν.

3.

ΤΕΤΡΑΛΟΓΙΑ Β.

α.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΦΟΝΟΥ ΑΚΟΥΣΙΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Δύο παῖδες ἐν γυμνασίοις ἠκόντιζον, συνέβη δὲ τον
μὲν ἐντέχνως ἀφεῖναι τὸ βέλος, τὸν δὲ ἕτερον ὑπὸ τὴν φορὰν
τοῦ ἀκοντίου δραμόντα πληγῆναι. τελευτήσαντος δὲ τοῦ παι-
δὸς ὁ τούτου πατήρ κατηγορεῖ τοῦ βαλόντος ὡς ἀνδροφόνου·

11. ὅς] ὡς NA pr. — ὑπέρ <μὲν> ἑμαυτοῦ ci. Bk. — ὑπέρ
τε τοῦ] ὑπέρ δὲ τοῦ codd. — vv. ἀναμιμνήσκων — ἀποθανόντος
om. N. — μὴ τὸν ἀν. κτέ.] cf. Suid. s. v. καταλαβεῖν: οἱ δὲ
ρήτορες καὶ ἐπὶ τοῦ κολάζειν. A.: μὴ ἀναίτιον καταλαβόντες τὸν
αἴτιον.

12. subicit N: ὁ ὕστερος ἐξ ἀπολογίας.

Or. III α [Υπόθ.] ὑπόθεσις τῆς ἐξῆς τετραλογίας: NA. —
ἐν γυμνασίῳ mal. Mr. — ἐπὶ τὸν <ὑπο>δραμόντα F. Leo. —
ἀντέκλημα A pr. corr.². — argumento subiectum κατηγορία
φόνου ἀκουσίον NA.

ὁ δὲ μετατίθησι τὴν αἰτίαν τῆς πληγῆς ἐπὶ τὸν δραμόντα. ὄθεν οἱ μὲν ἀντέγκλημα τὴν στάσιν, οἱ δὲ μετάστασιν λέγουσιν.

- 1 Τὰ μὲν ὁμολογούμενα τῶν πραγμάτων ὑπό τε τοῦ νόμου κατακέκριται ὑπό τε τῶν ψηφισαμένων, οἳ κύριοι πάσης τῆς πολιτείας εἰσίν· ἐὰν δέ τι ἀμφισβητήσιμον ᾖ, τοῦτο ὑμῖν ὧ ἄνδρες πολῖται προστέτακται διαγνῶναι. οἶμαι μὲν οὖν οὐδὲ ἀμφισβητήσειν πρὸς ἐμὲ τὸν διωκόμενον· ὁ γὰρ παῖς μου ἐν γυμνασίῳ ἀκοντισθεὶς διὰ
 121 τῶν πλευρῶν ὑπὸ τούτου τοῦ μειρακίου παραχρῆμα | ἀπέθανεν. ἐκόντα μὲν οὖν οὐκ ἐπικαλῶ ἀποκτεῖναι,
 2 ἄκοντα δέ. ἐμοὶ δὲ οὐκ ἐλάσσω τοῦ ἐκόντος ἄκων τὴν συμφορὰν κατέστησε. τῷ δὲ ἀποθανόντι αὐτῷ μὲν οὐδὲν ἐνθύμιον, τοῖς δὲ ζῶσι προσέθηκεν. ὑμᾶς δὲ ἀξιῶ ἐλεοῦντας μὲν τὴν ἀπαιδίαν τῶν γονέων, οἰκτίροντας δὲ τὴν ἄωρον τοῦ ἀποθανόντος τελευτήν, εἴργοντας ὧν ὁ νόμος εἴργει τὸν ἀποκτείναντα μὴ περιορᾶν ἅπασαν τὴν πόλιν ὑπὸ τούτου μαινομένην.

β.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΦΟΝΟΥ ΑΚΟΥΣΙΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁ τοῦ ἀκοντίσαντος πατὴρ ἑαυτῷ φησὶν αἴτιον γενέσθαι τὸν ἀποθανόντα τοῦ φόνου· φερομένου γὰρ τοῦ ἀκοντίου

1. ἃ κύρια . . ἐστὶ ci. J. — οὖν om. A pr.

2. οὐδὲν ἐνθ.] οὐδὲν add. NAB Bk. (ci. Hemsterhuis, οὐκ Valcken.). ceterum contrarium prorsus dicit Plat. Leg. θ' 865 DE. In edit. I. scripsi *οὐδὲν, ἐνθ. δὲ τοῖς (οὐδὲν πλέον, τοῖς δὲ ζ. ἐνθ. vel οὐχ ἦσσαν ἐνθ. ci. Schoell). — οἰκτίροντας scripsi: οἰκτείροντας. — εἴργοντας et εἴργει pr. A (Turr.), et sic ubique. εἴργει] εἴργειν N. — κατηγορία φόνου ἀκουσίου: add. N.

β. Ἐπόθ.] ὑπόθεσις τοῦ ἐξῆς: NA.

ὑπέδραμεν ὑπὸ τὸν σκοπόν, ὅθεν <δικαίως> ἂν αὐτὸν ἑαυτοῦ φονέα νομίζεσθαι. ἔστιν οὖν ἡ στάσις μετὰστασις, οὐ συγγνώμη ὡς τινες ἐνόμιζον.

Νῦν δὴ φανερόν μοι ὅτι αὐταὶ αἱ συμφοραὶ καὶ 1
 χρεῖαι τοὺς τε ἀπράγμονας εἰς ἀγῶνας <καταστῆναι>
 τοὺς τε ἡσυχίους τολμᾶν τὰ τε ἄλλα παρὰ φύσιν λέγειν
 καὶ δρᾶν βιάζονται. ἐγὼ γὰρ ἦκιστα τοιοῦτος ὢν καὶ
 βουλόμενος εἶναι, εἰ μὴ πολὺ γε ἔψευσμαι, ὑπ' αὐτῆς
 τῆς συμφορᾶς ἠναγκάσθην νῦν παρὰ τὸν ἄλλον τρόπον
 ὑπὲρ πραγμάτων ἀπολογεῖσθαι, ὢν ἐγὼ χαλεπῶς μὲν
 τὴν ἀκριβείαν ἔγνω, ἔτι δὲ ἀπορωτέρω διακείμαι
 ὅπως χρὴ ὑμῖν ἐρμηνεῦσαι ταῦτα. ὑπὸ δὲ σκληρᾶς 2
 ἀνάγκης βιαζόμενος, καὶ αὐτὸς εἰς τὸν ὑμέτερον ἔλεον
 ὧ ἄνδρες δικασταὶ καταπεφευγῶς δέομαι ὑμῶν, ἐὰν
 ἀκριβέστερον ἢ ὡς σύνηθες ὑμῖν δόξω εἰπεῖν, μὴ διὰ
 τὰ προειρημένα δυσχερῶς ἀποδεξαμένους μου τὴν ἀπο-
 λογίαν δόξη καὶ μὴ ἀληθείᾳ τὴν κρίσιν ποιήσασθαι· ἡ
 μὲν γὰρ δόξα τῶν πραχθέντων πρὸς τῶν λέγειν δυνα-
 μένων ἐστίν, ἡ δὲ ἀλήθεια πρὸς τῶν δίκαια καὶ ὅσια
 πρασσόντων.

ὑποδραμεῖν ci. J. — δικαίως (s. εἰκότως, ὀρθῶς) addi mal. Mr.
 — οὖν add. N. — post argum. ἀπολογία φόνου ἀκουσίον NA.
 1. μοι om. pr. A. — καταστῆναι auct. R. add. Mr. Turr.
 — τολμᾶν] cf. γ 2. καὶ ante παρὰ φύσιν add. Scheib. S. (Turr.);
 τὰ τε ἄλλα παρὰ τε ci. Schaefer. Longe melius ἅπαντάς τε
 pr. τὰ τε ἄ. ci. J. coll. γ 1. — <οὐχ> ἦκιστα ci. R. — νῦν
 pr. A J.: ἂν N, om. v. — ὑπὲρ τῶν πραγμ. pr. A. — ὅπως
 scripsi: ὡς.

2. καὶ αὐτὸς NA pr. — ὑμῖν om. pr. A (prob. S.). — διὰ
 τὰς προειρημένας τύχας ἀποδεξ. codd.; <δύσως> ἀποδ. K. et
 similiter iam R.; <δυσχερῶς> ἀποδ. suggerit Geb. coll. Plat.
 Euthyphr. 6 A; in eis quae praecedunt tale adverbium latere
 suspic. J. Προειρημένα scil. ab adversario; cf. λέγειν δυναμένων.

3 Ἐδόκουν μὲν οὖν ἔγωγε ταῦτα παιδεύων τὸν υἱὸν
 ἐξ ὧν μάλιστα τὸ κοινὸν ὠφελεῖται, ἀμφοῖν τι ἡμῖν
 ἀγαθὸν ἀποβήσεσθαι· συμβέβηκε δέ μοι πολὺ παρὰ
 γνώμην τούτων. τὸ γὰρ μειράκιον οὐχ ὕβρει οὐδὲ
 ἀκολασίᾳ, ἀλλὰ μελετῶν μετὰ τῶν ἡλικίων ἀκοντίζειν
 ἐν τῷ γυμνασίῳ ἔβαλε μὲν οὐδένα οὐδ' ἀπέκτεινε κατὰ
 γε τὴν ἀλήθειαν ὧν ἔπραξεν, ἄλλου δ' εἰς αὐτὸν ἄμαρ-
 τόντος εἰς ἀνοσίους αἰτίας ἦλθεν. τοῦ γὰρ παιδὸς ὑπὸ
 4 τὴν τοῦ ἀκοντίου φορὰν ὑποδραμόντος καὶ τὸ σῶμα
 προστήσαντος, <ὁ μὲν ἐκωλύθη> τοῦ σκοποῦ τυχεῖν, ὁ
 δὲ ὑπὸ τὸ ἀκόντιον ὑπελθὼν ἐβλήθη, καὶ τὴν αἰτίαν
 οὐχ ἡμετέραν οὔσαν προσέβαλεν ἡμῖν. εἰ μὲν γὰρ τὸ
 ἀκόντιον ἔξω τῶν ὄρων τῆς αὐτοῦ πορείας ἐπὶ τὸν
 παῖδα ἐξενεχθὲν ἔτρωσεν αὐτόν, οὐδεὶς <ἂν> ἡμῖν
 5 λόγος ὑπελείπετο μὴ φονεῦσιν εἶναι· διὰ δὲ τὴν ὑπο-
 δρομὴν βληθέντος τοῦ παιδὸς τὸ μὲν μειράκιον οὐ
 δικαίως ἐπικαλεῖται, οὐδένα γὰρ ἔβαλε τῶν ἀπὸ τοῦ
 σκοποῦ ἀφεστῶτων· ὁ δὲ παῖς εἶπερ ἔστῶς φανερός
 ὑμῖν ἐστὶ μὴ βληθεὶς, ἐκουσίως <δ'> ὑπὸ τὴν φορὰν
 τοῦ ἀκοντίου ὑπελθὼν, ἔτι σαφεστέρως δηλοῦται διὰ
 τὴν αὐτοῦ ἄμαρτίαν ἀποθανῶν· οὐ γὰρ ἂν ἐβλήθη

3. μὲν οὖν] μὲν A pr., γοῦν N. — ἀποβήσεται A pr. —
 πολὺ τάναντία τούτων ci. J. — ἐν τῷ γυμν. ci. Bk. (Mr. Turr.):
 ἐπὶ τ. γ. — μὲν οὐδένα οὐδ' ἀπέκτεινε scr.: μὲν, οὐκ ἀπ-
 ἐκτεινε δὲ οὐδένα (οὐδένα om. pr. A). cf. γ 5. — ἀνοσίους scripsi
 coll. 4 β 4; 2 β 9: ἀκουσίους (ἀλλοτριᾶς Schoell).

4. ὁ μὲν ἐκωλύθη add. R. (Turr.); ὁ μὲν διεκωλ. Mr. —
 Transposui vv. εἰ μὲν γὰρ — εἶναι, quae v. leguntur post
 αἰτίας ἦλθεν, mutato praeterea τοῦ δὲ παιδὸς in τοῦ γὰρ
 παιδὸς. v. Rh. M. XXI p. 274. — ἂν add. D. — φονεῦσιν ci.
 Bk. (Turr.): φονεὺς.

5. φανερώς NA pr. — ὑμῖν suspectum J. — μὴ <ἂν> βλη-
 θεὶς K.; ipse δ' potius addendum duxi.

ἀτρεμίζων καὶ μὴ διατρέχων. Ἀκουσίου δὲ τοῦ φόνου 6
 ἐξ ἀμφοῖν ὑμῖν ὁμολογουμένου γενέσθαι, ἐκ τῆς ἀμαρ-
 τίας, ὁποτέρου αὐτῶν ἐστίν, ἔτι γε σαφέστερον <ἂν>
 ὁ φονεὺς ἐλεγχθείη. οἷ τε γὰρ ἀμαρτάνοντες ὧν ἂν
 ἐπινοήσωσί τι δρᾶσαι, οὗτοι πράκτορες τῶν ἀκουσίων
 εἰσίν· οἷ τε ἐκούσιόν τι δρῶντες ἀμαρτόντες, οὗτοι τῶν
 παθημάτων αἷτιοι γίνονται. τὸ μὲν τοίνυν μειράκιον 7
 περὶ οὐδένα οὐδὲν ἤμαρτεν. οὔτε γὰρ ἀπειρημένον
 ἀλλὰ προστεταγμένον ἐξεμελέτα, οὔτε ἐν γυμναζομένοις
 ἀλλ' ἐν τῇ τῶν ἀκοντιζόντων τάξει ἠκόντιζεν, οὔτε τοῦ
 σκοποῦ ἀμαρτῶν, εἰς τοὺς ἀφεστῶτας ἀκοντίσας, τοῦ
 παιδὸς ἔτυχεν, ἀλλὰ πάντα ὀρθῶς ὡς ἐπενόει δρῶν
 ἔδρασε μὲν οὐδὲν ἀκούσιον, ἔπαθε δὲ διακωλυθεὶς τοῦ 122
 σκοποῦ τυχεῖν. ὁ δὲ | παῖς βουλόμενος προδραμεῖν, 8
 τοῦ καιροῦ διαμαρτῶν ἐν ᾧ διατρέχων οὐκ ἂν ἐπλήγη,
 περιέπεσεν οἷς οὐκ ἤθελεν, ἀκουσίως δὲ ἀμαρτῶν εἰς
 ἑαυτὸν οἰκείαις συμφοραῖς κέχρηται, τῆς δ' ἀμαρτίας
 τετιμωρημένος ἑαυτὸν ἔχει τὴν δίκην, οὐ συνηδομένων
 μὲν οὐδὲ συνεθελόντων ἡμῶν, συναλγούντων δὲ καὶ
 συλλυπουμένων. τῆς δὲ ἀμαρτίας εἰς τοῦτον ἠκούσης
 τό <τ'> ἔργον οὐχ ἡμέτερον ἀλλὰ τοῦ ἐξαμαρτόντος

6. ἐξ ἀμφοῖν suspectum J. — ὑμῖν del. J. (ἡμῖν St., ἡμῶν antea conieci). — ἔτι γε S. Turr.: ἔτι δὲ (δὲ del. D. K. J.). — ἂν add. D. Turr. — τι secl. Mr. Sed ὧν . . τι est pro τινὸς ὧν (R.), cf. Dem. Lept. 117. 120, Aesch. 2, 107. — οἷ τε Sp.: οἷ δὲ. — ἐκούσιον] ἀκούσιον P. J.; iidem del. ἢ πάσχοντες cum Sp., quod ego in ἀμαρτόντες mutavi. Nempe ἔδρασε μὲν οὐδὲν ἀκούσ. § 7 referendum ad πράκτορες τῶν ἀκ. 6.

7. οὐδὲν ἤμαρτεν NMr.: ἡμ. οὐδέν. — ἐξεμελέτα] ἐμελέτα N. — <τοῖς> γυμν. ci. R. — ἀμαρτόν A corr. — ἐφεστῶτας pr. A corr.².

8. num προδιαδραμεῖν? — καιροῦ Sp.: χρόνον (χρόνου auct. R. Turr.). — τοῦτο ci. R. (Mr. Turr.): τοῦτο. — τό <τ'> ἔργον Sp.

- ἔστί, τό τε πάθος εἰς τὸν δράσαντα ἔλθὸν ἡμᾶς μὲν ἀπολύει τῆς αἰτίας, τὸν δὲ δράσαντα δικαίως ἅμα τῇ
 9 ἁμαρτίᾳ τετιμώρηται. Ἀπολύει δὲ καὶ ὁ νόμος ἡμᾶς, ὧς πιστεύων, εἰργοντι μήτε ἀδίκως μήτε δικαίως ἀποκτείνου-
 νειν, ὡς φονέα με διώκει. ὑπο μὲν γὰρ τῆς αὐτοῦ τοῦ τεθνεῶτος ἁμαρτίας ὅδε ἀπολύεται μηδὲ ἀκουσίως ἀποκτεῖναι αὐτόν· ὑπὸ δὲ τοῦ διώκοντος οὐδ' ἐπι-
 καλούμενος ὡς ἐκὼν ἀπέκτεινεν, ἀμφοῖν ἀπολύεται τοῖν ἐγκλημάτοι, <μήτ' ἄκων> μήτε ἐκὼν ἀποκτεῖναι.
 10 Ἀπολυόμενος δὲ ὑπὸ τε τῆς ἀληθείας τῶνπραχθέντων ὑπὸ τῆ τοῦ νόμου καθ' ὃν διώκεται, οὐδὲ τῶν ἐπιτηδευμάτων εἴνεκα δίκαιοι τοιούτων κακῶν ἀξιούσθαι ἔσμεν. οὗτός τε γὰρ ἀνόσια πείσεται τὰς οὐ προσηκούσας φέρων ἁμαρτίας, ἐγὼ τε μᾶλλον μὲν οὐδέν, ὁμοίως δὲ τούτῳ ἀναμάρτητος ὢν, εἰς πολλαπλασίους τούτου συμφορὰς ἤξω· ἐπὶ τε γὰρ τῇ τούτου διαφθορᾷ ἀβίωτον τὸ λειπόμενον τοῦ βίου διάξω, ἐπὶ τε τῇ ἑμαυτοῦ ἀπαιδία ζῶν ἔτι κατορυχθήσομαι.
 11 Ἐλεοῦντες οὖν τοῦδε μὲν τοῦ νηπίου τὴν ἀναμάρτητον συμφορὰν, ἐμοῦ δὲ τοῦ γηραιοῦ καὶ ἀθλίου τὴν ἀπροσδόκητον κακοπάθειαν, μὴ καταψηφισάμενοι δυσμόρους ἡμᾶς καταστήσητε, ἀλλ' ἀπολύοντες εὖσε-

9. φονέα με] φονέας ἡμᾶς? — τῆς αὐτοῦ] . . . τ . . . A pr. (αὐτῆς τῆς fuisse ci. J.). — οὐδ' ἐπικαλ. ὡς] ὡς ἐπικαλούμενος A pr. — μήτ' ἄκων inserit Ald.

10. ἀπολυόμενοι ci. R. — ὑπὸ τε τῆς ἀλ. τῶν πρ. ὑπὸ τε τοῦ νόμου N et corr. A (Bk., et ci. R.): ὑπὸ τε τῆς ἀλ. τοῦ ν. ὑπὸ τε τῶν πρ. — διαφθορᾷ NAR.: διαφορᾷ. — ἔτι κατορυχθήσομαι R. Bk.; ἐπικατορ. codd., quod tuetur Hi. ἔτι κατορωρύξομαι K. coll. γ 12.

11. ἔλ. μὲν οὖν NJ. — τοῦδε] οὐδε (sic) N pr. corr.². — νηπίου] νέου καὶ ἀναιτίου K. — γηραιοῦ] Pollux II, 13: γηραιός, ὡς Θουκυδίδης καὶ Ἀντιφῶν (affert J.).

βεῖτε. ὅ τε γὰρ ἁμαρτῶν συμφοραῖς περιπεσὼν οὐκ ἀτιμώρητός ἐστιν, ἡμεῖς τε οὐ δίκαιοι τὰς τούτων ἁμαρτίας συμφέρειν ἐσμέν. τήν τε οὖν εὐσέβειαν τούτων τῶνπραχθέντων καὶ τὸ δίκαιον αἰδούμενοι ὁσίως καὶ δικαίως ἀπολύετε ἡμᾶς, καὶ μὴ ἀθλιωτάτῳ δύο πατέρα καὶ παῖδα ἁώροις συμφοραῖς περιβάλλητε.

γ.

ΕΚ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ Ο ΤΣΤΕΡΟΣ.

Ἵτι μὲν αὐτὴ ἡ χρεία παρὰ φύσιν καὶ λέγειν καὶ 1
δρᾶν ἅπαντας ἀναγκάζει, ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ δοκεῖ μοι
σημαίνειν οὗτος· ἥκιστα γὰρ ἐν γε τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ
ἀναιδῆς καὶ τολμηρὸς ὢν νῦν ὑπ' αὐτῆς τῆς συμφορᾶς
ἠνάγκασται λέγειν οἷα οὐκ ἂν ποτε ᾤμην ἐγὼ τοῦτον
εἰπεῖν. ἐγὼ τε γὰρ πολλῇ ἀνοίᾳ χρώμενος οὐκ ἂν 2
ὑπέλαβον τοῦτον ἀντειπεῖν· οὐδὲ γὰρ ἂν ἓνα λόγον
ἀντὶ δυοῖν λέξας τὸ ἡμισυ τῆς κατηγορίας ἐμαυτὸν ἂν
ἀπεστέρησα· οὗτός τε μὴ τολμῶν οὐκ ἂν προεῖχε τῷ
διπλασίῳ μου, ἓνα μὲν πρὸς ἓνα λόγον ἀπολογηθεῖς, ἃ
δὲ κατηγόρησεν ἀναποκρίτως εἰπών. τοσοῦτον δὲ προ- 3

ἁμαρτῶν] ita etiam J.; ἀποθανῶν codd. v. (τῇ αὐτοῦ ἁμαρ-
τία add. K.; ἀμ. <οἰκείαις> Schöll).

12. τε post τήν del. J. propter usum tetralogiarum (de
quo v. Schaefer. p. 14). — καὶ τήν ἀλήθειαν post εὐσέβ. add.
S.; in τούτων τῶν πρ. offendit P.; sed spectantur vv. ὅ τε
γὰρ — ἐστιν. — ὁσίως NAB Bk. (ci. R.): ὁμοίως. — ὑμᾶς A.
— δύο corr. A. — περιβάλοιτε ABLMZ. — subicit N ἀπο-
λογία φόνου ἀκουσίον.

γ. ὁ ὕστερος ἐκ κατηγορίας NA.

1. γε] τε pr. A.

2. ἀντὶ δυοῖν λέξας auctore R. Bk.: ἀντιδούς ἢ λέξας NA
(ἀντιδ. [ἢ λέξας] Mr.).

έχων ἐν τοῖς λόγοις ἡμῶν, ἔτι δὲ ἐν οἷς ἔπρασσε πολλα-
 πλάσια τούτων, οὗτος μὲν οὐχ ὁσίως δεῖται ὑμῶν
 συχνῶς τὴν ἀπολογία ἀποδέχεσθαι αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ
 δράσας μὲν οὐδὲν κακόν, παθῶν δὲ ἄθλια καὶ δεινά,
 καὶ νῦν ἔτι δεινότερα τούτων ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ, εἰς
 τὸν ὑμέτερον ἔλεον καταπεφευγῶς δέομαι ὑμῶν, ὧ ἄν-
 δρες ἀνοσίῳν ἔργων τιμωροί, ὁσίῳν δὲ διαγνώμονες,
 μὴ ἔργα φανερά ὑπὸ πονηραῶς λόγων ἀκριβείας πει-
 σθέντας, ψευδῆ τὴν ἀλήθειαν τῶν πραχθέντων ἡγῆ-
 4 σασθαι· ἢ μὲν γὰρ πιστότερον ἢ ἀληθέστερον σύγκει-
 ται, ἢ δ' ἀδολώτερον καὶ ἀδυνατώτερον λεχθήσεται.
 τῷ μὲν οὖν δικαίῳ πιστεύων ὑπερορῶ τῆς ἀπολογίας·
 τῇ δὲ σκληρότητι τοῦ δαίμονος ἀπιστῶν ὀρρωδῶ μὴ
 οὐ μόνον τῆς χρείας τοῦ παιδὸς ἀποστερηθῶ, ἀλλὰ καὶ
 123 αὐθέντην προσκαταγνωσθέντα ὑφ' ὑμῶν | ἐπίδω αὐ-
 5 τόν. εἰς τοῦτο γὰρ τόλμης καὶ ἀναιδείας ἦκει, ὥστε
 τὸν μὲν βαλόντα καὶ ἀποκτείναντα οὔτε τρωῶσαι οὔτε
 ἀποκτεῖναί φησι, τὸν δὲ οὔτε ψεύσαντα τοῦ ἀκοντίου
 οὔτε ἐπινοήσαντα ἀκοντίσαι, ἀπάσης μὲν γῆς ἀμαρτόντα,

3. ἔπρασσε] „quae (oratione sua) efficere studebat“; cf. infra καὶ νῦν ἔτι δεινότερα . . ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ. Opponitur δράσας μὲν οὐδὲν κακόν. — συχνῶς] εὐμενῶς R., εὐνῶς K., del. P. ut ortum ex οὐχ ὁσίως. — δὲ δράσας mal. R.: δ' ἔδρασα. — δεινότερα τούτων <παθεῖν κινδυνεύων>, ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ εἰς J. — post πεισθ. add. ἀφανίσαι S., ἀπίστα νομίσαι K.; contra del. ἔργα φανερά Fr. J., μὴ πρὸς ἔργα φ. ci. Schoell, ψ. παρὰ τὴν ἀλήθ. Reutz. — πεισθέντας N et A pr. (sec. J.) Mr.: πεισθέντες A corr.² v. — ἡγήσασθαι N Mr.: ἡγήσασθε A pr. (sec. Sigg. A corr.), ἡγήσησθε A corr. (sec. Sigg. A pr.) v.

4. καὶ ἀδυν.] ἢ δυνατώτ. ci. Mr. Sch. (J.), εἰ καὶ ἀδ. R., ἅμα post ἢ δ' add. W. — αὐθέντην codd. et ci. Valck. R.: αὐτήν τὴν. — προσκαταγν. codd. et ci. R.: προκαταγν.

5. ἀποκτείναντα] ἀκοντίσαντα N. — ἀμαρτόν ci. R.

πάντων δὲ σωμάτων, διὰ τῶν ἑαυτοῦ πλευρῶν διαπῆξι
 τὸ ἀκόντιον λέγει. ἐγὼ δὲ ἐκουσίως κατηγορῶν ἀπο-
 κτεῖναι αὐτὸν πιστότερος ἂν μοι δοκῶ εἶναι ἢ οὗτος,
 <ὅς> μήτε βαλεῖν μήτε ἀποκτεῖναι φησι τὸ μειράκιον.
 ὁ μὲν γὰρ ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ καλούμενος ὑπὸ τοῦ 6
 παιδοτρίβου, ὡς ὑποδέχοιτο τοῖς ἀκοντίζουσι τὰ ἀκόν-
 τια [ἀναιρεῖσθαι], διὰ τὴν τοῦ βαλόντος ἀκολασίαν
 πολεμίῳ τῷ τούτου βέλει περιπεσῶν, οὐδὲν οὐδ' εἰς
 ἕν' ἁμαρτῶν, ἀθλίως ἀπέθανε· ὁ δὲ περὶ τὸν τῆς
 ἀναιρέσεως καιρὸν πλημμελήσας οὐ τοῦ σκοποῦ τυχεῖν
 ἐκωλύθη, ἀλλ' ἄθλιον καὶ πικρὸν σκοπὸν ἐμοὶ ἀκοντίσας
 ἐκῶν μὲν οὐκ ἀπέκτεινε, μᾶλλον δὲ ἐκῶν ἢ οὔτε ἔβαλεν
 οὔτε ἀπέκτεινεν. Ἀκουσίως δὲ οὐχ ἦσσαν ἢ ἐκουσίως
 ἀποκτείναντές μου τὸν παῖδα, τὸ παράπαν δὲ ἀρνούμενοι 7
 μὴ ἀποκτεῖναι αὐτὸν οὐδ' ὑπὸ τοῦ νόμου καταλαμ-
 βάνεσθαι φασιν, ὅς ἀπαγορεύει μήτε δικαίως μήτε
 ἀδίκως ἀποκτείνειν. ἀλλὰ τίνος μᾶλλον ἐστὶν ὁ φόνος;

ἀπάντων R. J. — τὸ ἀκόντιον λέγει NMr.: λέγει τὸ ἀκ. —
 ὅς add. Ald. — φασὶ N, unde φάσκων om. ὅς W.

6. ὡς ὑποδέχοιτο scr.: ὅς ὑπεδέχετο (ὑπ. . ἔχετο N litteris
 εδ evanidis). — ἀναιρεῖσθαι del. Fr. (v. etiam R.), ὅς ὑπεδέχετο
 — ἀναιρεῖσθαι et in proximis τῆς ἀναιρέσεως del. J. — οὐδ'
 εἰς ἕν' Fr.: οὐδ' εἰς ἕν' codd., εἰς οὐδὲν v. — ἢ post ἐκῶν
 addidi cum NA pr. (corr.²). „Melioe cum iure dici possit,
 voluntariam caedem fuisse, quam, quod iste dicit, omnino
 neque e. q. s.“ Cf. 5 extr. (Verba μᾶλλον δὲ — ἀπέκτεινεν
 del. K.). — ἐκουσίως δὲ — ἢ ἀκουσίως NA pr. corr.². — ἦσον
 A pr. corr.². — ἀποκτείναντές scr.: ἀποκτείναντός NA pr.;
 ἀπέκτεινέ A corr.² rell. Pluralis etiam § 9. 10. 11 similiter
 usurpatur. ἀποκτείνας J.

7. δὲ del. J. — ἀρνούμενοι scr.: ἀρνούμενον NA pr.;
 ἀρνούμενος A corr.² v. (J.). — φασιν scr.: φησιν. — τίνος
 μᾶλλον ἐ. ὁ. φ.; πότερον ἀνήκει ci. J.: τίς ὁ βάλλων (βαλῶν
 A corr.² v.) ἐστίν; ὁ φ. ὄν (οὗν Ald.) ἀνήκει codd. (τίς ὁ βα-
 λῶν; ἐς τίν' ὁ φ. ἀνήκει Bk. in add.). Cf. B. A. p. 403: ἀνή-
 κει A. μὲν ἀντὶ τοῦ καθήκει, et Suid. s. v.

<πότερ>ον ἀνήκει εἰς τοὺς θεωμένους ἢ εἰς τοὺς παι-
 δαγωγούς; ὧν οὐδεὶς οὐδὲν κατηγορεῖ· οὐδὲ ἀφανῆς
 ἀλλὰ καὶ λίαν φανερός ἔμοιγε αὐτοῦ ὁ θάνατός ἐστιν.
 ἐγὼ δὲ τὸν νόμον ὀρθῶς ἀγορεύειν φημι τοὺς ἀποκτεί-
 ναντας κολάζεσθαι· ὅ τε γὰρ ἄκων ἀποκτείνας ἀκουσίους
 κακοῖς περιπεσεῖν δίκαιός ἐστιν, ὅ τε διαφθαρεῖς οὐδὲν
 ἤσσον ἀκουσίως ἢ ἐκουσίως βλαφθεῖς ἀδικοῖτ' ἂν ἀτι-
 8 μώρητος γενόμενος. Οὐ δίκαιος δὲ ἀποφυγεῖν ἐστὶ διὰ
 τὴν ἀτυχίαν τῆς ἁμαρτίας. εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ . . . . μηδὲ
 δι' ἐπιμελείας τοῦ θεοῦ ἢ ἀτυχία γίνεταί, ἁμάρτημα
 οὕσα τῷ ἁμαρτόντι συμφορὰ δικαία γενέσθαι ἐστίν· εἰ
 δὲ δὴ θεία κηλὶς τῷ δράσαντι προσπίπτει ἀσεβοῦντι,
 οὐ δίκαιον τὰς θείας προσβολὰς διακωλύειν γίνεσθαι.
 9 Ἐλεξαν δὲ καὶ ὡς οὐ πρόπει χρηστὰ ἐπιτηδεύοντας
 αὐτοὺς κακῶν ἀξιοῦσθαι· ἡμεῖς δὲ πῶς ἂν πρόποντα
 πάσχοιμεν, εἰ μηδὲν ὑποδεέστερα τούτων μελετῶντες
 θανάτῳ ζημιούμεθα; Φάσκων δὲ ἀναμάρτητος εἶναι,
 καὶ ἀξιῶν τὰς συμφορὰς τῶν ἁμαρτόντων εἶναι καὶ μὴ
 εἰς τοὺς ἀναμαρτήτους ἐκτρέπεσθαι, ὑπὲρ ἡμῶν λέγει.
 ὅ τε γὰρ παῖς μου εἰς οὐδένα οὐδὲν ἁμαρτών, ὑπὸ
 τούτου τοῦ μειρακίου ἀποθανών, ἀδικοῖτ' ἂν ἀτιμώρητος
 γενόμενος· ἐγὼ τε τοῦδε μᾶλλον ἀναμάρτητος ὧν δεινὰ

οὐδεὶς οὐδενὸς ci. R., οὐδενὸς οὐδὲν Sch. J., qui etiam
 κατηγορῶ proposuit. — οὐδὲ A pr.: οὐ γὰρ. „mortuum autem
 esse patet“, cf. 2 γ 10 σαφῆ μὲν γὰρ κτέ.; 4 γ 7. — ἀκουσίους
 NA Bk. (ci. R.): ἀκουσίως. — ὅ τε δὲ φθαρεῖς N et ut videtur
 A pr. (corr.²). — ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως NA pr. (corr.²).

8. μηδὲ δι' N, μηδὲ . . A pr., μηδεμιᾶς A corr.² rell. Ex-
 ciderit aliquid velut μηδενὸς τῶν| ἔξωθεν. — εἰ δὲ δὴ θεία
 scr.: ἢ δὲ ἀλήθεια N, . δὲ . . . θεία A pr., εἰ δὲ θεία A corr.²
 rell. (εἰ δὲ αὐθεία ci. J.).

9. οὐ ante πρόπει supra v. A, om. N. — ζημιούμεθα mal. R.

πεισομαι, ἃ ὁ νόμος ἀποδίδωσί μοι μὴ τυχῶν παρ' ὑμῶν. Ὡς δὲ οὐδὲ τῆς ἁμαρτίας οὐδὲ τοῦ ἀκουσίως 10 ἀποκτεῖναι, ἐξ ὧν αὐτοὶ λέγουσιν, ἀπολύεται, ἀλλὰ κοινὰ ἀμφοτέρα ταῦτα ἀμφοῖν αὐτοῖν ἐστί, δηλώσω. εἶπερ ὁ παῖς διὰ τὸ ὑπὸ τὴν φορὰν τοῦ ἀκοντίου ὑπελθεῖν καὶ μὴ ἀτρέμας ἐστάναι φουεὺς αὐτὸς αὐτοῦ δίκαιος εἶναι ἐστιν, οὐδὲ τὸ μειράκιον καθαρὸν τῆς αἰτίας ἐστίν, ἀλλ' εἶπερ τούτου μὴ ἀκοντίζοντος ἀλλ' ἀτρέμα ἐστῶτος ἀπέθανεν ὁ παῖς. ἐξ ἀμφοῖν δὲ τοῦ φόνου γενομένου, ὁ μὲν παῖς εἰς αὐτὸν ἁμαρτῶν μᾶλλον ἢ κατὰ τὴν ἁμαρτίαν αὐτὸν τετιμώρηται, τέθνηκε γάρ, ὁ δὲ συλλήπτωρ καὶ κοινωνὸς εἰς τοὺς οὐ προσήκοντας τῆς ἁμαρτίας γενόμενος πῶς δίκαιος ἀξήμιος ἀποφυγεῖν ἐστίν;

Ἐκ δὲ τῆς αὐτῶν τῶν ἀπολογουμένων ἀπολογίας 11 μετόχου τοῦ μειρακίου τοῦ φόνου ὄντος, οὐκ ἂν δικαίως οὐδὲ ὀσίως ἀπολύοιτε αὐτόν. οὔτε γὰρ ἡμεῖς, οἱ διὰ τὴν τούτων ἁμαρτίαν διαφθαρέντες, αὐθένται καταγνωσθέντες ὅσια ἀλλ' ἀνόσι' ἂν πάθοιμεν ὑφ' ὑμῶν· οὔθ' οἱ θανατώσαντες ἡμᾶς μὴ εἰργόμενοι τῶν οὐ προσηκόντων εὐσεβοῖντ' ἂν ὑπὸ τῶν ἀπολυσάντων τοὺς ἀνοσίους. πάσης δ' ὑπέρ πάντων τῆς κηλίδος εἰς ὑμᾶς ἀναφερομένης, πολλὴ εὐλάβεια ὑμῖν τούτων

ἀποδίδωσι NMr.: δίδωσι. — μοι in marg. A.

10. οὐδὲ τοῦ S. Turr.: τοῦδε τοῦ NA pr., τοῦδε τῶ A corr.² rell., οὐδὲ τῶ c. R. Mr. — νν. ἐξ ὧν — λέγουσιν ante δηλώσω transp. Fuhr J. — εἶπερ] εἰ γὰρ Ald. Mr. (εἶπερ γὰρ Baiter). cf. 2 γ 6. — ὑπελθεῖν NMr.: ἐλθεῖν. cf. β 4. — ἀλλ' εἶπερ] ἀλλ' εἰ K.; πλὴν εἰ requirit J. — αὐτὸν τετ. NJ.: ἑαυτὸν τετ.

11. τοῦ φόνου ὄντος NMr.: ὄντος τοῦ φ. — οὐ προσηκόντων Fr. S.: . . προσηκο . . των A pr. (acc. et v add. corr.²), προσηκόντων N v. — εἰς ἡμᾶς A pr. corr.². — εὐλάβεια ὑμῖν] εὐσέβεια ἡμῖν A pr. (corr.²), εὐσέβ. ὑμῖν N.

ποιητέα ἐστί; καταλαβόντες μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ εἶρξαν-
 τες ὧν ὁ νόμος εἶργει καθαροὶ τῶν ἐγκλημάτων ἔσεσθε,
 12 ἀπολύσαντες δὲ ὑπαίτιοι καθίστασθε. τῆς οὖν | ὑμε-
 τέρας εὐσεβείας ἔνεκα καὶ τῶν νόμων ἀπάγοντες
 τιμωρεῖσθε αὐτόν, <καὶ> αὐτοὶ τε μὴ μεταλάβητε τῆς
 τούτου μιαρίας, ἡμῖν τε τοῖς γονεῦσιν, οἳ ζῶντες
 κατορωρύγμεθα ὑπ' αὐτοῦ, δόξῃ γοῦν ἐλαφροτέραν
 τὴν συμφορὰν καταστήσατε.

δ.

ΕΞ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ Ο ΤΣΤΕΡΟΣ.

1 Τοῦτον μὲν εἰκὸς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ κατηγορίαν
 προσέχοντα τὸν νοῦν μὴ μαθεῖν τὴν ἀπολογία μου,
 ὑμᾶς δὲ χρή, γινώσκοντας ὅτι ἡμεῖς μὲν οἱ ἀντίδικοι
 κατ' εὐνοίαν κρίνοντες τὸ πρᾶγμα εἰκότως δίκαια
 ἑκάτεροι αὐτοὺς οἰόμεθα λέγειν, ὑμᾶς δὲ ὁσίως ὁρᾶν
 2 προσήκει τὰ πραχθέντα· ἐκ τῶν λεγομένων γὰρ ἢ
 ἀλήθεια σκεπτέα αὐτῶν ἐστίν. ἐγὼ δέ, εἰ μὲν τι ψεῦδος
 εἶρηκα, ὁμολογῶ καὶ τὰ ὀρθῶς εἰρημένα προσδιαβάλλειν
 ἄδικα εἶναι· εἰ δὲ ἀληθῆ μὲν, λεπτὰ δὲ καὶ ἀκριβῆ, οὐκ
 ἐγὼ ὁ λέγων ἀλλ' ὁ πράξας τὴν ἀπέχθειαν αὐτῶν
 δίκαιος φέρεσθαί ἐστι.

12. ἡμετέρας pr. A (corr.²). — τιμωρεῖσθαι A pr. (corr.²).
 — τε] δὲ A pr. — κατορωρύγμεθα Ald.: κατωρύγμεθα NA
 Mr. — subicit N ὁ ὕστερος ἐκ κατηγορίας.

δ] numero carent libri.

1. ἀπογίαν A pr. (corr.² sec. J., corr.¹ sec. me). — χρή,
 γινώσκοντας NA pr. J.: χρή γινώσκειν A corr.² rell. — αὐτοὺς]
 αὐτοὺς NA pr. (corr.²) et v. ante R.

2. ἐπάχθειαν NJ. — ἐστίν A pr. sec. J. (A corr.² sec. me).

Θέλω δὲ πρῶτον ὑμᾶς μαθεῖν ὅτι οὐκ ἐάν τις 3
 φάσκη ἀποκτεῖναι, τοῦτ' ἔστιν, ἀλλ' ἐάν τις ἐλεγχθῆ.
 οὔτος δὲ ὁμολογῶν τὸ ἔργον ὡς ἡμεῖς λέγομεν γενέσθαι,
 περὶ τοῦ ἀποκτείναντος ἀμφισβητεῖ, ὃν ἀδύνατον ἀλ-
 λαχόθεν ἢ ἐκ τῶν πραχθέντων δηλοῦσθαι. Σχετλιάζει 4
 δὲ κακῶς ἀκούειν φάσκων τὸν παῖδα, εἰ μήτε ἀκοντίσας
 μήτε ἐπινοήσας ἀνθέντης ὧν ἀποδείκνυται, καὶ οὐ
 πρὸς τὰ λεγόμενα ἀπολογεῖται. οὐ γὰρ ἀκοντίσαι οὐδὲ
 βαλεῖν αὐτόν φημι τὸν παῖδα, ἀλλ' ὑπὸ τὴν πληγὴν
 τοῦ ἀκοντίου ὑπελθόντα οὐχ ὑπὸ τοῦ μειρακίου ἀλλ'
 ὑφ' ἑαυτοῦ διαφθαρήναι· οὐ γὰρ ἀτρεμίζων ἀπέθανε.
 τῆς δὲ διαδρομῆς αἰτίας ταύτης γενομένης, εἰ μὲν ὑπὸ
 τοῦ παιδοτρίβου καλούμενος διέτρεχεν, ὁ παιδοτρίβης
 ἂν <ὁ> ἀποκτείνας αὐτόν εἴη, εἰ δ' ὑφ' ἑαυτοῦ πεισθὲις
 ὑπῆλθεν, αὐτὸς ὑφ' ἑαυτοῦ διέφθαρται. Θέλω δὲ μὴ 5
 πρότερον ἐπ' ἄλλον λόγον ὀρμηθεῖν ἢ τὸ ἔργον ἔτι
 φανερώτερον καταστήσαι, ὁποτέρου αὐτῶν ἐστὶ. τὸ
 μὲν μειράκιον οὐδενὸς μᾶλλον τῶν συμμελετώντων
 ἐστὶ τοῦ σκοποῦ ἁμαρτόν, οὐδὲ τῶν ἐπικαλουμένων τι
 διὰ τὴν αὐτοῦ ἁμαρτίαν δέδρακεν· ὁ δὲ παῖς οὐ ταῦτά

3. πρῶτον ὑμᾶς NMr.: ὑμᾶς πρῶτον. — τις φάσκη] *τινα*
interponi mal. R., ante τις add. W. V. Frohberger ad Lys. X,
6 (J.). — ἐλέγχῃ Hi. (ἐλεγχῆ B), supra legens ἐάν τις (τι) φάσκη
[ἀποκτεῖναι]. — περὶ τοῦ scr.: ὑπὲρ τοῦ.

4. κακῶς ἀκ.] ἀνόσι' ἂν πάσχειν postulat J. — μήτ'
 (μήτε N) ἐπινοήσας NA corr.¹ Bk. (ci. Valcken. R.): μήθ'
 ὑπονοήσας A pr., μήτε πονήσας v. — ἀποδείκνυται NMr. (cf.
 § 9): ἀποδέδεικται. — αὐτόν A corr.² Hi.: αὐτόν. — ὑπελ-
 θόντα]..... A pr. (ὑπελθόν in rasura legi dicit J.). —
 οὐ γὰρ <ἂν> ἀτρ. ἀπ. Fr. K. cf. β 5. — αἰτίας ταύτης] αἰτίας
 αὐτῶ inter alia ci. R., αἰτιωτάτης ci. J. — γενομένης scr.:
 γινομένης. — καλούμενον NA pr. (corr.²). — ὁ c. R. add. J.

5. τι] τίς A pr. (corr. τί), τίς v. ante R.

τοῖς συνθεωμένοις δρωῶν, ἀλλ' εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ ἀκον-
 τίου ὑπελθῶν, σαφῶς δηλοῦται παρὰ τὴν αὐτοῦ ἁμαρ-
 τίαν περισσοτέροις παθήμασι τῶν ἀτρεμιζόντων περι-
 πεσῶν. ὁ μὲν γὰρ εἰς οὐδέν' ἂν ἤμαρτε, μηδενὸς ὑπὸ
 τὸ βέλος ὑπελθόντος αὐτῶ· ὁ δ' οὐκ ἂν ἐβλήθη μετὰ
 6 τῶν θεωμένων ἐστῶς. Ὡς δ' οὐδενὸς μᾶλλον τῶν
 συνακοντιζόντων μέτοχός ἐστι τοῦ φόνου, διδάξω. εἰ
 γὰρ διὰ τὸ τοῦτον ἀκοντίζειν ὁ παῖς ἀπέθανε, πάντες
 ἂν οἱ συμμελετῶντες συμπράκτορες εἶεν τῆς αἰτίας·
 οὔτοι γὰρ οὐ διὰ τὸ μὴ ἀκοντίζειν οὐκ ἔβαλον αὐτόν,
 ἀλλὰ διὰ τὸ μηδενὶ ὑπὸ τὸ ἀκόντιον ὑπελθεῖν· ὁ δὲ
 νεανίσκος οὐδὲν περισσὸν τούτων ἁμαρτῶν ὁμοίως
 τούτοις οὐκ ἂν ἔβαλεν αὐτόν ἀτρέμα σὺν τοῖς θεωμέ-
 7 νοις ἐστῶτα. Ἔστι δὲ οὐδὲ τὸ ἁμάρτημα τοῦ παιδὸς
 μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀφυλαξία. ὁ μὲν γὰρ οὐδένα ὀρῶν
 διατρέχοντα πῶς ἂν ἐφυλάξατο μηδένα βαλεῖν; ὁ δ'
 ἰδὼν τοὺς ἀκοντίζοντας εὐπετῶς ἂν ἐφυλάξατο μὴ βλη-
 8 θῆναι· ἐξῆν γὰρ αὐτῶ ἀτρέμα ἐστάναι. Τὸν δὲ νόμον
 ὃν παραφέρουσιν, ἐπαινεῖν δεῖ. ὀρθῶς γὰρ καὶ δικαίως
 τοὺς ἀκουσίως ἀποκτείναντας ἀκουσίους παθήμασι κο-
 λάζει. τὸ μὲν οὖν μειράκιον ἀναμάρτητον ὃν οὐκ ἂν
 δικαίως ὑπὲρ τοῦ ἁμαρτόντος κολάζοιτο· ἱκανὸν γὰρ

ὑπελθὸν N pr. (corr.²); ἐπελθῶν A pr. (corr.²). — παθήμασι
 J.: ἁμαρτήμασι NA pr., ἀτυγήμασι A corr.² v. — ὁ μὲν γὰρ
 εἰς οὐδέν' J.: ὁ μὲν γὰρ ἀφείς οὐδέν. — αὐτῶ· ὁ δ' scr.: ὁ
 δ' J., αὐτὸς δ' codd.

6. εἶεν J.: εἴησαν codd., ἦσαν W. — οὐ post γὰρ add. R.
 codd. — αὐτόν] m. 2 add. in mg. ἢ μὴν ἄλλον N. — μηδενὶ
 R. Turr.: μηδένα. — ἁμαρτῶν] δρωῶν mal. J.

7. ἐστι] ἔτι A pr. — μὴ βληθῆναι K.: μηδένα μὴ βαλεῖν
 (μηδενὶ ὑπὸ τὸ ἀκόντιον [s. τὸ βέλος] ὑπελθεῖν J.; μηδενὶ ὑπο-
 δραμεῖν Fuhr; μὴ del. Bait. Fr.). — ἀτρέμα NAMr.: ἀτρέμας.

αὐτῷ ἐστὶ τὰς αὐτοῦ ἁμαρτίας φέρειν· ὁ δὲ παῖς ταῖς αὐτοῦ ἁμαρτίαις διαφθαρεῖς ἅμα ἡμαρτέ τε καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ ἐκολάσθη. κεκολασμένου δὲ τοῦ ἀποκτείναντος οὐκ ἀτιμώρητος ὁ φόνος ἐστὶ. Ἐχοντός γε δὴ τὴν 9 δίκην τοῦ φονέως, οὐκ ἐὰν ἀπολύσητε | ἡμᾶς, ἀλλ' ἐὰν καταλάβητε, ἐνθύμιον ὑπολείψεσθε. ὁ μὲν γὰρ 125 αὐτὸς τὰς ἑαυτοῦ ἁμαρτίας φέρων οὐδενὶ οὐδὲν προστρόπαιον καταλείψει· ὁ δὲ καθαρὸς τῆς αἰτίας ὅδε ἐὰν διαφθαρεῖ, τοῖς καταλαμβάνουσι μείζον τὸ ἐνθύμιον γενήσεται. εἰ δὲ αὐθέντης ἐκ τῶν λεγομένων ἐπιδείκνυται, οὐχ ἡμεῖς αὐτῷ οἱ λέγοντες αἰτιοί ἐσμεν, ἀλλ' 10 ἢ πρᾶξις τῶν ἔργων. ὀρθῶς δὲ τῶν ἐλέγχων ἐλεγχόντων τὸν παῖδα αὐθέντην ὄντα, ὁ νόμος ἀπολύων ἡμᾶς τῆς αἰτίας τὸν ἀποκτείναντα καταλαμβάνει. μήτε οὖν ἡμᾶς εἰς μὴ προσηκούσας συμφορὰς ἐμβάλητε, μήτε αὐτοὶ ταῖς τούτων ἀτυχίαις βοηθοῦντες ἐναντία τοῦ δαίμονος γνῶτε, ἀλλ' ὥσπερ ὅσιον καὶ δίκαιον, μεμνημένοι τοῦ πάθους ὅτι διὰ τὸν ὑπὸ τὴν φορὰν τοῦ ἀκοντίου ὑπελθόντα ἐγένετο, ἀπολύετε ἡμᾶς· οὐ γὰρ αἰτιοὶ τοῦ φόνου ἐσμέν.

8. αὐτῷ] ἐκάστῳ Nauck.

9. δὴ add. NMr.; γε secl. J., qui primus vv. ἔχ. — φονέως recte ad epilogum rettulit. — οὐκ ἐὰν NA pr. J.: οὐκ ἐὰν οὖν A corr.² v., οὐκ οὖν ἐὰν S. — καταλάβοιτε A. — γὰρ om. N. — ἑαυτοῦ N: αὐτοῦ. — ὅδε ἐὰν διαφθ. scr. (cf. β 11): ὅς δὲ ἐὰν φθαρῆ NA pr., ὅς ἐὰν διαφθαρεῖ A corr.², ὧν ἐὰν διαφθ. Scheibe J., ἐὰν διαφθ. R. Bk. — num καταλαμβάνουσιν ἀείζων τὸ ἐνθ.? cf. Aesch. Suppl. 988.

10. post ἐγένετο add. ἀπολέσθαι NA pr. (corr.²). — subicit N ὁ ὕστερος ἐξ ἀπολογίας.

4.

ΤΕΤΡΑΛΟΓΙΑ Γ.

α.

ΦΟΝΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΛΕΓΟΝΤΟΣ
ΑΜΥΝΑΣΘΑΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Νέος και πρεσβύτης ἐκ λαιδορίας ἀλλήλοις συμπεσόντες ἐμάχοντο, ἰσχυρότερον δὲ τοῦ νέου πλήξαντος τέθνηκεν ὁ πρεσβύτης· και περὶ τούτου κατηγορεῖ τις τοῦ νέου ὡς τὸν φόνου πεποιηκότος. ὁ δὲ πρῶτον τὸν πρεσβύτην ἀδίκων ἄρξαι λέγει χειρῶν. ὅθεν ἀντέγκλημα ἢ στάσις γίνεται.

- 1 Νενόμισται μὲν ὀρθῶς τὰς φονικὰς δίκας περὶ πλείστου τοὺς κρίνοντας ποιεῖσθαι διώκειν τε και μαρτυρεῖν κατὰ τὸ δίκαιον, μήτε τοὺς ἐνόχους ἀφιέντας
2 μήτε τοὺς καθαρὸς εἰς ἀγῶνα καθιστάντας. ὅ τε γὰρ θεὸς βουλόμενος ποιῆσαι τὸ ἀνθρώπινον φῦλον τοὺς πρώτους γενομένους ἐφυσεν ἡμῶν, τροφείας τε παρέδωκε τὴν γῆν και τὴν θάλασσαν, ἵνα μὴ σπάνει τῶν ἀναγκαίων προαποθνήσκουμεν τῆς γηραιῶ τελευτῆς. ὅστις

Or. IV α. Inscr. loco N: ὑπόθεσις τῆς ἐξῆς τετραλογίας (haec A quoque). περὶ φόνου ὃν ὡς ἀμυνόμενος ἔδρασεν. — ΥΠΟΘΕΣΙΣ] ἀλλήλοις συμπ. N Mr.: συμπ. ἀλλ. — ἀντέγκλημα A. — orationi praemittunt NA: φόνου κατηγορία (κατ. φόν. A) κατὰ τοῦ λέγοντος ἀμύνασθαι.

1. φονικὰς] καὶ in ras. A.

2. ὅτε γὰρ θεὸς — — τροφείας τε και (ita NA pr. et v. ante Bk.) <τροφούς?> παρέδωκε Sp., retinens γὰρ § 3 init. (ποριστὰς vel συνεργούς R. post τε και addendum ci.). — φῦλον N Mr.: γένος. — πρώτους N Mr.: πρῶτον. — τὴν ante θάλ. om. N.

οὖν τῶν ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀξιοθέντων τοῦ βίου ἡμῶν
 ἀνόμως τινὰ ἀποκτείνει, ἀσεβεῖ μὲν περὶ τοὺς θεούς,
 συγγεῖ δὲ τὰ νόμιμα τῶν ἀνθρώπων. ὅ τε [γὰρ] ἀπο- 3
 θανῶν, στερόμενος ὧν ὁ θεὸς ἔδωκεν αὐτῷ, εἰκότως
 θεοῦ τιμωρίαν ὑπολείπει τὴν τῶν ἀλιτηρίων δυσμένειαν,
 ἴν οἱ παρὰ τὸ δίκαιον κρίνοντες ἢ μαρτυροῦντες, συν-
 ασεβοῦντες τῷ ταῦτα δρῶντι, οὐ προσῆκον μίασμα εἰς
 τοὺς ἰδίους οἴκους εἰσάγονται· ἡμεῖς τε οἱ τιμωροὶ τῶν 4
 διεφθαρμένων, εἰ δι' ἄλλην τινὰ ἔχθραν τοὺς ἀναιτίους
 διώκοιμεν, τῷ μὲν ἀποθανόντι οὐ τιμωροῦντες δεινοὺς
 ἀλιτηρίους ἔξομεν τοὺς τῶν ἀποθανόντων προστρο-
 παίους, τοὺς δὲ καθαρὸς ἀδίκως ἀποκτείνοντες ἔνοχοι
 τοῦ φόνου τοῖς ἐπιτιμίαις ἐσμέν, ὑμᾶς δὲ ἄνομα δρᾶν
 πείθοντες καὶ τοῦ ὑμετέρου ἀμαρτήματος ὑπαίτιοι
 γιγνώμεθα. ἐγὼ μὲν οὖν δεδιὼς ταῦτα, εἰς ὑμᾶς παρ- 5
 άγων τὸν ἀσεβήσαντα καθαρὸς τῶν ἐγκλημάτων εἰμί·
 ὑμεῖς δὲ ἀξίως τῶν προειρημένων τῇ κρίσει προσσχόντες
 τὸν νοῦν, ἀξίαν δίκην τοῦ πάθους τῷ εἰργασμένῳ
 ἐπιθέντες, ἄπασαν τὴν πόλιν καθαρὰν τοῦ μιάσματος
 καταστήσετε. εἰ μὲν γὰρ ἄκων ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα, 6
 ἄξιός ἂν ἦν συγγνώμης τυχεῖν τινός· ὕβρει δὲ καὶ ἀκολα-

τῶν — ἀξιοθέντων scr.: τούτων — ἀξιοθέντος N et ut
 vid. pr. A (Mr.); τούτων — ἀξιοθεῖς A corr.¹ rell., qua lect.
 servata ἀποστερεῖ pro ἀποκτείνει ci. R. K. coll. β 7; τούτων
 — ἀξιοθέντων [τοῦ βίου] S. (τοῦ βίου iam antea Bait. del.).

3. γὰρ del. S. Fr. — <τοῦ> θεοῦ P. — ἦν . . μίασμα] ὧν . .
 μήνιμα P. coll. δ 10.

4. ἡμεῖς] ὑμεῖς A pr. (corr.²). — cf. Poll. 8, 21: καὶ ὡς
 Ἄ. ἐπιτίμιον (quem locum ad δ 7 refert J.). — ὑμᾶς δὲ Schaef.:
 ὑμ. τε.

5. malim ἀξίως <μὲν> — ἀξίαν <δὲ>. — προσσχόντες
 Nauck. J.: προσεχόντες N, προσέχοντες v. — τῶν εἰργασμένων
 (ita etiam Z et v. ante R.) om. τοῦ πάθους A pr. (corr.¹). —
 malim καταστήσατε.

σία παροινῶν εἰς ἄνδρα πρεσβύτην, τύπτων τε καὶ
 πνίγων ἕως τῆς ψυχῆς ἀπεστέρησεν αὐτόν, ὡς μὲν
 ἀποκτείνας τοῦ φόνου τοῖς ἐπιτιμίαις ἔνοχός ἐστιν, ὡς
 δὲ συγγέων ἅπαντα τῶν γεραιότερων τὰ νόμιμα οὐδενὸς
 7 ἄμαρτεῖν, οἷς οἱ τοιοῦτοι κολάζονται, δίκαιός ἐστιν. ὁ
 μὲν τοίνυν νόμος ὀρθῶς ὑμῖν τιμωρεῖσθαι παραδίδωσιν
 αὐτόν· τῶν δὲ μαρτύρων ἀκηκόατε, οἱ παρῆσαν παρ-
 οינוῦντι αὐτῷ. ὑμᾶς δὲ χρὴ τῇ τε ἀνομίᾳ τοῦ παθή-
 ματος ἀμύνοντας, τὴν τε ὕβριν κολάζοντας ἀξίως τοῦ
 πάθους, τὴν βουλεύσασαν ψυχὴν ἀνταφελέσθαι αὐτόν.

126

| ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΦΟΝΟΥ, ΩΣ ΑΜΤΝΟΜΕΝΟΣ
 ΑΠΕΚΤΕΙΝΕΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἡ στάσις μετὰστασις· μεταφέρει γὰρ ἐπὶ τὸν θερα-
 πεύσαντα ἰατρὸν τὸν φόνον. τὸ γὰρ ἀντεγκληματικὸν ὡς
 παρεπόμενον ἔλαβεν.

Ἵτι μὲν βραχεῖς τοὺς λόγους ἐποιήσαντο, οὐ θαυ-
 μάξω αὐτῶν· οἱ γὰρ ὡς μὴ πάθωσιν ὁ κίνδυνος αὐτοῖς
 ἐστίν, ἀλλ' ὡς ἐμὲ μὴ δικαίως δι' ἔχθραν διαφθείρωσιν.
 Ἵτι δ' ἐξισοῦν τοῖς μεγίστοις ἐγκλήμασιν ἠθέλον τὸ
 πρᾶγμα, οὗ ὁ ἀποθανὼν αὐτῷ αἴτιος καὶ μᾶλλον ἢ ἐγὼ
 ἐγένετο, εἰκότως ἂν ἀγανακτεῖν μοι δοκῶ. ἄρχων γὰρ

6. τὸν γηραιότερον N, τῶν γεραιετέρων A pr., corr. τῶν
 γεραιότερων. del. haec v. Hi.

7. οἱ — νόμοι N corr.². — παραδιδούσιν N. — add. N φόνου
 κατηγορία κατὰ τοῦ λέγοντος ἀμύνασθαι.

β. Loco inser. NA: τοῦ (τῶν A) ἐξῆς ὑπόθεσις; post argum.
 eidem habent: ἀπολογία φόνου, ὃν ὡς ἀμυνόμενος ἀπέκτεινεν.
 ὃν del. S. Turr.

1. αὐτῷ post ἀποθανὼν om. pr. A (corr.¹ αὐτῷ, corr.²
 αὐτῷ). αὐτός αὐτῷ Pahlé.

χειρῶν ἀδίκων, καὶ παροινῶν εἰς ἄνδρα πολὺ αὐτοῦ
 σωφρονέστερον, οὐχ αὐτῷ μόνον τῆς συμφορᾶς ἀλλὰ
 καὶ ἐμοὶ τοῦ ἐγκλήματος αἷτιος ἐγένετο. Οἶμαι μὲν 2
 οὖν ἔγωγε οὔτε δίκαια τούτους οὔθ' ὅσια θρᾶν ἐγ-
 καλοῦντας ἐμοί. τὸν γὰρ ἄρξαντα τῆς πληγῆς, εἰ μὲν
 σιδήρῳ ἢ λίθῳ ἢ ξύλῳ ἠμυνάμην αὐτόν, ἠδίκουν μὲν
 <ἄν> οὐδ' οὕτως — οὐ γὰρ ταῦτά ἀλλὰ μείζονα καὶ
 πλείονα δίκαιοι οἱ ἄρχοντες ἀντιπάσχειν εἰσί — ταῖς
 δὲ χερσὶ τυπτόμενος ὑπ' αὐτοῦ, ταῖς χερσὶν ἄπερ ἔπα-
 σχον ἀντιδρῶν, πότερα ἠδίκουν; Εἶεν· ἐρεῖ δέ „ἀλλ' ὁ 3
 νόμος εἴργων μήτε δικαίως μήτε ἀδίκως ἀποκτείνειν
 ἔνοχον τοῦ φόνου τοῖς ἐπιτιμίαις ἀποφαίνει σε ὄντα·
 ὁ γὰρ ἀνὴρ τέθνηκεν“. ἐγὼ δὲ δεύτερον καὶ τρίτον οὐκ
 ἀποκτεῖναί φημι. εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν πληγῶν ὁ ἀνὴρ
 παραχρηῖμα ἀπέθανεν, ὑπ' ἐμοῦ μὲν δικαίως δ' ἄν
 ἔτεθνήκει — οὐ γὰρ ταῦτά ἀλλὰ μείζονα καὶ πλείονα
 οἱ ἄρξαντες δίκαιοι ἀντιπάσχειν εἰσί — νῦν δὲ πολλαῖς 4
 ἡμέραις ὕστερον μοχθηρῷ ἰατρῷ ἐπιτρεφθεὶς διὰ τὴν
 τοῦ ἰατροῦ μοχθηρίαν καὶ οὐ διὰ τὰς πληγὰς ἀπέθανε.
 προλεγόντων γὰρ αὐτῷ τῶν ἄλλων ἰατρῶν, εἰ ταύτην
 τὴν θεραπείαν θεραπεύσοιτο, ὅτι ἰάσιμος ᾧν διαφθα-
 ρήσοιτο, δι' ὑμᾶς τοὺς συμβούλους διαφθαρεῖς ἐμοὶ
 ἀνόσιον ἐγκλημα προσέβαλεν. Ἀπολύει δέ με καὶ ὁ νόμος 5

τοῦ ἐγκλήματος αἷτ. ἐγένετο NMr.: αἷτιος τοῦ ἐγκλ. γέγονεν.

2. ἐμοί] ἐμοῦ pr. A. — ἄν post μὲν addidi. „si necessarium ἄν, praetulerim οὐδ' ἄν“ J. — ὑπ'] . . . pr. A („ταῖς?“ J.). — πότερα ἄν ἠδίκουν NA pr.

3. καὶ ante δεύτερον add. A corr.² v. (om. J.). — vv. οὐ γὰρ — εἰσί del. Muret.

4. μοχθηρῷ NMr.: πονηρῷ: — εἰ] εἰς N. — διαφθαρεῖς] ἐπιτρεφθεὶς J. coll. γ 5. — ἐγκλημα om. N.

καθ' ὃν διώκομαι. τὸν γὰρ ἐπιβουλεύσαντα κελεύει
 φονέα εἶναι. ἐγὼ μὲν οὖν πῶς ἂν ἐπεβούλευσά τι αὐτῷ,
 ὅ,τι μὴ καὶ ἐπεβουλεύθην ὑπ' αὐτοῦ; τοῖς γὰρ αὐτοῖς
 ἀμυνόμενος αὐτὸν καὶ τὰ αὐτὰ δρωῶν ἄπερ ἔπασχον,
 6 σαφὲς ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπεβούλευσα καὶ ἐπεβουλεύθην. Εἰ
 δέ τις ἐκ τῶν πληγῶν τὸν θάνατον οἰόμενος γενέσθαι
 φονέα με αὐτοῦ ἠγεῖται εἶναι, ἀντιλογισάσθω ὅτι διὰ
 τὸν ἄρξαντα αἱ πληγαὶ γενόμεναι τοῦτον αἴτιον τοῦ
 θανάτου καὶ οὐκ ἐμὲ ἀποφαίνουσιν ὄντα· οὐ γὰρ ἂν
 ἠμυνάμην μὴ τυπτόμενος ὑπ' αὐτοῦ. Ἀπολυόμενος δὲ
 ὑπό τε τοῦ <νόμου ὑπό τε τοῦ> ἄρξαντος τῆς πληγῆς
 ἐγὼ μὲν οὐδενὶ τρόπῳ φονεὺς αὐτοῦ εἰμί, ὁ δὲ ἀπο-
 θανών, εἰ μὲν ἀτυχία τέθνηκε, τῇ ἑαυτοῦ ἀτυχία κέ-
 χρηται — ἠτύχησε γὰρ ἄρξας τῆς πληγῆς —, εἰ δ'
 ἀβουλία τινί, τῇ ἑαυτοῦ ἀβουλία διέφθαρται· οὐ γὰρ
 εὔφρονῶν ἔτυπτέ με.

7 Ὡς μὲν οὖν οὐ δικαίως κατηγοροῦμαι, ἐπιδέδεικται
 μοι· ἐθέλω δὲ τοὺς κατηγοροῦντάς μου πᾶσιν οἷς ἐγκα-
 λοῦσιν ἐνόχους αὐτοὺς ὄντας ἀποδείξαι. καθαρῶ μὲν
 μοι τῆς αἰτίας ὄντι φόνον ἐπικαλοῦντες, ἀποστεροῦντες
 δέ με τοῦ βίου ὃν ὁ θεὸς παρέδωκέ μοι, περὶ τὸν θεὸν

5. ἐπιβουλεύοντα pr. A. — φονέα] . . . . . έα pr. A (τὸν
 φονέα?) — ἐπεβούλευσα K. (coll. δ 5 et 2 γ 3), τι add. W.: ἐπι-
 βουλεύσαιμι. — ὃ μὴ scr. ed. I., ὅ,τι μὴ c. Schoell. J.: εἰ μὴ (K.
 post μὴ add. τὰ αὐτὰ ἐπεβούλευσα). — τὰ αὐτὰ ἐπεβ.] τὰ
 αὐτὰ ἐβούλευσα N.

6. εἶναι om. N. — ὑπό τε codd. R.: ὑπό γε (ὑπό N corr.²).
 — νόμου ὑπό τε τοῦ add. R. Turr. — ἄρξας A pr. corr.².

7. μου om. A pr., quod prob. S. — οἷς <ἐμοί> ἐγκαλοῦσιν
 Hi. — ἀποδείξαι NA Mr.: ἐπιδείξαι. — μὲν <γάρ> e R. conl.
 Mr. — μοι] τοι N. — ἐπικαλοῦντες K.: ἐπιβουλεύοντες. — δέ
 με] δέ μου A. δέ del. ci. J.

ἀσεβοῦσιν· ἀδίκως δὲ θάνατον ἐπιβουλεύοντες τὰ τε νόμιμα συγγέουσι φονῆς τέ μου γίνονται· ἀνοσίως δ' ἀποκτεῖναι ὑμᾶς με πείθοντες καὶ τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας αὐτοὶ φονῆς εἰσί.

Τούτοις μὲν οὖν ὁ θεὸς ἐπιθείη τὴν δίκην· ὑμᾶς 8 δὲ χρὴ τὸ ὑμέτερον σκοποῦντας ἀπολῦσαι με μᾶλλον ἢ καταλαβεῖν βούλεσθαι. ἀδίκως μὲν γὰρ ἀπολυθεῖς, διὰ τὸ μὴ | ὀρθῶς ὑμᾶς διδαχθῆναι ἀποφυγῶν, τοῦ μὴ 127 διδάξαντος καὶ οὐχ ὑμέτερον τὸν προστρόπαιον τοῦ ἀποθανόντος καταστήσω· μὴ ὀρθῶς δὲ καταληφθεῖς ὑφ' ὑμῶν ὑμῖν καὶ οὐ τούτῳ τὸ μήνιμα τῶν ἀλιτηρίων προστρίψομαι. ταῦτ' οὖν εἰδότες, τουτοισὶ τὸ ἀσέβημα 9 τοῦτο ἀναθέντες, αὐτοὶ τε καθαροὶ τῆς αἰτίας γένεσθε ἐμέ τε ὀσίως καὶ δικαίως ἀπολύετε· οὕτω γὰρ ἂν καθαρώτατοι πάντες οἱ πολῖται εἴημεν.

γ.

ΕΚ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ Ο ΤΣΤΕΡΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐν τούτῳ φησὶ [θαυμάζω] ὅτι οὐκ εἰκὸς ἄρξαι χειρῶν ἀδίκων τὸν πρεσβύτερον. εἶτα ὅτι εἰ καὶ οὕτως ἔχει,

φονῆς J.: φονεῖς. — αὐτοὶ (i. e. οἱ αὐτοὶ) scr. (coll. 5, 32; Soph. O. R. 457): αὐτοὶ (ed. I ἀσεβείας <αἵτιοι ὄντες> αὐτοὶ post Fr.). Totam sententiam ἀνοσίως — εἰσί del. J.

8. τὸ ἡμέτερον A pr. (corr.²). — ὑμᾶς διδαχθῆναι NMr.: διδαχθ. ὑμᾶς. — μὴ ante διδάξ. del. J. — τούτῳ] τούτοις?

9. γενέσθε pr. N (corr.²). — εἴμεν J. — subicit N ἀπολογία φόνου ὃν ὡς ἀμυνόμενος ἀπέκτεινεν.

γ. inscr. loco ὑπόθεσις N, ὑπόθεσις τῶν ἐξῆς A. — ΥΠΟΘ.] θαυμάζω del. S., pro ἐν τούτῳ N habet ἐκ τούτων, ex quo etiam manifestius principium orationis hic temere admixtum esse. — εἶτα ὅτι εἰ] εἰ.αει A pr. („εἰσαεῖ“ J.); ὅτι est supra v. — εἶχεν J.

ὁ μέχρι φόνου ἀμυνόμενος ὑπεύθυνος. καὶ περὶ τοῦ ἱατροῦ, ὡς δι' ἀπειρίαν ἐσφάλῃ, ἀνεύθυνος ὢν.

Τοῦτόν τε οὐ θαυμάζω ἀνόσια δράσαντα ὅμοια οἷς εἰργασται λέγειν, ὑμῖν τε συγγιγνώσκω βουλομένοις τὴν ἀκρίβειαν τῶνπραχθέντων μαθεῖν τοιαῦτα ἀνέχεσθαι ἀκούοντας αὐτοῦ, ἃ ἐκβάλλεσθαι ἄξιά ἐστι. τὸν γὰρ ἄνδρα ὁμολογῶν τύπτειν τὰς πληγὰς ἐξ ὧν ἀπέθανεν, αὐτὸς μὲν τοῦ τεθνηκότος οὐ φησι φονεὺς εἶναι, ἡμᾶς δὲ τοὺς τιμωροῦντας αὐτῷ ζῶν τε καὶ βλέπων φονέας αὐτοῦ φησὶν εἶναι. θέλω δὲ καὶ τὰ ἄλλα παραπλήσια ἀπολογηθέντα τούτοις ἐπιδειξαι αὐτόν.

- 2 Εἶπε δὲ πρῶτον μὲν, εἰ καὶ ἐκ τῶν πληγῶν ἀπέθανεν ὁ ἀνὴρ, ὡς οὐκ ἀπέκτεινεν αὐτόν· τὸν γὰρ ἄρξαντα τῆς πληγῆς, τοῦτον αἴτιον τῶνπραχθέντων γενόμενον καταλαμβάνεσθαι ὑπὸ τοῦ νόμου, ἄρξαι δὲ τὸν ἀποθανόντα. μάθετε δὴ πρῶτον μὲν ὅτι ἄρξαι καὶ παροινεῖν τοὺς νεωτέρους τῶν πρεσβυτέρων εἰκότερόν ἐστι· τοὺς μὲν γὰρ ἢ τε μεγαλοφροσύνη τοῦ γένους ἢ τε ἀκμὴ τῆς ῥώμης ἢ τε ἀπειρία τῆς μέθης ἐπαίρει τῷ θυμῷ χαρίζεσθαι, τοὺς δὲ ἢ τε ἐμπειρία τῶν παροινουμένων ἢ τε ἀσθένεια τοῦ γήρως ἢ τε δύναμις τῶν
- 3 νέων φοβοῦσα σωφρονίζει. Ὡς δὲ οὐδὲ τοῖς αὐτοῖς

praemittunt NA ἐκ κατηγορίας ὁ ὕστερος.

1. δι' ἃ ἐκβ. ἄξιός ἐστι Hi. — οὐ φησιν A. — τὰ ἄλλα N: τἄλλα.

2. vv. εἶπε — αὐτόν in mg. habet A. — καὶ παροινεῖν] τοῦ παρ. ci. R., sed cf. β 1. — vv. ἢ τε μεγαλοφρ. τοῦ γένους, τῷ θυμῷ χαρίζεσθαι, ἢ τε δύν. τῶν νέων φοβοῦσα del. K. — ῥώμης] ὡ . . . s pr. A („ᾠρας ni fallor“ J., quod verum putat F. Leo). — παροινουμένων R. Turr.: παρανομουμένων.

3. οὐδὲ NMr.: οὐ.

ἀλλὰ τοῖς ἐναντιωτάτοις ἠμύνατο αὐτόν, αὐτὸ τὸ ἔργον σημαίνει. ὁ μὲν γὰρ ἀκμαζούσῃ τῇ ῥώμῃ τῶν χειρῶν χρώμενος ἀπέκτεινεν· ὁ δὲ ἀδυνάτως τὸν κρείσσονα ἀμυνόμενος, οὐδὲ σημεῖον οὐδὲν ὧν ἠμύνατο ὑπολιπὼν ἀπέθανεν. Εἰ δὲ ταῖς χερσὶν ἀπέκτεινε καὶ οὐ σιδήρῳ, ὅσον αἱ χεῖρες οἰκειότεραι τοῦ σιδήρου τούτῳ εἰσί, τοσούτῳ μᾶλλον φονεύς ἐστίν. Ἐτόλμησε δὲ εἰπεῖν ὡς ὁ 4 ἄρξας τῆς πληγῆς καὶ μὴ διαφθείρας μᾶλλον τοῦ ἀποκτείναντος φονεύς ἐστίν· τοῦτον γὰρ βουλευτὴν τοῦ θανάτου φησὶ γενέσθαι. ἐγὼ δὲ πολὺ τάναντία τούτων φημί. εἰ γὰρ αἱ χεῖρες ἂν διανοοῦμεθα ἐκάστῳ ἡμῶν ὑπουργοῦσιν, ὁ μὲν πατάξας καὶ μὴ ἀποκτείνας τῆς πληγῆς βουλευτῆς ἐγένετο, ὁ δὲ θανασίμως τύπτων τοῦ θανάτου· ἐκ γὰρ ὧν ἐκεῖνος διανοηθεὶς ἔδρασεν, ὁ ἀνὴρ τέθνηκεν. Ἔστι δὲ ἡ μὲν ἀτυχία τοῦ πατάξαντος, ἡ δὲ συμφορὰ τοῦ παθόντος. ὁ μὲν γὰρ ἐξ ὧν ἔδρασεν ἐκεῖνος διαφθαρεὶς, οὐ τῇ ἑαυτοῦ ἀμαρτία ἀλλὰ τῇ τοῦ πατάξαντος χρησάμενος ἀπέθανεν· ὁ δὲ μείζω ὧν ἤθελε πράξας, τῇ ἑαυτοῦ ἀτυχίᾳ ὃν οὐκ ἤθελεν ἀπέκτεινεν. Ὑπὸ δὲ τοῦ ἱατροῦ φάσκων αὐτόν 5 ἀποθανεῖν, <οὐ> θαυμάζω ὅτι ὑφ' ἡμῶν τῶν συμβουλευσάντων ἐπιτρεφθῆναί φησιν αὐτόν διαφθαρῆναι. καὶ γὰρ ἂν εἰ μὴ ἐπετρέψαμεν, ὑπ' ἀθεραπειᾶς ἂν ἔφη

ὧν ἠμύνετο ὑπολείπων N; ὑπολιπὼν ὧν ἠμύνατο A. ἠμύνετο J., ὑπολείπων Mr.; in collocatione verborum uterque cum N facit. — οἰκειότεραι τοῦ σιδήρου NMr.: τοῦ σιδ. οἰκ. — εἰσί] ἐστὶ pr. A.

4. ἀπέθανεν] ἔπαθεν N.

5. <οὐ> θαυμάζω ὅτι ὑφ' Hi. coll. β 4: θ. ὅτι οὐχ ὑφ' (οὐχ om. pr. A). — ἐπιτρέψαμεν N pr. (corr.²). — ἀθεραπειᾶς (R.) J.

διαφθαρήναι αὐτόν. εἰ δέ τοι καὶ ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ ἀπέθανεν, ὡς οὐκ ἀπέθανεν, ὁ μὲν ἰατρὸς οὐ φονεὺς αὐτοῦ ἐστίν — ὁ γὰρ νόμος ἀπολύει αὐτόν, διὰ δὲ τὰς τούτου πληγὰς ἐπιτρεψάντων ἡμῶν αὐτῷ, πῶς ἂν ἄλλος τις ἢ ὁ βιασάμενος ἡμᾶς χρῆσθαι αὐτῷ φονεὺς εἴη ἄν;

6 Οὕτως δὲ φανερῶς ἐκ παντὸς τρόπου ἐλεγχόμενος ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα, εἰς τοῦτο τόλμης καὶ ἀναιδεΐας ἦκει, ὥστ' οὐκ ἀρκοῦν αὐτῷ ἐστίν ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ ἀσεβείας ἀπολογεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς, οἳ τὸ τούτου

28 μίasma ἐπεξερχόμεθα, ἀθέμιστα καὶ | ἀνόσια δρᾶν φησί. τούτῳ μὲν οὖν πρέπει καὶ ταῦτα καὶ ἔτι τούτων δει-

7 νότερα λέγειν, τοιαῦτα δεδρακότι· ἡμεῖς δὲ τὸν <τε> θάνατον φανερόν ἀποδεικνύντες, τὴν τε πληγὴν ὁμολογουμένην ἐξ ἧς ἀπέθανε, τὸν τε νόμον εἰς τὸν πατάξαντα τὸν φόνον ἀνάγοντα, ἀντὶ τοῦ παθόντος ἐπισκῆπτομεν ὑμῖν τῷ τούτου φόνοῳ τὸ μῆνιμα τῶν ἀλιτηρίων ἀκεσαμένους πᾶσαν τὴν πόλιν καθαρὰν τοῦ μιάσματος καταστῆσαι.

δ.

ΕΞ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ Ο ΤΣΤΕΡΟΣ.

Ὁ μὲν ἀνὴρ, οὐ καταγνοὺς αὐτὸς αὐτοῦ ἀλλὰ τὴν σπουδὴν τῶν κατηγορῶν φοβηθεὶς, ὑπαπέστη· ἡμῖν δὲ τοῖς φίλοις ζῶντι ἢ ἀποθανόντι εὐσεβέστερον ἀμύνειν αὐτῷ. ἄριστα μὲν οὖν αὐτὸς ἂν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπελογεῖτο·

6. οὕτως A corr. Mr. Turr.: οὕτω Bk., οὗτος cet. — δὲ in ras. A. — ἐκ παντὸς τρ. ἐλεγχ. NMr.: ἐλεγχ. ἐκ π. τρ. — τούτων NABR: τούτου.

7. παθόντος] ἀποθανόντος N. contrarium accidit § 4. — subicit ἐκ κατηγορίας ὁ ὕστερος N, in quo sequitur spatium vacuum VII fere versuum capax.

ἐπεὶ δὲ τάδε ἀκινδυνότερα ἔδοξεν εἶναι, ἡμῖν, οἷς μέγιστον ἂν πένθος γένοιτο στερηθεῖσιν αὐτοῦ, ἀπολογητέον.

Δοκεῖ δέ μοι περὶ τὸν ἄρξαντα τῆς πληγῆς τὸ 2 ἀδίκημα εἶναι. ὁ μὲν οὖν διώκων οὐκ εἰκόσι τεκμηρίοις χρώμενος τοῦτον τὸν ἄρξαντά φησιν εἶναι. εἰ μὲν γὰρ ὥσπερ βλέπειν μὲν τοῖν ὀφθαλμοῖν ἀκούειν δὲ τοῖς ὠσίν, οὕτω κατὰ φύσιν ἦν ὑβρίζειν μὲν τοὺς νέους σωφρονεῖν δὲ τοὺς γέροντας, οὐδὲν ἂν τῆς ὑμετέρας κρίσεως ἔδει· αὐτὴ γὰρ ἡ ἡλικία τῶν νέων κατέκρινε· νῦν δὲ πολλοὶ μὲν νέοι σωφρονουῦντες πολλοὶ δὲ πρεσβῦται παροينوῦντες οὐδὲν μᾶλλον τῷ διώκοντι ἢ τῷ φεύγοντι τεκμήριον γίνονται. κοινοῦ δὲ τοῦ τεκμηρίου 3 ἡμῖν ὄντος <καὶ> τούτῳ, τῷ παντὶ προέχομεν· οἱ γὰρ μάρτυρες τοῦτόν φασιν ἄρξαι τῆς πληγῆς. ἄρξαντος δὲ τούτου, καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων <τῶν> κατηγορουμένων ἀπολύεται τῆς αἰτίας. εἴ τε γὰρ ὁ πατάξας, διὰ τὴν πληγὴν βιασάμενος ὑμᾶς ἐπιτρεφθῆναι ἰατρῷ, μᾶλλον τοῦ ἀποκτείναντος φονεύς ἐστίν, ὁ ἄρξας τῆς

δ. 1. ἀκινδυνότερα Mr. S., ἀκινδυνότερα N, ἀκινδυνό^{τε} A, ἀκινδυνότερον v. — εἶναι, ἡμῖν Hi.: ἡμῖν εἶναι (praeivit R. in vers. lat., cuius rei admonet P.).

2. post οὖν II vel III litt. erasae A. — μὲν post βλέπειν om. N. — τοῖν ὀφθαλμοῖν NW.: τοῖς ὀφθαλμοῖς. — οὕτω <καὶ> ci. R. — num αὐτὴ γὰρ ἂν? οὐδὲν τῆς — γὰρ ἂν ci. Geb. — τῶν νέων N et pr. A (corr.²) Mr.: τὸν νέον. — γίνονται NAB Bk. (ci. Steph.): γίνεται.

3. τούτῳ] τούτου ci. S., οὕτω W.; ἐκείνου ante τοῦ add. Pahle; ἡμῖν del. J. Ipse καὶ addere malui. — ἀπάντων <τῶν> Bk. in Add. Mr.; κατηγ. ἀπ. ci. J.; κατηγορημένων Fuhr. — εἴ τε γὰρ] εἴ γὰρ ci. R.; idem ἐπιτρέψαι pro ἐπιτρεφθῆναι (χρησθῆναι, aut add. συμβουλευσαι post βιασ. ci. K.). Sed ὑμᾶς etiam mortuum complectitur. — μᾶλλον τοῦ ἀποκτ. post φονεύς ἐστίν transp. K.

πληγῆς φονεὺς γίνεται. οὗτος γὰρ ἠνάγκασε τὸν τε ἀμυνόμενον ἀντιτύπτειν τὸν τε πληγέντα ἐπὶ τὸν ἱατρὸν ἐλθεῖν. ἀνόσια γὰρ <ἂν> ὁ διωκόμενος πάθοι, εἰ μήτε ἀποκτείνας ὑπὲρ τοῦ ἀποκτείναντος μήτε ἄρξας
 4 ὑπὲρ τοῦ ἄρξαντος φονεὺς ἔσται. Ἔστι δὲ οὐδὲ ὁ ἐπιβουλεύσας οὐδὲν μᾶλλον ὁ διωκόμενος τοῦ διώκοντος. εἰ <μὲν> γὰρ ὁ μὲν ἄρξας τῆς πληγῆς τύπτειν καὶ μὴ ἀποκτείνειν διανοήθη, ὁ δὲ ἀμυνόμενος ἀποκτεῖναι, οὗτος ἂν ὁ ἐπιβουλεύσας εἴη. νῦν δὲ καὶ ὁ ἀμυνόμενος τύπτειν καὶ οὐκ ἀποκτεῖναι διανοηθεὶς
 5 ἤμαρτεν, εἰς ἃ οὐκ ἠβούλετο πατάξας. τῆς μὲν οὖν πληγῆς βουλευτῆς ἐγένετο, τὸν δὲ θάνατον πῶς ἂν ἐπεβούλευσεν, ὅς γε ἀκουσίως ἐπάταξεν; Οἰκεῖον δὲ καὶ τὸ ἀμάρτημα τῷ ἄρξαντι μᾶλλον ἢ τῷ ἀμυνομένῳ ἐστίν. ὁ μὲν γὰρ ἃ ἔπασχεν ἀντιδρῶν ζητῶν, ὑπ' ἐκείνου βιαζόμενος ἐξήμαρτεν· ὁ δὲ διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀκολασίαν πάντα δρῶν καὶ πάσχων, καὶ τῆς ἑαυτοῦ καὶ τῆς ἐκείνου ἀμαρτίας <αἴτιος ὢν> δίκαιος φονεὺς εἶναι
 6 ἔστιν. Ὡς δὲ οὐδὲ κρεισσόνως ἀλλὰ πολὺ ὑποδεεστέρως ὢν ἔπασχεν ἠμύνητο, διδάξω. ὁ μὲν ὑβρίζων καὶ παρ-

ἀνόσι. γὰρ] ἀ. δ' J. — ἂν add. Turr. — ὁ ex conii. R. Mr.: ὃ γε A corr. (corr.² sec. Sigg.) et ci. R.; ὅτε A pr. B; ὅ,τε N; ὅδε v. — ἄρξας ὑπὲρ] ἄρξας ὑπὸ NA pr. (corr.²).

4. ἢ post μᾶλλον inser. NA pr. — ἀποκτείνειν] ἀποκτεῖναι ci. J. — ἠβούλετο NMr.: ἐβούλετο.

5. ὅς γε S. Turr.: ὄν γε (ῶ γε ἀκ. ἐπάτ. vel ὄν γε ἀκ. ἔπραξεν Sch.). num post ἀκουσ. excidit θανασίμως? cf. γ 4. — καὶ post οἰκ. δὲ add. NMr. — ἑαυτοῦ ἀκολ. N: αὐτοῦ ἀκ. — καὶ τῆς ἑαυτοῦ om. NJ. — αἴτιος ὢν add. Mr. (αἴτιος add. St., αἴτ. γενόμενος J. coll. γ 2, 3 γ 10). — δικαιότερος MZ v. ante Bk. (ipse ed. I).

6. κρεισσόνως R. Bk.: κρείσσον ὢν NA pr., κρείσσων ὢν A corr.² rell. — ὑποδεεστέρως R. Bk.: ὑποδεέστερος. — ὁ μὲν <γὰρ> auctore R. Mr.

οινῶν πάντ' ἔδρα καὶ οὐδὲν ἡμύνατο· ὁ δὲ μὴ πάσχειν ἀλλ' ἀπωθεῖσθαι ζητῶν, ἅτε ἐπασχεν ἀκουσίως ἐπασχεν, ἅ τ' ἔδρασε τὰ παθήματα βουλόμενος διαφυγεῖν ἐλασσόνως ἢ κατ' ἀξίαν τὸν ἄρξαντα ἡμύνετο, καὶ οὐκ ἔδρα. Εἰ δὲ κρείσσων ἂν τὰς χειρας κρείσσόνως ἡμύνετο ἢ 7 ἐπασχεν, οὐδ' οὕτω δίκαιος ὑφ' ὑμῶν καταλαμβάνεσθαι ἔστι. τῷ μὲν γὰρ ἄρξαντι πανταχοῦ μεγάλα ἐπιτίμια ἐπίκειται, τῷ δὲ ἀμυνομένῳ οὐδαμοῦ οὐδὲν ἐπιτίμιον γέγραπται. Πρὸς δὲ τὸ μήτε δικαίως μήτε ἀδίκως ἀπο- 8 κτείνειν ἀποκέκριται· οὐ γὰρ ὑπὸ τῶν πληγῶν ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ ὁ ἀνὴρ ἀπέθανεν, ὡς οἱ μάρτυρες μαρτυροῦσιν. Ἔστι δὲ καὶ ἡ τύχη τοῦ ἄρξαντος καὶ οὐ τοῦ ἀμυνομένου. ὁ μὲν γὰρ ἀκουσίως πάντα δράσας καὶ παθῶν ἀλλοτρία τύχη κέχρηται· ὁ δὲ ἐκουσίως πάντα δράσας, ἐκ | τῶν αὐτοῦ ἔργων τὴν τύχην προσ- αγαγόμενος, τῇ αὐτοῦ ἀτυχία ἤμαρτεν.

Ὡς μὲν οὖν οὐδενὶ ἐνοχος τῶν κατηγορημένων ὁ 9 διωκόμενός ἐστιν, ἀποδέδεικται. εἰ δέ τις κοινὴν μὲν τὴν προᾶξιν κοινὴν δὲ τὴν ἀτυχίαν αὐτῶν ἡγούμενος εἶναι μηδὲν ἀπολύσιμον μᾶλλον ἢ καταλήψιμον ἐκ τῶν λεγομένων γιγνώσκει αὐτὸν ὄντα, καὶ οὕτως ἀπολύειν

οὐδὲν ἡμύνετο S. — ἐκουσίως A pr. — ἔδρασε] ἔδρα ci. J.

7. εἰ δὲ] οὐδὲ A pr. — ἐπιτίμιον] cf. Poll. VIII, 21.

8. vv: πρὸς δὲ — μαρτυροῦσιν del. J. — μήτε δικ. auct. R. Bk.: μὴ δικαίως. — ὁ μὲν γὰρ] γὰρ om. pr. A? — προσαγαγόμενος scr.: προσαγόμενος e con. R. Turr., προαγόμενος v. — ἤμαρτεν] διέφθαρται ci. J. coll. β 6, γ 4.

9. οὖν om. N. — οὕτως] οὐ τοῦ NA pr. (corr.²). — post ἀπολύειν μᾶλλον vv. ἢ καταλήψιμον — ἀπολύειν μᾶλλον iteraverat N pr., ἢ καταλήψ. — αὐτὸν ὄντα iterav. A pr. corr.¹ (sed ibi pro καταλήψιμον ἐκ τῶν λεγομένων primo fuerat καταλαμβάνειν δίκαιόν ἐστι).

μᾶλλον ἢ καταλαμβάνειν δίκαιός ἐστι. τὸν τε γὰρ διώ-
 κοντα οὐ δίκαιον καταλαμβάνειν, μὴ σαφῶς διδάξαντα
 ὅτι ἀδικεῖται· τὸν τε φεύγοντα ἀνόσιον ἀλῶναι, μὴ
 10 φανερωῶς ἐλεγχθέντα ἂ ἐπικαλεῖται. οὕτως δὲ ἐκ παντὸς
 τρόπου τῶν ἐγκλημάτων ἀπολυομένου τοῦ ἀνδρός, ἡμεῖς
 ὀσιώτερον ὑμῖν ἐπισκῆπτομεν ὑπὲρ αὐτοῦ, μὴ τὸν φονέα
 ζητοῦντας κολάζειν τὸν καθαρὸν ἀποκτείνειν. ὅ τε γὰρ
 ἀποκτείνας τούτου ἀποθανόντος οὐδὲν ἦσσον τοῖς αἰτίοις
 προστρόπαιος ἔσται, οὗτός τε ἀνοσίως διαφθαρεῖς δι-
 πλάσιον καθίστησι τὸ μῆνιμα τῶν ἀλιτηρίων τοῖς ἀπο-
 11 κτείναςιν αὐτόν. ταῦτα οὖν δεδιότες τὸν μὲν καθαρὸν
 ὑμέτερον ἠγεῖσθε εἶναι ἀπολύειν τῆς αἰτίας, τὸν δὲ
 μιᾶρον τῷ χρόνῳ ἀποδόντες φῆναι τοῖς ἔγγιστα τιμωρεῖ-
 σθαι ὑπολείπετε· οὕτω γὰρ ἂν δικαιοτάτα καὶ ὀσιώτατα
 πράξαιτ' ἄν.

5.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΡΩΙΔΟΥ ΦΟΝΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἔλος τις Μιτυληναῖος ἀνὴρ ἐξ Ἀθηνῶν κατὰ ταῦτόν
 ἀνήγετο Ἡρώδη εἰς τὴν Αἴνον· ὡς δὲ πλείοντες ἐγένοντο ἐν

δίκαιός NMr.: δίκαιόν. — ὅτι scr.: ὅτι.

10. οὕτως δὲ] δὲ in ras. A. — ὑπὲρ] περὶ A pr. — ἀπο-
 κτείνειν Bk. A pr.: ζητεῖν ἀπ. NA corr.¹ rell. — ἀποκτείνας
 corruptum est; ἀποθανῶν Emp. W., deletis quae sequuntur
 verbis τοῦ ἀποθ., pro quibus τούτου ἀποθ. restit. S. Turr.
 Num παθῶν τούτου ἀποθ.? ἀποθανῶν τούτου καταληφθέντος
 οὐδ. ἦσσον τοῖς ἀναγκαίοις ci. J. — ἔσται K.: ἐστίν. idem et
 καταστήσει; sed cf. 3 γ 11: ἔσεσθε — καθίστασθε. — μῆνιμα Br.
 coll. β 8; γ 7: μίασμα.

11. τὸν μὲν] τὸ μὲν N. — ἠγεῖσθαι NA pr. (corr.²). —
 ἔγγιστα A pr., ἄγγιστα ci. Mr., sicut 2 α 6. — ὑπολίπετε A pr.
 — γὰρ ἂν NMr.: γὰρ. — subicit N: τέλος τῶν τετραλογιῶν.

Or. V. ΗΡΩΙΔΟΥ scribendum esse J. vidit: ΗΡΩΙΔΟΥ. —
 inser. loco ὑπόθεσις τοῦ Ἡρώδου φόνου NA.

τῆ Μηθύμνη τῆς Λέσβου, ἐπειδὴ ἀστέγαστον ἦν τὸ πλοῖον, εὐρόντες ἕτερον ἐστεγασμένον μετέβησαν. εἰσελθόντων δὲ αὐτῶν ἐν αὐτῷ ἐξῆλθε περὶ τὴν ἐσπέραν ὁ Ἡρώδης καὶ οὐκέτι εἰσῆλθεν. ἐπανελθόντος οὖν αὐτοῦ τοῦ Ἴλου μόνου, οἱ συγγενεῖς τοῦ τελευτήσαντος ἐγράψαντο μὲν τὸν Ἴλον ὡς κακοῦργον, ἐν δὲ τῷ δικαστηρίῳ ἀγωνιζόμενοι εἶπον, ὅτι καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν. ὁ δὲ τὸ μὲν τῆς κακουργίας ἔγκλημα ἀπολύεται παραγραφικῶς, λέγων κακούργους εἶναι τοὺς κλέπτας καὶ λωποδύτας, ὧν οὐδὲν ἀπέδειξάν με ποιήσαντα· μεταβαίνει δ' ἐπὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ φόνου ἀπολογία, καὶ στοχαστικῶς ἀγωνίζεται. τὰ δὲ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους κοινά.

Ἐβουλόμην μὲν ὧ ἄνδρες τὴν δύναμιν τοῦ λέγειν καὶ τὴν ἐμπειρίαν τῶν πραγμάτων ἐξ ἴσου μοι καθεστάναι τῆ τε συμφορᾶ καὶ τοῖς κακοῖς τοῖς γεγενημένοις· νῦν δὲ τοῖ μὲν πεπείραμαι πέρα τοῦ προσήκοντος, τοῦ δὲ ἐνδεῆς εἰμι μᾶλλον τοῦ συμφέροντος. οὗ μὲν γὰρ με ἔδει κακοπαθεῖν τῷ σώματι μετὰ τῆς 2 αἰτίας τῆς οὐ προσηκούσης, ἐνταυθοῖ οὐδὲν με ὠφέλησεν ἢ ἐμπειρία· οὗ δέ με δεῖ σωθῆναι μετὰ τῆς ἀληθείας εἰπόντα τὰ γενόμενα, ἐν τούτῳ με βλάπτει ἢ τοῦ λέγειν ἀδυναμία. πολλοὶ μὲν γὰρ ἤδη τῶν οὐ δυναμένων 3 λέγειν ἄπιστοι γενόμενοι τοῖς ἀληθέσιν, αὐτοῖς τούτοις

Ἴλος nomen e vitiosa lectione ἔλος σωθεῖς § 19 fluxisse viderunt Turr. — λωποδίτας N. — ipsi or. praemittit N ἀντιφῶντος ὑπὲρ τοῦ Ἡρώδου φόνου.

1. καθιστάναι BMZ et v. ante R. — τοῦ προσήκοντος πέρα pr. A.

2. ἐνταυθα L. Dindorfius. — ἐμπειρία] ἀπειρία ci. S. — νν. μετὰ τῆς ἀληθ. bis ponit pr. N. — τοῦ λέγειν] τοῦ λέγοντος A pr. — ἀδυνασία S. J. coll. B. A. p. 345, 26: ἀδυνασία ὡς Ἀντιφῶν καὶ Θουκυδίδης.

3. μὲν γὰρ NMr.: γὰρ. — τοῖς ἀληθέσιν] τῷ ἀληθεύειν Taylor J.

ἀπώλοντο, οὐ δυνάμενοι δηλῶσαι αὐτά· πολλοὶ δὲ τῶν
λέγειν <δυναμένων> πιστοὶ γενόμενοι τῷ ψεύδεσθαι,
τούτῳ ἐσώθησαν, διότι <εὖ> ἐψεύσαντο. ἀνάγκη οὖν,
ὅταν τις ἄπειρος ἢ τοῦ ἀγωνίζεσθαι, ἐπὶ τοῖς τῶν κατ-
ηγόρωι λόγοις εἶναι μᾶλλον ἢ ἐπ' αὐτοῖς τοῖς ἔργοις
4 καὶ τῇ ἀληθείᾳ τῶν πραγμάτων. ἐγὼ οὖν ὧ ἄνδρες
αἰτήσομαι ὑμᾶς, οὐχ ἄπερ οἱ πολλοὶ τῶν ἀγωνιζομένων
ἀκροᾶσθαι σφῶν αὐτῶν αἰτοῦνται, σφίσι μὲν αὐτοῖς
ἀπιστοῦντες, ὑμῶν δὲ προκατεγνωκότες ἄδικόν τι —
εἰκὸς γὰρ ἐν ἀνδράσι γε ἀγαθοῖς καὶ ἄνευ τῆς αἰτίσεως
τὴν ἀκρόασιν ὑπάρχειν τοῖς φεύγουσιν, οὐπερ καὶ οἱ
5 διώκοντες ἔτυχον ἄνευ αἰτήσεως —· τάδε <δὲ> δέομαι
ὑμῶν, τοῦτο μὲν εἴαν τι τῇ γλώσσει ἀμάρτω, συγ-
γνώμην ἔχειν μοι, καὶ ἠγεῖσθαι ἀπειρία αὐτὸ μᾶλλον
ἢ ἀδικία ἠμαρτῆσθαι, τοῦτο δὲ εἴαν τι ὀρθῶς εἴπω,
ἀληθείᾳ μᾶλλον ἢ δεινότητι <εὖ> εἰρησθαι. οὐ γὰρ
δίκαιον οὔτ' ἔργῳ ἠμαρτόντα διὰ ῥήματα σωθῆναι, |
130 οὔτ' ἔργῳ ὀρθῶς πράξαντα διὰ ῥήματα ἀπολέσθαι· τὸ

αὐτῷ τούτῳ D. J. — οὐ δυν. δηλ. αὐτά et διότι ἐψεύσαντο
del. D. J.; ego nunc εὖ addidi. — δυναμένων om. NA pr. (add.
m. 2). τῶν <δυναμένων> λέγειν J., τῶν λ. ἐπισταμένων vel τῶν
<δεινῶν> λ. Fuhr. — <αὐτῷ> τούτῳ Bait.

4. post αἰτήσομαι add. δὲ NA pr. J. (qui — signum post
ἄνδρες ponit). Aliquando conieci αἰτ. τάδε; nunc variam olim
lectionem fuisse puto ἐγὼ δὲ (sicut est Andoc. 1, 1) pro ἐγὼ
οὖν. — ἀπιστ.] πιστεύοντες S.

5. δὲ post τάδε om. NA (add. m. 2). — γλώσει A pr. (corr²).
— συγγν. ἔχειν μοι ante τοῦτο μὲν exstat in codd.; transp.
Bait. (post τοῦτο μὲν transp. R.). — αὐτὸ μᾶλλον ἢ N Mr.:
μᾶλλον αὐτὸ ἢ. — εὖ inser. Hi. — οὐ γὰρ δίκ. κτέ.] cf. Stob.
flor. 46, 65, qui pro διὰ ῥήμ. σωθῆναι habet ῥήματι σωθ., pro
διὰ ῥήμ. ἀπολέσθαι autem διὰ ῥήμα ἀπολ. Quae lectiones haud
scio an praeferendae sint. — ἀπολεισθαι N et pr. A (corr²).

μὲν γὰρ ῥῆμα τῆς γλώσσης ἀμάρτημά ἐστι, τὸ δὲ ἔργον
 τῆς γνώμης. ἀνάγκη δὲ κινδυνεύοντα περὶ αὐτῶ καὶ 6
 ποί τι καὶ ἐξαμαρτεῖν. οὐ γὰρ μόνον τῶν λεγομένων
 ἀνάγκη ἐνθυμεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐσομένων· ἅπαντα
 γὰρ τὰ ἐν ἀδήλω ἔτ' ὄντα ἐπὶ τῇ τύχῃ μᾶλλον ἀνάκειται
 ἢ τῇ προνοίᾳ. ταῦτ' οὖν ἐκπληξιν πολλὴν παρέχειν
 ἀνάγκη ἐστὶ τῶ κινδυνεύοντι. ὁρῶ γὰρ ἔγωγε καὶ τοὺς 7
 πάνυ ἐμπείρους τοῦ ἀγωνίζεσθαι πολλῶ χειρὸν ἑαυτῶν
 λέγοντας, ὅταν ἐν τινὶ κινδύνῳ ᾧσιν· ὅταν δ' ἄνευ
 κινδύνων τι διαπράσσονται, μᾶλλον ὀρθομένους. ἢ
 μὲν οὖν αἵτησις ᾧ ἄνδρες καὶ νομίμως καὶ ὀσίως ἔχουσα,
 καὶ ἐν τῶ ὑμετέρῳ δικαίῳ οὐχ ἦσσον ἢ ἐν τῶ ἐμῶ· περὶ
 δὲ τῶν κατηγορημένων ἀπολογήσομαι καθ' ἕκαστον.

Πρῶτον μὲν οὖν, ὡς παρανομώτατα καὶ βιαιότατα 8
 εἰς τόνδε τὸν ἀγῶνα καθέστηκα, τοῦτο ὑμᾶς διδάξω,
 οὐ τῶ φεύγειν ἂν τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, ἐπεὶ κἂν
 ἀνωμότοις ὑμῖν καὶ μὴ κατὰ νόμον μηδένα ἐπιτρέψαιμι
 περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἐμοῦ διαψηφίσασθαι, ἔνεκά γε
 τοῦ πιστεύειν ἐμοί τε μηδὲν ἐξημαρτηῆσθαι εἰς τόδε τὸ
 πρᾶγμα καὶ ὑμᾶς γνώσεσθαι τὰ δίκαια, ἀλλ' ἵνα ἢ τε-
 κμήρια ὑμῖν καὶ τῶν ἄλλων πραγμάτων τῶν εἰς ἐμὲ ἢ
 τούτων βιαιότης καὶ παρανομία. πρῶτον μὲν γὰρ κα-

γλώσσης] γνώσσης A pr. (corr.²). — ῥῆμα et ἔργον del. Weil.,
 ἀμάρτημα del. Hug. J.

6. περὶ αὐτοῦ (quod in mentem venit R.) scr. ed. I; cf. § 62;
 2 α 4; δ 5; 6, 1 (Mr.). contra Mr. ante καὶ που intercidisse
 ἐκπληχθῆναι vel simile quid ci., J. ante περὶ αὐτῶ lacunae
 signa ponit, intercidisse ratus ὀρθωδεῖν vel aliud verbum timendi.

7. διαπράσσονται N et A pr. — ὀρθωμένους A pr. (corr.²).

8. τεκμήριον ci. R.; Thuc. VI, 28 conf. J. — ὑμῖν] ἐμοί
 A pr. — τῶν εἰς S. Turr.: καὶ τῶν εἰς.

9. πρῶτον μὲν γὰρ] ad haec in mg. τὸ παραγραφικόν N.

κοῦργος ἐνδεδειγμένος φόνου δίκην φεύγω, ὃ οὐδεὶς
 πάποτ' ἔπαθε τῶν ἐν τῇ γῆ ταύτῃ. καὶ ὡς μὲν οὐ κα-
 κοῦργός εἰμι οὐδ' ἔνοχος τῷ τῶν κακούργων νόμῳ,
 αὐτοὶ οὗτοι τούτου γε μάρτυρες γεγέννηται. περὶ γὰρ
 τῶν κλεπτῶν καὶ λωποδυτῶν ὁ νόμος κεῖται, ὧν οὐδὲν
 ἐμοὶ προσὸν ἀπέδειξαν. οὕτως εἰς γε ταύτην τὴν ἀ-
 αγωγὴν νομιματάτην καὶ δικαιοτάτην πεποιήκασιν ὑμῖν
 10 τὴν ἀποψήφισίν μου. φασὶ δὲ αὐτὸ γε <τὸ> ἀποκτείνειν
 μέγα κακούργημα εἶναι, καὶ ἐγὼ ὁμολογῶ μέγιστόν γε,
 καὶ τὸ ἱεροσυλεῖν καὶ τὸ προδιδόναι τὴν πόλιν· ἀλλὰ
 χωρὶς περὶ αὐτῶν ἐκάστου οἱ νόμοι κεῖνται. ἐμοὶ δὲ
 πρῶτον μὲν, οὗ τοῖς ἄλλοις εἴργεσθαι προαγορεύουσι
 τοῖς τοῦ φόνου φεύγουσι τὰς δίκας, ἐνταυθοῖ πεποιή-
 κασι τὴν κρίσιν ἐν τῇ ἀγορᾷ· ἔπειτα τίμησίν μοι ἐποί-
 ησαν, ἀνταποθανεῖν τοῦ νόμου κειμένου τὸν ἀπο-
 κτείναντα, οὐ τοῦ ἐμοὶ συμφέροντος ἕνεκα, ἀλλὰ τοῦ
 σφίσιν αὐτοῖς λυσιτελοῦντος, καὶ ἐνταῦθα ἔλασσον
 ἐνείμαν τῷ τεθνηκότι τῶν ἐν τῷ νόμῳ κειμένων· οὗ δ'
 11 ἕνεκα, γνώσεσθε προϊόντος τοῦ λόγου. ἔπειτα δέ, ὃ

τούτου γε N Mr.: τούτου. — ἐμοὶ] μοι Mr. (οὐδ' ἔν ἐμοὶ
 W.). — εἰς γε] εἰς τε A pr. (corr.²?).

10. αὐτό γε τὸ ἀπ. Schoem.: αὐτό τε ἀ. codd., αὐτό τε
 τὸ ἀ. Ald., αὐτό γε ἀ. S., αὐτό τὰπ. J., quod fort. praestat. —
 μέγα Ald.: με codd. — ὁμολογῶ. <καίτοι> μέγ. γε καὶ ci. J.;
 ὡσπερ post μέγ. γε addidi ed. I („sicuti sacrilegium“ R. in vers.
 lat.). — πρῶτον] πρὸς A pr. — ἐνταυθὶ Ald. — κρίσιν in ras.
 A („pr. ἀγορᾶν“ J.). — ἀνταπ. τοῦ νόμου κειμ. τὸν ἀποκ.
 N et pr. A Mr.: τοῦ νόμ. κειμ. τ. ἀπ. ἀντ. A corr.² rell. —
 ἐνείμαν ἄν N, ἄν, ἐνείμαν ἄν pr. A, „in quo m. 1 ni fallor
 prius ἄν, erasit et invita spiritum vocis sequ. sustulit. hunc
 restituit m. 2, quae etiam alterum ἄν delevisse putanda est“
 (J.). ἐλάσσονα ἐν. αὐτῷ τῷ τεθν. aliquando conieci, ἐνείμαν
 αὐτοὶ W. — κειμένων del. ci. J.

πάντας οἶμαι ὑμᾶς ἐπίστασθαι, ἅπαντα τὰ δικαστήρια ἐν ὑπαίθρῳ δικάζει τὰς δίκας τοῦ φόνου, οὐδενὸς ἄλλου ἔνεκα ἢ ἵνα τοῦτο μὲν οἱ δικασταὶ μὴ ἴωσιν εἰς τὸ αὐτὸ τοῖς μὴ καθαροῖς τὰς χεῖρας, τοῦτο δὲ ὁ διώκων τὴν δίκην τοῦ φόνου ἵνα μὴ ὁμωρόφιός γίγνηται τῷ αὐθέντῃ. σὺ δὲ τοῦτο μὲν παρελθὼν τοῦτον τὸν νόμον τὸναντίον τοῖς ἄλλοις πεποίηκας· τοῦτο δὲ δέον σε διομόσασθαι ὄρκον τὸν μέγιστον καὶ ἰσχυρότατον, ἐξώλειαν σαυτῷ καὶ γένει καὶ οἰκίᾳ τῇ σῆ ἐπαρώμενον, ἢ μὴν μὴ ἄλλα κατηγορήσειν ἐμοῦ ἢ εἰς αὐτὸν τὸν φόνον, ὡς ἔκτεινα, ἐν ᾧ οὐτ' ἂν κακὰ πολλὰ εἰργασμένος ἠλισκόμην ἄλλῳ ἢ αὐτῷ τῷ πράγματι, οὐτ' ἂν πολλὰ ἀγαθὰ εἰργασμένος τούτοις ἂν ἐσφζόμην τοῖς ἀγαθοῖς· ἂ σὺ παρελθὼν, αὐτὸς σεαυτῷ νόμους ἐξ- 12
ευρών, ἀνώμοτος μὲν αὐτὸς ἐμοῦ κατηγορεῖς, ἀνώμοτοι δὲ οἱ μάρτυρες καταμαρτυροῦσι, δέον αὐτοῦς τὸν αὐτὸν ὄρκον σοὶ διομοσαμένους καὶ ἀπτομένους τῶν σφαιρίων καταμαρτυρεῖν ἐμοῦ. ἔπειτα κελεύεις τοὺς δικαστὰς ἀνωμότοις πιστεύσαντας τοῖς μαρτυροῦσι φόνου δίκην καταγνῶναι, οὓς σὺ αὐτὸς ἀπίστους κατέστησας παρελθὼν τοὺς κειμένους νόμους, καὶ ἡγῆ χρῆναι αὐτοῖς τὴν σὴν παρανομίαν κρείσσω γενέσθαι αὐτῶν τῶν νόμων. Λέγεις δὲ ὡς οὐκ ἂν παρέμεινα εἰ ἐλελύμην, ἀλλ' 13

11. ἰσχυρότατον N pr. (corr.²). — ἐξωλίαν N pr. A pr. (utroque corr.²). — σαυτῷ NJ.: αὐτῷ (αὐτῷ Mr.). — οἰκεία N pr. (corr.²). — ἐν ᾧ] ἐγὼ N corr.². — κακὰ] κατὰ A pr. (corr.²), ... α N pr., οὐκ corr.². — οὐτ' αὐ πολλὰ susp. R.; sed cf. Gebauer. Lys. p. 312.

12. σὺ παρελθὼν] συμπαραελθὼν N. — εὐρών N. — ἀνωμότοις pr. A (corr.²) — ἡγεῖ (ἡγῆ) Dryander (diss. Hal. 1838 thes. 8) et P. R. Müller: ἡ γε N, εἴ γε ABZ (οἴει Schoem. Fr., οἴει γε S.).

ὥχόμην ἂν ἀπιών, ὡσπερεὶ ἄκοντά με ἀναγκάσας εἰσ-
 ελθεῖν εἰς τὴν γῆν ταύτην. καίτοι ἐμοὶ εἰ μηδὲν
 131 διέφερε στéρεσθαι τῆσδε τῆς πόλεως, ἴσον ἦν | μοι καὶ
 προσκληθέντι μὴ ἐλθεῖν, ἀλλ' ἐρήμην ὀφλεῖν εἶναι τὴν
 δίκην, τοῦτο δ' ἀπολογησαμένῳ τὴν προτέραν ἐξεῖναι
 ἐξελεῖν· ἅπανσι γὰρ τοῦτο κοινόν ἐστι. σὺ δέ, ὃ τοῖς
 ἄλλοις Ἑλλησι κοινόν ἐστίν, ἰδίᾳ ζητεῖς με μόνου ἀπο-
 14 στερεῖν, αὐτὸς σαυτῷ νόμον θέμενος. καίτοι τοὺς γε
 νόμους οἳ κεῖνται περὶ τῶν τοιούτων, πάντας ἂν οἶμαι
 ὁμολογῆσαι κάλλιστα νόμων ἀπάντων κείσθαι καὶ ὀσιώ-
 τατα. ὑπάρχει μὲν γε αὐτοῖς ἀρχαιοτάτοις εἶναι ἐν
 τῇ γῇ ταύτῃ, ἔπειτα τοὺς αὐτοὺς ἀεὶ περὶ τῶν αὐτῶν,
 ὅπερ μέγιστόν ἐστι σημεῖον νόμων καλῶς κειμένων· ὁ
 γὰρ χρόνος καὶ ἡ ἐμπειρία τὰ μὴ καλῶς ἔχοντα ἐκδιδά-
 σκει τοὺς ἀνθρώπους. ὥστε οὐ δεῖ ὑμᾶς ἐκ τῶν τοῦ
 κατηγοροῦ λόγων τοὺς νόμους καταμανθάνειν, εἰ καλῶς
 ὑμῖν κεῖνται ἢ μὴ, ἀλλ' ἐκ τῶν νόμων τοὺς τῶν κατ-
 ηγόρων λόγους, εἰ ὀρθῶς καὶ νομίμως ὑμᾶς διδάσκουσι
 15 τὸ πρᾶγμα ἢ οὐ. Οὕτως οἳ γε νόμοι κάλλιστα κεῖνται
 οἳ περὶ φόνου, οὓς οὐδεὶς πώποτε ἐτόλμησε κινήσαι·
 σὺ δὲ μόνος δὴ τετόλμηκας γενέσθαι νομοθέτης ἐπὶ τὰ

13. Totam § post § 18 transp. P. Foerster (ap. S.) J. — ἂν
 ἀπιών] ἀνάπτων N et pr. A sec. J. (corr.²), ἀναπιων A pr. sec.
 Sigg. — ἐμοὶ, εἰ cum Bernhardyo Mr. — μοι] οἶμαι W. —
 εἶναι post ὀφλ. inserui ex A (ubi punctis a m. 1 notatum est):
 „aequum erat licere mihi“. — τὴν δίκην om. N Schoem. Fr. J.
 — ἐξεῖναι del. D., ἐξῆν ci. R. Fr., ἐξεῖν ἂν S. — σὺ δὲ ὃ κτέ.]
 si contuleris § 17 extr. ὥστε καὶ οὗτος κτέ., videas perperam
 hanc § post 18 transponi. — με] ἐμὲ Bk.

14. Hanc § praeter primum verbum del. S., tamquam illa-
 tam ex or. VI § 2; del. etiam οὕτως § 15 init. — ὑμᾶς] ἡμᾶς
 N. — τῶν κατηγορῶν pr. A S.: τοῦ κατηγοροῦ. — διδάσκουσι
 ci. R.: διδάξουσι A v., διδάξει N (διδάσκει W. J.).

πονηρότερα, καὶ ταῦτα παρελθὼν ζητεῖς με ἀδίκως ἀπολέσαι. ἃ δὲ σὺ παρανομεῖς, αὐτὰ ταῦτά μοι μέγιστα μαρτύριά ἐστιν· εὖ γὰρ ἤδεις ὅτι οὐδεὶς ἂν ἦν σοι ὅς ἐκείνον τὸν ὄρκον διομοσάμενος ἐμοῦ κατεμαρτύρησεν. Ἐπειτα δὲ οὐχ ὡς πιστεύων τῷ πράγματι ἀναμφισβη- 16 τήτως ἕνα τὸν ἀγῶνα περὶ τοῦ πράγματος ἐποιήσω, ἀλλὰ ἀμφισβήτησιν καὶ λόγον ὑπελίπου ὡς καὶ τοῖσδε τοῖς δικασταῖς ἀπιστήσων. ὥστε μηδέν μοι ἐνθάδε [μηδὲ] πλέον εἶναι μηδ' ἀποφυγόντι, ἀλλ' ἐξεῖναί σοι λέγειν ὅτι κακοῦργος ἀπέφυγον, ἀλλ' οὐ τοῦ φόνου τὴν δίκην· ἐλὼν δ' αὖ ἀξιώσεις με ἀποκτεῖναι ὡς τοῦ φόνου τὴν δίκην ὠφληκότα. καίτοι πῶς ἂν εἶη τούτων δεινότερα μηχανήματα, εἰ ὑμῖν μὲν ἅπαξ τουτουσὶ πείσασι κατείργασται ἃ βούλεσθε, ἐμοὶ δ' ἅπαξ ἀποφυγόντι ὁ αὐτὸς κίνδυνος ὑπολείπεται; Ἐτι δὲ μάλ' ἐδέσθην ὧ ἄνδρες 17 παρανομώτατα ἀπάντων ἀνθρώπων. ἐθέλοντος γὰρ μου ἐγγυητὰς τρεῖς καθιστάναι κατὰ τὸν νόμον, οὕτως οὔτοι διεπράξαντο ὥστε τοῦτο μὴ ἐγγενέσθαι μοι ποιῆσαι. τῶν δὲ ἄλλων ξένων ὅστις πώποτε ἠθέλησε καταστῆσαι ἐγγυητὰς, οὐδεὶς πώποτε ἐδέσθη. καίτοι οἱ

15. πονηρότερα N Schoem. J.: πονηρότατα. — καὶ ταῦτα] offendit R. — μέγιστη N corr.², μαρτυρία N. — ἤδησθ' J.

16. περὶ τοῦ <αὐτοῦ> πρ. susp. R. — ὑπελείπον N et pr. A. — τοῖσδε τοῖς P.: τοῖς τότε (ὡς κἂν τοῖς τότε δικ. ἀμφισβήτησων S., perperam, nam opponuntur inter se ὡς πιστεύων — ὡς ἀπιστήσων). — ἀπιστῶν P. — μηδὲ post ἐνθάδε del. R. J. (ὧ. μηδὲ πλέον μοι ἐ. μηδέν εἶναι c. Mr. Schoem.). — κακοουργίας ci. R. — αὖ Bk.: ἂν. — ἀξιώσης N et pr. A (corr.²). ἂν ἀξιώσαις ci. S. (post G. Hermannum de ἂν partic. p. 185). — ἀπολείπεται N, pr. A, BZ.

17. καθιστάναι A pr. sec. J. et me (καθιστάναι sec. Sigg.); καθιστᾶναι corr.². — ὥστε τοῦτο ci. R.: τοῦτο ὥστε. — μοι] με N. — ὅστις πώποτε] ὅστις ποτε N. — ἐδέσθη] ἐδέ . . . A pr.

ἐπιμεληταὶ τῶν κακούργων τῷ αὐτῷ χρῶνται νόμῳ
 τούτῳ. ὥστε καὶ οὗτος κοινὸς τοῖς ἄλλοις πᾶσιν ὢν
 18 ἐμοὶ μόνῳ ἐπέλιπε μὴ ὠφελῆσαι * τοῦδε κόσμου. τού-
 τοις γὰρ ἦν τοῦτο συμφέρον, πρῶτον μὲν <ὡς> ἀπαρα-
 σκευότατον γενέσθαι με μὴ δυνάμενον διαπράσσει-
 σθαι αὐτὸν τὰμαντοῦ πράγματα, ἔπειτα κακοπαθεῖν
 τῷ σώματι, τοὺς τε φίλους προθυμοτέρους ἔχειν τοὺς
 ἔμαντοῦ τούτοις τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν ἢ ἐμοὶ τὰληθῆ
 λέγειν, διὰ τὴν τοῦ σώματος κακοπάθειαν. ὄνειδός τε
 αὐτῷ τε ἐμοὶ περιέθεσαν καὶ τοῖς ἐμοῖς προσήκουσιν
 εἰς τὸν βίον ἅπαντα.

19 Οὕτωςι μὲν δὴ πολλοῖς ἐλασσωθεῖς τῶν νόμων
 τῶν ὑμετέρων καὶ τοῦ δικαίου καθέστηκα εἰς τὸν ἀγῶνα·
 ὅμως μέντοι γε καὶ ἐκ τούτων πειράσομαι ἔμαντὸν
 ἀναίτιον ἐπιδείξαι. καίτοι χαλεπὸν γε τὰ ἐκ πολλοῦ
 κατεψευσμένα καὶ ἐπιβεβουλευμένα, ταῦτα παραχρῆμα
 ἀπελέγγχειν· ἃ γὰρ τις μὴ προσεδόκησεν, οὐδὲ φυλάξαι-
 σθαι ἐγχωρεῖ.

Ἐγὼ δὲ τὸν μὲν πλοῦν ἐποίησάμην ἐκ τῆς Μυ-

ἐπέλειπε pr. N, ὑπέλειπε pr. A. ἐνέλιπε Bait., <ἐπ'> ἐμοὶ
 — ἐπέλ. ci. R. — ὠφελῆσαι N et pr. A: ὠφελεῖσθαι A corr.² v.
 Pro τοῦδε κόσμου (N et pr. A, h. e. τοῦ δεσμοῦ ut vid.) A corr.²
 rell. habent τοῦδε τοῦ νόμου, quod del. Bait.; mihi lacuna
 esse videtur. Ὄφελειν c. dat. est 6, 38.

18. συμφέρον] συμφέρο in rasura A. — ὡς ante ἀπαρ. add.
 Hi. — αὐτὸν τὰμ. Bk.: ἔμαντὸν τὰμ. (om. ἔμαντὸν Ald.). —
 προθυμοτέρως (R.) Hi. Cob. J. Sed tum ἐμοὺς scribendum
 erit. — τούτοις A corr.² Ald.: τοῖς. — λέγειν secl. J., διὰ τὴν
 τ. σ. κακοπάθ. del. D. J. — ὄνειδος γὰρ ci. J. — αὐτῷ τε R.:
 αὐτῷ γε. — ἐμοὶ προσήκ. Hi. coll. § 59.

19. πολλὰ D., <ἐν> πολλοῖς S. — ἐλασσωθεῖς conii. in-
 venit D., praebent N et pr. A: ἔλος σωθεῖς A corr.¹, ἔλος σω-
 θεῖς cett. libri, ἂν σωθεῖς v. — μέντοι γε] γε del. J. cf. 6, 3.

τιλήνης ὧ ἄνδρες, ἐν τῷ πλοίῳ πλέων ᾧ Ἡρώδης οὗτος, 20
 ὃν φασιν ὑπ' ἐμοῦ ἀποθανεῖν· ἐπλέομεν δὲ εἰς τὴν
 Αἴνον, ἐγὼ μὲν ὡς τὸν πατέρα — ἐτύγγανε γὰρ ἐκεῖ
 ὢν τότε —, ὁ δ' Ἡρώδης ἀνδράποδα Θραξὶν ἀνθρώ-
 ποις ἀπολύσων. συνέπλει δὲ τὰ τε ἀνδράποδα ἃ ἔδει
 αὐτὸν ἀπολύσαι, καὶ οἱ Θραῶνες οἱ λυσόμενοι. τούτων
 δ' ὑμῖν τοῖς μάρτυρας παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ἡ μὲν πρόφασις ἑκατέρῳ τοῦ πλοῦ αὕτη· ἐτύχο- 21
 μεν δὲ χειμῶνι τιμὴ χρησάμενοι, ὑφ' οὗ ἠναγκάσθημεν
 κατασχεῖν εἰς τῆς Μηθυμναίας τι χωρίον, οὗ τὸ πλοῖον
 ὄρμει τοῦτο εἰς ὃ μετεκβάντα φασὶν ἀποθανεῖν αὐτόν
 [τὸν Ἡρώδη]. καὶ πρῶτον μὲν αὐτὰ ταῦτα | σκο-
 πεῖτε, ὅτι <οὐ τῆ ἐ>μῆ προνοίᾳ μᾶλλον ἐρίγνετο ἢ
 τύχῃ. οὔτε γὰρ πείσας τὸν ἄνδρα οὐδαμοῦ ἀπελέγχομαι
 σύμπλουν μοι γενέσθαι, ἀλλ' αὐτὸς καθ' αὐτὸν τὸν
 πλοῦν πεποιημένος ἔνεκα πραγμάτων ἰδίων· οὔτ' αὖ 22
 ἐγὼ ἄνευ προφάσεως ἱκανῆς φαίνομαι τὸν πλοῦν ποιη-
 σάμενος εἰς τὴν Αἴνον, οὔτε κατασχόντες εἰς τὸ χω-
 ρίον τοῦτο ἀπὸ παρασκευῆς οὐδεμιᾶς, ἀλλ' ἀνάγκη
 χρησάμενοι· οὔτ' αὖ ἐπειδὴ ὄρμισάμεθα, ἢ μετέκβασις

20. Μυτιλήνης hic et alibi J.: libri constanter Μιτυλ., nisi quod § 24 μυτιλήνη est in N. — ἐν τῷ <αὐτῷ> πλ. Li.; ᾧ <καὶ> Ἡρ. R.

21. μεταβάντα A pr. — φησὶν N et pr. A (corr.²). — ἀποκτανεῖν A pr. — τὸν Ἡρώδη del. R. D. (aut οὗτοι pro αὐτόν R.), uncis incl. Mr. cf. § 77. — σκοπεῖτε] extr. litteram a m. 2 hab. N. — ὅτι οὐ τῆ ἐμῆ Jebb: ὅτι μῆ. — καθ' αὐτόν St.: κατ' αὐτόν.

22. αὖ ἐγὼ] αὐτ' ἐγὼ N et pr. A. — ὄρμισάμεθα pr. N (corr.²). — μετέκβασις N et corr.¹ A Mr. Turr.: μετάβασις pr. A v.

ἐγένετο εἰς τὸ ἕτερον πλοῖον οὐδενὶ μηχανήματι οὐδ' ἀπάτη, ἀλλ' ἀνάγκη καὶ τοῦτο ἐγίγνετο. ἐν ᾧ μὲν γὰρ ἐπλέομεν, ἀστέγαστον ἦν τὸ πλοῖον, εἰς ὃ δὲ μετέβημεν, ἐστεγασμένον· τοῦ δὲ ὑετοῦ ἔνεκα ταῦτ' ἦν. τούτων δ' ὑμῖν μάρτυρας παρῆξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

- 23 Ἐπειδὴ δὲ μετεξέβημεν εἰς τὸ ἕτερον πλοῖον, ἐπίνομεν. καὶ ὁ μὲν ἐστὶ φανερός ἐκβὰς ἐκ τοῦ πλοίου καὶ οὐκ εἰσβὰς πάλιν· ἐγὼ δὲ τὸ παράπαν οὐκ ἐξέβην ἐκ τοῦ πλοίου τῆς νυκτὸς ἐκείνης. τῇ δ' ὑστεραία, ἐπειδὴ ἀφανὴς ἦν ὁ ἀνὴρ, ἐζητεῖτο οὐδέν τι μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἄλλων ἢ καὶ ὑπ' ἐμοῦ· καὶ εἴ τῳ τῶν ἄλλων ἐδόκει δεινὸν εἶναι, καὶ ἐμοὶ ὁμοίως. καὶ εἰς τε τὴν Μυτιλήνην ἐγὼ αἴτιος ἢ πεμφθῆναι ἄγγελον, καὶ τῇ
24 ἐμῇ γνώμῃ ἐπέμπετο· καὶ ἄλλου οὐδενὸς ἐθέλοντος βαδίζειν, οὔτε τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου οὔτε τῶν αὐτῷ τῷ Ἡρώδῃ συμπλεόντων, ἐγὼ τὸν ἀκόλουθον τὸν ἔμαντοῦ πέμπειν ἔτοιμος ἦ· καίτοι οὐ δήπου γε κατ' ἔμαντοῦ μηνυτὴν ἔπεμπον εἰδώς. ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀνὴρ οὔτε ἐν τῇ Μυτιλήνῃ ἐφαίνετο ζητούμενος οὔτ' ἄλλοθι οὐδαμοῦ, πλοῦς τε ἡμῖν ἐγίγνετο, καὶ τᾶλλα ἀνήγετο πλοῖα ἅπαντα, ὠχόμην καὶ γὰρ πλέων. τούτων δ' ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρασχέσομαι.

μετεξέβημεν P. — μάρτυρας ci. R. (ita semper Antiphon): μαρτυρίας. Τοὺς μάρτ. Reutzell, quia in hac quidem formula alias semper articulus additur.

23. μετεξέβημεν AB Bk.: μετέβημεν. — ἐκβὰς ἐκ AB Bk.: ἐκβὰς. — ἐξέβην ἐκ NMr.: ἐξέβην. — καὶ εἰς γε ci. J. — ἢ J.: ἦν. item § 24. 29.

24. οὐ δήπου γε NMr.: γε οὐ δήπου. — μυτιλήνη N. — ἄλλοθι NA Bk. (ci. Steph.): ἄλλοθεν. — πλέων] πλέον A pr. (corr.²).

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Τὰ μὲν γενόμενα ταῦτ' ἐστίν· ἐκ δὲ τούτων ἤδη 25
σκοπεῖτε τὰ εἰκότα. πρῶτον μὲν γὰρ πρὶν ἀνάγεσθαι
με εἰς τὴν Αἴνον, ὅτε ἦν ἀφανῆς ὁ ἀνὴρ, οἷδεις
ἠτιάσατό με ἀνθρώπων, ἤδη πεπυσμένων τούτων τὴν
ἀγγελίαν· οὐ γὰρ ἂν ποτε ᾠχόμην πλέων. ἀλλ' εἰς μὲν
τὸ παραχρῆμα κρεῖσσον ἦν τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ γεγενη-
μένον τῆς τούτων αἰτιάσεως, καὶ ἅμα ἐγὼ ἔτι ἐπεδή-
μουν· ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ τε ᾠχόμην πλέων καὶ οὔτοι ἐξ
ἐπιβουλῆς συνέθεσαν ταῦτα καὶ ἐμηχανήσαντο κατ'
ἐμοῦ, τότε ἠτιάσαντο. Λέγουσι δὲ ὡς ἐν μὲν τῇ γῆ 26
ἀπέθανεν ὁ ἀνὴρ, καὶ γὰρ λίθον αὐτῷ ἐνέβαλον εἰς τὴν
κεφαλὴν, ὃς οὐκ ἐξέβην τὸ παράπαν ἐκ τοῦ πλοίου.
καὶ τοῦτο μὲν ἀκριβῶς οὔτοι ἴσασιν· ὅπως δ' ἠφανίσθη
ὁ ἀνὴρ, οὐδενὶ λόγῳ εἰκότι δύνανται ἀποφαίνειν. δῆ-
λον γὰρ ὅτι ἐγγύς που τοῦ λιμένος εἰκὸς ἦν αὐτὸ
γίγνεσθαι, τοῦτο μὲν μεθύοντος τοῦ ἀνδρός, τοῦτο δὲ
νύκτωρ ἐκβάντος ἐκ τοῦ πλοίου· οὔτε γὰρ αὐτοῦ κρα-
τεῖν ἴσως ἂν ἐδύνατο, οὔτε τῷ ἀπάγοντι νύκτωρ μα-
κρὰν ὁδὸν ἢ πρόφασιν ἂν εἰκότως ἐγίγνετο· ζητουμένου 27
δὲ τοῦ ἀνδρός δύο ἡμέρας καὶ ἐν τῷ λιμένι καὶ ἄπωθεν
τοῦ λιμένος, οὔτε ὀπτῆρ οὔδεις ἐφάνη οὔτε αἷμα οὔτε
ἄλλο σημεῖον οὐδέν. κατ' ἐγὼ συγχωρῶ τῷ τούτων
λόγῳ, παρεχόμενος μὲν τοὺς μάρτυρας ὡς οὐκ ἐξέβην
ἐκ τοῦ πλοίου· εἰ δὲ καὶ ὡς μάλιστα ἐξέβην ἐκ τοῦ
πλοίου, οὐδενὶ τρόπῳ εἰκὸς ἦν ἀφανισθέντα λαθεῖν

25. συνέθεσαν] σαν in ras. A.

26. ἐνέβαλον αὐτῷ AB Bk. — οὐκ infra versum (in ima pag.) A. — αὐτὸ NJ.: τοῦτο. — αὐτοῦ Taylor R.: αὐτοῦ.

27. καὶ ἐν NMr.: ἐν. — ἄπωθεν N. — ὀπτῆρ] resp. Poll. 2, 57. — εἰ δὲ — πλοίου in mg. scripta eadem m. N.

τὸν ἄνθρωπον, εἶπερ γε μὴ πάνυ πόρρω ἀπῆλθεν ἀπὸ
 28 τῆς θαλάσσης. Ἄλλ' ὡς κατεποντώθη λέγουσιν. ἐν
 τίνι πλοίῳ; δῆλον γὰρ ὅτι ἐξ αὐτοῦ τοῦ λιμένος ἦν τὸ
 πλοῖον. πῶς ἂν οὖν οὐκ ἐξηυρέθη; καὶ μὴν εἰκός γε
 ἦν καὶ σημείον τι γενέσθαι ἐν τῷ πλοίῳ ἀνδρὸς
 τεθνεῶτος <ἐντιθεμένου> καὶ ἐκβαλλομένου νύκτωρ.
 νῦν δὲ ἐν μὲν ᾧ ἔπινε πλοίῳ καὶ ἐξ οὗ ἐξέβαινε, ἐν
 τούτῳ φασὶν εὑρεῖν σημεῖα, ἐν ᾧ αὐτοὶ μὴ ὁμολογοῦσιν
 ἀποθανεῖν τὸν ἄνδρα· ἐν ᾧ δὲ κατεποντώθη, οὐχ
 ἡὔρον οὔτ' αὐτὸ τὸ πλοῖον οὔτε σημεῖον οὐδέν. τού-
 των δ' ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρασχίσομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

29 Ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ μὲν φροῦδος ἢ πλέων εἰς τὴν
 Αἴνον, τὸ δὲ πλοῖον ἦκεν εἰς τὴν Μυτιλήνην ἐν ᾧ ἐγὼ
 133 καὶ ὁ Ἡρώδης | ἐπίνομεν, πρῶτον μὲν εἰσβάντες εἰς
 τὸ πλοῖον ἠρεύνων, καὶ ἐπειδὴ τὸ αἶμα ἡὔρον, ἐνταῦθα
 ἔφασαν τεθνάναι τὸν ἄνδρα· ἐπειδὴ δὲ αὐτοῖς τοῦτο
 οὐκ ἐνεχώρει, ἀλλ' ἐφαίνετο τῶν προβάτων ὄν αἶμα,
 ἀποτραπόμενοι τούτου τοῦ λόγου συλλαβόντες ἔβα-

εἶπερ γε N Sp.: εἶπερ.

28. ἐξηυρέθη J.: ἐξευρέθη. item ἡὔρον J. pro εὔρον paullo
 infra et § 29. — ἐντιθεμένου addidi coll. § 45; an delendum
 καί? — ἐν μὲν ᾧ N Mr.: μὲν ᾧ pr. A, ἐν ᾧ μὲν A corr.² v.
 — αὐτοὶ ὁμολ. μὴ Fr. J. — ὁμολογῶσιν codd. praeter A corr.¹.
 — αὐτὸ τὸ N A R.: αὐτὸ. — παρασχίσομαι Bk. coll. § 24:
 παραστήσομαι.

29. φροῦδος] cf. Harp.: φρ. Ἄντ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἡρ. φόνου
 ἀντὶ τοῦ ἐκποδῶν. — μὲν φροῦδος N Mr.: φροῦδος μὲν
 AB, φροῦδος v. — ὁ Ἡρ. N Mr.: Ἡρώδης. — ἐπίνομεν Weil:
 ἐπλέομεν. — τὸ αἶμα codd. Mr.: τι αἶμα Ald. — τῶν ante προ-
 βάτων del. R. J.

σάνιζον τοὺς ἀνθρώπους. καὶ ὄν μὲν τότε παραχρῆμα 30
 ἐβασάνισαν, οὗτος μὲν οὐδὲν εἶπε περὶ ἐμοῦ φλαῦρον·
 ὄν δ' ἡμέραις ὕστερον πολλαῖς ἐβασάνισαν, ἔχοντες
 παρὰ σφίσιν αὐτοῖς τὸν πρόσθεν χρόνον, οὗτος ἦν ὁ
 πεισθεὶς ὑπὸ τούτων καὶ καταψευδόμενος ἐμοῦ. παρ-
 ἔξομαι δὲ τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ὡς μὲν ὕστερον τοσοῦτῳ χρόνῳ ὁ ἀνὴρ ἐβα- 31
 σανίσθη, μεμαρτύρηται ὑμῖν· προσέχετε δὲ τὸν νοῦν
 αὐτῇ τῇ βασάνῳ, οἷα γεγένηται. ὁ μὲν γὰρ δοῦλος, ὃ
 ἴσως οὗτοι τοῦτο μὲν ἐλευθερίαν ὑπέσχοντο, τοῦτο δ'
 ἐπὶ τούτοις ἦν παύσασθαι κακούμενον αὐτόν, ἴσως
 ὑπ' ἀμφοῖν πεισθεὶς κατεψεύσατό μου, τὴν μὲν ἐλευθε-
 ρίαν ἐλπίσας οἴσεσθαι, τῆς δὲ βασάνου εἰς τὸ παρα-
 χρῆμα βουλόμενος ἀπηλλάχθαι. οἶμαι δ' ὑμᾶς ἐπί- 32
 στασθαι τοῦτο, ὅτι ἐφ' οἷς ἂν τὸ πλεῖστον μέρος τῆς
 βασάνου, πρὸς τούτων εἰσὶν οἱ βασανιζόμενοι λέγειν
 ὅτι ἂν ἐκείνοις μέλλωσι χαριεῖσθαι· ἐν τούτῳ γὰρ
 αὐτοῖς ἐστὶν ἡ ὠφέλεια, ἄλλως τε κἂν μὴ παρόντες
 τυγχάνωσιν ὧν ἂν καταψεύδωνται. εἰ μὲν γὰρ ἐγὼ
 ἐκέλευον αὐτὸν στρεβλοῦν ὡς οὐ τᾶληθῆ λέγοντα,
 ἴσως ἂν ἐν αὐτῷ τούτῳ ἀπετρέπετο μηδὲν κατ' ἐμοῦ
 καταψεύδεσθαι, νῦν δὲ αὐτοὶ ἦσαν καὶ βασανισταὶ καὶ

30. καὶ ante καταψ. abesse mal. R. Bait. (om. fort. A pr.);
 ante alterum τούτων inserendum ci. R. (πεισθεὶς — καὶ del. F. Leo).

31. τοσοῦτῳ ci. R.: τούτῳ τῷ. — γὰρ supra vers. A. —
 ὑπ'] ἐπ' pr. A (corr.²). — εἰς <γε> τὸ παρ. ci. J.

32. ἢ post πλεῖστον addendum ci. R., post βασάνου D.,
 post ἂν (si sit necessarium) J. — ὅτι ἂν Ald.: ὅταν codd. —
 τούτῳ S.: τούτοις. — εἰ μὲν γὰρ ἐγὼ Gebauer Lys. p. 402 (vel
 ἐγὼ μὲν γὰρ εἰ): εἰ γὰρ ἐγὼ μὲν N et pr. A (Mr. Turr.), om.
 μὲν rell. — αὐτοὶ scripsi (cf. 4 β 7): αὐτοὶ.

- 33 ἐπιτιμηταὶ τῶν σφίσιν αὐτοῖς συμφερόντων. ἕως μὲν οὖν μετὰ χρηστῆς τῆς ἐλπίδος ἐγίγνωσκε μου καταψευδάμενος, τούτῳ δισχυρίζετο τῷ λόγῳ· ἐπειδὴ δὲ ἐγίγνωσκεν ἀποθανούμενος, ἐνταῦθ' ἤδη τῇ ἀληθείᾳ ἐχρῆτο, καὶ ἔλεγεν ὅτι πεισθείη ὑπὸ τούτων ἐμοῦ
- 34 καταψεύδεσθαι. διαπειραθέντα δ' αὐτὸν τὰ ψευδῆ λέγειν, ὕστερον δὲ τὰ ληθῆ λέγοντα, οὐδέτερα ὠφέλησεν, ἀλλ' ἀπέκτειναν ἄγοντες τὸν ἄνδρα, τὸν μηνυτήν, ᾧ πιστεύοντες ἐμὲ διώκουσι, τὸνναντίον ποιήσαντες ἢ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι τοῖς μηνυταῖς τοῖς μὲν ἐλευθέροις χρήματα διδόασιν, τοὺς δὲ δούλους ἐλευθεροῦσιν· οὗτοι δὲ θάνατον τῷ μηνυτῇ τὴν δωρεὰν ἀπέδοσαν, ἀπαγορευόντων τῶν φίλων τῶν ἐμῶν μὴ
- 35 ἀποκτείνειν τὸν ἄνδρα πρὶν [ἄν] ἐγὼ ἔλθοιμι. δῆλον οὖν ὅτι οὐ τοῦ σώματος αὐτοῦ χρεῖα ἦν αὐτοῖς, ἀλλὰ τῶν λόγων· ζῶν μὲν γὰρ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς αὐτῆς βασιάνου ἰὼν ὑπ' ἐμοῦ κατήγορος ἂν ἐγίγνετο τῆς τούτων ἐπιβουλής, τεθνεὼς δὲ τὸν μὲν ἔλεγχον τῆς ἀληθείας ἀπεστέρει δι' αὐτοῦ τοῦ σώματος ἀπολλυμένου, τοῖς δὲ λόγοις τοῖς ἐψευσμένοις ὑπ' ἐκείνου ὡς ἀληθέσιν οὔσιν ἐγὼ ἀπόλλυμαι. τούτων δὲ μάρτυράς μοι κάλει.

ἐπιτιμηταὶ] ἐπιμεληταὶ Hug. — σφίσι N.

33. τῆς post χρηστῆς om. N Mr. J. (etiam R. abesse mal.; τινὸς W.). — καταψευδάμενος N pr. (corr.²); καταψευσόμ. R. D. — ἐνταῦθ' pr. A (corr.²). — πεισθείη N pr. (corr.²). — καταψεύδεσθαι N.

34. ὕστερον μὲν A pr. — ὠφέλησεν R. Turr.: ὠφέλησαν. — ἀπάγοντες ci. R. — ἄνθρωποι A pr. (corr.²). — δωρεῖαν J. — ἀπογορευόντων A. — πρὶν ἄν] ἄν del. D., πρὶν ἢ ci. W.

35. αὐτοῦ post σώμ. om. pr. A. — δι' del. S., ἀπεστέρει ἐμὲ διὰ τοῦ σώμ. ci. R., ἀπολλυμένου del. Schoell. — ἐγὼ ἀπόλλ in ras. maiore A.

〈ΜΑΡΤΥΡΕΣ.〉

Ἐχρῆν μὲν γὰρ αὐτούς, ὡς ἐγὼ νομίζω, ἐνθάδε 36
 παρέχοντας τὸν μηνυτὴν αὐτὸν ἀπελέγχειν ἐμέ, καὶ
 αὐτῷ τούτῳ χρῆσθαι ἀγωνίσματι, ἐμφανῆ παρέχοντας
 τὸν ἄνδρα καὶ κελεύοντας βασανίζειν, ἀλλὰ μὴ ἀποκτείν-
 ναι. φέρε γὰρ δὴ ποτέρῳ νῦν χρήσονται τῶν λόγων;
 πότερα ᾧ πρῶτον εἶπεν ἢ ᾧ ὕστερον; καὶ πότερ' ἀληθῆ
 ἐστίν, ὅτ' ἔφη με εἰργάσθαι τὸ ἔργον ἢ ὅτ' οὐκ ἔφη;
 εἰ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ εἰκότος ἐξετασθῆναι δεῖ τὸ πρᾶγμα, 37
 οἱ ὕστεροι λόγοι ἀληθέστεροι φαίνονται. ἐψεύδετο μὲν
 γὰρ ἐπ' ὠφελείᾳ τῆ ἑαυτοῦ, ἐπειδὴ δὲ 〈διά〉 τὸ ψεύ-
 δεσθαι ἀπώλλυτο, ἠγήσατο τ' ἀληθῆ κατειπὼν διὰ τοῦτο
 σωθῆναι ἄν. τῆς μὲν οὖν ἀληθείας οὐκ ἦν αὐτῷ
 τιμωρὸς οὐδεὶς· οὐ γὰρ παρὼν ἐγὼ ἐτύγχανον, ᾧπερ
 σύμμαχος ἦν ἢ ἀλήθεια τῶν ὑστέρων λόγων· τοὺς δὲ
 προτέρους λόγους τοὺς κατεψευσμένους ἦσαν οἱ ἀφα-
 νιοῦντες ὥστε μηδέποτε εἰς τὸ ἀληθὲς καταστῆναι. καὶ 38
 οἱ μὲν ἄλλοι, καθ' ὧν ἄν μηνύη τις, οὗτοι κλέπτουσι
 τοῖς μηνύοντας κατ' ἀφανίζουσιν· αὐτοὶ δὲ οὗτοι οἱ
 ἀπάγοντες καὶ | ζητοῦντες τὸ πρᾶγμα τὸν κατ' ἐμοῦ 134
 μηνυτὴν ἠφάνισαν. καὶ εἰ μὲν ἐγὼ τὸν ἄνδρα ἠφάνισα
 ἢ μὴ ἠθέλον ἐκδοῦναι τούτοις ἢ ἄλλον τινὰ ἔφευγον
 ἔλεγχον, αὐτοῖς ἄν τούτοις ἰσχυροτάτοις εἰς τὰ πρᾶ-

titulum add. R. Mr. Turr.

36. ἐχρῆν μὲν] μὲν om. N. — αὐτὸν] οὕτως ci. J. — τῶν λόγων pr. A (corr.²). — ᾧ posterius supra vers. A.

37. εἰκότως A pr. (corr.² sec. Sigg.). — 〈διά〉 τὸ ψεύδ. J. (διά τοῦ ψ. St.): τῷ ψεύδ. A corr.² (ci. R.); ψεύδ. Ald. — διὰ τοῦτο N et pr. A (corr.²) Mr.: διὰ τούτου. — ἢ ante ἀλήθ. om. pr. A. — verba ἦσαν οἱ ἀφ. post καταστῆναι transp. S. (ἀφαν. scil. αὐτόν). cf. 59 extr.

38. ἄν μηνύη N Mr.: μηνύη ἄν. — οὗτοι κλ. ci. R. (Gebauer): αὐτοὶ κλ. — ἐκκλέπτουσι Hi. — οὗτοι δὲ αὐτοὶ Gebauer. — αὐτοῖς ἄν τούτοις Sp.: αὐτοὶ δὲ τούτοις. cf. § 84; 1, 11; 6, 27.

γματα ἐχρῶντο καὶ ἦν ταῦτα αὐτοῖς μέγιστα τεκμήρια κατ' ἐμοῦ· νῦν δέ, ὅποτε αὐτοὶ οὗτοι προκαλουμένων τῶν φίλων τῶν ἐμῶν ταῦτ' ἔφυγον, ἐμοὶ δήπου κατὰ τούτων εἶναι χρὴ ταῦτα τεκμήρια, ὡς οὐκ ἀληθῆ τὴν αἰτίαν ἐπέφερον ἢν ἠτιῶντο.

- 39 Ἔτι δὲ καὶ τάδε λέγουσιν, ὡς ὁμολογεῖ ὁ ἄνθρωπος βασανιζόμενος συναποκτεῖναι τὸν ἄνδρα. ἐγὼ δέ φημι ταῦτα μὲν οὐ λέγειν αὐτόν, ὅτι δὲ ἐξαγάγοι ἐμὲ καὶ τὸν ἄνδρα ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ ὅτι ἤδη τεθνεῶτα αὐτὸν ὑπ' ἐμοῦ συνανελῶν καὶ ἐνθεις εἰς τὸ
- 40 πλοῖον καταποντώσειε. καίτοι σκέψασθε ὅτι πρῶτον μὲν, πρὶν ἐπὶ τὸν τροχὸν ἀναβῆναι, ὁ ἀνὴρ μέχρι τῆς ἐσχάτης ἀνάγκης τῆ ἀληθείᾳ ἐχρῆτο καὶ ἀπέλυέ με τῆς αἰτίας· ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τὸν τροχὸν ἀνέβη, τῆ ἀνάγκῃ χρώμενος ἤδη κατεψεύδετό μου, βουλόμενος ἀπηλ-
- 41 λάχθαι τῆς βασάνου· ἐπειδὴ δὲ ἐπαύσατο βασανιζόμενος, οὐκέτι ἔφη με τούτων εἰργάσθαι οὐδέν, ἀλλὰ τὸ τελευταῖον ἀπώμωξεν ἐμέ τε καὶ αὐτὸν ὡς ἀδίκως ἀπολλυμένους, οὐ χάριτι τῆ ἐμῆ — πῶς γάρ; ὅς γε κατεψεύσατο —, ἀλλ' ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τοῦ ἀληθοῦς καὶ βεβαιῶν τοὺς πρώτους λόγους ὡς ἀληθεῖς εἰρημέ-
- 42 νους. ἔπειτα δὲ ὁ ἕτερος ἄνθρωπος, ὁ ἐν τῷ αὐτῷ

38. ἄν deesse etiam S. iudicavit; servandum δὴ addito ἄν censet Schaefer. — ταῦτα ταῦτα Fuhr coll. 6, 27: ταῦτα Bk., ταῦτα τὰ codd. — ἠτιῶντο D. coll. 6, 27 (Turr.): ᾤοντο.

39. ὁμολογεῖ N. — ἐξαγάγοι Bait. Turr.: ἐξάγει N et A pr., ἐξάγοι A corr. v. — συνανελῶν καὶ add. Mr. e N, qui συνελῶν (sicut § 42) καὶ. etiam A . . . ἐνθεις, eraso ut Jernst. videtur καὶ (συνενθεις omissis συναν. καὶ ci. S.).

40. πρῶτον μὲν om. pr. A.

41. ἀλλὰ τὸ τελευταῖον] ἀλλ' αὐτὸ τούναντίον ci. J. — ἀδίκους N.

42. ὁ ἐν τῷ NMr.: om. ὁ v.

πλοίῳ πλέων καὶ παρῶν διὰ τέλους καὶ συνῶν μοι, τῇ
 αὐτῇ βασάνῳ βασανιζόμενος τοῖς μὲν πρώτοις καὶ τοῖς
 ὕστερον λόγοις τοῖς τοῦ ἀνθρώπου συνεφέρετο ὡς
 ἀληθέσιν εἰρημένοις, διὰ τέλους γάρ με ἀπέλυε, τοῖς
 δὲ ἐπὶ τοῦ τροχοῦ λεγομένοις, οὓς ἐκεῖνος ἀνάγκη
 μᾶλλον ἢ ἀληθεία ἔλεγε, τούτοις δὲ διεφέρετο. ὁ μὲν
 γὰρ ἐκβάντα μ' ἔφη ἐκ τοῦ πλοίου ἀποκτεῖναι τὸν ἄν-
 δρα, καὶ αὐτὸς ἤδη τεθνεῶτα συνανελεῖν μοι· ὁ δὲ τὸ
 παράπαν οὐδ' ἐκβῆναί μ' ἔφη ἐκ τοῦ πλοίου. Καίτοι 43
 τὸ εἰκὸς σύμμαχόν μοι ἐστίν. οὐ γὰρ δήπου οὕτω
 κακοδαίμων ἐγώ, ὥστε τὸ μὲν ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα
 προύνοησάμην μόνος, ἵνα μοι μηδεὶς συνειδείῃ, ἐν ᾧ
 μοι ὁ πᾶς κίνδυνος ἦν, ἤδη δὲ πεπραγμένου μοι τοῦ
 ἔργου μάρτυρας καὶ συμβούλους ἐποιούμην. καὶ ἀπ- 44
 ἔθανε μὲν ἰ ἀνὴρ οὐτωςὶ ἐγγὺς τῆς θαλάσσης καὶ τῶν
 πλοίων, ὡς ὁ τούτων λόγος ἐστίν· ὑπὸ δὲ ἐνὸς ἀνδρὸς
 ἀποθνήσκων οὔτε ἀνέκραγεν οὔτ' αἰσθησιν οὐδεμίαν
 ἐποίησεν οὔτε τοῖς ἐν τῇ γῆ οὔτε τοῖς ἐν τῷ πλοίῳ;
 καὶ μὴν πολλῶ <ἐπὶ> πλέον γεγωνεῖν ἔστι νύκτωρ ἢ
 μεθ' ἡμέραν, ἐπ' ἀκτῆς ἢ κατὰ πόλιν· καὶ μὴν ἔτι
 ἐρηγορότων φασὶν ἐκβῆναι τὸν ἄνδρα ἐκ τοῦ πλοίου.
 ἔπειτα ἐν τῇ γῆ μὲν ἀποθανόντος, ἐντιθεμένου δὲ εἰς 45

ὕστεροις mal. R., ὕστατον P. — εἰρημένοις NJ.: . . . σι A pr.,
 οὔσι A corr. v. — συνανελεῖν N. — οὐδ' ἐκβῆναί μ' ἔφη NMr.:
 ἔφη οὐκ ἐκβῆναί με.

43. μόνος in ras. A („pr. fuit ni fallor ὁμως“ J.).

44. ὁ ἀνὴρ NMr.: ἀνὴρ (ἀνὴρ S.). — οὐτωςὶ omnes. —
 ἀνδρὸς om. Bk. Turr. — ἐν τῷ πλοίῳ] „in navibus“ vertit R.
 — πολλῶ <ἐπὶ> πλέον Schoem., γεγωνεῖν Cob.: πολλῶ πλέον
 γε ἀγνοεῖν (π. ἐ. πλ. γε δὴ νοεῖν S., πολλῶ ἤσσον γε ἀγνοεῖν
 ipse aliquando proposui). — καὶ μὴν ἔτι . . . πλοίου post ἐν τῷ
 πλοίῳ; transp. Schöm., post πλοίου pergens: καὶ [μὴν] πολλῶ.

τὸ πλοῖον, οὔτε ἐν τῇ γῆ σημείον οὐδὲ αἷμα ἐφάνη
οὔτε ἐν τῷ πλοίῳ, νύκτωρ μὲν ἀναιρεθέντος, νύκτωρ
δ' ἐντιθεμένου εἰς τὸ πλοῖον. ἢ δοκεῖ ἂν ὑμῖν ἄν-
θρωπος δύνασθαι ἐν τοιούτῳ πράγματι ὧν τὰ τε
ἐν τῇ γῆ ὄντα ἀναξύσαι καὶ τὰ ἐν τῷ πλοίῳ ἀπο-
σπογγίσαι, ἃ οὐδὲ μεθ' ἡμέραν <ἂν> τις οἴός τε
ἐγένετο, ἔνδον ὦν αὐτοῦ καὶ μὴ πεφοβημένος, τὸ
παράπαν ἀφανίσει; ταῦτα ὦ ἄνδρες πῶς εἰκότα
46 ἐστίν; Ὁ δὲ καὶ μάλιστα ἐνθυμεῖσθε, καὶ μὴ μοι
ἄχθεσθε, ἂν ὑμᾶς πολλάκις ταῦτα διδάξω· μέγας γὰρ
ὁ κίνδυνός ἐστιν, καθ' ὅτι δ' ἂν ὑμεῖς ὀρθῶς γνῶτε,
κατὰ τοῦτο σφύζομαι, καθ' ὅτι δ' ἂν ψευσθῆτε τάλη-
θοῦς, κατὰ τοῦτο ἀπόλλυμαι· μὴ οὖν ἐξέλῃται τοῦτο
ὑμῶν μηδεὶς, ὅτι τὸν μηνυτὴν ἀπέκτειναν, καὶ διετεί-
ναντο αὐτὸν μὴ εἰσελθεῖν εἰς ὑμᾶς, μηδ' ἐμοὶ ἐγγενέ-
σθαι παρόντι ἄξαι τὸν ἄνδρα καὶ βασανίσει αὐτόν.
47 καίτοι πρὸς τούτων ἦν τοῦτο. νῦν δὲ πριάμενοι τὸν
ἄνδρα, ἰδίᾳ ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἀπέκτειναν, τὸν μηνυ-
τὴν, οὔτε τῆς πόλεως ψηφισαμένης, οὔτε αὐτόχειρα
135 ὄντα τοῦ | ἀνδρός. ὃν ἐχρῆν δεδεμένον αὐτοῦς φυ-

45. σημείον <οὐδὲν> Hi., qui deinceps delet οὐδὲ αἷμα (ita J.). — δ' ἐντιθεμένου NAMZR. Bk.: δὲ τιθεμένου. — ὄντα] ἴχνη πάντα ci. R. — ἀνασπογγίσαι NMr. — ἂν post ἡμέραν add. Bait.; ἐγένετ' ἂν D.

46. ἐνθυμεῖσθαι A pr. teste Siggio, ἐνθυμεῖσθαι N.: δεῖ ἐνθυμεῖσθαι A corr.² v. cf. 1, 22. — ταῦτα R.: ταῦτα. — ἐξελεῖται N et pr. A (corr.²). — διετείναντο] cf. Harp.: διετείνοντο. ἰδίως A. τοῦτ' ἔταξεν ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἡ. φόνου, ἀντὶ τοῦ διὰ συντόνου σπουδῆς ἀπηρνήσαντο. Igitur Harp. quoque, ut vidit Bk., διετείναντο legit: quamquam impf. exstat etiam ap. Suid. Zonar. Cram. Anecd. Oxon. II, p. 492, 33. — ἄξαι] ἐλέγξαι D., ἐξαιτεῖν Bait.

47. τὸν ante θάνατον abesse mal. Nauck. J.

λάσσειν, ἢ τοῖς φίλοις τοῖς ἐμοῖς ἐξεγγυῆσαι, ἢ τοῖς ἄρχουσι τοῖς ὑμετέροισι παραδοῦναι, καὶ ψῆφον περὶ αὐτοῦ γενέσθαι. νῦν δὲ αὐτοὶ καταγνόντες τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρὸς ἀπεκτείνετε· ὃ οὐδὲ πόλει ἔξεστιν, ἄνευ Ἀθηναίων οὐδένα θανάτῳ ζημιῶσαι. καὶ τῶν μὲν ἄλλως λόγων τῶν ἐκείνου τουτουσὶ κριτὰς ἠξιώσατε γενέσθαι, τῶν δὲ ἔργων αὐτοὶ δικασταὶ ἐγένεσθε. καίτοι οὐδὲ οἱ τοὺς δεσπότας ἀποκτείναντες, ἐὰν 48 ἐπ' αὐτοφώρῳ ληφθῶσιν, οὐδ' οὗτοι ἀποθνήσκουσιν ὑπ' αὐτῶν τῶν προσηκόντων, ἀλλὰ παραδιδόασιν αὐτοὺς τῇ ἀρχῇ κατὰ νόμους ὑμετέρους πατρίους. εἶπερ γὰρ καὶ μαρτυρεῖν ἔξεστι δούλῳ κατὰ τοῦ ἐλευθέρου τὸν φόνον, καὶ τῷ δεσπότῃ, ἂν δοκῇ, ἐπεξελεθεῖν ὑπὲρ τοῦ δούλου, καὶ ἡ ψῆφος ἴσον δύναται τῷ δοῦλον ἀποκτείναντι καὶ τῷ ἐλεύθερον, εἰκὸς τοι καὶ ψῆφον γενέσθαι περὶ αὐτοῦ ἦν, καὶ μὴ ἄκριτον ἀποθανεῖν αὐτὸν ὑφ' ὑμῶν. ὥστε πολλῶ ἂν δικαιότερον ὑμεῖς ἐκρίνεσθε ἢ ἐγὼ νῦν φεύγω ὑφ' ὑμῶν ἀδίκως.

Σκοπεῖτε δὲ ὧ ἄνδρες καὶ ἐκ τοῖν λόγοιν τοῖν 49 ἀνδροῖν ἐκατέρωθεν τοῖν βασανισθέντων τὸ δίκαιον καὶ τὸ εἰκός. ὁ μὲν γὰρ δοῦλος δύο λόγοις ἔλεγε· τοτὲ μὲν ἔφη με εἰργάσθαι τὸ ἔργον, τοτὲ δὲ οὐκ ἔφη· ὁ δὲ ἐλεύθερος οὐδέπω <καὶ> νῦν εἶρηκε περὶ ἐμοῦ φλαῦρον οὐδέν, τῇ αὐτῇ βασάνῳ βασανιζόμενος. τοῦτο μὲν γὰρ οὐκ 50

ἄλλως scr.: ἄλλων (del. D. J.). — ἐγένεσθε Schoell. J.: γίνεσθε (γίνεσθαι Z Turr., ἐγίνεσθε R.).

48. ἀποθνήσκουσιν NMr.: θνήσκουσιν. — κολασθῆναι post ἀρχῇ desider. R. — <τοὺς> ὑμετέρους ci. J. — τῷ ἐλεύθερον ci. R., recep. Bk.: τὸν ἐλ. — δικαιοτ. ὑμεῖς NMr.: ὑμεῖς δικ. — κρίνεσθε codd.; κρίνοισθε v.

49. σκοπεῖτε δὴ NAB. — δύο A Ald. (Turr.). cf. 3 β 12; 6, 31. — καὶ post οὐδέπω add. Weil.

- ἦν αὐτῷ ἐλευθερίαν προτείναντας ὡσπερ τὸν ἕτερον πεί-
σαι· τοῦτο δὲ μετὰ τοῦ ἀληθοῦς ἐβούλετο κινδυνεύων
πάσχειν ὅτι δέοι, ἐπεὶ τό γε συμφέρον καὶ οὗτος
ἠπίστατο, ὅτι τότε παύσοιτο στρεβλούμενος, ὁπότε εἴποι
τὰ τούτοις δοκοῦντα. ποτέρῳ οὖν εἰκός ἐστι πιστεῦσαι,
τῷ διὰ τέλους τὸν αὐτὸν ἀεὶ λόγον λέγοντι, ἢ τῷ τοτὲ
μὲν φάσκοντι τοτὲ δ' οὐ; ἀλλὰ καὶ ἄνευ βασάνου
τοιαύτης οἱ τοὺς αὐτοὺς αἰεὶ περὶ τῶν αὐτῶν λόγους
λέγοντες πιστότεροί εἰσι τῶν διαφορομένων σφίσιν
51 αὐτοῖς. ἔπειτα δὲ καὶ ἐκ τῶν λόγων τῶν τοῦ ἀνθρώ-
που μερὶς ἐκατέρων ἐγεγόνει, τούτων μὲν τὸ φάσκειν,
ἐμὴ δὲ τὸ μὴ φάσκειν, ἐκ τε ἀμφοῖν τοῖν ἀνδροῖν τοῖν
βασανισθέντων· ὁ μὲν γὰρ ἔφησεν, ὁ δὲ διὰ τέλους
ἔξαρκος ἦν. καὶ μὲν δὴ τὰ ἐξ ἴσου γενόμενα τοῦ φεύ-
γοντός ἐστι μᾶλλον ἢ τοῦ διώκοντος, εἶπερ γε καὶ τῶν
ψήφων ὁ ἀριθμὸς ἐξ ἴσου γενόμενος τὸν φεύγοντα
μᾶλλον ὠφελεῖ ἢ τὸν διώκοντα.
- 52 Ἡ μὲν βάσανος ὧ ἄνδρες τοιαύτη γεγένηται, ἢ
οὔτοι πιστεύοντες εὖ εἰδέναί φασιν ὑπ' ἐμοῦ ἀπο-

50. προτείναντας NA sec. Bk. et ci. R.: προτείνοντας A
teste Siggio, προτείναντι v. ante Bk. — πάσχειν] παρασχεῖν
A pr. — παύσοιτο Madvig: παύσαιτο. — ἀεὶ λόγον NMr.: λό-
γον A pr. et Z, quod prob. S.; λόγον ἀεὶ A corr. v. — τῶν
αὐτῶν] τῶν ἄλλων A pr.

51. καὶ ἐκ <τε> τῶν S. ap. Schaeferum. — τοῦ <ἕτερου>
ἀνθρώπου Hi., qui del. vv. ἐκ τε ἀμφ. — ἔξαρκος ἦν. — μερὶς
ἐκατέρων ἐγεγόνει scripsi (antea ἐκατέροις [c. W.] ἂν εἴη): μ.
ἐκατέρῳ ἴσον, εἰ N, μ. ἐκατέρῳ ἴσον εἰς A pr., μ. ἐκατέρῳ ἴση
ἐστὶ A corr.² v. — τούτων μὲν τὸ φ. ἐμὴ δὲ scr.: τοῦτον μέντοι
φ. ἐμοὶ δὲ NA pr., τούτοις μὲν τὸ φ. ἐμοὶ δὲ A corr.² v. —
<πρὸς> τοῦ φεύγοντος Hi. J. — γενόμενος] γιγνόμενος NJ.
(ego ed. I).

52. γεγένηται N: ἐγένετο.

θανόντα τὸν ἄνδρα. καίτοι τὸ παράπαν ἔγωγ' ἂν εἴ τι
 συνήδη ἔμαντῶ καὶ εἴ τί μοι τοιοῦτον εἴργαστο, ἠφάνισ'
 ἂν τῶ ἀνθρώπῳ, ὅτε ἐπ' ἐμοὶ ἦν τοῦτο μὲν εἰς τὴν
 Αἴνον ἀπάγειν ἅμα ἐμοί, τοῦτο δὲ εἰς τὴν ἠπειρον
 διαβιβάσαι, καὶ μὴ ὑπολείπεσθαι μηνυτὰς κατ' ἔμαν-
 τοῦ τοὺς συνειδότας. φασὶ δὲ γραμματείδιον εὐρεῖν 53
 ἐν τῷ πλοίῳ, ὃ ἔπεμπον ἐγὼ Λυκίνῳ, ὡς ἀποκτείναιμι
 τὸν ἄνδρα. καίτοι τί ἔδει με γραμματείδιον πέμπειν,
 αὐτοῦ συνειδότος τοῦ τὸ γραμματείδιον φέροντος;
 ὥστε τοῦτο μὲν σαφέστερον αὐτὸς ἔμελλεν εἶρεῖν ὁ
 εἰργασμένος, τοῦτο δὲ οὐδὲν ἔδει κρύπτειν αὐτά· ἃ
 γὰρ μὴ οἶόν τε εἰδέναί τὸν φέροντα, ταῦτ' ἂν τις μά-
 λιστα συγγράψας πέμπσειεν. ἔπειτα δὲ ὅτι μὲν μακρὸν 54
 εἶη πρᾶγμα, τοῦτο μὲν ἂν τις ἀναγκασθεῖη γράψαι τῷ
 μὴ διαμνημονεύειν τὸν ἀπαγγέλλοντα ὑπὸ πλήθους·
 τοῦτο δὲ βραχὺ ἦν ἀπαγγεῖλαι, ὅτι τέθνηκεν ὁ ἀνήρ.
 ἔπειτα ἐνθυμείσθε ὅτι διάφορον <μὲν> ἦν τὸ γραμ-
 ματείδιον τῷ βασανισθέντι, διάφορος δ' ὁ ἄνθρωπος
 τῷ γραμματείδίῳ· ὁ μὲν γὰρ βασανιζόμενος αὐτὸς ἔφη
 ἀποκτεῖναι, τὸ δὲ γραμματείδιον ἀνοιχθὲν ἐμὲ τὸν

συνήδη J.: συνήδειν. — εἴ τι μοι A corr.² sec. Sigg.: εἴ τ'
 ἐμοὶ N et pr. A, εἴ τι ἐμοὶ A corr.² sec. J. rell. — ἀπάγων
 N et pr. A (corr.²). — ἅμα ἐμοὶ] ἐμοὶ pro ἅμα ἔ. A pr.

53. γραμματείδιον Bk.: γραμματίδιον ubique libri. — post
 φέροντος codd. inserunt: τίνος γε δὴ ἔνεκα — ἐμοὶ κἀκείνῳ
 (§ 57 init.), quae verba suo loco omissa sunt. Transposuit
 Aldus. — αὐτὸς R. Turr.: αὐτοῖς. — εἶρεῖν] εὐρεῖν N. — αὐτά
 codd. Fr.: αὐτόν.

54. τοῦτο μὲν] μὲν add. NMr.; τούτου N et pr. A [sec. J.;
 τοῦ sec. Dobs. et me] corr.². — τῷ μὴ corr.² A sec. Sigg. et J. v.:
 τὸ μὴ A corr. sec. Dobs. et me, τοῦ μὴ N et pr. A Fr. J. —
 διάφορον R. Turr.: διαφέρον. — μὲν add. J. — γραμματείδίῳ
 (-τιδίῳ) ci. R.: γραμματεῖῳ N (-τεῖῳ Bk.), γραμματίῳ v. —
 γραμματίδιον NMZMr.: γραμματίον (γραμματεῖον Bk.).

55 ἀποκτείναντα ἐμήνυε. καίτοι ποτέρῳ χρῆ πιστεῦσαι;
 τὸ μὲν γὰρ πρῶτον οὐχ ἠῦρον ἐν τῷ πλοίῳ ζητοῦντες
 τὸ γραμματείδιον, ὕστερον δέ. τότε μὲν γὰρ οὕτω οὕ-
 τω ἐμεμηχάνητο αὐτοῖς· ἐπειδὴ δὲ ὁ ἄνθρωπος ὁ πρό-
 τερος βασανισθεὶς οὐδὲν ἔλεγε κατ' ἐμοῦ, τότε εἰσβάλλ-
 λουσιν εἰς τὸ πλοῖον τὸ γραμματείδιον, ἵνα ταύτη γ'
 56 ἔχοιεν ἐμοὶ τὴν | αἰτίαν ἐπιφέρειν· ἐπειδὴ δὲ ἀνεγνωσθῆ
 136 τὸ γραμματείδιον καὶ ὁ ὕστερος βασανιζόμενος οὐ
 συνεφέρετο τῷ γραμματείδιῳ, οὐκέτι οἷόν τ' ἦν ἀφανί-
 σαι τὰ ἀναγνωσθέντα. εἰ γὰρ ἠγήσαντο τὸν ἄνδρα
 πείσειν ἀπὸ πρώτης καταψεύδεσθαι μου, οὐκ ἂν ποτ'
 ἐμηχανήσαντο τὰ ἐν τῷ γραμματείδιῳ. Καί μοι μάρ-
 τυρας τούτων κάλει.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

57 Τίνος γε δὴ ἔνεκα τὸν ἄνδρα ἀπέκτεινα; οὐδὲ γὰρ
 ἔχθρα οὐδεμία ἦν ἐμοὶ κἀκείνῳ. λέγειν δὲ τολμῶσιν
 ὡς ἐγὼ χάριτι τὸν ἄνδρα ἀπέκτεινα. καὶ τίς πώποτε
 χαριζόμενος ἐτέρῳ τοῦτο εἰργάσατο; οἶμαι μὲν γὰρ
 οὐδένα, ἀλλὰ δεῖ μεγάλην τὴν ἔχθραν ὑπάρχειν τῷ
 τοῦτο μέλλοντι ποιήσειν, καὶ τὴν πρόνοιαν ἐκ πολλοῦ
 φανεράν εἶναι ἐπιβουλευομένην. ἐμοὶ δὲ κἀκείνῳ οὐκ
 58 ἦν ἔχθρα οὐδεμία. Εἶεν, ἀλλὰ δείσας περὶ ἐμαντοῦ μὴ

ἀποκτείναντα <ὄντα> ci. J.

55. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον] haec parum integra videntur. — ἠῦρον J.: εὔρον. — οὕτω NJ.: οὕτως. — πρότερος NMr. (sicut ὕστερος § 56): πρότερον. — ταύτη γ' J.: ταύτην.

56. συνεφέρετο NAR.: συνεπεφέρετο.

57. τίνος γε δὴ κτέ.] v. ad § 53. — οὐδὲ Ald.: οὔτε codd. J. — κἀκείνῳ NMr.: καὶ ἐκείνῳ. — ἀπέκτεινα W.: ἔκτεινα. — ἐκ πολλοῦ P. J.: ἐκ πολλῶν. — φανεράν εἶναι NMr.: εἶναι φανεράν (Pahle del. φανεράν et ci. ἐπιβεβουλευομένην).

αὐτὸς παρ' ἐκείνου τοῦτο πάθοιμι; καὶ γὰρ ἂν τῶν
 τοιούτων ἕνεκά τις ἀναγκασθεῖη τοῦτο ἐργάσασθαι.
 ἀλλὰ οὐδέν μοι τοιοῦτον ὑπῆρκετο εἰς αὐτόν. Ἄλλὰ
 χρήματα ἔμελλον λήψεσθαι ἀποκτείνας αὐτόν; ἀλλ' οὐκ
 ἦν αὐτῷ. ἀλλὰ σοὶ μᾶλλον ἐγὼ τὴν πρόφασιν ταύτην 59
 ἔχοιμ' ἂν εἰκότως μετὰ τῆς ἀληθείας ἀναθεῖναι, ὅτι
 χρημάτων ἕνεκα ζητεῖς ἐμὲ ἀποκτεῖναι, μᾶλλον ἢ σὺ
 ἐμοὶ ἐκείνον· καὶ πολὺ ἂν δικαιότερον ἀλοίης <σὺ> τοῦ
 φόνου ἐμὲ ἀποκτείνας ὑπὸ τῶν ἐμοὶ προσηκόντων, ἢ
 ἐγὼ ὑπὸ σοῦ καὶ τῶν ἐκείνου ἀναγκαίων. ἐγὼ μὲν γὰρ
 σοῦ φανεράν τὴν πρόνοιαν εἰς ἐμὲ ἀποδείκνυμι, σὺ δ'
 ἐμὲ ἐν ἀφανεῖ λόγῳ ζητεῖς ἀπολέσαι.

Ταῦτα μὲν ὑμῖν λέγω, ὡς αὐτῷ μοι πρόφασιν 60
 οὐδεμίαν ἔχει ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα· δεῖ δέ με καὶ
 ὑπὲρ Λυκίνου ἀπολογήσασθαι, ὡς ἔοικεν, ἀλλ' οὐχ
 ὑπὲρ αὐτοῦ μόνον, ὡς οὐδὲ ἐκείνον εἰκότως αἰτιῶν-
 ται. λέγω τοίνυν ὑμῖν ὅτι ταῦτα ὑπῆρχεν αὐτῷ εἰς
 ἐκείνον ἅπερ ἐμοί· οὔτε γὰρ χρήματα ἦν αὐτῷ ὁπόθεν
 ἂν ἔλαβεν ἀποκτείνας ἐκείνον, οὔτε κίνδυνος αὐτῷ
 ὑπῆρχεν οὐδεὶς ὄντινα διέφευγεν ἀποθανόντος ἐκείνου.
 τεκμήριον δὲ μέγιστον ὡς οὐκ ἐβούλετο αὐτὸν ἀπολέσαι· 61
 ἔξον γὰρ αὐτῷ ἐν ἀγῶνι καὶ κινδύνῳ μεγάλῳ κατα-

58. νν. ἀλλὰ χρήματα — οὐκ ἦν αὐτῷ legebantur post
 ἔχθρα οὐδεμία (§ 57 extr.): transp. D. Mr.

59. σὺ ἐμοὶ] σὺν ἐμοὶ N, pr. A, MZ. — <ὅτι> ἐκείνον ci.
 R. — σὺ τοῦ φόνου Ald.: τοῦ φόνου codd. Bk., σὺ φόνου
 Mr. J. — γὰρ σοῦ (γὰρ σου) J.: γὰρ σοι. — δ' ἐμὲ scr.:
 δέ με.

60. ἔχει <ἀναθεῖναι> Bait.; εἶχε <τὸ> ἀποκτ. K., πρόφασιν
 οὐδεμία ὑπῆρχεν ci. J. — δεῖ δέ με] δέ om. N. — αὐτοῦ] ita
 iam R.; αὐτοῦ etiam A pr. et ft. N pr. — αὐτῷ post ἦν su-
 spectum Nauckio. — ὄντιν' ἂν? cf. D. Mr.

στήσαντι μετὰ τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων ἀπολέσαι ἐκείνον, εἶπερ προωφείλετο αὐτῷ κακόν, καὶ τό τε ἴδιον τὸ αὐτοῦ διαπράξασθαι καὶ τῇ πόλει τῇ ὑμετέρα χάριν καταθέσθαι, εἰ ἐπέδειξεν ἀδικοῦντα ἐκείνον, οὐκ ἤξιωσεν, ἀλλ' οὐδ' ἦλθεν ἐπὶ τοῦτον. καίτοι καλλίων γε ἦν ὁ κίνδυνος αὐτῷ.....

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

- 62 Ἄλλα γὰρ ἐνταῦθα μὲν ἀφῆκεν αὐτόν· οὗ δὲ ἔδει κινδυνεύειν αὐτὸν περὶ τε αὐτοῦ καὶ περὶ ἐμοῦ, ἐνταῦθα δ' ἐπεβούλευεν, ἐν ᾧ γνωσθεῖς ἂν ἀπεστέρει μὲν ἐμὲ τῆς πατρίδος, ἀπεστέρει δὲ αὐτὸν ἱερῶν καὶ ὁσίων καὶ τῶν ἄλλων ἅπερ μέγιστα καὶ περὶ πλείστου ἐστὶν ἀνθρώποις. Ἐπειτα δ' εἰ καὶ ὡς μάλιστα ἐβούλετο αὐτὸν ὁ Δυκῖνος τεθνάναι — εἴμι γὰρ καὶ ἐπὶ τὸν τῶν κατηγορῶν λόγον —, οὗ αὐτὸς οὐκ ἤξιου αὐτόχειρ γενέσθαι, τοῦτο τὸ ἔργον ἐγὼ ποτ' ἂν ἐπίσθην ἀντ' ἐκείνου ποιῆσαι; πότερα ὡς ἐγὼ μὲν ἢ τῷ σώματι ἐπιτήδειος
- 63 διακινδυνεύειν, ἐκείνος δὲ χρήμασι τὸν ἐμὸν κίνδυνον ἐκπρίασθαι; οὐ δῆτα· τῷ μὲν γὰρ οὐκ ἦν χρήματα, ἐμοὶ δὲ ἦν· ἀλλ' αὐτὸ τούναντίον ἐκείνος τοῦτο θᾶσσον ἂν ὑπ' ἐμοῦ ἐπίσθην κατὰ γε τὸ εἶκός ἢ ἐγὼ ὑπὸ τούτου,

61. πρῶφειλέ τι D., προωφείλετό <τι> ci. Mr. — ἐπὶ τοῦτον N et pr. A (τὸν ἀγῶνα scil.) Mr. J.: ἐπὶ τοῦτο A corr. (m. 2 ut vid.) v. — post αὐτῷ deesse videtur παρέξομαι δὲ τούτων τοὺς μάρτυρας vel simile quid. idem accidit 6, 15 (cf. etiam 5, 83).

62. ἀφῆκεν] ἀφ in ras. III vel IV litt. A. — οὗ δὲ scr.: οὐδὲ N, οὐ γὰρ ABMZ, οὐπερ οὐκ Ald., <ἴν'> οὐδὲ ci. J. — περὶ ἐμοῦ] περὶ add. NMr.

63. ἢ J.: ἦν. — αὐτὸ τούναντίον S.: αὐτὸ τοῦτο ἐν. N et pr. A, αὐτὸ τὸ ἐν. A corr.² rell. — vv. τῷ μὲν γὰρ — ἐμοὶ δὲ ἦν cum R. post ὑπὸ τούτου transposita mal. Bait.

ἐπεὶ ἐκεῖνός γ' ἑαυτὸν οὐδ' ὑπερήμερον γενόμενον ἐπὶ τὰ μνηῶν δυνατὸς ἦν λύσασθαι, ἀλλ' οἱ φίλοι αὐτὸν ἐλύσαντο. καὶ μὲν δὴ καὶ τῆς χρείας τῆς ἐμῆς καὶ τῆς Λυκίνου τοῦτο ὑμῖν μέγιστον τεκμήριόν ἐστιν, ὅτι οὐ σφόδρα ἐχρώμην ἐγὼ Λυκίνῳ φίλῳ, ὡς πάντα ποιῆσαι ἂν τὰ ἐκείνῳ δοκοῦντα· οὐ γὰρ δὴ που ἐπὶ τὰ μὲν μνηῶς οὐκ ἀπέτεισα ὑπὲρ αὐτοῦ δεδεδεμένου καὶ λυμαινομένου, κίνδυνον δὲ τοσοῦτον ἀράμενος ἄνδρα ἀπέκτεινα δι' ἐκεῖνον.

Ὡς μὲν οὖν οὐκ αὐτὸς αἰτιὸς εἰμι τοῦ πράγματος 64 οὐδὲ ἐκεῖνος, ἀποδέδεικται καθ' ὅσον ἐγὼ δύναμαι | 137 μάλιστα. τούτῳ δὲ χρῶνται πλείστῳ λόγῳ οἱ κατήγοροι, ὅτι ἀφανῆς ἐστὶν ὁ ἀνὴρ, καὶ ὑμεῖς ἴσως περὶ τούτου αὐτοῦ ποθεῖτε ἀκοῦσαι. εἰ μὲν οὖν τοῦτο εἰκάζειν με δεῖ, ἐξ ἴσου τοῦτό ἐστι καὶ ὑμῖν καὶ ἐμοί· οὔτε γὰρ ὑμεῖς αἰτιοὶ τοῦ ἔργου ἐστὲ οὔτε ἐγώ· εἰ δὲ δεῖ τοῖς ἀληθέσι χρῆσθαι, τῶν εἰργασμένων τινὰ ἐρωτῶντων· ἐκείνου γὰρ ἄριστ' ἂν πύθοιντο. ἐμοὶ μὲν γὰρ τῷ μὴ 65 εἰργασμένῳ τοσοῦτον τὸ μακρότατον τῆς ἀποκρίσεώς ἐστιν, ὅτι οὐκ εἰργασμαι· τῷ δὲ ποιήσαντι ῥαδίᾳ ἐστὶν ἢ ἀπόδειξις, καὶ μὴ ἀποδείξαντι εὖ εἰκάσαι. οἱ μὲν γὰρ πανουργοῦντες ἅμα τε πανουργοῦσι καὶ πρόφασιν εὐρίσκουσι τοῦ ἀδικήματος· τῷ δὲ μὴ εἰργασμένῳ χαλεπὸν περὶ τῶν ἀφανῶν εἰκάζειν. οἶμαι δ' ἂν καὶ ὑμῶν

num τεκμ. ἔσται? — ἀπέτεισα scr.: ἀπέτισα (ἐπέτισα N). — ὑπὲρ αὐτοῦ Meier (mal. etiam Bk.) Mr.: περὶ αὐτοῦ.

64. αἰτιὸς εἰμι] αἰτιὸς μοι A pr. — δύναμαι A pr. — περὶ τούτου αὐτοῖ R. — με δεῖ N Mr.: δεῖ με. — ἄριστ' ἂν Hi. J.: ἄριστα (ἂν ἄριστα D. Turr.).

65. μακρότατον R. N Mr.: μακρότερον. — τῷ δὲ μὴ εἰργασμ.] τ. δ. μ. ἐργασαμένῳ N.

- ἕκαστον, εἰ τίς τινα ἔροιτο ὅτι μὴ τύχοι εἰδώς, τοσοῦτον ἂν εἰπεῖν, ὅτι οὐκ οἶδεν· εἰ δέ τις περαιτέρω τι κελεύοι λέγειν, ἐν πολλῇ ἂν ἔχεσθαι ὑμᾶς ἀπορία δοκῶ.
- 66 μὴ τοίνυν ἐμοὶ νείμητε τὸ ἄπορον τοῦτο, ἐν ᾧ μηδ' ἂν αὐτοὶ ἠὺπορεῖτε· μηδὲ ἐὰν εὖ εἰκάσω, ἐν τούτῳ μοι ἀξιούτε τὴν ἀπόφευξιν εἶναι, ἀλλ' ἔξαρκεῖτω μοι ἐμαυτὸν ἀναίτιον ἀποδείξαι τοῦ πράγματος. ἐν τούτῳ οὖν ἀναίτιός εἰμι, οὐκ ἐὰν ἐξεύρω ὅτῳ τρόπῳ ἀφανῆς ἐστὶν ἢ ἀπόλωλεν ἀνὴρ, ἀλλ' εἰ μὴ προσήκει μοι μηδὲν ὥστ' ἀποκτεῖναι αὐτόν. Ἦδη δ' ἔγωγε καὶ πρότερον ἀκοῇ ἐπίσταμαι γεγονός, τοῦτο μὲν τοὺς ἀποθανόντας τοῦτο δὲ τοὺς ἀποκτείναντας οὐχ εὐρεθέντας· οὐκ οὖν ἂν καλῶς ἔχοι, εἰ τούτων δέοι τὰς αἰτίας ὑποσχεῖν τοὺς συγγενομένους. πολλοὶ δέ γ' ἤδη σχόντες ἐτέρων πραγμάτων αἰτίας, πρὶν τὸ σαφὲς αὐτῶν γνωσθῆναι, 68 προαπώλοντο. αὐτίκα Ἐφιάλτην τὸν ὑμέτερον πολίτην οὐδέπω <καὶ> νῦν ἠϋρηνται οἱ ἀποκτείναντες· εἰ οὖν τις ἡξίου τοὺς συνόντας ἐκείνῳ εἰκάξειν οἵτινες ἦσαν οἱ ἀποκτείναντες Ἐφιάλτην, εἰ δὲ μὴ, ἐνόχους εἶναι τῷ

εἶπεν N et pr. A (corr.²). — τι (τί) post περαιτέρω add. NJ. (εἰ δέ τι καὶ περαιτ. R.). — κελεύοι R.: κελεύει. — ἔχεσθαι ὑμᾶς NMr.: ὑμᾶς ἔχεσθαι.

66. ἠὺπορεῖτε J.: εὐπορεῖτε A pr. (ut vid.) BBk.; εὐποροῖτε A corr., εὐπορηῖτε Nv. — μοι] με A pr. — ἀξιούται A pr. (corr.²). — ἐὰν ἐξεύρω R. Turr.: ἐὰν μὴ ἐξεύρω (ἐξεύρω om. pr. A). — ἢ ἀπόλωλεν cum R. del. Mr. — ἀνὴρ S. Turr.: ἀνήρ. — προσήσκει N.

67. ἔχη^{οι} A. — τούτων] τούτῳ BZ et v. ante R. — προαπώλοντο A pr.

68. οὐδέπω <καὶ> νῦν cf. § 49. — ἠϋρηνται J.: εϋρηνται. — ἡξίου] ἡξει οὐ A pr. (corr.²). — Ἐφιάλτην post ἀποκτ. del. D.

φόνῳ, οὐκ ἂν καλῶς εἶχε τοῖς συνοῦσιν. ἔπειτα οἱ γε Ἐφιάλτην ἀποκτείναντες οὐκ ἐξήτησαν τὸν νεκρὸν ἀφανίσαι, οὐδ' ἐν τούτῳ κινδυνεύειν μηνῦσαι τὸ πρᾶγμα, ὥσπερ οἶδε φασὶν ἐμὲ τῆς μὲν ἐπιβουλῆς οὐδένα κοινωνὸν ποιήσασθαι τοῦ θανάτου, τῆς δ' ἀναιρέσεως. τοῦτο δ' ἐντὸς οὐ πολλοῦ χρόνου παῖς ἐξήτησεν οὐδὲ 69 δώδεκα ἔτη γεγυῶς τὸν δεσπότην ἀποκτεῖναι· καὶ εἰ μὴ φοβηθεῖς, ὡς ἀνεβόησεν, ἐγκαταλιπὼν τὴν μάχαιραν ἐν τῇ σφαγῇ ᾧχετο φεύγων ἀλλ' ἐτόλμησε μείναι, ἀπώλοντ' ἂν οἱ ἔνδον ὄντες ἅπαντες· οὐδεὶς γὰρ ἂν ᾧχετο τὸν παῖδα τολμῆσαί ποτε τοῦτο· νῦν δὲ συλληφθεὶς αὐτὸς ὕστερον κατεῖπεν αὐτοῦ. τοῦτο δὲ περὶ χρημάτων αἰτίαν ποτὲ σχόντες οὐκ οὔσαν, ὥσπερ ἐγὼ νῦν, οἱ Ἑλληνοταμίαι οἱ ὑμέτεροι, ἐκεῖνοι μὲν ἅπαντες ἀπέθανον ὀργῇ μᾶλλον ἢ γνώμῃ, πλὴν ἑνός, τὸ δὲ πρᾶγμα ὕστερον καταφανὲς ἐγένετο. τοῦ δ' ἑνὸς τού- 70 του — Σωσίαν ὄνομά φασιν αὐτῷ εἶναι — κατέγνωστο μὲν ἤδη θάνατος, ἐτεθνήκει δὲ οὐπω· καὶ ἐν τούτῳ ἐδηλώθη τῷ τρόπῳ ἀπωλώλει τὰ χρήματα, καὶ ὁ ἀνὴρ ἀπελύθη ὑπὸ τοῦ δήμου τοῦ ὑμετέρου παραδεδομένος ἤδη τοῖς ἔνδεκα, οἱ δ' ἄλλοι ἐτέθνησαν οὐδὲν αἰτιοὶ ὄντες. ταῦθ' 71 ὑμῶν αὐτῶν ἐγὼ οἶμαι μεμνησθαι τοὺς πρεσβυτέρους, τοὺς δὲ νεωτέρους πυνθάνεσθαι ὥσπερ ἐμέ. οὕτως

τοῖς συνοῦσιν del. Nauck. J. — τοῦ θανάτου susp. R.

69. ἐν post τὴν μάχαιραν add. NMr.; item ὄντες post ἔνδον. — τολμῆσαί ποτε τοῦτο NMr.: ποτε τ. τολμ. — ἀπέθανον] ἀποθανόντες N et A pr. (corr.²).

70. τούτου in mg. A. — ὅτῳ τρόπῳ Hi. — ἀπολώλει N. — ἀπελύθη K.: ἀπήχθη pr. A, ἀπήχθη v. (ἀνήχθη D., ἀπηλάχθη Bait.). Poll. VIII, 68 (Antiph. frg. 153) dubitanter confert J. — ἐτέθνησαν A pr. (ἐτέθνησαν sec. Sigg.), corr.².

71. πυνθάνεσθαι N.

ἀγαθόν ἐστὶ μετὰ τοῦ χρόνου βασανίζειν τὰ πρά-
 γματα. καὶ τοῦτ' ἴσως φανερόν γένοιτ' ἂν ὕστερον,
 ὅτῳ τρόπῳ τέθνηκεν ὁ ἄνθρωπος. μὴ οὖν ὕστερον
 τοῦτο γνῶτε, ἀναίτιόν με ὄντα ἀπολέσαντες, ἀλλὰ
 πρότερόν γ' εὖ βουλευσασθε καὶ μὴ μετ' ὀργῆς καὶ
 διαβολῆς, ὡς τούτων οὐκ ἂν γένοιντο ἕτεροι πονηρότεροι
 72 σύμβουλοι. οὐ γὰρ ἔστιν ὅτι ἂν ὀργιζόμενος ἄνθρωπος
 εὖ γνῶναι· αὐτὸ γὰρ ᾧ βουλεύεται, τὴν γνώμην διαφθεί-
 ρει τοῦ ἀνθρώπου. μέγα τοι ἡμέρα παρ' ἡμέραν γιγνο-
 μένη γνώμην ᾧ ἄνδρες ἐξ ὀργῆς μεταστῆσαι καὶ τὴν ἀλή-
 73 θειαν εὐρεῖν τῶν γεγενημένων. | Εὖ δὲ ἴστε ὅτι ἐλεηθῆναι
 138 ὑφ' ὑμῶν ἄξιός εἰμι μᾶλλον ἢ δίκην δοῦναι· δίκην
 μὲν γὰρ εἰκός ἐστι διδόναι τοὺς ἀδικοῦντας, ἐλεεῖσθαι
 δὲ τοὺς ἀδίκως κινδυνεύοντας. κρεῖσσον δὲ χρὴ γίγνε-
 σθαι αἰεὶ τὸ ὑμέτερον δυνάμενον ἐμὲ δικαίως σῶζειν, ἢ
 τὸ τῶν ἐχθρῶν βουλόμενον ἀδίκως με ἀπολλύναι. ἐν
 μὲν γὰρ τῷ ἐπισχεῖν ἔστι καὶ τὰ δεινὰ ταῦτα ποιῆσαι
 ἃ οὔτοι κελεύουσιν· ἐν δὲ τῷ παραχρῆμα οὐκ ἔστιν
 ἀρχὴν ὀρθῶς βουλεύεσθαι.

ἴσως N Sp. J.: ἴσως ἂν (ἴ. ἄρα S.). — ὅτῳ N J. (v. ante Bk.): καὶ ὅτῳ (<ὑπὸ τοῦ> καὶ ὅτῳ S. vix recte; nam reus haud putat omnino caedem factam esse). — μήτε οὖν NAB.

72. vv. οὐ γὰρ ἔστιν — τοῦ ἀνθρώπου affert Stob. flor. 20, 44. — ὅτι ἂν ὀργ. ἄνθρ. εὖ γνῶναι Stob.: ὅτι ὀργ. ἄνθρ. ἂν γν. codd. — ᾧ βουλ.] ὁ βουλ. Stob. et ci. St. (ᾧ βουλεύο.ται A pr.). — τοι N Mr.: τι A Bk., τε v. — ἡμέρα et γιγνομένη ci. St. R. (Bk.): ἡμέραν — γιγνομένην. — γνώμην· ὡ ἀνδρὸς N. num igitur γν. ἀνδρὸς? — μεταστήσειν codd., em. St. (Bk.).

73. ἀδίκως] ἀδί in ras. A. — δὲ χρὴ] δὴ χρὴ N. — γίγν. αἰεὶ N Mr.: αἰεὶ γίγν. — ἐχθρῶν A pr. — οὔτοι] οὔτε A pr. — παραχρῆμα] ἐπειχθῆναι valde speciose J. coll. § 94, Herod. VII 10 ζ, Isocr. 4, 175. παραχρ. <ἐξεργάσασθαι> ipse ed. I conieci. — ἀρχὴν Ald.: ἀρχὴ ἢ.

Δεῖ δέ με καὶ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἀπολογήσασθαι. 74
καίτοι πολλῶ γε μᾶλλον εἰκὸς ἦν ἐκείνον ὑπὲρ ἐμοῦ
ἀπολογήσασθαι πατέρα ὄντα· ὁ μὲν γὰρ πολλῶ πρε-
σβύτερός ἐστι τῶν ἐμῶν πραγμάτων, ἐγὼ δὲ πολλῶ
νεώτερος τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων. καὶ εἰ μὲν ἐγὼ
τούτου ἀγωνιζομένου κατεμαρτύρουν ἢ μὴ σαφῶς ἤδη
ἀκοῇ δὲ ἠπιστάμην, δεινὰ ἂν ἔφη πάσχειν ὑπ' ἐμοῦ·
νῦν δὲ ἀναγκάζων ἐμὲ ἀπολογεῖσθαι ὧν ἐγὼ πολλῶ 75
νεώτερός εἰμι καὶ λόγῳ οἶδα, ταῦτα οὐ δεινὰ ἠγείται
εἰργάσθαι. ὅμως μέντοι καθ' ὅσον ἐγὼ οἶδα, οὐ προ-
δώσω τὸν πατέρα κακῶς ἀκούοντα ἐν ὑμῖν ἀδίκως.
καίτοι τάχ' ἂν σφαλείην, ἢ ἐκείνος ὀρθῶς ἔργῳ ἔπραξε,
ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μὴ ὀρθῶς εἰπών· ὅμως δ' οὖν κειν-
δυνεύσεται. Πρὶν μὲν γὰρ τὴν ἀπόστασιν τὴν Μυτι- 76
ληναίων γενέσθαι, ἔργῳ τὴν εὐνοίαν ἐδείκνυε τὴν εἰς
ὑμᾶς· ἐπειδὴ δὲ ἡ πόλις ὅλη κακῶς ἐβουλεύσατο ἀπο-
σταῖσα καὶ ἡμαρτε τῆς ὑμετέρας γνώμης, μετὰ τῆς πό-
λεως ὅλης ἠναγκάσθη συνεξαμαρτεῖν. τὴν μὲν οὖν
γνώμην ἔτι καὶ ἐν ἐκείνοις ὅμοιος ἦν εἰς ὑμᾶς, τὴν δὲ
εὐνοίαν οὐκέτι ἦν ἐπ' ἐκείνῳ τὴν αὐτὴν εἰς ὑμᾶς παρ-
έχεσθαι. οὔτε γὰρ ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν εὐρόπως εἶχεν
αὐτῷ· ἱκανὰ γὰρ ἦν τὰ ἐνέχυρα ἢ εἶχετο αὐτοῦ, οἷ τε

74. γε πολλῶ μ. omnes; „aut delendum γε aut post πολλῶ collocandum“ J. — πατέρα ὄντα susp. Nauckio. — ἤδη J.: ἠδειν.

75. κεινδ.] καὶ κινδυν. N et pr. A (corr.²).

76. τῶν M. omnes; de scriptura Μυτιλ. v. ad § 20. — ἀποσταῖσα del. Hi. et deinceps τῆς ὑμετ. γνώμης, pro quibus τῆς ἀσφαλεστέρας (ὕγιεστ. F. Leo) sive τῆς ἀμείνονος γν. rescribi vult D. num ἐβ. καὶ ἡμ. ἀποσταῖσα τ. ὑμ. γν.? — prius εἰς ὑμᾶς del. F. Leo. — ἐπ' in ras. A. — παρέχεσθαι Hi., παρέχε... pr. A: παρέχειν. — εὐρόπως] εὐρ' ὅπως N et pr. A („corr.² ni fallor“ J., corr.¹ sec. Sigg.). εὐπόρως Schoem.

παῖδες καὶ τὰ χρήματα· τοῦτο δ' αὖ μένουσι πρὸς τὴν
 77 πόλιν αὐτῶ ἀδυνατώως εἶχεν ἰσχυρίζεσθαι. ἐπεὶ δ' ὑμεῖς
 τοὺς αἰτίους τούτων ἐκολάσατε, ἐν οἷς οὐκ ἐφαίνετο
 ὧν ὁ ἐμὸς πατήρ, τοῖς δ' ἄλλοις Μυτιληναίοις ἄδειαν
 ἐδάκατε οἰκεῖν τὴν σφετέραν αὐτῶν, οὐκ ἔστιν ὅτι
 ὕστερον αὐτῶ ἠμάρτηται, [τῶ ἐμῶ πατρί,] οὐδ' ὅτι οὐ
 πεποίηται τῶν θεόντων, οὐδ' ἴς τινος λητουργίας ἢ
 πόλις ἐνδεὴς γεγένηται, οὔτε ἢ ὑμετέρα οὔτε ἢ Μυτι-
 78 ληναίων, ἀλλὰ καὶ χορηγίας χορηγεῖ καὶ τέλη κατατίθη-
 σιν. εἰ δ' ἐν Αἴνῳ χωροφιλεῖ, τοῦτο οὐκ ἀποστερῶν
 γε τῶν εἰς τὴν πόλιν ἑαυτὸν οὐδενὸς οὐδ' ἑτέρας πό-
 λεως πολίτης γεγεννημένος, ὥσπερ ἑτέρους ὁρῶ τοὺς μὲν
 εἰς τὴν ἠπειρον ἰόντας, <τοὺς> δὲ οἰκοῦντας ἐν τοῖς
 πολεμίοις τοῖς ὑμετέροις καὶ δίκας ἀπὸ ξυμβόλων ὑμῖν
 δικαζομένους, οὐδὲ φεύγων τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον,
 79 τοὺς δ' οἷους ὑμεῖς μισῶν συκοφάντας. ἃ μὲν οὖν
 μετὰ τῆς πόλεως ὅλης ἀνάγκη μᾶλλον ἢ γνώμη ἔπραξε,
 τούτων οὐ δίκαιός ἐστιν ὁ ἐμὸς πατήρ ἰδίᾳ δίκην δι-
 δόναι. ἅπασιν γὰρ Μυτιληναίοις ἀείμνηστος ἢ τότε
 ἁμαρτία γεγένηται· ἠλλάξαντο μὲν γὰρ πολλῆς εὐδαι-
 μονίας πολλὴν κακοδαιμονίαν, ἐπεῖδον δὲ τὴν ἑαυτῶν

77. τῶ ἐμῶ πατρί del. D.; cf. § 21. (αὐτῶν pro αὐτῶ R., αὐθις ci J.) — λειτουργίας omnes. — ἐχορήγει libri. — κατατίθησιν N: κατετίθει.

78. χωροφιλεῖ] cf. Poll. 9, 13: χωροφιλεῖν παρὰ Ἀντιφῶντι; Dion. Hal. de comp. p. 43 R. — τοῦτο οὐκ κτέ.] ποιεῖ desider. R., ἀλλὰ add. W., ἀλλὰ pro τοῦτο ci. J. — ἑαυτὸν bis A pr. — τοὺς δὲ inserebat R. post ὑμετέροις; ipse post ἰόντας addidi, mutato καὶ quod sequebatur in δὲ. Πόλεμοι sunt Lacedaemonii eorumque socii, quibuscum tunc temporis verbo pax erat Atheniensibus. — ἠμέτερον A pr. (corr.²). — οἷους ὑμᾶς Pahle, „quales vos (adversarii) estis“.

πατρίδα ἀνάστατον γενομένην. ἃ δὲ ἰδίᾳ οὗτοι διαβάλλουσι τὸν ἐμὸν πατέρα, μὴ πείθεσθε· χρημάτων γὰρ ἔνεκα ἢ πᾶσα παρασκευὴ γεγένηται ἐπ' ἐμοὶ κἀκείνῳ. πολλὰ δὲ ἔστι τὰ συμβαλλόμενα τοῖς βουλομένοις τῶν ἀλλοτριῶν ἐφίεσθαι. γέρων μὲν ἐκείνος ὥστ' ἐμοὶ βοηθεῖν, νεώτερος δ' ἐγὼ πολλῶ ἢ ὥστε δύνασθαι ἐμαυτῷ τιμωρεῖν ἱκανῶς. ἄλλ' ὑμεῖς βοηθήσατέ μοι, καὶ 80 μὴ διδάσκετε τοὺς συκοφάντας μείζον ὑμῶν αὐτῶν δύνασθαι. ἔαν μὲν γὰρ εἰσιόντες εἰς ὑμᾶς ἃ βούλονται πράσσωσι, δεδειγμένον ἔσται τούτους μὲν πείθειν, τὸ δ' ὑμέτερον πλῆθος φεύγειν· ἔαν δὲ εἰσιόντες εἰς ὑμᾶς πονηροὶ μὲν αὐτοὶ δοκῶσιν εἶναι, πλέον δ' αὐτοῖς μηδὲν γίγνηται, ὑμετέρα ἢ τιμὴ καὶ ἢ δύναμις ἔσται, ὥσπερ καὶ τὸ δίκαιον ἔχει. ὑμεῖς οὖν ἐμοί τε βοηθεῖτε καὶ τῷ δικαίῳ.

Ὅσα | μὲν οὖν ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων τεκμηρίων καὶ 81 μαρτυριῶν οἷά τε ἦν ἀποδειχθῆναι, ἀκηκόατε· χρῆ δὲ 139 καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν θεῶν σημείοις γενομένοις εἰς τὰ τοιαῦτα οὐχ ἦκιστα τεκμηραμένους ψηφίζεσθαι. καὶ γὰρ τὰ τῆς πόλεως κοινὰ τούτοις μάλιστα πιστεύοντες ἀσφαλῶς διαπράσσεσθε, τοῦτο μὲν τὰ εἰς τοὺς κινδύνους ἦγοντα, τοῦτο δὲ εἰς τὰ ἔξω τῶν κινδύνων.

79. ἰδίᾳ δίκην codd. R. (ιδ. om. pr. A): ἰδίαν δ. — πολῆς A. — πείθεσθαι N pr. — ὑπ' ἐμοὶ N. — τοῖς βουλ.] τούτοις β. ci. J. — γέρων μὲν γὰρ mal. Mr. — ἐμαυτῷ] ἐκείνῳ J. speciosius quam verius.

80. γὰρ add. NAB Bk. (ci. R.). — δεδογμένον ci. J.; ipse malim cum Pahljo <δεῖν> πείθειν (μὲν μὴ πείθειν Z et v. ante R.). — γίγνηται scr.: γένηται. — τε om. pr. AMZ.

81. τοῖς τῶν ἀπὸ τῶν A pr. — διαπράσσεσθε N. — εἰς ante τὰ ἔξω del. Bk. Respondet εἰς locutioni τὰ εἰς — ἦγοντα („quod attinet ad“).

- 82 *χρῆ δὲ καὶ εἰς τὰ ἴδια ταῦτα μέγιστα καὶ πιστότατα ἠγεῖσθαι. οἶμαι γὰρ ὑμᾶς ἐπίστασθαι ὅτι πολλοὶ ἤδη ἄνθρωποι μὴ καθαρὸν χεῖρας ἢ ἄλλο τι μίasma ἔχοντες συνεισβάντες εἰς τὸ πλοῖον συναπώλεσαν μετὰ τῆς αὐτῶν ψυχῆς τοὺς ὁσίως διακειμένους τὰ πρὸς τοὺς θεούς· τοῦτο δὲ ἤδη ἐτέρους ἀπολομένους μὲν οὐ, κινδυνεύσαντας δὲ τοὺς ἐσχάτους κινδύνους διὰ τοὺς τοιούτους ἀνθρώπους· τοῦτο δὲ ἱεροῖς παραστάντες πολλοὶ δὴ καταφανεῖς ἐγένοντο οὐχ ὅσοι ὄντες, [καὶ] διακωλύοντες*
- 83 *τὰ ἱερά μὴ γίνεσθαι τὰ νομιζόμενα. ἐμοὶ τοίνυν ἐν πᾶσι τούτοις τὰ ἐναντία ἐγένετο. τοῦτο μὲν γὰρ ὅσοις συνέπλευσα, καλλίστοις ἐχρήσαντο πλοῖς· τοῦτο δὲ ὅπου ἱεροῖς παρέστην, οὐκ ἔστιν ὅπου οὐχὶ κάλλιστα τὰ ἱερά ἐγένετο. ἂ ἐγὼ ἀξιῶ μεγάλα μοι τεκμήρια εἶναι τῆς αἰτίας, ὅτι οὐκ ἀληθῆ μου οὗτοι κατηγοροῦσι . . . . τούτων μάρτυρες.*

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

- 84 *Ἐπίσταμαι δὲ καὶ τάδε ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅτι εἰ μὲν ἐμοῦ κατεμαρτύρουν οἱ μάρτυρες, ὧς τι ἀνόσιον γεγένηται ἐμοῦ παρόντος ἐν πλοίῳ ἢ ἐν ἱεροῖς, αὐτοῖς γε τούτοις ἰσχυροτάτοις ἂν ἐχρῶντο, καὶ πίστιν τῆς*

82. *χεῖρας* <ὄντες> P., <ὄντες τὰς> *χεῖρας* Fuhr. — [τὸ] *πλοῖον* D. J. — <καὶ> *τοὺς ὁσίως* ci. R. — *τοῦτο δὲ ἱεροῖς*] *τοῦ* δὲ ἱεροῖς N. — *καὶ* ante *διακωλ.* del. S. — *γίνεσθαι* N pr., *γίνεσθε* A pr. (corr.²). — *τὰ νομιζόμενα* del. Hi. sed loquitur or. de eis tantum sacris, quae more fiunt; in aliis si quid infausti accideret, id potius concludendum erat, rem ob quam litabatur dis non placere.

83. *ὅσοις*] *ὁσίσις* A pr. (corr.²). — <*καὶ μοι ἀνάβητε*> *τούτων μάρτυρες* Steph.; vel hoc vel *εἰσι δέ μοι καὶ* inser. ci. R.

84. *ἀνόσιον*] *ἀπαίσιον* Dobr.; del. ci. J.

αίτίας ταύτην σαφεστάτην ἀπέφαινον, τὰ σημεῖα τὰ ἀπὸ τῶν θεῶν· νῦν δὲ τῶν τε σημείων ἐναντίων τοῖς τούτων λόγοις γεγενημένων, τῶν τε μαρτύρων ἃ μὲν ἐγὼ λέγω μαρτυρούντων ἀληθῆ εἶναι, ἃ δ' οὔτοι κατηγοροῦσι ψευδῆ, τοῖς μὲν μαρτυροῦσιν ἀπιστεῖν ὑμᾶς κελεύουσι, τοῖς δὲ λόγοις οὓς αὐτοὶ λέγουσι πιστεύειν ὑμᾶς φασὶ χρῆναι. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι τοῖς ἔργοις τοὺς λόγους ἐλέγχουσιν, οὔτοι δὲ τοῖς λόγοις τὰ ἔργα ζητοῦσιν ἀπίστα καθιστάναι.

Ὅσα μὲν οὖν ἐκ τῶν κατηγορηθέντων μέμνημαι 85
 ὧ ἄνδρες, ἀπολελόγημαι· οἶμαι δὲ καὶ ὑμῶν . . . . ἀποψηφίσασθαι. ταῦτ' ἀ γὰρ ἐμέ τε σώζει, καὶ ὑμῖν νόμιμα καὶ εὖορκα γίγνεται. κατὰ γὰρ τοὺς νόμους ὠμόσατε δικάσειν· ἐγὼ δὲ καθ' οὓς μὲν ἀπήχθην, οὐκ ἔνοχός εἰμι τοῖς νόμοις, ὧν δ' ἔχω τὴν αἰτίαν, ἀγῶν μοι νόμιμος ὑπολείπεται. εἰ δὲ δύο ἐξ ἑνὸς ἀγῶνος γεγένησθον, οὐκ ἐγὼ αἴτιος, ἀλλ' οἱ κατήγοροι. καίτοι οὐ δὴ που οἱ μὲν ἔχθιστοι οἱ ἐμοὶ δύο ἀγῶνας περὶ ἐμοῦ πεποιήκασιν, ὑμεῖς δὲ οἱ τῶν δικαίων ἴσοι κριταὶ προκαταγνώσεσθέ μου ἐν τῷδε τῷ ἀγῶνι τὸν φόνον. μὴ 86
 ὑμεῖς γε ὧ ἄνδρες· ἀλλὰ δότε τι καὶ τῷ χρόνῳ, μεθ' οὗ ὀρθότατα εὐρίσκουσιν οἱ τὴν ἀκρίβειαν ζητοῦντες

ἐναντίον pr. A (corr.²). — γεγενημένων W.: γιγνομένων. — ἐμοὶ μαρτυροῦσιν Ald. num τοῖς μὲν μάρτυσι τοῖς ἐμοὶ μαρτυροῦσιν? cf. 6, 28; Gebauer. arg. ex contr. p. 243. — φασὶ χρῆναι NJ.: χρ. φ. — τὰ ἔργα ζητοῦσιν NMr.: ζητοῦσι τὰ ἔργα.

85. καὶ ante ὑμῶν om. N. — οἶμαι δ' εἶναι ὑμῶν ἀποψ. Scheibe; lacunam post ὑμῶν esse statuit Schoem. (οἶμαι δὲ καὶ ὑμ. αὐτῶν ἔνεκα δεῖν ὑμᾶς ἐμοῦ ἀπ.); <πρὸς> ὑμῶν <εἶναι> K.; δέομαι pro οἶμαι D. — ἀγῶνος] ἀγῶνε Cob. — ἔχθιστοὶ μοι δ. ἀ. πρὸς ἐμοῦ Hertl. — κριταὶ] κριτοὶ A. — μου] με N. — ἀγῶνι ci. Mr.: λόγῳ, quod def. Fr.

τῶν πραγμάτων. ἤξιουν μὲν γὰρ ἔγωγε περὶ τῶν τοιούτων ὧ ἄνδρες εἶναι τὴν δίκην κατὰ τοὺς νόμους, κατὰ μέντοι <τούτους> τὸ δίκαιον ὡς πλειστάκις ἐλέγχεσθαι. τοσοῦτῳ γὰρ ἄμεινον ἂν ἐγιννώσκετο· οἱ γὰρ πολλοὶ ἀγῶνες τῇ μὲν ἀληθείᾳ σύμμαχοί εἰσι, τῇ δὲ
 87 διαβολῇ πολεμιώτατοι. φόνου γὰρ δίκη καὶ μὴ ὀρθῶς γνωσθεῖσα ἰσχυρότερον τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀληθοῦς ἐστίν· ἀνάγκη γάρ, ἐὰν ὑμεῖς [μου] καταψηφίσησθε, καὶ μὴ ὄντα φονέα μὴδ' ἔνοχον τῷ ἔργῳ χρῆσθαι τῇ δίκῃ καὶ τῷ νόμῳ· καὶ οὐδεὶς ἂν τολμήσειεν οὔτε τὴν δίκην τὴν δεδικασμένην παραβαίνειν πιστεύσας αὐτῷ ὅτι οὐκ ἔνοχός ἐστιν, οὔτε ξυνειδῶς αὐτῷ τοιοῦτον ἔργον εἰργασμένῳ μὴ οὐ χρῆσθαι τῷ νόμῳ· ἀνάγκη δὲ τῆς <τε> δίκης νικᾶσθαι παρὰ τὸ ἀληθές, αὐτοῦ τε τοῦ
 88 ἀληθοῦς, ἄλλως τε καὶ ἐὰν μὴ ἦ ὁ τιμωρήσων. αὐτῶν δὲ τούτων εἵνεκα οἱ τε νόμοι καὶ αἱ διωμοσίαι καὶ τὰ τόμια καὶ αἱ προρρήσεις, καὶ τὰλλα ὅποσα γίνεταί τῶν δικῶν ἔνεκα τοῦ φόνου, πολὺ διαφέροντά ἐστιν ἢ [καὶ] ἐπὶ τοῖς ἄλλοις, ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ πράγματα, περὶ ὧν οἱ κίνδυνοι, περὶ πλείστου ἐστὶν ὀρθῶς γιννώσκεσθαι·
 140 | ὀρθῶς μὲν γὰρ γνωσθέντα τιμωρία ἐστὶ τῷ ἀδικηθέντι, φονέα δὲ τὸν μὴ αἴτιον ψηφισθῆναι ἁμαρτία καὶ ἀσέβειά ἐστὶν εἰς τε τοὺς θεοὺς καὶ εἰς τοὺς νόμους.

86. τῶν ante τοιούτων om. pr. A. — τούτους add. S. — ἄμεινον ἂν NMr.: ἂν ἄμεινον.

87. γὰρ] δὲ R. — καὶ ante μὴ ὀρθῶς om. Ald. (cf. 6, 3); del. etiam Fr. — ἰσχυροτέρα Ald. (cf. 6, 3). — μου del. J. (cf. 6, 4). — τε ante δίκης add. Br. coll. 6, 5, quo loco duce (cf. etiam 6, 4) etiam ἄλλως τε del Sp.

88. εἵνεκα NMr.: ἔνεκα sicut 6, 6. — τὰλλα ὅσα N J. sicut exstat 6, 6; τὰλλ' ὅποσα cett. — καὶ post ἢ del. Mr. Turr. coll. 6, 6.

καὶ οὐκ ἴσον ἐστὶ τὸν τε διώκοντα μὴ ὀρθῶς αἰτιάσα- 89
σθαι καὶ ὑμᾶς τοὺς δικαστὰς μὴ ὀρθῶς γινῶναι. ἡ μὲν
γὰρ τούτων αἰτίσεις οὐκ ἔχει τέλος, ἀλλ' ἐν ὑμῖν ἐστι
καὶ τῇ δίκῃ· ὅτι δ' ἂν ὑμεῖς ἐν αὐτῇ τῇ δίκῃ μὴ ὀρθῶς
γινῶτε, τοῦτο οὐκ ἔστιν ὅποι ἂν τις ἀνευεγκῶν τὴν
ἀμαρτίαν ἀπολύσαιτο. πῶς ἂν οὖν ὀρθῶς δικάσαιτε 90
περὶ αὐτῶν; εἰ τούτους τε ἐάσετε τὸν νομιζόμενον
ὄρκον διομοσαμένους κατηγορῆσαι, καὶ μὲ περὶ αὐτοῦ
τοῦ πράγματος ἀπολογήσασθαι. πῶς δὲ ἐάσετε; ἐὰν
νυνὶ ἀποψηφίσῃσθε μου. διαφεύγω γὰρ οὐδ' οὕτω τὰς
ὑμετέρας γνώμας, ἀλλ' ὑμεῖς ἔσεσθε οἱ κακεῖ περὶ ἐμοῦ
διαψηφιζόμενοι. καὶ φεισαμένοις μὲν ὑμῖν ἐμοῖ νῦν
ἔξεστι τότε χρῆσθαι ὅτι ἂν βούλησθε, ἀπολέσασι δὲ
οὐδὲ βουλευσασθαι ἔτι περὶ ἐμοῦ ἐγχωρεῖ. καὶ μὴν εἰ 91
δέοι ἀμαρτεῖν τι, τὸ ἀδίκως ἀπολύσαι ὀσιώτερον ἂν εἴη
τοῦ μὴ δικαίως ἀπολέσαι· τὸ μὲν γὰρ ἀμάρτημα μόνον
ἐστὶ, τὸ δὲ ἕτερον καὶ ἀσέβημα. ἐν ᾧ χρὴ πολλὴν πρό-
νοιαν ἔχειν, μέλλοντας ἀνήκεστον ἔργον ἐργάζεσθαι. ἐν

89. αἰτιᾶσθαι A pr. Fuhr. — τούτων] τούτου J. — αἰτίσεις] cf. Poll. 3, 138: Ἄ. δὲ καὶ αἰτίσεις εἴρηκεν. — ἀμαρτίαν] αἰτίαν 6, 6.

90. δικάσαιτε Bk.: δικάσητε. — διομοσομένους N. — κακεῖ Ald.: κακοὶ codd. — φεισαμένοις NJ.: ψηφισαμένοις cett. codd., ἀποψηφισ. Ald. — ἂν βούλησθε D. (?) J.: ἂ δὴ βούλεσθαι NA, δὴ βούλεσθε Bk. — ἀπολέσασι δὲ Dobr. (Mr. Turr.): ἀπολο- γήσασθαι.

91. νν. εἰ δέοι — ἀσέβημα affert Stob. flor. 46, 19. — ἀμαρτεῖν τι, τὸ ci. Mr.: τι ἄμ. τὸ Stob., ἄμ. ἐπὶ τῷ Bk., ἄμ. ἐπὶ τῷ codd. — ἂν εἴη τοῦ Dobr. (Mr.): ἂν ἢ τὸ codd. (ἂν ἢ τοῦ ν.), τοῦ Stob. AB rc., ἢ τὸ Stobaei rell. (ἂν ἢ τὸ S. Turr.; ἀμαρτ., ἐπὶ τῷ ἀδ. ἀπ. ὅσ. ἂν ἢ τῷ Emp.). — μὴ δικαίως] ἀδίκως Stob. — ἄμ. μόνον NMr.: μόνον ἀμάρτ. ν., om. μόνον MZ Stob. — τὸ δὲ ἕτερον καὶ] τὸ δὲ ἀδίκως ἀποκτεῖναι Stob. (καὶ om. etiam A pr.). — ἀνήκεστον c. Steph. R.: ἀνηκέστερον.

μὲν γὰρ ἀκεστῶ πρᾶγματι καὶ ὀργῇ χρησαμένους καὶ
 διαβολῇ πιθομένους ἔλασσόν ἐστὶν ἔξαμαρτεῖν· μετα-
 γνουὺς γὰρ ἔτι ἂν ὀρθῶς βουλευσάιτο· ἐν δὲ τοῖς ἀνη-
 κέστοις πλέον βλάβος τὸ μετανοεῖν καὶ γνῶναι ἐξ-
 ημαρτηκότας. ἤδη δὲ τισιν ὑμῶν καὶ μετεμέλησεν
 ἀπολωλεκόσι. καίτοι ὅπου ὑμῖν τοῖς ἔξαπατηθεῖσι με-
 92 τεμέλησεν, ἢ καὶ πάνυ τοι χρῆν τούς γε ἔξαπατῶντας
 ἀπολωλέναι. ἔπειτα δὲ τὰ μὲν ἀκούσια τῶν ἀμαρτη-
 μάτων ἔχει συγγνώμην, τὰ δὲ ἐκούσια οὐκ ἔχει. τὸ μὲν
 γὰρ ἀκούσιον ἀμάρτημα ᾧ ἄνδρες τῆς τύχης ἐστί, τὸ δὲ
 ἐκούσιον τῆς γνώμης. ἐκούσιον δὲ πῶς ἂν εἴη μᾶλλον
 ἢ εἴ τις, ᾧ βουλήν ποιοῖτο, ταῦτα παραχρῆμα ἐξερ-
 γάζοιτο; καὶ μὴν τὴν ἴσην γε δύναμιν ἔχει, ὅστις τε ἂν
 93 τῇ χειρὶ ἀποκτείνῃ ἀδίκως καὶ ὅστις τῇ ψήφῳ. εὖ δ'
 ἴστε ὅτι οὐκ ἂν ποτ' ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, εἴ τι ξυν-
 ἦδη ἐμαυτῶ τοιοῦτον· νῦν δὲ πιστείων τῷ δικαίῳ, οὗ
 πλέονος οὐδέν ἐστιν ἄξιον ἀνδρὶ συναγωνίζεσθαι, μηδὲν
 αὐτῷ συνειδῶτι ἀνόσιον εἰργασμένῳ μηδ' εἰς τοὺς θεοὺς
 ἠσεβηκότι· ἐν γὰρ τῷ τοιούτῳ ἤδη καὶ τὸ σῶμα ἀπειρη-
 κὸς ἢ ψυχὴ συνεξέσωσεν, ἐθέλουσα ταλαιπωρεῖν διὰ

ἀκεστῶ cum Steph. R.: ἐκάστῳ. cf. B. A. p. 202: ἀκεστῶ
 τῷ ἰασίμῳ καὶ θεραπευσίμῳ πρᾶγματι (J.). — πιθομένους Cob.
 J.: πειθομένους. — ἔλαττον ἔστι Bk.; ἔλασσον ipse restitui. —
 ἔτι ἂν ὀρθῶς βουλ.] <ἂν τις τὸ γεγονὸς> ἐπανορθώσαιτο
 speciose Cb. — ἀπολελωκόσι N. — ὅπου — ἢ καὶ suppeditavit
 F. Leo, cum scripsissem εἰ οὕτω — καὶ: οὕπω — εἰ καὶ codd.
 — τοι codd. Fr.: τι. — χρῆν scr.: χρῆ. — ἀπολωλέναι NMr.:
 ἀπωλωλέναι A, ἀπολωλεκέναι v.

92. γὰρ om. N. — post γνώμης add. ἐστὶν N. — ἐξεργά-
 ζοιτο NMr.: ἐργάζοιτο.

93. ξυνῆδη J.: ξυνῆδεν. — ἐστὶ ἄξιον NJ. — εἰργασμένον
 ABZM. — μηδ' Fr.: μήτ' (<μήτ> ἀνόσ. — μήτ' P.). — συν-
 ἐξέσωσεν N, συνεξ.σωσεν A pr. („erasum αι αυτ ω“ J.).

τὸ μὴ ξυνειδέναι ἑαυτῆ· τῷ δὲ ξυνειδότι τοῦτο αὐτὸ
 πρῶτον πολέμιόν ἐστιν· ἔτι γὰρ καὶ τοῦ σώματος ἰσχύ-
 ουτος ἢ ψυχὴ προαπολείπει, ἠγουμένη τὴν τιμωρίαν
 οἱ ἦκειν ταύτην τῶν ἀσεβημάτων· ἐγὼ δ' ἑμαυτῷ τοι- 94
 οὔτον οὐδὲν ξυνειδῶς ἦκω εἰς ὑμᾶς. τὸ δὲ τοὺς κατ-
 ηγόρους διαβάλλειν οὐδὲν ἐστι θαυμαστόν. τούτων γὰρ
 ἔργον τοῦτο, ὑμῶν δὲ τὸ μὴ πείθεσθαι τὰ μὴ δίκαια.
 τοῦτο μὲν γὰρ ἐμοὶ πειθομένοις ὑμῖν μεταμελῆσαι ἔστιν,
 καὶ τούτου φάρμακον τὸ αὐτίς κολάσαι, τοῦ δὲ τούτοις
 πειθομένους ἐξεργάσασθαι ἃ οὔτοι βούλονται οὐκ ἔστιν
 ἴασις. οὐδὲ χρόνος πολὺς ὁ διαφέρων, ἐν ᾧ ταῦτα
 νομίμως πράξεθ' ἃ νῦν ὑμᾶς παρανόμως πείθουσιν οἱ
 κατήγοροι ψηφίσασθαι. οὔτοι τῶν ἐπειγομένων ἐστὶ
 τὰ πράγματα, ἀλλὰ τῶν εὖ βουλευομένων. νῦν μὲν οὖν
 γνωρισταὶ γίγνεσθε τῆς δίκης, τότε δὲ δικασταὶ τῶν
 μαρτύρων· νῦν μὲν δοξασταί, τότε δὲ κριταὶ τῶν ἀλη-
 θῶν. Ῥᾶστον δὲ τοί ἐστιν ἀνδρὸς περὶ θανάτου φεύ- 95
 γουτος τὰ ψευδῆ καταμαρτυρῆσαι. ἐὰν γὰρ τὸ παρα-
 χρῆμα μόνον πείσωσιν ὥστε ἀποκτεῖναι, ἅμα τῷ σώματι

ἐστιν ὅτι [γὰρ] Nauck. — καὶ post γὰρ om. pr. A. — τὴν
 ante τιμωρ. del. Mr. S. J., def. Schoem. Linder. — ἀσεβημάτων
 NBk.: ἀσεβηκότων cett. codd.

94. τὸ δὲ Ald.: τῷ (τῶ) codd. — τούτων <μὲν> dubitanter
 ci. Li. — ἔργω AB. — μὴ δίκαια NAB Bk. (ci. R.): δίκαια. —
 ἐμοὶ] ὑμῖν pr. A. — πειθομένοις et mox πειθομένους? — ὑμῖν]
 ἡμῖν A. — τοῦ δὲ NAB R.: τοὺς δὲ. — πράξεσθ' N, corr. A,
 B. — ἃ νῦν] ἄν νῦν N. — οὔτοι NABZ Bk. (ci. R.): οὔτι. —
 τῶν μαρτύρων post δοξασταί transp. S. (E. cr. p. 118), del. J.;
 γν. γ. τῶν μαρτ., τότε δὲ δικ. τῆς δίκης ci. Mr.; τῆς δίκης del.
 Emp.; add. τῶν ἀδήλων post δοξ. R., τῶν εἰκότων K. — δοξα-
 σταί] Hesychius: δοξασταί· δικασταί (J.).

95. ῤᾶστον δὲ τοι Dobrei est coniectura (Mr. Turr.): om.
 N in lacuna VIII fere litt. capaci; ἀραιστῶνδετοι A rell.

καὶ ἡ τιμωρία ἀπόλωλεν. οὔτε γὰρ οἱ φίλοι ἔτι θελή-
 σουσιν ὑπὲρ ἀπολωλότος τιμωρεῖν· ἐὰν δὲ καὶ βου-
 96 ληθῶσιν, τί ἔσται πλέον τῷ γε ἀποθανόντι; νῦν μὲν
 οὖν ἀποψηφίσασθέ μου· ἐν δὲ τῇ τοῦ φόνου δίκη οὔτοι
 τε τὸν νομιζόμενον ὄρκον διομοσάμενοι ἐμοῦ κατηγο-
 ρήσουσι, καὶ ὑμεῖς περὶ ἐμοῦ κατὰ τοὺς κειμένους
 νόμους διαγνώσεσθε, καὶ ἐμοὶ οὔδεις λόγος ἔσται ἔτι,
 141 ἐάν τι | πάσχω, ὡς παρανόμως ἀπωλόμην. ταῦτά τοι
 δέομαι ὑμῶν, οὔτε τὸ ὑμέτερον εὐσεβὲς παρῆς οὔτε
 ἐμαντὸν ἀποστερῶν τὸ δίκαιον· ἐν δὲ τῷ ὑμετέρῳ ὄρκῳ
 καὶ ἡ ἐμὴ σωτηρία ἔνεστι. πειθόμενοι δὲ τούτων ὅτῳ
 βούλεσθε, ἀποψηφίσασθέ μου.

6.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΧΟΡΕΤΤΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Πόσοι μὲν εἰσιν Ἀθήνησι χορηγοί, καὶ τίνος προβα-
 λονται χάριν, καὶ πόσους τρέφειν ἀναγκάζονται παῖδας, ἐκ
 τῶν Δημοσθένους ἀκριβῶς ἔγνωμεν λόγων. τὸ μέντοι νῦν
 ἐν τοῖς χρόνοις Ἀντιφῶντος τοῦ ῥήτορος χορηγός τις εἶναι
 λαχὼν τῆς αὐτοῦ φυλῆς Ἐρεχθίδος, καὶ προσέτι Κεκροπί-

96. μου] με pr. A. — ἐν δὲ] ἐὰν δὲ N. — κατηγορήσωσι N
 corr. — διαγνώσησθε N pr. — ἔσται AB Bk.: ἐστὶ N, om. v. —
 ἐάν τι Bk.: ἐάν γε. — πάσχω NAB Bk. (ci. R.): πάσχω. —
 παρανόμως R.: παράνομος. — ἀπωλόμην NA Bk.: ἀπόλωμαι v.,
 ἀπόλλυμαι ci. Bk. Hi. — παρῆς Fuhr. — πειθόμενοι? — ὅτῳ]
 ὀποτέρῳ? — subicit N ὑπὲρ τοῦ Ἡρώδου φόνου.

Or. VI. Inscriptionis loco ὑπόθεσις τοῦ ἐξῆς A. — ΥΠΟΘ.]
 τὸ μέντοι νῦν scr.: ὁ μέντοι νῦν NA (ὁ μὲν τοίνυν v., ἐν τοίνυν
 τοῖς χρ. ci. J.). — ἐν ante τοῖς χρ. om. N. — Ἐρεχθίδος Scalig.:
 Ἐρεχθίδος.

δος, τοὺς χορεύειν μέλλοντας ἐπὶ τῆς οἰκίας ἔτρεφε παῖδας. τούτων εἰς εὐφωνίας χάριν ἔπιε φάρμακον, καὶ πιὼν τέθνηκεν. ὁ οὖν πατήρ τοῦ τεθνεῶτος παιδὸς κατηγορεῖ τοῦ χορηγοῦ ὡς αὐτοῦ πεποιηκότος τὸν φόνον. ἀπολογεῖται δὲ ὁ χορηγὸς ἀρνούμενος τὸν φόνον. Ἡ στάσις στοχασμός. ἀδήλου <γὰρ> τοῦ ἐγκλήματος ὄντος, σημεῖον φανερόν ὁ κατήγορος λαμβάνει τὸ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ χορηγοῦ γυμνάζεσθαι τοὺς παῖδας· ὅπερ ἐστὶν ἀνεύθυνον μὲν, πιθανὸν δ' εἰς ὑποψίαν.

Ἡδιστον μὲν ᾧ ἄνδρες δικασταὶ ἀνθρώπων ὄντι μὴ γενέσθαι μηδένα κίνδυνον περὶ τοῦ σώματος, καὶ εὐχόμενος ἂν τις ταῦτα εὔξαιτο· εἰ <δ'> ἄρα τις καὶ ἀναγκάζοιτο κινδυνεύειν, τοῦτο γοῦν ὑπάρχειν, ὅπερ μέγιστον ἐγὼ νομίζω ἐν πράγματι τοιούτῳ, αὐτὸν ἑαυτῷ συνειδέναι μηδὲν ἐξημαρτηκότι, ἀλλ' εἴ τις καὶ συμφορὰ γίγνοιτο, ἄνευ κακότητος καὶ αἰσχύνης γίνεσθαι, καὶ τύχη μᾶλλον ἢ ἀδικία. καὶ τοὺς μὲν νόμους οὐ κεῖνται 2 περὶ τῶν τοιούτων πάντες ἂν ἐπαινέσειαν κάλλιστα νόμων κείσθαι καὶ ὀσιώτατα. ὑπάρχει μὲν γὰρ αὐτοῖς ἀρχαιοτάτοις εἶναι ἐν τῇ γῆ ταύτῃ, ἔπειτα τοὺς αὐτοὺς αἰεὶ περὶ τῶν αὐτῶν, ὅπερ μέγιστον σημεῖον νόμων καλῶς κειμένων· ὁ χρόνος γὰρ καὶ ἡ ἐμπειρία τὰ μὴ καλῶς ἔχοντα διδάσκει τοὺς ἀνθρώπους. ὥστ' οὐ δεῖ ὑμᾶς ἐκ τῶν λόγων τοῦ κατηγοροῦντος τοὺς νόμους μαθεῖν εἰ

χορηγοῦ et ὁ χορηγὸς Spanh.: χορευτοῦ et χορευτῆς libri, vitio etiam prooemiographi inscitiam superante. sic et infra χορευτοῦ libri, χορηγοῦ postul. Turr. — vv. ἀπολογεῖται — τὸν φόνον om. N. — praemittitur orationi ἀντιφώντος (hoc om. A) περὶ τοῦ χορευτοῦ NA.

1. ᾧ om. N. — δ' ante ἄρα add. Ald. — ὅπερ NMr.: ὃ A, ὃ v. — συνειδότι pr. A.

2. ἐπαινέσειαν N (R. Bk.): ἐπαινέσειεν (ἐπαινέσαιεν Turr.). cf. § 51. — νόμων ἀπάντων 5, 14. — ἡ ante ἐμπειρία om. N. — δεῖ ὑμᾶς NMr. (sicut est 5, 15): ὑμ. post κατηγοροῦντος v.

- καλῶς ἔχουσιν ἢ μή, ἀλλ' ἐκ τῶν νόμων τοὺς τούτων λόγους, εἰ ὀρθῶς ὑμᾶς καὶ νομίμως διδάσκουσιν ἢ οὐ.
- 3 Ὁ μὲν οὖν ἀγῶν ἐμοὶ μέγιστος τῷ κινδυνεύοντι καὶ διωκομένῳ· ἠγοῦμαι μέντοι γε καὶ ὑμῖν τοῖς δικασταῖς περὶ πολλοῦ εἶναι τὰς φονικὰς δίκας ὀρθῶς διαγιγνώσκειν, μάλιστα μὲν τῶν θεῶν ἔνεκα καὶ τοῦ εὐσεβοῦς, ἔπειτα δὲ καὶ ὑμῶν αὐτῶν. ἔστι μὲν γὰρ περὶ τοῦ τοιούτου [αὐτοῦ] μία δίκη· αὕτη δὲ μὴ ὀρθῶς καταγνωσθεῖσα ἰσχυροτέρα ἐστὶ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀληθοῦς.
- 4 ἀνάγκη γάρ, ἐὰν ὑμεῖς καταψηφίσησθε, καὶ μὴ ὄντα φονέα μηδὲ ἔνοχον τῷ ἔργῳ χρήσασθαι τῇ δίκῃ, καὶ νόμῳ εἴργεσθαι πόλεως ἱερῶν ἀγῶνων θυσιῶν, ἅπερ μέγιστα καὶ παλαιότατα τοῖς ἀνθρώποις. τοσαύτην γὰρ ἀνάγκην ὁ νόμος ἔχει, ὥστε καὶ ἂν τις κτείνῃ τινὰ ὧν αὐτὸς κρατεῖ καὶ μὴ ἔστιν ὁ τιμωρήσων, τὸ νομιζόμενον καὶ τὸ θεῖον δεδιῶς ἀγνεύει τε ἑαυτὸν καὶ ἀφέξεται ὧν εἴρηται ἐν τῷ νόμῳ, ἐλπίζων οὕτως ἂν ἄριστα πράξῃν.
- 5 ἔστι μὲν γὰρ τὰ πλείω τοῖς ἀνθρώποις τοῦ βίου ἐν ταῖς ἐλπίσιν· ἀσεβῶν δὲ καὶ παραβαίνων τὰ εἰς τοὺς θεοὺς καὶ αὐτῆς ἂν τῆς ἐλπίδος, ὅπερ μέγιστόν ἐστι τοῖς ἀν-

3. γε del. J. (cf. 5, 19). — δίκας om. Ald., add. ci. R. — τοῦ τοιούτου NADobs. Mr. Turr.: τοιούτου. — <τοῦ> αὐτοῦ Scheibe (i. e. eiusdem hominis); del. αὐτοῦ Mr.

4. γὰρ post ἀνάγκη in ras. A („pr. δὲ ut vid.“ J.). — νόμῳ NAB Bk.: τῷ νόμῳ v. (Turr.), ut est or. 5, 87. νόμῳ del. Wilam. — ἱερῶν ἀγῶνων θυσιῶν NA: ἀγ. ἱερ. θυσ. B; θυσ. ἱερ. ἀγ. Ald. pro θυσιῶν mal. ὀσίων D., ἱερ. καὶ ὀσίων καὶ τῶν ἄλλων coll. 5, 62 ci. J. cf. Dem. 23, 37. — παλαιότατα] τιμώτατα Valck., σπουδαιότατα ci. J. (coll. Lyc. Leocr. 131), κἀναγκαιότατα Wilam. (Philol. Unters. I p. 48). περὶ πλείστον ἐστὶν ἀνθρώποις est 5, 62; cf. etiam 6, 25. — ἀγνεύσει ci. R. — τε αὐτὸν N pr. — πράξαι J. („vel del. ἂν vel l. πράξαι“ D.).

5. μέγιστόν ἐστι NMr., τοῖς add. NJ.: ἐστὶ μέγ. (ἐστὶ del. Wilam.).

θρώποις ἀγαθόν, αὐτὸς αὐτὸν ἀποστεροίη. καὶ οὐδεὶς
 ἂν τολμήσειεν οὔτε τὴν δίκην τὴν δεδικασμένην παρα-
 βαίνειν πιστεύσας ὅτι οὐκ ἔνοχός ἐστι τῷ ἔργῳ, οὔτ'
 αὖ συνειδὼς αὐτὸς αὐτῷ ἔργον εἰργασμένος τοιοῦτον
 μὴ οὐ χρῆσθαι τῷ νόμῳ· ἀνάγκη δὲ τῆς τε δίκης νικᾶ-
 σθαι παρὰ τὸ ἀληθές, αὐτοῦ τε τοῦ ἀληθοῦς, κἂν μὴ
 ὁ τιμωρήσων ἦ. αὐτῶν δὲ τούτων ἔνεκα οἱ τε νόμοι 6
 καὶ αἱ διωμοσίαι καὶ τὰ τόμια καὶ αἱ προρορήσεις, καὶ
 τᾶλλα ὅσα γίγνεται τῶν δικῶν τοῦ φόνου ἔνεκα, πολὺ
 διαφέροντά ἐστιν ἢ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις, | ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ 142
 πράγματα, περὶ ὧν οἱ κίνδυνοι, περὶ πλείστου ἐστὶν
 ὀρθῶς γινώσκεσθαι· ὀρθῶς μὲν γὰρ γνωσθέντα τι-
 μωρία ἐστὶν ὑπὲρ τοῦ ἀδικηθέντος, φονέα δὲ τὸν μὴ
 αἴτιον ψηφισθῆναι ἁμαρτία καὶ ἀσέβεια εἰς τε τοὺς
 θεοὺς καὶ τοὺς νόμους. καὶ οὐκ ἴσον ἐστὶ τὸν τε διώ-
 κοντα μὴ ὀρθῶς <αἰτιάσασθαι καὶ ὑμᾶς τοὺς δικαστὰς
 μὴ ὀρθῶς> γινῶναι. ἢ μὲν γὰρ τούτου αἰτίαισι οὐκ
 ἔχει νῦν τέλος, ἀλλ' ἐν ὑμῖν ἐστὶ καὶ τῇ δίκῃ· ὅτι δ'
 ἂν ὑμεῖς μὴ ὀρθῶς γινῶτε, τοῦτο οὐκ ἔστιν ὅποι ἂν
 ἀνενεγκῶν τις τὴν αἰτίαν ἀπολύσαιτο.

Ἐγὼ δὲ ὧ ἄνδρες οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχω περὶ 7
 τῆς ἀπολογίας ἣν περὶ οἱ κατήγοροι περὶ τῆς κατηγορίας.
 οὔτοι <μὲν> γὰρ τὴν μὲν διώξιν εὐσεβείας ἔνεκά φασι

οὔτ' ἂν τὴν N. — δεδικασμένην cum St. Bk. coll. 5, 87:
 δεδοκιμασμένην (δεδοκισμασμένην A.). — νικᾶσθαι] δικᾶσθαι
 N. — <καὶ> παρὰ τὸ ἀλ. F. Leo. — ἄλλως τε καὶ ἔαν ex 5, 87
 leg. ci. R.

6. διωμοσίαι] δημοσίαι N. — αὐτὰ τὰ Ald.: αὐτὰ ταῦτα. —
 ὀρθῶς μὲν γὰρ] γὰρ om. N. — τὸν τε διώκοντα NR. Bk.: τὸν
 γε διώκ. — αἰτιάσασθαι Bk. coll. 5, 89: αἰτιᾶσθαι Ald., qui
 add. vv. αἰτ. — ὀρθῶς, in codd. omissa. — νῦν uncis incl. R.
 J. coll. 5, 89. — ἂν ἀνενεγκῶν R. coll. 5, 89: ἂν ἐνεγκῶν (ἀν-
 ενεγκῶν Bk.). — αἰτίαν] ἁμαρτίαν or. 5.

ποιεῖσθαι καὶ τοῦ δικαίου, τὴν δὲ κατηγορίαν ἅπασαν
 πεποιήνται διαβολῆς ἔνεκα καὶ ἀπάτης, ὅπερ ἀδικιώτατόν
 ἔστι τῶν ἐν ἀνθρώποις, καὶ οὐκ ἐλέγξαντες, εἴ τι ἀδικῶ,
 δικαίως με βούλονται τιμωρεῖσθαι, ἀλλὰ διαβαλόντες,
 καὶ εἰ μηδὲν ἀδικῶ, ζημιῶσαι καὶ ἐξελάσαι ἐκ τῆς γῆς
 8 ταύτης. ἐγὼ δὲ ἀξιῶ πρῶτον μὲν περὶ αὐτοῦ τοῦ πρά-
 γματος ἀποκρίνεσθαι, καὶ διηγήσασθαι ἐν ὑμῖν τὰ γε-
 νόμενα πάντα· ἔπειτα περὶ τῶν ἄλλων ὧν οὗτοι κατη-
 γοροῦσιν, ἐὰν ὑμῖν ἡδομένοις, βουλήσομαι ἀπολογήσα-
 σθαι. ἡγοῦμαι γάρ μοι τιμὴν καὶ ὠφέλειαν αὐτὰ οἴσειν,
 τοῖς δὲ κατηγοροῖς καὶ τοῖς ἐπηρεάζουσιν αἰσχύνην·
 9 ἐπεὶ τοί γε καὶ δεινὸν ὦ ἄνδρες· ἵνα μὲν ἐξῆν αὐτοῖς,
 εἴ τι ἡδίκουν ἐγὼ τὴν πόλιν ἢ ἐν χορηγίᾳ ἢ ἐν ἄλλοις
 τισίν, ἀποφήνασι καὶ ἐξελέγξασιν ἄνδρα τε ἐχθρὸν
 τιμωρήσασθαι καὶ τὴν πόλιν ὠφελῆσαι, ἐνταῦθα μὲν
 οὐδεὶς πώποτε οἴος τε ἐγένετο αὐτῶν οὔτε μικρὸν οὔτε
 μέγα ἐξελέγξαι ἀδικοῦντα τόνδε τὸν ἄνδρα τὸ πλῆθος
 τὸ ὑμέτερον· ἐν δὲ τούτῳ τῷ ἀγῶνι, φόνου διώκοντες
 καὶ τοῦ νόμου οὕτως ἔχοντος, εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα
 κατηγορεῖν, μηχανῶνται ἐπ' ἐμοὶ λόγους ψευδεῖς συν-
 τιθέντες καὶ διαβάλλοντες τὰ εἰς τὴν πόλιν. καὶ τῇ
 μὲν πόλει, εἴπερ ἀδικεῖται, κατηγορίαν ἀντὶ τιμωρίας

7. εἴ τι Bk. coll. 9. 10: εἴ γ'. — διαβαλόντες Bait.: δια-
 βάλλοντες (διαβαλλόντες A pr.).

8. <ἀπο>κρίνεσθαι (h. e. ἀπολογεῖσθαι cf. 14. 18) R.; ἀπο-
 κρίνασθαι Reutzel. — κατηγοροῦσιν NAB Tayl.: κατηγορήσουσιν.
 — ἡδομένοις <ἦ> Ald. Bk. — μοι om. pr. A.

9. γε post τοι del. J. — ἐξῆν Ald.: ἐξῆ libri. — εἴ τι] ὅτι
 A pr. — ἡδίκουν ἐγὼ NMr.: ἐγὼ ἡδίκουν. — τιμωρήσεσθαι
 codd.; em. Ald. — οἴος ἐγένετο ci. J. — ἐξελέγξαι NMr.: ἐλέγ-
 ξαι. — <πᾶν> μηχαν. vel διαβάλλουσι D. — ἐπ' ἐμοὶ scr. (cf.
 36. 48): ἐπ' ἐμέ. — εἴπερ scr.: εἴ μὲν.

ἀποπέμουςιν, αὐτοὶ δὲ ὦν τὴν πόλιν φασὶν ἀδικεῖσθαι, τούτων ἰδίᾳ ἀξιοῦσι δίκην λαμβάνειν. καίτοι αὐταὶ αἱ 10 κατηγορίαι οὔτε χάριτος ἄξιαί οὔτε πίστεως. οὔτε γὰρ δὴ οὐ ἢ πόλις ἐλάμβανεν ἂν δίκην εἴ τι ἠδίκητο, ἐνταῦθα τὴν κατηγορίαν ποιεῖται, ὥστε χάριτος ἄξιον εἶναι τῇ πόλει· οὔτε ἔστις [οὐκ] ἄλλα κατηγορεῖ ἢ ἂ διώκει ἐν πράγματι τοιούτῳ, πιστεῦσαι δὴπου αὐτῷ ἀξιώτερόν ἐστιν ἢ ἀπιστῆσαι. ἐγὼ δὲ σχεδὸν ἐπίσταμαι τὴν ὑμετέραν γνώμην, ὅτι οὔτ' ἂν καταψηφίσαισθε οὔτ' ἂν ἀποψηφίσαισθε ἑτέρου τινὸς ἔνεκα μᾶλλον ἢ αὐτοῦ τοῦ πράγματος· ταῦτα γὰρ καὶ ὅσια καὶ δίκαια. ἄρξομαι δὲ ἐντεῦθεν.

Ἐπειδὴ χορηγὸς κατεστάθην εἰς Θαργήλια καὶ 11 ἔλαχον Παντακλέα διδάσκαλον καὶ Κεκροπίδα φυλὴν πρὸς τῇ ἑμᾶντοῦ, [τουτέστι τῇ Ἐρεχθίδι,] ἐχορήγουν ὡς ἄριστα ἐδυνάμην καὶ δικαιοτάτα. καὶ πρῶτον μὲν διδασκαλεῖον <ἦ> ἦν ἐπιτηδειότατον τῆς ἐμῆς οἰκίας κατεσκεύασα, ἐν ᾧπερ καὶ Διονυσίοις ὅτε ἐχορήγουν ἐδίδα-

ὦν scr.: ὦ (ἐν ᾧ R.). — τούτων ἰδίᾳ scr., τούτου ἰδίᾳ Bk.: τούτου εἶδει Ἀ pr., τουτουὶ δὴ NA corr. v.

10. mal. καίτοι αἱ τοιαῦται. — δὴ] δὴ που Schaefer. — ἠδικεῖτο ci. J. — ἐνταῦθα . . . (ἐστιν ἰδίᾳ vel simile quid) τ. κατ. ποιεῖσθαι J. non recte. — ἄξιον] num ἄξιον? — οὐκ del. Tayl. Bk., οὐν Dobs. Turr., εἰς F. Leo coll. § 9. — ὅτι οὔτ' Turr.: ὅτι οὐκ. — καταψηφίσαισθε et ἀποψηφίσαισθε Bk.: — εσθε N et pr. A, — ησθε v. — οὔτ' αὐ ἀποψ. ci. R. — τινὸς om. pr. A, item καὶ post γὰρ. — ὅσια καὶ δίκαια NMr.: δίκαια καὶ ὅσια.

11. ἔλαχον] ἔλεγχον N. — Παντ.] cf. Harpocr. διδάσκαλος: Ἀ. ἐν τῷ περὶ τοῦ χορευτοῦ „ἔλαχον“ φησὶ „Παντακλέα διδάσκαλον“. „vid. Kirchhoff C. I. Att. I p. 179“ J. — post ἑμᾶντοῦ in A XII vel XIII litt. erasae („ni fallor πρὸς τῇ ἑμᾶντοῦ“ J.), et deinde πρὸς τῇ ἐμ. repetitum punctis notatum est. — τουτέστι τῇ Ἐρεχθ.] scholium hoc esse (cf. § 13) iam R. suspicatus est. — διδασκάλιον N et pr. A. — ἦ ἦν Bk.: ἦν (ἦ Ald.). — ἐδίδασκεν scil. ὁ διδάσκαλος?

σκον· ἔπειτα τὸν χορὸν συνέλεξα ὡς ἐδυνάμην ἄριστα, οὔτε ζημιώσας οὐδένα οὔτε ἐνέχυρα βία φέρων οὔτ' ἀπεχθανόμενος οὐδενί, ἀλλ' ὥσπερ ἂν ἤδιστα καὶ ἐπιτηδειότατα ἀμφοτέροις ἐγίνετο, ἐγὼ μὲν ἐκέλευον καὶ
 12 ἡτούμην, οἱ δ' ἐκόντες καὶ βουλόμενοι ἔπεμπον. ἐπεὶ δὲ ἤκον οἱ παῖδες, πρῶτον μὲν μοι ἀσχολία ἦν παρεῖναι καὶ ἐπιμελεῖσθαι· ἐτύγγανε γάρ μοι πράγματα ὄντα πρὸς Ἄριστίωνα καὶ Φιλῖνον, ἃ ἐγὼ περὶ πολλοῦ ἐποιοῦμην, ἐπειδὴ περ εἰσήγγειλα, ὀρθῶς καὶ δικαίως ἀποδείξαι τῇ βουλῇ καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις. ἐγὼ μὲν οὖν τούτοις προσεῖχον τὸν νοῦν, κατέστησα δὲ ἐπιμελεῖσθαι, εἴ τι δέοι τῷ χορῷ, Φανόστρατον, δημότην μὲν τουτῶν τῶν διακόντων, κηδεστὴν δ' ἑμαυτοῦ, ᾧ ἐγὼ δέδωκα τὴν θυγατέρα, καὶ ἡξιούν αὐτὸν <ὡς> ἄριστα ἐπιμελεῖσθαι·
 13 ἔτι δὲ πρὸς τούτῳ δύο ἄνδρας, τὸν μὲν Ἐρεχθίδος
 143 Ἀμυνίαν, ὃν αὐτοὶ οἱ φυλέται ἐψηφίσαντο | συλλέγειν καὶ ἐπιμελεῖσθαι τῆς φυλῆς ἐκάστοτε, δοκοῦντα χρηστὸν εἶναι, τὸν δ' ἕτερον τῆς Κεκροπίδος, ὅσπερ ἐκάστοτε εἴωθεν ταύτην τὴν φυλὴν συλλέγειν· ἔτι δὲ τέταρτον Φίλιππον, ᾧ προσετέτακτο ὠνεῖσθαι καὶ ἀναλίσκειν εἴ τι φράζοι ὁ διδάσκαλος ἢ ἄλλος τις τούτων, ὅπως <ὡς> ἄριστα χορηγοῖντο οἱ παῖδες καὶ μηδενὸς ἐνδεεῖς εἶεν διὰ τὴν ἐμὴν ἀσχολίαν. καθεισθήκει μὲν ἡ χορηγία οὔτω. καὶ τούτων εἴ τι ψεύδομαι προφάσεως ἕνεκα, ἔξεστι τῷ κατηγορῶ ἐξελέγξαι ἐν τῷ ὑστέρῳ λόγῳ ὅτι

ἡτούμην ci. Bk. (Turr.): ἡγούμην.

12. ἐπιμέλεσθαι ubique J.; item § 13.

13. Ἐρεχθίδος scr.: Ἐρεχθίδος. — Ἀμυνίαν ὃν] ἀμηνιανὸν NA. posse etiam Ἀμεινίαν fuisse monet J. — ἕτερον] „nomen aut excidit aut latet in ἕτερον“ Turr. — τούτων in ras. III fere litt., ὅπως in mg. A. — καθ. μὲν] οὖν add. ci. R.

14. ἕνεκα in mg. A.

ἂν βούληται [εἰπεῖν]: ἐπεὶ τοι οὕτως ἔχει ὧ ἄνδρες· πολλοὶ τῶν περιεστῶτων τούτων τὰ μὲν πράγματα ταῦτα πάντα ἀκριβῶς ἐπίστανται, καὶ τοῦ ὄρκωτοῦ ἀκούουσι, καὶ ἐμοὶ προσέχουσι τὸν νοῦν ἅττα ἐγὼ ἀποκρίνομαι, οἷς ἐγὼ βουλοίμην ἂν δοκεῖν αὐτός τε εὖορκος εἶναι καὶ ὑμᾶς τάληθῆ λέγων πείσαι ἀποψηφίσασθαι μου. πρῶτον μὲν οὖν ἀποδείξω ὑμῖν ὅτι οὔτε ἐκέλευσα πιεῖν 15 τὸν παῖδα τὸ φάρμακον οὔτ' ἠνάγκασα οὔτ' ἔδωκα καὶ οὐδὲ παρῆ ὅτ' ἐπιεν. καὶ οὐ τούτου ἔνεκα ταῦτα <οὔτω> σφόδρα λέγω, ὡς ἐμαντὸν ἔξω αἰτίας καταστήσω, ἕτερον δέ τινα εἰς αἰτίαν ἀγάγω· οὐ δῆτα ἔγωγε, πλήν γε τῆς τύχης, ἥπερ οἶμαι καὶ ἄλλοις πολλοῖς ἀνθρώπων αἰτία ἐστὶν ἀποθανεῖν· ἦν οὔτ' ἂν ἐγὼ οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς οἷός τ' ἂν εἴη ἀποτρέψαι μὴ οὐ γενέσθαι ἦντινα δεῖ ἐκάστω. . . . .

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Μεμαρτύρηται μὲν οὖν ὧ ἄνδρες περὶ τοῦ πρά- 16 γματος ἃ ἐγὼ ὑμῖν ὑπεσχόμην· ἐξ αὐτῶν δὲ τούτων χρησκοπεῖν ἃ τε οὗτοι διωμόσαντο καὶ ἃ ἐγώ, πότεροι ἀληθέστερα καὶ εὖορκότερα. διωμόσαντο δὲ οὗτοι μὲν ἀποκτεῖναί με Διόδοτον βουλευσάντα τὸν θάνατον, ἐγὼ δὲ μὴ ἀποκτεῖναι, μήτε χειρὶ ἐργασάμενος μήτε

εἰπεῖν ut ex ἐπεὶ natum del. D. (εἰπών? S.) — βουλοίμην D.: ἐβουλόμην.

15. πιεῖν τὸν παῖδα N (cf. § 17): τὸν παῖδα πιεῖν. — καὶ οὐδὲ R. S. (Ep. cr.): οὔτε ZM Bk., καὶ οὔτε NAB et γ. ante Bk. — παρῆ J.: παρῆν. — ἐπινεν mal. W. — οὔτω σφόδρα ci.

R. — ἀγάγω] ἀγάγω ἢ N, ἀγάγειν A. — ἀποτρέψαι Dobr.: ἀποστρέψαι. — post ἐκάστω intercidesse videtur καὶ μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες; cf. ad 5, 61.

16. ἐργασάμενος Dobr. (ἐργασάμενον Valck.) coll. Andoc. 1, 94: ἀράμενος codd. Bk. nisi, quod idem Dobr. ci., χεῖρα ἀράμενος fuit.

- 17 βουλεύσας. αἰτιῶνται δὲ οὗτοι μὲν ἐκ τούτων ὡς
 * οὗτος ἐκέλευσε πιεῖν τὸν παῖδα τὸ φάρμακον ἢ ἠνάγκασεν ἢ ἔδωκεν· ἐγὼ δ' ἐξ αὐτῶν τούτων ὧν αἰτιῶνται οὗτοι ἀποφαίνω ὅτι οὐκ ἔνοχός εἰμι· οὔτε γὰρ ἐκέλευσα οὔτ' ἠνάγκασα οὔτ' ἔδωκα· καὶ ἔτι προστίθημι αὐτοῖς ὅτι οὐδὲ παρεγενόμην πίνοντι. καὶ εἰ φασιν ἀδικεῖν εἰ τις ἐκέλευσεν, ἐγὼ οὐκ ἀδικῶ· οὐ γὰρ ἐκέλευσα· καὶ εἰ φασιν ἀδικεῖν εἰ τις ἠνάγκασεν, ἐγὼ οὐκ ἀδικῶ· οὐ γὰρ ἠνάγκασα. καὶ εἰ τὸν δόντα τὸ φάρμακόν φασιν
 18 αἴτιον εἶναι, ἐγὼ οὐκ αἴτιος· οὐ γὰρ ἔδωκα. αἰτιάσασθαι μὲν οὖν καὶ καταψεύσασθαι ἕξεστι τῷ βουλομένῳ· αὐτὸς γὰρ ἕκαστος τούτου κρατεῖ· γενέσθαι μέντοι τὰ μὴ γενόμενα καὶ ἀδικεῖν τὸν μὴ ἀδικοῦντα οὐκ ἐν τοῖς τούτων λόγοις ἠγοῦμαι εἶναι, ἀλλ' ἐν τῷ δικαίῳ καὶ τῷ ἀληθεῖ. ὅποσα μὲν γὰρ λάθρα πράττεται καὶ ἐπὶ θανάτῳ βουλευθέντα, ὧν μὴ εἰσι μάρτυρες, ἀνάγκη περὶ τῶν τοιούτων ἐξ αὐτῶν τῶν λόγων τῶν τε τοῦ κατηγοροῦ καὶ τοῦ ἀποκρινομένου τὴν διάγνωσιν ποιεῖσθαι καὶ θηρεύειν καὶ ἐπὶ σμικρὸν ὑπονοεῖν τὰ λεγόμενα, καὶ εἰκάζοντας μᾶλλον ἢ σάφα εἰδότας ψηφίζεσθαι
 19 περὶ τῶν πραγμάτων· ὅπου δὲ πρῶτον μὲν αὐτοὶ οἱ

17. ὡς] καὶ pr. A. — οὗτος] αἴτιος ὡς S., οὗτος ἔνοχος ὡς Fuhr, ὡς οὗτος ἔνοχός ἐστι τῷ φόνῳ ὡς ci. J.; ipse mal. ὡς <ἔνοχός ἐστι τῷ φ.> εἰ τις. — ἐκέλευσε Bait.: κελεύσειε. — ἀποφαίνω scr.: ἀποφωνῶ N, ἀποφανῶ A rell. — οὔτ' ἠνάγκασα οὔτ' ἔδωκα Dobr. (Turr. Mr.): οὔτ' ἔδωκα οὔτ' ἠνάγκασα. — ἔτι προστ. Ald.: ἐπιπρ. cf. 3 β 10. — ὅτι οὐδὲ scr.: ὅτι οὐ. cf. 15; Dem. 19, 45, quem locum comp. W. — vv. ἐκέλευσεν — εἰ τις add. A Bk.

18. τούτου NAB Bk. (ci. R.): τοῦτο. — καὶ τῷ ἀλ. NJ.: καὶ ἐν τῷ ἀλ. — λάθρα scr.: λάθρα. — ἐπὶ θαν. βουλ. del. D. — τοῦ κατηγ.] τοῦ supra vers. A. — ὑπονοεῖν] ὑπο om. pr. A.

19. οἱ post αὐτοὶ om. pr. A.

κατήγοροι ὁμολογοῦσι μὴ ἐκ προνοίας μηδ' ἐκ παρασκευῆς γενέσθαι τὸν θάνατον τῷ παιδί, ἔπειτα τὰ πραχθέντα φανερώς ἅπαντα πραχθῆναι καὶ ἐναντίον μαρτύρων πολλῶν, καὶ ἀνδρῶν καὶ παίδων, καὶ ἔλευθέρων καὶ δούλων, ἐξ ὧν περ καὶ εἴ τις τι ἰδίῃ κη, φανερώτατος ἂν εἴη, καὶ εἴ τις μὴ ἀδικοῦντα αἰτιῶτο, μάλιστα ἂν ἐξελέγχοιτο.

Ἄξιον δ' ἐνθυμηθῆναι ὧς ἄνδρες ἀμφοτέρα καὶ 20 τῆς γνώμης τῶν ἀντιδίκων καὶ οἷον τρόπῳ ἔρχονται ἐπὶ τὰ πράγματα. ἐξ ἀρχῆς γὰρ οὐδὲν ὁμοίως οὗτοί τε πρὸς ἐμὲ πράττουσι καὶ ἐγὼ πρὸς τούτους. ἔλεξε μὲν 21 γὰρ Φιλοκράτης οὗτοσί ἀναβάς εἰς τὴν ἡλιαίαν τὴν τῶν θεσμοθετῶν, τῇ ἡμέρᾳ ἣ ὁ παῖς ἐξεφέρετο, ὅτι ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀποκτείναιμι ἐγὼ ἐν τῷ χορῷ, φάρμακον ἀναγκάσας πιεῖν. ἐπειδὴ δὲ οὗτος ταῦτα ἔλεγεν, ἀναβάς ἐγὼ εἰς τὸ δικαστήριον τοῖς αὐτοῖς δικασταῖς ἔλεξα ὅτι *τὸν μὲν νόμον οὐ δίκαιον οὐ προκαθισταίη Φιλοκράτης κατηγορῶν καὶ διαβάλλων εἰς τὸ δικαστήριον, μελλόντων ἔσεσθαι μοι ἀγώνων πρὸς Ἀριστίωνα καὶ Φιλῖνον αὐρίον <καὶ> τῇ ἔνῃ, ὧν περ ἕνεκα τοὺς λόγους

ἅπαντ' ἐπράχθη ci. J. (sed cf. 29). — ἂν εἴη] τ' ἂν εἴη N. num τὰν εἴη vel γ' ἂν εἴη? — μὴ om. pr. A. — μάλιστα ἂν S. Turr.: μάλιστα. — apodosin deesse putavit R.

21. ἡλιαίαν Taylor J.: ἰλιακήν. C. I. Att. IV 27 a v. 75 conf. J. — πιεῖν] ποιεῖν N pr. — δὲ post ἐπειδὴ add. codd. Bk. (ci. R.). — τὸν μὲν νόμον κτλ.] dedi lectionem corruptam codicis N, nisi quod ibi est προκαθίσταται ἢ et alterum οὐ in οὐ mutatum est. A hoc οὐ supra vers. habet, deinde προκαθίσταται εἰ. R.: τὸ μὲν ὅλον οὐ δίκαιον οὐδὲ προσῆκον ποιεῖ Φιλ.; D. fere: τῶν μὲν νομίμων οὐ δικαίως προαγορεύοι εἰργεσθαι Φιλ.; S.: τὸν μὲν ν. οὐ δίκαιον εἰ προφασίζεται Φιλ., atque alii aliter. fort. latet verbum προσταίη, cf. προϊστασθαι et προστασία 2 γ 1; Dem. 30, 5. 30, et οὐ προῖκα, quod ci. Bake. — ἔσεσθαι pr. N (corr.²). — καὶ ante τῇ ἔνῃ (ἐννη A, ἔνῃ Tayl. J.) c. R. add. Turr.

- 22 τούτους | λέγοι· ἃ μέντοι αἰτιῶτο καὶ διαβάλλοι, ῥαδίως
 144 ἐξελεγχθήσοιτο ψευδόμενος. εἶεν γὰρ οἱ συνειδότες
 πολλοί, καὶ ἐλεύθεροι καὶ δοῦλοι, καὶ νεώτεροι καὶ
 πρεσβύτεροι, σύμπαντες πλείους ἢ πεντήκοντα, οὐ τοὺς
 τε λόγους τοὺς λεχθέντας περὶ τῆς πόσεως τοῦ φαρμά-
 κου καὶ τὰ πραχθέντα καὶ τὰ γενόμενα πάντα ἠπίσταντο.
 23 καὶ εἶπόν τε ταῦτα ἐν τῷ δικαστηρίῳ, καὶ προῦκαλού-
 μην αὐτὸν εὐθύς τότε, καὶ αὐτίς τῇ ὑστεραία ἐν τοῖς
 αὐτοῖς δικασταῖς, καὶ ἰέναι ἐκέλευον λαβόντα μάρτυρας
 ὀπίσους βούλοιο ἐπὶ τοὺς παραγενομένους, λέγων
 αὐτῷ ὀνόματι ἕκαστον, τούτους ἐρωτᾶν καὶ ἐλέγχειν,
 τοὺς μὲν ἐλευθέρους ὡς χρὴ τοὺς ἐλευθέρους, οὐ σφῶν
 <τ' αὐτῶν> ἔνεκα καὶ τοῦ δικαίου ἔφραζον ἂν τάληθῆ
 καὶ τὰ γενόμενα, τοὺς δὲ δούλους, εἰ μὲν αὐτῷ ἐρω-
 τῶντι τάληθῆ δοκοῖεν λέγειν, εἰ δὲ μὴ, ἔτοιμος ἦ ἐκ-
 διδόναι βασανίζειν τοὺς τε ἑμαυτοῦ πάντας, καὶ εἴ τινας
 τῶν ἀλλοτριῶν κελεύοι, ἁμολόγουν πείσας τὸν δεσπό-
 την παραδώσειν αὐτῷ βασανίζειν τρόπῳ ὁποῖῳ βούλοιο.
 24 καὶ ταῦτα ἑμοῦ προκαλουμένου καὶ λέγοντος ἐν τῷ δι-
 καστηρίῳ, οὗ καὶ αὐτοὶ οἱ δικασταὶ καὶ ἕτεροι ἰδιῶται

λέγοι N Mr.: λέγει.

22. εἶεν Mr., εἰ ἐν N, εἰ . . A pr. (super εἰ fort. accentus circumfl. erasus): εἰσι A corr. v. — οἱ ante σύμπαντες cum R. add. Mr. V. Krueger ad Thuc. I, 107, 4. — τοὺς τε] τούτους ut vid. pr. A. — γενόμενα ci. R. (aut del. καὶ τὰ λ.): λεγόμενα. — ἐπίσταντο (hoc rec. J.) vel ἐπίστανται mal. Mr.

23. αὐτῷ ὀνόματι codd. et defend. Turr. coll. § 40: αὐτῶν ὀνομαστί cum R. Bk., αὐτῷ ὀνομαστί Mr. — καὶ ante τούτους addi mal. S. — τ' αὐτῶν add. S., αὐτῶν R. — διδόναι post ἐρωτῶντι add. codd., om. Ald. — ἔτ. ἢ ἐκδιδόναι scripsi, ἔτ. ἢ διδ. J.: ἔτ. εἶμι διδόναι N, ἔτοιμος εἶεν διδόναι A pr., ἔτοιμοι εἶεν δ. corr. A rell., ἔτοιμος εἶην δ. Taylor Bk., ἔτ. εἶναι δ. D. cf. § 38. — κελεύοι Bk. in Add. Mr.: κελεύει.

πολλοὶ μάρτυρες παρηῆσαν, οὔτε τότε παραχρηῆμα οὔτε ὕστερον ἐν παντὶ τῷ χρόνῳ οὐδεπώποτε ἠθέλησαν ἐλθεῖν ἐπὶ τοῦτο τὸ δίκαιον, εὖ εἰδότες ὅτι οὐκ ἂν τούτοις κατ' ἐμοῦ ἔλεγχος ἐγίγνετο οὗτος, ἀλλ' ἐμοὶ κατὰ τούτων ὅτι οὐδὲν δίκαιον οὐδ' ἀληθὲς ἠτιῶντο. ἐπίστασθε δὲ ὧ ἄνδρες, ὅτι αἱ ἀνάγκαι αὗται ἰσχυρό- 25
 τатаι καὶ μέγισταί εἰσι τῶν ἐν ἀνθρώποις, καὶ ἔλεγχοι ἐκ τούτων σαφέστατοι καὶ πιστότατοι περὶ τοῦ δικαίου, ὅπου εἶεν μὲν ἐλεύθεροι πολλοὶ οἱ συνειδότες, εἶεν δὲ δοῦλοι, καὶ ἐξείη μὲν τοὺς ἐλευθέρους ὄρκοις καὶ πί-
 στεσιν ἀναγκάζειν, ἃ τοῖς ἐλευθέροις μέγιστα καὶ περὶ πλείστου ἐστίν, ἐξείη δὲ τοὺς δούλους ἐτέραις ἀνάγκαις, ὑφ' ὧν καὶ ἦν μέλλωσιν ἀποθανεῖσθαι κατειπόντες, ὅμως ἀναγκάζονται τᾶληθῆ λέγειν· ἢ γὰρ παροῦσα ἀνάγκη ἐκάστῳ ἰσχυροτέρα ἐστὶ τῆς μελλούσης ἔσεσθαι. εἰς πάντα τοίνυν ἐγὼ ταῦτα προῦκαλεσάμην τούτους, 26
 καὶ ἐξ ὧν γε χρῆ ἀνθρώπον ὄντα τᾶληθῆ καὶ τὰ δίκαια πυνθάνεσθαι, ἐξῆν αὐτοῖς πυνθάνεσθαι, καὶ πρόφασις οὐδεμία ὑπελείπετο. καὶ ἐγὼ μὲν ὁ τὴν αἰτίαν ἔχων καὶ ἀδικῶν, ὡς οὗτοί φασιν, ἔτοιμος ἦ αὐτοῖς κατ' ἐμαντοῦ παρέχειν ἔλεγχον τὸν δικαιοτάτον· οἱ δ' αἰτιώ-
 μενοι καὶ φάσκοντες ἀδικεῖσθαι αὐτοὶ ἦσαν οἱ οὐκ ἐθέλοντες ἐλέγχειν εἴ τι ἠδικοῦντο. καὶ εἰ μὲν ἐγὼ 27
 τούτων προκαλουμένων μὴ ἠθέλησα τοὺς παραγενο-

24. τῷ post παντὶ om. pr. N et v. ante Bk. (add. ci. R.).

25. μὲν ἐλεύθεροι NMr.: ἐλεύθ. μὲν. — ἐξείη μὲν N: ἐξείημεν cett. cod. — ἐξείη δὲ N corr.: ἐξείημεν δὲ N pr. et cett. cod.

26. εἰς πάντα scr.: εἰς πᾶν. — γε Ald.: σε. — πυνθάνεσθαι καὶ προ in ras. A (pr. om. πυνθάν.). — ἦ J.: ἦν. — αὐτοὶ] οὔτοι Hertl. coll. § 27.

μένους ἀποφῆναι, <ἦ> θεράποντας ἐξαιτοῦσι μὴ ἤθελον ἐκδιδόναι, ἢ ἄλλην τινὰ πρόκλησιν ἔφευγον, αὐτὰ ἂν ταῦτα μέγιστα τεκμήρια κατ' ἐμοῦ ἐποιοῦντο ὅτι ἀληθῆς ἦν ἡ αἰτία· ἐπεὶ δ' ἐμοῦ προκαλουμένου οὔτοι ἦσαν οἱ φεύγοντες τὸν ἔλεγχον, ἐμοὶ δήπου δίκαιον κατὰ τούτων τὸ αὐτὸ τοῦτο τεκμήριον γενέσθαι ὅτι
 28 οὐκ ἀληθῆς ἦν ἡ αἰτία ἢν αἰτιῶνται κατ' ἐμοῦ. ἐπίσταμαι δὲ καὶ τάδε ὧ ἄνδρες, ὅτι εἰ μὲν τούτοις ἐμοῦ καταμαρτύρουν οἱ μάρτυρες οἱ παραγενομένοι, αὐτοῖς ἂν τούτοις ἰσχυροτάτοις ἐχρῶντο καὶ πίστιν ταύτην σαφεστάτην ἀπέφαινον, τοὺς μάρτυρας τοὺς καταμαρτυροῦντας· τῶν αὐτῶν δὲ τούτων μαρτυρούντων, ἃ μὲν ἐγὼ λέγω, ἀληθῆ εἶναι, ἃ δὲ οὔτοι λέγουσιν, οὐκ ἀληθῆ, τοῖς μὲν μάρτυσι τοῖς <ἐμοὶ> μαρτυροῦσιν ἀπιστεῖν ὑμᾶς διδάσκουσι, τοῖς δὲ λόγοις οἷς αὐτοὶ λέγουσι πιστεύειν ὑμᾶς φασὶ χρῆναι, οὓς ἐγὼ εἰ ἔλεγον
 29 ἄνευ μαρτύρων, ψευδεῖς ἂν κατηγοροῦν εἶναι. καίτοι δεινὸν εἰ οἱ αὐτοὶ μάρτυρες τούτοις μὲν ἂν μαρτυροῦντες πιστοὶ ἦσαν, ἐμοὶ δὲ μαρτυροῦντες ἄπιστοι ἔσονται. καὶ εἰ μὲν πάννυ μὴ παρεγένοντο μάρτυρες, ἐγὼ δὲ παρειχόμην, ἢ τοὺς παραγενομένους μὴ παρειχόμην, ἑτέρους δὲ τινας, εἰκότως ἂν οἱ τούτων λόγοι πιστότεροι ἦσαν τῶν ἐμῶν μαρτύρων· ὅπου δὲ μάρτυράς τε ὁμολογοῦσι παραγενέσθαι, καὶ ἐγὼ τοὺς παρα-

27. ἀποφῆναςθαι pr. A. — ἦ add. Bk. — ἔφευγον] ἔφευγεν N pr. (corr. ft. 2) et A pr. ut vid. — ἢ αἰτία· ἐπεὶ δ'] om. ἢ AB. — in extr. § aut ἦν del. aut leg. ἦτιῶντο J.

28. μαρτυρούντων pr. A Bk.: καταμαρτυρούντων. — ἐμοὶ auctore R. add. Bk.

29. μάρτυρες τούτ. μὲν NMr.: μὲν μάρτ. τούτοις. — μὴ παρειχόμην Steph.: μὴ παρεσχόμην N, μὴ παρευχόμην A, μὴ παρεχόμην M Ald.

γενομένους παρέχομαι, <καὶ> εὐθύς ἀπὸ τῆς πρώτης
 ἡμέρας καὶ αὐτὸς ἐγὼ καὶ οἱ μάρτυρες ἅπαντες φανεροί
 ἔσμεν λέγοντες ἅπερ νυνὶ πρὸς ὑμᾶς, πόθεν χρὴ ὦ
 ἄνδρες ἢ τάληθῆ πιστὰ ἢ τὰ | μὴ ἀληθῆ ἄπιστα ποιεῖν
 ἄλλοθεν ἢ ἐκ τῶν τοιούτων; ὅπου μὲν γὰρ λόγῳ τις 30
 διδάσκει περὶ τῶνπραχθέντων, μάρτυρας δὲ μὴ παρ-
 ἔχοιτο, μαρτύρων ἂν τις τοὺς λόγους τούτους ἐνδεεῖς
 φαίη εἶναι· ὅπου δὲ μάρτυρας μὲν παρέχοιτο, τεκμήρια
 δὲ αὖ τοῖς μαρτυροῦσιν ὅμοια μὴ ἀποφαίνοι, τοιαῦτα
 ἂν τις ἔχοι εἰπεῖν, εἰ βούλοιο. ἐγὼ τοίνυν τοὺς τε 31
 λόγους ὑμῖν εἰκότας ἀποφαίνω, καὶ τοῖς λόγοις τοὺς
 μάρτυρας ὁμολογοῦντας καὶ τοῖς μάρτυσι τὰ ἔργα, καὶ
 τεκμήρια ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων, καὶ ἔτι πρὸς τούτοις
 δύο τὰ μεγίστω καὶ ἰσχυροτάτω, τούτους μὲν αὐτούς
 τε ὑπὸ σφῶν αὐτῶν ἐξελεγκομένους καὶ ὑπ' ἐμοῦ, ἐμὲ
 δὲ ὑπὸ τε τούτων καὶ ὑπὸ ἐμαντοῦ ἀπολυόμενον· ὅπου 32
 γὰρ ἐμοῦ ἐθέλοντος ἐλέγχεσθαι περὶ ὧν ἠτιῶντο οὔτοι
 μὴ ἠθέλον ἐλέγχειν <εἴ τι> ἠδικοῦντο, ἐμὲ μὲν δήπου
 ἀπέλνουν, αὐτοὶ δὲ κατὰ σφῶν αὐτῶν μάρτυρες ἐγένοντο
 ὅτι οὐδὲν δίκαιον οὐδ' ἀληθῆς ἠτιῶντο. καίτοι εἰ πρὸς
 τοῖς ἐμαντοῦ μάρτυσι τοὺς ἀντιδίκους αὐτοὺς μάρ-

<καὶ> εὐθύς R. Turr. — τῆς supra vers. A. — ἅπαντες
 NMr.: παντες.

30. διδάσκει A corr., B, Ald. — num τοὺς τούτου λόγους? —
 μὲν παρέχοιτο (ita etiam N pr.) et ἀποφαίνοιντο ABMZ; ἀπο-
 φαίνοιτο N v., ἀποφαίνοι R. (in ind. gr.) J. — αὖ τοῖς R.: αὐ-
 τοῖς. — τοιαῦτα scripsi, ταῦτα codd. J. (scil. τὸ τεκμήρια τοῦ-
 τον μὴ ἀποφ.): ταῦτά. nempe ΑΠΟΦΑΙΝΟΙΤΟΙΑΥΤΑ abiit in
 ΑΠΟΦΑΙΝΟΙΤΟΤΑΥΤΑ.

31. δύο A Turr., cf. 5, 49.

32. ἐμοῦ ἐθέλ. ἐλέγχ. NMr.: ἐθ. ἐλ. ἐμοῦ. — νν. οὔτοι μὴ
 — ἠτιῶντο om. N. — εἴ τι ἠδικοῦντο] ἠδίκουν καὶ. (ἀδικοῦντα
 S.; cf. § 26).

τυρας παρέχομαι, ποῖ ἔτι ἐλθόντα δεῖ ἢ πόθεν ἀποδείξαντα τῆς αἰτίας ἀπολελύσθαι;

- 33 Ἐγοῦμαι μὲν οὖν καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ ἀποδεδειγμένων ὧς ἄνδρες δικαίως ἂν μου ἀποψηφίσασθαι ὑμᾶς, καὶ ἐπίστασθαι ἅπαντας ὅτι οὐδέν μοι προσήκει τῆς αἰτίας ταύτης. ἵνα δ' ἔτι καὶ ἄμεινον μάθητε, τούτου ἕνεκα πλείω λέξω, καὶ ἀποδείξω ὑμῖν τοὺς κατηγοροὺς τούτους ἐπιφοροτάτους ὄντας καὶ ἀσεβεστάτους ἀνθρώπων, καὶ ἀξίους οὐ μόνον ὑπ' ἐμοῦ μισεῖσθαι ἀλλὰ καὶ ὑφ' ὑμῶν πάντων καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν
- 34 τῆς δίκης ἕνεκα ταυτησί. Οὗτοι γὰρ τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ ἢ ἀπέθανεν ὁ παῖς, καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ἢ προέκειτο, οὐδ' αὐτοὶ ἠξίουσαν αἰτιᾶσθαι ἐμὲ οὐδ' ἀδικεῖν ἐν τῷ πράγματι τούτῳ οὐδέν, ἀλλὰ συνῆσαν ἐμοὶ καὶ διελέγοντο· τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἢ ἐξεφέρετο ὁ παῖς, ταύτῃ δὲ πεπεισμένοι ἦσαν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν, καὶ παρεσκευάζοντο αἰτιᾶσθαι καὶ προαγορεύειν εἶργεσθαι τῶν νομίμων. τίνες οὖν ἦσαν οἱ πείσαντες αὐτούς; καὶ τίνος ἕνεκα καὶ πρόθυμοι ἐγένοντο πείσαι [αὐτούς];
- 35 δεῖ γάρ με καὶ ταῦτα ὑμᾶς διδάξαι. κατηγορήσειν ἔμελλον Ἀριστίωνος καὶ Φιλίνου καὶ Ἀμπελίνου καὶ τοῦ ὑπογραμματέως τῶν θεσμοθετῶν, μεθ' οὐπερ συνέκλεπτον, περὶ ὧν εἰσήγγειλα εἰς τὴν βουλήν. καὶ αὐτοῖς ἐκ μὲν τῶν πεπραγμένων οὐδεμία ἦν ἐλπίς ἀποφεύξε-

33. μάθητε] πάθητε Z et vett. ed. (corr. Taylor).

34. ὑστέρα N. — οὐδ' (οὐτ') αὐτοὶ ἠξ. ἀδικεῖσθαι οὐδ' (οὐτ') ἐμὲ ἀδικεῖν ci. J. — ταύτῃ] ταύτη N, ταυτι ABMZ. — δὴ NAB Taylor: δὲ. — post πεπεισμ. ἦσαν v. τίνες addebatur, quod del. D. Mr. Turr. — τίνες codd. Tayl.: τίνος.

35. καὶ ante τοῦ ὑπογρ. susp. J. — αὐτοῖς ante ἐλπίς iterat A pr.

σθαι — τοιαῦτα ἄρ' ἦν τὰ ἡδίκημένα —· πείσαντες δὲ τούτους ἀπογράφεσθαι καὶ προαγορεύειν ἐμοὶ εἴργεσθαι τῶν νομίμων, ἡγήσαντο ταύτην σφίσιν ἔσεσθαι σωτηρίαν καὶ ἀπαλλαγὴν τῶν πραγμάτων ἀπάντων. ὁ 36 γὰρ νόμος οὕτως ἔχει, ἐπειδὴν τις ἀπογραφῆ φόνου δίκην, εἴργεσθαι τῶν νομίμων· καὶ οὕτ' ἂν ἐγὼ οἷός τ' ἦ ἐπεξελθεῖν εἰργόμενος τῶν νομίμων, ἐκείνοί τε ἐμοῦ τοῦ εἰσαγγεῖλαντος καὶ ἐπισταμένου τὰ πράγματα μὴ ἐπεξιόντος ῥαδίως ἔμελλον ἀποφεύξεσθαι καὶ δίκην οὐ δώσειν ὑμῖν ὧν ἡδίκησαν. καὶ τοῦτο οὐκ ἐπ' ἐμοὶ πρῶτον ἐμηχανήσαντο Φιλῖνος καὶ οἱ ἕτεροι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ Λυσιστράτῳ πρότερον, ὡς αὐτοὶ ὑμεῖς ἠκούσατε. καὶ οὗτοι τότε μὲν πρόθυμοι ἦσαν ἀπογράφεσθαί με 37 εὐθύς τῆ ὑστεραία ἢ ὁ παῖς ἐθάπτετο, πρὶν τὴν οἰκίαν καθῆραι καὶ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι, αὐτὴν ταύτην φυλάξαντες τὴν ἡμέραν ἐν ἣ ἔμελλεν ὁ πρῶτος ἐκείνων κριθῆσεσθαι, ὅπως μὴδὲ καθ' ἐνὸς αὐτῶν οἷός τε γενοίμην ἐπεξελθεῖν μὴδ' ἐνδειξαι τῷ δικαστηρίῳ τὰ δικάματα· ἐπειδὴ δὲ αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς τοὺς τε νόμους 38 ἀνέγνω, καὶ <τὸν> χρόνον ἐπέδειξεν ὅτι οὐκ ἐγχωροίη ἀπογράψασθαι καὶ τὰς κλήσεις καλεῖσθαι ὅσας ἔδει, καὶ ἐγὼ τοὺς ταῦτα μηχανωμένους εἰσάγων εἰς τὸ δικα-

ἄρ'] γὰρ Bait. — νν. καὶ προαγορ. — νομίμων suspecta D.

36. ἢ J.: ἦν. — ὑμῖν] ἐμοὶ A pr. — πρῶτον] μόνον A pr.

37. τότε μὲν πρόθυμοι NMr.: μὲν πρόθ. τότε. — ὑστεραία ἢ ἢ Bait. cf. Turr. ad Lys. 19, 22. — καθῆραι S.: καθᾶραι. — οἷός τε codd. R.: οἷός τε με. — ἐγενόμην A pr. — ἐνδειξαι] ἐπιδειξαι?

38. αὐτοῖς in mg. A, αὐτ... N pr., m. 2 αὐτὸς. — τοὺς τε] τούτους A pr. — χρόνον Steph., <τὸν> χρ. Mr.: χρόνους. — ἐπέδειξε NJ.: ἀπέδειξε. — ὅτι D. Mr.: τί.

στήριον εἶλον ἅπαντας, καὶ ἐτιμήθη αὐτοῖς ὧν ὑμεῖς
 ἐπίστασθε, καὶ οὗτοι ὧν ἔνεκα ἐλάμβανον χρήματα
 οὐδὲν αὐτοῖς οἰοί τε ἦσαν ὠφελῆσαι, τότε δὴ προσ-
 146 ἰόντες | αὐτῶ τ' ἐμοὶ καὶ τοῖς φίλοις ἐδέοντο δια-
 λαγῆναι, καὶ δίκην ἔτοιμοι ἦσαν διδόναι τῶν ἡμαρτη-
 39 μένων. καὶ ἐγὼ πεισθεὶς ὑπὸ τῶν φίλων διηλλάγην
 τούτοις ἐν τῇ πόλει ἐναντίον μαρτύρων, οἵπερ διήλλατ-
 τον ἡμᾶς πρὸς τῶ νεῶ τῆς Ἀθηνᾶς· καὶ μετὰ τοῦτο
 συνῆσάν μοι καὶ διελέγοντο ἐν τοῖς ἱεροῖς, ἐν τῇ ἀγορᾷ,
 ἐν τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ, ἐν τῇ σφετέρᾳ αὐτῶν καὶ ἑτέρωθι
 40 πανταχοῦ. τὸ τελευταῖον, ὃ Ζεῦ καὶ θεοὶ πάντες, Φιλο-
 κράτης αὐτὸς οὕτως ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἐναντίον τῆς
 βουλῆς, ἑστὼς μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπτόμενος
 ἐμοῦ διελέγετο, ὀνόματι οὗτος ἐμὲ προσαγορεύων, καὶ
 ἐγὼ τοῦτον, ὥστε δεινὸν δόξαι εἶναι τῇ βουλῇ, ἐπειδὴ
 μοι ἐπύθετο προειρημένον εἶργεσθαι τῶν νομίμων ὑπὸ
 τούτων, οὓς ἐώρων μοι τῇ προτεραία συνόντας καὶ
 41 διαλεγομένους. σκέψασθε δὲ καὶ μοι μνήσθητε ὃ ἄν-

αὐτοῖς οἰοί τε κτέ.] αὐτούς rescribere in promptu est. „poterat abesse αὐτούς“ J. cf. 5, 18.

39. ἐν τῇ πόλει] ἐν Διπολείῳ Scheibe coll. Harp.: Δι-
 πόλεια· ἑορτὴ τις ἦν Ἀθήνησι τὰ Διπόλεια· Ἀ. ἐν τῷ περὶ
 τοῦ χορευτοῦ. Tempus sane Diipoliorum convenit, sed nisi
 erravit Harp. (exstat Δ. or. 2 δ 8), de extrema potius parte
 orationis, quae manca esse videtur, cogitandum erit. — καὶ
 ἐν τῇ σφ. ἐαυτῶν N. — ἑτέρωθι A MAld.

40. οὗτος NMr.: ὁ τοιοῦτος (ONOMATIOTOC vel ONO-
 TI MACTIOTOC antiquitus fuerit). οὕτως αὐτός τ' ci. W. num
 οὗτος <τε>? — μοι post ἐπειδὴ habuit pr. A, post εἶργεσθαι
 add. corr. (v.); ante εἶργεσθαι collocant NMr. — ἐώρων NJ.:
 ἐώρα. — προτεραία Turr.: προτέρα. — ante § 41 intercidisse
 ΜΑΡΤΥΡΕΣ susp. S.

δρες· ταῦτα γὰρ οὐ μόνον μάρτυσιν ὑμῖν ἀποδείξω, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων ἃ τούτοις πέπρακται ῥαδίως γνώσεσθε ὅτι ἀληθῆ λέγω. καὶ πρῶτον ἃ τοῦ βασιλέως κατηγοροῦσι καὶ διὰ τὴν ἐμὴν σπουδὴν οὐ φασιν ἐθέλειν αὐτὸν ἀπογράφεσθαι τὴν δίκην, τοῦτο δὲ κατ' αὐτῶν τούτων ἔσται τεκμήριον ὅτι οὐκ ἀληθῆ λέγουσι. ἔδει μὲν γὰρ τὸν βασιλέα, ἐπειδὴ ἀπεγράφατο, 42 τρεῖς προδικασίας ποιῆσαι ἐν τρισὶ μησί, τὴν δίκην δ' εἰσάγειν τετάρτῳ μηνί, ὥσπερ νυνί· τῆς δ' ἀρχῆς αὐτῶ λοιποὶ δύο μῆνες ἦσαν, Θαρρηλιῶν καὶ Σκιροφοριῶν. καὶ οὐτ' εἰσάγειν δήπου οἷός τ' ἂν ἦν ἐφ' ἑαυτοῦ, οὔτε παραδοῦναι φόνου δίκην ἔξεστιν, οὐδὲ παρέδωκεν οὐδεὶς πώποτε βασιλεὺς ἐν τῇ γῆ ταύτῃ. ἦν τινα οὖν μήτε εἰσάγειν μήτε παραδοῦναι ἐξῆν αὐτῶ, οὐδ' ἀπογράφεσθαι ἡξίου παρὰ τοὺς ὑμετέρους νόμους. καὶ 43 ὅτι οὐκ ἀδικεῖ αὐτούς, μέγιστον σημεῖον· Φιλοκράτης γὰρ οὕτωσὶ ἑτέρους <μὲν> τῶν ὑπευθύνων ἔσειε καὶ ἐστυκοφάντει, τούτου δὲ τοῦ βασιλέως, ὃν φασὶ δεινὰ καὶ σχέτλια εἰργάσθαι, οὐκ ἦλθε κατηγορήσων εἰς τὰς εὐθύνας. καίτοι τί ἂν ὑμῖν τούτου μείζον τεκμήριον ἀποδείξαιμι, ὅτι οὐκ ἠδίκητο οὐθ' ὑπ' ἐμοῦ οὐθ' ὑπ'

41. μὲν post πρῶτον add. Dobr., contra dicit Geb. Lys. p. 297. — ἐθέλειν αὐτὸν NMr.: αὐτὸν ἐθέλειν. — τοῦτο δὲ Bait.

42. εἰ δὴ ἀπεγρ. W. — προδικασίας] cf. Poll. 8, 24: προδικασία ὡς Ἀντιφῶν (Phot. p. 452 conf. Schoell). προδιαδικασίας NA, προδικασίας A pr. (Bk.); διαδικασίας v. — γαρρηλιῶν AB. — Σκιροφοριῶν NABMr.: Σκιροφοριῶν. — οἷός τ' ἂν ἦν] ἦν om. pr. A; ἂν del. Bk. Dobs. Turr. — οὔτε παραδοῦναι c. R. Bk.: οὐδὲ παρ. — δίκην post φόνου add. NMr. — ὑμετέρους NA Dobs. Mr.: ἡμετέρους.

43. ἠδίκηει cum R. Bk. Turr. — τούτου μείζον NMZMr.: μείζ. τούτου.

44 ἐκείνου; ἐπειδὴ δὲ οὕτως ὁ βασιλεὺς εἰσῆλθεν, ἐξὸν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἀρξαμένοις τοῦ Ἐκατομβαιῶνος μηνὸς τριάκονθ' ἡμέρας συνεχῶς τούτων ἢ τινι ἐβούλοντο ἀπογράφεσθαι, ἀπεγράφοντο οὐδεμιᾶ· καὶ αὐτίς τοῦ Μεταγεινιῶνος μηνὸς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἀρξαμένοις ἐξὸν αὐτοῖς ἀπογράφεσθαι ἢ τινι ἐβούλοντο, οὐδ' αὖ πω ἐνταῦθα ἀπεγράψαντο, ἀλλὰ παρεῖσαν καὶ τούτου τοῦ μηνὸς *εἴκοσιν ἡμέρας· ὥστε αἱ σύμπασαι ἡμέραι ἐγένοντο αὐτοῖς πλέον ἢ *πεντήκοντα ἐπὶ τούτου τοῦ βασιλέως, ἐν αἷς ἐξὸν αὐ-

45 τοῖς ἀπογράψασθαι οὐκ ἀπεγράψαντο. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἅπαντες ὅσοις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως ὁ χρόνος μὴ ἐγγωρεῖ....., οὔτοι δ' ἐπιστάμενοι μὲν τοὺς νόμους ἅπαντας, ὀρῶντες δ' ἐμὲ βουλευόντα καὶ εἰσιόντ' εἰς τὸ βουλευτήριον — καὶ ἐν αὐτῷ τῷ βουλευτηρίῳ Διὸς βουλαίου καὶ Ἀθηνᾶς βουλαίας ἱερόν ἐστι, καὶ εἰσιόντες οἱ βουλευταὶ προσεύχονται, ὧν καὶ γὰρ εἷς ἢ, ὅς ταῦτα πράττων, καὶ εἰς τᾶλλα ἱερά πάντα εἰσιὼν μετὰ τῆς βουλῆς, καὶ θύων καὶ εὐχόμενος ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύ-

44. δὲ Geb. arg. ex contr. 295: γὰρ. — ἀρξαμένους pr. A. — τριάκονθ' ἡμέρας] τρ. ἡμέραι ὁ (i. e. ΗΜΕΡΑΙC) NA, τρ. ἡμέρας ὁ B. — ἀπογρ. ἢ τινι] ἢ om. NAB. — αὖ πω scripsi, αὖ Bk.: αὐτῷ NA, αὐτὸ v. — παρεῖσαν ND. Turr.: παρῆσαν. — εἴκοσιν et πλέον ἢ πενήκοντα corrupta esse viderunt Sam. Petitus (Comm. in leg. Att. p. 49) et Mr., coll. § 45 προτανεύσας κτέ. Fort. πέντε ἢ ἕξ (h. e. ε' ἢ 5') et πλέον ἢ πέντε καὶ τριάκοντα rescribenda sint. — ἡμέρας] ἡμέραις N et corr. A, ἡμέραι pr. A. — πλεῖν ἢ Fr.

45. ὅσοις] ult. littera in ras. A, ὅσοι N. — ὁ χρόνος om. pr. A. — ἐγγωρεῖ D. (Geb. p. 178) J.: ἐχώρει N, ἐνεχώρει A v. Lacunam indic. R. — εἰσιόντ' εἰς NMr.: εἰσιόντ' ἐς AR. (similiter Scal.?) Bk., εἰσιόντες v. — ἢ J.: ἦν. — ὅς ταῦτα scripsi (καὶ τ. S.): ὁ ταῦτα. — ἱερά πάντα NMr.: πάντα ἱερά.

της, καὶ πρὸς τούτοις προτανεύσας τὴν πρώτην προτανείαν ἅπασαν πλὴν δυοῖν ἡμέραιν, καὶ ἱεροποιῶν καὶ θύων ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας, καὶ ἐπιψηφίζων καὶ λέγων γνώμας περὶ τῶν μεγίστων καὶ πλείστου ἀξίων τῇ πόλει φανερός ἦ· καὶ οὗτοι παρόντες καὶ ἐπιδημοῦντες, 46 ἐξὸν αὐτοῖς ἀπογράφεσθαι καὶ εἶργειν ἐμὲ τούτων ἀπάντων, οὐκ ἠξίουν ἀπογράφεσθαι· καίτοι ἱκανά γ' ἦν ὑπομνησαι καὶ ἐνθυμηθῆναι, εἴπερ ἠδικοῦντο, ἀμφοτέρα καὶ σφῶν αὐτῶν ἔνεκα καὶ τῆς πόλεως. διὰ τί οὖν οὐκ ἀπεγράφοντο; δι' ὅτι συνῆσαν καὶ διελέγοντο· συνῆσάν τε γάρ μοι οὐκ ἀξιοῦντες φονέα εἶναι, καὶ οὐκ | ἀπεγράφοντο τούτου αὐτοῦ ἔνεκα, οὐχ ἠγούμενοί 147 με ἀποκτεῖναι τὸν παῖδα οὐδ' ἔνοχον εἶναι τοῦ φόνου οὐδὲ προσήκειν μοι τούτου τοῦ πράγματος οὐδέν. καίτοι πῶς ἂν ἄνθρωποι σχετλιώτεροι ἢ ἀνομώτεροι 47 γένοιτο; οἱ τινες ἅπερ αὐτοὶ σφᾶς αὐτοὺς οὐκ ἔπεισαν, ταῦθ' ὑμᾶς ἀξιοῦσι πείσαι, καὶ ἂ αὐτοὶ ἔργῳ ἀπεδίκασαν, ταῦτα ὑμᾶς κελεύουσι καταδικάσαι· καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι τοῖς ἔργοις τοὺς λόγους ἐξελέγχουσιν, οὗτοι δὲ τοῖς λόγοις ζητοῦσι τὰ ἔργα ἄπιστα καταστῆσαι. καίτοι εἰ μηδὲν ἄλλο μῆτε εἶπον μῆτε 48 ἀπέφηνα μῆτε μάρτυρας παρεσχόμεν, ἀλλὰ <αὐτὰ>

προτανεύων ci. Mr. — ἦ J.: ἦν.

46. ἐξὸν] ἐξ ὧν AB. — καίτοι auct. R. Bk.: καὶ. — ὑπομνησθῆναι P. — αὐτῶν om. pr. A. — οὖν οὐκ ἀπεργ. R. Bk.: ὅπου κατέργ. — διὰ τί συνῆσαν R. Bk., δι' ὅτι συν. D.: διὰ τί συνῆσαν.

47. γένοιτο; Gebauer (erat γένοιτο, et mox καταδικάσαι;). — αὐτοὺς om. pr. A. — καταδικάσειν N, καταδικάσαι A. — ἄπιστα R. Bk.: πιστά.

48. καίτοι εἰ] καίτοι οἱ N pr. (corr.²).

ταῦτα ὑμῖν ἀπέδειξα, τούτους ὅπου μὲν χρήματα λαμβάνοιεν ἐπ' ἐμοί, αἰτιωμένους καὶ προαγορεύοντας, ὅπου δὲ μὴ εἶη ὁ δῶσων, συνόντας καὶ διαλεγομένους, ἱκανὰ ἦν καὶ αὐτὰ ταῦτα ἀκούσαντας ἀποψηφίσασθαι καὶ τούτους νομίζειν ἐπιорκοτάτους καὶ ἀνοσιωτάτους
 49 πάντων ἀνθρώπων. οὗτοι γὰρ ποίαν δίκην οὐ δικάσαιντ' ἂν ἢ ποῖον δικαστήριον οὐκ ἐξαπατήσειαν ἢ τίνας ὄρκους οὐκ ἂν τολμήσειαν παραβαίνειν, οἳ τινες καὶ νῦν τριάκοντα μνᾶς ἐπ' ἐμοὶ λαβόντες παρὰ τῶν ποριστῶν καὶ τῶν πωλητῶν καὶ τῶν πρακτόρων καὶ τῶν ὑπογραμματέων οἱ τούτοις ὑπεγραμμάτενον, ἐξέλάσαντές με ἐκ τοῦ βουλευτηρίου, ὄρκους τοιούτους διωμόσαντο, ὅτι πρυτανεύων πυθόμενος αὐτοὺς δεινὰ καὶ σχέτλια ἐργάζεσθαι εἰσήγον εἰς τὴν βουλὴν, καὶ
 50 ἐδίδαξα ὡς χρὴ ζητοῦντας ἐπεξελεθεῖν τῷ πράγματι. καὶ νῦν δίκην διδόασιν ὧν ἡδικήκασιν αὐτοὶ τε καὶ οἱ μεσεγγνησάμενοι, [καὶ] παρ' οἷς ἐτέθη τὰ χρήματα, καὶ τὰ πραχθέντα φανερὰ γεγένηται, ὥστ' οὐδ' ἂν οὗτοι βούλωνται ἀρνεῖσθαι ῥαδίως οἷοί τ' ἔσονται.
 51 οὕτως αὐτοῖς πέπρακται τὰ πράγματα. ποῖον οὖν δικαστήριον οὐκ ἂν ἔλθοιεν ἐξαπατήσοντες, ἢ τίνας

μόνον post ταῦτα add. R. — τούτους Ald.: τούτοις. — ἱκανὰ ἂν ἦν D. — ante vel post ἀκούσ. add. πείθειν ὑμᾶς ἐμοῦ R.; μου post ἀποψ. etiam J. desiderat.

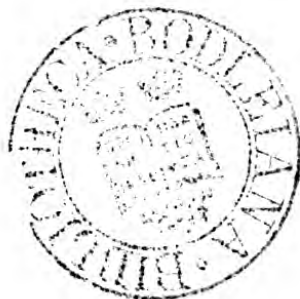
49. πωλητῶν R.: πολιτῶν. — ἐγραμμάτενον A pr. sec. Sigg. (sec. J. τούτοις ὑπεγραμμ. ex τούτουσέγραμτ A). — διωμόσαντο R.: διομόσαντος A et pr. N, corr.² διομόσαντες. — εἰσήγον] εἰσήγγελλον Bake. — πράγματι AB.

50. μεσεγγνησάμενοι N et corr. ABk.: μετεγγνησ. A pr. rell. — καὶ post μεσ. del. Platner (Proc. u. Klag. II p. 364).

51. totam hanc § del. esse susp. Philippi (d. Areop. u. d. Epheten p. 32 sq.).

ὄρκους οὐκ ἂν τολμήσαιεν παραβαίνειν οὗτοι οἱ ἄν-
οσιώτατοι, οἵτινες καὶ ὑμᾶς εἰδότες εὐσεβεστάτους τῶν
Ἑλλήνων δικαστὰς καὶ δικαιοτάτους καὶ ἐφ' ὑμᾶς
ἤκουσιν ἑξαπατήσοντες εἰ δύναιτο, ὄρκους τοιούτους
διομοσάμενοι.

ὄντας post δικαιοτ. in ed. I addidi. — ἐφ' del. Geb. (arg.
ex contr. p. 20). — τοιούτους Mr. coll. § 49 (cf. etiam 5, 15):
τοσούτους. — subicit N φόνου ἀπολογία. deesse quaedam recte
suspiciari videtur Mr.

FRAGMENTA.

A. FRAGMENTA ANTIPHONTIS

ORATORIS.

I. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΕΤΑΣΤΑΣΕΩΣ.

V. Plutarch. V. Antiph. §§ 11. 20 quaeque ad hunc locum adnotavi.

1. Στασιώτης· Ἄ. ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως· περὶ τοίνυν ὧν Ἀπόληξις κατηγορήκεν, ὡς στασιώτης ἴ <καὶ> ἐγὼ καὶ ὁ πάππος ὁ ἐμός. ἔοικεν νῦν ὁ ρήτωρ ἰδίως ἐπὶ τοῦ δορυφόρου κεχρησθαι τῷ ὀνόματι· ἐν γοῦν τοῖς ἐξῆς φησιν ὅτι· οὐκ ἂν τοὺς μὲν τυραννοῦντας ἠδυνήθησαν οἱ πρόγονοι κολάσαι, τοὺς δὲ δορυφόρους ἠδυνάτησαν. Harp.

2. διαστῆσαι ἀντὶ τοῦ διαταράξαι καὶ οἶον ἀδύνατον ποιῆσαι Ἄ. ἐν τῷ π. τ. μεταστ. Harp.

3. Ἄ. ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστ.· καὶ τοὺς ἐμποδῶν ἐκολάσατε, ἀντὶ τοῦ τοὺς ἐμπесόντας. Harp. s. v. ἐμποδῶν, cf. Etym. M. p. 336, 35.

4. ἐπεσκήψατο — — λέγεται δὲ ἐνλίπε κατὰ τὸ σπάνιον καὶ ἐπὶ τοῦ ἐγκαλέσαι φόνου, ὡς Ἄ. ἐν τῷ π. τ. μεταστ. Harp. cf. Etym. M. p. 355, 36.

5. Ἡετιώνεια· Ἄ. ἐν τῷ π. τ. μεταστ. Harpocr.

1. ἦ scripsi: ἦν. — κολάσαι D. S.: καλέσαι. — 5. ἠετιωνεία A Ald., ἠετιονεία D, ἠετιωνία cett., ἠετιωνεια Phot., Ἡετιώνεια Suid. Steph. Byz.

6. τετρακόσιοι· Ἄ. ἐν τῷ π. τ. μεταστ. Harpocr.
Ad eandem orationem frg. 77 (fort. etiam 79) referendum esse videtur.

II. ΠΕΡΙ ΑΝΔΡΑΠΟΔΙΣΜΟΥ.

7. Ἐπειδὴ γὰρ ἀπωκίσθη Ἀθήναζε καὶ ἀπηλλάγη τῆς κληρουχίας. B. A. p. 352, 29 (Bachm. Anecd. p. 40, 19).

III. ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΓΡΑΦΗΝ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

Cf. Plut. Vit. Antiph. § 20: ὁ πρὸς Δημοσθένην τὸν στρατηγὸν παρανόμων.

8. Ἄλλος δὲ ἐστὶν Ἀλκιβιάδης οὗ μνημονεύει Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημοσθένους γραφῆν ἀπολογία· — — ἐστὶ δὲ Φηγούσιος, Ἀλκιβιάδου ξένος. Harp. s. v. Ἀλκιβ.; cf. Bekker. Anecd. p. 378, 22.

9. ἀποτειχίσαι τὸ ἀπολαβεῖν τείχει καὶ ἀποκλειῖσαι τῆς ἐξόδου, ἀποτετειχισμένος δὲ ὁ ἀπειλημμένος καὶ ἀποκεκλεισμένος τῷ τείχει· Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημ. γρ. ἀπολ. καὶ Θουκυδίδης. Harp.; cf. Bekk. Anecd. p. 437, 28.

10. δεκατευτὰς ἀντὶ τοῦ τελώνας τοὺς τὴν δεκάτην ἐκλέγοντας Ἄ. ἐν τῇ πρὸς Δημ. γρ. ἀπολ. Harp.

11. κελέοντες· Ἄ. ἐν τῇ πρὸς Δημ. γρ. ἀπολ.: ἵνα τοὺς κελέοντας κατέπηξεν. κυρίως μὲν κελέ-

7. ἀπωκίσθη S.: ἀπώκεις τὴν. — 8. τὴν om. BCFH. — γραφῆς BCH. — ξένος] ἀνεψιός suo iure ci. S. et Naberus coll. Xen. Hell. 1, 2, 13. — 9. τὴν om. CF. — δημοσθένην C, δρόμους F. — γραφῆν ἀπολ. om. ABCF Ald. (add. Maussacus). — 10. δημοσθένην γραφῆ om. ἀπολ. ABC; γραφῆ etiam Ald.; om. ἀπολ. etiam J Ald. — 11. πρὸς (τὸν add. Phot. Suid.) Δημοσθένην γραφῆ (om. ἀπολ.) Phot. Suid.

οντές εἰσιν οἱ ἰστόποδες — —· μεταφορικῶς δὲ νῦν ὁ ῥήτωρ λέγει ἂν τὰ ὀρθὰ ξύλα. Harp.

12. σκαφίον· Ἀ. ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημ. γρ. ἀπολ. ὅτι δὲ τὸ σκαφίον εἶδος κουράς, καὶ Ἀριστοφάνης Γήρα. Harp.

13. συνήγοροι· Ἀντ. ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημ. γρ. ἀπολ. καὶ ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. Harp.

14. Ἄνδρων· Ἀ. ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημ. γραφὴν ἀπολογία. Ἄνδρωνά φησιν εἶναι Κρατερός ἐν θ' τῶν ψηφισμάτων τὸν γράψαντα τὸ ψήφισμα τὸ περὶ Ἀντιφώντος τοῦ ῥήτορος. ἦν δὲ εἷς τῶν υ' ὁ Ἄνδρων. Harp.

IV. ΕΠΙΤΡΟΠΙΚΟΣ <ΚΑΤΑ> ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ.

15. ὅτι οἱ ποιητοὶ παῖδες ἐπανελθεῖν εἰς τὸν πατρῶον οἶκον οὐκ ἤσαν κύριοι, εἰ μὴ παῖδας γνησίους καταλίποιεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ποιησαμένου, Ἀ. ἐπιτροπικῶ <κατὰ> Καλλιστράτου καὶ Σόλων ἐν κα' Νόμων. Harp.

V. ΕΠΙΤΡΟΠΙΚΟΣ ΤΙΜΟΚΡΑΤΕΙ.

16. Σπάρτωλος· Ἀ. ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἐπιτροπικὸς Τιμοκράτει. Harp.

VI. ΚΑΤΑ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Cf. Plut. Vit. Antiph. § 21 quaeque ad eum locum

ἰστόποδες Maussac.: ἰνόποδες (ἰνοπώλιδες vel sim.). — 12. τὴν Δημ.] διογένοϋς BCG. — 13. ἐν τῇ] ἐν τῷ C, om. BG. — ἀπολ. om. BCG Ald. (A?); add. Maussacus. — 14. τῇ C: τῷ. — γραφὴν ἀπολογία cum S. Dd.: om. A, ἀντιγραφὴν v. — θ'] ε' Meineke. — 15. κατὰ add. S.: nisi Καλλιστράτου ut Τιμοκράτει legendum est. — 16. τιμοκράτης A Ald., τιμοκράτω B.

de lectione codicum (τοῦ ἱατροῦ στρατηγοῦ) et virorum doctorum dissensione adnotavi.

VII. ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΟΥ ΕΝΔΕΙΞΙΝ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

17. ἀντὶ δὲ τοῦ ἀποδεδόμεθα διεθέμεθα εἶπεν 18
'Α. ἐν τῷ πρὸς τὴν Καλλίου ἐνδειξιν. Harp. s. v.
διάθεσις.

18. ἔρμα ἢ ὕφαλος πέτρα' Α. ἐν τῇ πρὸς Καλλίου 19
ἐνδειξιν ἀπολογία. Harp.

19. ἦσμεν ἀντὶ τοῦ ἠδαιμεν. 'Α. πρὸς τὴν Καλλ. 20
ἐνδ. ἀπολογία· ἡμεῖς μὲν οὖν οὔτε ναυτικὸν
ἦσμεν ὀπόσον δέοι. Harp.

20. μοιρολογηῆσαι ἀντὶ τοῦ μέρους μεταλαβεῖν 21
'Α. ἐν τῇ πρὸς Καλλίου ἐνδ. ἀπολ. Harp. cf. Phot.
p. 275, 11; Poll. 4, 176.

VIII. ΚΑΤΑ ΛΑΙΣΠΟΔΙΟΥ.

21. ἀπιστεῖν ἀντὶ τοῦ ἀπειθεῖν 'Α. κατὰ Λαι- 22
σποδίου. Harp.

22. Γαληψός' Α. κατὰ Λαισποδίου. Harp. 23

23. ἐπίσκοπος' Α. ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φό- 24
ρου καὶ ἐν τῷ κατὰ Λαισποδίου. εἰκάσιν ἐκπέμπεσθαι
τινες ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ἐπισκε-
πτόμενοι τὰ παρ' ἐκάστοις. Harp.

17. ἀπεδόμεθα? — διεθέμεθα] διὰ θέμεθα Ald., δοώμεθα B, δὴ διώσμεθα AJ. — 18. ἔρμα ἢ Blomfield S. (ἔρμα Vales.): ἔρμᾶν (ἔρμῖᾶν, ἔρμᾶν) codd. — 19. ἦσμεν Valcken. S.: ἦσμεν B, cet. ἠεμεν vel ἠεμεν. — ἀπολογίαν A Ald. — ὀπόσον postulat S.; nisi verbum post δέοι excidit. — 20. μοιροδικῆσαι codd. Harp., μοιροδοκῆσαι Suid. Phot.; ap. Poll. μοιρολογῆσαι A (quod Harpocratiōni restit. Vales.), μοιρολαχῆσαι alii, μοιρολογῆσαι Valck. et ap. Harp. Dd. — 21. λαισπονδίου A, λαισπουδίου cett.

- 25 24. Οἰσύμη· Ἄ. ἐν τῷ κατὰ Λαισποδίου. Harp.
- x IX. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΙΝΔΙΩΝ ΦΟΡΟΥ.
- 26 25. Ἀμφίπολις· Ἄ. περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. Harpocr.
- 27 26. ἀπειπεῖν ἀντὶ τοῦ ἀποκαμεῖν καὶ ἀδυνατῆσαι Ἄ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπαρνήσασθαι παρὰ τῷ αὐτῷ. Harp.
- 28 27. ἄττα (h. l. ἄττα scil.) ἀντὶ μὲν τοῦ ὅσα ἢ ἄτινα Ἄ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. Harp.
- 29 28. δι' ἐνιαυτοῦ ἀντὶ τοῦ δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ Ἄ. περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. Harp.
- 30 29. ἐπαγγελία· — — λέγεται δὲ — τὸ ἐπαγγέλλεσθαι καὶ ἀντὶ τοῦ προστάττειν ἢ αἰτεῖσθαι, ὡς παρὰ τε Ἀντιφῶντι ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου καὶ Δημοσθένει ἐν τῷ περὶ πρεσβείας. Harp.
- 31 30. ἐπίσκοπος. V. fr. 23.
- 32 31. προσφορὰ ἀντὶ τοῦ πρόσοδος Ἄ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. Harp.
- 33 32. συνήγοροι. V. fr. 13.
- 34 33. τριβωνευόμενοι· Ἄ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. ἦτοι ἀντὶ τοῦ τριβὰς ἐμποιοῦντες, ἢ ἀντὶ τοῦ τεχνάζοντες ἀπὸ τοῦ τρίβωνες εἶναι πραγμάτων. Harp.

24. λαισπονδίου C (B?), λαισποδίου A. — 25. ληναίων φόρου M, ληνάλιον (ληναίου Ald.) φόρου A, ληναιοφόρου C, ληναιοφόρου BF; Λινδίων φ. Valesius. At Λιμναίων φόρου S., novam orationem (IX) inde efficiens. — 26. Ante καὶ ἀντὶ S. e collatione Suidae s. v. ἀπέπατο et Cramer. Anecd. IV p. 490, 5 aliquid excidisse suspicatur, in hunc modum ut τῷ αὐτῷ ad Lysiam iam referendum sit. — 27. τοῦ] τῶν ABF Ald. — λιδίων F. — φόρου A. — 28. λινδῶν ABJN Ald. — 31. προσφορὰ A. — 32. τοῦ] τῶν A Ald. — 33. λινδίου C.

X. ΤΠΕΡ ΜΥΡΡΟΥ.

XI

34. 35. Ἀντιφῶν τῷ ἅττα κέρηται ἀντὶ τοῦ 35
 ἅτινα ἐν τῇ ἀπολογία τοῦ Μύρρου· οὐ γὰρ πω ἐπε-
 πόνθη ταῦτα, ἅττα νῦν πέπονθα ὑπὸ τούτου.
 καὶ αὐθις· Οἱ γὰρ ἄνθρωποι ἅττα ἂν ὀρῶσι τῇ 36
 ὄψει πιστότερα ἡγοῦνται ἢ οἷς εἰς ἀφανὲς ἤκει
 ὁ ἔλεγχος τῆς ἀληθείας. Suid. 1, 1 p. 822, 15
 Bernh.

XI. ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΚΛΕΑ ΠΕΡΙ ὈΡΩΝ.

XII

36. ἀργυροκοπεῖον· Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. 37
 ὅπου κόπτεται τὸ νόμισμα· ὃ νῦν σημαντήριόν τινες
 καλοῦσι. Harp.

37. διὰ μέσου τείχος· Ἀ. πρὸς Νικοκλέα. τριῶν 38
 ὄντων τειχῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ — —, τοῦ τε βορείου καὶ
 τοῦ νοτίου καὶ τοῦ Φαληρικοῦ, διὰ μέσου τῶν παρ'
 ἐκάτερα ἐλέγετο τὸ νότιον. Harp.

38. ὅτι δὲ καὶ Ἐρμῶν στοά τις ἐλέγετο, δεδή- 39
 λωκε καὶ Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. Harp. s. v. Ἐρμαῖ.

39. εὐθύωρον τὸ κατ' εὐθειᾶν Ἀ. ἐν τῷ πρὸς 40
 Νικ. Harp.

40. Κεραμεικός· Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικ. περὶ ὄρων. 41
 ὅτι δύο εἰσὶ Κεραμεικοί, ὡς καὶ ὁ ῥήτωρ φησὶν, ὁ μὲν
 ἔνδον τῆς πόλεως, ὁ δὲ ἕτερος ἔξω — —, δημοῖ Καλ-
 λικράτης ἢ Μενεκλῆς ἐν τῷ περὶ Ἀθηνῶν. Harp.

34. Μύρρου E et Med. — οὐ γὰρ πω Cob. N. L. p. 277:
 οὐ γὰρ ἐγὼ. — ἐπεπόνθειν v., πέπονθα E; ἐπεπόνθη Cob. —
 ταῦτα] τότε mal. S. — 36. cf. Poll. 2, 57 ex Antiphonte: τῇ
 ὄψει, ἡγουν τοῖς ὀφθαλμοῖς. — ἀφανὲς] ἀσφαλὲς B. — 37. τεί-
 χους (τοῦ τείχους A) codd., quod defendit S.; τείχος post Brun-
 ckium Dindorf. et Bergk. (sed Dd. in ed. Harp. τείχους). —
 38. Ἐρμῶν Sluiter S.: Ἐρακῶν.

- 42 41. λέσχαι· Ἄ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. λέσχας ἔλεγον δημοσίους τινὰς τόπους, ἐν οἷς σχολὴν ἄγοντες ἐκαθέζοντο πολλοί. Harp.
- 43 42. παράβυστον. οὕτως ἐκαλεῖτό τι τῶν παρ' Ἀθηναίοις δικαστηρίων, ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ ἰαί· Ἄ. ἐν τῷ πρὸς Νικ. περὶ ὄρων. Harp.
- 44 43. πρυτανείας· Ἄ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. ἔστι δὲ ἀριθμὸς ἡμερῶν ἢ πρυτανεία ἥτοι λς' ἢ λε', ἃς ἐκάστη φυλὴ πρυτανεύει. Harp.
- 45 44. Στεφανηφόρος· Ἄ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. Στεφανηφόρου ἠρῶν, ὡς ἔοικεν, ἦν ἐν ταῖς Ἀθήναις. Harpocr.
- 46 45. Ὑπέρβολος· Ἄ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. ἦν δὲ δημαγωγός. Harp.

XIII

XII. ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ.

- 47 46. Ναυμάχους ὡς περὶ δωρεῶν μὲν εἰπεῖν κατάγειν δεῦρο. Suid. 1, 1 p. 1217, 16.

XIV

XII. ΠΡΟΣ ΠΟΛΥΤΕΚΤΟΝ.

- 48 47. ἀνάδεξαι· οἶον ἐγγύησαι. Ἄ. πρὸς Πολύεκτον. Antiattic. B. A. 82, 29.

XV

XIV. ΚΑΤΑ ΠΡΥΤΑΝΕΩΣ (ΕΙ ΓΝΗΣΙΟΣ).

- 49 48. ἴσως δὲ καὶ κατὰ τοῦτο ῥητορικαὶ γραφαὶ τινες καλοῦνται, ὅτι κατὰ διαφόρους νόμους αἱ <κατὰ>

41. οἱ πολλοί Tourpius S. — 43. λς'] λῆ A. — ἄς S.: καὶ. — 45. τῷ] τῆ A. — XII. Recte Saupp. hanc orationem discernit ab ea quae fuit πρὸς Δημοσθένην παρανόμων, quacum confudit Westermannus. — 46. frg. corruptum. S. ci.: ἐκ ναυμαχίας ὡς περὶ δωρ. συνειπεῖν κατάγει δεῦρο. — XIV. an Πρυτάνεως? — 48. κατὰ ante τῶν ῥητ. add. Petitus.

τῶν ῥητόρων γραφαὶ εἰσάγονται, ὡς Ἀ. ἐν τῷ κατὰ πρυτάνεως, εἰ γνήσιος, ὑποσημαίνει. Harp. s. v. ῥητορικὴ γραφή.

XV. ΠΕΡΙ ΤΟΥΤ ΣΑΜΟΘΡΑΙΚΩΝ ΦΟΡΟΥ.

XIV

49. Σαμοθράκη — φασὶ δὲ Σαμίους οἰκίσαντας 50 αὐτὴν τὸ ὄνομα θέσθαι τοῦτο· καὶ ἔστι παρὰ Ἀντιφῶντι ἐν τῷ Σαμοθρακικῷ λόγῳ οὕτως εἰρημένον· καὶ γὰρ οἱ τὴν ἀρχὴν οἰκίσαντες τὴν νῆσον ἦσαν Σάμιοι, ἐξ ὧν ἡμεῖς ἐγενόμεθα. κατφκίσθησαν δὲ ἀνάγκη, οὐκ ἐπιθυμία τῆς νήσου· ἐξέπεσον γὰρ ὑπὸ τυράννων ἐκ Σάμου καὶ τύχη ἐχρήσαντο ταύτη ** καὶ λείαν λαβόντες ἀπὸ τῆς Θράκης ἀφικνουῦνται εἰς τὴν νῆσον. Suid.

*50. Ἡ <μὲν> γὰρ νῆσος, ἣν ἔχομεν, δῆλη 51 μὲν καὶ πόρρωθεν <ὅτι> ἐστὶν ὑψηλὴ καὶ τραχεῖα· καὶ τὰ μὲν χρήσιμα καὶ ἐργάσιμα μικρὰ αὐτῆς ἐστὶ, τὰ δ' ἀργὰ πολλά, μικρᾶς αὐτῆς οὔσης. Demetr. π. ἐρμην. § 53, orationis nomine non addito.

51. Καίτοι οὐκ ἂν τῆς μὲν τῶν ἄλλων πο- 52 λιτῶν ταλαιπωρίας προὔσκεψαντο, τῆς δὲ σφε-

49. Ante καὶ γὰρ haec fere antecesserunt: <ἡμεῖς γὰρ καλούμεθα μὲν Σαμοθράκες>. — οἰκίσαντες Boeckh. cum E corr. et B. A. p. 305, 10 (S.): οἰκήσαντες. — Asteriscos post ταύτη posuit S. — καὶ ante λείαν om. AVE Med. — ὑπὸ pro ἀπὸ A. — 50. Frg. huc rettulit Victorius. — μὲν post ἣ add. Capponerius; hoc enim adicit rhetor: τρισὶ (δυσὶ margo cod. b) γὰρ τοῖς μὲν συνδέσμοις εἰς ὃ δὲ ἀνταποδίδοται. — ἣν ἔχομεν libri m b Victorii: ceteri ἣν ἐχομένη vel ἀνεχομένη. — ὅτι add. S. (ἐστὶν ὅτι Spengel.). — 51. Ἐκλογεῖς dici videntur; cf. fr. 52.

- τέρας αὐτῶν σωτηρίας οὐκ ἐνεθυμήθησαν.
Priscian. 18 § 280 (Ἄ. Σαμοθρακικῶ).
- 53 52. ἐκλογεῖς οἱ ἐκλέγοντες καὶ εἰσπράττοντες τὰ
ὀφειλόμενα τῷ δημοσίῳ. Ἄ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Σαμ. φό-
ρου· ἠρέθησαν γὰρ ἐκλογῆς παρ' ἡμῖν οἷς πλεῖ-
στα ἐδόκει χρήματα εἶναι. Harp.
- 54 53. ἀεὶ ἀντὶ τοῦ ἕως παρ' Ἀντιφῶντι Σαμο-
θρακικῶ. Harp.
- 55 54. ἀποδιδόμενοι Ἄ. ἐν τῷ π. τ. Σαμ. φόρου
ἀντὶ τοῦ ἀποδιδόντες. ἐξῆς δέ φησιν ἀποδιδόμεθα
ἤτοι ἀντὶ τοῦ ἀποδίδομεν ἢ ἀντὶ τοῦ πιπράσκομεν.
Harp. cf. B. A. p. 427, 18.
- 56 55. ἀπόταξις τὸ χωρὶς τετάχθαι τοὺς πρότερον
ἀλλήλοις συντεταγμένους εἰς τὸ ὑποτελεῖν τὸν ὠρι-
σμένον φόρον· Ἄ. ἐν τῷ π. τ. Σαμ. φόρου. Harp.
- 57 56. συντελεῖς οἱ συνδαπανῶντες καὶ συνεισφέρου-
τες· τὸ δὲ πράγμα συντέλεια καλεῖται, ὡς ἔστιν εὐρεῖν
ἐν τῷ Ἀντιφῶντος π. τ. Σαμ. φόρου. Δημοσθένης ἐν
τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Harp.

XVII XVI. ΠΡΟΣ ΕΡΑΣΙΣΤΡΑΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΑΩΝ.

Cf. Plut. Vit. Antiph. § 20.

- 58 57. Ἀντιφῶντι δὲ τῷ ρήτορι λόγος μὲν γέγραπται

Σαμοθρακικῶ (Boeckh) VR.: σιμοεοακικων M sec. Sp. (σα-
μοερακικαι sec. Heyn.), ὀλιγαρχικῶ C Putsch. — προυσκεψαντο
Spengel: πουσκεψαντο RM, πουσκαντο V. — σφετέρως Sp. et
RV: φετερας M, ουτερας C. — σωτηρίας Sp.: ατηρίας RM,
ατιρίας corr. ex ατ. . ρίας V, ἀγερίας C. — ἐνεθυμήθησαν
Krehlius: ενεθυμνησαν M, ενεθυμησησαν R, ἐνεθυμήθη C,
ενθυμησαν V. — 52. ἐκλογῆς scr.: ἐκλογεῖς. — 53. δεῦρ' αἰεί
vel tale quid ap. Ant. exstitit, v. Dd. — 56. συντελεῖς est apud
Dem. § 104; ex Antiphonte nihil nisi συντέλεια affertur.

ἔχων ἐπίγραμμα περὶ ταῶν καὶ ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ οὐδεμία μνεία τοῦ ὀνόματος γίνεται, ὄρνεις δὲ ποικίλους πολλάκις ἐν αὐτῷ ὀνομάζει, φάσκων τούτους τρέφειν Δῆμον τὸν Πυριλάμπους, καὶ πολλοὺς παραγίνεσθαι κατὰ πόθον τῆς τῶν ὀρνίθων θεάς ἐκ τε Λακεδαίμονος καὶ Θετταλίας καὶ σπουδῆν ποιεῖσθαι τῶν ῥῶν μεταλαβεῖν. περὶ δὲ τῆς ιδέας αὐτῶν λέγων γράφει· εἴ τις ἐθέλοι καταβαλεῖν εἰς πόλιν τοὺς ὄρνιθας, οἰλήσουται ἀναπτόμενοι· ἐὰν δὲ τῶν πτερύγων ἀποτέμῃ, τὸ κάλλος ἀφαιρήσεται· τὰ πτερὰ γὰρ αὐτῶν τὸ κάλλος ἐστίν, ἀλλ' οὐ τὸ σῶμα. ὅτι δὲ καὶ περισπούδαστος ἦν αὐτῶν ἡ θεά, ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ πάλιν φησὶν· ἀλλὰ τὰς μὲν νουμηνίας ὁ βουλόμενος εἰσήει· τὰς δ' ἄλλας ἡμέρας εἴ τις ἔλθοι βουλόμενος θεάσασθαι, οὐκ ἔστιν ὅστις ἔτυχε. καὶ ταῦτα οὐκ ἐχθρὸς οὐδὲ πρῶην, ἀλλ' ἔτη πλέον ἢ τριάκοντά ἐστιν. Ath. IX p. 397 CD.

58. ἐτιμῶντο δὲ τὸν ἄρρενα καὶ τὸν θῆλυν δρα- 59
χμῶν χιλίων, ὡς Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Ἑρασίστρατον λόγῳ
φησί. Aelianus H. A. 5, 21.

59. εὐοφθάμῳς ἀντὶ τοῦ εὐπρεπῶς Ἀ. ἐν τῷ 60
περὶ ταῶνων. Harp.

57. Δῆμον τὸν Πυριλάμπους] huc referenda Harp. glossa (fr. 61 S.): Πυριλάμπης· Ἀ. ἐν τῷ περὶ τῶν ταῶν. ὄνομα κύριον. — ἀλλὰ τὰς μὲν νουμηνίας κτέ.] Saupp. conferrī iubet Ael. H. A. 5, 21; Eustath. ad Iliad. 2, 782. — 58. χιλίων] μυρίων Mc et mg. v. (Hercher), ὠρίων bv. Μυρίων post ἄρρενα addendum esse ci. S. — 59. ταῶν Dd.

XVIII XVII. ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΠΑΙΔΑ
ΥΒΡΕΩΣ. (?)

62 60. ἀξιοὶ ἀντὶ τοῦ νομίζει Ἄ. ὑπὲρ τῆς εἰς τὸν
ἐλ. παῖδα <ὑβρεως>. Harp. cf. B. A. 412, 28.

XIX XVIII. ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΝΟΥ.

Cf. or. VI § 12. 21. 35.

63 61. θῆτες καὶ θητικόν Ἄ. ἐν τῷ κατὰ Φιλίνου
φησί· τούς τε θῆτας ἅπαντας ὀπλίτας ποιῆσαι.
Harp.

64 62. ἀκροᾶσθαι ἀντὶ τοῦ ὑπακούειν Ἄ. ἐν τῷ
κατὰ Φιλ. Harp.; cf. B. A. p. 366, 28.

65 63. ἀπολαχεῖν ἀντὶ ἀπλοῦ τοῦ λαχεῖν Ἄ. ἐν τῷ
κατὰ Φιλ. Harp.; cf. B. A. p. 430, 9; Bachm. Anecd. 1
p. 127, 9.

66 64. διάληξις. διαλαγχάνειν μὲν ἐστὶ τὸ κλήρω
διαιρεῖσθαι, διάληξις δὲ τὸ πράγμα Ἄ. ἐν τῷ κατὰ
Φιλίνου. Harp.

XX XIX. ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΝ ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΕΙ ΓΝΗΣΙΟΣ.

67 65. δημοτευόμενος. δημοτεύεσθαι ἐστὶ τὸ τοῦδέ
τινος δῆμον κοινωνεῖν καὶ χρηματίζειν ἀπ' αὐτοῦ Ἄ.
ἐν τῇ πρὸς Φίλιππον ἀπολ., εἰ γνήσιος. Harp.

60. Lysiae nomen ante orationis inscriptionem intercidisse putat Meierus: nempe epitome et B. A. ita hanc glossam exhibent: ἀξιοὶ Ἄντ. καὶ Λυσίας ἀντὶ τοῦ νομίζει. Itaque iam incertum fit, Antiphontisne an Lysiae haec oratio fuerit. — ὑβρεως add. anonym. ap. Gronovium, om. codd. — 62. φιλοίνου F. — 63. φιλοίνου F. — 64. cf. fr. 138. μὲν ἐστὶ add. epit. Ald. — 65. δημοτευόμενοι BC, om. Ald. — XX. Secundum Plutarchum (cf. extrema eius verba) haec fuit orationis inscriptio: (κατ') Ἀλκιβιάδου λοιδορίαι, et hoc praefert S.; secundum autem Athenaei codices: κατ' Ἀλκιβ. λοιδορίας, id quod Meiero magis placet. U. de Wilamowitz-Moellendorf (Herm. XI, 296) eandem orat. etiam Πολιτικόν vocatam esse censet (v. nr. XXVI).

XX. ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ ΛΟΙΔΟΡΙΑΙ.

XXI

66. Ἐν δὲ ταῖς Ἀντιφῶντος λοιδορίαις γέγραπται, 68
ὅτι παῖς ὢν ἐκ τῆς οἰκίας ἀπέδρα πρὸς Δημοκράτη
τινὰ τῶν ἐραστῶν, βουλομένου δ' αὐτὸν ἀποκηρύττειν
Ἀρίφρονος Περικλῆς οὐκ εἶασεν εἰπών, εἰ μὲν τέθνη-
κεν, ἡμέρα μιᾶ διὰ τὸ κήρυγμα φανεῖσθαι πρότερον,
εἰ δὲ σῶς ἐστίν, ἄσωστον αὐτῷ τὸν λοιπὸν βίον ἔσε-
σθαι· καὶ ὅτι τῶν ἀκολουθούντων τινὰ κτείνειεν ἐν τῇ
Σιβυρτίου παλαίστρᾳ ξύλῳ πατάξας. ἀλλὰ τούτοις μὲν
οὐκ ἄξιον ἴσως πιστεύειν, ἅ γε λοιδορεῖσθαι τις αὐτῷ
δι' ἐχθραν ὁμολογῶν εἶπεν. Plut. Alcib. c. 3.

67. Ἐπειδὴ ἐδοκιμάσθη ὑπὸ τῶν ἐπιτρό- 69
πων, παραλαβὼν παρ' αὐτῶν τὰ σαντοῦ χρή-
ματα, ᾧχου ἀποπλέων εἰς Ἀβυδον, οὔτε χρέος
ἴδιον σαντοῦ πραξόμενος οὐδὲν οὔτε προξενίας
οὐδεμιᾶς ἔνεκα, ἀλλὰ τῇ σαντοῦ παρανομίᾳ καὶ
ἀκολασίᾳ τῆς γνώμης ὁμοίους ἔργων τρόπους
μαθησόμενος παρὰ τῶν ἐν Ἀβύδῳ γυναικῶν,
ὅπως ἐν τῷ ἐπιλοίπῳ βίῳ σαντοῦ ἔχοις χρῆσθαι
αὐτοῖς. Ath. XII p. 525 B (A. ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβ.
λοιδορίας).

XXI. ΠΡΟΟΙΜΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΛΟΓΟΙ.

XXII

68. Ἐγραψάμην ταύτην τὴν γραφὴν ἡδι- 70
κημένος ὑπὸ τούτου νῆ Δία πολλά, ἔτι δὲ καὶ
πλείω ὑμᾶς ἡσθημένος ἡδικημένους καὶ τοὺς

66. ἄσωστον] ἀβίωτον Cob. — 67. fort. ἐδοκ. <καὶ ἀπηλ-
λάγης> ἀπὸ τ. ἐπ. — ἔνεκα scripsi: ἔνεκεν. — παρανομία] male
παροινία Ruhnken; v. Thuc. VI, 15. — βίῳ <τῷ> σαντοῦ? an
σαντοῦ βίῳ? — 68. ἔτι δὲ <μεῖζω> καί? an del. καί?

ἄλλους πολίτας. Suid. 1, 2 p. 54, 10 (Ἄ. ἐν προοιμί-
μίοις), cf. B. A. p. 359, 6.

71 69. ἀλλ' εἰ τό τε πράγμα μοι κρεῖττον φαί-
νεται ἅμα τε μαρτυρίας ἀκριβεῖς παρέξομαι.
Suid. 1, 1 p. 255 (ἐν Προοιμί-
μίοις).

72 70. Ἀντιφῶν δὲ — τῷ μὲν μοχθηρῷ ἐχρήσατο
οὐκ ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἀνδρὸς καὶ εἰσαγομένου εἰς δικα-
στήριον ἵνα κατηγορηθῆ, ἀλλ' ἐπὶ πατρὸς δίκην λα-
χόντος ὑπὲρ ἀπεσφαγμένου παιδὸς τὸν μοχθηρὸν ἔταξεν·
καὶ φησιν οὕτως ἐν Προοιμί-
μίοις καὶ ἐπιλόγοις· καὶ γὰρ
μὲν ὁ μοχθηρὸς, ὄντινα ἐχρῆν τεθνηκέναι, ζῶ
τοῖς ἐχθροῖς κατάγελως. Photius p. 278, 1; Suid. 2,
1 p. 896.

XXIII

XXII. ΡΗΤΟΡΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ ΑΒΓ
ΕΙ ΓΝΗΣΙΑΙ.

73 71. Ἄ. τε ἐν ταῖς ῥητορικαῖς τέχναις τὸ μὲν τὰ
παρόντα ἔφη καὶ ὑπάρχοντα καὶ παρακείμενα
αἰσθάνεσθαι κατὰ φύσιν εἶναι ἡμῖν· παρὰ φύ-
σιν δὲ τὸ φυλάττειν αὐτῶν ἐκποδῶν γενομένων
ἐναργῆ τὸν τύπον. Longin. Sp. Rh. Gr. I p. 318, 9
(IX, 576 W.).

74 72. σημεῖον καὶ τεκμήριον διαφέρει. Ἄ. ἐν τῇ
τέχνῃ τὰ μὲν παροιχόμενα σημείοις πιστοῦσθαι,
τὰ δὲ μέλλοντα τεκμηρίοις. Ammon. π. διαφ. λέξ.

69. τό τε Spengel. S.: τότε. — μαρτυρία ἀρετῆς πράξομαι
codd.; μαρτυρίαν τῆς ἀρετῆς παρέξομαι Bernhardt; μαρτυρίας
S., ἀκριβεῖς A. Schaeferus probante S. Sed παρέξομαι cum
φαίνεται male convenit; alterutrum mutandum esse puto. —
70. οὕτως Suid.: οὗτος Phot. — 71. καὶ τὰ ὑπάρχ. BC Bodl.
Ven. A. — τὸν τύπον Finckhius: τὸν πόθον. — 72. μὲν add.
Eranius. — παρωχημένα Eranius S. — πιστοῦσθαι Eran. S.:
πιστεύεσθαι Ammonius.

p. 127 Valck. cf. Eranius Philo p. 173 Valck., qui nomen scriptoris omisit.

73. ἀστοργία, φιλοστοργία, στοργή· Ἄ. ἐν 75 δευτέρῳ π. τῆς ῥητ. τέχνης. Antiattic. B. A. p. 78, 6.

74. ἀπαρασκεύαστον· Ἄ. τρίτῳ ῥητορικῆς τέχνης. 76 Antiatt. B. A. 79, 1. ἀπαρασκεύαστον δὲ ἐν ταῖς ῥητορικαῖς τέχναις· δοκοῦσι δ' οὐ γνήσιαι. Poll. VI § 143.

75. ὀλιγοφιλίαν· Ἄ. τρίτῳ. Antiattic. B. A. 110, 77 33. πολυφιλίαν δὲ καὶ ὀλιγοφιλίαν Ἀντιφῶν. Poll. III § 63.

*76. ὅτι δὲ καὶ αὐτὸς ἕκαστος τῶν περὶ λόγους 78 ἔχόντων ἡξίου ποιεῖν ὀνόματα καινά, δηλοῖ μὲν καὶ Ἄ. Ικανῶς, ὅς γε ὅπως αὐτὰ ποιητέον ἐκδιδάσκει. Galen. ἐξήγ. τῶν Ἰπποκρ. γλωσσῶν 19, p. 66 Kühn.

XXIII. ΑΠΑΡΑΣΗΜΑ.

77. Περὶ τοῦ μὴ ἐλεεῖν ὑμᾶς ἐμὲ ἐδεήθη, 137 δείσας μὴ ἐγὼ δάκρυσι καὶ ἰκετείαις πειρωῶμαι ὑμᾶς ἀναπείθειν. Suid. 1, 2 p. 977.

78. Τοῦτο δὲ τοὺς νόμους εἰδὼς πατέριους 139 καὶ παλαιοὺς ὄντας ὑμῖν. Suid. 2, 2 p. 146.

79. Τέως μὲν γὰρ ὁ πολὺς χρόνος τοῦ ὀλίγου 142 πιστότερος ἦν. Suid. 2, 2 p. 1073, 16.

76. Ad artem rettulit J. Jonsius. — XXIII. Huc ea tantum fragmenta rettuli, quae certis indiciis oratori Antiphonti vindicarentur; contra in quibus dubitationi locus relinqueretur glossasque omnes ad fragm. ambigua (C) reieci. — 77. Ad or. I referendum puto; cf. frg. 1. — μὴ ante ἐλεεῖν add. Bernhardy cum *V. — 79. μὲν γὰρ] μὲν οὖν E, om. γὰρ V. Duo quae apud Suid. sequuntur exempla: καὶ αὐθις· ἀποκαλύψαντες τὰ ὄπλα τέως ἐσκεπασμένα. καὶ αὐθις· καὶ διέφθειρε τοὺς τέως νενικηκότας, non videntur Antiphontis esse (Saupp.).

B. FRAGMENTA ANTIPHONTIS SOPHISTAE.

XXIV. ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΛΟΓΟΙ Β'.

Cf. de his et de eis quae sequuntur sive orationibus seu potius libellis philosophicis Hermog. π. *ἰδεῶν* B p. 414 Sp. In libris *ἀληθείας*, quos cum protagoreo libro, cui inscriptum erat *Ἀλήθεια ἢ περὶ τοῦ ὄντος*, apte componit Sauppium, de rerum natura sermonem institutum fuisse ex fragmentis apparet. Atque in primo quidem libro generales quaestiones pertractatae erant, alter in explicandis singulis quae in rerum natura fiunt versabatur.

- 98 80. ἀδέητος ὁ μηδενὸς δεόμενος καὶ πάντα ἔχων. Ἄ. ἐν α' Ἀληθείας· διὰ τοῦτο οὐδενὸς δεῖται, οὐδὲ προσδέχεται οὐδενός τι, ἀλλ' ἄπειρος καὶ ἀδέητος. Suid. 1, 1 p. 94; cf. Harp. s. v. ἀδέητος; B. A. p. 341, 3; Phot.
- 99 81. μέμνημαι δὲ καὶ περὶ τοῦ τῆς γνώμης ὀνόματος εἰπὼν ὡς ἐπὶ τῶν παλαιῶν ἐν ἴσῳ εἴτε τῷ διαφορίας εἴτε καὶ ἐννοήσεως ἐλέγετο· — — ὥσπερ καὶ ὁ Ἄντ. ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τῆς Ἀληθείας [ἐν τῷ λόγῳ]

80. οὐδὲ Bernhardy: οὔτε. — ἄπειρος] εὐπορος Ruhnken., ἄπηνος ci. S. — De Deo haec dicta esse uterque suspicatur. — 81. περὶ post πρώτῳ om. ed. basil., ἐν τῷ περὶ τε habet cod. paris. 1849. S., quum antea περὶ sustulisset et ἐν τῷ λόγῳ delenda esse coniecisset, nunc (de Antiph. sophista p. 10) proponit ἐν τῷ π. τ. Ἄ. πρώτῳ λόγῳ. Bernays pro ἐν τῷ λ. κτέ.: ἐνὶ τε λόγῳ, ταυταδὶ νοῦς εἴσεται· ἐν τε οὐδὲν αὐτῷ· οὔτε οὖν ὄψει ὄρα μακρ. οὔτε ἂν γνώμη γινώσκῃ οὐ μακρ. γιν. (Rh. Mus. IX, p. 256). S. nunc: ταῦτα δὲ (τοῦ τάδε ed. basil.) γνώσει ἐν τε οὐδὲν τὸ αὐτό· οὔτε οὖν (οὔτε ἦν antea) ὄψει

ταῦτα δὲ γνοῦς εἰς ἓν τε οὐδὲν αὐτῷ οὐτέων ὄψει ὄρα μακρότητα οὐτέην γνώμη γιγνώσκει ὁ μακρότητα γιγνώσκων. καὶ πᾶσι γὰρ ἀνθρώποις ἡ γνώμη τοῦ σώματος ἡγεῖται καὶ εἰς ὑγίαιαν καὶ νόσον καὶ εἰς τὰ ἄλλα πάντα. Galen. 18, 2 p. 656 Kühn.

82. καὶ γὰρ τὸ ῥῆμα διαθέσθαι λέγουσιν ἐπὶ τοῦ διοικῆσαι Ἀ. Ἀληθείας α'. γυμνωθεῖσα δὲ ἀφορμῆς πολλὰ ἂν καὶ καλὰ κακῶς διαθεῖτο. Harp. v. διάθεσις.

83. ἔμβριος Ἀ. Ἀληθείας α'. καὶ ἡ σηπεδῶν τοῦ ξύλου ἔμβριος γένοιτο, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ ξῆν, τουτέστι ζήσειε καὶ μὴ ξηρανθεῖη μηδ' ἀποθάνοι. Harp. — δοκεῖ δ' ἡ φύσις καὶ ἡ οὐσία τῶν φύσει ὄντων ἐνίοις εἶναι τὸ πρῶτον ἐνυπάρχον ἐκάστῳ ἀρρῦθμιστον καθ' ἑαυτό, οἷον κλίνης φύσις τὸ ξύλον, ἀνδριάντος δ' ὁ χαλκός. σημεῖον δὲ φησιν Ἀντιφῶν ὅτι εἴ τις κατορύξειε κλίνην καὶ λάβοι δύναμιν ἡ σηπεδῶν ὥστ' ἀνεῖναι βλαστόν, οὐκ ἂν γενέσθαι κλίνην ἀλλὰ ξύλον, ὡς τὸ μὲν κατὰ συμβεβηκὸς ὑπάρχον, τὴν κατὰ νόμον διάθεσιν καὶ τὴν τέχνην, τὴν δ' οὐσίαν οὔσαν ἐκείνην ἢ καὶ διαμένει ταῦτα πάσχουσα συνεχῶς. εἰ δὲ καὶ τούτων ἕκαστον πρὸς ἕτερόν τι ταῦτὸ τοῦτο πέπονθεν, οἷον ὁ μὲν χαλκός καὶ ὁ χρυσὸς πρὸς ὕδωρ,

ὄρα ὁ ὄρων (ὄψει ὄραν Basil., ὄπι ὄρων cod. paris.) μακρ. οὔτε οὖν (οὔτε ἦν antea) γν. γ. ὁ γιγνώσκων, supplens et ad ὄρων et ad γιγνώσκων vocem ταῦτα h. e. res singulas. Comparat Bernays Diog. L. VI, 53. ὄψει] cf. frg. 35 et 174. — καὶ πᾶσι S.: καὶ πᾶσι. — εἰς ante τὰ add. basil. — 82. δὲ] οὔν B. — καλὰ om. B. — διαθεοῖτο J. Ald. — 83. ἡ σηπεδῶν] ἡ γῆ σηπ. Harp. A; ἡ ἔμπεδῶν G. — γένοιτο om. C. — ap. Aristot. pro κατὰ νόμον praebent κατὰ ῥυθμόν Simplic. (γρ) et Philop. (γρ).

- τὰ δ' ὅστ' αἰ καὶ ξύλα πρὸς γῆν, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων ὀτιοῦν, ἐκεῖνα τὴν φύσιν εἶναι καὶ τὴν οὐσίαν αὐτῶν. Aristot. φυσ. ἀκρ. 2 p. 193a 9 Bk.
- 102 84. ἀναποδιζόμενα ἀντὶ τοῦ ἐξεταζόμενα ἢ ἀντὶ τοῦ ἀνωθεν τὰ αὐτὰ πολλάκις λεγόμενα ἢ πραττόμενα Ἄ. Ἀληθείας α'. Harp. — καὶ ἀναποδιζόμενα Ἄ. τὰ πάλιν ἐξεταζόμενα. Poll. 2 § 196.
- 103 85. ἀνήκει παρ' Ἄ. Ἀληθείας α' ἀντὶ ἀπλοῦ τοῦ ἦκει, ἢ οἶον ἀνεβιβάσθη καὶ προελήλυθεν. Harp. — ἀνήκει Ἄ. μὲν ἀντὶ τοῦ καθήκει, Ἀμειψίας δὲ ἀνήκω ἀντὶ τοῦ ἀναβέβηκα καὶ προελήλυθα ἔφη. B. A. p. 403, 5 et Suid.
- 104 86. ἄοπτα ἀντὶ τοῦ ἀόρατα καὶ οὐκ ὀφθέντα ἀλλὰ δόξαντα ὀραῖσθαι Ἄ. Ἀληθείας α'. Harp. B. A. p. 414, 6 cf. Pollux 2, 58.
- 105 87. ἀπαθῆ ἀντὶ τοῦ τὰ μὴ ὡς ἀληθῶς γεγονότα πάθη Ἄ. Ἀληθείας α'. Harp.
- 106 88. Ἀφροδίτης ἀντὶ τοῦ ἀφροδισίων. οὕτως Ἄ. ἐν Ἀληθείας πρώτῳ. B. A. p. 472, 14.
- 107 89. δεήσεις ἀντὶ τοῦ ἐνδείας Ἄ. Ἀληθείας α'. Harp. cf. fr. 80.
- 108 90. ἐπαλλάξεις ἀντὶ τοῦ συναλλαγὰς ἢ μίξεις Ἄ. Ἀληθείας α'. Harp.
- 109 91. ὀριγνησθῆναι ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῆσαι Ἄ. Ἀληθείας α'. Harp.
- 110 92. Ὅταν οὖν γένωνται ἐν τῷ ἀέρι ὄμβροι τε καὶ πνεύματα ὑπεναντία ἀλλήλοις, τότε συστρέφεται τὸ ὕδωρ καὶ πυκνοῦται κατὰ πολλά.

91. ὀριγνησθῆναι A Ald.

ὅτι γὰρ ἂν τῶν ξυμπιπτόντων κρατηθῆ, τοῦτ' ἐπυκνώθη καὶ συνεστράφη ὑπό τε τοῦ πνεύματος εἰλούμενον καὶ ὑπὸ τῆς βίας. Galen. XVII, 1 p. 681 Kühn. (παρ' Ἀ. κατὰ τὸ δεύτερον τῆς Ἀληθείας).

93. γρουπάνιον· Ἀ. Ἀληθείας β'. καῖον γὰρ¹¹¹ τὴν γῆν καὶ συντηκον γρουπάνιον ποιεῖ. καὶ Μελάνθιος ἐν β' Ἀτθίδος εἰπὼν σεισμὸν γεγονέναι φησὶ „καὶ ἔγρουπεν ἡ γῆ“. Harp. cf. E. M. p. 242, 11. — γρουπανίζειν· σείεσθαι τὴν γῆν παλλομένην καὶ ὥσπερ ῥυσοῦσθαι ἀπὸ σειμοῦ. οὕτως Ἀντιφῶν. E. M. p. 242, 7.

94. διάστασις· Ἀ. Ἀληθ. β'. περὶ τῆς νῦν¹¹³ κρατούσης διαστάσεως, ἀντὶ τοῦ διακοσμήσεως τῶν ὄλων. Harp. cf. Suid. s. v. διάθεσις (1, 1 p. 1279), ubi in fine haec adduntur: ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς Ἀληθείας ὁ αὐτὸς κέχρηται αὐτῷ καὶ ἐπὶ τῆς διακοσμήσεως. V. ad frg. 160.

95. δίνῳ ἀντὶ τοῦ δινήσει Ἀ. Ἀληθείας β'.¹¹⁴ Harp. p. 53, 3 Bk. 85, 17 Dd.

96. φορίνης· Ἀ. Ἀληθείας β'. ὅτι καὶ ἐπ' ἀν-¹¹⁵θρωπίου δέρματος ἐλέγετο ἡ φορίνη, καὶ Ἀριστομένης ἐν Γόησι δῆλον ποιεῖ. Harp. — ὅτι γὰρ καὶ ἐπ' ἀνθρώπων τάσσουσι τὴν φορίνην, δῆλον ποιεῖ Ἀ.

92. De grandine sermonem fuisse recte statuit S. — ὅτι S.: ὅτι. — γὰρ] δ' codd. — κρατηθῆ S.: κρατήση. — 93. καίων et συντήκων epitom. (Suid.) et E. M. Subiectum sententiae τὸ πῦρ fuerit. — ἦν ante τὴν add. Suid. — 94. Ad ipsum initium libri secundi refert S. — 95. δείνω (sic. Toup. pro δεινῶ) — δεινήσει v.; δινῶ — δινήσω N.; δίνῳ — δινήσει post Dd. S. — 96. φορίνης] φορίνη CG et epitome Dd.

- ἐν β' Ἀληθείας. Harp. v. πεφοριῶσθαι cf. E. M. p. 798, 34.
- 116 97. ἀειεστώ· Ἀ. τὴν ἀιδιότητα καὶ τὸ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀεὶ ἐστάναι. — ἡ λέξις παρὰ τῷ Διογενηανῶ. ἐν Ἀληθείας δευτέρῳ. Suid. 1, 1 p. 124, 5 cf. 1, 2 p. 22, 13 et Harp. v. ἀειεστώ, qui extrema verba ἡ λέξις κτέ. omittit.
-
- 117 98. κὰν Ἀντιφῶν, ἄλλος ρήτωρ νομιζόμενος εἶναι, καὶ τὴν πρόνοιαν ἀναιρῶν ἐν τοῖς ἐπιγεγραμμένοις περὶ Ἀληθείας παραπλησίως τῇ Κέλσου ἐπιγραφῇ. Origen. adv. Cels. IV c. 25, vol. I p. 518 D Delarue.
- 118 99. ἄγειν· — — Ἀ. δ' ἐν τῷ περὶ ἀληθείας φησί· τοὺς νόμους μεγάλους ἄγοι, ἀντὶ τοῦ ἡγοῖτο. Harp. v. ἄγοι cf. B. A. 330, 2.
- 119 100. ἄβιος· πλούσιος, ὡς Ἀ. ἐν Ἀληθεία. Hesychius 1 p. 17. ἄβιος. τὸν ἄβιον Ἀ. ἐπὶ τοῦ πολὺν βίον κεκτημένου ἔταξεν, ὡς Ὅμηρος ἄξυλον ὕλην λέγει τὴν πολὺξύλον. Harp. Pollux 6, 196.
101. Ἀντιφῶν δ' ἐν τοῖς περὶ ἀληθείας καὶ ἀνάπηρα εἴρηκεν. Poll. 2, 61.
- 120 102. ἀπαρασκεύῳ γνώμη ἐν τοῖς περὶ ἀληθείας Ἀ. εἶπεν. Poll. 6, 143.
- *103. ἅμα δ' οὐδὲ λύειν ἅπαντα προσήκει, ἀλλ' ἢ ὅσα ἐκ τῶν ἀρχῶν τις ἐπιδεικνὺς ψεύδεται, ὅσα δὲ

s. v. πεφορ. B habet ἐν β' περὶ ἀλ. — 97. altero loco ap. Suid. ἐν Ἀλ. δευτ. τοῦ Ἀντιφῶντος exstat. — 98. ἀναιρῶν S.; erat ἀναίρων. — 99. τοὺς] καὶ τοὺς K. — μεγάλως Suid. — ἄγει B. — ἡγεῖτο F, ἡγεῖται BCGH. — 100. ap. Harp. πολὺν τὸν βίον epit. Dd. — 103. cf. S. ad frg. 101 S., de Antiph. soph. p. 13, qui cum Zellero ad librum sec. refert.

μή, οὐ· οἶον τὸν τετραγωνισμόν τὸν μὲν διὰ τῶν τμημάτων γεωμετρικοῦ διαλύσαι, τὸν δ' Ἀντιφῶντος οὐ γεωμετρικοῦ. Aristot. φυσ. ἀκρ. 1 p. 185 a 17 cf. Soph. el. p. 172 a 3. — πολλοὶ πολλαχῶς περὶ τοῦ τετραγωνισμοῦ διέλαβον — — ὁ δ' Ἀντιφῶν διὰ τῆς διχοτομίας τοῦ ἐγγεγραμμένου εἰς τὸν κύκλον τετραγώνου τῶν πλευρῶν. Simplic. Waitz praef. ad Aristot. Org. p. 50. Rectius Themistius ad φυσ. ἀκρ. l. c. (IV p. 327 b 36): πρὸς Ἀντιφῶντα δὲ οὐκέτι ἂν ἔχοι λέγειν ὁ γεωμέτρης, ὅς ἐγγράφων τρίγωνον ἰσόπλευρον εἰς τὸν κύκλον, καὶ ἐφ' ἐκάστης τῶν πλευρῶν ἕτερον ἰσοσκελὲς συνιστᾷς πρὸς τῇ περιφερείᾳ τοῦ κύκλου, καὶ τοῦτο ἐφεξῆς ποιῶν, ὥστε ποτε ἐφαρμόσειν τοῦ τελευταίου τριγώνου τὴν πλευρὰν εὐθεΐαν οὔσαν τῇ περιφερείᾳ. cf. Simpl. ibd. p. 327 a 36: ὁ δὲ Ἀ. γράψας κύκλον ἐνέγραψέ τι χωρίον εἰς αὐτὸν πολύγωνον τῶν ἐγγράφεσθαι δυναμένων .... (sequitur lacuna).

*103a. Ἀντιφῶν (scil. τὸν ἥλιόν φησιν εἶναι) πῦρ ἐπινεμόμενον μὲν τὸν περὶ τὴν γῆν ὑγρὸν ἀέρα, ἀνατολὰς δὲ καὶ δύσεις ποιούμενον τῶ τὸν μὲν ἐπικαιόμενον ἀεὶ προλείπειν, τοῦ δ' ὑπονοτιζομένου πάλιν ἀντέχεσθαι. Stob. Ecl. I, 25, 1.

*104. Ἀντιφῶν ἰδίῳ φέγγει λάμπειν τὴν σελήνην·¹²¹ τὸ δὲ ἀποκρυπτόμενον περὶ αὐτὴν ὑπὸ τῆς προσβολῆς τοῦ ἡλίου ἀμαυροῦσθαι, πεφυκότος τοῦ ἰσχυροτέρου πυρὸς τὸ ἀσθενέστερον ἀμαυροῦν· ὃ δὲ συμβαίνειν καὶ

ap. Themist. ἐκάστης S.: erat ἐκάστου. — 103a. add. S. de Ant. soph. p. 11, recte eidem libro vindicans. — 104. ἰδίῳ μὲν φέγγει Lyd., ἰδιοφεγγῆ μὲν (om. λάμπειν) Stob. — πυρὸς] φωτὸς cod. Plut. Marcianus et Lydus; om. Stob. S. — συμβαίνειν Lydus, Eusebii C, Gal., Plut.

περὶ τὰ ἄλλα ἄστρα. Plut. mor. p. 891 D, Galen. de hist. phil. 19 p. 281 Kühn., Stob. Ecl. I, 26, 1, Io. Lyd. de mens. 3, 8. — Ἀλκμαίων Ἡράκλειτος Ἀντιφῶν (scil. τὰς τῆς σελήνης ἐκλείψεις γίνεσθαι φασιν) κατὰ τὴν τοῦ σκαφοειδοῦς στροφὴν καὶ τὰς περικλίσεις. Stob. Ecl. I, 26, 1.

*105. Ἀ. δὲ (τὴν θάλασσαν φησιν εἶναι scil.) ἰδρωῖτα τοῦ θερμοῦ, ἐξ οὗ τὸ περιληφθὲν ὑγρὸν ἀπεκρίθη, τῷ καθεψηθῆναι παραλυνίσαν, ὅπερ ἐπὶ παντὸς ἰδρωῖτος συμβαίνει. Plut. moral. p. 897 A et Galen. de hist. philos. 19, p. 299 Kühn.

*105a. Ἀντιφῶν καὶ Κριτόλαος νόημα ἢ μέτρον τὸν χρόνον, οὐχ ὑπόστασιν. Stob. Ecl. I, 8, 40.

xxv

XXV. ΠΕΡΙ ΟΜΟΝΟΙΑΣ.

Cf. Philostr. V. Soph. p. 500 Ol.: λόγοι δ' αὐτοῦ δικανικοὶ μὲν πλείους —, σοφιστικοὶ δὲ καὶ ἕτεροι μὲν, σοφιστικώτατος δὲ ὁ ὑπὲρ τῆς ὁμονοίας, ἐν ᾧ γνωμολογίαι τε λαμπραὶ καὶ φιλόσοφοι σεμνὴ τε ἀπαγγελία καὶ ἐπηνθισμένη ποιητικοῖς ὀνόμασι καὶ τὰ ἀποτάδην ἐρμηνευόμενα παραπλήσια τῶν πεδίων τοῖς λείοις. In hoc autem libro, sicut fragmenta docent, de mo-

altero loco ἀντίφαντος A Stobaei; corr. Heeren. — Et 104 et 105 ad sec. librum referenda cum S. — 105. τοῦ ante θερμοῦ ex Euseb. add. Diels; sed idem τοῦ θερμοῦ vix sanum putat. — περιλειφθὲν Plutarchi AB Euseb. Galen. — παραλυνίσασα AB Plutarchi Gal. Euseb., παρακυνίσασα Plutarchi C, παραλυνίσαντα Xyl. S.; παραλυνίσαν corrector Vossiani. „debeant certe παραλυνισθῆναι“ Diels. — συμβαίνει S.: συμβαίνει. cf. fr. 104. — 105a. add. S. de Antiph. soph. p. 12. — Ἀντιφῶν cod. Farnes. (ci. Meineke): Ἀντιφάνης. — οὐχ] οὐδ' A. — de locis quibusdam Pollucis, qui ad artem medicam spectant, cf. adnot. infra post frg. 182.

ribus sophista disserebat deque vitae brevitae et aerumnis, rempublicam vero civiumve concordiam nusquam attigit.

106. ἀναθέσθαι· Ἄ. ἐν τῷ περὶ ὁμοιοίας· ἀνα- 84
θέσθαι δὲ ὡσπερ πεττὸν τὸν βίον οὐκ ἔστιν,
ἀντὶ τοῦ ἀνωθεν βιῶναι μετανοήσαντας ἐπὶ τῷ προ-
τέρῳ βίῳ. Harp.

107. διάθεσις· — — καὶ ἀντὶ τοῦ διοίκησις ὁ 85
αὐτὸς ἐν τῷ περὶ ὁμοιοίας· ἀλλὰ εἰδότες τὴν διά-
θεσιν ἀκούουσιν. Harp.

108. θεαιδέστατον· θεοῦ ιδέαν ἔχον. εἶπε δὲ 86
Ἄ. ἐν τῷ περὶ ὁμον. οὕτως· ἄνθρωπος, ὅς φησι
μὲν πάντων θηρίων θεαιδέστατον γενέσθαι.
Photius lex. p. 81, 19. Suid. 1, 2 p. 1120, 5. E. M.
p. 444, 14. Eustath. ad Hom. Il. 3, 36.

109. Πολλοὶ δ' ἔχοντες φίλους οὐ γιγνώ- 87
σκουσιν, ἀλλ' ἐταίρους ποιοῦνται θῶπας πλού-
του καὶ τύχης κόλακας. Suid. 1, 2 p. 1199, 8.

110. ἵνα· ὅπου. Ἄ. ἐν τῷ περὶ τῆς ὁμοιοίας· 88
ὀκνεῖν, ἵνα οὐδὲν ἔργον ὀκνεῖν Phot. p. 108, 5;
Suid. 1, 2 p. 992, 9.

111. ἀθεώρητος ἀντὶ τοῦ ἀθέατος παρ' Ἀντι- 89
φῶντι ἐν τῷ περὶ ὁμοιοίας. Harp.

106. ἐν τῷ add. epit. — προνοίας epit. Suid. — πεττὸν
τὸν] ἐπὶ τὸν περιττὸν BC. — 107. διοικήσας A, διοικήσεις BJ.
— 108. θεαιδέστατος Suid. (praeter BVE), E. M. — ἔχων
Suid. (praeter B m. sec.), E. M., Eustath., B. A. p. 263, 31. —
μὲν om. Phot., E. M., Eust. — θεαιδέστατον S.: θεαιδέστατος.
— 109. θῶκας BE. comma post h. v. del. W. — 110. ὀκνεῖν
priore loco om. Phot.

- 90 112. ἀνδρεία ἢ τῶν ἀνδρῶν ἡλικία· Ἄ. ἐν τῷ
περὶ ὁμοιοίας. Harp. Suid.
- 91 113. ἀύλιζόμενοι ἀντὶ τοῦ κοιμώμενοι Ἄ. περὶ
ὁμοιοίας. Harp. cf. B. A. p. 463, 24.
- 92 114. βαλβῖσιν ἀντὶ τοῦ ταῖς ἀρχαῖς· Ἄ. περὶ
ὁμοιοίας. Harp.
- 93 115. εὐηνιώτατα· Ἄ. ἐν τῷ περὶ ὁμοιοίας. εὐή-
νιος ὁ πρᾶος καὶ μέτριος καὶ μὴ ταραχώδης. Harp.
- 94 115. Μακροκέφαλοι· Ἄ. ἐν τῷ περὶ ὁμοιοίας.
ἔθνος ἐστὶν οὕτω καλούμενον. Harp.
- 95 117. Σκιάποδες· Ἄ. ἐν τῷ περὶ ὁμοιοίας. ἔθνος
ἐστὶ Λιβυκόν. Harp.
- 96 118. ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες· λέγοι ἂν τοὺς ὑπὸ
Σκύλακος ἐν τῷ Περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας καὶ
τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν γ' Καταλόγου Κατουδαίους ὀνο-
μαζομένους. Ἄ. ἐν τῷ περὶ ὁμοιοίας. Harp.
- 97 119. φηλώματα· Ἄ. ἐν τῷ π. ὁμοιοίας ἑξαπάτας·
φηλοῦν γὰρ τὸ ἑξαπατᾶν. Harp. cf. Schol. Aristophanis
Pac. 1165.

XXVI. ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ.

Comparat Saupprius hunc librum cum Protagoreis
qui fuerunt περὶ πολιτείας et περὶ τῆς ἐν ἀρχῇ κατα-
στάσεως.

112. ἐν τῷ add. Saupp. Dd. cum epit. — 114. ita S.: βαλ-
βῖσιν ἀντὶ τοῦ ταῖς ἀρχαῖς omisso scriptoris nomine epitome,
E. M., βαλβῖς· Ἄ. περὶ ὁμον. ἢ ἀρχή vulgo. — 116. μακροκε-
φάλους BC et Phot. — 119. Ἀντιφῶν] ἀντὶ τοῦ C, qui om.
ἑξαπάτας. — XXVI. U. de Wilamowitz hunc librum Antiphonti
oratori vindicat, alteramque eiusdem inscriptionem fuisse putat
Ἀλκιβιάδου λειδορία (nr. XX).

120. Ὅτι δὴ τὰ πράγματα τὰ ἑαυτοῦ ἢ τὰ 79
τῶν φίλων κατηρίστηκεν. Ath. X p. 423 A.

121. Μήτε φιλοπότην κληθῆναι καὶ δοκεῖν 80
τὰ πράγματα καταμελεῖν ὑπὸ οἴνου ἡσσωμένον.
Prisc. 18 § 230.

122. ἀπειθαρχία· Ἄ. Πολιτικῶ. Antiatt. B. A. 81
78, 20.

123. εὐσίμβολος ἀντὶ τοῦ ῥαδίως καὶ εὖ συμ- 82
βάλλων, τουτέστιν ἀγαθὸς συμβάλλειν· Ἄ. Πολιτικῶ.
Harp. cf. E. M. p. 398, 27.

124. ἡμιολιασμός· Ἄ. Πολιτικῶ· διπλασια- 83
σμοῦ καὶ ἡμιολιασμοῦ, ἀντὶ τοῦ τὸ ἡμιόλιον δοῦναι
ἐν τοῖς λογισμοῖς. Harp. — διπλασιασμοῦ δὲ Ἄ.
εἶπεν. Poll. 4, 164.

XXVII. ΑΠΑΡΑΣΗΜΑ.

Cum ex Hermogenis loco iure concludatur, nihil praeterea Antiphontis sophistae exstitisse orationis simile, sequitur ut haec fragmenta aut ad librum de concordia aut ad Politicum referenda sint; nam de libris Ἀληθείας cogitari nequit.

125. Νόσος δειλοῖσιν ἐορτή· οὐ γὰρ ἐκπο-125
ρεύονται ἐπὶ πρᾶξι. Stob. floril. 8, 18.

126. Οἱ δὲ ἐργαζόμενοι μὲν καὶ φειδόμενοι 126

120. ὅτι δὴ τὰ Meineke: ὅτ' ἄν τι codd., ὅστις τὰ G. Dindorf, ὅς δὴ τὰ nunc S. — πράγματα] χρήματα mal. Meineke. — ἢ τὰ] καὶ τὰ C. Müller. — 124. πολιτικῶν B. — ἡμιολιασμοῦ Schneiderus Saxo S.: ἡμιολίστον. — τοῦ τὸ ἡμιόλιον δοῦναι S. (nunc τοῦ τὸ διπλάσιον καὶ τὸ ἡμ. δοῦναι vel potius θεῖναι): τοῦ (τοῦ τῶν A) ἡμιολίων v., τοῦ ἡμιόλιον (ἡμιόλια D, τὰ ἡμιόλια Phot. Suid.) δοῦναι epit. — 125. Novem priora frg. libri π. ὁμοιοίας fuisse conicio; S. et ipsa ad Πολιτικὸν refert.

καὶ ταλαιπωροῦντες καὶ προστιθέντες ἡδονται, οἷα δὴ τις ἂν εἰκάσειεν ἡδεσθαι· ἀφαιροῦντες δὲ καὶ χρώμενοι ἀλγοῦσιν, ὥσπερ ἀπὸ τῶν σαρκῶν ἀφαιρούμενοι. Stobae. floril. 10, 40.

127 127. Εἰσί τινες οἱ τὸν παρόντα μὲν βίον οὐ ζῶσιν, ἀλλὰ παρασκευάζονται πολλῇ σπουδῇ, ὡς ἕτερόν τινα βίον βιωσόμενοι, οὐ τὸν παρόντα, καὶ ἐν τούτῳ παραλειπόμενος ὁ χρόνος οἴχεται. Stob. floril. 16, 19. Cf. π. ὄμον. frg. 106.

128 128. Ἔστι δέ τις λόγος, ὡς ἄρα ἰδὼν ἀνὴρ ἄνδρα ἕτερον ἀργύριον ἀναιρούμενον πολὺ ἐδεῖτό οἱ δανεῖσαι ἐπὶ τόκῳ, ὁ δ' οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλ' ἦν οἷος ἀπιστεῖν τε καὶ μὴ ὠφελεῖν μηδένα, φέρων δ' ἀπέθετο ὅποι δὴ καὶ τις καταμαθὼν τοῦτο ποιοῦντα ὑφείλετο, ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ ἐλθὼν οὐχ ἠῦρισκε τὰ χρήματα ὁ καταθέμενος. περιαλγῶν οὖν τῇ συμφορᾷ τὰ τε ἄλλα καὶ ὅτι οὐκ ἔχρησε τῷ δεομένῳ, ὃ ἂν αὐτῷ καὶ σῶον ἦν καὶ ἕτερον προσέφερεν, ἀπαντήσας δὴ τῷ ἀνδρὶ τῷ τότε δανειζομένῳ ἀπωλοφύρετο τὴν συμφορὰν, ὅτι ἐξήμαρτε καὶ ὅτι οἱ μεταμέλει οὐ χαρισάμενῳ, ἀλλ' ἀχαριστήσαντι, ὡς πάντως οἱ ἀπολόμενον τὸ ἀργύριον. ὁ δ' αὐτὸν ἐκέλευε μὴ φροντίζειν, ἀλλὰ νομίζειν αὐτῷ εἶναι καὶ μὴ ἀπολωλέναι, καταθέμενον λίθον εἰς

128. ὅποι δὴ scripsi: ποι δὴ. — ἠῦρισκε scr.: εὔρισκε. — malim σῶν. — ἀπαντήσας δὲ codd.; del. δὲ S., δὴ ci. Meineke. — ἀχαριστήσαντι] cf. Harp. B. A. p. 473, 17: ἀχαριστεῖν ἀντὶ τοῦ μὴ χαρίζεσθαι· οὕτως Ἀντιφῶν. — ὡς πάντως] καὶ πάντως codd. — ἐκέλευσε B. — αὐτῷ εἶναι S.: αὐτῷ εἶναι AB m. sec., αὐτὸ εἶναι v. — καὶ μὴ ἀπολωλ. om. Trinc.

τὸ αὐτὸ χωρίου· πάντως γὰρ οὐδ' ὅτε ἦν σοι ἐχρῶ αὐτῶ, ὅθεν μηδὲ νῦν νόμιζε στέρεσθαι μηδενός. ὅτω γὰρ τις μὴ ἐχρήσατο μηδὲ χρήσεται, ὄντος ἢ μὴ ὄντος αὐτῶ οὐδὲν οὔτε πλέον οὔτε ἔλασσον βλάπτεται. ὅταν γὰρ ὁ θεὸς μὴ παντελῶς βούληται ἀγαθὰ διδόναι ἀνδρί, χρημάτων πλοῦτον παρασχών, τοῦ φρονεῖν δὲ καλῶς πένητα ποιήσας, τὸ ἕτερον ἀφελόμενος ἐκατέρων ἀπεστέρησεν. Stob. floril. 16, 29 cf. 104, 19.

129. Ὅστις δὲ ἰὼν ἐπὶ τὸν πλησίον κακῶς¹²⁹ ποιήσων δειμαίνει, μὴ ἂ θέλει ποιῆσαι, ἀμαρτῶν τούτων, ἂ μὴ θέλει ἀπενέγκηται, σωφρονέστερος. ἐν ᾧ γὰρ δειμαίνει, μέλλει· ἐν ᾧ δὲ μέλλει, πολλάκις ὁ διὰ μέσου χρόνος ἀπέστρεψε τὸν νοῦν τῶν θελημάτων· καὶ ἐν μὲν τῷ γεγενῆσθαι οὐκ ἔνεστιν . . . . ., ἐν δὲ τῷ μέλλειν ἐνδέχεται γενέσθαι. ὅστις δὲ δράσειν μὲν οἴεται τοὺς πέλας κακῶς, πείσεσθαι δ' οὔ, οὐ σωφρονεῖ. ἐλπίδες δ' οὐ πανταχοῦ ἀγαθόν· πολλοὺς γὰρ τοιαῦται ἐλπίδες κατέβαλον εἰς ἀνηκέστους συμφοράς, ἂ δ' ἐδόκουν τοὺς πέλας ποιήσειν, παθόντες ταῦτα ἀνεφάνησαν αὐτοί. σωφροσύνην δὲ ἀνδρὸς οὐκ ἂν ἄλλο ὀρθότερόν τις κρίνειεν, ἢ

ὅταν.. βούληται] ὅτω.. βούλεται S., τῶ γὰρ (ita A Voss. Trinc., ᾧ γὰρ v.) .. βούλεται Stob. flor. 104, 19. — φρονεῖν δὲ καλῶς S.: καλῶς φρ. (φθονεῖν A) 104; φρ. καλῶς v. — ἐκατέρων] ἀμφοτέρων 104. — 129. νοῦν S.: νόον. — οὐκ ἔνεστι <μὴ γενέσθαι> ci. S. — πείσεσθαι δὲ οὔ, οὐ Jacobs S.: π. δὲ μηδέν, οὐ Gesner, π. δὲ μὴ, οὐ Gaisford., π. δι' ἂ οὐ (π. δ' οὐ Vindob.) codd. — τοὺς πέλας Meineke: τοῖς πέλας. — οὐκ ἂν ἄλλο S.: οὐκ ἂν ἄλλος.

ὅστις τοῦ θυμοῦ ταῖς παραχρῆμα ἡδοναῖς ἐμφράσσει αὐτὸς ἑαυτὸν κρατεῖν τε καὶ νικᾶν ἡδυνήθη αὐτὸς ἑαυτόν· ὃς δὲ θέλει χαρίσασθαι τῷ θυμῷ παραχρῆμα, θέλει τὰ κακίῳ ἀντὶ τῶν ἀμεινόνων. Stob. floril. 20, 66.

124 130. Ὅστις δὲ τῶν αἰσχροῶν ἢ τῶν κακῶν μήτε ἐπεθύμησε μήτε ἤψατο, οὐκ ἔστι σώφρων· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου κρατήσας αὐτὸς ἑαυτὸν κόσμιον παρέχεται. Stob. floril. 5, 53 et S. Maximus ἀπομνημ. p. 167 ed. turic.

130 131. Φέρε δὴ προελθέτω ὁ βίος εἰς τὸ πρόσθεν καὶ γάμων καὶ γυναικὸς ἐπιθυμησάτω. αὕτη ἢ ἡμέρα, αὕτη ἢ νύξ καινοῦ δαίμονος ἄρχει, καινοῦ πότμου· μέγας γὰρ ἀγὼν γάμος ἀνθρώπων. εἰ γὰρ τύχοι μὴ ἐπιτηδεῖα γενόμενα, τί χρὴ τῇ συμφορᾷ χρῆσθαι; χαλεπαὶ μὲν ἐκπομπαί, τοὺς φίλους ἐχθροὺς ποιῆσαι, ἴσα φρονοῦντας ἴσα πνέοντας, ἀξιόσαντα καὶ ἀξιοθέντα· χαλεπὸν δὲ κεκτῆσθαι κτῆμα τοιοῦτον, δοκοῦν-

τὰς παραχρ. ἡδονὰς ἐμφράσσειν [αὐτὸς ἑαυτὸν] κρατεῖν nunc S. — τῷ θυμῷ, παραχρ. S.; sed cf. supra τοῦ θυμοῦ ταῖς παραχρῆμα ἡδοναῖς. Malim autem τῷ παραχρ. θυμῷ. — 130. δὲ om. A; ἢ τῶν κακῶν ex A accessit. — ὅπου S.: ὅτου. cf. fr. 129: κρατεῖν τε καὶ νικᾶν ἡδυνήθη αὐτὸς ἑαυτόν. sed praeterea παρέσχετο scribendum videtur. — 131. Ἀντιφάνους Trinc. — προελθέτω S.: προσελθέτω. — καινοῦ δαίμονος ἄρχει καινοῦ πότμου] versus anapaesticos agnosc. Gaisford et Nauck (fr. trag. adesp. 456); etiam ∪∪ — γὰρ ἀγὼν γάμος ἀνθρώπων eundem numerum praebent. ceterum ἀρχή Salmas. — τύχοι] τύχη A. — γενόμενα] γενομένη codd.; ἢ γαμουμένη et ἐπιτηδεῖα S.; hoc et ἢ ἀγομένη Meineke. — ἴσα φρονεῖν ἴσα βαίνειν antea, ἴσα φρονοῦντας ἴσα βαίνοντας nunc S. — ἀξιόσαντα AB Gesn. mg.: ἐξιώσ. (ἐξιώσαντα καὶ ἐξωσθέντα Jacobs).

τα ἡδονὰς κτᾶσθαι λύπας ἄγεσθαι. φέρε δὴ, μὴ τὰ παλίγκοτα λέγωμεν, γενέσθω τὰ πάντων ἐπιτηδειότατα. τί γὰρ ἡδιον ἀνθρώπῳ γυναικὸς καταθυμίας; τί δὲ γλυκύτερον, ἄλλως τε καὶ νέῳ; ἐν τῷ αὐτῷ δὲ γε τούτῳ, ἔνθα τὸ ἡδύ, ἔνεστι πλησίον που καὶ τὸ λυπηρόν· αἱ γὰρ ἡδοναὶ οὐκ ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἐμπορεύονται, ἀλλ' ἀκολουθοῦσιν αὐταῖς λῦπαι καὶ πόνοι. ἐπεὶ καὶ ὀλυμπιονῆκαι καὶ πυθιονῆκαι καὶ οἱ τοιοῦτοι ἀγῶνες καὶ σοφίαι καὶ πᾶσαι ἡδοναὶ ἐκ μεγάλων λυπημάτων ἐθέλουσι παραγίγνεσθαι· τιμαὶ γὰρ καὶ ἄθλα, δελέατα ἃ ὁ θεὸς ἔδωκεν ἀνθρώποις, μεγάλων πόνων καὶ ἰδρώτων εἰς ἀνάγκας καθιστᾶσιν. ἐγὼ γάρ, εἴ μοι γένοιτο σῶμα ἕτερον τοιοῦτον οἷον ἐγὼ ἐμαντῷ, οὐκ ἂν δυναίμην ζῆν, οὕτως ἐμαντῷ πολλὰ πράγματα παρέχων ὑπὲρ τε τῆς ὑγείας τοῦ σώματος ὑπὲρ τε τοῦ καθ' ἡμέραν βίου ἐς τὴν ξυλλογὴν ὑπὲρ τε δόξης καὶ σωφροσύνης καὶ εὐκλείας καὶ τοῦ

ἄγεσθαι] ἄδεσθαι B. — φέρε δὲ nunc S. — γενέσθω] λεγέσθω codd. cf. supra εἰ τύχοι μὴ ἐπιτήδεια γενόμενα. — νέας A, νέας B; unde νεάζοντι ci. Meineke. — νν. ἔνθα τὸ ἡδύ usque ad λῦπαι καὶ πόνοι exstant etiam 6, 7. — ἔνεστι] ἐστι 6. — ἐπὶ σφῶν] ἐκ σφῶν 6. — ἐμπορεύονται 6. — τιμαὶ γὰρ καὶ S.: τ. γὰρ superscripto καὶ A; om. γὰρ B, om. καὶ vulg. — δελέατα, ἃ] ἃ δελέατα ci. Meineke. — καθιστᾶσιν S.: καθιστῶσιν. — post ἐγὼ γάρ verba εἴ μοι γένοιτο usque ad ἐμαντῷ delent S. Meineke; eidem ante οὕτως addunt μὴ. Sed hanc esse sententiam puto: Ego enim si mihi alterum corpus contigerit, vivere non possim, quippe qui nunc quoque tam multa mihi negotia praebeam e. q. s. Quid igitur, si, quemadmodum dixi, alterum quoque corpus mihi contigerit e. q. s. — οἷον ἐγὼ] οἷον ἔχω W. num οἷον ἔχω τὸ ἐμαντοῦ? — ὑγείας utrobique codd. — ἐς τὴν ξυλλογὴν del. S. Mein. — καὶ τοῦ εὐ

εὖ ἀκούειν. τί οὖν, εἴ μοι γένοιτο σῶμα ἕτερον τοιοῦτον, ὃ γέ μοι οὕτως ἐπιμελὲς εἶη; οὐκοῦν δῆλον, ὅτι γυνὴ ἀνδρὶ, εἴαν ἢ καταθυμία, οὐδὲν ἐλάσσους τὰς φιλότητας παρέχεται καὶ τὰς ὀδύνας ἢ αὐτὸς αὐτῷ ὑπὲρ τε τῆς ὑγείας δισσωμάτων ὑπὲρ τε τοῦ βίου τῆς συλλογῆς ὑπὲρ τε τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς εὐκλείας. φέρε δὴ καὶ παῖδες γενέσθωσαν· φροντίδων ἤδη πάντα πλέα καὶ ἐξοίχεται τὸ νεοτήσιον σκίρτημα ἐκ τῆς γνώμης καὶ <τὸ> πρόσωπον οὐκέτι τὸ αὐτό. Stob. floril. 68, 37.

- 131 132. *Εὐκατηγόρητος πᾶς ὁ βίος θαυμαστῶς ὠ<ς> [μακάριε], καὶ οὐδὲν ἔχων περιττὸν οὐδὲ μέγα καὶ σεμνόν, ἀλλὰ πάντα σμικρὰ καὶ ἀσθενῆ, καὶ ὀλιγοχρόνια καὶ ἀναμεμιγμένα λύπαις μεγάλαις.* Stob. flor. 98, 56.
- 132 133. *Τὸ ζῆν ἔοικε φρουρᾷ ἐφημέρῳ, τό τε μῆκος τοῦ βίου ἡμέρα μιᾶ, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἦν ἀναβλέψαντες πρὸς τὸ φῶς παρεγγυῶμεν τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἑτέροις.* Stob. flor. 98, 63.
- 133 134. *Πρῶτον οἶμαι τῶν ἐν ἀνθρώποις ἐστὶ παιδεύσεις· ὅταν γάρ τις πράγματος κἂν ὅτου-*

ἀκούειν del. vult Mein. — *τί οὖν*] *τι ἂν* AB (*τί οὖν ἂν* W.). — *εἴ μοι*] *εἴ μὴ* AB. — *ὀδύνας*] *ὠδίνας* B. — *συλλογῆς καὶ ὑπὲρ* codd.; delet καὶ S. — *καὶ <τὸ> πρόσωπον* S. — 132. *Ἀντιφάνης* A. — *θαυμαστῶς ὠ μακάριε* codd.; *θαυμαστὸν ὠ μακάριε οὐδὲν ἔχων καὶ περιττὸν* antea ci. S.; *θαυμαστῶς* del. Meineke; *θαυμαστῶς ὡς ὠ μακάριε* nunc S. — *πάντα* S.: *ταῦτα*. — 133. *τό τε μῆκος* . . *μιᾶ* nunc del. S. — *ἦν*] *ἦ* B, *ἦ* Gaisf. — 134. *τῶν ἐν ἀνθρώποις* J. Pflugk S.: *τῶν ἐν οὐρανοῖς*. — Hoc et sequens frg. ad Politicum refero; ex eodem loco utrumque petitum esse apparet.

οὖν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ποιήσεται, εἰκὸς καὶ τὴν τελευτὴν ὀρθῶς γίγνεσθαι. καὶ γὰρ τῇ γῆ οἴου ἄν τις τὸ σπέρμα ἐναρόση, τοιαῦτα καὶ τὰ ἐκφορα δεῖ προσδοκᾶν, καὶ ἐν νέῳ σώματι ὅταν τις τὴν παιδευσιν γενναίαν ἐναρόση, ζῆ τοῦτο καὶ θάλλει διὰ παντὸς τοῦ βίου καὶ αὐτὸ οὔτε ὄμβρος οὔτε ἀνομβρία ἀφαιρεῖται. Stob. flor. append. flor. 16, 36 (4 p. 37 Gaisf.).

135. Ἀναρχίας δ' οὐδὲν κάκιον ἀνθρώποις¹³⁴ τοῦτο γιννώσκοντες οἱ πρόσθεν ἄνθρωποι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἴθιζον τοὺς παῖδας ἄρχεσθαι καὶ τὸ κελευόμενον ποιεῖν, ἵνα μὴ ἐξανδρούμενοι εἰς μεγάλην μεταβολὴν ἴοντες ἐκπλήσσοιντο. Stob. ibid. 37.

*135a. Αἱ νέαι φιλῖαι ἀναγκαῖαι μὲν, αἱ δὲ παλαιαὶ ἀναγκαιότεραι. Exc. Vindob. 44 (Stob. Mein. IV p. 293), ubi Ἀντιφάνης praemittitur; Antiphontis nomen et Meinekios et Sauppius reponendum ducunt (cf. quae adnotata sunt ad frg. 131. 132).

136. Γηροτροφία γὰρ προσέοικε παιδοτροφία. Clem. Alex. Strom. 6 p. 265, 45 Sylb. (III, 141 Dd.); Schol. Ar. Nub. 1419.

137. Οὕτω δ' οὖν τὸν Ἀντώνιον ἤρπασεν (Cleo-144 patra) ὥστε — — μειρακίου σχολὴν ἄγοντος διατριβαῖς καὶ παιδιαῖς χρώμενον ἀναλίσκειν καὶ καθηδυπαθεῖν τὸ πολυτελέστατον, ὡς Ἀντιφῶν εἶπεν, ἀνάλωμα, τὸν χρόνον. Plutarch. Anton. c. 28.

135. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς] ἀπὸ τῆς πρώτης (h. e. ἀπὸ τῆς αἰτης) Meineke.

C. FRAGMENTA AMBIGUA.

- 136 138. Διαλαχεῖν δὲ τὸ διανείμασθαι οἱ ῥήτορες εἰρήκασι. Ἀντιφῶν· ὅπότε ἄνθρωποι βούλονται χρήματα διαλαγχάνειν. Suid. 1, 1 p. 611, 16.
- 138 139. Κακὸς δ' αἰεὶ ἐπ' ἀποῦσι μὲν καὶ μέλλουσι τοῖς κινδύνοις τῆ γλώττη θρασύνεται καὶ τῷ θέλειν ἐπείγει, τὸ δ' ἔργον ἂν παρῆ, ὀκνεῖ. Suid. 2, 1 p. 1074, 19.
- 140 140. Κλαζομένιον (σχῆμα scil.) ὡς τὸ πορεύομαι σὺν ἀγῶνι ἀντὶ τοῦ εἰς ἀγῶνα. — — ὡς τὸ σὺν πατρίδι ἔβη ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν πατρίδα· οὕτως Ἀντιφῶν. Lesbonax π. σχημ. p. 180 Valck.
-
141. ἀγλωττίαν δὲ Ἀ. εἶρηκεν. Poll. 2, 109.
- 145 142. Ἀ. δὲ ἐπὶ τούτου (ἀγνοίας) καὶ ἀγνωμοσύνην λέγει. Poll. 4, 9. — ἀγνοῶν. Ἀ. δὲ καὶ ἀγνώμων λέγει. id. 5, 145.
- 146 143. ἀδυναμία ἐρεῖς ὡς Δημοσθένης, καὶ ἀδυνασία ὡς Ἀντ. καὶ Θουκυδίδης. B. A. p. 345, 26.
- 147 144. ἀδιάστατον τὸ μήπω διεστηκὸς μηδὲ διακεκριμένον Ἀ. εἶπεν. Harp. B. A. 341, 27.

138. ὅπότε Bernhardy S.: ὅπότεαν. — διαλαχεῖν S. — num ex orat. κατὰ Φιλίνου haec afferuntur? cf. frg. 64. ubi fort. restituendum: διάληξις <καὶ διαλαγχάνειν>. διαλαγχάνειν μὲν κτέ. — 139. κακὸς AB, κακῶς cett., κακῶν cum Hermanno S. — αἰεὶ ἐπ' ἂν εἰ codd.; αἰεὶ Gaisford.; οὖν, ἐν Hermann.; ἂν εἶη ἐπ' Saupp. — θρασύνεσθαι cum Hermanno S. — ἐπείγειν codd. S., καὶ ἐπ. Hermann. — ὀκνεῖν ABE et cum Hermann. S. — 140. ἔβη Salmas. S.: ἔση. — 143. ἀδυναμία habet Antiphon or. 5, 2, ubi ἀδυνασία postulat Sauppianus. — 144. ad libros π. Ἀληθείας suo iure refert Saupp., coll. fr. 94.

145. ἀθυμοῦσιν ὡς Ἀντιφῶν. Poll. 2, 230. 148
146. ἀκαρῆ ἀντὶ τοῦ μικρὸν ἢ οὐδὲν παρ' Ἀν-149
τιφῶντι. Harp. B. A. p. 363, 31.
147. ἀκόλουθα Ἀ. τὰ ἐπόμενα καὶ σύμφωνα. 150
B. A. p. 367, 31.
148. καὶ ἄμβλωμα, ὡς Ἀ. Poll. 2, 7. 151
149. Ἀ. δὲ ἀντιλογοῦμενοι. Poll. 2, 120. 152
150. ἀπάλαμνον, ἀμήχανον· οὕτως Ἀ. B. A. p. 153
418, 6.
151. Ἀ. δὲ ἀπαρτιλογία, ὥσπερ καὶ Ἡρόδοτος. 154
Poll. 2, 120. sed Harp.: ἀπαρτ. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς
Ἀρέσανδρον καὶ Ἡρόδοτος ἀντὶ τοῦ ἀπηρτισμένος καὶ
πλήρης ἀριθμός. cf. Suid. s. v. ἀπαρτίαν B. A. p. 416, 20.
152. ἀπεγέμετο ἀντὶ τοῦ ἀπέθανεν. οὕτως Ἀ. 155
καὶ Θουκυδίδης. B. A. 419, 18. Suid. 1, 1 p. 537, 9.
153. ἀπελύθη, ὡς Ἀντιφῶν. Poll. 8, 68. 156
154. ἀπόκρισις ἢ ἀπολογία· οὕτω Λυσίας καὶ
Ἀντιφῶν. Suid. 1, 1 p. 609, 13. B. A. 429, 18.
155. τὸ πρᾶγμα ἀχαριστία, ἀδικία, ἀγνωμοσύνη, 145
καὶ ὡς Ἀ. ἀποστέρησις (scil. χάριτος). Poll. 5, 141.

146. ἀκαρῆ S. cum NT et rc. E: ἀκαρεῖ cett., ἀκαρ cum
spatio pr. E, ἄκαρ Suid. Zonar. B. A. — 149. „ad ll. ἀληθείας
retulerim“ S. — 153. ἀπελογήθη, cum praecedat ἀπελογήσατο,
ci. Saupp., coll. 2, 119 Antiph. 2 γ 1. Sed sequuntur ἀπέφυγεν,
ἀπελύσατο τὰς αἰτίας; itaque incerta res. cf. ad or. 5, 70. —
154. Glossa ex Harpocr. petita, qui om. καὶ Ἀντιφῶν. — Addit
S. fr. 157: ἀποδικεῖν ἀντὶ τοῦ ἀπολογεῖσθαι· οὕτως Ἀντιφῶν
(B. A. 427, 9 Suid.; sed ubique Ἀντιφάνης scriptum reperitur);
porro 158: ἀπόψηφοι ἐγένοντο τοῦ ἀποκτεῖναι· σημαίνει τὸ
οἶον οὐκ ἦνεγκαν ψῆφον. τὸ ἀτίμως (Ἀντιφῶν ci. S.) χρῶ παν-
ταχοῦ (Phrynich. B. A. 9, 21), et 159: ἀρρησία παρὰ Ἀντι-
φῶντι (ita cod. A, sed ceteri Bekkeri Νικοφῶντι) ἢ σιωπή
(Poll. 2, 128).

- 160 156. ἀφήκοντος· Ἄ. ἀντὶ τοῦ διήκοντος. B. A.
p. 470, 25.
- 161 157. βάσανος· Ἀντιφῶν. λίθος οὕτω καλεῖται,
ἢ τὸ χρυσίον παρατριβόμενον δοκιμάζεται. Harp.
- 162 158. καὶ Ἄ. βάψιν χαλκοῦ καὶ σιδήρου. Poll.
7, 169.
- 163 159. βιομήχανοι ὡς Ἄ. Poll. 7, 189.
- 165 160. Ἄ. δὲ τῇ διαθέσει ἐχρήσατο ἐπὶ γνώμης ἢ
διανοίας. ὁ αὐτὸς καὶ ἐπὶ τοῦ διαθεῖναι λόγον, τουτ-
έστιν ἐπὶ τοῦ ἐξαγγεῖλαι τι. Suid. 1, 1 p. 1279; Ulpian.
ad Dem. 2, 16.
- 165^a 161. καὶ διοπτρεύειν Κριτίας καὶ Ἀντιφῶν, Ἀν-
τιφῶν δὲ καὶ εἴσοπτοι. Poll. 2, 58.
162. δοκησίσοφος, ὡς Ἄ. ἔφη. Poll. 4, 9.
- 166 163. δυσάνιος· Ἀντιφῶν. ὁ ἐπὶ παντὶ ἀνιώμε-
νος, κἂν μικρὸν καὶ εὐκαταφρόνητον ἦ. Harp.
- 167 164. εἰσφρήσειν ἀντὶ τοῦ εἰσάξειν, εἰσδέξεσθαι·
Ἄ. καὶ Δημοσθένους ἐν ἡ Φιλιππικῶ. Harp.
- 168 165. ἔμβραχν ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς καὶ ἐν κεφαλαίῳ
Ἄ. Harpocr.
- 169 166. καὶ ἐν ταῖς σιτοδοσίαις ἐγίνοντο σίτου ἐπι-
γραφεῖς, ὡς Ἄ. Poll. 8, 103.
- 170 167. Ἄ. δὲ ἐπιθύμημα. Poll. 6, 183.

157. ad ll. Ἀληθ. refert S. p. 277. — 159. βιομηχανία vulgo ante Bk. — fr. 164 S. (e Poll. 2, 129) post Bekkeri curas iam evanuit. — 160. Sequitur ap. Suid.: ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς Ἀληθείας ὁ αὐτὸς κτέ. (v. fr. 94). S. verba ἐν τῷ δευτέρῳ τ. Ἄ., sicuti exstat ap. Ulp., cum prioribus coniungit, novum inde frg. libro secundo de Veritate vindicans. — 165. ἔμβραχν Dd. cum N corr.: ἐν βραχεῖ (ἐμβραχεῖ iam S. propter ordinem litterarum restituerat). — fr. 172 S. ex eisdem rationibus atque 164 delendum erat.

168. ὡς Ἄ. ἐπινόημα. Poll. 2, 228. 171
169. κακόνους ὡς Ἄ. Poll. 6, 169. 173
170. τὸ δὲ λιθοκόπος ἀδόκιμον, εἰ καὶ Ἄ. λέγει. 174
Thom. Mag. p. 221, 7 R. — λιθουργοὺς Θουκυδίδης,
λιθοκόπους Ἄ. Moeris p. 203, 2 Bk.
171. μεθέορτοι ἡμέραι κατὰ Ἀντιφῶντα. 175
Poll. 1, 34.
172. καὶ ὡς Ἄ. ἡδυλόγος καὶ μετριολόγος. 176
Poll. 2, 123.
173. παρὰ δὲ Ἀντιφῶντι μόνῳ ὁδμᾶς καὶ εὐ-177
οδμίαν εὗροι τις ἄν. Poll. 2, 76.
174. Ἄ. δὲ καὶ τὸ ὀψόμενον εἶπε. Poll. 2, 57. 178
175. Ἄ. δὲ καὶ ἐξεληλάσθαι πανοικεσία ἔφη. 141
Poll. 6, 163.
176. ὁ τῶν ναυτῶν ἄρχων, ὁ ἐπὶ τοῖς οἶαξιν 179
ἔστῳς, καὶ κατ' Ἀντιφῶντα ὁ ποδοχῶν, ἢ μᾶλλον
κατ' ἐμὲ ὁ ποδηγῶν. Poll. 1, 98.
177. καὶ πολιτοκοπεῖν παρ' Ἀντιφῶντι. 180
Poll. 9, 26.
178. καὶ συμμετρίας Ἄ. — καὶ δυσμέτρητον 182
Ἄ. Poll. 4, 167.

172. ἡδυλόγως — μετριολόγως cod. Jungermannii. — 173. ὁδμ. et εὐοδμ. restit. L. Dindorf., erat ὁσμᾶς et εὐοσμίαν. — 174. ὀψόμενον Bk.; ὀψόμενος S. Quae apud Pollucem adduntur: τῇ ὄψει, ὀπτῆρ, ἄοπτα, ea reperiuntur frg. 35; or. 5, 27, fr. 86. — 175. ἐξεληλάσθαι S.: ἐξαλαῶσθαι Bk. — fr. 181 Saupp. (προδικασίας) exstat or. 6, 42. — fr. 186: τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔτει· ἀντὶ τοῦ πρὸ τριῶν καὶ τετάρων ἐτῶν· οὕτως Ἀντιφῶν (Phot. 605, 23) ap. Suidam Antiphani tribuitur, idemque nomen corrector antiquus Photio restituit. Sane si ipsa verba scriptoris afferri statuendum esset, Antiphonti, non Antiphani poëtae frg. vindicari deberet.

- 183 179. ἡ μὲν γὰρ Ἀντιφῶντος ταλάντωσις τὸ βάρος δηλοῖ. Poll. 9, 53.
- 184 180. τελεσθῆναι τὸ ἀναλωθῆναι· οὕτως Ἀ. Phot. p. 574, 13. B. A. 114, 28. Suid. 2, 2 p. 1061, 2.
- 185 181. τίμιον ἀντὶ τοῦ ἐντιμον· οὕτως Ἀ. Phot. 590, 11.
- 143 182. καὶ ὡς Ἀ. φιλοχρηματεῖν. Poll. 3, 113.
- 187 183. χρημάτων· — κεῖται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ πράγματος ἢ προσώπου ἢ λόγου, ὡς Ἀντιφῶν. Suid. 2, 2 p. 1669, 3.

P. 91 B. ΓΟΡΓΙΟΥ ΕΛΕΝΗΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

1 Κόσμος πόλει μὲν εὐανδρία, σώματι δὲ κάλλος,
 679 Bk. ψυχῇ δὲ σοφία, πράγματι δὲ ἀρετή, λόγῳ δὲ ἀλήθεια·

182. φιλοχρ. Bk., μὴ φιλοχρ. S (φιλοχρηματεῖσθαι cod. A). Sauppium exemplum in hoc quoque secutus sum, quod ea fragmenta in ordinem non recepi, quae vel ad artem medicam spectarent (Poll. 2, 41. 215. 223. 224) vel ad agriculturam (Ἀ. περὶ γεωργικῶν, Ath. XIV p. 650 E) vel denique ad librum περὶ κρίσεως ὀνείρων; haec enim cum oratore nullam communionem habent neque inter eius opera antiquitus exstabant. Nisi quod id sane pro certo affirmari nequit, fragmenta illa quae sunt apud Pollucem in libris de Veritate nullum locum habuisse; nempe sicut Plato in Timaeo, ita Antiphon quoque corporis humani partes in tali libro describere potuit. Quod autem Sauppium Ruhnkenium secutus e peculiari libro qui inscriptus esset: *σύνοψις τῶν κατ' ἀνθρώπων*, haec fragmenta petita dicit, ea res dubitationi maxime obnoxia est. Leguntur Ruhnkenio teste in Pollucis codice Antwerpiensi II, 224 post verba Ἀντιφῶν δὲ αὐτὸν καὶ ἀρρενικῶς καὶ οὐδετέρως καλεῖ, addita haec: *ἐν ταῦθα σύνοψις τῶν κατ' ἀνθρώπων*, h. e. *ἐνταῦθα σύν. κτέ.* (ἐν τῷ θ' *συνόψεως* Meineke probante S.). Quae cum prope finem descriptionis quam corporis humani exhibet Pollux adscripta sint, vereor ne ad hanc potius referre debeamus.

ΓΟΡΓΙΟΥ ΕΛΕΝΗΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

Codd. Bekkeri A et ex eo derivatus B (cuius rationem non habeo); X et ex eo derivati CEJKMN, quibus post Bk. ac-

τὰ δ' ἐναντία τούτων ἀκοσμία. ἄνδρα δὲ καὶ γυναῖκα
καὶ λόγον καὶ ἔργον καὶ πόλιν καὶ πρᾶγμα χρὴ τὸ μὲν
| ἄξιον ἐπαίνου ἐπαίνῳ τιμᾶν, τῷ δὲ ἀναξίῳ μῶμον 680
ἐπιτιθέναι· ἴση γὰρ ἁμαρτία καὶ ἁμαθία μέμφεσθαι τε
τὰ ἐπαινετὰ καὶ ἐπαινεῖν τὰ μωμητὰ. τοῦ δ' αὐτοῦ 2
ἄνδρὸς λέξαι τε τὸ δέον ὀρθῶς καὶ ἐλέγξαι . . . . .
<ἐλέγξαι> τοὺς μεμφομένους Ἐλένην, γυναῖκα περὶ ἧς
ὁμόφωνος καὶ ὁμόψηφος γέγονεν ἢ τε τῶν ποιητῶν
. . . . <ἢ τε τῶν> ἀκουσάντων πίστις, ἢ τε τοῦ ὀνόμα-
τος φήμη τῶν συμφορῶν μνήμη γέγονεν. ἐγὼ δὲ βού-
λομαι λογισμὸν τινα τῷ λόγῳ δοῦς τὴν μὲν κακῶς
ἀκούουσαν παῦσαι τῆς αἰτίας, τοὺς δὲ μεμφομένους
ψευδομένους ἐπιδείξας καὶ δείξας τ' ἀληθῆς παῦσαι τῆς
ἁμαθίας.

Ἵτι μὲν οὖν φύσει καὶ γένει τὰ πρῶτα τῶν πρῶ- 3
των ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἢ γυνὴ περὶ ἧς ὅδε ὁ λόγος,

cessit Mosquensis (b); porro HRVWY, quibus accessit Par. 2955 (a). (x = X et codd. ex eo derivati vel omnes vel plerique; h = H ceterique tertiae classis codd. vel omnes vel plerique.) Aldina editio ex altera classe derivata est.

1. λόγῳ codd. R.: λέγω Ald. — καὶ post πόλιν om. x (praeter CJ) h (praeter Y). — ἐπαίνου ἐπαίνῳ A Bk.: ἐπαίνων. — ἐπιτιθέναι x et v. ante Bk.: ἐπιθεῖναι. — μέμφεσθαι] μωμᾶσθαι Weidner.

2. mal. τοῦ αὐτοῦ (ταύτοῦ) δ' ἀνδρὸς (propter hiatum). — lacunam post ἐλέγξαι vidit D., qui addit τὸ ψεῦδος . . . (τὸ ἄδικον ὁσίως add. Weidn.). — ὁμόφωνος καὶ ὁμόψυχος A: ὁμόψυχος καὶ ὁμόφωνος, sed pro ὁμόψυχος x ὁμόψηφος (X pr. ὁμόψυχος, corr.¹); ὁμόφ. καὶ ὁμόψηφος Bk. — prius γέγονεν om. WEJN Ald. (S.). — ἀκουσάντων] ἀπάντων S. sine lacuna, quam significavit D. (ποιητῶν [. . . . ἢ τῶν] ἀκουσ.). — φήμη ὃ τῶν σ. A; φ. γέγονεν ἢ τε τῶν S., om. γέγονεν in fine sententiae. — ἐπιδείξας καὶ δείξας scripsi: ἐπιδείξαι καὶ δείξαι. — παῦσαι scr.: ἢ παῦσαι (καὶ π. JMW b).

3. τε post ἀνδρῶν add. H (ei. R.). — καὶ γυναικῶν om. pr. A.

οὐκ ἄδηλον οὐδ' ὀλίγοις. δῆλον γὰρ ὡς μητρὸς μὲν
 Λήδας, πατρὸς δὲ τοῦ μὲν γενομένου θεοῦ, λεγομένου
 δὲ θνητοῦ, Τυνδάρεω καὶ Διός, ὧν ὁ μὲν διὰ τὸ εἶ-
 ναι ἔδοξεν, ὁ δὲ διὰ τὸ φάναι ἐλέγχθη, καὶ ἦν ὁ μὲν
 4 ἀνδρῶν κράτιστος, ὁ δὲ πάντων τύραννος. ἐκ τοιού-
 των δὲ γενομένη ἔσχε τὸ ἰσόθεον κάλλος, ὃ λαβοῦσα
 [καὶ] οὐ λαθοῦσα ἔσχε, πλείστας δὲ πλείστοις ἐπιθυ-
 μίας ἔρωτος ἐνειργάσατο, ἐνὶ δὲ σώματι πολλὰ σώματα
 συνήγαγεν ἀνδρῶν ἐπὶ μεγάλοις μεγάλα φρονούντων,
 ὧν οἱ μὲν πλούτου μεγέθη, οἱ δὲ εὐγενείας παλαιᾶς
 εὐδοξίαν, οἱ δὲ ἀλκῆς οἰκείας εὐεξίαν, οἱ δὲ σοφίας
 ἐπικτήτου δύναμιν ἔσχον, καὶ ἦκον ἅπαντες ὑπ' ἔρω-
 5 τός τε φιλονίκου φιλοτιμίας τε ἀνικῆτου. ὅστις μὲν
 οὖν καὶ δι' ὅτι καὶ ὅπως ἀπέπλησε τὸν ἔρωτα τὴν
 Ἑλένην λαβών, οὐ λέξω· τὸ γὰρ τοῖς εἰδόσιν ἃ ἴσασι
 λέγειν πίστιν μὲν ἔχει, τέρψιν δὲ οὐ φέρει. τὸν χρό-
 νον δὲ τῷ λόγῳ τὸν τότε <τῷ> νῦν ὑπερβάς ἐπὶ τὴν
 ἀρχὴν τοῦ μέλλοντος λόγου προβήσομαι, καὶ προθήσο-
 μαι τὰς αἰτίας δι' ἃς εἰκὸς ἦν γενέσθαι τὸν τῆς Ἑλέ-
 νης εἰς τὴν Τροίαν στόλον.

6 Ἡ γὰρ τύχης βουλήμασι καὶ θεῶν βουλευμάσι καὶ

οὐκ ἄδ. οὐδ' (οὐδὲ X) ὀλίγοις δῆλον. <δῆλον> γὰρ ci. R.
 — λεγομένου δὲ A S.: τοῦ δὲ λεγομ. — φάναι ἔδοξεν et εἶναι
 ἠλέγχθη ci. S. (ed. I); ἠλέγχθη codd. praeter K, qui ἠλέχθη,
 et corr. N, qui ἐλέχθη. Perpetuus chiasmus, sicut h. l., etiam
 Palam. § 1 sq. reperitur.

4. δὲ post τοιούτων om. A. — καὶ post λαβοῦσα del. S. —
 μεγάλα] μέγα A Bk. — οἰκείας] ἰδίας A. — φιλονίκου Bait.:
 φιλονείκου.

5. ἃ ἴσασι] καὶ ἴσασι A. — προβήσομαι] προ..ομαι A pr.
 — τὴν ante Τροίαν om. pr. A.

6. βουλήμασι A (η a corr.) KS.: βουλήματι. — βουλευμάσι
 A (ευ a corr.) S.: κελεύσματι.

ἀνάγκης ψηφίσμασιν | ἔπραξεν ἢ ἔπραξεν, ἢ βία ἄρπα- 681
σθεισα, ἢ λόγοις πεισθεισα, ἢ ἔρωτι ἀλοῦσα. Εἰ μὲν
οὖν διὰ τὸ πρῶτον, ἄξιός αἰτιᾶσθαι ὁ αἰτιώμενος·
θεοῦ γὰρ προθυμίαν ἀνθρωπίνῃ προμηθείᾳ ἀδύνατον
κωλύειν. πέφυκε γὰρ οὐ τὸ κρείσσον ὑπὸ τοῦ ἥσσονος
κωλύεσθαι, ἀλλὰ τὸ ἥσσον ὑπὸ τοῦ κρείσσονος ἄρχε-
σθαι καὶ ἄγεσθαι, καὶ τὸ μὲν κρείσσον ἡγεῖσθαι, τὸ
δὲ ἥσσον ἔπεσθαι. θεὸς δ' ἀνθρώπου κρείσσον καὶ
βία καὶ σοφία καὶ τοῖς ἄλλοις. εἰ οὖν τῇ τύχῃ καὶ τῷ
θεῷ τὴν αἰτίαν ἀναθετέον, τὴν Ἑλένην τῆς δυσκλείας
ἀπολυτέον.

Εἰ δὲ βία ἠρπάσθη καὶ ἀνόμως ἐβιάσθη καὶ ἀδί- 7
κως ὑβρίσθη, δῆλον ὅτι ὁ <μὲν> ἄρπάσας ὡς ὑβρίσας
ἠδίκησεν, ἡ δὲ ἄρπασθεισα ὡς ὑβρισθεισα ἐδυστύχη-
σεν. ἄξιός οὖν ὁ μὲν ἐπιχειρήσας βάρβαρος βάρβαρον
ἐπιχείρημα καὶ λόγῳ καὶ νόμῳ καὶ ἔργῳ λόγῳ μὲν
αἰτίας, νόμῳ δ' ἀτιμίας, ἔργῳ δὲ ζημίας τυχεῖν· ἡ
δὲ βιασθεισα καὶ τῆς πατρίδος στειρηθεισα καὶ τῶν
φίλων ὀρφανισθεισα πῶς οὐκ ἂν εἰκότως ἐλεηθεῖη
μᾶλλον ἢ κακολογηθεῖη; ὁ μὲν γὰρ ἔδρασε δεινά,

ψηφίσμασιν AS.: ψηφίσματι. — ἢ ἔρωτι ἀλοῦσα add. mg.
Y Bk. — ἄξιός] οὐκ ἄξιός CBk. fort. et αἰτιᾶσθαι (ita iam
R.) et αἰτιώμενος (scil. ὁ θεός; αἴτιος ci. D.) passive accipienda
sunt. — τὸ ἥσσον] τὸ ἴσον A. — κρείσσονος AY Bk.: κρείτ-
τονος. — ἄρχεσθαί τε καὶ HW (cf. § 3). — τὸ δὲ ἥσσον CH
Bk.: τὸ δὲ ἴσον A, τὸ δὲ ἥττον v. — εἰ οὖν cum R. S.: ἢ οὖν.
— ἀναθετέον] prius ε a corr. A. — τὴν Ἑλ. D. S.: ἢ τὴν Ἑλ.
(καὶ τὴν Ἑλ. R.). — τῆς .. κλείας pr. A.

7. ὡς ὑβρισθεισα A h: ἢ ὑβρισθεισα. quare et ὡς ὑβρίσας
scripsi pro ἢ ὑβρίσας. cf. § 12. — λόγῳ καὶ νόμῳ AS.: νόμῳ
καὶ λόγῳ. — λόγῳ μὲν αἰτίας νόμῳ δ' ἀτ. AS.: νόμῳ μὲν ἀτ.,
λ. δ' αἰτίας. — ἢ κακολ.] . πολ. . . θεῖη pr. A. — ἡ δὲ ἔπαθεν
<ἐλεεινά> bene ci. W.

ἡ δὲ ἔπαθεν· δίκαιον οὖν τὴν μὲν οἰκτεῖραι, τὸν δὲ μισῆσαι.

- 8 *Εἰ δὲ λόγος ὁ πείσας καὶ τὴν ψυχὴν ἀπατήσας, οὐδὲ πρὸς τοῦτο χαλεπὸν ἀπολογήσασθαι καὶ τὴν αἰτίαν ἀπολύσασθαι, ὡςδε. λόγος δυνάστης μέγας ἐστίν, ὃς σμικροτάτῳ σώματι καὶ ἀφανεστάτῳ θειότατα ἔργα ἀποτελεῖ· δύναται γὰρ καὶ φόβον παῦσαι καὶ λύπην ἀφελεῖν καὶ χαρὰν ἐνεργάσασθαι καὶ ἔλεον ἐπαυξῆσαι.*
- 9 *ταῦτα δὲ ὡς οὕτως ἔχει δεῖξω· δεῖ δὲ καὶ δεῖξαι καὶ δόξαι τοῖς ἀκούουσιν. τὴν ποιήσιν ἅπασαν καὶ νομίζω καὶ ὀνομάζω λόγον ἔχοντα μέτρον· ἧς τοὺς ἀκούοντας εἰσῆλθε καὶ φρίκη περίφοβος καὶ ἔλεος πολύδακρος καὶ πόθος φιλοπενθήης, ἐπ' ἀλλοτριῶν τε πραγμάτων καὶ σωμάτων εὐπραγίαις καὶ δυσπραγίαις ἰδιόν τι πάθημα διὰ τῶν λόγων ἔπαθεν ἡ ψυχὴ. φέρε δὴ πρὸς ἄλλον*
- 10 *ἀπ' ἄλλου μεταστῶ | <λόγου> λόγον. αἱ γὰρ ἐνθεοὶ*
- 682 *διὰ λόγων ἐπῳδαὶ ἐπαγωγὸι ἡδονῆς, ἀπαγωγὸι λύπης γίνονται· συγγιγνομένη γὰρ τῇ δόξῃ τῆς ψυχῆς ἡ δύναμις τῆς ἐπῳδῆς ἔθελξε καὶ ἐπεισε καὶ μετέστησεν αὐτὴν γοητεία. γοητείας δὲ καὶ μαγείας δισσαὶ τέχναι*

οἰκτεῖραι scr., *οἰκτεῖραι* CJVWY a Ald. Bk.: *οἰκτεῖρειν* (*οἰκτεῖρειν* Fuhr).

8. *λόγος ἦν ὁ* Ald. (cf. § 15). — *σμικροτάτῳ* AX al.: *μικροτάτῳ* v. Bk. — *τῷ σώματι* HW (ed. I). — *ἔλεον*] *τὸ θαρσαλέον* bene ci. W. (cf. § 14).

9. *καὶ δεῖξαι καὶ δόξαι* scr.: *καὶ δόξῃ δεῖξαι* (*δόξῃ* om. Y a). — *ἧς τοὺς* X al. Ald. Bk.: *ἧς ὡς* A al. — *ἀκούοντας* κτέ.] Aristot. Poët. c. 14 p. 1453 b 4 sq. confert C. Reinhardt. — *πόθος* A Bk.: *φίλος* (*ζῆλος* CY a, om. Ald.). — *εὐτυχίαις καὶ δυσπραγίαις* A Bk.; *εὐτυχίας καὶ δυσπραγίας* v.

10. *ἐπῳδαὶ* A Bk.: *ἡδοναὶ*. — *μὲν* et *δὲ* post *ἐπαγωγὸι* et *ἀπαγωγὸι* (*ἐπαγωγὸι* A) cum codd. om. Bk. — *αὐτὴν* add. A Bk. — *γοητεία* num del.? nam ab *ἐπῳδαῖς* hic *γοητεία* et *μαγεία* discernuntur.

ἠϋρηνται, αἷ εἰσι ψυχῆς ἀμαρτήματα καὶ δόξης ἀπατή-
 ματα. ὅσοι δὲ ὅσους περὶ ὅσων καὶ ἔπεισαν καὶ πεί- 11
 σουσι δὲ ψευδῆ λόγον πλάσαντες! εἰ μὲν γὰρ πάντες
 περὶ πάντων εἶχον τῶν <τε> παροιχομένων μνήμην
 τῶν τε παρόντων <ἐννοίαν> τῶν τε μελλόντων πρό-
 νοίαν, οὐκ ἂν ὁμοίως ὁμοίος ᾦν ὁ λόγος ἡπάτα· νῦν
 δὲ οὔτε μνησθῆναι τὸ παροιχόμενον οὔτε σκέψασθαι
 τὸ παρὸν οὔτε μαντεύσασθαι τὸ μέλλον εὐπόρως ἔχει,
 ὥστε περὶ τῶν πλείστων οἱ πλείστοι τὴν δόξαν σύμ-
 βουλον τῇ ψυχῇ παρέχονται. ἡ δὲ δόξα σφαλερὰ καὶ
 ἀβέβαιος οὔσα σφαλεραῖς καὶ ἀβεβαίοις τύχαις περιβάλ-
 λει τοὺς αὐτῇ χρωμένους. τίς οὖν αἰτία κωλύει καὶ 12
 τὴν Ἐλένην ὕμνος ἦλθεν ὁμοίως ἂν οὐ νέαν οὔσαν
 ὥσπερ εἰ βιατήριον βία ἠρπάσθη. τὸ γὰρ τῆς πειθοῦς
 ἐξῆν ὁ δὲ νοῦς καίτοι εἰ ἀνάγκη ὁ εἰδὼς ἔξει μὲν οὖν,

ἠϋρηνται scr.: εϋρηνται.

11. πείσουσι scr.: πείθουσι. — ἐννοίαν add. R. — ὁμοίος
 ᾦν] ὅμ. ἦν AS. (δεινὸς ἦν ci. S.). — ἡπάτα· νῦν δὲ (hoc post
 D.) scr.: ἡ τὰ (ἦτα X corr.¹, εἶτα pr.) νῦν γε (ἐπεὶ τὰ νῦν γε
 S.). — τύχαις scr.: ἀτυχίαις v.; εὐτυχίαις Fuhr e Lex. Vindob.
 149, 13: σφ. καὶ ἀβ. εὐτυχίαις παραβάλλει τοὺς αὐτῇ χρωμένους.
 Γοργίας.

12. reliqui librorum scripturam corruptissimam, cuius cer-
 tam medelam non invenio. καὶ post κωλύει om. H. ὕμνος ἦλθεν]
 λόγον ἐλθόντα C; idem pro ἂν οὐ habet ἄνονν; om. ἂν οὐ
 νέαν οὔσαν W, ἂν οὐ νέαν in lac. om. H. βιατήριον] βατήριον
 HW, βιαστήριον M. ἠρπάσθη] ἀρπάσαι C. Haec fere inesse
 putaverim: τί οὖν κωλύει καὶ τὴν Ἐ. ὁμοίως ἐλθεῖν ἄκουσαν
 ὥσπερ εἰ βία ἠρπάσθη; Dittographiarum omnia plena videntur
 (ὕμνος — ὁμοίως, ανουνεαν — ανουσαν). — ἐξῆν A: ἔξειν
 (ἔσχεν C). ὁ δὲ νοῦς om. pr. A, δὲ om. C. εἰ] ἡ vel ἦ h. μὲν
 post ἀνάγκη add. RY a. ὁ εἰδὼς A: ὄνειδος. ἔξει ὁ μὲν X.
 οὖν] οὗ CE. Aperta est dittographia (πειθοῦς)εξεινοδενοῦς —
 (εἰδωσ)εξεινομενοῦν; num igitur: τὸ γὰρ τῆς πειθοῦς (τ. γ. τ.
 πειθ. εἶδος) ἔχει μὲν ὄνομα ἐναντίον ἀνάγκη, τὴν δὲ δύναμιν
 κτέ.?

τὴν δὲ δύναμιν τὴν αὐτὴν ἔχει. λόγος γὰρ ψυχὴν ὁ
 πείσας, ἣν ἔπεισεν, ἠνάγκασε καὶ πιθέσθαι τοῖς λεγο-
 μένοις καὶ συναινέσαι τοῖς ποιουμένοις. ὁ μὲν οὖν
 πείσας ὡς ἀναγκάσας ἀδικεῖ, ἡ δὲ πεισθεῖσα ὡς ἀναγκα-
 13 σθεῖσα τῷ λόγῳ μάτην ἀκούει κακῶς. ὅτι δ' ἡ πειθὴ
 προσοῦσα τῷ λόγῳ καὶ τὴν ψυχὴν ἐτυπώσατο ὅπως
 ἐβούλετο, χρὴ μαθεῖν πρῶτον μὲν τοὺς τῶν μετεωρο-
 λόγων λόγους, οἵτινες δόξαν ἀντὶ δόξης τὴν μὲν ἀφ-
 ελόμενοι τὴν δ' ἐνεργασάμενοι τὰ ἄπιστα καὶ ἄδηλα
 φαίνεσθαι τοῖς τῆς δόξης ὄμμασιν ἐποίησαν· δεύτερον
 δὲ τοὺς ἀναγκαίους διὰ λόγων ἀγῶνας, ἐν οἷς εἷς λό-
 γος πολὺν ὄχλον ἔτερψε καὶ ἔπεισε τέχνη γραφεῖς, οὐκ
 ἀληθείᾳ λεχθεῖς· τρίτον φιλοσόφων λόγων ἀμίλλας,
 683 ἐν αἷς | δείκνυται καὶ γνώμης τάχος <καὶ . . . .> ὡς
 14 εὐμετάβολον ποιοῦσι τὴν τῆς δόξης πίστιν. τὸν αὐτὸν
 δὲ λόγον ἔχει ἢ τε τοῦ λόγου δύναμις πρὸς τὴν τῆς
 ψυχῆς τάξιν ἢ τε τῶν φαρμάκων τάξις πρὸς τὴν τῶν
 σωμάτων φύσιν. ὥσπερ γὰρ τῶν φαρμάκων ἄλλους
 ἄλλα χυμοὺς ἐκ τοῦ σώματος ἐξάγει, καὶ τὰ μὲν νόσου

γὰρ ψυχὴν A: γὰρ τὴν ψ. — ἣν Y Bk.: ἣν. — πιθέσθαι
 scr.: πείθεσθαι. — ἀναγκασθεῖσα] ἀ . . . . . θεῖσα pr. A. τῷ
 ante λόγῳ add. A Bk.

13. προσοῦσα scr.: προσιοῦσα. — καὶ ante τὴν ψ. om. C.
 — ἐργασ. CW Ald. (ἐνεργ. ci. R.); ἐνεργασάμενος X. —
 ἄπιστα καὶ ἄδηλα AS.: ἄδηλα καὶ ἄπιστα (ἄπειστα Ald.; ἄπι-
 στα R.). — δεύτερον δὲ . . . τοὺς A pr. — ἀναγκαιῶς A. διὰ]
 . . . A. pr. — ἔτερψε] ἔτρεψε pr. A, ἔτρεψε Ald. (ed. I). —
 τρίτον] τρίτον δὲ C. — ante vel post καὶ γν. τάχος lacuna esse
 videtur (καὶ γλώσσης . . . ?). — ὡς om. HW (ci. R.); ὡς . . A.
 pr. — μετὰβολον X pr. (corr.¹). — ποιοῦσι scr.: ποιοῦν (ποιεῖ
 S.). — τὴν] τ.ν A pr.

14. τοῦ λόγου] τοῦ νόμου xRV. — τῆς om. XEK. —
 τάξιν] ἔξιν D. — τάξις] στάξις ci. W., κρᾶσις ci. R. — ἄλλα
 χυμοὺς C Bk.: ἀλλαχοῦ cett. codd. — ἐκ ante τοῦ σώμ. om. C.

τὰ δὲ βίου παύει, οὕτω καὶ τῶν λόγων οἱ μὲν ἐλύπησαν, οἱ δὲ ἔτρεψαν, οἱ δὲ ἐφόβησαν, οἱ δὲ εἰς θάρος κατέστησαν τοὺς ἀκούοντας, οἱ δὲ πειθοῖ τιμι κακῇ τὴν ψυχὴν ἐφαρμάκευσαν καὶ ἐξεγοήτευσαν.

Καὶ ὅτι μὲν, εἰ λόγῳ ἐπείσθη, οὐκ ἠδίκησεν ἀλλ' 15
ἠτύχησεν, εἴρηται· τὴν δὲ τετάρτην αἰτίαν τῷ τετάρτῳ
λόγῳ διέξιμι. εἰ γὰρ ἔρως ἦν ὁ ταῦτα πάντα πράξας,
οὐ χαλεπῶς διαφεύξεται τὴν τῆς λεγομένης γεγυέναι
ἀμαρτίας αἰτίαν. ἂ γὰρ ὁρῶμεν, ἔχει φύσιν οὐχ ἦν
ἡμεῖς θέλομεν ἀλλ' ἦν ἕκαστον ἔτυχε· διὰ δὲ τῆς ὄψεως
ἢ ψυχὴν κὰν τοῖς τρόποις τυποῦται. ἀντίκα γὰρ ὅταν 16
πολέμια σώματα [καὶ] πολέμιον ἐπὶ πολεμίοις ὀπλισθῆ
κόσμον χαλκοῦ καὶ σιδήρου, τοῦ μὲν ἀλεξητήριον τοῦ
δὲ προβλήματα, εὐθέως ἢ ὄψις ἐταράχθη καὶ ἐτάραξε
τὴν ψυχὴν, ὥστε πολλάκις τοῦ κινδύνου μέλλοντος
[ὄντος] φεύγουσιν ἐκπλαγέντες ἰσχυρῶς· ἢ γὰρ ἀλήθεια
τοῦ νόμου διὰ τὸν φόβον ἐξωκίσθη τὸν ἀπὸ τῆς ὄψεως,
ἥτις ἐλθοῦσα ἐποίησεν ἀμελῆσαι καὶ τοῦ καλοῦ τοῦ διὰ
τὸν νόμον κρινομένου καὶ τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ διὰ τὴν

ἐκ ante τῶν λόγων add. A. — ἔτρεψαν A. — ἐξεφαρμάκ.
καὶ ἐγοήτευσαν A.

15. λόγοις ἐπείσθη? cf. § 6. — πάντα add. A. — γε-
γυέναι om. HW. — ἂ γὰρ A h Bk.: καὶ γὰρ. — ἔχει φύσιν
add. A Bk. (ἔχει... φύσιν A pr.). — ἕκαστον Bk.: ἕκαστος. —
ἢ ψυχὴ] ἢ om. XRV a.

16. ἐπὶ πολεμίοις A h, ἐπὶ πολεμί X, ἐ. πολεμία S. —
ὀπλισθῆ scr.: ὀπλίσει A, pr. X, R a (S.); ὀπλίση X corr.¹. —
τοῦ μὲν.. τοῦ δὲ] antea cum R. τὸν μὲν.. τὸν δὲ scr. —
ἀλεξητήριον AX al. — εὐθέως scr.: θεάσεται S., εἰ θεάσεται
codd. (εἰ θεάσαιτο C). — ἐτάραξε] ἐ.. ἀραξε A pr. — πολλ.
κινδύνου (ἀκινδ. RY a Bk.) τοῦ μέλλοντος ὄντος codd.; π.
κινδ. μέλλ. οὐδέπω ὄντος Ald. — ἰσχυρῶς· ἢ γὰρ scr.: ἰσχυρὰ
(ἰσχυρῶς Ald.) γὰρ ἢ. num autem ἀισχυρῶς? — νόμον] λόγον E
(ed. I). — ἐξωκίσθη c. R. S.: εἰσωκίσθη. — ἀμελῆσαι ci. Bk.
(S.): ἀσμενίσαι (ἀμνημονῆσαι ci. R.). — τοῦ post ἀγαθοῦ om. pr. A.

- 17 νίκην γιγνομένου. ἤδη δέ τινες ἰδόντες φοβερὰ καὶ τοῦ παρόντος ἐν τῷ παρόντι χρόνῳ φρονήματος ἐξέστησαν· οὕτως ἀπέσβεσε καὶ ἐξήλασεν ὁ φόβος τὸ νόημα. πολλοὶ δὲ καὶ ματαίοις πόνοις καὶ δειναῖς νόσοις καὶ δυσιάτοις μανίαις περιέπεσον· οὕτως εἰκόνας τῶν ὀρωμένων πραγμάτων ἢ ὄψις ἐνέγραψεν ἐν τῷ φρονήματι.
- 684 καὶ τὰ μὲν δειματοῦντα | πολλὰ μὲν παραλείπεται, ὅμοια δ' ἐστὶ τὰ παραλειπόμενα οἷάπερ τὰ λεγόμενα.
- 18 ἀλλὰ μὴν οἱ γραφεῖς ὅταν ἐκ πολλῶν χρωμάτων καὶ σωμάτων ἐν σῶμα καὶ σχῆμα τελείως ἀπεργάζονται, τέρπουσι τὴν ὄψιν. ἢ δὲ τῶν ἀνδριάντων ποιήσεις καὶ ἢ τῶν ἀγαλμάτων ἐργασία ὅσῃν ἡδονὴν παρέσχετο τοῖς ὄμμασιν! οὕτω τὰ μὲν λυπεῖν τὰ δὲ ποθεῖν <ποιεῖν> πέφυκε τὴν ὄψιν. πολλὰ δὲ πολλοῖς πολλῶν ἔρωτα καὶ
- 19 πόθον ἐνεργάζεται πραγμάτων καὶ σωμάτων. εἰ οὖν τῷ τοῦ Ἀλεξάνδρου σώματι τὸ τῆς Ἑλένης ὄμμα ἡσθὲν προθυμίαν καὶ ἄμιλλαν ἔρωτος τῇ ψυχῇ παρέδωκε, τί θαυμαστόν; ὅς εἰ μὲν θεὸς <ὧν ἔχει> θεῶν θείαν δύ-

νίκην scr.: δίκην.

17. χρόνῳ om. Wx. — ματαίοις πόνοις καὶ δειναῖς νόσοις A Bk.: ματαίαις νόσοις καὶ δεινοῖς πόνοις. — περιέπεσαν A. — ante εἰκόνας add. ci. R. ἀνεκνίπτους vel δυσεξιτήλους; simplicius ἐναργεῖς. — φρονήματι] νοήματι pr. X (corr.²) N, quod prob. Schoell. — τὰ ante λεγόμενα cum CV add. Bk.

18. γραφῆς scribendum sit. — σωμάτων] σχημάτων ego ed. I. sed ἐν σῶμα „universitas“ est. — ὅσῃν ἡδονὴν scr.: ὅσον ἡδεῖαν v. (ὅσον ἡδεῖαν ὄψιν R a, ὀπόσῃν τινὰ τέρψιν H); post ὄμμασιν add. ὄψιν Ald., τὴν ὄψιν add. ci. S.; νόσον ἡδεῖαν ci. D. — ποιεῖν addidi; S. pro πέφ. τ. ὅ. ci. πεποίηκε. — τὴν ante ὄψιν add. AHW Bk. — ἐργάζονται A. — καὶ σωμάτων add. A Bk.

19. ὄμμα] σῶμα AERY a. — ὧν add. ci. R., θεὸς ὧν θείαν ἔχει δύν. D., post θεῶν ins. ἔχει S. (θεὸς κατὰ θεῶν RY a cum Gothano).

ναμιν, πῶς ἂν ὁ ἦσσαν εἴη τοῦτον ἀπώσασθαι καὶ ἀμύναςθαι δυνατός; εἰ δ' ἐστὶν ἀνθρώπινον νόσημα καὶ ψυχῆς ἀγνόημα, οὐχ ὡς ἀμάρτημα μεμπτέον ἀλλ' ὡς ἀτύχημα νομιστέον· ἦλθε γὰρ οἷς ἦλθε τύχης ἀγρευμασιν, οὐ γνώμης βουλευμασι, καὶ ἔρωτος ἀνάγκαις, οὐ τέχνης παρασκευαῖς.

Πῶς οὖν χρὴ δίκαιον ἠγήσασθαι τὸν τῆς Ἑλένης 20 μῶμον, ἥτις εἴτ' ἐρασθεῖσα εἴτε λόγῳ πεισθεῖσα εἴτε βία ἀρπασθεῖσα εἴτε ὑπὸ θείας ἀνάγκης ἀναγκασθεῖσα ἐπραξεν ἢ ἐπραξε, πάντως διαφεύγει τὴν αἰτίαν;

Ἀφείλον τῷ λόγῳ δύσκειαν γυναικός, ἐνέμεινα 21 τῷ νόμῳ ὃν ἐθέμην ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου, ἐπειράθην καταλῦσαι μῶμου ἀδικίαν καὶ δόξης ἀμαθίαν, ἐβουλήθην γράψαι τὸν λόγον Ἑλένης μὲν ἐγκώμιον, ἐμὸν δὲ παίγνιον.

Γ Ο Ρ Γ Ι Ο Υ

ΤΙΠΕΡ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ

Ἡ μὲν κατηγορία καὶ [ἡ ἀπολογία] κρίσις οὐ περὶ 1 θανάτου γίνεταί· θάνατον μὲν γὰρ ἡ φύσις φανεροῦ

ὁ ἦσσαν C, et δυνατόν CE; unde τὸ ἦσσαν — δυνατόν ego ed. I coll. § 6. — τοῦτον] τούτων X pr. (corr.¹) KMN. — νομιστέον suspectum: οἰκτιστέον ci. Weidner; <ἄξιον ἐλέου> νομιστ. R. — οἷς scr.: ὡς. — τύχης cum R. S.: ψυχῆς.

20. ἐπραξεν ἢ add. A Bk. (ci. R.).

21. νόμῳ] μῶμῳ A. — ὃν ἐθέμην] ita etiam A pr., οὐνεθέμην corr. — ἐν ἀρχῇ A Bk. (ci. R.): ἐπ' ἀρχῇ. — μῶμου <τ'>?

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ] Codd. Bekkeri A et ex eo derivati BLZ [MP], quorum in universum rationem non habeo.

1. γίνεταί Ald. Bk.: γίνεσθαι codd. S., qui pro κρίσις ci. ἔοικεν vel simile quid. — φανερω τῷ A pr.

τῇ ψήφῳ πάντων κατεψηφίσατο τῶν θνητῶν, ἥπερ
 ἡμέρα <τις> ἐγένετο· περὶ δὲ τῆς ἀτιμίας καὶ τῆς τιμῆς
 ὁ κίνδυνός ἐστι, πότερά με χρῆ . . . δικαίως ἀποθανεῖν,
 ἢ μετ' ὄνειδῶν μεγίστων καὶ τῆς αἰσχίστης αἰτίας
 2 βιαίως ἀποθανεῖν. δισσῶν δὲ τούτων ὄντων τοῦ μὲν
 ὑμεῖς ὅλου κρατεῖτε, τοῦ δ' ἐγώ, τῆς μὲν δίκης ἐγώ,
 685 τῆς δὲ | βίας ὑμεῖς. ἀποκτεῖναι μὲν γὰρ με δυνήσεσθε
 βουλόμενοι ῥαδίως· κρατεῖτε γὰρ καὶ τούτων, ὧν οὐ-
 3 δὲν ἐγὼ τυγχάνω κρατῶν. Εἰ μὲν οὖν ὁ κατήγορος
 Ὀδυσσεὺς ἢ σαφῶς ἐπιστάμενος προδιδόντα με τὴν
 Ἑλλάδα τοῖς βαρβάροις ἢ δοξάζων οὕτω ταῦτ' ἔχειν
 ἐποιεῖτο τὴν κατηγορίαν δι' εὐνοίαν τῆς Ἑλλάδος, ἄρι-
 στος ἂν ἦν [ὁ] ἀνὴρ· πῶς γὰρ <οὐχ> ὁ γε σώζων πα-
 τρίδα, τοκέας, τὴν πᾶσαν Ἑλλάδα, ἔτι δὲ πρὸς τούτοις
 τὸν ἀδικοῦντα τιμωρούμενος; εἰ δὲ φθόνῳ καὶ κακο-
 τεχνία καὶ πανουργία συνέθηκε ταύτην τὴν αἰτίαν,
 ὥσπερ δι' ἐκεῖνα κράτιστος ἂν ἦν ἀνὴρ, οὕτω διὰ
 4 ταῦτα κάκιστος ἀνὴρ. Περὶ τούτων δὲ λέγων πόθεν
 ἄρξωμαι; τί δὲ πρῶτον εἶπω; ποῖ δὲ τῆς ἀπολογίας
 τράπωμαι; αἰτία γὰρ ἀνεπίδεικτος ἔκπληξιν ἐμφανῆ

ἢ περ ἡμέρα] „scil. ἕκαστα“. R. — post χρῆ deesse videntur quae respondeant illis μετ' ὄνειδῶν κτέ.

2. ὅλου ὑμεῖς codd.; ὅλου del. auctore R. Bk. — μὲν post ἀποκτ. cum pr. A om. Bk. Sed quae sequuntur male mutilata esse apparet. Fort. κρ. γὰρ καὶ τοῦ <σώματος καὶ τῶν ὄντων ἀπάν>των· τοῦ δὲ . . . . ἐγὼ τ. κρ.

3. δοξάζων scripsi, δοξάζων γε auct. Steph. R.: δοξάζοντά με. — οὐ add. auct. Steph. R.; ὁ γε σώζων scripsi pro ὅς γε σώζει, coll. τιμωρούμενος. — malim τὴν Ἑλλ. πᾶσαν (propter hiatus). — καὶ κακοτεχν. καὶ scripsi: ἢ κακοτ. ἢ (c. hiatus).

4. περὶ τούτων. ἐγὼ δὲ codd. (π. τούτων δ' ἐγὼ λέγων ci. R., π. τ. δὲ ἔγωγε S.). — hiatusum trium qui sunt in hac § certam medelam non reperio.

ἐμποιεῖ, διὰ δὲ τὴν ἐκπληξιν ἀπορεῖν ἀνάγκη τῷ λόγῳ, ἂν μὴ τι παρ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς παρούσης ἀνάγκης μάθω, διδασκάλων ἐπικινδυνότερων ἢ ποριμωτέρων τυχῶν. Ὅτι μὲν οὖν οὐ σαφῶς <εἰδῶς> ὁ 5 κατήγορος κατηγορεῖ μου, σαφῶς οἶδα· σύνοιδα γὰρ ἐμαυτῷ σαφῶς οὐδὲν τοιοῦτον πεποιηκῶς· οὐδ' ἔοιχ' ὅπως ἂν εἰδείη τις εἶναι τὸ μὴ γενόμενον. εἰ δ' οἰόμενος οὕτω ταῦτ' ἔχειν ἐποιεῖτο τὴν κατηγορίαν, οὐκ ἀληθῆ λέγειν διὰ δισσῶν ὑμῖν ἐπιδείξω τρόπων. οὔτε γὰρ βουληθεὶς ἐδυνάμην ἂν οὔτε δυνάμενος ἐβουλήθη ἔργοις ἐπιχειρεῖν τοιούτοις.

Ἐπὶ τοῦτον δὲ τὸν λόγον εἶμι πρῶτον, ὡς ἀδύνα- 6 τός εἶμι τοῦτο πράττειν. ἔδει γὰρ τινα πρῶτον ἀρχὴν γενέσθαι τῆς προδοσίας, ἢ δ' ἀρχὴ λόγος ἂν εἴη· πρὸ γὰρ τῶν μελλόντων ἔργων ἀνάγκη λόγους γίνεσθαι πρότερον. λόγοι δὲ πῶς ἂν γένοιτο μὴ συνουσίας τινὸς γενομένης; συνουσία δὲ τίνα τρόπον γένοιτ' ἂν μὴτ' ἐκείνου πρὸς ἐμὲ πέμψαντος μῆτε <του> παρ' ἐμοῦ πρὸς ἐκεῖνον ἐλθόντος; οὐδὲ <γὰρ> παραγγελία διὰ γραμμάτων ἀφίκοιτ' ἂν ἄνευ τοῦ φέροντος. Ἄλλὰ 7 δὴ τοῦτο τῷ λόγῳ δυνατὸν γενέσθω. καὶ δὴ τοίνυν

5. εἰδῶς auct. R. add. S. — οὐδὲ οὐχ ὅπως ἂν εἰδείη (εἰδ. A pr.) τις ἢ (ἢ. A pr.) τὸ κτέ. codd.; οὐδὲ ἔστιν del. οὐχ et ἢ R.; οὐδέ που ἔστιν del. ἢ S. Quod ego scripsi ita explicandum: οὐδ' ἔοικεν εἶναι ὅπως ἂν εἰδ. τις τὸ μὴ γενόμεν. — ἂν post ἐδυνάμην om. pr. A.

6. τοῦτο] nonne ταῦτα sicut § 13. 17. 19. 20? — μητεμοῦ om. παρ' pr. A. του post μῆτε ipse addidi („subaudi τινὸς“ R.). S. hic quaedam intercidisse putat: μῆτ' ἐκείνου πρὸς ἐμὲ <ἐλθόντος μῆτ' ἐμοῦ πρὸς ἐκεῖνον, μῆτ' ἄγγελον ἐκείνου πρὸς ἐμὲ> πέμψ. κτέ. — <γὰρ> addidi (γὰρ ἀγγελία ci. R.). — γραμματων pr. A, unde γραμματείων coniecero. — ἀφίκοιτ' ἂν scr.: ἀφίεται.

7. γενέσθω Bk.: γενέσθαι.

σύνειμι καὶ σύνεστι κάκεινος ἐμοὶ κακείνω ἐγώ. τίνα
 τρόπον; τίνι τίς ὢν; Ἑλληνα βαρβάρω. πῶς ἀκούων
 καὶ λέγων; πότερα μόνος μόνω; ἀλλ' ἀγνοήσομεν τοὺς
 ἀλλήλων λόγους. ἀλλὰ μεθ' ἐρμηνέως; τρίτος ἄρα
 8 μάρτυς γίγνεται τῶν κρύπτεσθαι δεομένων. Ἀλλὰ δὴ
 καὶ τοῦτο γενέσθω, καίπερ οὐ γενόμενον. ἔδει δὴ μ'
 ἐπὶ τούτοις πίστιν δοῦναι καὶ δέξασθαι. τίς οὖν ἂν
 ἦν ἢ πίστις; πότερον ὄρκος; τίς οὖν ἐμοὶ τῷ προδότῃ
 πιστεύειν ἔμελλεν; ἀλλ' ὄμηροι; τίνες; οἶον ἐγὼ τὸν
 ἀδελφὸν ἔδωκ' ἂν, οὐ γὰρ εἶχον ἄλλον, ὁ δὲ βάρβαρος
 686 τῶν υἱέων τινά· πιστότατα | γὰρ ἂν ἦν οὕτως ἐμοί τε
 παρ' ἐκείνου κείνω τε παρ' ἐμοῦ. ταῦτα δὲ γιγνόμενα
 9 πᾶσιν ὑμῖν ἂν ἦν φανερά. Φήσει τις ὡς χρήμασι
 τὴν πίστιν ἐποιοῦμεθα, κείνος μὲν διδούς, ἐγὼ δὲ λαμ-
 βάνων. πότερον οὖν ὀλίγοις; ἀλλ' οὐκ εἰκὸς ἀντὶ με-
 γάλων ὑπουργημάτων ὀλίγα χρήματα λαμβάνειν. ἀλλὰ
 πολλά; τίς οὖν <ἂν> ἦν ἢ κομιδὴ; πόσοι δ' ἂν ἐκόμι-
 σαν; <εἷς> ἢ πολλοί; πολλῶν <μὲν> γὰρ κομιζόντων
 πολλοὶ ἂν ἦσαν οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιβουλῆς, ἐνὸς δὲ
 10 κομιζοντος οὐκ ἂν πολὺ τι τὸ φερόμενον ἦν. πότερα
 δ' ἐκόμισεν ἡμέρας ἢ νυκτός; ἀλλὰ πολλαὶ καὶ πυκναὶ

τίνα τρόπον; del. Rosbg. — malim καὶ ἐγὼ κείνω et paullo
 post μόνω μόνος. — ἀγνοήσομεν AL.

8. δὴ μ' ἐπὶ τούτοις scr.: δὲ μετὰ τούτους (δέ με τούτοις
 St., δὲ μετὰ ταῦτα vel δέ με τούτω ci. R., δ' ἐμὲ τούτων S.).
 — ὄμηροι; τίνες; scr.: ὄμηροί τινες. cf. § 11. — ἐγὼ <μὲν>? —
 ἂν post πιστότατα γὰρ add. A pr. Bk. — παρ' ἐκείνω ABLZ.
 — κείνω scr.: ἐκείνω. item κείνος § 9. — malim γεγενημένα.

9. πόσοι δ' ἂν ἐκόμισαν scripsi: πῶς δ' ἂν ἐκόμισεν. —
 εἷς auct. Steph. add. S.

10. ἐκόμισεν scr.: ἐκόμισαν. Sequitur κείνος ὁ φέρων. —
 νυκτός; <νυκτός>; ἀλλὰ auct. R. Bk.; νυκτός; ἀλλὰ νυκτός W.
 coll. § 13.

φυλακαί, δι' ὧν οὐκ ἔστι λαθεῖν. ἀλλ' ἡμέρας; ἀλλά γε τὸ φῶς πολεμεῖ τοῖς τοιούτοις. εἶεν. ἐγὼ δ' ἐξεληθὼν ἐδεξάμην, ἢ κείνος ὁ φέρων εἰσῆλθεν; ἀμφοτέρα γὰρ ἄπορα. λαβὼν δὲ δὴ πῶς ἂν ἔκρουσα καὶ τοὺς ἔνδον καὶ τοὺς ἔξω; ποῦ δ' ἂν ἔθηκα; πῶς δ' ἂν ἐφύλαξα; χρώμενος δ' ἂν φανερός ἐγενόμην· μὴ χρώμενος δὲ τί ἂν ἀφελούμην ἀπ' αὐτῶν; Καὶ δὴ τοίνυν γε- 11
νέσθω καὶ τὰ μὴ γενόμενα. συνήλθομεν, εἶπομεν, ἠκούσαμεν, χρήματα παρ' αὐτῶν ἔλαβον, ἔλαθον λαβὼν, ἔκρουσα. ἔδει δὴπου πράττειν ὧν ἕνεκα ταῦτ' ἐγένετο. τοῦτο τοίνυν ἔτι τῶν εἰρημένων ἀπορώτερον. πότερα μὲν γὰρ αὐτὸς ἔπραττον ἢ μεθ' ἑτέρων; ἀλλ' οὐχ ἑνὸς ἢ πρῶξις. ἀλλὰ μεθ' ἑτέρων; τίνων; δηλονότι τῶν συνόντων. πότερον ἐλευθέρων ἢ δούλων; ἐλευθέροις μὲν γὰρ ὑμῖν σύνειμι. τίς οὖν ὑμῶν ξύνοιδε; λεγέτω. δούλοις δὲ πῶς οὐκ ἄπιστον; ἐκόντες <τε> γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ χειμαζόμενοί τε δι' ἀνάγκην κατηγοροῦσιν. ἢ δὲ πρῶξις πῶς <ἂν> ἐγένετο; δηλον- 12
ὅτι τοὺς πολεμίους εἰσαγαγεῖν ἔδει κρείττους ὑμῶν ὅπερ ἀδύνατον. πῶς <δ'> ἂν οὖν εἰσῆγαγον; πότερα διὰ πυλῶν; ἀλλ' οὐκ ἐμὸν ταύτας οὔτε κλήειν οὔτ' ἀνοίγειν, ἀλλ' ἡγεμόνες κύριοι τούτων. ἀλλ' ὑπὲρ

κεῖνος scripsi: ἐκεῖνος. — χρώμ. μὲν γὰρ ci. R.

11. εἶπωμεν pr. A. — παρ' αὐτῶν] παρ' αὐτοῦ S. cum hiatu. — ἔλαβον cum R. S.: ἐλάβομεν. — πότερα μὲν scr.: πράττομεν codd., πράττων μὲν v. — αὐτὸς] οὗτος ALZ. — ἔπραττον auct. Steph. R.: ἔπραττεν. — συνόντων R. S.: νῦν ὄντων. — ἄπιστον] ἠπίστουν mal. R., sed cf. e. gr. Aristoph. Lys. 629. — τε post ἐκόντες addi iubet R.

12. ἐμὸν auct. R. Bk.: ἐμοί. — ταύτας auctore Steph. R.: ταῦτα. — κλήειν scr.: κλείειν. — ἀλλ' οἱ ἡγεμόνες auct. Steph. R. Bk. S., sed cf. Il. IX, 80 sqq.

τειχῶν <διά> κλίμακος; οὐκοῦν . . . . . ἅπαντα γὰρ
πλήρη φυλακῶν. ἀλλὰ διελὼν τοῦ τείχους; ἅπασιν
ἄρα φανερὰ γένοιτ' ἄν. ὑπαίθριος γὰρ ὁ βίος· στρα-
τόπεδον γὰρ ἐστίν <έν> ὄπλοις, ἐν ᾧ <πάντες> πάντας
ὁρῶσι καὶ πάντες ὑπὸ πάντων ὁρῶνται. πάντως ἄρα
καὶ πάντη ταῦτα πράττειν ἀδύνατον ἦν μοι.

- 13 Σκέψασθε τοίνυν καὶ τόδε. τίνος ἔνεκα προσῆκέ
<μοι> βουλευθῆναι ταῦτα πράττειν, εἰ μάλιστα πάντων
ἐδυνάμην; οὐδεὶς γὰρ βούλεται προῖκα τοὺς μεγίστους
κινδύνους κινδυνεύειν οὐδὲ τὴν μεγίστην κακότητ'
687 εἶναι | κάκιστος, ἀλλ' ἔνεκά του. <τίμος ἄν> οὖν;
καὶ αὐθις πρὸς τόδ' ἐπάνειμι. πότερον <ἄν τοῦ> τυ-
ραννεῖν; ὑμῶν ἢ τῶν βαρβάρων; ἀλλ' ὑμῶν ἀδύνατον
τοσοῦτων καὶ τοιούτων, οἷς ὑπάρχει πάντα <τὰ> μέγι-
στα, προγόνων ἀρεταί, χρημάτων πλῆθος, ἀριστεῖαι
14 <μαχῶν>, ἀκμὴ φρονημάτων, βασιλεία πόλεων. ἀλλὰ
τῶν <βαρβάρων>; ὁ δὲ παραδώσων τίς; ἐγὼ δὲ ποῖα
δυνάμει παραλήψομαι Ἑλλην βαρβάρους, εἰς ὧν πολ-

τειχῶν scr.: τειχέων. — διά auct. R. add. Bk. — ft. οὐκοῦν
καὶ τοῦτ' ἄπορον. Bk. pro οὐκουν (ita libri) ci. οὐ μὲν οὖν,
quod rec. S.; ἀλλ' οὐχ οἷον τε λαθεῖν ci. W. — φυλακῶν scr.
coll. § 10: φυλάκων. — malim φανερὸν ἐγένετ' ἄν. — ἐν ante
ὄπλοις om. codd.; an ἐστ' ἐν ὄπλοις (= ἐστέ)? — ἐν ᾧ scripsi:
ἐν οἷς. — πάντες auct. R. add. S. — πάντας scripsi: πάντα.
— ταῦτα ci. R.: πάντα.

13. τοίνυν ci. R.: κοινῇ. — καὶ ante μάλιστα add. Ald.,
om. cum codd. Bk. — ἀλλ' ἔνεκά του. τίμος ἄν οὖν; ci. R.;
ἀλλ' ἔνεκα τοῦ; S. Codd. ἀλλ' ἔνεκα τούτων. — τοῦ ante τυ-
ραννεῖν auct. R. add. S.; ipse ἄν addidi, v. ad § 26. — ἀλλ'
ante ἀδύνατον iterant AB. — πάντα scr.: ἅπαντα. — τὰ ante
μέγιστα addidi coll. § 20. — ante ἀριστεῖαι genetivum desi-
derabat W.; sed etiam hiatus medendum erat. — ἀκμὴ scr.:
ἀλκή. — βασιλεῖαι F. Leo.

14. βαρβάρων add. Steph. — παραλάβοιμ' ἄν?

λούς; πείσας ἢ βιασάμενος; οὔτε γὰρ ἐκεῖνοι πεισθῆναι
 βούλονται ἄν, οὔτ' ἐγὼ βιάσασθαι δυναίμην. ἀλλ'
 ἴσως ἐκόντες ἐκόντι παραδώσουσιν (ἑαυτούς), μισθὸν
 τῆς προδοσίας ἀντιδιδόντες; ἀλλὰ γε ταῦτα πολλῆς μω-
 ρίας καὶ πιστεῦσαι καὶ λέξαι· τίς γὰρ ἂν ἔλοιτο δου-
 λείαν ἀντ' ἐλευθερίας, ἀντὶ τοῦ κρατίστου τὸ κάκιστον;
 Εἶποι τις ἂν ὅτι πλούτου καὶ χρημάτων ἐρασθεῖς ἐπε- 15
 χείρησα τούτοις. ἀλλὰ χρήματα μέτρια μὲν κέκτημαι,
 πολλῶν δ' οὐδὲν δέομαι. πολλῶν γὰρ δέονται χρημά-
 των οἱ πολλὰ δαπανῶντες, ἀλλ' οὐχ οἱ . . . . , <οὐδ'
 οἱ> κρείττονες τῶν τῆς φύσεως ἡδονῶν, ἀλλ' οἱ δου-
 λεύοντες ταῖς ἡδοναῖς καὶ ζητοῦντες ἀπὸ πλούτου καὶ
 μεγαλοπρεπείας τὰς τιμὰς κτᾶσθαι. τούτων δ' ἐμοὶ
 πρόσεστιν οὐδέν. ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, μάρτυρα πιστὸν
 παρέξομαι τὸν παροιχόμενον βίον· τῶ δὲ μάρτυρι μάρτυρες
 ὑμεῖς ἐστε· σύνεστε γὰρ μοι, διὸ σύνιστε ταῦτα. Καὶ μὴν 16
 οὐδ' ἂν τιμῆς ἕνεκα τοιούτοις ἔργοις ἀνὴρ ἐπιχειρήσειε
 καὶ μέσως φρόνιμος. ἀπ' ἀρετῆς γὰρ ἀλλ' οὐκ ἀπὸ κακό-
 τητος αἰ τιμαί· προδότῃ δὲ τῆς Ἑλλάδος ἀνδρὶ πῶς ἂν γέ-
 νοιτο τιμή; πρὸς δὲ τούτοις οὐδὲ τιμῆς ἐτύγχανον ἐνδεῆς
 ὦν· ἐτιμώμην γὰρ ἐπὶ τοῖς ἐντιμοτάτοις ὑπὸ τῶν ἐν-
 τιμοτάτων, ὑφ' ὑμῶν ἐπὶ σοφία. Καὶ μὴν οὐδ' ἀσφα- 17

ἑαυτούς add. ci. R. — λέξαι scr.: δέξασθαι. — ἐλευθερίας]
 βασιλείας AB. Fort. igitur βασιλείαν pro δουλείαν olim fuit.

15. εἶποι S.: εἶπη. — μέτρια μὲν scripsi: μὲν μέτρια. —
 οὐδὲν δέομαι S.: οὐθὲν δ. — ἀλλ' οὐχ οἱ . . . <οὐδ' οἱ> scr.:
 . . . οὐχ οἱ A pr., οὐχ οἱ v. — πρόσεστιν οὐδέν S. cum Z:
 πρόσεστιν οὐθὲν. — ἐστε scr.: ἦτε (an ἂν εἴητε?).

16. ἐπὶ τοῖς praeunte Steph. ci. R. (Bk.): ἐν τοῖς AB,
 om. v.

17. οὐδ' ἀσφαλείας scripsi: οὐκ ἀσφαλές, ὦν (quibus ser-
 vatis S. pro οὔνεκα scr. οὖν ἕνεκα).

λείας οὐνεκά τις ἂν ταῦτα πράξαι. πᾶσι γὰρ ὅ γε
 προδότης πολέμιος, τῷ νόμῳ, τῇ δίκῃ, τοῖς θεοῖς,
 τῷ πλήθει τῶν ἀνθρώπων. τὸν μὲν γε νόμον παρα-
 βαίνει, τὴν δὲ δίκην καταλύει, τὸ δὲ θεῖον ἀτιμάζει,
 τὸ δὲ πλήθος διαφθείρει. τῷ δὲ τοιούτῳ βίῳ περὶ
 18 κινδύνων τῶν μεγίστων οὐδ' ἔχει ἀσφάλειαν. Ἀλλὰ
 δὴ φίλους ὠφελεῖν βουλόμενος ἢ πολεμίους βλάπτειν;
 καὶ γὰρ τούτων ἕνεκά τις ἂν ἀδικήσειεν. ἐμοὶ δὲ πᾶν
 τὸναντίον ἐγίγνετο· τοὺς μὲν φίλους κακῶς ἐποίουν,
 τοὺς δ' ἐχθροὺς ὠφέλουν. ἀγαθῶν μὲν οὖν κτῆσιν
 οὐδεμίαν εἶχεν ἢ πράξις· κακῶς δὲ παθεῖν οὐδὲ εἰς
 19 ἐπιθυμῶν πανουργεῖ. Τὸ δὲ λοιπὸν ἐστίν, ἢ τινα φό-
 βον ἢ πόνον ἢ κίνδυνον φεύγοντα πράξαι ταῦτα·
 <τούτων> δ' οὐδεὶς ἂν εἰπεῖν ἔχοι τί μοι προσῆκεν.
 δισσῶν γὰρ τούτων ἕνεκα πάντες πάντα πράττουσιν,
 ἢ κέρδος τι μετιόντες ἢ ζημίαν φεύγοντες· ὅσα δὲ τού-
 των ἔξω πανουργεῖται . . . . . <ὅσα δὲ> κακῶς ἑμαυτὸν
 ἐποίουν ταῦτα πράττων, οὐκ ἄδηλον· προδιδοὺς γὰρ
 688 τὴν Ἑλλάδα προὔδιδουν | ἑμαυτὸν, τοκέας, φίλους,

δὲ ante δίκην add. A Bk. (R.). — τὸ δὲ πλήθος διαφθ.,
 τὸ δὲ θεῖον ἀτιμ. codd. v. — οὐδ'] οὐδὲν R. ci.; idem etiam
 κίνδυνος περὶ τῶν μεγίστων οὐδ'; S. scripsit πέρι (h. e. περι-
 εστι) κινδύνων τ. μ. οὐδ'. an τ. δ. τ. βίος ἐπὶ (vel πλήρης cum
 F. Leone) κινδύνων τ. μ. οὐδ' ἔχων ἀσφ.?

18. κτῆσιν ci. R.: ἔκτισιν.

19. ἢ τινα . . φεύγοντα πράξαι scripsi: εἴ τινα — φεύγων
 ἔπραξα (ζητεῖν vel σκοπεῖν ante εἴ add. ci. R.). cf. § 24. —
 ταῦτα <τούτων> ci. R.; cf. § 6. (12.) 13. 17. 19. 20. — οὐδεὶς
 S.: οὐθεὶς. — ἔχει BLZ et fort. A. — προσῆκεν scripsi (προσ-
 ἦκει ci. W.): προσήκειν. — πανουργεῖται ὡς δὲ κακῶς Ald.;
 om. ὡς δὲ libri. S. haec fere excidisse putat: μανίας ἐστίν.
 ὅσα δὲ, et similiter R. — γὰρ ante πράττων add. ABLZ, om.
 Ald. Bk. — προδιδοὺς auct. R. S.: προὔδιδουν.

ἀξίωμα προγόνων, ἱερὰ πατρῶα, τάφους, πατρίδα τὴν
 μεγίστην τῆς Ἑλλάδος. ἃ δὲ πᾶσι περὶ παντός ἐστι,
 ταῦτ' ἂν τοῖς ἀδικηθεῖσιν ἐνεχείρισα. Σκέψασθε δὲ 20
 καὶ τόδε. πῶς οὐκ ἂν ἀβίωτος ἦν ὁ βίος μοι πράξαντι
 ταῦτα; ποῖ γὰρ τραπέσθαι με χρῆν; πότερον εἰς τὴν
 Ἑλλάδα; δίκην δάσοντα τοῖς ἠδικημένοις; τίς δ' ἂν
 ἀπείχετό μου τῶν κακῶς πεπονθότων; ἀλλὰ μένειν ἐν
 τοῖς βαρβάροις; παραμελήσαντα πάντων τῶν μεγίστων,
 ἐστερημένον τῆς καλλίστης τιμῆς, ἐν αἰσχίστῃ δυσκλείᾳ
 διάγοντα, τοὺς ἐν τῷ παροιχομένῳ βίῳ πόνους ἐπ'
 ἀρετῇ πεπονημένους ἀπορρίψαντα; καὶ ταῦτα δι' ἑμαυ-
 τόν, ὅπερ αἰσχιστον ἀνδρὶ, δυστυχεῖν δι' αὐτόν. οὐ 21
 μὴν οὐδὲ παρὰ τοῖς βαρβάροις πιστῶς ἂν διεκείμην·
 πῶς γὰρ, οἵτινες ἀπιστότατον ἔργον συνηπίσταντό μοι
 πεποιηκότι, τοὺς φίλους τοῖς ἐχθροῖς παραδεδωκότι;
 βίος δ' οὐ βιωτὸς πίστεως ἐστερημένῳ. χρήματα μὲν
 γὰρ ἀποβαλὼν <ἢ> τυραννίδος ἐκπεσὼν ἢ τὴν πατρίδα
 φυγῶν ἀναλάβοι τις ἂν· ὁ δὲ πίστιν ἀποβαλὼν οὐκ ἂν
 ἔτι κτήσαιο. ὅτι μὲν οὖν οὐτ' ἂν <ἐδυνάμην οὐτ'
 ἂν> ἐβουλόμην προδοῦναι τὴν Ἑλλάδα, διὰ τῶν προ-
 ειρημένων δέδεικται.

Βούλομαι δὲ μετὰ ταῦτα πρὸς τὸν κατήγορον δια- 22
 λεχθῆναι. τίνι ποτὲ πιστεύσας τοιοῦτος ὢν τοιοῦτου

προγόνων in proclivi est post τάφους transponere, sed cf.
 § 13. — μεγίστην] „aut adde aut subaudi certe πόλιν“ R. —
 ἐνεχείρισα pr. A et LZ.

20. τίς δ' ἂν] num τίς γὰρ ἂν? — παραμελήσαντα et
 ἐστερημένον auct. R. S.: παραμελήσαντι et ἐστερημένῳ.

21. συνηπίσταντο] . . νηπίσταντο pr. A. — προδεδωκότι mal.
 S. — ἀποβαλὼν ἢ, ἐκπεσὼν, φυγῶν auct. R. S.: ἀποβαλόντα,
 ἐκπεσόντα, φυγόντα. — ἀναλάβη ABLZ. — οὐτ' ἂν] οὐδ' ἂν
 Ald. Bk. — ἐδυνάμην οὐτ' addi iubet S. (ἐδ. βουλόμενος οὐτ'
 ἂν δυνάμενος add. F. Leo coll. § 5).

κατηγορεῖς; ἄξιον γὰρ καταμαθεῖν, οἷος ὢν οἷα λέγεις, ὡς ἀνάξιος ἀναξίῳ. πότερα γὰρ μου κατηγορεῖς εἰδῶς ἀκριβῶς ἢ δοξάζων; εἰ μὲν γὰρ εἰδῶς, οἶσθ' ἰδῶν ἢ μετέχων ἢ του <μετέχοντος> πυθόμενος. εἰ μὲν οὖν ἰδῶν, φράσον τούτοις <τὸν τρόπον>, τὸν τόπον, τὸν χρόνον, πότε, ποῦ, πῶς εἶδες· εἰ δὲ μετέχων, ἔνοχος εἶ ταῖς αὐταῖς αἰτίαις· εἰ δὲ του μετέχοντος ἀκούσας, ὅστις ἐστίν, αὐτὸς ἐλθέτω, φανήτω, μαρτυρησάτω. πιστότερον γὰρ οὕτως ἔσται τὸ κατηγορήμα μαρτυρηθέν· ἐπεὶ νῦν γ' οὐδέτερος ἡμῶν παρέχεται

23 μάρτυρα. φήσεις ἴσως ἴσον εἶναι τὸ σέ τε τῶν γενομένων, ὡς σὺ φῆς, μὴ παρέχεσθαι μάρτυρας, τῶν τε μὴ γενομένων ἐμέ. τὸ δ' οὐκ ἴσον ἐστί· τὰ μὲν γὰρ ἀγένητα πῶς <οὐκ> ἀδύνατα μαρτυρηθῆναι; περὶ δὲ τῶν γενομένων οὐ μόνον οὐκ ἀδύνατον, ἀλλὰ καὶ ῥάδιον, οὐδὲ μόνον ῥάδιον, ἀλλὰ . . . . σοὶ μὲν οὖν ἦν οἶόν <τε> μόνῳ <μὴ μόνον> μάρτυρας ἀλλὰ καὶ ψευδομάρτυρας εὐρεῖν, ἐμοὶ δ' οὐδέτερον εὐρεῖν τούτων

24 δυνατόν. "Οτι μὲν οὖν οὐκ οἶσθ' ἂν κατηγορεῖς, φανε-

22. οἷος ὢν οἰδᾶς γε ἴσως ἀνάξιος ἀναξίῳ codd.; οἷος οἶῳ ὠνείδισας, ὡς ἀνάξ. ἀν. Jacobs; οἷος οἶῳ ἐγκαλεῖς, ὡς ἀν. ἀν. ci. S. Sed ΟΙΔΑΓΓΕΙΩC perperam olim lectum esse videtur pro ΟΙΑΛΕΓΕΙΩC. — οἶσθ' scripsi pro οἶσθα; sed fort. οἶσθας verum, v. Antisth. Od. 3. item § 24. — οὖν ἰδῶν codd. St.: ο. εἰδῶς. — πυθόμενος] π. . θόμενος A pr. — εἰ δὲ του μετ. scr.: εἰ δὲ τοῦ μετέχ.

23. ἴσον ci. R.: σὸν. — τὸ σέ τε scripsi: τούς γε (σὲ μὲν τῶν γενομ. ci. R.). — τῶν τε scripsi: τῶν δὲ. — <οὐκ> ἀδύνατα scr.: ἀδύνατα codd. (. ἀδύνατα A pr.), ἂν εἴη δυνατὰ Ald. Bk. — ἀλλὰ <καὶ δίκαιον καὶ πάνυ ἀναγκαῖον> ci. R. — οὖν ci. R.: οὐκ. — οἶόν <τε> μόνῳ <μὴ μόνον> scripsi: οἶον μόνον Ald. S., οὐ μόνον ci. R. — νν. ἐμοὶ — εὐρεῖν in mg. A — δυνατόν auct. R. S.: ἀδύνατον.

24. οἶσθας? v. ad § 22.

ρόν· τὸ δὴ λοιπὸν <οὐκ> εἰδότα σε δοξάζειν. εἴτ', ὧ πάντων ἀνθρώπων τολμηρότατε, δόξῃ πιστεύσας, ἀπιστοτάτῳ πράγματι, τὴν ἀλήθειαν οὐκ εἰδώς, τολμᾶς ἄνδρα περὶ θανάτου διώκειν; ὧ τί τοιοῦτον ἔργον εἰργασμένῳ σύνοισθα; ἀλλὰ μὴν τό γε δοξάσαι κοινὸν ἅπασι περὶ πάντων, καὶ οὐδὲν ἐν τούτῳ σὺ | τῶν 689 ἄλλων σοφώτερος. ἀλλ' οὔτε τοῖς δοξάζουσι δεῖ πιστεύειν ἀλλὰ τοῖς εἰδόσιν, οὔτε τὴν δόξαν τῆς ἀληθείας πιστοτέραν νομίζειν ἀλλὰ τὰναντία τὴν ἀλήθειαν τῆς δόξης.

Κατηγόρησας δέ μου διὰ τῶν εἰρημένων λόγων 25 δύο τὰναντιώτατα, σοφίαν καὶ μανίαν, ὥπερ οὐχ οἶόν τε τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον ἔχειν. ὅπου μὲν γάρ με φῆς εἶναι τεχνήεντά τε καὶ δεινὸν καὶ πόριμον, σοφίαν μου κατηγορεῖς, ὅπου δὲ λέγεις ὡς προὔδιδουν τὴν Ἑλλάδα, μανίαν· μανία γάρ ἐστιν ἔργοις ἐπιχειρεῖν ἀδυνάτοις, ἀσυμφόροις, αἰσχροῖς, ἀφ' ὧν <τις> τοὺς μὲν φίλους βλάβει, τοὺς δ' ἐχθροὺς ὠφελήσει, τὸν δ' αὐτοῦ βίον ἐπονείδιστον καὶ σφαλερὸν καταστήσει. καίτοι πῶς χρὴ ἀνδρὶ τοιοῦτῳ πιστεύειν, ὅστις τὸν αὐτὸν λόγον λέγων πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἄνδρας περὶ τῶν αὐτῶν τὰναντιώτατα λέγει; Βουλοίμην δ' ἂν παρὰ σοῦ πυθέ- 26 σθαι, πότερα τοὺς σοφοὺς ἄνδρας νομίζεις ἀνοήτους

τὸ δὴ λοιπὸν AB: τὸ δὲ λοιπὸν. cf. Gebauer. Lys. p. 251. — <οὐκ> εἰδότα S.: μὴ εἰδότα Ald. Bk. — σύνοισθας? — ἀλλὰ μὴν τό γε δοξ. κτέ.] eadem sententiae conformatio est ap. Demosth. 18, 192. — οὔτε τὴν Ald. Bk.: οὐδὲ τὴν.

25. τὰναντιώτατα scr.: τὰ ἐναντιώτατα. item infra. — ὥπερ corr. L (ci. R.) Bk.: ὥπερ Z, ὅπερ L pr. et AB, ὥσπερ Ald., ἄπερ vel ἄσπερ Steph. — τις post ἀφ' ὧν add. Ald. (om. Bk.). — num ἀνδρὶ χρὴ?

26. πότερα scripsi: πότερον. constanter G. illa forma ante

ἢ φρονίμους. εἰ μὲν γὰρ ἀνοήτους, καινὸς ὁ λόγος, ἀλλ' οὐκ ἀληθής· εἰ δὲ φρονίμους, οὐ δήπου προσήκει τοὺς γε φρονοῦντας ἐξαμαρτάνειν τὰς μεγίστας ἀμαρτίας καὶ μᾶλλον αἰρεῖσθαι κακὰ πρὸ τῶν ἀγαθῶν. εἰ μὲν οὖν εἰμι σοφός, οὐχ ἤμαρτον· εἰ δ' ἤμαρτον, οὐ σοφός εἰμι. ὥστε δι' ἀμφοτέρω' ἂν εἴης ψευδής.

27 Ἀντικατηγορῆσαι δέ σου πολλὰ καὶ μεγάλα καὶ παλαιὰ καὶ νέα προσόντα δυνάμενος οὐ βούλομαι· <βούλομαι> γὰρ οὐ τοῖς σοῖς κακοῖς ἀλλὰ τοῖς ἐμοῖς ἀγαθοῖς ἀποφεύγειν τὴν αἰτίαν ταύτην. πρὸς μὲν οὖν σὲ ταῦτα.

28 Πρὸς δ' ὑμᾶς ὧ ἄνδρες κριταὶ περὶ ἐμαυτοῦ βούλομαι <λόγον> εἰπεῖν ἐπίφθονον μὲν ἀληθῆ δέ, <μὴ> κατηγορημένου μὲν οὐκ ἀνεκτόν, κατηγορουμένῳ δὲ προσήκοντα. νῦν γὰρ ἐν ὑμῖν εὐθύνας καὶ λόγον ὑπέχω τοῦ παροιχομένου βίου. δέομαι οὖν ὑμῶν, ἂν ὑμᾶς ὑπομνήσω τῶν ἐμοί τι πεπραγμένων καλῶν, μηδένα φθονῆσαι τοῖς λεγομένοις, ἀλλ' ἀναγκαῖον ἡγήσασθαι κατηγορημένον δεινὰ καὶ ψευδῆ καὶ τι τῶν ἀληθῶν ἀγαθῶν εἰπεῖν ἐν εἰδόσιν ὑμῖν· ὅπερ ἡδιστόν

consonantem, hac ante vocalem utitur. cf. §§ 1. 7. 10. 11. 12. 22; 8. 9. 11. 20. nam § 13 lacuna est. — καινὸς S.: κενός. — τοὺς γε Ald. Bk.: τοὺς τε. — πρὸ scr.: πρότερον (an πρὸ τοσούτων ἀγ. scribendum? cf. § 19). — εἴης] εἴη A.

27. μεγάλα <κακὰ>? — προσόντα scripsi: πρᾶσσοντος. — βούλομαι alterum om. ABLZ.

28. ἐμαυτοῦ scripsi: ἐμοῦ. — ἀληθῆ et ἀνεκτόν scripsi: ἀληθῆς et ἀνεκτά. — μὴ κατηγορημένου scripsi: κατηγορημένου Ald. Bk., κατηγορημένῳ codd. — κατηγορουμένῳ δὲ scr. cum ALZ: κατηγορουμένου δὲ οὐ. — ὑπομνήσω .. ἐμοὶ πεπραγμένων pr. A. — δεινὰ auct. Steph. R.: δειν. — ὅπερ ἡδιστόν R.: ὑπερῆδιστόν.

μοι. πρῶτον μὲν οὖν καὶ δεύτερον καὶ μέγιστον, διὰ 29
παντὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος ἀναμάρτητος ὁ παροιχόμε-
νος βίος ἐστὶ μοι, καθαρὸς πάσης αἰτίας· οὐδεὶς γὰρ
ἂν οὐδεμίαν αἰτίαν κακότητος ἀληθῆ πρὸς ὑμᾶς περὶ
ἐμοῦ εἰπεῖν ἔχοι. καὶ γὰρ οὐδ' αὐτὸς ὁ κατήγορος
οὐδεμίαν ἀπόδειξιν εἴρηκεν ὧν εἴρηκεν· οὕτω λοιδο-
ρίαν οὐκ ἔχουσιν ἔλεγχον ὁ λόγος αὐτῶ δύναται. φή- 30
σαιμι δ' ἂν, καὶ φήσας οὐκ ἂν ψευσαίμην οὐδ' ἂν
ἐλεγχθεῖην, οὐ μόνον ἀναμάρτητος ἀλλὰ καὶ μέγας
εὐεργέτης ὑμῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν ἀπάντων
ἀνθρώπων, οὐ μόνον τῶν νῦν ὄντων ἀλλὰ <καὶ> τῶν
μελλόντων, εἶναι. τίς γὰρ ἄλλος ἐποίησε τὸν ἀνθρώ-
πινον βίον πόριμον ἐξ ἀπόρου καὶ κεκοσμημένον ἐξ
ἀκόσμου, τάξεις τε πολεμικὰς εὐρών, μέγιστον εἰς
πλεονεκτήματα, νόμους τε γραπτούς, | φύλακας τοῦ 690
δικαίου, γράμματά τε, μνήμης ὄργανον, μέτρα τε καὶ
σταθμά, συναλλαγῶν εὐπόρους διαλλαγάς, ἀριθμὸν τε,
χρημάτων φύλακα, πυρσούς τε, κρατίστους καὶ ταχί-
στους ἀγγέλους, πεσσούς τε, σχολῆς ἄλυπον διατριβήν;
τίνος οὖν ἔνεκα ταῦθ' ὑμᾶς ὑπέμνησα; δηλῶν <μὲν> 31
ὅτι τοῖς τοιούτοις τὸν νοῦν προσέχω, σημεῖον δὲ ποιού-

29. καὶ ante μέγιστον add. AB Bk. (ci. R.). — num περὶ ἐμοῦ πρὸς ὑμᾶς?

30. τῶν <ἄλλων> Ἑλλ.? — οὐ μόνον τῶν auct. R. S.: οὐκ οὐκ τῶν. malim autem pro οὐ οὐδὲ coll. § 23. — καὶ post ἀλλὰ addidi auct. R. — τῶν <ἔσεσθαι> μελλ. ci. R. — ἄλλος S.: ἂν. — πολεμικὰς Ald., sicut est Alcid. Odyss. 22: πολεμίας codd. Bk. — πλεονέκτημα Z, et ci. R. — φύλακας τοῦ auct. R. Bk.: φύλακὰς τε τοῦ. — συναλλαγῶν] συλλαβῶν A pr. διαλλακτὰς ci. R. et Valckenaer. Ceterum versuum iambicorum in his vestigia facile agnoscas.

31. δηλῶν ὅτι τοῖς τοιούτοις τὸν νοῦν προσέχω ci. R.: δηλον οὐ τ. τ. τ. ν. προσέχων.

μενος ὅτι τῶν αἰσχροῶν καὶ τῶν κακῶν ἔργων ἀπέχομαι· τὸ γὰρ ἐκείνοις τὸν νοῦν προσέχοντα τοῖς τοιοῦτοις προσέχειν ἀδύνατον. ἀξιῶ δ', εἰ μηδὲν αὐτὸς
 32 ὑμᾶς ἀδικῶ, μηδ' αὐτὸς ὑφ' ὑμῶν ἀδικηθῆναι. καὶ γὰρ οὐδὲ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων οὔνεκ' ἄξιός εἰμι κακῶς πάσχειν, οὔθ' ὑπὸ νεωτέρων οὔθ' ὑπὸ πρεσβυτέρων. τοῖς μὲν γὰρ πρεσβυτέροις ἄλυπός εἰμι, τοῖς δὲ νεωτέροις οὐκ ἀνωφελής· τοῖς εὐτυχοῦσιν οὐ φθονερός, τῶν δυστυχοῦντων οἰκτίρων· οὔτε πενίας ὑπερορῶν, οὔτε πλοῦτον ἀρετῆς ἀλλ' ἀρετὴν πλούτου προτιμῶν· οὔτ' ἐν βουλαῖς ἄχρηστος οὔτ' ἐν μάχαις ἀργός, ποιῶν τὸ τασσόμενον, πειθόμενος τοῖς ἄρχουσιν. ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἐμὸν ἐμαυτὸν ἐπαινεῖν· ὁ δὲ παρῶν καιρὸς ἠνάγκασε καὶ ταῦτα, κατηγορημένον πάντως ἀπολογήσασθαι.

33 Λοιπὸς δὲ περὶ ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐστὶ μοι λόγος, ὃν εἰπὼν παύσομαι τῆς ἀπολογίας. οἶκτος μὲν οὖν καὶ λιταὶ καὶ φίλων παραίτησις ἐν ὄχλῳ μὲν οὔσης τῆς κρίσεως χρήσιμα· παρὰ δ' ὑμῖν τοῖς πρώτοις οὔσι τῶν Ἑλλήνων καὶ δοκοῦσιν, οὐ φίλων βοηθείαις οὐδὲ λιταῖς οὐδ' οἰκτοῖς δεῖ πείθειν ὑμᾶς, ἀλλὰ τῷ σαφεστάτῳ

τὸ γὰρ codd. Bk.: τὸν γὰρ Ald. — fort. ἀδύνατον· ἀξιῶν δ'.

32. cf. Antiph. 3 β 10: οὐδὲ τῶν ἐπιτηδευμάτων εἴνεκα δίκαιοι τοιοῦτων κακῶν ἀξιοῦσθαί ἐσμεν. — ἄλυπος] λ a corr. A. — οὔτε πενίας et οὔτε πλοῦτον ci. R.: οὐδὲ π. et οὐδὲ πλ. — ἀργός auct. R. S.: ἀργῶς. — προστασσομένον auct. R. Bk. — καὶ πειθόμενος S. — καὶ <εἰς> ταῦτα κατηγ. ci. R. Sustuli interpunct. ante καὶ et πάντως, addidi post ταῦτα. num <δέον> πάντως?

33. λοιπὸν AZ, quod defendi potest coll. § 19. 24. — λιταὶ] τι AB L. — χρήσιμα· παρὰ δ' ὑμῖν Ald. Bk.: χρήμασι παρὰ δύνάμιν. — οὔσης addi mal. R.

δικαίῳ, διδάξαντα τὰ ληθῆς, οὐκ ἀπατήσαντά με δεῖ
 διαφυγεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην. ὑμᾶς δὲ χρὴ μὴ τοῖς 34
 λόγοις μᾶλλον ἢ τοῖς ἔργοις προσέχειν τὸν νοῦν, μηδὲ
 τὰς αἰτίας τῶν ἐλέγχων προκρίνειν, μηδὲ τὸν ὀλίγον
 χρόνον τοῦ πολλοῦ σοφώτερον ἡγεῖσθαι κριτήν, μηδὲ
 τὴν διαβολὴν τῆς πείρας πιστοτέραν νομίζειν. ἅπαντα
 <μὲν> γὰρ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι μεγάλης εὐλαβείας
 ἀμαρτάνειν, τὰ δ' ἀνήκεστα τῶν ἀκεστῶν ἔτι μᾶλλον·
 ταῦτα γὰρ προνοήσασι μὲν ἀδύνατα, μετανοήσασι δ'
 ἀνίατα. τῶν δὲ τοιούτων ἐστίν, ὅταν ἄνδρες ἄνδρα
 περὶ θανάτου κρίνωσιν· ὅπερ ἐστὶ νῦν παρ' ὑμῖν. εἰ 35
 μὲν οὖν ἦν διὰ τῶν λόγων τὴν ἀλήθειαν τῶν ἔργων
 καθαρῶς γενέσθαι τοῖς ἀκούουσι φανεράν, εὖπορος ἂν
 ἦ κρίσις ἦν ἀπὸ τῶν εἰρημένων· ἐπειδὴ δ' οὐχ οὕτως
 ἔχει, τὸ μὲν σῶμα τοῦ μὸν φυλάξατε, τὸν δὲ πλείω
 χρόνον ἐπιμείνατε, μετὰ δὲ τῆς ἀληθείας τὴν κρίσιν
 ποιήσατε. ὑμῖν μὲν γὰρ μέγας ὁ κίνδυνος ἀδίκους φα-
 νεῖσι δόξαν τὴν μὲν καταβαλεῖν, τὴν δὲ κτήσασθαι.
 τοῖς δ' ἀγαθοῖς ἀνδράσιν αἰρετώτερος θάνατος δόξης
 αἰσχυρᾶς· τὸ μὲν γὰρ τοῦ βίου τέλος, ἢ δὲ τῷ βίῳ νόσος, 36
 ἔαν δ' ἀδίκως ἀποκτείνητέ με, πολλοῖς γενήσεται φα-

ἀπατήσαντα] ἀπα . . . ἦσαντα pr. A (ἀπαραιτήσαντα?).

34. μὲν post ἅπαντα addi iub. R. — μεγάλοις A. — ἀκε-
 στῶν auct. Steph. R.: ἀνηκέστων. — ἀδύνατα S.: δυνατά (φυ-
 λάξασθαι δυνατά ci. R.). — cf. autem Antiph. 5, 91.

35. His quoque similia profert Mytilenaeus ap. Ant. 5, 86.
 — καθαρῶς S.: καθαρὰν γε codd., καθαρὰν Ald. — ἡ κρίσις
 ἦν ἀπὸ scripsi: εἶη κρ. ἤδη ἀπὸ A, εἶη κρ. ἢ διὰ ν., ἢ κρ. εἶη
 διὰ ci. R. — τὴν μὲν <οὔσαν> καταβ., τὴν δ' <οὐκ οὔσαν>
 κτήσ. R. — τὸ μὲν] ὁ μὲν Ald. Bk. — τῷ βίῳ] τοῦ βίου
 A pr.

νερόν· ἐγὼ τε γὰρ <οὐκ> ἀγνώσ, ὑμῖν τε <παρὰ> πᾶ-
σιν Ἑλλησι γνώριμος ἢ κακότης καὶ φανερά. καὶ τὴν
αἰτίαν [φανερὰν] ἅπασαν ὑμεῖς ἐξετε τῆς ἀδικίας, οὐχ
ὁ κατήγορος· ἐν ὑμῖν γὰρ τὸ τέλος ἐστὶ τῆς δίκης.
ἁμαρτία δ' οὐκ ἂν γένοιτο μείζων ταύτης. οὐ γὰρ μό-
νου εἰς ἐμὲ καὶ τοκέας τοὺς ἐμοὺς ἁμαρτήσεσθε δικά-
σαντες ἀδίκως, ἀλλ' ὑμῖν αὐτοῖς δεινὸν ἄθεον ἄδικον
ἄνομον ἔργον συνεπιστήσεσθε πεποιηκότες, ἀπεκτονό-
τες ἄνδρα σύμμαχον, χρήσιμον ὑμῖν, εὐεργέτην τῆς
Ἑλλάδος, Ἑλληνες Ἑλληνα, φανερὰν οὐδεμίαν ἀδικίαν
οὐδὲ πιστὴν αἰτίαν ἀποδείξαντες.

37 Εἴρηται τὰ παρ' ἐμοῦ, καὶ παύομαι. τὸ γὰρ
ὑπομνήσαι τὰ διὰ μακρῶν εἰρημένα συντόμως πρὸς
μὲν φαύλους δικαστὰς ἔχει λόγον· τοὺς δὲ πρώτους
τῶν πρώτων Ἑλληνας Ἑλλήνων οὐκ ἄξιον οὐδ' ἀξιῶ-
σαι μήτε προσέχειν τὸν νοῦν μήτε μεμνήσθαι τὰ
λεχθέντα.

36. οὐκ ἀγνώσ cum Steph. R. S.: ἀγνός. — παρὰ om.
ABLZ S., qui pro ὑμῖν ci. ἐκείνου (h. e. Ulixis). — cum his
conferas quae Plataeenses dicunt ap. Thucyd. 3, 57: οὐ γὰρ
ἀφανῆ κρινεῖτε τὴν δίκην τήνδε, ἐπαινούμενοι δὲ περὶ οὐδ'
ἡμῶν μεμπτῶν. — ἅπασιν auct. Steph. R. S. (ἐν ἅπασιν mal.
R.); ego φανερὰν potius secludendum duxi. — ἐστὶ ci. R. (vel
ἔχω): ἔχει. S. ex eiusdem con. ἢ δίκη pro τῆς δίκης scripsit.
Similiter autem Antipho 5, 89 et 6, 6: ἢ μὲν γὰρ τούτων
αἰτίασις οὐκ ἔχει τέλος, ἀλλ' ἐν ὑμῖν ἐστι καὶ τῇ δίκη. —
ἀπεκτενότες AL.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ ΑΙΑΣ.

Ἐβουλόμην ἂν τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν δικάζειν οἵπερ⁶⁶³
καὶ ἐν τοῖς πράγμασι παρῆσαν· οἶδα γὰρ ὅτι ἐμὲ μὲν¹
ἔδει σιωπᾶν, τούτῳ δ' οὐδὲν ἂν ἦν πλέον | λέγοντι·⁶⁶⁴
νῦν δὲ οἱ μὲν παραγενόμενοι τοῖς ἔργοις αὐτοῖς ἄπει-
σιν, ὑμεῖς δὲ οἱ οὐδὲν εἰδότες δικάζετε. καίτοι ποία
τις ἂν δίκη δικαστῶν μὴ εἰδότην γένοιτο, καὶ ταῦτα
διὰ λόγων; τὸ δὲ πρᾶγμα ἐγίγνετο ἔργῳ. Τὸ μὲν οὖν²
σῶμα τοῦ Ἀχιλλέως ἐκόμισα ἐγὼ φέρων, τὰ δὲ ὄπλα
ὄδε, ἐπιστάμενος ὅτι οὐ τῶν ὀπλων μᾶλλον ἐπεθύμουν
οἱ Τρωῆς ἀλλὰ τοῦ νεκροῦ κρατῆσαι. τοῦ μὲν γὰρ εἰ
ἐκράτησαν, ἠκίσαντό τε ἂν τὸ σῶμα καὶ τὰ λύτρα τοῦ
Ἑκτορος ἐκομίσαντο· τὰ δὲ ὄπλα τάδε οὐκ ἂν ἀνέθε-
σαν τοῖς θεοῖς ἀλλ' ἀπέκρουσαν, δεδιότες τόνδε τὸν³
ἀγαθὸν ἄνδρα, ὃς καὶ πρότερον ἱεροσυλήσας αὐτῶν το
ἄγαλμα τῆς θεοῦ νύκτωρ ὥσπερ τι καλὸν ἐργασάμενος
ἐπεδείκνυτο τοῖς Ἀχαιοῖς. καὶ γὰρ μὲν ἀξιῶ λαβεῖν ἴν'
ἀποδῶ τὰ ὄπλα τοῖς φίλοις, οὗτος δὲ ἴν' ἀποδῶται,
ἐπεὶ χρῆσθαί γε αὐτοῖς οὐκ ἂν τολμήσειε· δειλὸς γὰρ
οὐδεὶς ἂν ἐπισήμοις ὀπλοῖς χρήσαιτο, εἰδὼς ὅτι τὴν
δειλίαν αὐτοῦ ἐκφαίνει τὰ ὄπλα.

Σχεδὸν μὲν οὖν ἐστὶν ἅπαντα ὅμοια. οἱ τε γὰρ⁴

ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ. Codd. Bekkeri X et ex eo derivati CJMN [P],
quibus accedit b.

Inscr. ΑΙΑΣ codd. Bk.: ΛΟΓΟΣ ΑΙΑΝΤΟΣ (Αἴας ἢ Αἴαντος
λόγος Diog. La. 6, 15).

1. τοῖς ἔργοις αὐτοῖς ci. R.: τοῖς αὐτοῖς ἔ. (αὐτοῖς τοῖς ἔ.
auct. Bk. S., quod propter gravem hiatus nunc reieci). — ποία
τις] ποία ποτ' Gebauer arg. ex contr. p. XVI.

2. ἀλλὰ τοῦ S.: ἀλλ' ἢ τοῦ.

3. αὐτῶν] αὐτὸν pr. X (corr.²).

διαθέντες τὸν ἀγῶνα φάσκοντες εἶναι βασιλεῖς περὶ ἀρετῆς κρίνειν ἐπέτρεψαν ἄλλοις, οἳ τε οὐδὲν εἰδότες δικάσειν ὑπισχνεῖσθε περὶ ὧν οὐκ ἴστε. ἐγὼ δὲ ἐπίσταμαι τοῦτο, ὅτι οὐδεὶς ἂν βασιλεὺς ἱκανὸς ὧν περὶ ἀρετῆς κρίνειν ἐπιτρέψειεν ἄλλοις μᾶλλον ἢπερ ἀγαθὸς ἰατρὸς διαγνῶναι νοσήματα ἄλλῳ παρεῖη.

- 5 Καὶ εἰ μὲν ἦν μοι πρὸς ἄνδρα ὁμοιότροπον, οὐδ' ἂν ἠττάσθαι μοι διέφερε· νῦν δ' οὐκ ἔστιν ὃ διαφέρει πλέον ἐμοῦ καὶ τοῦδε. ὁ μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν ὅτι ἂν δράσειε φανερώς, ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἂν λάθρα τολμήσαιμι πρᾶξιαι. καὶ γὰρ μὲν οὐκ ἂν ἀνασχοίμην κακῶς ἀκούων, οὐδὲ γὰρ κακῶς πάσχων, ὁ δὲ καὶ κρεμύμενος, εἰ κερ-
- 6 δαίνειν τι μέλλοι· ὅστις γε μαστιγοῦν παρεῖχε τοῖς δούλοις καὶ τύπτειν ξύλοις τὰ νῶτα καὶ πυγμαῖς τὸ πρόσωπον, κᾄπειτα περιβαλόμενος ῥάκη, τῆς νυκτὸς εἰς τὸ τεῖχος εἰσδύς τῶν πολεμίων, ἱεροσυλήσας ἀπῆλθε. καὶ ταῦτα ὁμολογήσει ποιεῖν, ἴσως δὲ καὶ πείσει λέγων ὡς καλῶς πέπρακται. ἔπειτα τῶν Ἀχιλλέως ὄπλων ὅδε ὁ μαστιγίας καὶ ἱερόσυλος ἀξιοῖ κρατῆσαι;
- 7 Ἐγὼ μὲν οὖν ὑμῖν λέγω τοῖς οὐδὲν εἰδόσι κριταῖς καὶ δικασταῖς, μὴ εἰς τοὺς λόγους σκοπεῖν περὶ ἀρετῆς κρίνοντας, ἀλλ' εἰς τὰ ἔργα μᾶλλον. καὶ γὰρ ὁ πόλεμος οὐ λόγῳ κρίνεται ἀλλ' ἔργῳ· οὐδ' ἀντιλέγειν ἔξεστι

4. φάσκοντες εἶναι βασ. Jernstedt (obs. Antiph. p. 19): οὐκ ὄντες εἶναι βασ. codd., βασ. ἐκόντες εἶναι Ald. Bk., οὐκ ὄντες ἱκανοὶ βασ. ci. R., ἐκόντες εἶναι om. βασ. S.

5. ἦν μοι] addi vult Steph. ἀγῶν (ὁ λόγος R., cf. Odys. § 1), Winckelmann διαφορᾶ; S. confert Isocr. 4, 12. — οὐκ ἔστιν ἂν διαφέρει? — κακῶς πάσχων, οὐδὲ γὰρ <ἂν> κ. ἀκούων Jernstedt (obs. Antiph. p. 19). num γ' ἂν pro γὰρ reponendum? Versus est senarius κακ. ἀκ. οὐδὲ γὰρ (γ' ἂν) πάσχων κακῶς (cf. ad Odys. 9). — εἰ X C J b: εἴ γε.

πρὸς τοὺς πολεμίους, ἀλλ' ἢ μαχομένους <θεῖ> κρατεῖν ἢ δουλεύειν σιωπῇ. πρὸς ταῦτα ἀθρεῖτε καὶ σκοπεῖτε ὡς, εἰ μὴ δικάσετε καλῶς, γνώσεσθε ὅτι οὐδεμίαν ἔχει λόγος πρὸς ἔργον ἰσχύν, οὐδ' ἔστιν ὑμᾶς ὅτι λέγων 8 ἀνὴρ ὠφελήσει, εἴσεσθε δὲ ἀκριβῶς ὅτι δι' ἀπορίαν ἔργων πολλοὶ καὶ μακροὶ λόγοι | λέγονται. ἀλλ' ἢ 665 λέγετε ὅτι οὐ ξυνίετε τὰ λεγόμενα, καὶ ἀνίστασθε, ἢ δικάζετε ὀρθῶς. καὶ ταῦτα μὴ κρύβδην φέρετε, ἀλλὰ φανερωῶς, ἵνα γνῶτε ὅτι καὶ αὐτοῖς τοῖς δικάζουσι δοτέα δίκη ἐστίν, ἂν μὴ δικάσωσιν ὀρθῶς. κἄπειτ' ἴσως γνώσεσθε ὅτι οὐ κριταὶ τῶν λεγομένων ἀλλὰ δοξασταὶ κἀθησθε. ἐγὼ δὲ διαγιγνώσκειν μὲν ὑμῖν περὶ ἐμοῦ 9 καὶ τῶν ἐμῶν ἐπιτρέπω, διαδοξάζειν δὲ ἅπασιν ἀπαγορεύω, καὶ ταῦτα περὶ ἀνδρὸς ὃς οὐχ ἕκων ἀλλ' ἄκων ἀφίκται εἰς Τροίαν, καὶ περὶ ἐμοῦ ὃς πρῶτος ἀεὶ καὶ μόνος [καὶ] ἄνευ τείχους τέταγμαί.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Οὐ πρὸς σέ μοι μόνον ὁ λόγος, δι' ὃν ἀνέστην, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας· πλείω γὰρ ἀγαθὰ πεποίηκα τὸ στρατόπεδον ἐγὼ ἢ ὑμεῖς ἅπαντες. καὶ

7. σκοπεῖτε ὡς] cf. e. gr. Aesch. Prom. 1030. — γνώσεσθε C Bk. (ci. R.): γνωσθήσεσθε (γνώσετε JMN). — ἀνὴρ scripsi: ἀνῆρ.

8. ὅτι οὐ κριταὶ τ. λ. ἀλλὰ δοξασταὶ XCJ b Bk.: ὅτι κριταὶ τ. λ. ἀλλὰ μὴ δοξασταὶ.

9. malim περὶ τ' ἀνδρὸς vel π. ἀ. <θ'>. — καὶ ante ἄνευ delendum, cf. Odyss. § 7.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ. Inscr. ΑΝΤΙΣΘ. om. X (in quo ὀδυσσεύς pr. bis scriptum est); ΛΟΓΟΣ ΟΔΥΣΣΕΩΣ Ald.; Ὀδυσσεύς ἢ ὑπὲρ Ὀδυσσεώς Diog. La. I. c.

ταῦτα καὶ ζῶντος ἂν ἔλεγον Ἀχιλλέως, καὶ νῦν τεθνεῶ-
 τος λέγω πρὸς ὑμᾶς. ὑμεῖς μὲν γὰρ οὐδεμίαν ἄλλην
 μάχην μεμάχησθε, ἣν οὐχὶ καὶ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν· ἐμοὶ
 δὲ τῶν ἰδίων κινδύνων οὐδεὶς ὑμῶν οὐδὲν ξύνοιδε.
 2 καίτοι ἐν μὲν ταῖς κοιναῖς μάχαις, οὐδὲ εἰ καλῶς ἀγω-
 νίζοισθε, πλεον ἐγίγνετο οὐδέν· ἐν δὲ τοῖς ἐμοῖς κιν-
 δύνοις, οὓς ἐγὼ μόνος ἐκινδύνεον, εἰ μὲν κατορθώ-
 σαιμι, ἅπαντα ἡμῖν ἐπετελεῖτο ὧν ἕνεκα δεῦρο ἀφίγμεθα,
 εἰ δ' ἐσφάλην, ἐμοῦ ἂν ἐνὸς ἀνδρὸς ἐστέρησθε. οὐ
 γὰρ ἵνα μαχοίμεθα τοῖς Τρωσὶ δεῦρ' ἀφίγμεθα, ἀλλ'
 ἵνα τὴν τε Ἑλένην ἀπολάβοιμεν καὶ τὴν Τροίαν ἔλοι-
 3 μεν. ταῦτα δ' ἐν τοῖς ἐμοῖς κινδύνοις ἐνῆν ἅπαντα.
 ὅπου γὰρ ἦν κεχρημένον ἀνάλωτον εἶναι τὴν Τροίαν,
 εἰ μὴ πρότερον τὸ ἄγαλμα τῆς θεοῦ λάβοιμεν τὸ κλα-
 πέν παρ' ἡμῶν, τίς ἐστὶν ὁ κομίσας δεῦρο τὸ ἄγαλμα
 ἄλλος ἢ ἐγὼ; ὃν σὶ γε ἱεροσυλίας κρίνεις. σὺ γὰρ οὐ-
 δὲν οἶσθας, ὅστις τὸν ἄνδρα τὸν ἀνασώσαντα τὸ ἄγαλ-
 μα τῆς θεοῦ, ἀλλ' οὐ τὸν ὑφελόμενον παρ' ἡμῶν Ἀλέ-
 4 ξανδρον, ἀποκαλεῖς ἱερόσυλον. καὶ τὴν Τροίαν μὲν
 ἀλῶναι ἅπαντες εὔχεσθε, ἐμὲ δὲ τὸν ἐξευρόντα ὅπως
 ἔσται τοῦτο ἀποκαλεῖς ἱερόσυλον; καίτοι εἴπερ καλὸν
 γε ἦν ἐλεῖν τὸ Ἴλιον, καλὸν καὶ τὸ εὐρεῖν τὸ τούτου
 αἴτιον. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι χάριν ἔχουσι, σὺ δὲ καὶ ὄνει-
 δίζεις ἐμοί· ὑπὸ γὰρ ἀμαθίας ὧν εὖ πέπονθας οὐδὲν
 5 οἶσθα. κἀγὼ μὲν οὐκ ὄνειδίζω σοι τὴν ἀμαθίαν· ἄκων

2. οὐδὲ εἰ auct. R. Bk.: οὔτε εἰ. — ἡμῖν auct. R. S.: ὑμῖν.
 — δ' ἐσφάλην Spengel: δὲ σφαλείην.

3. σὺ γὰρ auct. R. S.: σύ γε. — οἶσθας X, οἶσθας MNb:
 οἶσθα.

4. num εἴπερ καλὸν ἐλεῖν τὸ Ἴλιον, καλὸν γε ἦν κτέ.?

γὰρ αὐτὸ καὶ σὺ καὶ <οἱ> ἄλλοι πεπόνθασιν ἅπαντες·
 ἀλλ' ὅτι διὰ τὰ ὄνειδῆ τὰ ἐμὰ σφζόμενος οὐχ οἶός τε
 εἶ πείθεσθαι, ἀλλὰ καὶ προσαπειλεῖς ὡς κακὸν δράσων
 τι τούσδε, ἐὰν | ἐμοὶ τὰ ὄπλα ψηφίσωνται. καὶ πολ- 666
 λάκις γε ἀπειλήσεις καὶ πολλά, πρὶν καὶ σμικρὸν τι
 ἐργάσασθαι· ἀλλ' εἶπερ ἐκ τῶν εἰκότων τι χρῆ τεκμαί-
 ρεσθαι, ὑπὸ τῆς κακῆς ὀργῆς οἶομαί σε κακὸν τι σαυ-
 τὸν ἐργάσεσθαι.

Καὶ ἐμοὶ μὲν, ὅτι τοὺς πολεμίους κακῶς ἐποίησα, 6
 δειλίαν ὄνειδίζεις· σὺ δὲ ὅτι φανερῶς ἐμόχθεις καὶ
 μάτην, ἠλίθιος ἦσθα. <ἦ> ὅτι μετὰ πάντων τοῦτο ἔδρασας,
 οἶει βελτίων εἶναι; ἔπειτα περὶ ἀρετῆς πρὸς ἐμὲ λέ-
 γεις; ὅς πρῶτον μὲν οὐκ οἶσθα οὐδ' ὅπως ἔδει μά-
 χεσθαι, ἀλλ' ὥσπερ ὅς ἄγριος ὀργῆ φερόμενος τάχ' ἄν
 ποτε ἀποκτενεῖς σεαυτὸν κακῶς περιπεσὼν τῷ <ξίφει>.
 οὐκ οἶσθα ὅτι τὸν ἄνδρα τὸν ἀγαθὸν οὐδ' ὑφ' αὐτοῦ
 χρῆ οὐδ' ὑφ' ἐτέρου οὐδ' ὑπὸ τῶν πολεμίων κακὸν
 οὐδ' ὅτιοῦν πάσχειν; σὺ δὲ ὥσπερ οἱ παῖδες χαίρεις 7
 ὅτι σέ φασιν οἶδε ἀνδρεῖον εἶναι· ἐγὼ δὲ δειλότατόν

5. οἱ auct. Bk. add. S. — πεπόνθα X (i. e. πεπόνθατε
 vel πεπόνθασιν); πεπόνθατε J (Bk.); πεπόνθονται M, πέπονθα
 Nb. — δράσων τι auct. Steph. R.: δράσαντι codd. — ἐγὼ δ'
 οἶδα ὡς post ψηφίσ. cum C add. Bk. (om. S.). — γε om. C
 (Bk.); δὲ S. — ἐργάσεσθαι Ald.: ἐργάσασθαι hic quoque codd.
 (Bk. S.).

6. τοὺς πολεμίους] adde λάθρα. — εἶ τι φανερῶς ci. R. —
 ὅτι ante μετὰ del. S.; ipse ἦ addidi, commate post μάτην po-
 sito, puncto post ἦσθα, interrog. signis post εἶναι et λέγεις. —
 τοῦτο δράσας X v. S.; τοῦτ' ἔδρασας C R. Bk. (οἶει τούτῳ β.
 εἶναι om. τοῦτο Ald.). — σεαυτὸν X: σαυτὸν. — κακῶς codd.:
 κακῶ Ald. Bk. — περιπεσὼν τῷ XJb Ald. Bk. (περιπεσόντα C,
 περιπεσόντων M). — καὶ ante οὐκ οἶσθα add. C (οὐδ' S.). —
 ὑφ' αὐτοῦ Steph. R.: ὑπ' αὐτοῦ. — ante οὐδ' ὑπὸ τῶν πολ.
 desideratur οὐδ' ὑπὸ τῶν φίλων.

γε ἀπάντων τε καὶ δεδιότα τὸν θάνατον μάλιστα· ὅστις
 γε πρῶτον ὄπλα ἔχεις ἄρρηκτα καὶ ἄτρωτα, δι' ἅπερ
 σέ φασιν ἄτρωτον εἶναι. καίτοι τί ἂν δράσαις, εἴ τις
 σοὶ τῶν πολεμίων τοιαῦτα ὄπλα ἔχων προσέλθοι; ἢ που
 καλόν τι καὶ θαυμαστὸν ἂν εἴη, εἰ μηδέτερος ὑμῶν
 μηδὲν δράσαι δύναίτο. ἔπειτα οἶει τι διαφέρειν τοι-
 αῦτα ὄπλα ἔχειν ἢ ἐντὸς τείχους καθῆσθαι; καὶ σοὶ
 μόνῳ δὴ τεῖχος οὐκ ἔστιν, ὡς σὺ φῆς· μόνος μὲν οὖν
 σύ γε ἐπταβόειον περιέρχῃ τεῖχος προβαλλόμενος ἑαυ-
 8 τοῦ· ἐγὼ δὲ ἄοπλος οὐ πρὸς τὰ τεῖχη τῶν πολεμίων
 ἀλλ' εἰς αὐτὰ εἰσέρχομαι τὰ τεῖχη, καὶ τῶν πολεμίων
 τοὺς προφύλακας ἐργηγορότας αὐτοῖς ὄπλοισιν αἰρῶ,
 καὶ εἰμι στρατηγὸς καὶ φύλαξ καὶ σοῦ καὶ τῶν ἄλλων
 ἀπάντων, καὶ οἶδα τὰ τ' ἐνθάδε καὶ τὰ ἐν τοῖς πολε-
 μίοις, οὐχὶ πέμπων κατασκευσόμενον ἄλλον, ἀλλ' αὐτὸς
 <ἰών>· ὥσπερ <δὲ> οἱ κυβερνῆται τὴν νύκτα καὶ τὴν
 ἡμέραν σκοποῦσιν ὅπως σώσουσι τοὺς ναύτας, οὕτω
 δὲ καὶ ἐγῶγε καὶ σὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας σώξω.
 9 οὐδ' ἔστιν ὄντινα κίνδυνον ἐφυγον αἰσχρὸν ἠγησάμε-
 νος, ἐν ᾧ μέλλοιμι τοὺς πολεμίους κακόν τι δράσειν·
 οὐδ' εἰ μὲν ὄψεσθαι μέ τινες ἔμελλον, γλιχόμενος ἂν
 τοῦ δοκεῖν ἐτόλμων· ἀλλ' εἴτε δοῦλος εἴτε πτωχὸς καὶ

7. τε post ἀπάντων cum C om. Bk. ἐγὼ δὲ γε δειλότατόν
 τε ἀπάντων σὲ ci. R. — ἄτρωτον XC: πρῶτον JMNb, οὐ τρω-
 τον edd. — δράσαις] δράσης codd. — μηδὲ ἕτερος X. — ἔχειν
 auct. R. S.: ἔχων.

8. πρὸς τὰ τεῖχη] πρὸς τὰ τεῖχει X. — προσέρχομαι ante
 ἀλλ' εἰς addi mal. R. — ὄπλοισι C Bk. (mal. iam St.). — πέμπω
 XJMNb.

9. si deleatur πτωχὸς, et versus existat et offensio tollatur,
 quam praebent πτωχὸς et μαστιγ. iuncta et v. δοῦλος opposita.
 sequuntur certe versus: οὐ γὰρ δοκεῖν ὁ πόλεμος ἀλλὰ δρᾶν
 ἀεὶ | κἂν ἡμέρα κἂν νυκτὶ — υ — φιλεῖ.

μαστιγίας ὧν μέλλοιμι τοὺς πολεμίους κακόν τι δράσειν, ἐπεχείρουν ἄν, καὶ εἰ μηδεὶς ὀρώη. οὐ γὰρ δοκεῖν ὁ πόλεμος ἀλλὰ δραῖν ἀεὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ φιλεῖ τι. οὐδὲ ὄπλα ἐστὶ μοι τεταγμένα, ἐν οἷς προκαλοῦμαι τοὺς πολεμίους μάχεσθαι, ἀλλ' ὄντινα ἐθέλει τις | τρόπον, καὶ πρὸς ἓνα καὶ πρὸς 867 πολλοὺς. ἔτοιμός εἰμ' ἀεὶ. οὐδ' ἠνίκ' <ἄν> κάμνω 10 μαχόμενος, ὥσπερ σύ, τὰ ὄπλα ἐτέροις παραδίδωμι, ἀλλ' ὅποταν ἀναπαύωνται οἱ πολέμιοι, τότε αὐτοῖς τῆς νυκτὸς ἐπιτίθεμαι, ἔχων τοιαῦτα ὄπλα ἃ ἐκείνους βλάψει μάλιστα. καὶ οὐδὲ νύξ πώποτε με ἀφείλετο, ὥσπερ σὲ πολλάκις μαχόμενον ἄσμενον πέπανυκεν· ἀλλ' ἠνίκα ἄν φέγγῃς σύ, τηνικαῦτα ἐγὼ σφῶσω σέ, καὶ τοὺς πολεμίους ἀεὶ κακόν τι ποιῶ, ἔχων τὰ δουλοπρεπῆ ταῦτα ὄπλα καὶ τὰ ῥάκη καὶ τὰς μάστιγας, δι' ἃς σὺ ἀσφαλῶς καθεύδεις.

Σὺ δ' ὅτι φέρων ἐκόμισας τὸν νεκρόν, ἀνδρεῖος 11 οἷει εἶναι; ὃν εἰ μὴ ἠδύνω φέρειν, δύο ἄνδρες ἄν ἐφερέτην. κἄπειτα κἀκεῖνοι περὶ ἀρετῆς ἴσως ἄν ἡμῖν ἠμφισβήτουν. κἀμοὶ μὲν ὁ αὐτὸς ἄν πρὸς αὐτοὺς ἦν λόγος· σὺ δὲ τί ἄν ἔλεγες ἀμφισβητῶν πρὸς αὐτούς; ἢ δυοῖν μὲν οὐκ ἄν φροντίσαις, ἐνὸς δ' ἄν αἰσχύνοιο ὁμολογῶν δειλότερος εἶναι; οὐκ οἶσθ' ὅτι οὐ τοῦ νε- 12 κροῦ τοῖς Τρωσὶν ἀλλὰ τῶν ὄπλων ἔμελεν ὅπως λάβοιεν; τὸν μὲν γὰρ ἀποδώσειν ἔμελλον, τὰ δὲ ὄπλα

ἄν] δοκῶν ci. R. — προκαλ. τοὺς πολεμίους auct. R. S.: πρ. τοῖς πολεμίοις. — ἐθέλοι Ald.; mal. ἄν ἐθέλη. — senarius sit πρὸς ἓνα τε πρὸς πολλοὺς θ' ἔτ. εἰμ' ἀεὶ.

10. καὶ οὐδὲ S.: καὶ οὔτε.

11. ἴσως scripsi: πως (πῶς X). — τί ἄν] malim τί κἄν.

12. ἔμελεν] ἔμελλεν X.

ἀναθήσειν εἰς τὰ ἱερὰ τοῖς θεοῖς. τοῖς γὰρ νεκροῦς οὐ τοῖς οὐκ ἀναιρουμένοις ἀίσχρὸν, ἀλλὰ τοῖς μὴ ἀποδιδούσι θάπτειν. σὺ μὲν οὖν τὰ ἔτοιμα ἐκόμισας· ἐγὼ δὲ τὰ ὄνειδιζόμενα ἀφειλόμην ἐκείνους.

- Φθόνον δὲ καὶ ἀμαθίαν νοσεῖς, κακῶν ἐναντιώ-
 13 τατα αὐτοῖς· καὶ ὁ μὲν σε ἐπιθυμεῖν ποιεῖ τῶν καλῶν, ἢ δὲ ἀποτρέπει. ἀνθρώπινον μὲν οὖν τι πέπονθας· διότι γὰρ ἰσχυρὸς, οἶει καὶ ἀνδρεῖος εἶναι, καὶ οὐκ οἶσθα ὅτι σοφία περὶ πόλεμον καὶ ἀνδρεία οὐ ταῦτόν ἐστιν ἰσχυῖσαι, ἀμαθία δὲ κακὸν μέγιστον τοῖς ἔχουσιν.
 14 οἶμαι δέ, ἂν ποτέ τις ἄρα σοφὸς ποιητῆς περὶ ἀρετῆς γένηται, ἐμὲ μὲν ποιήσει πολύτλαντα καὶ πολύμητιν καὶ πολυμήχανον καὶ πτολίπορθον καὶ μόνον τὴν Τροίαν ἐλόντα, σὲ δέ, ὡς ἐγῶμαι, τὴν φύσιν ἀπεικάζων τοῖς τε νωθέσιν ὄνοις καὶ βουσί τοῖς φορβάσιν, ἄλλοις παρέχουσι δεσμεύειν καὶ ζευγνύναι αὐτούς.

ἀναιρουμένους X sec. Lampr.

13. κακῶ ἐναντιωτάτω C Bk. (ci. aliquando R.). — διότι] δότι XJMb (διὰ γὰρ τὸ εἶναι ἰσχυρὸς Ald.). — εἶ post ἰσχ. cum corr. N add. Bk. — καὶ ante οὐκ add. C Bk. (οὐκ οἶσθα δὲ J).

14. π. ἀρετῆς] κρίνειν add. R. — ποιήση X. — πολύτλαντα Bk.: πολύτλαν τε. — ὄνοις] v. Il. XI, 558. — ταῖς φορβ. Ald. R. Bk. V. Il. XIII, 703. — παρέχουσι auct. R. et Tourp. S.: ὑπάρχουσι. — αὐτούς auct. R. S.: αὐτούς.

[ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ] ΟΔΥΣΣΕΥΣ

ΚΑΤΑ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ.

Πολλάκις ἤδη ἐνεθυμήθην καὶ ἐθαύμασα ὧ ἄνδρες ⁶⁶⁷
 Ἕλληνες τὰς γνώμας τῶν λεγόντων, τί ποτε ἄρα βου-
 λόμενοι ῥαδίως δεῦρο παριόντες | συμβουλεύουσιν ὑμῖν, ⁶⁶⁸
 ἀφ' ὧν ὠφέλεια μὲν οὐδεμία ἐστὶ τῷ κοινῷ, λοιδορίαὶ
 δὲ πλεῖσται γίνονται ἐν ἀλλήλοις, εἰκῆ τε λόγους ἀνα-
 λίσκουσιν ἀκαίρους περὶ ὧν ἂν τύχῃσι. λέγουσι δὲ ²
 τὴν αὐτῶν δόξαν ἕκαστος βουλόμενοί τι λαβεῖν· οἱ δὲ
 καὶ μισθὸν πραττόμενοι συναγορεύουσι παρ' ὁποτέρων
 ἂν νομίζωσι πλεῖον λήψεσθαι. καὶ εἰ μὲν τις ἐν τῷ
 στρατοπέδῳ πλημμελεῖ ἢ βλάπτει τὰ κοινὸν χρήματα
 ἑαυτῷ ποριζόμενος, τούτων μὲν <ὀρώμεν> μηδένα τὸν
 φροντίζοντα εἶναι· εἰ δέ τις ἡμῶν ἀλχημάλωτον ἀγαθῶν
 ἐκ τῶν πολεμίων, ἢ γέρας <λαχῶν> εἴληφε πλεόν ἕτε-
 ρος ἑτέρου, τούτων <δ'> ἔνεκα μεγάλας διαφορὰς ἐν
 ἡμῖν αὐτοῖς ἔχομεν διὰ τὰς τούτων σπουδάς. ἐγὼ δὲ ³
 ἠγοῦμαι τὸν ἄνδρα τὸν ἀγαθὸν καὶ δίκαιον μήτε ἐχθρὰς
 ἰδίας φροντίζειν, μήτε ἰδίαν φιλειταιρίαν, φιλοτιμίαν

ΑΛΚΙΔ. ΟΔΥΣΣΕΥΣ. Codd. Bk. A et ex eo derivati BZ [LM]
 (quorum in universum nullam rationem habebo), X et ex eo
 derivati CJMN, quibus accessit b. (De nota x v. ad Gorg. Hel.)

Inscr. ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΑΧ Bk.: ὀδυσσέως JMNb (et X in
 indice orationum); λόγος Ὀδυσσέως v.

1. λεγόντων] λεγομένων A. — παριόντες] πάριτε A. —
 ὠφέλεια μὲν] μὲν ὠφ. ὑμῖν A. — ἐν ante ἀλλήλοις del. S. —
 τε λόγους AS.: λόγους τε. — ἀκαίρους A.

2. num <οὐ> τὴν αὐτῶν δ., <ἀλλ'> ἕκ. β. κτέ.? — ἕκαστοι
 ci. R. — πλεῖον A Bk.: πλείω. — ὀρώμεν auct. R. add. S. —
 ἡμῶν] ὑμῶν A. — ἢ ante γέρας del. Scheibe; ipse λαχῶν addere
 malui. — ἔνεκα AJ Bk.: ἐνεκεν.

3. ἰδίας φιλειταιρίαν (φιλ. . . ταιρειαν pr.) φιλοτιμίαν A: ἰδία
 φιλειταιρία (ἰδίας φιλειταιρίας, φιλοτιμίαν S., ἰδία φιλειταιρία ἢ
 φιλοτιμίαν Scheibe).

- χρησάμενον ἔνεκα ἀνδρὸς ἐνός, [χρήματα] περὶ πλείονος <ἂν> ποιήσασθαι, καὶ μὴ ὅτι ἂν μέλλῃ τῷ πλῆθει συνοίσειν . . . . . οὐ μὲν δὴ ἀλλὰ παραλιπῶν τοὺς ἀρχαίους πόρους τε καὶ λόγους, πειράσομαι Παλαμήδη
- 4 τόνδε ἐν ὑμῖν εἰς κρίσιν δικαίως καταστῆσαι. ἔστι δὲ τὸ πρᾶγμα, ὡς ἂν εἰδῆτε, προδοσία· ἐφ' ἧ δεκαπλάσιαι ζημίαι τῶν ἄλλων εἰσὶν ἐπικείμεναι. καίτοι, ὡς ὑμεῖς ἴστε πάντες, ἐμοὶ καὶ τούτῳ οὐδεμία πώποτ' ἔχθρα οὐδ' ἔρις ἐνεγένετο περὶ οὐδενὸς χρήματος, καὶ μὴν οὐδ' ἐν παλαίστρᾳ οὐδ' ἐν συμποσίῳ, ἔνθα φιλεῖ ἔριδας πλείστας καὶ λοιδορίας γίνεσθαι. ὁ δὲ ἀνὴρ ἔστι φιλόσοφος τε καὶ δεινός, οὗ μέλλω κατηγορεῖν, ὥστε εἰκότως <ἂν> τὸν νοῦν προσέχειν ὑμᾶς καὶ μὴ ἀμελῆσαι περὶ τῶν νυνὶ λεγομένων.
- 5 Σχεδὸν μὲν γὰρ ἴστε καὶ αὐτοὶ ἐν οἴῳ κινδύνῳ ἐγενόμεθα, ὅτε ἡμῶν οἱ μὲν εἰς τὰς ναῦς καταπεφευγότες ἦσαν, οἱ δὲ εἰς τὰς τάφρους, ἐνέπιπτόν τε εἰς τὰς σκηναῖς οἱ πολέμιοι, πᾶσά τε ἀπορία ἦν ποῖ ποτε προβήσοιτο ἢ τοῦ μέλλοντος κακοῦ τελευτή. ἔχει δὲ ὧδε ὑμῖν. ἐτυγχάνομεν πλησίον τῶν πυλῶν ἐν τῷ αὐτῷ συντασσόμενοι ἐγὼ τε καὶ Διομήδης, πλησίον
- 6 δ' ἦν Παλαμήδης καὶ Πολυποίτης. συνιόντων δὲ ἡμῶν

ἢ χρήματα S. — lacunam esse post συνοίσειν e sequentibus perspicitur. — δικαίως εἰς κρίσιν CZ Bk.

4. προδοσίας A. — δεκαπλάσιαι ζημίαι τῶν ἄλλων εἰσὶν ἐπικείμεναι A: δεκαπλάσια τῶν ἄ. ζημία ἐστὶν ἐπικειμένη. — ἐνεγένετο AS: ἐγένετο. — χρήματος A: πράγματος. — προσέχειν?

5. μὲν post σχεδὸν om. A pr. Ald. — ἡμῶν] ὑμῶν A. — τε εἰς scripsi: εἰς τε. — ποῖ A Bk.: ποῦ. — ποτε] τότε A. — ἔχει δὲ ὧδε A Bk.: ὡς δ' (εἶχε δὲ ὧδε ὑμῖν, καὶ ἐτυγχάν. S.; fort. εἶχε μὲν δὴ ὧδε ὑμ., ἐτ. δὲ). — πλησίον δ'] πλ. τ' A.

6. συνιόντων] νῦν. ἰόντων A.

ὁμόσε τοῖς ἀνδράσιν, ἐκδραμῶν τοξότης ἐκ τῶν πολεμίων ἐστοχάσατο τούτου, ἀμαρτῶν δὲ αὐτοῦ βάλλει ἐγγὺς ἐμοῦ· οὗτός τε λόγχην ἀφίησιν ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐκεῖνος ἀνελόμενος ᾤχετο εἰς τὸ στρατόπεδον. ἐγὼ δὲ ἀνελῶν τὸν οἰστὸν δίδωμι Εὐρυβάτη δοῦναι Τεύκρω, ἵνα χρωῖτο. ἀνοχῆς δὲ γενομένης ἀπὸ τῆς μάχης ὀλίγον χρόνον, δείκνυσί μοι τὸν οἰστὸν ὑπὸ τοῖς | πτεροῖς ⁶⁶⁹ γράμματα ἔχοντα. ἐκπλαγείς δὲ ἐγὼ τῷ πράγματι, ⁷ προσκαλεσάμενος Σθένελόν τε καὶ Διομήδη ἐδείκνυον αὐτοῖς τὰ ἐνόητα. ἡ δὲ γραφὴ ἐδήλου τάδε· „Ἀλέξανδρος Παλαμῆδει. ὅσα συνέθου Τηλέφω, πάντα σοι ἔσται, ὃ τε πατήρ Κασάνδραν γυναικα δίδωσί σοι, καθάπερ ἐπέστειλας· ἀλλὰ τὰ ἀπὸ σοῦ πραττέσθω διὰ τάχους“. ἐνεγέγραπτο μὲν ταῦτα· καὶ μοι προσελθόντες μαρτυρήσατε οἱ λαβόντες τὸ τόξευμα.

<ΜΑΡΤΥΡΕΣ.>

Ἐπέδειξα δὲ ἂν καὶ αὐτὸ τὸ τόξευμα ὑμῖν, ὡς ⁸ ἀληθὲς ἦν· νῦν δὲ ἐν τῷ θορούβῳ ἔλαθεν αὐτὸ Τεῦκρος ἀποτοξεύσας. δεῖ δέ με καὶ τὰ λοιπὰ διελθεῖν ὡς ἔχει, μηδ' εἰκῆ οὕτως ἄνδρα σύμμαχον περὶ θανάτου κρίνειν, αἰσχρίστην αἰτίαν προστιθέντα, καὶ ταῦτα πρότερον ἐν ὑμῖν ἠὺδοκιμηκότα. Ἡμεῖς μὲν γὰρ πρὶν ⁹

αὐτοῦ] τούτου A. — οἰστὸν M Bk.: οἰστὸν. — δείκνυσί μοι] subiectum desiderare videtur R. — οἰστὸν MZ Bk.: οἰστὸν.

7. προσκαλέσας A. — Διομήδη CZ: Διομήδην. — κασάνδραν X Bk. S. — καθάπερ A Bk.: ὥσπερ. — ἐνεγέγραπτο μὲν ταῦτα om. pr. A. — ΜΑΡΤΥΡΕΣ add. C Bk. (ei. R.).

8. δὲ post ἐπέδειξα add. A S. — ἀποτοξεύσας A Bk.: ἀπολέσας. — δεῖ auct. R. S.: ἔδει. — μηδ' εἰκῆ οὕτως Bk.: μηδ' εἰκὸς οὕτως A, μὴ ἀδίκως xZ (με νομίσητε post κρίνειν add. C), μὴ δόξωμεν ἀδίκως Ald. — προστιθέντα ACMb Bk.: προτιθέντα X, προτιθέντες v. — ὑμῖν] ἡμῖν A. — ἠὺδοκιμ. scripsi: εὐδοκιμ.

- ἔμβαλεῖν δεῦρο πολὺν χρόνον ἐν ταύτῳ ἐγενόμεθα, καὶ οὐδεὶς ἡμῶν εἶδεν ἔχοντα τοῦτον σημεῖον ἐν τῇ ἀσπίδι· ἐπειδὴ δὲ κατεπλεύσαμεν δεῦρο, τρίαιναν ἐπεγράψατο. τίνος ἔνεκα; ἵνα δῆλος εἴη τῷ ἐπιγράμματι, ὃ τε ἀντι-
 10 εἰς ἐκεῖνον ἔσακοντίζοι. Τεκμαίρεσθαι δὲ δεῖ ἐκ τού-
 των εἰκότως καὶ τὴν ἄφεσιν τῆς λόγῃς. φημὶ γὰρ
 καὶ ἐν ἐκείνῃ γράμματα εἶναι, πηνίκα τε καὶ πότε
 προδώσει· πιστὰ γὰρ ἦν οὕτω παρ' ἀλλήλων τὰ πεμ-
 πόμενα, οὗτός τε ἐκείνοις ἐκεῖνοί τε τούτῳ πέμποντες
 11 διὰ τοιούτου εἶδους καὶ μὴ δι' ἀγγέλων. Ἔτι δὲ καὶ
 τόδε σκεψώμεθα. ψήφισμα ἡμῖν ἐγένετο, ὃς ἂν βέλος
 τι λάβῃ ἐκ τῶν πολεμίων, ἀποφέρειν πρὸς τοὺς ἡγε-
 μόνας, διὰ τὸ σπανίοις αὐτοῖς χρῆσθαι ἡμᾶς· καὶ οἱ
 μὲν ἄλλοι πειθαρχοῦσι τοῖς ἐψηφισμένοις, οὗτος δὲ
 βέλη ἀνελόμενος πέντε [τοξεύειν], φανερός ἐστὶν οὐδὲ
 ἐν πρὸς ὑμᾶς ἐνηνοχῶς, ὥστε καὶ διὰ ταῦτα δικαίως
 12 ἂν μοι δοκεῖ θανάτῳ ζημιωθῆναι. Ἄρα γε ἐνθυμείσθε
 ὧ ἄνδρες Ἕλληνες, ὅτι ταῦτα τοῦ σοφιστοῦ τῆς δια-

9. καὶ ante πρὶν add. C Bk. (om. S.). — πρὶν] πλὴν x (praeter C) Z, eidem mox ὑμῶν pro ἡμῶν, hoc recte fort. — εἶδεν] οἶδε C. — ἔχοντα τοῦτον A Bk.: τοῦτον ἔχοντα. — ἐπεγρα. α. το A pr. — ὃ τε Bk. (ὄτ' ci. R.), ὄ,τε C, ὄτε A: ὅταν (ὄτε ὄ τε mal. S.). — mal. <εἰς> τοῦτον. — ἔσακοντίζοι AMb (ἔσάκοντίζοι X) Bk.: εἰσακ. v.

10. δὲ post τεκμ. add. AC Bk. — ἐκ τούτων εἰκότως καὶ scripsi: καὶ ἐκ τούτων εἰκότως. Quamquam etiam εἰκότως displicet. — πηνίκα τε] πηνίκα A, πηνικάδε Ald. (πηνίκα τε iam R.). — πότε] πῶς ci. R. — προδώσει C Bk. — οὗτος] αὐτός A. — ἐκεῖνοί τε A S.: καὶ ἐκεῖνοι. — μὴ supra vers. A.

11. σπανίοις Bk.: σπανίως. — χρῆσθαι A Bk.: χρῆσασθαι. — τοῖς ἐψηφισμένοις om. pr. A. — οὗτος scripsi: αὐτός. — τοξεύειν del. S. — οὐδὲν A. — δοκῆ A.

12. ὅτι add. A Bk., εἰ C.

νοίας καὶ τοῦ φρονήματος αὐτοῦ τυγχάνει, ὃς φιλοσοφῶν ἐφ' οἷς ἤμισα ἐχρῆν αὐτὸν ταῦτα πράττει; Τά τε πράγματα τὰ περιεστηκότα καὶ τὴν στρατείαν πᾶσαν ἐπιδείξω αἴτιον γεγονότα ἡμῖν τὸν τε πατέρα αὐτοῦ καὶ τοῦτον αὐτόν. ἀνάγκη δὲ καὶ διὰ μακροτέρων λόγων ῥηθῆναι τὰ γενόμενα.

Τούτῳ πατήρ ἐστι πένης, ὄνομα Ναύπλιος, τέχνην ἔχων ἀλιείαν. οὗτος πλείστους τῶν Ἑλλήνων ἠφάνικε, 13
 χρήματά τε πολλὰ ἐκ τῶν νεῶν ὑφήρηται, κακὰ τε πλείστα τοὺς ναυτίλους εἰργασται, πανουργίας τε οὐδεμιᾶς λείπεται· γνώσεσθε δὲ προϊόντος τοῦ λόγου, τὰς ἀληθείας ἀκούσαντες τῶν γενομένων. Ἄλεω γὰρ τῷ Τεγέας βασιλεῖ ἀφικομένῳ εἰς Δελφοὺς ἐχρήσθη 14
 ὑπὸ τοῦ θεοῦ ὅτι αὐτῷ ἔκγονος ἐκ τῆς θυγατρὸς εἰ γένοιτο, ὑπὸ τούτου δεῖν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀπολέσθαι. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἄλεωσ διὰ τάχους ἀφικνεῖται οἰκαδε, καὶ καθίστησι τὴν θυγατέρα ἰέρειαν τῆς Ἀθηνᾶς, εἰπῶν, εἴ ποτε ἀνδρὶ συγγενήσεται, θανατώσειν αὐτήν. τύχης δὲ γενομένης ἀφικνεῖται Ἡρακλῆς στρατευόμενος ἐπ' Αὐγέαν εἰς Ἥλιον, καὶ αὐτὸν ξενίζει ὁ 15

ὃς ante τυγχάνει ponit A Bk., om. v. — πράττει scr.: πράττειν. — τά τε] τοῦ τε τὰ Ald. Bk., τά τε γὰρ S. (τοῦ τε γὰρ ci. R.). — πρ. τὰ περιεστηκότα ci. R.: πρ. τὰ περηστηκότα A, πρ. τὰ παρεστηκότα BJ Bk., πρ. παρεστ. X al. — γενέσθαι ante καὶ τὴν add. Ald., ante ἐπιδείξω add. C, om. S., coniciens πράγμ. ταῦτα παρεστηκέναι. — στρατείαν Z Bk.: στρατιάν. — ὑμῖν A C. — καὶ post δὲ add. A.

13. Ναύπλιος] ναυτίλος A. — ἀλιείαν A Bk. (ci. R.): ἀλείαν. — οὗτος] αὐτός A. — πλείστους <τε> Fuhr. — ὑφήρηται A Bk.: ὑφηρηκε. — τὰς ἀλ. ἀκ. τῶν γενομ. A Bk.: ἀκούσαντες μετὰ ἀληθείας τῶν τότε γενομένων.

14. ἀλέω et ἀλέος A et hic et infra (ὁ ἄλέος § 14). „Pausaniae est Ἄλεός, Apollodoro Ἄλεος“ Bk. — ἐκ τῆς A Bk.: ὑπὸ τῆς. — δεῖ Ald. — εἰπῶν] εἴποτε pr. A.

15. στρατευόμενος om. A. — αὐγείαν C.

Ἄλεως ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς. ἰδὼν δὲ ὁ Ἡρακλῆς
 τὴν παῖδα ἐν τῷ νεῷ ὑπὸ μέθης συνεγένετο. ἐπεὶ δὲ
 κύνουσαν αὐτὴν ὁ πατὴρ ἤσθετο Ἄλεως, μεταπέμπεται
 τὸν τούτου πατέρα, πυθόμενος πορθμέα τε εἶναι αὐ-
 τὸν καὶ δεινόν. ἀφικομένου δὲ τοῦ Ναυπλίου δίδωσιν
 16 αὐτῷ τὴν παῖδα καταποντίσαι. ὁ δὲ παραλαβὼν ἤγεν
 αὐτήν, καὶ ὡς γίγνονται ἐν τῷ Παρθενίῳ ὄρει, τίκει
 Τηλέφον. ἀμελήσας δὲ ὧν ὁ Ἄλεως αὐτῷ ἐπέστειλεν,
 ἄγων αὐτὴν ἀπέδοτο καὶ τὸ παιδίον ἐς Μυσίαν Τεύ-
 θραντι τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ Τεύθρας ἄπαις ὧν τὴν μὲν
 Ἀύγην γυναῖκα ποιεῖται, τὸν δὲ παῖδα αὐτῆς ἐπονο-
 μάσας Τηλέφον τίθεται υἱὸν ἑαυτοῦ, δίδωσί τε Πριάμῳ
 17 αὐτὸν εἰς τὸ Ἴλιον παιδεῦσαι. χρόνου δὲ προϊόντος
 Ἀλέξανδρος ἐπεθύμησεν εἰς τὴν Ἑλλάδ' ἀφικέσθαι, τό-
 τε ἱερὸν τὸ ἐν Δελφοῖς θεωρῆσαι βουλόμενος, ἅμα δὲ
 καὶ τὸ κάλλος τῆς Ἑλένης ἀκούων δηλονότι, καὶ τὴν
 τοῦ Τηλέφου γένεσιν ἀκηκοώς, ὁπόθεν τε εἶη καὶ τίνα
 671 τρόπον | καὶ ὑπὸ τίνος ἐπράθη. ὥστε Ἀλέξανδρος
 οὕτω τὴν ἀποδημίαν ἐποιεῖτο διὰ προφάσεις τοιαύτας
 εἰς τὴν Ἑλλάδα. ἐν δὲ τῷ καιρῷ τούτῳ οἱ Μόλου παῖ-
 δες ἀφικνοῦνται ἐκ Κρήτης, δεόμενοι Μενελάου αὐ-
 τούς τε διαλλάξαι καὶ διελεῖν τὴν κτῆσιν αὐτοῖς, ὅτι

νεῷ] ἱερῷ A. — κύνουσαν C. — ὁ πατὴρ ἤσθετο A S.: ἤσθ.
 ὁ πατὴρ. — τε εἶναι αὐτὸν A S.: τε (τὸν C) αὐτὸν εἶναι. —
 ναυτλλου A.

16. ὡς] ὅτε A. — ὁ ante Ἄλεως add. A Bk. — ἀπέστειλεν
 A. — αὐτήν (τ') W. — εἰς Μυσ. Ald. — ἄπαις ὧν auct. R.
 Bk.: ἀπιδῶν. — αὐτῆς post παῖδα bis habet pr. A. — Πριάμῳ
 αὐτὸν S.: πριάμῳ αὐτῷ A, αὐτὸν Πριάμῳ v. — εἰς τὸ Ἴλιον
 ci. R.: εἰς τι ὀλίγον A, εἰς τὸ ὀλ. v.

17. γένεσιν A: γέννησιν. — προφάσεις τοιαύτας ci. R.:
 προφάσεως τοιαύτης.

εἶη ὁ πατήρ τετελευτηκῶς αὐτοί τε στασιάξοιεν περὶ
 τῶν πατρῶων χρημάτων. εἶεν· τί οὖν γίγνεται; πλεῖν 18
 αὐτῷ ἔδοξε, καὶ ἐπιστείλας τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς ἀδελ-
 φοῖς <αὐτῆς> ἐπιμελείσθαι τῶν ξένων, ἵνα μηδενὸς
 ἔσοιντο ἐνδεεῖς, ἕως ἂν αὐτὸς ἔλθῃ ἐκ Κρήτης, ὁ μὲν
 ᾤχετο· Ἀλέξανδρος δὲ αὐτοῦ τὴν γυναικὰ ἐξαπατήσας,
 ἐκ τῶν οἴκων λαβῶν ὅσα πλεῖστα ἐδύνατο, ἀποπλέων
 ᾤχετο, οὐκ αἰδесθεῖς οὔτε Δία ξένιον οὔτε θεῶν οὐ-
 δένα, ἄνομα καὶ βάρβαρα ἔργα διαπραξάμενος, ἅπιστα
 πᾶσι καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἀκοῦσαι. ἀφικομένου δὲ 19
 αὐτοῦ, <καὶ> πάλιν εἰς Ἀσίαν ἄγοντος τὰ χρήματα καὶ
 τὴν γυναῖκα, ἔστιν ὅπου ἀντελάβου τινὸς ἢ βοὴν ἐσή-
 μηνας τοῖς περιοίοις ἢ βοήθειαν συνέλεξας; οὐκ ἂν ἔχοις
 εἰπεῖν, ἀλλὰ περιεΐδες Ἑλληνας ὑπὸ βαρβάρων ὑβρι-
 σθέντας. ἐπεὶ δ' ἐπύθοντο οἱ Ἕλληνες τὴν ἀρπαγὴν καὶ 20
 Μενέλεως ἦσθετο, ἤγειρε τὴν στρατιάν καὶ διέπεμπεν
 ἡμῶν ἄλλον ἄλλοσε εἰς τὰς πόλεις αἰτήσοντας στρατόν.
 καὶ δὴ τοῦτον ἐπεμψεν εἰς Χίον πρὸς Οἰνοπίωνα καὶ
 εἰς Κύπρον πρὸς Κινύραν. ὁ δὲ Κινύραν τε ἔπεισε μὴ
 συστρατεύειν ἡμῖν, δῶρά τε πολλὰ παρ' αὐτοῦ λαβῶν

τε post αὐτούς add. A S.

18. ἔλθοι X al. — καὶ ante ὁ μὲν add. A. — ἐκ τῶν οἴκων
 λαβῶν A (οἴκων extra versum): καὶ λαβῶν ἐκ τῶν οἴκων. —
 ὅσα A Bk.: ἄ. — οὔτε θεῶν] οὐ θεῶν codd. (praeter JZ?). —
 οὐδένα CZS.: οὐθέννα.

19. ἀφικομένου] scil. εἰς τὴν Ἑλλάδα (v. § 17), quod fort.
 addendum est. — βοὴν A: βοῆ. cf. Aesch. Agam. 1349 κηρύσ-
 σειν βοὴν, et Suppl. 730. — οὐκ ἂν ἔχοις εἰπεῖν om. A.

20. στρατόν] στρατιάς A. — καὶ δὴ καὶ τοῦτον C Bk. —
 ἐπεμψεν] ἐπεμπεν A. — οἰνοπίωνα x. — κινύραν et κινύρας
 § 21 A. — Oenopionis mentio in sequentibus aegre desideratur:
 ft. interciderit post ἤκουσαν § 21. — συστρατεύειν AC al. (ci.
 R.): στρατεύειν. — πολλὰ add. A Bk.

- 21 ἀποπλέων ᾤχετο· καὶ Ἀγαμέμνονι μὲν ἀποδίδωσι χαλκοῦν θώρακα, ὅστις οὐδενὸς ἄξιός ἦν, τὰ δὲ ἄλλα αὐτὸς εἶχε χρήματα. ἀπήγγελλε δὲ ὅτι ἑκατὸν ναῦς ἀποπέμψει ὁ Κινύρας· ὁρᾶτε δὲ καὶ αὐτοὶ οὐδεμίαν παρ' αὐτοῦ ἤκουσαν. ὥστε καὶ διὰ ταῦτα δικαίως ἂν μοι δοκεῖ θανάτῳ ζημιωθῆναι, εἰ ἄρα γε κολάσασθαι ἄξιόν ἐστι τὸν σοφιστήν, ὃς ἐπὶ τοῖς φίλοις τὰ αἰσχίστα μηχανώμενος πέφανται.
- 22 Ἄξιον δὲ καταμαθεῖν ἂ καὶ φιλοσοφεῖν ἐπικεχειρηκεν ἕξαπατῶν τοὺς νέους καὶ παραπειθῶν, φάσκων τάξεις ἐξηυρηκένας πολεμικάς, γράμματα, ἀριθμούς, μέτρα, σταθμούς, πεττούς, κύβους, μουσικήν, νόμισμα, πυρσοῦς. καὶ οὐδὲ αἰσχύνεται ὅταν αὐτίκα ἐλέγχηται
- ⁶⁷² φανερώς ἐν ὑμῖν ψευδόμενος. | Νέστῳ γὰρ ὄδε, ²³ πρεσβύτατος <ὦν> ἡμῶν ἀπάντων, καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς Πειριίδου γάμοις μετὰ Λαπιθῶν ἐμαχέσατο Κενταύροις ἐν φάλαγγι καὶ τάξει· Μενεσθεὺς δὲ πρῶτος λέγεται κοσμησαι τάξεις καὶ λόχους καὶ φάλαγγας συστῆσαι, ἠνίκα Εὐμόλπος ὁ Ποσειδῶνος ἐπ' Ἀθηναίους ἐστράτευσε Θρᾶκας ἄγων· ὥστ' οὐ Παλαμήδους τὸ ἐξεύρημά ἐστιν,
- 24 ἀλλ' ἄλλων πρότερον. γράμματα μὲν δὴ πρῶτος Ὀρ-

21. τὰ δὲ ἄλλα αὐτὸς A S.: αὐτὸς δὲ τὰ ἄλλα. — ἀπήγγελλε ci. R.: ἀπηγγέλλετο A Ald.; ἐπηγγέλλετο x. — ἀποπέμψαι A. — καὶ ante αὐτοὶ add. A Bk. — δοκεῖ R.: δοκῆ AC, δοκοίη v. cf. § 11. — εἰ ἄρα γε κολ. ἄξιόν ἐστι A S.: ἄξιον γὰρ κολάσαι.

22. καὶ post δὲ add. A. — καὶ post ἂ om. pr. A. — φάσκων om. pr. A. — τάξεις ἐξηυρηκ. A Bk.: ἐξηυρηκ. τάξεις. — νόμισμα X. vv. μουσικ., νόμ. transponenda esse post ἀριθμούς ci. S. — πυρσοί οὐδὲ (om. καὶ) A.

23. ὄδε A S.: ὁ. — πρεσβύτερος A S. — ὑμῶν A. — φάλακι A. — καὶ ἐν τάξει X.

φεὺς ἐξήνεγκε, παρὰ Μουσῶν μαθῶν, ὡς καὶ τὰ ἐπὶ
τῷ μνήματι αὐτοῦ δημοῖ ἐπιγράμματα·

Μουσάων πρόπολον τῆδ' Ὀρφέα Θρηῆκες ἔθηκαν,
ὄν κτάνεν ὑψιμέδων Ζεὺς πολόεντι βέλει,
Οἰάγρου φίλον υἷόν, ὃς Ἡρακλῆ ἔξειδίδαξεν,
εὐρῶν ἀνθρώποις γράμματα καὶ σοφίην.

μουσικὴν δὲ Λίνος ὁ Καλλιόπης, ὃν Ἡρακλῆς φονεύει. 25
ἀριθμούς γε μὴν Μουσαῖος ὁ τῶν Εὐμολπιδῶν, Ἀθη-
ναῖος, ὡς καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ δημοῖ·

ὄρθιον ἑξαμερῆς τετόρων καὶ εἴκοσι μέτρων. —
ὡς δεκάτην γενεὴν ἑκατὸν βιοτευέμεν ἄνδρας.

νομίσματα δὲ οὐ Φοίνικες ἐξηῦρον, λογιώτατοι καὶ 26
δεινότατοι ὄντες τῶν βαρβάρων; ἐξ ὀλοσφύρου γὰρ
ἴσον μερισμὸν διείλοντο, καὶ πρῶτοι χαρακτηῆρα ἔβαλον
εἰς τὸν σταθμὸν, <δηλοῦντες> τὸ πλεόν καὶ τὸ ἔλατ-
τον. παρ' ὧν οὗτος ἔλθῶν σοφίζεται τὸν αὐτὸν ῥυθμὸν.

24. Μουσῶν] μουσ. . ὦν pr. A. — τὰ ἐπιγράμμ. om. τὰ
ante ἐπὶ A S. — θράκες A, θρηῆκες x. — Ζεὺς] ζεύς που A. —
βέλει Ald. (v. La. Diog. I, 5; A. P. VII, 617): βαλών C, κεραυνῶ
cett. cod. et γρ. C. — ὑάγρου A. — ἠρακλῆ Z cum Burneiano
96 (Bk.): ἠρακλῆα A, ἠρακλῆν v. — ἐδίδαξεν pr. AN Ald.

25. Λίνος S.: λῖνος A, Τέννος v. — duos qui afferuntur
versus coniungendos non esse vidit S. Prior tanquam Orphei
vel Pythiae affertur a Longino fr. III; intellegitur de hexa-
metro. — τετόρων X. — ὡς δεκάτην] ἐς δ. Z, ὥστε δ. AX al.
— βιοτευέμεν scripsi Sauppium secutus, qui βιοτεύειν: βιοῦν codd.

26. οὐ] οἶ A. — ἐξεῦρον omnes. — λογιώτατοι J. Fr. Fischer
et Lobeck (S.): λογικώτατοι. — δεινότατοι] . . . . . τατοι pr. A.
— καὶ πρῶτοι A S.: πρῶτοί τε C Bk., πρῶτοι v. — χαρακτηῆρες
x. — ἔβαλον] ἐπέβαλλον Hemsterh. — δηλοῦντες addidi, haud
ignarus locum sic nondum persanari. — παρ' ὧν] ὁ παρῶν δ'
A. — ἔλθῶν] ἔλῶν S. — τὸν αὐτὸν ῥυθμὸν (i. e. τρόπον)] τὸν
ῥυθμὸν A S., τῶν αὐτῶν δὲ καὶ ὁ ῥυθμὸς C Bk.

ὥστε αὐτοῦ ταῦτα πάντα πρεσβύτερα φαίνεται, ὧν
 27 οὗτος προσποιεῖται εὐρετῆς εἶναι. μέτρα δὲ καὶ σταθμὰ
 ἐξεῖρε καπήλοις καὶ ἀγοραίοις ἀνθρώποις ἀπάτας καὶ
 ἐπιτορκίας, πεττούς γε μὴν τοῖς ἀργοῖς τῶν ἀνδρῶν
 ἔριδας καὶ λοιδορίας. καὶ κύβους αὖ μέγιστον κακὸν
 κατέδειξε, τοῖς μὲν ἠττηθεῖσι λύπας καὶ ζημίας, τοῖς
 δὲ νενικηκόσι καταγέλωτα καὶ ὄνειδος· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν
 κύβων προσγιγνόμενα ἀνόνητα γίνονται, τὰ δὲ πλεῖ-
 28 στα καταναλίσκεται παραχρῆμα. πυρσοὺς αὖ ἔσοφίσατο,
 ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ κακῷ, ὃ διανοεῖτο ποιεῖν, χρήσι-
 μον δὲ τοῖς πολεμίοις. ἀρετὴ δὲ ἐστὶν ἀνδρὸς τοῖς
 673 ἡγεμόσι προσέχειν καὶ τὸ | προσταττόμενον ποιεῖν καὶ
 τῷ πλήθει ἀρέσκειν παντί, αὐτόν τε παρέχειν ἄνδρα
 πανταχοῦ ἀγαθόν, τοὺς τε φίλους εὖ ποιοῦντα καὶ
 τοὺς ἐχθροὺς κακῶς. ὧν τὰναντία πάντων οὗτος ἐπί-
 σταται, τοὺς μὲν ἐχθροὺς ὠφελεῖν, τοὺς δὲ φίλους
 κακῶς ποιεῖν.

29 Ἄξιῳ δ' ὑμᾶς ἔγωγε κοινῇ σκεψαμένους βουλευ-
 σασθαι περὶ αὐτοῦ καὶ μὴ ἀφείναι αὐτὸν ὑποχείριον
 λαβόντας. εἰ δὲ κατελεήσαντες αὐτὸν διὰ τὴν δεινό-
 τητα τῶν λόγων ἀφήσετε, θαυμαστὴ παρανομία γενή-
 σεται ἐν τῷ στρατεύματι· εἰδὼς γὰρ αὐτῶν ἕκαστος
 ὅτι καὶ Παλαμῆδης περιφανῶς τοσαῦτα ἡμαρτηκῶς οὐ-

ταῦτα add. A Bk.

27. ἐξεῖρε omnes. — κατέδειξε A Bk. (. . τέδειξε pr. A.):
 ἐδίδαξε. — νενικηκόσι A Bk.: νικῶσι. — ἀπὸ τῶν κύβων γενό-
 μενα A S., τῶν om. X. — ἀνόνητα A.

28. ἀλλ' om. A. — ἐπὶ τῷ ἡμετ. A S.: ἐφ' ὑμετ. C, ἐφ'
 ἡμετέρῳ v. — ὃ scripsi: ἄ (om. C). — χρήσιμον A: χρήσιμα.
 — πάντων] πάντα Z.

29. ἐ. τῷ στρατεύματι pr. A. — καὶ ante Παλαμ. om. A.
 — δέδωκε?

δεμίαν δίκην ἔδωκε, καὶ αὐτοὶ πειράσονται ἀδικεῖν. ὥστε ἐὰν νοῦν ἔχητε, ψηφιεῖσθε τὰ βέλτισθ' ὑμῖν αὐτοῖς, καὶ τῶν λοιπῶν οὐνεκα παράδειγμα ποιήσεσθε τοῦτον τιμωρησάμενοι.

ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΥΤΣ ΓΡΑΠΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΓΡΑΦΟΝΤΩΝ
Ἡ ΠΕΡΙ ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

Ἐπειδὴ τινες τῶν καλουμένων σοφιστῶν ἱστορίας ¹ μὲν καὶ παιδείας ἡμελήκασι καὶ τοῦ δύνασθαι λέγειν ὁμοίως τοῖς ἰδιώταις ἀπείρως ἔχουσι, γράφειν δὲ μεμελετηκότες λόγους καὶ διὰ βιβλίων δεικνύντες τὴν αὐτῶν σοφίαν σεμνύνονται καὶ μέγα φρονοῦσι καὶ πολλοστὸν μέρος τῆς ῥητορικῆς κεκτημένοι δυνάμεως τῆς ὅλης τέχνης ἀμφισβητοῦσι, διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ἐπιχειρήσω κατηγορίαν ποιήσασθαι τῶν γραπτῶν λόγων, οὐχ ὡς ἀλλοτρίαν ἐμαντοῦ τὴν δύναμιν αὐτῶν ² ἡγούμενος, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑτέροις μεῖζον φρονῶν καὶ τὸ γράφειν ἐν παρέργῳ μελετᾶν οἰόμενος χρῆναι, καὶ τοὺς ἐπ' αὐτὸ τοῦτο τὸν βίον καταναλίσκοντας ἀπολελεῖφθαι πολὺ καὶ ῥητορικῆς καὶ φιλοσοφίας ὑπειληφώς, καὶ

οὐνεκα AJ S.: οὐνεκεν. — ποιήσασθε A.

ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ Π. ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

Codd. Bk. X et ex eo derivati CKM (ab initio et in extrema parte etiam N) [P], quibus post Bk. accessit b; Paris. T, quem praeterea ille contulit, ne ipse quidem quicquam proprii habet.

1. διὰ βιβλίων R.: δι' ἀβεβαίων XC, διὰ βεβαίων v.

2. μελετᾶν J. Strangius S.: τοῦ μελετᾶν. cf. §§ 1. 35.

πολὺ δικαιότερον ἂν ποιητὰς ἢ σοφιστὰς προσαγορεύεσθαι νομίζων.

- 3 Πρῶτον μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἂν τις καταφρονήσῃ τοῦ γράφειν, ἐξ ὧν ἐστὶν εὐεπίθητον καὶ ῥάδιον καὶ τῇ τυχούσῃ φύσει πρόχειρον. εἰπεῖν μὲν γὰρ ἐκ τοῦ παραντίκα περὶ τοῦ παρατυχόντος ἐπιεικῶς, καὶ ταχεῖα χρήσασθαι τῶν ἐνθυμημάτων καὶ τῶν ὀνομάτων εὐπορία, καὶ τῷ καιρῷ τῶν πραγμάτων καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν ἀνθρώπων εὐστόχως ἀκολουθεῖν καὶ τὸν προσήκοντα λόγον εἰπεῖν οὔτε φύσεως ἀπάσης οὔτε
- 4 παιδείας τῆς τυχούσης ἐστίν· ἐν πολλῷ δὲ χρόνῳ γράψαι καὶ κατὰ σχολὴν ἐπανορθῶσαι, καὶ παραθέμενον τὰ τῶν προγεγονότων σοφιστῶν συγγράμματα πολλαχόθεν
- 674 εἰς ταῦτόν ἐνθυμήματα συναγεῖραι καὶ μιμήσασθαι τὰς | τῶν εὖ λεγομένων ἐπιτυχίας, καὶ τὰ μὲν ἐκ τῆς τῶν ἰδιωτῶν συμβουλίας ἐπανορθῶσασθαι, τὰ δ' αὐτόν ἐν ἑαυτῷ πολλάκις ἐπισκεψάμενον ἀνακαθῆραι καὶ μετα-
- 5 γράψαι καὶ τοῖς ἀπαιδευτοῖς ῥάδιον πέφυκεν. ἔστι δ' ἅπαντα τὰ μὲν ἀγαθὰ καὶ καλὰ σπάνια καὶ χαλεπὰ καὶ διὰ πόνων εἰωθότα γίνεσθαι, τὰ δὲ ταπεινὰ καὶ φαῦλα ῥαδίαν ἔχει <τὴν> κτῆσιν· ὥστ' ἐπειδὴ τὸ γράφειν τοῦ λέγειν ἐτοιμότερον ἡμῖν ἐστίν, εἰκότως ἂν αὐτοῦ καὶ τὴν κτῆσιν ἐλάττονος ἀξίαν νομίζοιμεν.
- 6 Ἐπειτα τοῖς μὲν λέγειν δεινοῖς οὐδεὶς ἂν φρονῶν ἀπιστήσῃεν ὡς οὐ μικρὸν τὴν τῆς ψυχῆς ἔξιν μεταρρυθμίσαντες ἐπιεικῶς λογογραφήσουσι, τοῖς δὲ γρά-

3. παραντίκα XCMb (cf. 8. 9. 18. 24. 28): παραχρῆμα (§ 33).

4. γράψαι S.: γράψαι ἂν. — ταῦτόν S. (praeunte R. et D.): τὰ αὐτῶν (τὰ αὐτῶν Xb). — ἀνακαθῆραι scr.: ἀνακαθῆραι.

5. ἀξίας Xb.

φειν ἡσκημένοις οὐδείς ἂν πιστεύσειεν ὡς ἀπὸ τῆς αὐ-
 τῆς δυνάμεως καὶ λέγειν οἷοί τ' ἔσονται. τοὺς μὲν
 γὰρ τὰ χαλεπὰ τῶν ἔργων ἐπιτελοῦντας εἰκός, ὅταν
 ἐπὶ τὰ ῥάω τὴν γνώμην μεταστήσωσιν, εὐπόρως μετα-
 χειρίσασθαι τὴν τῶν πραγμάτων ἀπεργασίαν· τοῖς
 δὲ τὰ ῥάδια γεγυμνασμένοις ἀντίτυπος καὶ προσάντης
 ἢ τῶν χαλεπωτέρων ἐπιμέλεια καθίσταται. γνοίη δ'
 ἂν τις ἐκ τῶνδε τῶν παραδειγμάτων. ὁ μὲν γὰρ ἄραι 7
 μέγα φορτίον δυνάμενος ἐπὶ τὰ κουφότερα μετελθὼν
 ῥαδίως μεταχειρίσασθαι ἂν· ὁ δὲ πρὸς τὰ κοῦφα τῆ δυν-
 νάμει διικνούμενος οὐδὲν ἂν τῶν βαρυτέρων οἷός τ'
 εἶη φέρειν. καὶ πάλιν ὁ μὲν ποδώκης δρομεὺς ῥαδίως
 παρέπεσθαι τοῖς βραδυτέροις δύναται ἂν· ὁ δὲ βραδὺς
 οὐκ ἂν οἷός τ' εἶη τοῖς θάσσοσιν ὁμοδρομεῖν. ἔτι δὲ
 πρὸς τούτοις ὁ μὲν τὰ πόρρω δυνάμενος ἐπισκόπως
 ἀκοντίζειν ἢ τοξεύειν καὶ τῶν ἐγγὺς τεύξεται ῥαδίως·
 ὁ δὲ τὰ πλησίον βάλλειν ἐπιστάμενος οὕτω δῆλον εἶ
 καὶ τῶν πόρρω δυνήσεται τυγχάνειν. τὸν αὐτὸν δὲ 8
 τρόπον καὶ περὶ τοὺς λόγους ὁ μὲν ἐκ τοῦ παραυτίκα
 καλῶς αὐτοῖς χρώμενος οὐκ ἄδηλον ὅτι μετὰ χρόνου
 καὶ σχολῆς ἐν τῷ γράφειν διαφέρων ἔσται λογοποιός·
 ὁ δ' ἐπὶ τοῦ γράφειν τὰς διατριβὰς ποιούμενος οὐκ
 ἀφανὲς ὅτι μεταβὰς ἐπὶ τοὺς αὐτοσχεδιαστικούς λό-
 γους ἀπορίας καὶ πλάνου καὶ ταραχῆς ἔξει πλήρη
 τὴν γνώμην.

Ἐγοῦμαι δὲ καὶ τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων τὸ μὲν 9
 λέγειν αἰεὶ τε καὶ διὰ παντὸς χρήσιμον εἶναι, τοῦ δὲ

6. ἀπὸ τῆς αὐτῆς auct. R. S.: ἐπὶ τῆς αὐτῆς.

7. οἷός τ' εἶη (s. οἷός τε εἶη) utrobique S.: οἷός τε ἦ. —
 θάττισιν?

γράφειν ὀλιγάκις εὐκαιρον τὴν δύναμιν αὐτῷ καθ-
 ἴστασθαι. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὅτι λέγειν μὲν ἐκ τοῦ
 παραυτίκα καὶ δημηγοροῦσι καὶ δικαζομένοις καὶ τὰς
 ἰδίας ὀμιλίας ποιοῦσιν ἀναγκαῖόν ἐστι, καὶ πολλάκις
 ἀπροσδοκῆτως καιροὶ πραγμάτων παραπίπτουσιν, ἐν
 οἷς οἱ μὲν σιωπῶντες εὐκαταφρόνητοι δόξουσιν εἶναι,
 τοὺς δὲ λέγοντας ὡς ἰσόθεον τὴν γνώμην ἔχοντας ὑπὸ
 10 τῶν ἄλλων τιμωμένους ὀρωμεν. ὅταν γὰρ νουθετῆσαι
 675 δέη τοὺς ἀμαρτάνοντας ἢ παραμυθῆσασθαι | τοὺς
 δυστυχοῦντας ἢ πρᾶναι τοὺς παρωξυμμένους ἢ τὰς
 ἐξαίφνης ἐπενεχθεῖσας αἰτίας ἀπολύσασθαι, τηνικαῦθ'
 ἢ τοῦ λέγειν δύναμις τῇ χρεῖα τῶν ἀνθρώπων ἐπικου-
 ρεῖν οἷα τ' ἐστίν· ἢ δὲ γραφὴ σχολῆς δεῖται καὶ μα-
 κροτέρους ποιεῖται τοὺς χρόνους τῶν καιρῶν· οἱ μὲν
 γὰρ ταχεῖαν τὴν ἐπικουρίαν ἐπὶ τῶν ἀγῶνων ἀπαιτοῦ-
 σιν, ἢ δὲ κατὰ σχολὴν καὶ βραδέως ἐπιτελεῖ τοὺς λό-
 γους. ὥστε τίς ἂν φρονῶν ταύτην τὴν δύναμιν ζηλώ-
 11 σειεν, ἢ τῶν καιρῶν τοσοῦτον ἀπολείπεται; πῶς δ' οὐ
 καταγέλαστον, εἰ τοῦ κήρυκος παρακαλοῦντος „τίς ἀγο-
 ρεύειν βούλεται τῶν πολιτῶν;“ ἢ τοῦ ὕδατος ἐν τοῖς
 δικαστηρίοις ἤδη ρέοντος, ἐπὶ τὸ γραμματεῖον ὁ ρή-
 τωρ πορεύοιτο συνθήσων καὶ μαθησόμενος λόγον; ὡς
 ἀληθῶς γὰρ εἰ μὲν ἡμεν τύραννοι τῶν πόλεων, ἐφ'
 ἡμῖν ἂν ἦν καὶ δικαστήρια συλλέγειν καὶ περὶ τῶν

9. αὐτῷ auct. R. Bk.: αὐτοῦ (ante τὴν δύναμιν hab. C. Bk.). — λέγειν] λέγουσι XKMb.

10. δέη C Bk.: δεῖ. — παρωξυμμένους scripsi: ἀπολλυμένους X al., ὀργιζομένους C Bk., ἐπιτεθυμένους ci. S., θυμονμένους Vahlen. — <εὐ> φρονῶν? cf. §§ 26. 35, sed etiam 6. — ἀπολείπεται Bk.: ὑπολείπεται.

11. πῶς δ'] δ' add. XC Bk. (ci. R.).

κοινῶν βουλευέσθαι πραγμάτων, ὥσθ' ὅποτε γράψαι-
 μεν τοὺς λόγους, τηνικαῦτα τοὺς ἄλλους πολίτας ἐπὶ
 τὴν ἀκρόασιν παρακαλεῖν· ἐπεὶ δ' ἕτεροι κύριοι τούτων
 εἰσὶν, ἄρ' οὐκ εὐήθες ἡμᾶς ἄλλην τινὰ ποιεῖσθαι με-
 λέτην λόγων ἐναντίως ἔχουσαν; <καὶ> γὰρ οἱ τοῖς 12
 ὀνόμασιν ἀκριβῶς ἐξεργασμένοι καὶ μᾶλλον ποιήμασιν ἢ
 λόγοις εἰοκότες, καὶ τὸ μὲν αὐτόματον καὶ πλέων ἀλη-
 θείας [ὅμοιον] ἀποβεβληκότες, μετὰ παρασκευῆς δὲ
 πεπλάσθαι καὶ συγκεῖσθαι δοκοῦντες ἀπιστίας καὶ
 φθόνου τὰς τῶν ἀκούοντων γνώμας ἐμπιπλάσι. τε- 13
 κμήριον δὲ μέγιστον· οἱ γὰρ εἰς τὰ δικαστήρια τοὺς
 λόγους γράφοντες φεύγουσι τὰς ἀκριβείας καὶ μιμοῦν-
 ται τὰς τῶν αὐτοσχεδιαζόντων ἐρμηνείας, καὶ τότε
 κάλλιστα γράφειν δοκοῦσιν, ὅταν ἥκιστα γεγραμμένοις
 ὁμοίους πορίσωνται λόγους. ὅποτε δὲ καὶ τοῖς λογο-
 γράφοις τοῦτο πέρας τῆς ἐπεικειίας ἐστίν, ὅταν τοὺς
 αὐτοσχεδιάζοντας μιμήσωνται, πῶς οὐ χρὴ καὶ τῆς
 παιδείας ἐκείνην μάλιστα τιμᾶν, ἀφ' ἧς πρὸς τοῦτο τὸ
 γένος τῶν λόγων εὐπόρως ἔξομεν;

Οἶμαι δὲ καὶ διὰ τοῦτ' ἄξιον εἶναι τοὺς γραπτους 14
 λόγους ἀποδοκιμάζειν, ὅτι τὸν βίον τῶν μεταχειριζο-
 μένων ἀνώμαλον καθιστᾶσι. περὶ πάντων μὲν γὰρ
 τῶν πραγμάτων γεγραμμένους ἐπίστασθαι λόγους ἔν

κύριοι τούτων scripsi (propter hiatus): τούτων κύριοί (κυ-
 ριεύουσιν pro κύριοί εἰσιν Benseler). — μελέτην ποιεῖσθαι λό-
 γων C Bk. — ἔχουσαν scr.: ἔχουσιν ἀκριβῶς (ἔχουσαν ἀκρ.
 Ald.). Vocem ἀκρ. transposui post ὀνόμασιν § 12; nam ad
 istud CIN librarius a CΔN aberrasse videtur. cf. § 25. post
 ἔχουσαν fortasse exciderit dativus.

12. καὶ γὰρ scripsi: εἰ γὰρ. cf. § 15. — πλέων ἀληθείας
 scripsi: πλεόν ἀληθείαις. — ἐμπιπλάσι scripsi: ἐμπιπλώσι X al.,
 ἐμπιμπλώσι v.

13. κάλλιστα Bk.: μάλιστα. — ἀφ' ἧς C Bk. S. (ci. R.): ἀφ' οὐ.

τι τῶν ἀδυνάτων πέφυκεν· ἀνάγκη δ' ἐστίν, ὅταν τις τὰ μὲν αὐτοσχεδιάζη τὰ δὲ τυποῖ, τὸν λόγον ἀνόμοιον ὄντα ψόγον τῷ λέγοντι παρασκευάζειν, καὶ τὰ μὲν ὑποκρίσει καὶ ῥαψωδία παραπλήσια δοκεῖν εἶναι, τὰ δὲ ταπεινὰ καὶ φαῦλα φαίνεσθαι παρὰ τὴν ἐκείνων ἀκρίβειαν.

15

676

Δεινὸν δ' ἐστὶ τὸν ἀντιποιοῦμενον φιλοσοφίας [ἀντιλέγειν] καὶ παιδεύσειν ἐτέρους ὑπισχνούμενον, ἂν μὲν ἔχη γραμματεῖον ἢ βιβλίον, δεικνύναι δύνασθαι τὴν αὐτοῦ σοφίαν, ἂν δὲ τούτων ἄμοιρος γένηται, μηδὲν τῶν ἀπαιδύτων βελτίω καθεστάναι, καὶ χρόνου μὲν δοθέντος δύνασθαι λόγον ἐξενεγκεῖν, εὐθέως δὲ περὶ τοῦ προτεθέντος ἀφωρότερον εἶναι τῶν ἰδιωτῶν, καὶ λόγων μὲν τέχνας ἐπαγγέλλεσθαι, τοῦ δὲ λέγειν μηδὲ μικρὰν δύναμιν ἔχοντ' ἐν ἑαυτῷ φαίνεσθαι. καὶ γὰρ ἢ μελέτη τοῦ γράφειν ἀπορίαν τοῦ λέγειν πλείστην
16 παραδίδωσιν. ὅταν γὰρ τις ἐθισθῆ κατὰ μικρὸν ἐξεργάζεσθαι τοὺς λόγους καὶ μετ' ἀκριβείας καὶ ῥυθμοῦ τὰ ῥήματα συντιθέναι καὶ βραδεία τῇ τῆς διανοίας κινήσει χρώμενος ἐπιτελεῖν τὴν ἐρμηνείαν, ἀναγκαῖόν ἐστὶ τοῦτον, ὅταν εἰς τοὺς αὐτοσχεδιαστοὺς ἔλθῃ λόγους, ἐναντία πράσσοντα ταῖς συνηθείαις ἀπορίας καὶ θορύβου πλήρη τὴν γνώμην ἔχειν, καὶ πρὸς ἅπαντα μὲν δυσχεραίνειν, μηδὲν δὲ διαφέρειν τῶν ἰσχυροφώνων, οὐδέποτε δ' εἰλύτῳ τῇ τῆς ψυχῆς ἀγχινοία χρώμενον ὑγρῶς καὶ φιλανθρωπῶς μεταχειρίζεσθαι τοὺς

14. αὐτοσχεδιάζοι X al. — τὸν λόγον R. C Bk.: τῶν λόγων. — δοκεῖν R. X Bk.; δοκεῖ.

15. ἀντιλέγειν cum Vahlens circumscripti; ἐν τῷ λέγειν C, τῆς τοῦ λέγειν Ald. Bk. an καὶ λέγειν παιδεύσειν? — εὐθέως δὲ <λέγειν δέον> ci. R.

16. πράττοντα? — ἰσχυροφώνων mal. Bk. — „φιλανθρωπῶς]

λόγους· ἀλλ' ὥσπερ οἱ διὰ μακρῶν χρόνων ἐκ δεσμῶν 17
 λυθέντες οὐ δύνανται τοῖς ἄλλοις ὁμοίαν ποιήσασθαι
 τὴν ὁδοιπορίαν, ἀλλ' εἰς ἐκεῖνα τὰ σχήματα καὶ τοὺς
 ἔνθμους ἀποφέρονται μεθ' ὧν καὶ δεδεμένοις αὐτοῖς
 ἀναγκαῖον ἦν πορεύεσθαι, τὸν αὐτὸν τρόπον ἢ γραφὴν
 βραδείας τὰς διαβάσεις τῇ γνώμῃ παρασκευάζουσα καὶ
 τοῦ λέγειν ἐν τοῖς ἐναντίοις ἔθεσι ποιουμένη τὴν ἄσκη-
 σιν ἄπορον καὶ δεσμῶτιν τὴν ψυχὴν καθίστησι καὶ
 τῆς ἐν τοῖς αὐτοσχεδιαστοῖς εὐροίας ἀπάσης ἐπίπρο-
 σθεν γίννεται.

Νομίζω δὲ καὶ τὴν μάθησιν τῶν γραπτῶν λόγων 18
 χαλεπὴν καὶ τὴν μνήμην ἐπίπονον καὶ τὴν λήθην αἰ-
 σχρὰν ἐν τοῖς ἀγῶσι γίννεσθαι. πάντες γὰρ ἂν ὁμο-
 λογήσειαν τὰ μικρὰ τῶν μεγάλων καὶ τὰ πολλὰ τῶν
 ὀλίγων χαλεπώτερον εἶναι μαθεῖν καὶ μνημονεῦσαι.
 περὶ μὲν οὖν τοὺς αὐτοσχεδιασμοὺς ἐπὶ τῶν ἐνθυμη-
 μάτων δεῖ μόνον τὴν γνώμην ἔχειν, τοῖς δ' ὀνόμασιν
 ἐκ τοῦ παραυτίκα δηλοῦν· ἐν δὲ τοῖς γραπτοῖς λόγοις
 καὶ τῶν ὀνομάτων [καὶ τῶν ἐνθυμημάτων] καὶ συλλα-
 βῶν ἀναγκαῖόν ἐστι ποιεῖσθαι τὴν μνήμην καὶ τὴν
 μάθησιν ἀκριβῆ. ἐνθυμήματα μὲν οὖν ὀλίγα καὶ με- 19
 γάλα τοῖς λόγοις ἔνεστιν, ὀνόματα δὲ καὶ ῥήματα πολλὰ
 καὶ ταπεινὰ καὶ μικρὸν ἀλλήλων διαφέροντα, καὶ τῶν
 μὲν ἐνθυμημάτων ἅπαξ ἕκαστον δηλοῦται, τοῖς δ' ὀνό-

h. e. *φιλιανῶς*. Fort. *ἐλαφῶς*.“ S. At hiatus hoc modo existet. Neque melius *ἐλαφῶς* D.; bene *φιλιανθρ.* defendit Vahlen p. 527.

17. *γνώμη*] *μνήμη* pr. X (corr.¹). — *εὐροίας*] *εὐπορίας* Sandys.

18. <καὶ> *μαθεῖν*? — *καὶ τῶν ἐνθυμημ.* del. Dobr. (ante *καὶ τῶν ὀνομάτων* transp. S.). — *ἀκριβῆ* num ante *ποιεῖσθαι* transponendum? hiatus quidem minime tolerandus.

μασι πολλάκις τοῖς αὐτοῖς ἀναγκαζόμεθα χρῆσθαι· διὸ τῶν μὲν εὖπορος ἢ μνήμη, τῶν δὲ δυσανάληπτος ἢ
 20 μνήμη καὶ δυσφύλακτος ἢ μάθησις καθέστηκεν. ἔτι τοίνυν αἰ λῆθαι περὶ μὲν τοὺς αὐτοσχεδιασμοὺς ἄδη-
 677 λον | τὴν αἰσχύνην ἔχουσιν. εὐλύτου γὰρ τῆς ἐρμη-
 νείας οὔσης καὶ τῶν ὀνομάτων οὐκ ἀκριβῶς συνεξεσμέ-
 νων, ἂν ἄρα καὶ διαφύγη τι τῶν ἐνθυμημάτων, οἷ χαλεπὸν ὑπερβῆναι τῷ ῥήτορι καὶ τῶν ἐφεξῆς ἐνθυμη-
 μάτων ἀψάμενον μηδεμιᾶ τὸν λόγον αἰσχύνῃ περιβα-
 λειν· ἀλλὰ καὶ τῶν διαφυγόντων, ἂν ὕστερον ἀναμνη-
 21 σθῆ, ῥάδιον ποιήσασθαι τὴν δῆλωσιν. τοῖς δὲ γεγραμ-
 μένα λέγουσιν, ἂν κατὰ μικρὸν ὑπὸ τῆς ἀγωνίας ἐκλίπωσί τι καὶ παραλλάξωσιν, ἀπορίαν ἀνάγκη καὶ πλάνον καὶ ζήτησιν ἐγγενέσθαι, καὶ μακροὺς μὲν χρό-
 νους ἐπίσχειν, πολλάκις δὲ τῇ σιωπῇ διαλαμβάνειν τὸν λόγον, ἀσχήμονα δὲ καὶ καταγέλαστον καὶ δυσεπικού-
 ρητον καθεστάναι τὴν ἀπορίαν.

22 Ἦγοῦμαι δὲ καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν ἀκροατῶν ἄμεινον χρῆσθαι τοὺς αὐτοσχεδιάζοντας τῶν τὰ γεγραμ-
 μένα λεγόντων. οἱ μὲν γὰρ πολὺ πρὸ τῶν ἀγώνων τὰ συγγράμματα διαπονήσαντες ἐνίοτε τῶν καιρῶν ἀμαρ-
 τάνουσιν· ἢ γὰρ μακρότερα τῆς ἐπιθυμίας λέγοντες ἀπεχθάνονται τοῖς ἀκούουσιν, ἢ βουλομένων ἔτι τῶν ἀνθρώπων ἀκροᾶσθαι προαπολείπουσι τοὺς λόγους.

19. τῶν δὲ post ἢ μνήμη scripsi: τοῖς δὲ, quod ex prae-
 gressis ortum videtur (τῶν μὲν ἐνθ. — τοῖς δ' ὀνόμασι). — ἢ
 μνήμη post δυσαναλ. cum Ald. del. Bk., reduxit S. videtur
 autem transponendum esse: δυσανάληπτος ἢ μάθησις καὶ δυσ-
 φύλακτος ἢ μνήμη.

20. λῆθαι] ἀλήθειαι XKMTb.

21. <καὶ> κατὰ μικρὸν? — ἐγγίνεσθαι auct. Bk. S. — ἐπ-
 ίσχειν B.: ἐπίσχειν.

χαλεπὸν γάρ, ἴσως δ' ἀδύνατόν ἐστιν ἀνθρωπίνην 23
 πρόνοιαν ἐφικέσθαι τοῦ μέλλοντος, ὥστε προῖδεῖν ἀκρι-
 βῶς τίνα τρόπον αἰ γνῶμαι τῶν ἀκουόντων πρὸς τὰ
 μήκη τῶν λεγομένων ἔξουσιν. ἐν δὲ τοῖς αὐτοσχε-
 διασμοῖς ἐπὶ τῷ λέγοντι γίννεται ταμιεύεσθαι τοὺς
 λόγους πρὸς τὰς δυνάμεις αὐτῶν ἀποβλέποντι, καὶ τὰ
 <τε> μήκη συντέμνειν καὶ τὰ συντόμως ἐσκεμμένα διὰ
 μακροτέρων δηλοῦν.

Χωρὶς τοίνυν τούτων οὐδὲ τοῖς παρ' αὐτῶν τῶν 24
 ἀγῶνων ἐνθυμήμασι διδομένοις ὁμοίως ὁρῶμεν ἑκατέ-
 ρους χρῆσθαι δυναμένους. τοῖς μὲν γὰρ ἄγραφα λέ-
 γουσιν, ἂν τι παρὰ τῶν ἀντιδίκων ἐνθύμημα λάβωσιν
 ἢ διὰ τὴν συντονίαν τῆς διανοίας αὐτοὶ παρὰ σφῶν
 αὐτῶν διανοηθῶσιν, εὐπορόν ἐστιν ἐν τάξει θεῖναι·
 τοῖς γὰρ ὀνόμασιν ἐκ τοῦ παραντίκα περὶ ἀπάντων
 δηλοῦντες, οὐδ' ὅταν πλείω τῶν ἐσκεμμένων λέγωσιν,
 οὐδαμοῦ τὸν λόγον ἀνώμαλον καὶ ταραχώδη καθιστᾶσι·
 τοῖς δὲ μετὰ τῶν γραπτῶν λόγων ἀγωνιζομένοις, ἂν 25
 ἄρα τι χωρὶς τῆς παρασκευῆς ἐνθύμημα δοθῆ, χαλε-
 πὸν ἐναρμόσαι καὶ χρῆσασθαι κατὰ τρόπον· αἰ γὰρ
 ἀκρίβειαι τῆς τῶν ὀνομάτων ἐξεργασίας οὐ παραδέχον-
 ται τοὺς αὐτοματισμούς, ἀλλ' ἀναγκαῖον ἢ μηδὲν χρῆ-
 σθαι τοῖς ἀπὸ τῆς τύχης ἐνθυμήμασι δοθεῖσιν ἢ χρω-

23. τὰς δυνάμεις αὐτῶν scripsi: τὰς δυν. τῶν λόγων v.,
 τὰς δυν. τῶν γνωμῶν C Bk. S.; τ. δ. τῶν καιρῶν s. τῶν πρα-
 γμάτων s. τῶν ἀκροατῶν R., τ. δ. τῶν ἀκουόντων Vahlen coll.
 [Dem.] Erot. 27. Nisi quidem etiam δυνάμεις corruptum est:
 τὰς ἐπιθυμίας τῶν ἀνθρώπων (ἀκροατῶν, ἀκουόντων)? conf.
 § 3. 22.

24. αὐτοὶ scr.: αὐτῶν (αὐτῶν X b). — περὶ πάντων W. —
 οὐδαμῆ C Bk.

25. καὶ χρῆσασθαι scr.: καὶ χρῆσθαι C Bk., καὶ κερῆσθαι v.

μενον διαλύειν καὶ συνερείπειν τὴν τῶν ὀνομάτων οἰκοδομίαν, καὶ τὰ μὲν ἀκριβῶς τὰ δ' εἰκῆ λέγοντα ταραχώδη καὶ διάφωνον καθιστάναι τὴν ἐρμηνείαν.
 26 καίτοι τίς ἂν εὖ φρονῶν ἀποδέξαιτο τὴν τοιαύτην μελέτην, ἥτις καὶ τῶν αὐτομάτων ἀγαθῶν ἐπίπροσθεν τῇ χρήσει καθέστηκε καὶ χείρω τῆς | τύχης ἐνίοτε τοῖς ἀγωνιζομένοις τὴν ἐπικουρίαν παραδίδωσι, καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν ἐπὶ τὸ βέλτιον ἄγειν τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον εἰθισμένων αὐτῇ καὶ τοῖς αὐτομάτοις εὐπορήμασιν ἐμποδῶν ἐστίν.

27 Ἐγοῦμαι δ' οὐδὲ λόγους δίκαιον εἶναι καλεῖσθαι τοὺς γεγραμμένους, ἀλλ' ὥσπερ εἰδῶλα καὶ σχήματα καὶ μιμήματα λόγων, καὶ τὴν αὐτὴν κατ' αὐτῶν εἰκότως ἂν δόξαν ἔχοιμεν, ἥνπερ καὶ κατὰ τῶν χαλκῶν ἀνδριάντων καὶ λιθίνων ἀγαλμάτων καὶ γεγραμμένων ζώων. ὥσπερ γὰρ ταῦτα μιμήματα τῶν ἀληθινῶν σωμάτων ἐστί, καὶ τέρψιν μὲν ἐπὶ τῆς θεωρίας ἔχει, χρῆσιν δ' οὐδεμίαν τῶ τῶν ἀνθρώπων βίῳ παραδίδωσι,
 28 τὸν αὐτὸν τρόπον ὁ γεγραμμένος λόγος, ἐνὶ σχήματι καὶ τάξει κεκρημένος, ἐκ βιβλίου <μὲν> θεωρούμενος ἔχει τινὰς ἐκπλήξεις, ἐπὶ δὲ τῶν καιρῶν ἀκίνητος ὢν οὐδεμίαν ὠφέλειαν τοῖς κεκτημένοις παραδίδωσιν· ἀλλ' ὥσπερ ἀνδριάντων καλῶν ἀληθινὰ σώματα πολὺ χεί-

οἰκοδομίαν scr.: οἰκονομίαν. — διάφωνον auct. R. S.: ἄφωνον.

26. αὐτῇ S.: αὕτη.

27. ἔχοιμι Bk. cum C (ἔχοι^μ X). — καὶ post ἥνπερ om. Bk. cum C.

28. μιᾶ τάξει ci. R. — κεκρημένος codd. Bk.: γεγραμμένος. — μὲν post βιβλίον addendum ci. S. — displicet παραδίδωσι quater intra has tres paragraphos in membrorum fine repetitum.

ρους τὰς εὐπρεπείας ἔχοντα πολλαπλασίους ἐπὶ τῶν ἔργων τὰς ὠφελείας παραδίδωσιν, οὕτω καὶ λόγος ὁ μὲν ἀπ' αὐτῆς τῆς διανοίας ἐν τῷ παραντίκα λεγόμενος ἔμψυχός ἐστι καὶ ζῆ καὶ τοῖς πράγμασιν ἔπεται καὶ τοῖς ἀληθέσιν ἀφωμοίωται σώμασιν, ὁ δὲ γεγραμμένος εἰκόνι λόγου τὴν φύσιν ὁμοίαν ἔχων ἀπάσης ἐνεργείας ἄμοιρος καθέστηκεν.

Ἴσως ἂν οὖν εἴποι τις ὡς ἄλογόν ἐστι κατηγορεῖν 29 μὲν τῆς γραφικῆς δυνάμεως, αὐτὸν δὲ διὰ ταύτης φαίνεσθαι τὰς ἐπιδείξεις ποιούμενον, καὶ προδιαβάλλειν τὴν πραγματείαν ταύτην δι' ἧς εὐδοκιμεῖν παρασκευάζεται παρὰ τοῖς Ἑλλησιν, ἔτι δὲ περὶ φιλοσοφίαν διατρίβοντα τοὺς αὐτοσχεδιαστικούς λόγους ἐπαινεῖν καὶ προουργιαίτερον ἡγεῖσθαι τὴν τύχην τῆς προνοίας καὶ φρονιμωτέρους τοὺς εἰκῆ λέγοντας τῶν μετὰ παρασκευῆς γραφόντων. ἐγὼ δὲ πρῶτον μὲν οὐ παντελῶς 30 ἀποδοκιμάζων τὴν γραφικὴν δύναμιν ἀλλὰ χεῖρω τῆς αὐτοσχεδιαστικῆς ἡγούμενος εἶναι, καὶ τοῦ δύνασθαι λέγειν πλείστην ἐπιμέλειαν οἴομενος χρῆναι ποιεῖσθαι, τούτους εἶρηκα τοὺς λόγους· ἔπειτα προσχρῶμαι τῷ γράφειν οὐκ ἐπὶ τούτῳ μέγιστον φρονῶν, ἀλλ' ἵν' ἐπιδείξω τοῖς ἐπὶ ταύτῃ τῇ δυνάμει σεμνυνομένοις ὅτι μικρὰ πονήσαντες ἡμεῖς ἀποκρούσαι καὶ καταλῦσαι τοὺς λόγους αὐτῶν οἰοί τ' ἐσόμεθα. πρὸς δὲ τούτοις καὶ 31

εὐπρεπείας Vahlen: εὐπορίας (εὐμορφίας D.). — ἀπ' αὐτῆς τ. διαν. ci. R.: ἐπ' αὐτῆς τ. δ. (S. pro διαν. requirit ἀνάγκης vel simile quid; ἀγωνίας ipse pridem conieci). — ἐνεργείας R. S.: εὐεργεσίας.

29. αὐτὸν auct. Bk. S.: ἐαυτὸν. — ἐπιδείξεις Bk.: ἀποδείξεις. — προδιαβάλλειν C Bk. (ci. R.): προσδιαβάλλειν.

30. καταλῦσαι] κατακλύσαι ci. R.

τῶν ἐπιδείξεων εἵνεκα τῶν εἰς τοὺς ὄχλους ἐκφερομέ-
 νων ἄπτομαι τοῦ γράφειν. τοῖς μὲν γὰρ πολλάκις ἡμῖν
 ἐντυγχάνουσιν ἐξ ἐκείνου τοῦ τρόπου παρακελεύομαι
 679 πείραν ἡμῶν | λαμβάνειν, ὅταν ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ
 προτεθέντος εὐκαίρως καὶ μουσικῶς εἰπεῖν οἰοί τ'
 ὤμεν· τοῖς δὲ διὰ χρόνου μὲν ἐπὶ τὰς ἀκροάσεις
 ἀφιγμένοις, μηδεπώποτε δὲ πρότερον ἡμῖν ἐντετυ-
 χηκόσιν ἐπιχειροῦμέν τι δεικνύναι τῶν γεγραμμένων·
 εἰθισμένοι γὰρ ἀκροᾶσθαι τῶν ἄλλων γραπτῶν λόγους
 ἴσως ἂν ἡμῶν αὐτοσχεδιαζόντων ἀκούοντες ἐλάττονα
 32 τῆς ἀξίας δόξαν καθ' ἡμῶν λάβοιεν. χωρὶς δὲ τούτων
 καὶ σημεῖα τῆς ἐπιδόσεως, ἣν εἰκὸς ἐν τῇ διανοίᾳ
 γίγνεσθαι, παρὰ τῶν γραπτῶν λόγων ἐναργέστατα κατ-
 ιδεῖν ἔστιν. εἰ μὲν γὰρ βέλτιον αὐτοσχεδιάζομεν νῦν
 ἢ πρότερον, οὐ ῥάδιον ἐπικρίνειν ἐστὶ· χαλεπαὶ γὰρ αἱ
 μνημαὶ τῶν προειρημένων λόγων καθεστήκασιν· εἰς δὲ
 τὰ γεγραμμένα κατιδόντας ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ θεωρῆ-
 σαι τὰς τῆς ψυχῆς ἐπιδόσεις ῥάδιόν ἐστιν. ἔτι δὲ καὶ
 μνημεῖα καταλιπεῖν ἡμῶν αὐτῶν σπουδάζοντες καὶ τῇ
 φιλοτιμίᾳ χαριζόμενοι λόγους γράφειν ἐπιχειροῦμεν.
 33 Ἄλλὰ μὴν οὐδ' ὡς εἰκῆ λέγειν παρακελευόμεθα,
 τὴν αὐτοσχεδιαστικὴν δύναμιν τῆς γραφικῆς προτι-
 μῶντες, ἄξιόν ἐστι πιστεύειν. τοῖς μὲν γὰρ ἐνθυμή-
 μασι καὶ τῇ τάξει μετὰ προνοίας ἡγούμεθα δεῖν χρῆ-
 σθαι τοὺς ῥήτορας, περὶ δὲ τὴν τῶν ὀνομάτων δήλωσιν
 αὐτοσχεδιάζειν· οὐ γὰρ τοσαύτην ὠφέλειαν αἱ τῶν

31. εἵνεκα XC: εἵνεκα. — nonne παρακελευόμεθα? — προ-
 τεθέντος pr. X. — ἀκροάσεις] scil. τῶν ἄλλων, v. quae sequi.
 — γραπτῶν Dobr. (vel τοιούτους): τοῦς.

33. χρᾶσθαι codd. praeter C.

γραπτῶν λόγων ἀκρίβεια παραδιδόασιν, ὅσην εὐκαι-
 ρίαν αἱ τῶν ἐκ τοῦ παραχρημα λεγομένων δηλώσεις
 ἔχουσιν. Ὅστις οὖν ἐπιθυμεῖ ρήτωρ γενέσθαι δεινός 34
 μᾶλλον ἢ ποιητῆς λόγων ἱκανός, καὶ βούλεται μᾶλλον
 τοῖς καιροῖς χρῆσθαι καλῶς ἢ τοῖς ὀνόμασι λέγειν ἀκρι-
 βῶς, καὶ τὴν εὐνοϊαν τῶν ἀκροωμένων ἐπίκουρον ἔχειν
 σπουδάζει μᾶλλον ἢ τὸν φθόνον ἀνταγωνιστήν, ἔτι δὲ
 καὶ τὴν γνώμην εὐλυτον καὶ τὴν μνήμην εὐπορον καὶ
 τὴν λήθην ἄδηλον καθεστάναι βούλεται, καὶ τῇ χρείᾳ
 τοῦ βίου σύμμετρον τὴν δύναμιν τῶν λόγων κεκτῆσθαι
 πρόθυμός ἐστιν, εἰκότως ἂν τοῦ μὲν αὐτοσχεδιάζειν 35
 αἰεὶ τε καὶ διὰ παντὸς ἐνεργὸν τὴν μελέτην ποιοῖτο,
 τοῦ δὲ γράφειν ἐν παιδιᾷ καὶ παρέργως ἐπιμελούμενος
 εὖ φρονεῖν κριθεῖη παρὰ τοῖς εὖ φρονοῦσιν.

34. μᾶλλον ἢ scr.: ἀλλὰ μὴ (ἀλλὰ καὶ C, ἅμα καὶ edit. I).
 — χρῆσθαι C Bk.: χρᾶσθαι. — τὴν γνώμην εὐλυτον καὶ τὴν
 μνήμην εὐπορον scripsi coll. §§ 16 et 19: τὴν γνώμην (μνήμην
 ci. S.) εὐπορον καὶ τὴν μνήμην (ἐρμηνείαν ci. S.) εὐλυτον.

35. εἰκότως C: οὐκ εἰκότως cett. codd., οὗτος εἰκότως Ald.
 Bk. — παρέργως Benseler: παρέργω cum hiatu.

INDEX

NOMINUM ET RERUM MEMORABILIIUM.

A.

- Ἄβυδος fr. 67 (Abydenae mulieres).
 ἄγαλμα de Palladio Antisth. 1, 3. 2, 3; ἀγάλματα signa marmorea Gorg. 1, 18; Alc. 2, 27.
 Ἀγαμέμνων Alc. 1, 21.
 Ἀθηναῖ 6, 39; Alc. 1, 14. 15.
 Ἀθηναῖ Βουλαία 6, 45.
 Ἀθηναῖοι 5, 47; 6, 12; Alc. 1, 23. 25.
 Αἴας Antisth. or. 1.
 Αἴνος 5, 20. 22. 25. 29. 52. 78.
 Ἀλέξανδρος (Paris) G. 1, 19; Alc. 1, 7. 17 sqq.
 Ἀλεως Tegeae rex Alc. 1, 14 sqq.
 ἀλιτήριοι sc. δαίμονες 4 α 3. 4. β 8. γ 7. δ 10.
 Ἀλκιβιάδης Cliniae f. fr. XX.
 Ἀλκιβιάδης Phegusius fr. 8.
 Ἀμπελῖνος ab eo qui or. 6 verba facit accusatus 6, 35.
 Ἀμυνίας (Ἀμεινίας?) trib. Erechth. 6, 13.
 Ἀμφίπολις fr. 25.
 ἀνδραποδισμός fr. II.
 ἀνδριάντες signa aenea Gorg. 1, 18. Alc. 2, 27 sq. cf. ἀγάλματα.
 Ἀνδρων psephismatis in Antiphontem auctor fr. 14.
 ἀντομνύναι 1, 8.
 ἀπαγωγή dicitur causa quae or. 5 agitur 5, 9, et ἀπάγειν de eadem 38. 85; cf. ἐνδεικνύναι.
 ἀπογράφεσθαι (φόνου δίκην) 6, 35 sqq. passim.
 Ἀπόληξις Antiphontis accusator fr. 1.

- ἀπολογησαμένω τὴν προτέραν ἐξεῖναι ἐξελεθεῖν 5, 13 cf. 4 δ 1; 2 δ 1.
 ἀπόταξις fr. 55; cf. συντέλεια.
 ἄργυροκοπεῖον fr. 36.
 ἀριθμός a Palamede inventus G. 2, 30; Alc. 1, 22. a Musaeo ibd. 25.
 Ἀριστίων cf. Ἀμπελῖνος 6, 12. 21. 35.
 Ἀρίφρων Alcibiadis tutor fr. 66.
 ἄρχων χειρῶν ἀδίκων 4 β 1 cf. 2. 3. 6 pass.
 Ἀσία Alc. 1, 19.
 ἀστέγαστον πλοῖον opp. ἐστεγασμένον 5, 22.
 ἄστν urbs Ath. 1, 14.
 ἀτιμοῦσθαι de fals. testium punitione 2 δ 7.
 Ἀυγέας Elidis rex Alc. 1, 15.
 Ἀῦγη Alei f. Alc. 1, 16.
 ἀυθέντης qui se ipse interfecit 3 γ 4. 11. δ 4. 9. 10; i. qu. φονεύς 5, 11.
 ἀυτοσχεδιάζειν, ἀυτοσχεδιαστός (ἀυτοσχεδιαστικός) λόγος, ἀυτοσχεδιασμός opp. γράφειν etc. Alc. 2. pass.
 ἀυτόχειρ qui manu caedem perpetrat 5, 62.
 Ἀφροδίτη Venus fr. 88.
 Ἀχαιοί Antisth. 1, 3.
 Ἀχιλλεύς Antisth. 1, 2. 6; 2, 1.

B.

- βάρβαροι G. 1, 7; 2, 7. 14 pass. Alc. 1, 19. 26.
 βάσανος et βασανίζειν 1, 6 sqq.; 2 β 7. γ 4. δ 7 sq.; 5, 29 pass.; 6, 23. βασανιστής

qui quaestioni praeest 1, 10 sq.; 5, 32.
βάσανος lapis fr. 157.
βασιλεύς rex sacrorum 6, 38 pass.
βῆμα 6, 40.
βιβλίον Alc. 2, 1. 15. 28.
βουλευσαι (τὸν θάνατον) opp. **χειρὶ ἐργάσασθαι** 6, 16; i. qu. ἐκ προνοίας ἀποκτεῖναι 6, 18; 1, 26 (4 α 7).
βουλευταί senatores 6, 45. — **β. τοῦ θανάτου** i. qu. ἐπιβουλεύσας (quod v.) 4 γ 4. δ 5.
βουλευτήριον 6, 40. 45. 49.
βουλή senatus Quingentorum 6, 12. 35. 40. 45.

Γ.

Γαληψός fr. 22.
γνώμας λέγειν 6, 45.
γοητεία G. 1, 10.
γράμματα invenit Palamedes G. 2, 30; Alc. 1, 22. Orpheus ibd. 24.
γραμματείδιον i. qu. **γραμματεῖον** 5, 53—56.
γραμματεῖον tabulae 1, 10; Alc. 2, 11. 15.
γράφειν, **γραφικὴ δύναμις**, **γραπτοὶ λόγοι** opp. **αὐτοσχεδιάζειν** etc. Alc. 2 pass. — **γράφεσθαι** **ἱερῶν κλοπῆς** 2 α 6, de qua causa **γραφὴ** ibd. 7 passim; de aliis accusationibus 2 α 5; fr. 48; de libello in caedis actione 1, 2.
γραφῆς pictores G. 1, 18.
γυμνάσιον 3 α 1 passim.

Δ.

δεκατενταί fr. 10.
Δελφοί Alc. 1, 14. 17.
δημοκοῖνος 1, 20.
Δημοκράτης Alcibiadis amator fr. 66.

Δῆμος ὁ Πυριλάμπους fr. 57.
Δημοσθένης Alcisth. f. fr. III.
Δημοσθένης orator 6 argum.
διὰ μέσον τεῖχος fr. 37.
διδάσκειν chorum 6, 11. **διδάσκαλος** i. qu. **χοροδιδάσκαλος** ibd. et 13. **διδασκαλεῖον** 11.
Διιπόλεια 2 δ 8 (et cf. adn. 6, 39).
δίκαι ἀπὸ ξυμβόλων 5, 78.
Διόδοτος Philocratis frater 6, 16.
Διομήδης Alc. 1, 5. 7.
διομόσασθαι (in caedis actione) 1, 28; 5, 11 pass.; 6, 16. 49. 51. **διωμοσία** 5, 88; 6, 6.
Διονύσια 6, 11.
δοιμάζεσθαι de adolescente fr. 67.
δορυφόροι tyrannorum satellites fr. 1.

Ε.

ἐγγύας ἀποτίνειν 2 β 12.
ἐγγνητὰς τρεῖς καθιστάναι (quominus in vincla reus coniciatur) 5, 17.
εἶργειν ὧν ὁ νόμος εἶργει τὸν ἀποκτείναντα 3 α 2. γ 11.
εἶργεσθαι τῶν οὐ προσηκόντων de homicida 3 γ 11. **εἶργ. τῶν νομίμων** de caedis reo 6, 35 sq. cf. 4.
εἰσαγγέλλειν (εἰς τὴν βουλήν) 6, 12. 35 sq.
εἰσάγειν δίκην de magistratu 6, 42. **εἰσάγειν** de accusatore 49.
εἰσφοραί 2 β 12. γ 8.
Ἑκατομβαιῶν 6, 44.
ἐκλογῆς in socia civitate fr. 52.
Ἐκτορος λύτρα Antisth. 1, 2.
ἐκφέρεσθαι de mortuo 6, 34.

Ἐλένη G. 1; Antisth. 2, 2; Alc. 1, 17.
 Ἑλλάς et Ἕλληνες 5, 13; 6, 51; G. 2 pass.; Alc. 1 pass.; 2, 29.
 Ἑλληνοταμίαι 5, 69.
 Ἑλος nomen actori or. V falso tributum 5 argum.
 ἐνδεδειγμένος 5, 9 de eadem causa quae et ἀπαγωγή dicitur. — ἐνδειξις fr. VII.
 ἐνδεκα 5, 70.
 ἐνέχυρα 6, 11; metaph. 5, 76.
 ἐνθυμήματα opp. ὀνόματα Alc. 2, 3. 4. pass.
 ἐνθύμιον, τό (piaculum) 3 (α 2?) δ 9. ἐνθύμιος ὁ ἀποθανόντων γενήσεται 2 γ 10.
 τὸν ἐπιβουλεύσαντα φονέα εἶναι lex 4 β 5 (δ 4), rectius βουλεύσαντα (qu. v.). — ἐπιβουλή caedis intentio 2 β 8; 5, 68; ἐξ ἐπιβουλῆς (καὶ προβουλῆς) dolo malo 1, 3; 2 α 5 (5, 25).
 ἐπίγραμμα carmen sepulcrale Alc. 1, 24, scuti insigne ibd. 9.
 ἐπιγραφῆς σίτου (οἶ) fr. 166.
 ἐπιδείξεις sophistarum Alc. 2, 29. 31.
 ἐπιμεληταὶ τῶν κακούργων i. qu. οἶ ἐνδεκα 5, 17.
 ἐπισκήπτεσθαι caedis actionem intendere fr. 4.
 ἐπίσκοποι Atheniensium in sociis civitatibus fr. 23. 30.
 ἐπιψηφίζειν 6, 45.
 ἐπταβόειον τεῖχος de Aiakis scuto Antisth. 2, 7.
 ἐπῶδαί G. 1, 10.
 ἔρανον συλλέγειν 2 β 9. ἔρανεῖν τινί ibd. 12.
 Ἐρασίστρατος fr. XVI.
 Ἐρεχθίδης tribus 6, [11]. 13.
 ἐρήμην ὀφλεῖν τὴν δίκην 5, 13.
 ἐρμηνεύς G. 2, 7.

Ἐρμῶν στοά Athenis fr. 38.
 εὐθυναί 6, 43.
 Εὐμόλπος ὁ Ποσειδῶνος Alc. 1, 23. — Μουσαῖος ὁ τῶν Εὐμόλπιδων ibd. 25.
 Εὐρυβάτης Ulixis praeco Alc. 1, 6.
 Ἐφιάλτης Periclis socius; eius mors 5, 68.

Z.

Ζεὺς Helenae pater G. 1, 3.
 Orphea interficit Alc. 1, 24.
 ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ πάντες 6, 40.
 νῆ Δία frg. 68.
 Ζεὺς Βουλαῖος 6, 45.
 Ζεὺς Κτήσιος 1, 16. 18.
 Ζεὺς Ξένιος Alc. 1, 18.
 ζημιοῦν pecunia mulctare 6, 11.
 ζῶα γεγραμμένα Alc. 2, 27.

H.

Ἡετιώνεια fr. 5.
 ἡλιαία ἢ τῶν θεσμοθετῶν 6, 21.
 Ἥλις Alc. 1, 15.
 ἡπειρος i. qu. Ἀσία 5, 52. 58.
 Ἡρακλῆς cum Augea bellum gerit Alc. 1, 15. Telephi pater ibd. Orphei discipulus ibd. 24. Linum interficit ibd. 25.
 Ἡρώδης or. 5.
 ἥρωες 1, 27.

Θ.

Θαργήλια 6, 11.
 Θαργηλιῶν 6, 42.
 θεοὶ οἱ κάτω 1, 31.
 θεσμοθεταί 6, 21.
 Θετταλία fr. 57.
 θῆτες fr. 61.
 Θραῖνες 5, 20. Ath. duce Eumolpo bellum inferunt Alc. 1, 23. Orphea sepe-

λιunt (Θρηκες) ibd. 24. —
Θράκη fr. 49.

I.

ιδιωται opp. δικασται 6, 24.
opp. σοφισταί Alc. 2, 1. 4. 15.
ιερά τὰ νομιζόμενα stata sa-
crificia 5, 82.
ιεροποιεῖν 6, 45.
ιεροσυλεῖν 5, 10 (ιερῶν κλοπή
dicitur 2 α 6); Antisth. 1,
3. 6; 2, 3 sq. ιεροσυλία ibd.
Ἴλιον Antisth. 2, 4; Alc. 1, 16.
Ἴπποκράτης medicus fr. VI.

K.

καθῆραι τὴν οἰκίαν post ela-
tum mortuum 6, 37.
κακοῦργοι i. qu. λωποδύται,
κλέπται κτέ. 2 α 4; δ 5 sq.;
5, 9 sq. 16. κακουργία 2 γ
1. κακουργεῖν ibd. 2. κακούρ-
γημα ibd.; 5, 10.
Καλλίας fr. VII.
Καλλιόπη Lini mater Alc.
1, 25.
Καλλίστρατος fr. IV.
Κασάνδρα Alc. 1, 7.
Κεκροπίς (φυλή) 6, 11. 13.
Κένταυροι cum Lapithis pu-
gnant Alc. 1, 23.
Κεραμεικός fr. 40.
κῆρυξ in contione Alc. 2, 11.
κηρύσσειν κακούρηγμα s. κα-
κούργους 2 γ 2; δ 6, de qua
re κήρυγμα ibd. — ἀποκη-
ρύττειν et κήρυγμα (puerum
quo quid factum sit ignora-
tur) fr. 66.
Κινύρας Cypri rex Alc. 1, 20 sq.
κλέπται 5, 9.
κληρουχία fr. 7.
Κλυταιμνήστρα dicitur mulier
quae maritum interemit 1, 17.
Κρήτη Alc. 1, 17 sq.

ANTIPHON, ed. Fr. Blass.

κύβους Palamedes invenit Alc.
1, 22. 27.
Κύπρος Alc. 1, 20.

Λ.

Λαισποδίας fr. VIII.
Λαικεδαίμων fr. 57.
Λαπίθαι cum Centauris pu-
gnant Alc. 1, 23.
λέσσαι fr. 41.
Λήδα Helenae mater G. 1, 3.
λητουργία 5, 77.
λιβανωτὸν ἐπιτιθέναι 1, 18.
Λίνδιοι fr. IX.
Λίνος Calliopes f. musices in-
ventor Alc. 1, 25.
λογογράφοι i. qu. οἱ εἰς τὰ
δικαστήρια τοὺς λόγους γρά-
φοντες Alc. 2, 13. λογο-
γραφεῖν opp. αὐτοσχεδιάζειν
ibd. 6.
λογοποιός orationum artificio-
sarum scriptor Alc. 2, 8. cf.
ποιητῆς λόγων.
λόχους Menestheus invenit Alc.
1, 23.
Λυκῖνος Ath. 5, 53. 60. 62 sq.
Λυσίας πρὸς Μικίνην 2 α
argum.
Λυσίστρατος 6, 36.
λωποδύται 5, 9.

M.

μαγεία G. 1, 10.
Μακροκέφαλοι gens in fabulis
fr. 116.
Μενέλαος (-λεως) Alc. 1, 17. 20.
Μενεσθεύς rem militarem ex-
coluit Alc. 1, 23.
μεσεγγυησάμενοι παρ' οἷς ἐτέ-
θη τὰ χρήματα 6, 50.
Μεταγειτνιών 6, 44.
μετεωρολόγοι G. 1, 13.
μέτρα (καὶ σταθμά) Palame-
des invenit G. 2, 30; Alc.

1, 22. 27. — μέτρον in carminibus G. 1, 9.
Μηθυσυναία sc. χάρα 5, 21.
 μήτε δικαίως μήτε ἀδίκως (h. e. nullo modo, cf. Lys. fr. 152) ἀποκτείνειν lex 3 β 9 (δ 7); 4 β 3; δ 8.
Μόλος Merionae pater; eius filii Menelaum adeunt Alc. 1, 17.
Μοῦσαι Alc. 1, 24.
Μουσαῖος ὁ τῶν Εὐμολπιδῶν numerorum inventor Alc. 1, 25. citatur ibd.
μουσικήν Palamedes invenit Alc. 1, 22; Linus ibd. 25.
Μύρρος fr. X.
Μυσιά Alc. 1, 16.
Μυτιλήνη et *Μυτιληναῖοι* or. 5 passim.

N.

Νάξος 1, 16.
Ναύπλιος Palamedis pater Alc. 1, 13. 15.
Νέστωρ Alc. 1, 23.
Νικοκλῆς fr. XI.
νόμισμα Palamedes invenit Alc. 1, 22; Phoenices ibd. 26.
νόμοι γραπτοί a Palam. inventi G. 2, 30.
νουμηνία fr. 57.

O.

Ὀδυσσεύς G. 2, 3; Antisth. 2; Alc. 1.
Οἶαγρος Orphei p. Alc. 1, 24.
Οἰνοπίων Chii rex Alc. 1, 20.
Οἰσύμη fr. 24.
ὀλυμπιονίκαι victoriae Olymp. fr. 131.
ὄμηροι G. 2, 8.
ὀνόματα opp. ἐνθυμήματα Alc. 2, 3 pass. ὄν. καὶ ῥήματα ibd. 19.

ὄρκωτής in iudicio 6, 14.
ὄροι fr. XI.
Ὀρφεύς Alc. 1, 24.

Π.

παιδαγωγοί 3 γ 7.
παιδοτρίβης 3 γ 6. δ 4.
παλαίστρα Alc. 1, 4. ἡ *Σιβυρτίον* fr. 66.
Παλαμήδης G. 2; Alc. 1.
παλλακή 1, 14. 17. 19.
Παντακλῆς chorodidascalus 6, 11.
παράβυστον (δικαστήριον τῶν ἰαΐ) fr. 42.
παραδοῦναι φόνου δίκην de magistratu qui successori tradit 6, 42.
παρὰ νόμων fr. III. XII.
Παρθένιον ὄρος Alc. 1, 16.
Πειραιεύς 1, 16 sq.
Πειρίθου γάμοι Alc. 1, 23.
Περικλῆς fr. 66.
πειτούς Palamedes invenit G. 2, 30; Alc. 1, 22. 27.
πλήθος τὸ ὑμέτερον i. qu. iudicia populi s. heliastarum 5, 8. 78. 80.
ποιητῆς λόγων i. qu. λογοποιός (qu. v.) Alc. 2, 34.
ποιητοὶ παῖδες fr. 15.
ποινή ultio divina 2 α 3. δ 11.
πόλις i. q. ἀκρόπολις 6, 39.
Πολύευκτος fr. XIII.
Πολυπόιτης Alc. 1, 5.
πορισταί 6, 49.
πορνεῖον 1, 14.
Ποσειδῶν Eumolpi p. Alc. 1, 23.
πράκτορες 6, 49.
Πρίαμος Alc. 1, 16.
προαγορεύειν εἰργεσθαι τῶν νομίμων 6, 34 sq. 48; 5, 10; cf. πρόρρησις.

ἐκ προβουλῆς i. q. ἐκ προνοίας 1, 3. 5.
 προδιδόναι τὴν πόλιν 5, 10.
 προδοσία Alc. 1.
 προδικασίαι τρεῖς in caedis actionibus 6, 42.
 προκαλεῖσθαι et πρόκλησις 1, 6; 6, 23 sq. 27 sq.
 προκειῖσθαι de mortuo 6, 34.
 πρόνοια caedis intentio 5, 57. 59. ἐκ προνοίας de caede dolo malo facta 1, 22. 25. 27; 6, 19.
 προξενία fr. 67.
 προροήσεις in caedis actionibus 5, 88; 6, 6; cf. προαγορεύειν.
 προσκαλεῖσθαι in ius vocare 5, 13.
 προστρόπαιος ὁ ἀποθανόντων ἔσται (cf. ἐνθύμιος) 2 γ 10; 4 δ 10. προστρόπαιος (sc. δαίμων) τοῦ ἀποθανόντος 4 α 4. β 8. τὸ προστρόπαιον (cf. ἐνθύμιον) 3 δ 9.
 πρυτανεύειν prytanis munere fungi 6, 45. 49. πρυτανεία (ἢ πρώτη) ibd. 45; fr. 43.
 Πρύτανις (an πρώτηνις?) fr. XIV.
 πτερά in sagitta Alc. 1, 6.
 πυθιονίκαι victoriae Pyth. fr. 131.
 πυρσούς Palam. invenit G. 2, 30; Alc. 1, 22. 28.
 πωληταί 6, 49.

P.

ραψωδία Alc. 2, 14.
 ῥήματα opp. ὀνόματα Alc. 2, 19.
 ῥήτωρ Alc. 2, 11. 33. opp. ποιητῆς λόγων 34. — γραφαὶ κατὰ τῶν ῥητόρων fr. 48.

— ῥητορικὴ (δύναμις) Alc. 2, 1 sq.
 ῥυθμός in oratione Alc. 2, 16 (cf. 17).

Σ.

Σαμοθράκες fr. XV.
 Σάμος et Σάμιοι fr. 49.
 σημεῖα ἀπὸ τῶν θεῶν 5, 81. 84. σημ. ἐν τῇ ἀσπίδι Alc. 1, 9.
 Σθένελος Capanei f. Alc. 1, 7.
 Σιβυρτίου παλαίστρα fr. 66.
 Σκιάποδες gens in fabulis fr. 117.
 Σκιοφοριῶν 6, 42.
 σοφιστής Palam. ab accusatore dicitur Alc. 1, 12. 21. οἱ καλούμενοι σοφισταί Alc. 2, 1.
 Σπάρταλος fr. 16.
 σπονδαί libationes 1, 18 sq.
 σταθμούς s. σταθμά Palam. invenit G. 2, 30; Alc. 1, 22. 27.
 στασιώτης tyrannidis fautor fr. 1.
 Στεφανηφόρον ἡρώον Ath. fr. 44.
 στρεβλοῦν de quaestione de servis 5, 32. 50.
 συνήγοροι fr. 13. 32.
 συντέλεια civitatum sociarum in tributo pendendo (opp. ἀπόταξις) fr. 56.
 σφάγια in caedis iudicio 5, 12.
 Σωσίας (ἑλληνοταμίας) 5, 70.

T.

τάξεις πολεμικάς invenit Palamedes G. 2, 30; Alc. 1, 22; Nestor et Menestheus Alc. 1, 23.
 ταῶς fr. XVI cf. 57.
 Τεγέα Alc. 1, 14.
 τέλη κατατιθέναι 5, 77.

212 INDEX NOMINUM ET RERUM MEMORABILIMUM.

τεμένη (τῶν θεῶν) 2 α 10;
β 11.
τετρακόσιοι Athenis fr. 6.
Τεύθρας Mysiae rex Alc.
1, 16.
Τεῦχος Aiakis fr. Alc. 1, 6. 8.
τέχνας λόγων ἐπαγγέλλεσθαι
Alc. 2, 15.
Τήλεφος Herculis f. Alc. 1,
7. 16 sq.
τίμησίν μοι ἐποίησαν h. e.
ἀγῶνα τιμητόν 5, 10. ἐτι-
μήθη sc. ὑπὸ τῶν δικαστῶν
6, 38.
Τιμοκράτης fr. V.
τιμωροί cognati ad quos ultio
caedis pertinet 1, 2. 4; 2 δ
2; 4 α 4.
τίς ἀγορεύειν βούλεται prae-
conium in contione Alc.
2, 11.
τόμια in caedis iudicio 5, 88;
6, 6.
τριηραρχεῖν 2 β 12.
Τροία et Τρωῆς G. 1, 5; An-
tisth. pass.
τροχός eculeus 5, 40. 42. τρο-
χισθῆναι 1, 20.
Τυνδάρεως Helenae p. G. 1, 3.

Υ.

ὔδωρ in iudicio Alc. 2, 11.
ὔπερβολος (δημαγωγός) fr. 45.
ὑπερήμερος ἐγένετο 5, 63.
ὑπερώον 1, 14.
ὑπεύθυνοι 6, 43.
ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες gens in
fabulis fr. 118.
ὑπογραμματαὺς τῶν δεσμο-
θετῶν 6, 35. poristarum etc.
ibid. 49. — ὑπογραμματατεύειν
6, 49.

ὑπόκρισις Alc. 2, 14.
ὔστερος λόγος in caedis iudi-
cio orr. 2. 3. 4. 6, 14.

Φ.

φάλαγγας Menestheus (Nestor)
invenit Alc. 1, 23.
Φανόστρατος gener eius qui
or. 6 verba facit: 6, 12.
φαρμακείας γραφή 1 argum.
Φιλῖνος cf. Ἀριστίων 6, 12. 21.
35 sq.; fr. XVIII.
Φίλιππος 6, 13. alius fr. XIX.
Φιλοκράτης accusator in or.
6: 21. 40. 43.
Φιλόνεως 1, 14 pass.
φιλόσοφοι λόγοι altercationes
dialecticae G. 1, 13. φιλόσοφος
et φιλοσοφεῖν de Palamede
Alc. 1, 4. 22. φιλοσοφία sensu
Isocratis Alc. 2, 2. 15. 29.
φίλτρα 1, 9.
Φοίνικες monetam invenerunt
Alc. 1, 26.
φυλέται tribules 6, 13.

Χ.

χαρακτήρ in moneta Alc. 1,
26.
χειρὶ ἐργάσασθαι opp. βου-
λεῦσαι (de caede) 6, 16.
Χίος Alc. 1, 20.
χορευτής or. 6 inscr.
χορηγός, χορηγεῖν 2 β 12. γ
8; 5, 77; 6, 9 pass.
χορὸν συλλέγειν 6, 11.

Ψ.

ψήφων ἀριθμὸς ἐξ ἴσου γε-
νόμενος reo prodest 5, 51.

Frontinus	Mk. 1 50	Plinius et Gargilius	Mk. 2 70
Gajus	2 70	Poetae latini min. Vol. I—III	7 50
Gellius, 2 voll.	3 30	Porphyrius	4 20
Hieronymus de viris illustr.	2 40	Propertii carmina.	— 60
Historia Apollonii regis Tyri	1 —	Quintiliani inst., 2 voll.	2 40
Horatii carmina	1 —	Quintiliani inst., lib. X	— 30
Hygini Grom. liber	— 75	Rutilius Namatianus	— 75
Incert. auct. de Const. Magno.	— 60	Sallustius	— 45
Jurisprudentiae anteiust. reliq.	6 75	Scriptores hist. Aug., 2 voll.	5 10
Justinianus	1 —	Senecae opera philos., 3 voll.	7 80
Justinus	— 90	Senecae tragoediae	4 50
Juvenalis satirae	— 45	Seneca rhetor	4 50
Livii opera, 6 voll. (à 1 Mark)	6 —	Stattius. Vol. I. Silvae	1 80
Lucretius	1 50	— Vol. II. Fasc. I. Achilleis	— 75
Macrobius	5 40	Suetonius	1 50
Martialis epigrammata	1 50	Taciti opera, 2 voll.	2 40
Martianus Capella	4 50	— libri minores	— 45
Mela, Pomponius	1 20	Terenti comoediae	1 20
Metrologici scriptores, 2 voll.	5 10	Tibulli carmina	— 30
Mureti scripta selecta, 2 voll.	2 40	Ulpianus	— 75
Ovidii opera, 3 voll.	2 90	Valerius Flaccus	1 50
Panegyrici latini	3 60	Valerius Maximus	3 75
Persius	— 30	Velleius Paterculus ed. Halm	1 —
Phaedri fabulae	— 30	Vegetius	3 —
Plauti comoediae, 2 voll.	2 70	Virgili opera	1 35
Plini epistolae	1 20	— Bucolica et Georgica.	— 45
Plinii nat. hist., 6 voll.	13 20	— Aeneis	— 90

Schulausgaben griechischer und lateinischer Klassiker mit deutschen erklärenden Anmerkungen.

	Mk.	Pf.
Aeschylus' Agamemnon. Von Rob. Enger und Gilbert. 2. Aufl.	2	25
— Perser. Von W. S. Teuffel. 2. Aufl.	1	20
— Prometheus. Von N. Wecklein. 2. Aufl.	1	80
Anthologie aus den Lyrikern der Griechen. Von E. Buchholz. 2 Bdchn. 3 —		
Aristophanes, die Wolken. Von W. S. Teuffel	1	50
Arrian's Anabasis. Von Dr. K. Abicht. 2 Hefte. Mit 1 Karte.	4	05
Caesaris commentarii de bello Gallico. Von A. Doberenz. 7. Aufl.	2	25
— — de bello civili. Von A. Doberenz. 4. Aufl.	1	80
Chrestomathia Ciceroniana. Von C. F. Lüders. 2. Aufl.	2	70
Ciceronis de officiis libri tres. Von J. v. Gruber. 3. Aufl.	1	50
— Laelius. Von G. Lahmeyer. 4. Aufl.	—	60
— Cato major. Von G. Lahmeyer. 4. Aufl.	—	60
— Cato major. Von C. Meissner	—	45
— Somnium Scipionis. Von C. Meissner. 2. Aufl.	—	45
— Tusculanarum disp. libri V. Von O. Heine. 3. Aufl. in 2 Heften	2	70
— de finibus bonorum et malorum. Von H. Holstein	2	70
— Rede für Cn. Plancius. Von E. Köpke. 2. Aufl.	1	20
— Rede für P. Sestius. Von H. A. Koch u. A. Eberhard. 2. Aufl.	—	90
— Rede für Sex. Roscius. Von Fr. Richter u. A. Fleckeisen. 2. Aufl.	—	90
— Rede für T. Annius Milo. Von Fr. Richter u. Eberhard. 3. Aufl.	—	90
— divinatio in Q. Caecilius. Von Fr. Richter	—	45
— Rede gegen C. Verres. IV. Beh. Von Fr. Richter u. Eberhard. 2. Aufl.	1	20
— — V. Buch. Von Fr. Richter u. Eberhard. 2. Aufl.	1	20
— — für P. Sulla. Von Fr. Richter	—	60
— Reden gegen L. Catilina. Von Fr. Richter u. A. Eberhard. 3. Aufl.	1	—
— — f. Marcellus, Ligarius u. Deiotarus. V. Fr. Richter u. Eberh. 2. Aufl.	—	90
— Rede für L. Murena. Von H. A. Koch	—	75
— — üb. d. Imper. d. Cn. Pompejus. Von Fr. Richter u. Eberhard. 2. Aufl.	—	60
— Erste und zweite Philippische Rede. Von Koch u. Eberhard. 2. Aufl.	—	90
— Rede f. d. Dichter Archias. Von Fr. Richter u. A. Eberhard. 2. Aufl.	—	45
— de oratore. Von K. W. Piderit. 5. Aufl. Von Adler	4	50
— Orator. Von K. W. Piderit. 2. Aufl.	2	—
— Brutus de claris oratoribus. Von K. W. Piderit. 2. Aufl.	2	25
— Partitiones oratoriae. Von K. W. Piderit	1	—
— Ausgewählte Briefe. Von Josef Frey. 3. Aufl.	2	25
Cornelius Nepos. Von J. Siebelis u. Jancovius. 10. Aufl.	1	20
Curtius Rufus. Von Th. Vogel. I. Bändchen. Buch III—V. 2. Aufl.	2	10
— — II. Bändchen. Buch VI—X. Mit 1 Karte. 2. Aufl.	2	25
Demosthenes' neun philippische Reden. Von C. Rehdantz. 1. Heft. 6. Aufl.	1	20
— — 2. Heft. I. Abth. 4. Aufl. Mk. 1. 50., II. Abth. Indices. 3. Aufl.	1	80
Elegie, die Römische. Von B. Volz. 2. Aufl.	1	80

	Mk.
Euripides' Medea. Von N. Wecklein. 2. Aufl.	1
— Iphigenia im Taurierland. Von N. Wecklein	1
— die Bacchen. Von N. Wecklein	1
Herodotos. Von Dr. K. Abicht. I. Band. 3. Aufl. 1. Heft. Buch I. nebst Einleitung und Uebersicht über den Dialekt 1 Mk. 80 Pf. 2. Heft. Buch II	1
— II. Band. Buch III. u. IV. 2. Aufl.	2
— III. Band. Buch V. u. VI. 2. Aufl. IV. Band. Buch VII. 2. Aufl. &	1
— V. Band. Buch VIII. u. IX. 2. Aufl. Mit 2 Karten.	1
Homer's Odysee. Von K. Fr. Ameis und C. Hentze. 2 Bände in 4 Heften. 6. u. 7. Aufl. Jedes Heft à 6 Gesänge.	1
— Anhang. 1. Heft 1 Mk. 50 Pf. 2., 3. u. 4. Heft	à 1
— Ilias. V. K. Fr. Ameis. 1. u. 2. Hft. à 90 Pf. 3. u. 4. Hft. u. II. Bd. 1. u. 2. Hft. &	1
— — Anhang. 1. Heft 1 Mk. 50 Pf. 2. Heft 75 Pf. 3., 4. u. 5. Heft &	1
Homer's Ilias. Von J. La Roche. 6 Hefte, je 4 Gesänge. 1—6. Heft. 2. Aufl. &	1
Horaz Oden und Epoden. Von C. W. Nauck. 10. Aufl.	2
— Satiren und Episteln. Von G. T. A. Krüger. 9. Aufl.	2
— Sermonen. Von A. Th. H. Fritzsche. 2 Bände	4
Isocrates' ausgewählte Reden. Von O. Schneider. I. Bdchn.: Demonicus. Euagoras, Areopagiticus. 2. Aufl.	1
— — II. Bändchen: Panegyricus und Philippus. 2. Aufl.	1
Livi, Titi, ab urbe condita liber I. Von M. Müller	1
— — liber II. Von M. Müller	1
— — liber XXI (2. Aufl.) u. XXII. Von L. Wölfflin. Jedes Buch &	1
— — liber XXIV. Von J. Müller 1 Mk. Buch XXV von dems.	1
— — liber XXVI. Von F. Friedersdorff.	1
Lucian, ausgewählte Dialoge. Von C. Jacobitz. I. Bdchn.: Traum. Timon, Prometheus, Charon. 2. Aufl.	1
— — II. Bdchn.: Die Todtengespräche, Göttergespräche, Der Hahn .	1
— — III. Bdchn.: Demonax, Der Fischer, Anacharsis	1
Lykurgos. Von C. Rehdantz	2
Lysias' ausgewählte Reden. Von H. Frohberger. I—III. Bändchen . .	7
— — kleinere Ausgabe in 1 Band [oder in 2 Heften à 1 Mk. 50 Pf.] . .	3
Ovid's Metamorphosen. Von J. Siebelis. 2 Hefte. 11. u. 9. Aufl. . . . &	1
— Fasten. Von H. Peter. 2. Aufl. 2 Hefte.	3
Phaedri fabulae. Von J. Siebelis. 5. Aufl. Von F. A. Eckstein . . .	—
Plato's ausgewählte Schriften. I. Bändchen: Die Vertheidigungsrede des Sokrates, Kriton. Von Chr. Cron. 7. Aufl.	1
— — II. Bändchen: Gorgias. Von J. Deuschle. 3. Aufl.	1
— — Anhang	—
— — III. Bändchen: Laches. Von Chr. Cron. 3. Aufl.	—
— — III. Bändchen, 2. Heft: Eutyphron. Von M. Wohlrab. 2. Aufl. —	—
— — IV. Bändchen: Protagoras. Von J. Deuschle. 3. Aufl.	1
— — V. Bändchen: Symposion. Von Hug	3
— — VI. Bändchen: Phaedon. Von Wohlrab	1
Plautus' ausgewählte Komödien. Von E. J. Brix. I. Trinummus. 3. Aufl. 1	1
— — II. Bändchen: Captivi. 3. Aufl. III. Bändchen: Menaechmi. 3. Aufl. &	1
— — IV. Bändchen: Miles gloriosus	1
Plutarch's Biographien. Von O. Siefert. I. Bd.: Philopoemen u. Flamininus —	—
— — II. Bändchen: Timoleon und Pyrrhos. 2. Aufl.	1
— — III. Bändchen: Themistocles und Pericles. Von Fr. Blass . . . 1	1
— — VI. Bändchen: Aristides und Cato. Von Fr. Blass	—
— — V. Bändchen: Agis und Kleomenes. Von Fr. Blass	—
— — VI. Bändchen: Tiberius u. Gajus Grachus. Von Fr. Blass . . . —	—
Quintiliani institutionis orat. liber X. Von Dr. G. T. A. Krüger. 2. Aufl. —	—
Sophokles. Von Gust. Wolff. I—IV. Theil: Aias. 2. Aufl. — Elektra. 3. Aufl. —	—
Antigona. 3. Aufl. — König Oidipus. (Von L. Bellermann) . . . &	1
Supplementum lectionis Graecae. Von C. A. J. Hoffmann	1
Tacitus' Historien. Von K. Heraeus. 2. u. 3. Aufl. 2 Bde. . . . . &	1
— Annalen. Von A. A. Draeger. 2. u. 3. Aufl. 2 Bände	4
— Agricola. Von A. A. Draeger. 3. Aufl.	—
— Dialogus de oratoribus. Von G. Andresen. 2. Aufl.	—
Terenti Hauton Timorumenos. Von W. Wagner. Phormio. Von Dziatzko. &	1
— Phormio. Von Dziatzko. Mk. 1.20. Adelphoe.	1
Theokrit's Idyllen. Von A. T. H. Fritzsche. 3. Aufl. Von Hiller . . 2	2
Thukydides. Von G. Böhme. 3. u. 4. Aufl. 4 Hefte. Jedes Heft . . . &	1
— Vergil's Aeneide. Von K. Kappes. 4 Hefte. 2. Aufl. . . . . &	1
— Bucolica und Georgica. Von K. Kappes	1
Xenophon's Anabasis. Von F. Vollbrecht. 6. Aufl. 2 Bde. . . . . &	1
— Cyropädie. Von L. Breitenbach. 3. Aufl. 2 Hefte. . . . . &	1
— Griechische Geschichte. Von B. Büchsenenschütz. 3. Aufl. 2 Hefte &	1
— Memorabilien. Von R. Kühner. 2. Aufl.	1

